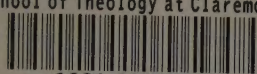

School of Theology at Claremont

1001 1338051

The Library
SCHOOL OF THEOLOGY
AT CLAREMONT

WEST FOOTHILL AT COLLEGE AVENUE
CLAREMONT, CALIFORNIA

1. Label.

IHREN KAISERLICHEN HOHEITEN
DEM
GROSSFÜRSTEN KONSTANTIN KONSTANTINOWITSCH
UND DER
GROSSFÜRSTIN ELISABETH MAWRIKIJEWNA
ZUR FEIER DER
SILBERNEN HOCHZEIT
15 IV 1909
GEWIDMET

Inhalt

	Seite
I. Text von Θ 038	1—497 (498)

GUSTAV BEERMANN

II. Geschichte der Handschrift	499—588
--	---------

CASPAR RENÉ GREGORY

III. Beschreibung der Handschrift	589—772
---	---------

1. Das Äussere	591—628
--------------------------	---------

2. Die Lesarten	628—772
---------------------------	---------

Tafeln	Ia, Ib—XI
------------------	-----------

Karten	A und B
------------------	---------

Die Tafeln

Ia: Die Kirche des heiligen Kerykos und der heiligen Julitta. Ib: Georgskreuz. II: Blatt 1 verso, erste Spalte, Zeile 1—22: Mt 1,16—18. III: Blatt 67 verso, erste Spalte, Zeile 1—20: Mt 27,16—19. IV: Blatt 88 verso, zweite Spalte, Zeile (9)10—27: Mk 6,19—21. V: Blatt 116 verso, zweite Spalte, Zeile 8—28: Mk 14,58—60. VI: Blatt 173 recto, erste Spalte, Zeile 1—22: Lk 15, 9—13. VII: Blatt 217 verso, erste Spalte, Zeile 8—31: Joh 8,47—51: VIII: Blatt 245 verso, zweite Spalte, Zeile 9—22: Joh 20,15. 16. IX: Blatt 249 recto, zweite Spalte, Zeile 19—27: Unterschrift des Johannesevangeliums. Blatt 73 recto, erste Spalte: Die ersten zehn Aufschriften in der Kapitelliste des Markusevangeliums.	X: Blatt 122 recto, zweite Spalte, Zeile 12—21: Lukas 1,1. 2. Blatt 218 recto, erste Spalte, Zeile 25—30. Blatt 222 verso, erste Spalte, Zeile 7—12. Blatt 8 verso, zweite Spalte, Zeile 18—22. XI: Blatt 197 verso, erste Spalte, Zeile 3—10: Die Schmuckleiste zwischen dem Schluss des Lukas und dem Anfang der Kapitelliste des Johannes. Blatt 198 recto, erste Spalte, Zeile 1—3. Blatt 13 recto, zweite Spalte, Zeile 8—13. Blatt 30 recto, erste Spalte, Zeile 2—6. Blatt 54 recto, zweite Spalte, Zeile 23—26. Blatt 194 verso, erste Spalte, Zeile 28. 29.

Die Karten.

- A. Übersichtskarte zur Geschichte der Koridethi-Handschrift.
- B. Umgebung von Koridethi.

Abkürzungen

Die Buchstaben, Zahlen und übrigen Zeichen für die Handschriften und anderen Zeugen werden nur von wissenschaftlichen Textkritikern genauer angesehen und sind ihnen zur Hand in den textkritischen Handbüchern. α zum Beispiel steht für den Codex Sinaiticus in der Kaiserlichen Bibliothek in Petersburg und B für den Codex Vaticanus in Rom. Bei Y 034 wurde sowol der Buchstabe als auch die Zahl gesetzt, weil der Buchstabe für diese Handschrift neu ist.

Die grossen Buchstaben, auch die griechischen, und die mit Null anfangenden fetten Zahlen wie 046 sind Grossschriften. Die gewöhnlichen arabischen Zahlen sind Kleinschriften. Dann folgen bisweilen Übersetzungen, wie altilt = altlateinisch oder sy = syrisch, und kirchliche Schriftsteller, wie Or = Origenes. Buchstaben, die einen geraden Strich darunter haben, sind in Rot, die die einen gewellten Strich darunter haben, sind in Grün.

add: adde, addit usw.

α: ἀρχή

Aufs: Aufschrift

corr: Corrector

gr: griechisch

grs: Grossschrift, Grossschriften, oder Handschriften, die in lauter Kapitälchen geschrieben sind.

Hd: Hand

Kap: Kapitel

kls: Kleinschrift, Kleinschriften, oder Handschriften, die in kleinen gewöhnlichen Buchstaben geschrieben sind.

lat: lateinisch

m.: mit

n.: nach

om: omitte, omittit usw.

Perg: Pergament

pr: primus usw.

quart: quartus usw.

r: Rekto

rd: Rand

schol: Scholion

sec: secundus usw.

sil: a silentio

Sp: Spalte

sp: später, spätere usw.

st: statt

τέ: τέλος

tert: tertius usw.

v: Verso

v.: vor

vgl.: vergleiche

vi vid: videtur

I
TEXT

Hierauf folgt S. 1—772, Tafeln I^a. I^b—XI, und zwei Karten.

Druck abgeschlossen am 2. April 1913.

Mt 1, 9

- 9 [Οὐσίας δὲ ἐγέννη]ησεν
[τὸν Ἰωάθ]αμ·
[Ἰωάθαμ δὲ ἐ]γεννη
[σε τὸν]αχαζ·-
Αχαζδεεγεννη 5
σεντονέζεκιαν·-
10 Εζεκiasδεεγενν
ησεντομμανασση·-
Μανασσησδεεγε
ννησεντοναμασ·-
Αμασδεεγεννησ
εντονῳσιαν·-
11 Ἰωσιασδεεγεννη
σεντονῳακειμ·-
Ἰωακειμδεεγεν
νησεντονῑεχο
νιαν καιτουσαδε
λφουσαυτουεπι
τησμετοικεσι
ασβαβυλωνος
12 Μεταδετηνμε
τοικεσιανβαβ
υλωνος
Ἰεχονιασεγενν
ησεντονσαλαθηλ·-

Mt 1, 12

Mt 1, 12

- Σαλαθηλδее (12)
γεννησεντον
ζοροβαβελ·
Ζοροβαβελдее 13
γεννησεντον
αβιουδ·
Αβιουδ'δεεγεν
νησεντονελιακ
ειμ. 10
Ελιακειμδεεγε
ννησεντοναζωρ 14
Αζωρδεεγεννη
σεντονσαδωδ·
15 Σαδωκδεεγεννη
σεντοναχειμ·-
Αχειμδεεγεννη
σεντονελιουδ·- 15
Ελιουδδεεγεννη
σεντονελεαζαρ·
20 Ελεαζαρδεεγενν
ησεντονμαθθαν
Μαθθανδ εεγεν
ησεντονιακωβ· 16
25 Ἰακωβδεεγεννησεν
τῶνῳσηφ·-

Mt 1, 16

Mt 1, 16

(16) Ὡμνηστευδισ
απαρθενοσμ
αριαμ' εγεννη
σεῖντονλεγο
μενονχῶ·

17 Πασαιουναιγενε

Β αιαποαβρααμ'
εωσδαυειδ' γε
νεαι ιδ̄ καιαπο
δαυειδ' εωστησ
μητοικεσιασ
βαβυλωνοσγεν
νεαι ιδ̄ καιαπο
τησμετοικε
σιασβαβυλωνο
σεωστουχῶ
γενεαι ιδ̄

18 Τουδεῦχῶηγε
νεσισουτωσῖν·

Γ Μνηστευδησησ
γαρτησμητροσ
αυτουμαριασ
τωῖ ωσηφ' π
ρινησυνελθει
ναυτουσευρε
θή·

Mt 1, 18

Mt 1, 18

ΕΓ[? γαστεῖ ἐχο]
υσασε[κ πνεύματος ἁ]
γιου

5 Δ Ἰωσηφδε[ε ἀνὴρ]
αυτησδικαιος
ῶν· καιμηθελω

10 ναυτηνπαρα
διγματησαιε
βουληθηλαθ
ρααπολυσέ'αυτην:-

20 Ταυταδεαυτο

15 υενθυμηθεν
τοσῖδουαγγε
λοσκῶεφανη
κατοναρ' τωῖ
ωσηφ' λεγων
ὑῖοςδαυειδ' μη
φοβηθησπαρα
λαβεινμαριαμ'
20 τηνγυναικασου·
τογαρ' εναυτη
γεννηθενεκ
πν̄σεστιναγι
ου· τεξεται
25 δεῦθονκακα

Mt 1, 21

Mt 4, 4

Mt 4, 7

- (4) [εἰπε]ν. γ[έγραφα]
 [πε]αιουκ[επ]
 αρωμο[ν]
 ζησετέο[αυτος]
 αλλ' επιπαν[τι]
 ρηματικ[ο]
 ρευομενωδ
 ιαστοματοσθ[ου]
 5 Τοτεπαράλα
 μβανιαντον
 οδιαβολοσει
 στιναγιανπολ
 ιν· καιῖστησιν
 αυτονεπιτο
 πτερυγιοντ
 6 ουῖερου· καιλ
 εγειαντω· ει
 ὑιοστουθυει
 βαλεσεαυτον
 εντευθενκα
 τω' γεγραπτε
 γαρ' οτιτοισα
 γγελοισαντου
 εντελειτεπε
 ρισου·

Mt 4, 6

- 5
 [κόνιον τ]ο[ν] θ[εόν σου] (7)
 10 Παλ[ιν] παρα[λαμ]
 βανιαντ[όν δ]
 διαβολοσε[ς]
 οροσῦψηλο[ν]
 λειαν· καιδικ
 15 νυσιναντωπα
 σαστασβασιλ
 ειαστουκος
 μουκαιτηνδ
 οξαναντων·
 20 καιλεγειαντω·
 ταυταπαντα
 σοιδωσωεαν
 πεσωνπροσ
 κυνησησμοι·
 25 Τοτελεγειαντω
 οῖς· 10

Mt 4, 10

Mt 4, 11

Mt 4, 14

			[ἵνα πληρωθῇ τὸ]	14
			ῥη]θεν[διὰ ἧ]	
			[σατο]υτου[προ]	
			[φῶ]τούλεγ[ον]	
		5	[ε]οσ. γηζαβου	15
			[ι]ων· καιηνηεφ	
			[θ]αλειμ· οδο	
			νθαλασσης	
(11)	[αὐτὸν]ο δι[άβαλος]		περαντουῖ	
	[και]ιδουα[γγ]ελοι	10	ορδανου· γαλ	
	[προ]σηλθον και		ιλαιατονεθν	
	[διη]κονουναυτω: ̅̅̅		ων· ολαοσοκ	16
12	<u>A</u> [κ]ουσασδεοῖς'ο		αθημενοσεν	
	τιῶαννησπαρ		σκοτηῖδενφ	
	̅̅̅H εδοθη: ανεχω	15	ωσμεγα· και	
	ρησενειστηνγ		τοισκαθημε	
	αλιλαιαν:		νοισενχωρα	
13	Καικαταλειπων		καισκιαθανα	
	̅̅̅θ τηνναζαρεθ'ε		του· φωσανε	
	λθωνκατωκη	20	<u>Δ</u> τιλεναυτοις:-	
	σενεισκαπαρν		<u>Α</u> ποτοτεηρ	17
	αουμ'τηνπαρ		<u>Κ</u> ζατοοῖσκη	
	αθαλασσιον:		ρυσεινκαιε	
	Ενοριοισζαβου		γεινμετανο	
	λωνκαινεφθαλ	25	ειτεηγγικεν	
	ειμ'			

Mt 4, 13

Mt 4, 17

	Mt 5, 4		Mt 5, 10	
(4)	οι πενθουντες· οτι αυτοι παρακληθη σονται		αυτων εστηνή βασιλειων ουρανων:-	(10)
5	ΚΖ Μακαριοι ιπραι σοι αυτοι κληρο	5	Μακαριοι εσται οταν ονιδισωσι· ημασ· και διωξ ουσιν και ειπο σιν παν πονηρ ον ρημα καθη υμων ψευδο μενοι: ενεκε	11
6	ΚΗ ονομησουσιν τη γην· Μακαριοι πεινων τες και διψωντες την δικαιοσυνην· οι αυτοι χορτασ θησονται:	10	νεμου. χαιρε τε και αγαλλια σθε. οτι ομις δοσ υμων πολ υσεν τοισου	12
7	ΚΘ Μακαριοι ελεημ ωνεσοι αυτοι ε λεηθησονται:	15	ραν οις: ουτω σγαρεδιωξαν τουσ προφη τασ τουσ προ	
8	Μακαριοι ικαθαρο ιτη καρδια· οτι αυ τοι τον θ̄νο ψονται:	20	ΛΑ υμων: Υμεις εσται το	13
9	Μακαριοι ειρηνη ποιουσι αυτοι ῡιοι θυκληθησονται:		αλαστησγησ: εαν δε το αλασ	
10	Μακαριοι εδιωγ μενοι ενεκεν δι καιου συνησ· οτι			

Mt 5, 10

Mt 5, 13

Mt 5, 13

- (13) μαρανθηεντ
 ινιααλλισθησε
 ται· εισουδεν
 ισχυι̅ετι· ειμ
 ηβληθη̅ναι̅ε̅ξω:
 καικαταπατισ
 θαι̅υ̅ποτων
 ανων: ει̅πε̅νο̅κ̅σ̅
 14 Ὑ̅μ̅ει̅σε̅σε̅τε̅τ
ΑΒ οφωστουκο
χ σμου: ουδ̅υ
αρ νατεπολ̅ισ̅κ
 ρυβ̅η̅ν̅αι̅ε̅πα
 νωορουσκει
 15 μεν̅η̅· ουδε
 και̅ου̅σι̅ν̅λυ
 χ̅νον· και̅τι
 θε̅α̅σι̅ν̅αι̅ν̅το
 ν̅υ̅πο̅το̅ν̅μ
 ο̅δι̅ον· α̅λλ̅ε
 πι̅τι̅ν̅λυ̅χ̅ν̅ι
 αν: και̅λα̅μ
 πι̅πα̅σι̅ν̅τοι̅ς

Mt 5, 15

Mt 5, 15

- εν̅τη̅ο̅ικ̅ια̅:- (15)
 Ου̅τω̅σ̅λα̅μ̅ψ̅α̅τω
 16 το̅φ̅ω̅σ̅υ̅μ̅ων̅ε̅μ
 προ̅σ̅θ̅εν̅τω̅ν̅αν
 5 θ̅ρο̅π̅ων· ο̅πο̅σ
 ἴ̅δ̅ω̅σι̅ν̅υ̅μ̅ων̅τα
 κα̅λα̅ε̅ρ̅γα̅κα̅ιδ̅
 ο̅ξ̅α̅σ̅ω̅σι̅ν̅το̅ν
 10 π̅ρα̅· υ̅μ̅ων̅τ̅ον̅
 εν̅τοι̅σου̅ραν
ΑΓ ο̅ι̅ς:
 Μη̅νο̅μ̅η̅ση̅τε̅ο
 17 τη̅λ̅θ̅ον̅κα̅τα
 λ̅υ̅σ̅αι̅το̅ν̅νο̅μ̅
 15 ο̅ν· η̅το̅υ̅σ̅προ̅φ̅
 η̅τα̅ς· ου̅κ̅η̅λ̅θ̅
 ο̅ν̅κα̅τα̅λ̅υ̅σαι
ΑΔ α̅λλ̅α̅π̅λη̅ρω̅σαι̅:
 Α̅μ̅η̅ν̅γα̅ρ̅λε̅γω
 18 υ̅μ̅ι̅νε̅ω̅σαν
 20 πα̅ρε̅λ̅θ̅η̅ρο̅υ
 ρ̅α̅νο̅σ̅κα̅ι̅η̅γ̅η̅:
 ἰ̅ω̅τα̅ε̅ν̅η̅μ̅ια̅κε̅
 ρ̅ε̅α:

Mt 5, 18

Mt 5, 18

(18) ουμηπαρελθη απο
του νομου· και τῶ
προφητων· εως ᾱ

ΛΕ παντα γενηται:

19 Οσα νουν λυση
μιντων εν το
λων τουτων τῶ
ελαχιστων· και
διδασκουντων
ουσανθρωπους: ε
λαχιστοσκληθ
ησεται εν τη βα
σει λειαν του
ρανων: οσαν π
οιησιν και διδασκ
ουτοσμεγασκλ
ηθησεται εν τη
βασει λειαν του
ουρανων: - :: †

20 Λεγωγαυμιν· ο
τι εν μη περισσε
υσειυμων ηδικαι
οσυνη: πληθυντω

Mt 5, 20

Mt 5, 20

γραμματεων και (20)
φαρισσεων: ου
μεις ελθητε
ειστην βασιλει
αντων ουρανων:

5 Ηκουσατε· οτι 21
ερηθη το ισρα
χαι οι σουφον
ευσεις· οσαν
φονευσει· ενο
χοσεσται τη
κρισει: εγω 22
δε λεγω υμιν:

15 οτι πασο οργη
ζομενο στο
αδελφω αυτ
ου ει κη· ενο
χοσεσται τη
κρισει· οσαν
20 νειπητω αλ
φω αυτου ρα
κα: ενοχος

Mt 5, 22

Mt 5, 22		Mt 5, 25		
		Λς		
(22)	<p>εσταιτωσυνεδριω:</p> <p>οσδανειπητωαδε</p> <p>λφωαυτουμωρε:</p> <p>ενοχοσεσταιει</p> <p>στηνγενναντουπυρῷ:-</p>	5	<p>Ἰσθηενωντωναντ</p> <p>ιδικωσουταχυ· έω</p> <p>σοτουειεντηροδω</p> <p>μεταυτου. μηπο</p> <p>τεσεπαραδωσαν</p> <p>τιδικοστωκριτη.</p> <p>καιοκριτησεπαρ</p> <p>αδωτωϋπηρετη·</p> <p>καιεισφυλακηγβ</p> <p>ληθησει: αμηνλεγ</p> <p>ωσοιουμηεξελθη</p> <p>σεκειθεν· εωσαν</p> <p>αποδωστονεσχα</p>	25
23	<p>Εανουνπροσφερ</p> <p>ηστοδωρονσου</p> <p>επιτοθυσιαστ</p> <p>ηριον· καιεκει</p> <p>μνησθησοτιο</p> <p>αδελφοσσου</p> <p>εχειτηκατασου.</p>	10	<p>26</p>	
24	<p>αφεσεκειτο</p> <p>δωρονσου: εμ</p> <p>προσθεντου</p> <p>θυσιαστηριου:</p> <p>καιϋπαγεπρο</p> <p>τωνδιαλαγη</p> <p>θητοαδελφ</p> <p>ωσου: καιτοτ</p> <p>εελθωνπροσ</p> <p>φερετωδῶρονσου:</p>	15	<p>ΛΖ</p> <p>τονκονδραντην:</p> <p>Ηκουσατεοτιερρ</p> <p>σθητοιισαρχαιοις:</p> <p>ουμη΄χευσεισ· ε</p> <p>γωδελεγωϋμιν:</p> <p>οτιπασοβλεπον</p> <p>γυναικαπροστω</p> <p>επιθυμησαιαυτην:</p> <p>ηδηεμοιχευσεν</p>	27
		20	28	
Mt 5, 24		Mt 5, 28		

Mt 5, 28	Mt 5, 32	(32)
(28) αυτηνενητηκαρδιααυτου:	παρεκτοσλογο	
29 Ειδεόφθαλμοσου	υπορνιασποιεια	
οδεξιοσκανδαλιζ	υτηνμοιχευθη	
εισε· εξελεαυτον	ναι: καιοσαναπο	
καιβαλεαποσου· συ	λελυμενηνγα	
μπερηγαρ' σοῖνααπ	μψειμο'χαταίε:	
οληταιεντωνμελῶ	Παλινηκουσατε	33
σου. καιμηολοντω	οτιερρεθητοις	
σωμασουβληθηεις	αρχαιοις· ουκε	
γεενναν:	πιορκησεις· απ	
30 Καιειχειρ' σουδεξ	οδωσεισδετω	
ιασκανδαλιζεισε:	κῶτουσορκουσσου:	
εκκοψοναυτηνκαι	Εγωδελεγωῦ	34
βαλεαποσου· συμφ	μινμηομοσαι	
εριγαρ' σοῖνααπολη	ολωσμητεεν	
ταιεντωνμελωνσου.	τωουρανωοτι	
καιμηολοντοσωμας	θρονοσεστιν	
ουβληθηειςγεενναν:	τουθῦ· μητε	35
31 Ερρεθηδεοτιοσαν	εντηγηοτιῦ	
απολυσητηγγυναι	ποποδιονεστι	
κααυτου. δοτωαυτη	τονποδωναυτου:	
αποστασιον:	μητεεισίερο	
32 Εγωδελεγωῦμινο	σολυμα' οτι	
τιπασόαπολυωντην	πολισεστιν	
γγυναικααυτου:		

Mt 5, 32

Mt 5, 35

Mt 5, 35		Mt 5, 39	
(35)	του μεγαλου βα	δια γονα στρεψων	(39)
36	σιλεωσ' μητεσ εντη κεφαλῃς ουομοσησ· οτι ουδυνασῆμιαν τριχανλευκῇ ποιηση μελεναν:	αυτω και την αλλην· και τω θελοντή σοι κριθηναι και τον χη των ασουλαβειν· αφεσ αυτω και τω ηματιον:	40
37	Εστω δε ο λογος ὑμων τον αινα· και του ουτου δε περησονται ουτων εκτου πονηρου εστιν:	ΛΘ Kai οστισ σε αργα ρευση μιλιονεν· ὅ παγε με ταυτου Σβ: α: δυο: χ αρ Τω αιτου ντισε διδου· και τον θελοντα απο σου δανησασθαι μ ια ποστραφησ:	41
38	Ηκουσατε οτι ερεθη' οφθαλ μων αντιοφθ αλμου· και οδο ταν τι δοδοντος·	15 Ηκουσατε οτι ερη θη αγαπησει στον πλησιον σου· και μ ησεισει τον εκθ ρον σου:	43
39	εγω δε λεγω ὑ μιν μη αντησ ΛΗ την αιτωπων ηρω:	20 Μ Εγω δε λεγω ὑμιν αγαπατε του σε χθρους ὑμων· ε υλογητε τουσ κα ταρωμενους ὅ μας:	44
	Αλλ' οστισ σε ρα πήσει επι τιν δεξιαν σου	25	
	Mt 5, 39		Mt 5, 44

Mt 5, 44

Mt 6, 1

Σβ̃ι̃τυρι̃νευαγγ̃λ̃ κα̃μα̃τ̃ ε̃ι̃πενοκ̃σ̃^α

(44)	καλωσποιε̃ιτε̃τοι̃σι̃μι σου̃σιν̃υ̃μα̃ς. και̃προ̃σε υ̃χε̃σθαι̃υ̃περ̃των̃ε̃πι ρε̃α̃ζων̃των̃υ̃μα̃ς· και̃ διω̃κων̃των̃η̃μα̃ς:	MB χ αρ 5	Προ̃σε̃χε̃τε̃δε τη̃νε̃λε̃η̃μα̃ συ̃νη̃ν̃υ̃μων̃: μη̃ ποι̃ει̃ε̃μ̃προ̃σθε̃ ν̃των̃α̃ν̃ων̃προ̃σ	1
45	Ο̃πα̃σαν̃γε̃νη̃σθαι̃υ̃ιο̃ι του̃π̃ρ̃σ̃υ̃μων̃του̃ε̃ ν̃τοι̃σου̃ρα̃νοι̃ς. ο̃τι το̃νη̃λι̃ον̃α̃υ̃του̃α̃να̃ τε̃λλ̃ει̃ε̃πι̃το̃νη̃ρου σ̃ και̃α̃γα̃δου̃ς· και̃βρ̃ ε̃χι̃ε̃πι̃δι̃και̃ου̃ςκαι̃	10	το̃θε̃α̃θη̃να̃ι̃α̃υ̃ τοι̃ς· ε̃ι̃δε̃μι̃γε̃ μη̃σ̃θ̃ον̃ου̃κε̃χ̃ ε̃ται̃πα̃ρα̃τω̃π̃ρι̃ υ̃μων̃τω̃εν̃τοι̃ σου̃ρα̃νοι̃ς:	
	MÃ α̃δι̃κου̃ς:		Ο̃τα̃ν̃ου̃ν̃ποι̃ει̃ σε̃λε̃η̃μο̃συ̃ νη̃ν· μη̃σα̃λι̃ς η̃σε̃μ̃προ̃σθε̃ ν̃σου̃. ω̃ςπε̃ρ̃ο̃ι υ̃πο̃κρι̃ται̃ποι̃ου̃	2
46	Ε̃αν̃γα̃ρ̃α̃γα̃πη̃ση̃τε̃ του̃σα̃γα̃πο̃ν̃τα̃συ̃μα̃ς τι̃να̃μι̃σ̃θ̃ον̃ε̃χε̃τε̃·	15	δι̃νε̃ν̃τε̃δ̃συ̃ν̃ α̃γα̃γε̃ς· και̃εν̃ ται̃συ̃ρ̃μ̃αι̃ς ο̃ πα̃ω̃δο̃ξ̃α̃σ̃θ̃ω̃ σιν̃υ̃πο̃τω̃ν̃α̃ν̃ων̃·	
47	α̃υ̃τω̃ποι̃ου̃σιν̃: και̃ε̃α̃ να̃σ̃πα̃ση̃σ̃θ̃ε̃του̃σ̃φι̃ λου̃συ̃μ̃ων̃ρο̃νον̃. τι̃ πε̃ρι̃σ̃δ̃ον̃ποι̃ει̃τε̃: ου̃ χι̃και̃ο̃ι̃τε̃λω̃ν̃αι̃ου̃το̃ς	20	Α̃μ̃η̃ν̃λε̃γα̃υ̃μ̃ιν̃ α̃πε̃χ̃ου̃σιν̃τω̃ νη̃σ̃θ̃ον̃α̃υ̃των̃·	
48	ποι̃ου̃σιν̃: ε̃σε̃σ̃θε̃ ου̃ν̃υ̃μ̃ει̃στε̃λι̃ο̃ι· ω̃ς πε̃ρ̃ο̃π̃η̃ρ̃υ̃μων̃ο̃εν̃ τοι̃σου̃ρα̃νοι̃ςτε̃λι̃ο̃ς ε̃στιν̃:- †	25		

Mt 6, 2

Mt 5, 48

Mt 6, 3

- 3 Σουδεποιοουντ
οσελεημωσυν
ην· μην' νωτωη
αρηστερασου·
τιποιειηδεξια 5
4 σου. οπωσησου
ηελεημωσυνη
εντωκρυπτω·
και οπῆρ' σου οβ
λεπων εντωκ 10
ρυπτω αποδω
σι σοι εντωφα
νερω·
- 5 Και οταν προσε
υχῃ· ουκεση 15
ωσπεροι ὑπο
κριται· οτι φ
ιλουσιν ενταις
συναγωγαις και
ενταις γωνιαῖς 20
στων πλατιῶ·
εστοτε σπρο
σευχεσθαι· ο
πωσαν φανωσιν·
τοις ἀνθρώποις· 25

Mt 6, 5

Mt 6, 5

- αμην λεγα ὑμῖν οτ (5)
ιαπεχουσιν τον μη
σθον αυτων· συδ 6
εοταν προσευχη·
εισελθε εις τοτα 5
μιον σου και κλῖσας
την θυραν σου. προσ
ευξετω πῆρ σου τω
εντωκρυπτω· και
ο πῆρ σου οβλεπο 10
εντωκρυπτω
ποδωσει σοι εν
:ΜΓ: τω φανερω·
- Προσευχομενοι 7
δε μη βαττολογ
ησῃται ωσπεροι
εθνικοι· δοκου
σιν γαρ· οτι εν τη
πολυλογια αυτῶν
εισακουσθησιν 20
ται· μην νομοιω
8
θηται αυτοις· οι
δεν γαρ ο πῆρ ὑμ
ωνων χριανεχε
ται προ του σῆμας
αιτησαι αυτον·

Mt 6, 8

Mt 6, 9

Mt 6, 13

κυρι̅α̅τ̅ τυρι̅νευαγγελ̅ κα̅μα̅τ̅ ει̅πενοκ̅σ̅.

9	Ουτωσουνπροσε		ει̅στουσε̅ων	(13)
	υ̅χεσθ̅α̅υ̅μεις:		ασαμην̅:· [†]	
	Περημωνοεντοις	$\overline{M\Delta}$	Ε̅ανγαρ̅'αφη	14
	ουρανοις· αγιασθ̅	$\overline{\chi}$	ταιτοι̅σαν̅δρ	
	η̅τω̅το̅ο̅νο̅μα̅σου.	$\overline{\alpha\rho}$	ω̅πο̅ισ̅τα̅πα̅ρα	
10	ελ̅θε̅τω̅η̅βα̅σι̅λια	5	πτω̅μα̅τα̅αυ	
	σου· γε̅νη̅θη̅τω̅		των· αφ̅η̅σ̅ή	
	θε̅λη̅μα̅σου. ω̅σε		και̅υ̅μι̅νο̅π̅η̅ρ'	
	νου̅ρα̅να̅και̅ε̅πι̅τ		υ̅μ̅ω̅ν̅ο̅ε̅ν̅τοι	
11	η̅σ̅γη̅ς: τ̅ω̅να̅ρ̅τ̅ω̅	10	σου̅ρα̅νοι̅ς· ε	15
	νη̅μ̅ων̅το̅νε̅πι̅ου		αν̅δε̅ρ̅η̅α̅φ̅η	
	σι̅ο̅ν̅δο̅ση̅μ̅ι̅ν̅ση		τε̅τοι̅σι̅α̅ν̅ο̅ι̅ς	
12	με̅ρον· και̅α̅φε̅ς		τα̅πα̅ρα̅πτ̅ω	
	η̅μ̅ή̅ν̅τα̅ο̅φι̅λη̅μα	15	μα̅τα̅αυ̅τ̅ω̅	
	τα̅η̅μων· ω̅σ̅και̅ει		ου̅δε̅ο̅π̅η̅ρ'	
	μ̅ει̅ς̅α̅φ̅ι̅ο̅με̅ν̅τοι̅ς		υ̅μ̅ω̅ν̅α̅φ̅η̅ς	
	ο̅φι̅λε̅ται̅ση̅μων·		η̅τα̅πα̅ρα̅πτ̅	
13	και̅μ̅η̅ι̅σε̅νε̅γ̅κη̅ς	:ME:	ω̅μα̅τα̅υ̅μων:	
	η̅μα̅σει̅σ̅π̅ι̅ρα̅σ̅μ̅ω̅		Ο̅τα̅ν̅δε̅ν	16
	α̅λ̅λα̅ρ̅υ̅σε̅ξ̅η̅μα̅σα	20	η̅ς̅τε̅υ̅η̅τε·	
	πο̅του̅πο̅νη̅ρου:		μ̅η̅γι̅νε̅σ̅θ̅αι	
	Ο̅τι̅ς̅ου̅ε̅στι̅νη̅βα		ω̅σ̅πε̅ρ'ο̅υ̅̅π	
	σι̅λ̅ει̅α̅και̅η̅δυ̅να		ο̅κ̅ρι̅ται̅σ̅κ	
	μ̅ει̅ς̅και̅η̅δο̅ξα		υ̅δ̅ρω̅ποι:	

Mt 6, 13

Mt 6, 16

Mt 6, 16

Mt 6, 19

- κυριακ̃: β̃: ειπενοκ̃
(16)	αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων· οπως φανωσιν τοις ανθρωποις· ης τευοντες:	5	αυρουσεπιτησγη ς: οπουσησκαιβρω σήσαφανηζει· και οπουκλεπταιδιο ρυσσουσινκαικλε πτουσιν:	(19)
	Αμηνλεγαυμ ινοτιαπεχου σιντονμησθ οναυτων:	10	:Μς: Θησαυριζετεδευ μινθησαυρουσεν ουρανω· οπουου τεσησουτεβρωσ ισαφανizei· καιοπ ουκλεπταιουδιο ρυσσουσινουδεκλ επτουσιν· οπουγα ρεστινωθησαυρο συμων· εκειεσται	20
17	Συδενηστευ· αλιψεσουτιν κεφαληνκαι τοπροσωπον		ισαφανizei· καιοπ ουκλεπταιουδιο ρυσσουσινουδεκλ επτουσιν· οπουγα ρεστινωθησαυρο συμων· εκειεσται	21
18	σουνιψα· οπως μηφανηστοι σανοιδνηστε ων· αλλατω πρισουτωνεν τωκρυπτω· καιοπηρ̃ σου οβλεπωνεν τωκρυπτω αποδωσισοι:	15	:ΜΖ: καιηκαρδιαυμων· χ αρ̃ Ολυχνοστουσωμα τοσεστινὸόφθ αλμος· εανουνόφ θαλμοσσουαπλουση· ολοντοσωμασουφω τηγονεσται:	22
	αποδωσισοι:	20	Εανδεὸόφθαλμος σουπονηροση·	23
19	Μηθησαυριζε τευμινθησ	25		

Mt 6, 19

Mt 6, 23

Mt 6, 23

Mt 6, 26

(23) ὁλοντοσώμασους
 κοτινονεσται· εἰου
 ντοφωστοενσοῖς
 κοτοσεστιν· τοσ
 ΜΗ· κοτοσποσον· 5
 24 Ουδειςδυνατεδουσι
 κυριόσδουλευειν·
 ηγαρτονεναμισησει
 καιτονετεροναγα
 πησει· ἤενοσανθε 10
 ξετέκαιτουετε
 ρουκαταφρονησει·
 ουδυνασθαῖωδου
 ΜΘ λευεινκαιμαμωνα·
 25 Διατουτολεγωῦμι· 15
 μημεριμναταιτηψ
 υχηῦμωντηφαγητ
 ε· καιτιπήτε· μηδε
 τωσωματιῦμωντ
 ηενδυσησθαι· ουχιη 20
 ψυχηπλιονεστιντ
 ηστροφησκατωσω
 ματουενδυματ
 26 ος· εμβλεψαταιει
 σταπετινατουουρανου. 25

Mt 6, 26

οτιουσπήρου (23)
 σιν· ουδεθερι
 ζουσιν· ουδε
 συναγουσιν
 5 εισαποθηκας·
 καιοπηρῶμω
 ουρανιοστ
 ρεφειαυτα· ο
 υχιῦμεισμα
 10 λονδιαφερε
 τεαυτων·
 Τιςδεεξῦμ 27
 ωνμεριμνων·
 δυναταιπροσ
 15 θηναιεπιτην
 ἡλικιαναυτ
 ουπηχυνεν
 α· καιπεριεν 28
 δυματοστ
 ιμεριμνατε·
 καταμαθε
 τετακρινα
 τουαγρου
 πωςαυξανουσι·

Mt 6, 28

Mt 6, 28

- (28) ουνιθουσιν· ουδ
 29 εκοπιωσιν· λε
 γωδεϋμιν· οτι
 ουτεσολομω
 ενπασητηδοξ
 ηαυτουπεριεβ
 αλετωσεντο
 υτων·
 30 Ειδετονχορ
 τοντουαγρο
 υσημερονο
 ντα· καιαυρι
 ονεισκληιβανω
 βαλλομενον
 οδσουτωσα
 μφιεννυσιν·
 ουπολλαμαλ
 λονϋμασολι
 γοπιστοι·
 31 Μηουνμεριμ
 νισηταιλεγον
 τεσ· τιφαγω
 μεν· ητιπω
 μεν· ητιπερι
 βαλωμεθα·

Mt 6, 31

Mt 6, 32

- Σβ β̄ ειπενοκδ̄·
 ταυταγαρ παντατα 32
 εθνιεπιζητουςιν·
 οιδενγαρ οπηρ' υ
 μωνοουρανιοσοτι
 5 χρηζετετουτω
 απαντων· ζητη 33
 τεδεπρωτοντιν
 βασιλειαντουθυ
 καιτινδικαιοσυν
 10 ηναυτου· καιταυ
 ταπανταπροστ
 εθησετεϋμιν· †
 Μηουνμεριμνηση 34
 τεειστηναυριον·
 15 ηγαρ αυριονμεριμ
 νησειτοεαυτησ· α
 ρκετοντιημερα
 ηκακιααυτησ·
 N
 X αρ̄ Μηκρινεταϊναμη 7, 1
 20 κριθηται· ενωγαρ 2
 κριματήκρινε
 τεκριθησεσθε· και
 ενωμετρωμετρι
 25 τεαντιμετριθη
 σεταϋμιν·

Mt 7, 2

Mt 7, 3

Mt 7, 7

3 NA Τι δε βλεπει στοκαρφ
 ο στο εν τω οφθαλμ
 ω του αδελφου σου. τη
 δε εν τω σωφθαλμω
 δοκονου κατανοεις·
 4 η πασ λεγει στω αδελ
 φω σου αφε σε κβα
 λω το καρφο σαποτου
 οφθαλμου σου. και ιδ
 ου η δοκο σε εν τω οφθ
 5 αλμω σου: Ὑποκριτα·
 εκβαλε πρῶτον την
 δοκον εκ του οφθα
 λμου σου. και τοτε δι
 αβλεψει σε κβαλλειν·
 15 το καρφο σε εκ του οφ
 θαλμου του αδελφου σου:
 6 NB Μη δωτε το αγιον τοις
 κυσιν· μη δε βαλητε
 του σμαργαριτα συμῶ
 20 εμπροσθεν τον χοι
 ρων· μη ποτε κατα
 πατησουσιν αυτους
 εν τοις ποσιν αυτων·
 και στραφεν τε σρηξωσ
 25 ιν ὑμας:-

NΓ Αιτι τε και δοθ
 ησεται υμιν· ζη
 τειτε και ευρη
 σετε· κρουε
 5 τε και ανοιγησε
 ται υμιν· πασ γ
 αρο αιτων λαμ
 βανει· και ο ζη
 των ευρισκει·
 10 και το κρουον
 ντι ανοιχθησεται·
 Ητησεστινεξυ
 9 μων ανθρωπος
 ον αιτησει οἱ
 οσαν του αρτ
 ον μη λιθονε
 πιδωσιν αυτω·
 10 και ανιχθηναι
 τη σημηροφη
 νε πιδωσει αυ
 11 τω· ει ουν υμ
 εισ πονηροιοι
 τεσ· οιδατε
 δοματα αγα
 θα διδωναι

Mt 7, 6

Mt 7, 11

Mt 7, 11

Mt 7, 13

(11) τοις τεκνοῖς
 ὑμῶν· ποσῶν
 ἀλλοτροπῶν ὅ
 μων οὐρανὸς
 οὐρανοῖς δὲ
 διαγαθαῖς
 σὲ τοῦ σὶν αὐτὸν· - 1

12 ∴ ^{NΔ} Παντα οὐνοῦ
 εἰς θελήσει
 να ποιῶσιν ὑμῖν
 οἱ ἀνθρώποι
 τῶν καὶ ὑμεῖς
 ποιεῖτε αὐτοῖς·
 οὐτοσὶ γὰρ
 ῥέστιν ὁ νόμος
 καὶ οἱ προφῆται·

13 ^{NE} Εἰσελθὰτε
 εἰς τὴν στενὴν
 πύλιν· ὅτι
 πλατὴς ἡ πύλις
 καὶ εὐρύς ὁ
 ὁδὸς· ἡ

Mt 7, 13

ἀπαγοῦσα εἰς τὴν (13)
 ἀπώλειαν· καὶ πολλοὶ
 εἰσπορεύονται
 ἐν αὐτῇ·

5 Τῆς στενῆς πύλης καὶ 14
 τοῦ στενωποῦ
 ὁδὸς ἀπαγοῦσα
 εἰς τὴν ζωὴν· καὶ
 ὀλίγοι εἰσπορεύονται
 10 · ^{Nς} εἰς αὐτήν·

Προσεχετε δεῖα 15
 τῶν ψευδῶν
 προφητῶν· οἱ
 ἐκείθεν ἔρχονται
 15 πρὸς ὑμᾶς ἐν
 ἐνδυμασίαι
 βασιλικῶν· ἐσθῆ
 νει εἰς ὑμᾶς
 ἀρπάξουσ· ἀποτ
 20 ὀν τὰς καρπὰς
 αὐτῶν ἐπι
 γνοσέσθαι
^{NZ} ἐαυτοὺς·

Μητισυλλέγουσ
 ἵνα ποτακῶν
 σταφύλην·

Mt 7, 16

Mt 7, 16

Mt 7, 19

(16)	ηαποτριβολων συκα:		καρπονκα	(19)
17	ΝΗ Ουτοσπανθεν δρωναγαθον· κ		λονεκκο	
-	αρπουσκαλους	5	πεταικαι	
	ποιει: τοδεσαπ		εισπυρβαλ	20
	ρονδενδρονκα		εται: αραγ	
	ρπουσπονηρους		ε αποτων	
	ποιει·		καρπονκαυ	
18	Ουδυναται· δεν	10	των ^ε πιγνο	
	δρωναγαθονκ	ΝΘ	σεσθαιαυ	
	αρπουσπονηρου		τους:	21
	σποιειν:		Ουπασολε	
	Ουδεδενδρο		γωνμοικε	
	νσαπρονκαρπ	15	κεεισελε	
	ουσκαλους		υσεταιει	
	ποιειν:		στηνβασι	
19	Πανδενδρον		λειαντων	
	μηποιουν		ουρανων:	
			αλλοποιων	
	Mt 7, 19		Mt 7, 21	

Mt 7, 21

Mt 7, 22

(21) Σβ ᾱ ειπενοκς
τοθεληματ
ουπρσμουτ
ουεντοισου
ρανοισ. αυτο
σεισελευσε
ταιειστινβ
ασιλειαντ
22 ≡ωνουρανων:
Πολλοιερουσ
ιγμοιενεκι
νητημερα·
κεκεουτ
οσωονομα
τιεπρο
φητεσαμεν:
καιτωσων
οματιδαμ
ονιαξεβα
λομεν. καιτ
ωσωονοματι

Mt 7, 22

δύναμεις πολλὰ (22)
 σποιοῖσάμεν·
 καὶ τω τε οὐ μολο 23
 γήσαντο· οἱ οὐ
 οὐδε ποτε ἔγνω
 ὑμᾶς· ἀναχωρε
 ἀπεμύπαντες·
 οἱ ἐργαζόμενοι
 τινὰ νομίαν·
 τὰ δὲ οὐ νοστίσῃ 24
 κοῦει μὲν τοὺς
 λογούς τοῦ τοῦ
 σκαί ποιεῖ αὐτοὺς
 οἰομένης τε
 ἀνδρὶ φρονίμῳ
 ὅστις ὡς κωδομή
 σεν αὐτοῦ τῆνοι
 κίαν ἐπιτηγνέτ
 ραν καὶ κατεβήη 25
 βροχή·

Mt 7, 25

Mt 7, 25

Mt 7, 27

(25) καηλθονοιποτ
αμοικαιεπνευσ
ανοιανεμοι· και
προσερρηξαντ
ηοικιαεκεινηκ
αιουκεπεσεν
τεθεμελιωτ
ογαρεπιτηνπ
ετραν;

26 Καί πασδοστίσα
κουειμouto
υσλόγουστου
τουσ· και μηπ
οιειαυτουσ· ομ
οιωθησετέαν
δριμωρω· οστ
ισοικοδωμησ
ενεαυτουτη
οικιαν επιτιν
27 αμμον και κα
τεβηηβροχη·
και ηλθον οι π
οταμοι· και ε
πνευσαν οι
ανεμοι· και
προσεριξα
ντη οικια

Mt 7, 27

Ξ περιτουλεπρου
εκεινηκαιεπεσ (27)
εν· καινηπτωσ
ησαντισμεγαλ
ησφοδρα:

5 Καὶ ἐγένετο οὕτως 28
ἐσυνέτελε
σεν οὖν τοὺς
ογοῦς τοῦ
σεξέπλησσον

10   τοπαντεσοιο
              χλοιεπιτιδιδ
              αχηαυτου. ην
              γὰρ διδασκων
              αυτουσωσεξ
15   ουσιανεχων·
              καιουχωσοιγ
              ραμματεισαυτω:

Καταβαντος 8,1

:ΞΓ. δεαυτουαπ
 οτουορους·
 ηκολουθησαν
 αυτωχλοι
 πολλοι· καιηδο
 υλεπροσπροσ
 ελθωνπροσε
 κυνηαυτωλε
 γων·

Mt 8, 2

Mt 8, 10

Mt 8, 13

10 ακουσασδεοισ̄
εθαυμασενκαι
ειπεντοισακο
λουθουσιν· αμη̄
λεγωϋμινουδε
εντωιηλ̄· τοσαυ
τηνπιστηνευρο̄ :

11 Δεγωδεϋμινο
τιπολλοιαποανα
τωλωνκαιδυσ
μωνήξουσιν·
καιανακληθησ
ονταιμετααβρ
ααμ̄· καιῖσαακ̄
καιῖακωβ̄· ενι
ηβασιλειατων
12 ουρανων· οιδε
ϋῖοιτησβασιλ
ειαςεκβληθη
σονταιειστοσ
κοτοστοεζω
τερον· εκειε
σταιοκλαυθ
μοσ· καιοβριγ
μοστωνοδον
των·

Mt 8, 12

Ἡ περιτησπενθεραπετρου
Θ̄ περιτωνῖαθετοναποποι
Καιηπενοιστωε̄ κιλῶ 13

5 κατωνταραχη· νοσ
ὑπαγεκαιωσεπισ̄ σων·
τευσασγενηθη
τωσοι· καιῖαθηο
παισαυτουαπο
τησωρασεκεινησ·· †
καιυποστρεψας
10 οεκατονταρα
χοσειστονοικο̄
αυτου· εναυτη
τηωρα· ευρεντ
ονπεδαϋγιαينو

15 Ἡ ντα Σβ̄· Δ̄·
τωκρ̄ Καιελθωνοῖσεισ̄ 14

ΞΖ̄ τηνοικιανπετ
10 ρου· ἴδεντηνπεν
θεραναι τουβε
βλημενηνκαιυ
ρεσσουσαν· καιη 15
ψατωτη σχειρο
σαυτησ· καιαφη
κεναυτ ηνοπυρ
25 ετοσ· κ αιηγερ
θηκαιδι κονηαυ
τω·

Mt 8, 15

Mt 8, 23

Mt 8, 26

			<u>:IB:</u> περιτωνδεμωνζομενω ^ρ	
23	<u>IA</u> Καιενβαντιαυ τωειστοπλοι ον· ηκολουθη σαναυτωοιμα θηταιαυτου ·:· ^ϕ		καιηθαλασση: και εγενετωγαληνη μεγαλη: οιδεα ^{νω} οι εθαυμασανλεγο ^ο	(26) 27
24	καυδουσεισμ οσμεγασεγεν ετοεντηθαλ ασσει: ωστετο πλοιονκαλυπ τεσθαιυποτο ^ο κυματων: αυ τοσδεεκαθε υδεν:	5	τες· ποταπος εστινουτος· ο <u>κυ</u> <u>ριακ</u> <u>:Δ</u> 10 <u>τωκρ</u> Καιελθοντοσου <u>IB</u> <u>χ</u> <u>αρ</u>	28
25	Καιπροσελθο ^ο τεσοιμαθη τ ^ε αυτου· ηγ ειραναυτονλε γοντες· κε σωσονημασα πολυμεθα: και λεγειαυτοις τιδιλοιεστε ολιγοπιστοι: Τοτεεγερθει σεπετιμησ εντοισανεμοις	15	δυοδαιμωνιζομ ενοιεκτωνμνη μιωνεξερχομε νοι· χαλεποιλιαν· ωστεμη ^ο σχυει ντιναπαρελθειν διατισοδουε κεινησ: καιυδου εκραζα νλεγον τες· τι ημινκαι σου ^ω υ ^ι ετου ^υ · ηλθεσωδεπρο καιρουβασανη σαιημασ:	29

Mt 8, 26

Mt 8, 29

Mt 8, 30

Mt 8, 34

			κυρία ε̄ τωκρ κ :
		II	περητου παραλυτικου
30	Ηνδε μακραναπαυτω		ὑπαντησιν τωῦ. (34)
	αγγελιχοιρων βοσ		καὶ ὀδοντες αὐ
31	κομενη· οἶδε δα		τον παρεκαλε
	μονεσ παρεκαλο		σαν· ὁπως μετ
	υναυτον λεγοντες· 5		αβη απο των ορι
	ειεβαλλεισημασ	II	ων αυτων:
	αποστιλονημασ	—	Και εν βασιεισ 9, 1.
	ειστηνα γεληντω	Ο	λοιον· διεπερασ
32	χοιρων· και ειπε	αρ	ενκαηλθεν ει
	αυτοις· υπαγετε: 10		στην ιδιαν πολιν· ¶
	Οἶδε ξελδοντες		Καὶ ὀδου προσηφ 2
	απηλθον ειστηνα		ερον αυτω πα
	γεληντων χοιρων·		ραλυτικον επ
	καὶ ὀδου ωρμησεν		ικλινησβεβλη
	πασα η αγγελικατα 15		μενον καὶ ὀδω
	του κρημου ει		νοιστην πιστ
	στην θαλασσαν·		η αυτων ειπ
	και απεθανον εν		εντω παραλυ
33	τοις ὕδασι· οἶδ		τικω. θαρσι
	εβοσκοντες εφ 20		τεκνοναφε
	υγον· και απελθ		ωντ' ἔσοιαι αμ
	οντες ειστην		αρτιασους:
	ολιναπηγγηλαν		Καὶ ὀδουτινες 3
	παντα· και τατω		των γραμμα
	δαιμονιζομενων· 25		των· ειπνε
34	Καὶ ὀδου πασα ηπο		νε αὐτοις· ου
	λισεξηλθεν εις		τοσβλασφη
			μει:

Mt 8, 34

Mt 9, 3

Mt 9, 4

Mt 9, 8

4 ΙΔ περηματθαιου
 Ειδωσδεοιστας
 ενθυμησεισαντω
 ειπεν αυτοις: ιν
 ατιυμεισενθυ
 μεισθεπονηρα
 ενταισκαρδιαι
 5 σῆμαν: τιγαρ' εσ
 τινευκοπωτε
 ρωνειπειναφω
 νταισουαιαμαρ
 τιαι· ηειπεινεγ
 ιρεκακιπεριπατει:
 6 Ιναδεϊδητεοτ
 ιεξουσianeχει
 ουϊοστουανου
 επιτησγησαφι
 αιναιαμαρτιας:
 τοτελεγειτ
 ωπαραλυτικω·
 εγερθεισαρον
 σουτηνκλινην·
 καιειπαγεειστο
 7 οικονσου: καιε
 γερθεισαπηλθ
 ενειστονοικο
 ναυτου:
 8 Ιδοντεσδεοιο

Mt 9, 8

χλοιεθαυμασαν· (8)
 καιεδοξασαντον
 θν· τονδονταεξ
 ουσιαντοιαυτην
 5 τοισανθρωποις: ΙΔ
 Καιπαρων: ΟΑ χ αρ ΣΒΕ 9
 θενοιοιδενανον τωκρ
 10 καθημενονεπιτ τιυ: Σ
 οτελωνιον· μη
 ατ' θαιονλεγομε
 νον· καιλεγειαυτω
 ακολουθιμοι· καια
 ναστασηκολου
 θησεναντω:
 15 ΟΒ Καιγενετοαυτου 10
 ανακειμενουε
 ντϊοικια· καιοδο
 υπολλοιτελων
 20 αικαιαμαρτωλοι
 ελθοντες· συν
 ανεκειντοταυ
 καιτοισμαθηται
 25 σαυτου.
 Καιιδοντεσοιφα 11
 ρισεοιειποντο
 ισμαθηταισαυτου.
 διατιμετατων

Mt 9, 11

	Mt 9, 11		Mt 9, 14	
(11)	τελωνωνκαιαμ αρτων. εσθιει οδιδασκαλοσυμων:		τευουσιν; (14)	
12	Οδιδασκουσας ΟΓ επεναυτοισου	5	Καιεπεναυτο ισ οιδ. μηδυ νανταιοιυιοι	15
	χριανεχουσιν οι ισχυοντεςι α τρου· αλλοικ α κωσσεχοντε		τουνυμφων οσπενθεινε φοσονμετα υτωνεστινο	
13	σ· π ορευθεντε σδε μαθετετι εστ ινελεοσδε λωκ αιουδυσιαν:	10	νυμφιος. ελ ευσονταιδεη μεραι· οτανα παρθηαπαυτ ωνονυμφιο	
	ουγα ρηλθονκα λεσεαιδικαιου σαλλααμαρτω λους: εισμετα νοιαν·:.....†:	15	σ· καιτοτεν ηστευσουσι:	
14	Τοτεπροσερχ ονταιαυτοι	20	Ουδειςδεεπι βλημαεπιβα λλειρακκου σαгнаφουε	16
	μαθηταιων νουλεγοντες· διατημεισκαι οιφαρισαιοινη στευομενπο λλα· οιδεμαθη ταισουουνησ	25	πιματιωπα λαιω· αριγαρ τοπληρωμα αυτουαποτο υματιου· καιχειρονσχ ισμαγινεται: Ουδεβαλουσιν	17
	Mt 9, 14		Mt 9, 17	

Mt 9, 17

Mt 9, 19

<u>ΙΕ</u> περιτ̃ θυγατροσ̃		<u>Ις</u> περιτ̃εμορροουσ̃ις	
(17)	ουαρ̃χησ̃υναγωγ̃ου:	Καιεγερ̃θεισ̃οις̃	19
	οινοννεονεισ̃	ηκολουθησεν	
	ασκουσπαλαιο	αυτω· καιοιμα	
	υσειδεμηγερι	ις̃ θηταιαυτου:	20
	γυννταιοιασκ	Καιιδουγυνηαι	
	οι: καιοινοσε	μορροουσαδω	
	κ'χειται· καιοι	δεκαετη· προσ	
	ασκοιαπολλυν	ελθουσαοπισθ̃	
	ται· αλλαβα	ενηψατοτου	
	λλουσινοινο	κρασπεδουτου	
	ννεονεισασκ	ι̃ματιουαυτου·	
	ουσ̃καιινουσ̃·	ελεγενγαρενε	21
	καιαμφοτερ	αυτη· εανω	
	οισυντηρουνται:	νοναψωμαιτ	
18	Ταυτααυτου	ου̃ιματιουα	
	λαλουντος	υτουσ̃ωθησ̃ω	
	<u>ΙΕ</u> αυτοις: Σβ̃ ς̃:	μαι:	
	<u>τωκρ</u> <u>ΟΔ</u> <u>αρ</u> <u>προ</u> <u>σηλθ</u> <u>εντ</u> <u>ω ιυ</u>	Οδεις̃ επιστρ	22
	Ιδουαρχων̃ει	αφεισκα̃ιδ̃ο	
	σελθονπροσε	ναυτηνειπεν·	
	κυνηαυτω	θαρσειθυγατη	
	λεγων: οτιθ̃	ρ̃ ηπιστισσου	
	υγατηρμουα	σεσ̃ωκα̃ιενσε:	
	ρτηετελευτ	καιεσ̃ωθηηγ̃	
	ησεν: αλλαελ	υνηαποτησ̃	
	θ̃ωνεπιθεστ	ωρασεκεινησ̃:-	
	ηνχειρασου	Καιελθ̃ωνο̃ιδ̃ει	23
	επαυτηνκα		
	ι̃ησεται:		

Mt 9, 18

Mt 9, 23

Mt 9, 23

Mt 9, 27

	<u>ΙΖ:</u>	<u>περιτωνδυοτυφλων:</u>		<u>ΙΗ</u>	<u>περιτουδαιμωνηζο</u>	
(23)		ειστηνο κιαντου			<u>μενουκουφου:</u>	
		αρχοντος· καιιδ			ησονημασυιδεδαδ	(27)
		ωντουσαυλητας			ελθοντηδεεισ	28
		καιτwnοχλονθ			τηνοικιαν· προ	
		ορυβουμενον	5		σηλθοναυτωι	
24		λεγειαυτοις· ανα			τυφλοικαιλεγ	
		χωρηται· ουγαρα			ειαυτοιςοιδ· πι	
		πεθανεντοκορ			στευετεοτι	
		ασιοναλλακαθε			δυναμετουτω	
		υδει· καικαται	10		ποιησαι· λεγου	
		γελωναυτου:			σιναυτωναικε:	
25		Οτεδεεξεβλη			Τοτεήψατοτω	29
		θηροοχλοσεισ			ομματωναυτ	
		ελθωνεκρατη			ωνλεγων· κατα	
		σεντησχειρο	15		τηνπιστηνυ	
		σαντησ· καιη			μωνγενηθη	
		γερθητοκορα			τωυμιν· καιαν	30
26		σε ον· καιεξηλ			εωχθησαναυ	
		θενηφημηαυτη			τωνοιοφθαλ	
		σεισοληνητην	20		μοι:	
	<u>ΙΖ</u>	<u>γηνεκεινην· †</u>			Καιενεβριμησ	
27		Καιπαραγωντιε			ατοαυτοιςοιδ	
		κιθεντωι· ηκ			λεγων· ορατε	
		ολουθησαναυτ			μηδειςγιγωσ	
		ωδυοτυφλοι·	25		κετω· οιδεε	31
		κραζοντεςκαι			ξελθοντεσδ	
		λεγοντες· ελε			ιεφημισανau	
					τονενολητη	
					γηεκινη:	

Mt 9, 27

Mt 9, 31

Mt 9, 32

Mt 9, 35

ΙΗ

32 Αυτωνδεεξερ
χομεωνιδου
προσηνεγκανα
υτωνανθρωπον
κωφονδαιμων
33 ιζομενον· καιε
κβληθεντος
τουδαιμονιου
ελαλησενοκωφος
Καιεθαυμασανοι
οχλοιεγωντες
οτιουδεποται
εφανηουτος
ενταιηλ·
34 Οιδεφαρισαιοιε
λεγων· εντωα
ρχοντιτωνδαι
μωνίωνεκβαλ
λιταδαιμονια·
35 Ος Καιπεριγενοις
τασπολεισπασ
ας· καιτασκω
μασδιδασκων
εντεσσυναγω
γε^{αι}σ αυτων· και
κηρυσσωντο
ευαγγελιον

Mt 9, 35

ΙΘ περιτηστων αποστολων
διαταγησ

τησβασιλειασ· και (35)
θεραπευων πασαν
νοσον και πασαν η
αλακιαν εν τω λαω·
5 ΟΖ Ιδων δε του σοχλ 36
ουσεσπλαγχνισ
θη περι αυτων· ο
τησανεσκυλμε
νου καιερριμμενοι·
10 ωσπροβαταμη
χοντα ποιμενα·
ΟΗ Τότε λεγει τοις 37
μαθηταις αυτου·
ομεν θερησμος
15 πολυσοι δεεργα
τεολιγοι· δεηθη 38
ταιουντουκυτ
ου θερισμου· ο
πωσεκβαληεργ
20 ατασειστονθε
ΙΘ ρισμον αυτου·
τωκρ Καιπροσκαλεσα 10, 1
ΟΘ μεν ο^{αι}στουσδω
χ δεκα μαθητας
αρ αυτουε δωκ
25 εν αυτοις εζ
ουσιαν πνευ

Mt 10, 1

	Mt 10, 1		Mt 10, 4	
(1)	ματων ακαθαρτῶ· ωστε εκβαλλειν αυτα· και θεραπει ειν πασαν νοσον και πασαν μαλακιᾶ·		ριωτησό και π αραδουσαυτον· : ΠΑ· Του του στου δωδεκα απεσ τιλενοι σπα γγιλασαυτοις λεγων· εισοδ ονεθνων μη πελθηται· και εισπολινσαμ αριτων μη σελθητε· πορ ευεσθε δε μα λλον προσταπ ροβατα τα απο λωλοτα οικου ιηλ· πορευο μενοι δε κη ρυσσεται λε γοντες· οτι η γγικεν η βα σιλεια του ρανων·	(4)
2	Π Των δωδεκα απο τολων τα νομα τα εστιν ταυτα· πρωτοσιμων ολεγομενοσπε τροσ· και ανδρα ασο αδελφοσ αυ του· ιακωβος ο του ζεβεдайου· και ιωαννησ αδ ελφοσ αυτου·	5		5
3	φιλιππος· και βα ρθολομαιος· θ ωμασ· και ματ' θαιοσ τελων ησ· ιακωβος ο τ ου αλφαιου· και λεββαισ οσ επικ ληθεισ θαδδαι οσσι· μανοκα νανιτησ· και ι ουδασ οισκα	10 15 20		6
4		25	ΠΒ· Ασθενουντασ θεραπευετα ι· λεπρουσ κ αριζεται·	7 8
	Mt 10, 4		Mt 10, 8	

Mt 10, 8

Mt 10, 12

(8) δαιμο νια
 εκβα λεται·
 δωρε ανελαβ
 εται δωρεαν
 δο τε·:†

5

9 Μηκτησεσθε
 χρυσον· μητε
 αργυρον· μηδ
 εχαλκονειστα
 σζωνασυμων·
 10 μηπαρανεισοδο·
 μηδεδυοχιτ
 ονας· μητευπ
 οδηματα· μη
 τεραβδοναξι
 οσγαρ· οεργατ
 ηστηστροφη
 σαυτουεστιν·
 11 ΠΓ Εισηνδανπολι
 ηκομηνεισε
 λθητε. εξετ
 ασατετισενα
 υτηαξιοσεσ
 τιν· κακειμη
 νατε· εωσαν
 εξελθεται:

Mt 10, 11

ΠΔ Εισερχομενοιδε
 ειστηνοικιαν· α
 σπασασθεαυτ
 ηνλεγοντεσ
 ειρηνητωικω

12

τουτω· καιεαν
 μενηηοικιαξι
 α· ελθετωηειρ
 ηνηυμωνεπαυ
 την· εανδεμη
 ηαξιαειρηνη
 υμωνπροσυμ
 ασεπιστραφητω·

13

10

15

20

25

ΠΕ Καιοσεανμηδε
 ζητευμασ·
 μηδεακουση
 τουσλογουσ
 υμων· εξερχο
 μενοιεξωτησ
 οικιασητησπ
 ολεωσεκειν
 ησ· εκτηναξ
 ατετονκον
 ιορτοντων
 ποδωνυμων·
 Αμηνλεγωυ
 μιν·

14

15

Mt 10, 15

Mt 10, 15

Mt 10, 18

(15) ανεκτοτερονε
 σταιγησοδομων
 καιγομορρασ· εν
 ημερακρισεωσ·
 ητηπολειεκινη:

16 $\overline{\Pi\varsigma}$
 χ
 $\alpha\rho$
 Ἰδουεγαποστε
 λλωμασωσπρο
 βαταενμεσωλυ
 κων· γινεσθαι
 ουνφρονιμοῦ
 σοιοφισ· καιακε
 ρεοιωσεπερι
 :ΠΖ: στεραι:

17 Προσεχετεδεα
 ποτωνανωνπα
 ραδωσουσινγα
 ρ'υμασεισυνε
 δρια· καιεντε
 σουναγωγεσ
 αυτῶνμαστι
 γωσουσινυμασ·
 18 καιεπιηγεμονας

Mt 10, 18

δε καιβα (18)

σιλεις αχθ
 ησεσθ αιεν·
 εκενε μου

5 εισμαρτυρι
 [·]αυτοις· και
 τοισεθνεσιν:

:ΠΗ: Οτανδεπαρα 19
 διδωσινυμασ·

10 μημεριμνησ
 ετεπωσητι
 λαλησετε: δ
 οθησεταιιγα
 ρ'υμινενεκει

15 νητηωρατιλα
 λησητε: ουγαρ 20
 υμεισεσταιοι

λαλουντεσα
 λατοπνατου
 πρῶμωντο
 λαλουνεν· υμιν:

Mt 10, 20

Mt 10, 21

21 Παραδωσιδεαδ
 ελφoσαδελφo
 εισθανατον·
 καιπῆρ' τεκνον·
 καιεπαναστησο
 ταιτεκναεπιγ
 ονεισκαιθανα
 τωσουσιναυτο
 22 υς· καιεσεσθαι
 μισουμενοιυπ
 οπαντωνδιατο
 ονομαμου· ο
 δευπορηγασ
 ειστελοσου
 τοσσωθησεται·: $\frac{f}{1}$
 23 $\frac{\pi\theta}{\pi\theta}$ Οτανδεδιωκου
 σινυμασεντη
 πολιταυτη· φε
 υγετεειστιν
 αλληγκανεκτ
 αυτησδιωκω
 σινυμας· φευ
 γετεειστιν
 ετεραν·-
 Αμινγαρλεγω
 υμιν· ουμητ
 ελεσηταιτας

Mt 10, 23

Mt 10, 23

πολιστουηλ· (23)
 εωσανελθηου
 ιοσ[το]υανου·
 5 $\frac{4}{4}$ Ουκεστινμα
 24 θητησυπερτο
 διδασκαλον· ου
 δεδουλοσυπε
 ρτονκν αυτου
 25 αρκετοντω
 μαθητην αναγε
 νηταιωσοδιδα
 σκαλοσαυτου·
 καιτωδουλωω
 σοκδ αυτου·
 15 $\frac{4A}{4A}$ Ειτονοικοδεσ
 ποτηνβεελζ
 εβουλ· εκαλε
 σαν· ποσω[μαλ]
 λοντουσοικι[α]
 20 $\frac{4B}{4B}$ κους αυτου·
 Μηνυνφοβηθη
 26 ται αυτους·
 $\frac{x}{ap}$ $\frac{x}{ap}$ Ουδενγαρ' εστι
 κεκαλυμμε
 25 νον· ουκαπο
 καλυφθησεται·

Mt 10, 26

Mt 10, 26		Mt 10, 29	
(26)	καικρυ _[πε] ονο ουγνωσθησεται:	ουδη _α ασσαρ	(29)
27	Ⲛϯ Ολεγωϣ _[μιν] εν τησκοτια· ειπ ατεεντωφωτι·	ιουπωλειται: καιενεζαν τωνουπεσ ειταιεπιτη γην: ανευτ ουπρ _σ ϣμων: ϣμωνδε· και	30
28	Καιμ _[η] φοβηθη ται· αποτωναπο κτενοντων τοσωμα· τηνδ εψυχηνμηδ υναμεν ^{ον} ναπ οκτιναι:	ετριχεστη σκεφαλησπ ασ _ε ηριδιμη μεναιεισιν: μηουνφοβ ηθητεπολλ ονστρουδι ωνδιαφερε τεϣμεις:-	31
	Φ _ω _[βεισ] θ _[η] τεδ εμαλλοντον δυναμενοντ ηνψυχηνκαι τωσωμααπο λεσ ^{αι} εενγχε ννη:	20 <u>χ</u> <u>αρ</u> Πασουνος τησομολο γησειενε μοιεμροσθ εντων ^{ανων} ·	32
29	Ουχιδυοστρ	25 ομολογησω καγωεναντ ωεμπροσθ εντουπρ _σ	
Mt 10, 29		Mt 10, 32	

Mt 10, 32		Mt 10, 35	
(32)	μουτουενου ρανοισ: <u>ⲉ</u>	ερασαυτησ: και	36
33	<u>ⲚΔ</u> Οστισδανα παρνησηται μεεμπροσθ εντωνανων αρνησομεκα γαυτονεμ προσθεντου πρσμουτου	εχθρουτουανου οιοκιακοιαυτου <u>ⲚϚ</u> Οφιλωνπατερα ημητεραυπε ρεμε. ουκεστι μουαζιος· καιο φιλανυιονηδυ γατεραυπερε μεουκεστιν	37
34	<u>ⲚΕ</u> ενουρανοισ: <u>ⲡ</u> Μηνομησητε οτιηλθονβα λεινειρηνηνε πιτινγην· ου κηλθονβαλειν ηρηνην· αλλαμ αχαφαν: ηλθo γαρδιχασαια νθροπονκατα τουπρδαυτο υ· καιδυγατερ ακατατησημη τροσαυτησ: καινυμφηνκ ατατησπενθ	10 μουαζιος. και οσ ουλαμβανι τονσταυρονα υτου· καιακο λουθιοπισωμου ουκεστηνημο υαζιος: <u>ⲡ</u> <u>ⲚΖ</u> Οευρωντηνηψ υχηναυτου απολεσειαυτην: καιοαπολεσασι ηνψυχηναυτ ουενεκενεμ ου. ευρησειαυ την:	38
35		20 25 <u>ⲚΗ</u> Οδεχομενοσ	39 40
Mt 10, 35		Mt 10, 40	

Mt 10, 40

Mt 11, 1

<u>Κ̄ περιτωναποσταλλεντωνυποῦάννου</u>		
40	ὑμασεμεδεχε ται: καιοεμεδε χομενοσδεχε τετοναποστι	μετεβηεκει θεν: τουδιδα σκεινκαικη ρυσειενεντε σπολεσιναι
41	40 λανταμε: 5 Οδεχομενος προφητηναιο νομαπροφητου λημψεται· καιο δεχομενοσδι καιονεισονομα δικαιουμισθ̄ δικαιουλημψεται:	Κ̄ των: 1 PB Οδεϊωαννησα κουσασεντ ωδεσμωντηρι ωταεργατου χ̄υ· πεμψας διατωνμαθη τωναυτουει
42	P̄ Καιοσανποτιση ενατωνμηκρ̄ τουτωνποτηρι ονψυχρουμο νονεισονομαθ̄ ητου: αμηνλε γωῦμιν· ουμη απολεσητον μησθ̄αυτου:	3 πεναντω· συ ειοερχομεν οσηετερονπρ οσδοκωμεν: Καιαποκριθεις οιδειπεναντ̄ ς· πορευθεντ εσαπαγγιλατε ἰωαννη· ακου
11, 1	PA Καιεγενετοοτε ετελεσενοῖς διατασσωντοις δωδεκαμαθηταις αυτου:	4 5 ετεκαβλεπε τετυφλοιαν αβλεπουσιν· καιχωλοιπερι

Mt 11, 1

Mt 11, 5

Mt 11, 5

Mt 11, 9

(5) πατουσιν· λεπροι
καρίζονται· κακῶ
φοιακουουσιν· και
πτωχοι ευαγγελιζ
ονται· και νεκροι
6 εγειρονται· και μ
ακαριο σεστios
εανησκανδαλισ
θη νεμοι·
7 Τουτων δε πορευο
μεν ὄν· ηρξατο οἱς
λεγειν τοις οχλοι
σπεριῶαννου· τη
εξηλθατε εἰς τῇ
ερημων θεασασ
θα καλα μονῦ ποα
8 νεμουσα λευομ
ενον· αλλα τι εξη
λθατὰ ἵδειν ανθ
ρωπον εν μαλακ
οισίματι οισημφ
ιεσμενον· ἴδου
οιτα μαλακα φο
ρουντες· εντοι
σοικοιστων βασι
9 λεωνεισιν· αλλα
τι εξηλθατε ἵδειν

Mt 11, 9

προφητην· ναίλε (9)
γαῦμιν· και περισ
:ΡΓ: στερων προφητου·
Ουτος γαρ ἐστιν 10
5 περιου γεγραπται·
ἴδου εγω αποστε
λλω τον αγγέλον
μου προπροσωπ
ου σου, οσκατασ
10 κευασει την οδο
ΡΔ σου εμπροσθεν σου·
Αμην λεγαῦμιν· 11
ου κεγηγερται
εν γεννητοις γυ
15 ναικων· μίζων ἴω
αννου του βαπτη
στου οδε μικρο
τερο σεν τη βασι
λειαν των ουρανων·
20 ΡΕ μίζων αντου εστι·
Απο δε των ἡμερῶν 12
ἰωαννου του βαπ
τιστου εωσαρτι·
η βασιλεια του
25 ρανων βιάζεται·
και βιασται αρπα
ζουσιν αυτην·

Mt 11, 12

Mt 11, 13

Mt 11, 19

13	Ρς Παντες γαρ οἱ προ φηται και νομοσ· εωσὶω αννου προ		Ηλθεν ο υἱος του	19
14	εφη τευσαν· και ει θελετε δεξασθ	5	ανθρωπου εσθι ων και πινων· και λεγουσιν ιδου	
	εαυτοσεστιν ηλιασμοελλων ερχεσθε:		ανωσφαγοσκαι οινοποτησ· τε λωνων φιλοσκαι αμαρτωλων· και	
15	Οεχωνωτα· ακου εινακουετω:	10	εδικαιωθη σοφ ια απο των τεκν	
16	Τινι δε ομοιωσω τη		ων αυτης:	
	ΡΖ γενεαν ταυτην· ομοια εστιν πεδ ιοισ και θημενοις		ΡΗ Τοτε ηρξατο ο	20
	εναγοραις· απο	15	ισονιδιζειν τα σπολεις εναις	
	σφωνουντα τοις ετεροις αυτων		εγενοντο αι πλ ισται δυναμης	
17	λεγουσιν· η υλη σαμεν υμιν και		αυτου· οτι ου μεταινοησαν:	
	ουκ ωρξησασθαι:	20	Ου αι σοι χοραζ	21
	εδρην ησαμεν υ μιν και ουκοψασθαι:		ειν ου αι σοι βηθ· σα ἰδαν οτι ειεν τυρω και σειδ	
18	Ηλθεν γαρ προς υ μας ἰωαννης μη	25	ωνιεγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν· παλαιαν ενσακκω και	
	τε εσθιω· μητ επινων· και λεγο υσιν δαιμονιων εχει:			

Mt 11, 18

Mt 11, 21

Mt 11, 21

Mt 11, 25

(21)	σποδαμετενο	ουρανου	καιτη	(25)
22	ησαν: πλην λεγω	σγησ:	οτιαπ	
	υμιν τυρω και σ	εκρυ	ψαστ	
	ιδων ιαν εκτοτε	αυταα	ποσοφ	
	ρονε σται εν ημ	5	ων και	συνε
	ερακρισεω σιυ	των·	και απε	
23	μιν: ·· και σκα	καλυ	ψασαυ	
	περ ναουμ· μη	τανηπι	οις· να	26
	εω ουρανου υ	οπηρ	οτιου	
	ψωθησ ηεωσαδ	10	τωσ	ευδωκ
	ουκαταβιβασθησ η:	ιαεγε	νετο	
ΡΘ	Οτι εν σοδομοι	εμπρ	οσθεν σου:	
	σεγενοντο αιδ	Παντα	μοι παρε	27
	υναμεισαι γενο	:ΡΙΑ:	δωθ	
	μεναι εν σοι· εμ	15	πρσ	μου:
	ινον αν μεχριτ	:ΡΙΒ:	Και ου	δεισεπι
24	ησσημερον: πλη	γινω	σκειτον	
	λεγω υμιν οτι	υιον	ειμ η οπηρ:	
	γησ δομων αν	ουδε	τον πρ ατ	
	εκτοτερον	20	ισεπι	γινωσκει
	εσται εν ημερα	ειμ η	ο υιοσ· και	
	κρισεωσ η σοι:	οεαν	βουλητε	
25	:ΡΙ: Ενεκεινωτω	ο υι	οσαποκα	
	και ρωαποκρι	λυψ	αι:	
	θεισ ο υειπεν·	25	:ΡΙΓ: Δευτ	αι προσμε
	εξομωλογουμε	παν	τε σοικο	28
	σοι περ κε του	πιω	ν τεσ και πε	

Mt 11, 25

Mt 11, 28

	Mt 11, 28		Mt 12, 2	
(28)	φορτι	σμενοι·	Οιδεφαρισ ^α οῦ	2
	καγωα	ναπαυ	δοντεςαυτου	
29	σωῦμα	σ: αρατ	σαυτουσειπαν	
	ετώνζ	υγον	αυτω: ἰδουοιμα	
	μμουε	φυμα	5 θηταισουποιου	
	σ: καιμα	θεται	σινοουκεξεστ	
	απεμου	οτιπρ	ιποιεινενσαββατω:	
	αοσειμι	καιτα	Οδειῖπειναντοι	3
	πινοστη	καρδια·	σ· ουκανεγνωται	
	καιευρη	σεται	10 τιεποιησενδαδ·	
	αναπαυ	σινται	οτεεπινασεναν	
	σψυχαι	σῦμω·	τοσκαιοιμετα	
30	ογαρζυ	γοςμ·	υτου· πωσεισηλ	4
	ουχρησ	τοσ·	λθενειστονοι	
	καιτοφο	ρτιον	15 κοντουθυ· και	
	μουελα	φρον	τουσαρτουστ	
	εστιν:		ησπροδεσεωσ	
12, 1	Ενεκειν	ωτω	εφαγεν· ουσου	
:ΠΙΔ:	καιρωε	πορε	κεξονηναυτω	
	υθειοιστ	ησσαβ	20 φαγειν· ουδετ	
	βασινδιατ	ωνσ	οισμεταυτου	
	ποριμων·	οιδε	ειμητοιςῖερευ	
	μαθηταια	υτου	σινμονοισ·	
	επινασαν·	καιη	5 Ηουκανεγνωτε	
	ρξαντοτι	λλειν	25 :ΠΙΕ εντωνομωστ	
	σταχυασ	και	ιτοισσαββασιν	
	εσθιειν:		οῖερεισεντωῖ	
	Mt 12, 1		Mt 12, 5	

Mt 12, 5

Mt 12, 11

KA: περιτου ξηρανεχοντοσχειρα:

(5)	ερωτοσαββατον	Οδεειπεν αυτοις·	11
	βεβηλουσιν· και ανε	τισεστινεξυμ	
6	τιοιεισιν· λεγωδε	ων ανθρωποσος	
	υμνοτιτου ιερου	εξηπροβατονεν·	
	μιζονεστινωδε:	καιεανενπεσητ	
7	ειδεεγνωκιτετι	ουτοτοισσαββ	
	εστιν· ελεοςθε	ασινειβοθυνον	
	λωκαιουθυσιαν·	ουχικρατησειαυ	
	ουκανκατεδικα	τωκαιεγερει· πο	12
	σατετουσαναι	σωνυμαλλονδι	
	τιουσ:	αφερειαν οσπροβ	
8	<u>PI</u> ς: Κ̄σ̄γαρ' εστιν του	ατου: ωστεεξε	
	σαββατου ῡι	στιν τοισσαββα	
	οσ του αν̄ου:	σιν καλωσποειν:	
9	<u>KA</u> Και μετα βασεικει	15	Τοτε λεγει των
	θενηλθεν εις τῑ		θρωπω· εκτινον
	συναγωγην αυτω̄:		σουτην χειρα:
10	και ῡιδου αν̄οσηνε		και εξετινεν· και
	κειτην χειρα εχ̄ω̄		απεκατεσταθη
	ξηραν· και επηρω	20	<u>PI</u> ζ̄ ῡγειωσση αλλη:
	τησαν αυτων λ		Οιδε φαρισ̄οι εξε
	εγων̄ τεσειεξε		λθοντες· συμ
	στιν τοισσαββ		βουλιονελαβον
	ασιν̄ θεραπευεῑ:		κατα του· ο πο̄σ
	ινα κατηγορησω	25	αυτοναπολεσωσιν:
	σιν αυτου:		[ιδει] ὄγνουσανε
			[χωρη] σενεκει ῡε:

Mt 12, 10

Mt 12, 15

Mt 12, 15

Mt 12, 20

KB περητουδαιμονιζομενουτυφλουκαικωφου:

(15)	: <u>P1H</u>	Καιηκολουθησαν αυτωχλοιπολ λουκαιεθεραπευ σεναυτους· και επετιμααυτοις:	5	ε μενονουκατεα ε ξει· καιλινοντυ ε φομενονουσβε ε σειεωσανεκβα ε ληεισνικοστην ε κρισιν καιτων οματιαυτους	(20)
16		ιναμηφανερωνα υτονποιησωσιν:			
17		Οπωςπληρωθητο ρηθενδιαησαϊου τουπροφητου λεγοντος:		<u>KB</u> <u>P1Θ</u>	22
18		ε Ιδ ουοπε ^{εε} σμουο ε νηρετησαοαγα ε πητοσμου· εισο ε ευδοκησενηψ ε υχημου· θησω ε τοπ ^{να} μουεπαυ ε τον· καικρισιν ε τοισεθνεσιναπ ε αγγελει· ουκερ ε ισειουδεκραυγ ε ασει· ουδεακου ε σειτισενταισπλ ε ατιαιστηνφωνη ε ναυτου· καλαμ ε ονσυντετ[ριμ]	10 15	<u>χ</u> <u>αρ</u> Τοτε <u>τωκρ</u> πρόσσηνεχ θηαυτωδαιμο νιζομενοστυφ λοσκαικοφος· καιεθεραπευ σεναυτον· ω στετονκωφ ονκαιτυφλο νλαλεινκαιβλε πειν:	
19			20	<u>PK</u> : <u>PKA</u> <u>B</u> :	23
20			25	Καιεξιςταντο παντεσοιοχλ οι: Καιελεγονμητ ιούτοσεστι νοϋϊοσδαδ: Οιδεφαρισαιοι ακουσαντες	24

Mt 12, 20

Mt 12, 24

Mt 11, 24

(24) ειπον· ουτοσου
 κεκβαλιταδαι
 μονια· ειμην
 τωβεελζεβουλ'
 αρχοντι τονδ^{αι}
 εμονιων·
 25 PKB Ειδωσδε οἷς τας
 ενδυμησεισας
 τωνειπεν αυτοις·
 Πασα βασιλεια μ
 ερισθησα καθε
 αυτη σερημουται·
 και πασα πολισσοι
 κιαμερισθεισα
 καθε αυτη σου
 26 σταθησεται· και
 εισαταναστο
 νσατανα νεκβα
 λλειε φεαυτον
 εμερισθη· πῶς
 ουν σταθησεται
 η βασιλεια αυτο
 υ· και ει γε ανβ
 εελζεβουλ' εκ
 βαλλωταδαιμ
 ωνια· οὐ ἴου ὅμ
 ων εντινιεκβα

Mt 12, 27

Mt 12, 27

λλουσιν δια του
 το αυτου κριται (27)
 ὑμω νεσονται·
 ειδε εν πνι θυεγ 28
 5 ωεκβαλλωταδε^{αι}
 μωνια· αρ αε φ
 α σε νε φυμαση
 βασιλεια του θυ·
 Η πω σδυναται τισ 29
 εισελθειν εις τη
 νουκίαν του ἰσ
 χυρου· και τα σκ
 ευη αυτου διαρ
 πασαι· εαν μη ρ
 ω τονδηση τον
 ἰσχυρον και το
 τετην ουκίαν α
 υτου διαρ πασει·
 20 χ
αρ Ὁ μὴ ὠν μετεμου
 κατεμουεστιν·
 και ο μη συναγων
 μετεμου σκωρ
 πιζει·
 25 PKΓ Δια τουτο λεγω ὑ
 μιν· πασα μαρτ
 [ια] και βλασφημι
 [α ἁφ' εθ] ησεται

Mt 12, 31

Mt 12, 38

- (38) διδάσκαλε θελο
μενα ποδουσημ
ιονειδειν:
- 39 $\overline{\text{PKH}}$ Οδε αποκριθεισει
πεναντοις· γενε 5
απονηρα και μοιχ
αλις· σημιονεπι
ζητει· και σημιδ
ουδωθησε τε αυτη·
ειμητοσημιονι 10
ωνατου προφητου·
40 ως περ γαρε γενε
τοῖωνας εν τη κ
οιλια του κητου
στρεισημεραςκ 15
αιτρεισνυκτας·
ουτω σεσται ου
ἱοσ του ανου εν
τη καρδια τη σγησ·
τρεισημεραςκ 20
αιτρεισνυκτας:
- 41 Ανδρες· νινευειται
αναστησονται εν
τη κρεισει· μετα
της γενεασ ται
της· και κατακρι
νουσιν αυτην· ο

Mt 12, 41

Mt 12, 41

- τιμετε νοεισαν (41)
ειστωκη ρυγμα
ἱωνα· και ἱδου π
λιον ἱωνα ωδε:
- Βασιλεισαν νοτου 42
εγερθησεται εν
τικρισει μετα τ
ης γενεασ ται της·
και κατακρινει αυ
την· οτι ηλθενε
κ των περα των
της γησ ακουσαι
την σοφιαν σολο
μωνος· και ἰδου
πλιον σολομων
οσωδε:
- $\overline{\text{PKO}}$ Οταν δε το ακαθα 43
ρτον πνα ξεληθη
απο του ανου· δι
ερχεται διανυδ
ρων τοπων· ζητ
ουν αναπαυσιν·
και ου χευρισκει·
τοτε λεγη· επισ 44
τρεψω εις τον
οικων μου· δε
νεζηλθον· και ε

Mt 12, 44

Mt 12, 44		Mt 12, 47	
(44)	ελθον ευρισκ εισχο λαζοντ ασεσαρωμενο̄. καικε κοσμημ 45 ενον· τοτεπο ρευεται· καιπα ραλαμβανιμε θ εαυτου. επταε τεραπ̄ναπονηρ οτεραεαυτου. καιη̄ελδοντακ ατουκειεκεικ αιγινεταιιαεσ χατατουδ̄υνοῡ εκεινου. χειρο νατωνπρωτων: ουτωσεσται καιτηγενεατα υτητηπονηρα: 46 Ετιδεαυτου λαλουντοστοι σοχλοις: PΛ Ἰδουημητηρ̄ και οιαδελφοιαυτου. ἴστηκεισανεζω ζητουντεςλα 47 λησεαυτω· ειπεν		<u>KΔ</u> περιτωνπαρὰβολων: δετησαυτω. ἴδο (47) υμημητηρσουκ αιοιαδελφοισο υεζωεστηκασ ιν: ζητουντες σοιλαλησαι: Οδεαποκριθεις 48 ειπεντωειπον τιαυτω· τησε στινημητηρμ ουητηνεσεισῑ οιαδελφοιμου· Καιεκτιναστη 49 νχειραυτου επιτουσμαθη τασαυτουειπε̄: ἴδουημητηρ μουκαιοιαδελ φοιμου. οστις 50 γαρ̄ ανποιησει τοθεληματο υπ̄ρσμουτου ενουρανοισ. α υτοσμουκαια δελφοσκαιαδ ελφηκαιημητη ρ̄ εστιν:
Mt 12, 47		Mt 12, 50	

Mt 13, 1

Mt 13, 5

1 ΚΔ Ἐνδετημερα
 εκεινη· εξελ
 θωνοῖστησοικ
 ιασεκαθητωπα
 ρατηνθαλασσαν·
 2 καισυνηχθῆισα
 προσαυτονοχλ
 οιπολλοι· ωστε
 αυτονεισπλοι
 ον· ενβαντακαθ
 ησθαι· καιπασόο
 χλοσεπιῖτοναι
 γιαλονῖστηκει·
 3 καιελαλησεν αυ
 τοισπολλα· ενπ
 αραβολεσλεγων·
 Ἰδουεξηλθενος
 πῆρωντουσπिरαι·
 4 καιεντωσπирειν
 αυτον· αμεν
 επεσενπαρατη
 οδονκαιελθον
 ταταπετηνατ
 ουουρανουκα
 τεφαγεναυτα·
 5 Αλλαδεεπεσεν
 επιταπετρωδη·

Mt 13, 5

οπουουκειχε (5)
 νγηνπολλην· και
 ευθεωσεξανε
 τιλενδιατωμη
 5 εχεινβαθοσγησ·
 ηλιουδεανατη 6
 λαντοσεκαυμα
 τησθη· καιδιατο
 μηεχεινβαθος
 10 ρηζησεξηρανθη·
 Αλλαδεεπεσενε 7
 πιτασακάνθασκ
 αιανεβησαναιακ
 ανθαικαιεπνιζαναυτα·
 15 Αλλαδεεπεσεν 8
 επιτηνγηνητην
 καλην· καιεδηδο
 υκαρπον· ομεν
 εκατον· οδεεξ
 20 ηκοντα· οδετρ
 ιακοντα· οεχ 9
 ωνωταακουειν
 ακουετω·
 Καιπροσελθον · 10
 25 τεσ ὁμαθηται
 ειπαναυτω· δι
 ατιενπαραβο

Mt 13, 10

Mt 13, 10		Mt 13, 14	
(10)	λαισλαλεις αυτοις·	·ε και βλεποντες	(14)
11	Οδε αποκριθσει πεν αυτοις. οτι υ μιν δεδοται γνω ναι τα μυστηρια τ ης βασιλεια των ουρανων· εκεινοις δεδοται·	ε βλεψητε και ου ε μη ιδητε· επα ε χυνθηγαρ· ηκαρ ε δια του λαοντο ε υτου. και τοις ωσ ε ιν βαρεωσ ηκου ε σαν· και τοις οφ ε θαλμουσαν το ν ε εκαμυσαν· μη π ε οτε ιδωσιν τοις ε οφθαλμοις· και ε τοις ωσ ιν ακου ε σωσιν· και τηκαρ ε δια συνωσιν· και ε επιστρεψωσιν ε και ιασομαι αυτοις·	15
12	Οστις γαρ· εχει δω θησεται αυτω και περισσει· θησεται· οστις δε ου κεχει και ου χειαρθησε ταια αυτου·	ε και ιασομαι αυτοις·	
13	Δια τουτο εν παρα βολαισ λαλω αυτοις· ινα βλεποντες μη ηβλεποσιν· και ακ ουοντες μη ακου ωσιν και μη συνι ωσιν· μη ποτε επισ τρεψωσιν· και αν απληρουνται αυ ε τοις η προφητια ε ησαϊου λεγουσα· ε ακοη ακουσητε ε και ου μη συνητε·	15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000	15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000
	Mt 13, 14		Mt 13, 17

	Mt 13, 17		Mt 13, 20	
(17)	να βλέπετε και ουχίδον· και ακουσέαιαακ ουετεκαιου κηκουσαν:		κουων καιευ θυσ μεταχ αρασ λαμβανω ναυτον ουκε	(20)
18	ΡΛΕ Ὑμειςουνα κουσατετη παραβαληντου σπηροντος	5	χειδερηζαναε υτω· αλλαπρο σκαρμοσεστιν ειταγενομενη σθλιψεωσι	21
19	παντοσακου οντος τονλ ογοντησβασι λειασκαμη συνιεντος· ερχεταιιοπο νηρος καιαρ παζειτοεσπ αρμενονεν τηκαρδιαυ του· ουτος εστινοπαρα τηνοδονσπ αρεις· οδεεπι ταπετραδεις παρεις· ουτ οσεστινοτ ονλογονα	10	ηδιωγμουδιατ ωνλογονευθε ωσκανδαλιζεται:	
			Οδεειστασακαν θασπαρεις· ου	22
		15	τος εστινοτο νλογονακουων· καιημεριμνατ ουτ ουαιωνος τουτου: καιηαπ ατητουπλου	
		20	τουσυνπνιγει τονλογονκαια καρποσγηνεται:	
20			Οδεεπιτηνγην	23
		25	τηνκαληνσπαρ εις· ουτοσεστι οτονλογον	
	Mt 13, 20		Mt 13, 23	

Mt 13, 23

Mt 13, 27

(23) ακουων καισυ
νιεισ· ος δη
καρποφῶρι·
καιποιει ο μεν
:ρ̄: οδε :ξ̄: οδε
:λ̄:
24 Αλληνπαρβολη
νπαρεθηκενα
υτοιςλεγων:
:ΡΛς Ομοιωθη βασιλει
ατωνουρανων·
ανθρωπωσπιρο̄
τικαλονσπερμ
αεντωαγρωαυτου·
25 ενδετωκαθει
δεντουσᾶν̄οῡσ
ηλθεναυτουο
εχθροσ καιεπ
εσπινεν̄ζιζαν
ια· αναμεσοντ
ουσειτου και
26 απηλθεν· οτε
δεεβλαστησεν
οχορτοσ καικ
αρπονεποησε̄·
τοτεεφανητα
ζηζανια.

Mt 13, 26

Προσελθωντ
εσδεοιδουλ
οιτου οι κο
δεσποτουει
5 παναυτω·
κεουχικαλ
ονσπερμαε
σπρασεντω
σωαγρω· πο
θενουνεχει
10 ταζηζανια·
οδεεφηαυτοι
28 σ· εχθροσᾶν̄οῡσ
τουτοεποι
15 ησεν:
Οιδεδουλοιει
παναυτω θε
λεισουναπελ
θοντ̄ εσ συλ
20 λεζωμεναυ
τα· οδεεφη
29 αυτοισ ου· μ
ηποτεσυνλ
εγοντεσταζ
25 ηζανια· εκριζ
ωσιτεαμαυ
τοιςτονσειτο̄·

Mt 13, 29

	Mt 13, 30		Mt 13, 32	
30	αφετεσυναυζ ανεσθαιαμφο τεραμεχριτο υθερισμου. και ενκερωτου 5 θερησμου. ερῶ τοισθερισταις συλλεξατεπρο τωνταζηζανια. καιιδισατεαυτα 10 εισδεσμας· προ σ τοκατακαουσ αιαυτα· τον δε σειτονσυναγα γετεειστηναπ οθηκημου:		τωνσπερματω· οτανδεαυξηθη· μιζωντων λα χανωνεστιν· καιγηνεῖ ^α θεν δρον· ωστεελ θεινταπετινα τουουρανου· καικατασκην ουνεντοισκλ αδοισαυτου. ΠΛΗ Αλληνπαρabo ληνελαλησεν αυῖτοιςλεγων:	(32)

Mt 13, 34

- (34) βολαισουκληλαλη
 35 αυτοις· οπως
 ληρωθητωρηθ
 ενδιαΐσαῖτο
 υποφητουλε
 ε γοντος· ανοι
 ε ζωενπαρβολαι
 ε στοστομαμου.
 ε ερευζομαικε
 ε κρυμμεναπο
 ■ καταβολησκο
 ε σμου·
 36 :PM Τότε αφηστού
 σοχλουσηλθεν
 ειστινουκιανοῖς·
 καιπροσηλθον
 αυτωιμαθη
 ταιαυτουλεγο
 τεσ· διασαφησο
 ημιντηνπαρβολην
 τωνζιζανιωντου
 αγρου·
 37 Οδεαποκριθεις
 ειπεναυτοις· ο
 σπιρωντοκαλων
 σπερμα· εστιν
 οὔϊοστούανου.
 38 οδεαγροσεστιν

Mt 13, 38

Mt 13, 38

- οκοσμοστοδε (38)
 καλονσπερμα·
 οὔτοιεισινουῖ
 οιτησβασιλειασ·
 5 ταδεζηζανιαει
 σινοδοεχδρος 39
 οσπιρασυταε
 στινοδιαβολος·
 οδεθερισμοσσ
 10 υντελιααιωνος
 εστιν· οιδεθε
 ρισταιαγγελοιει
 σιν· ωςπερουν 40
 συλλεγεταιτα
 15 ζηζανια· καιυρι
 καιεται ουτως
 εσταῖεντησυν
 τελιατουαιων
 20 οστούτου. απο 41
 στελειοὔϊοστ
 ουανούτουσα
 γγελουσαυτου·
 καισυλλεξουσῖ
 25 εκτησβασιλεια
 σαυτουπαντα
 τασκανδαλα· και
 τουσποιουντα·
 στινανομιαν·

Mt 13, 41

Mt 13, 42

- 42 καιβαλουσιναυτ
ουσειστινκαμ
ηνοντουπυροσ
εκειεσταιοκλ
αυθμοσκαιοβρυ
γμοστωνωδ
ωντων:
- 43 Τοτεοιδικαιοι
ε κλαμψουσι
ώσδηλιοσεν
τιβασιλειατω
ουρανῶν: ὁεχ
ωνωτακουετω:
- 44 Παλινόμοιαεσ
τινηβασιλεια
τωνουρανων:
θησαυρωκαικ
ρυμμενωεντ
ωαγρω. ὁευρω
ἄνῶσ εκρυψεν
καιαποτησχαρ
σαυτουῦπαγει.
καιπανταοσαεχ
ειπολή καιαγω
ραζειτοναγρο
εκεινον.
- 45 Παλινόμοιαεστί

Mt 13, 45

Mt 13, 45

- ηβασιλειατων (45)
ουρανωνανθρω
πωνεμπορω· ζητ
ουνκαλουσμα
5 ργαριτας· ἑυρῶ 46
δεπολυτιμων
μαργαριτην· α
πελθωνπεπρα
κενπανταοσα
10 ειχεν· καιηγο
ρασεντονμαρ
γαριτηνεκεινῶ·
Παλινόμοιαεσ 47
τινηβασιλειατω
15 ουρανων· σαγιν
ηβληθισηειστί
θαλασσαν· καιε
κπαντοσγενουσ
συναγουση·
20 ὅτεδεεπληρω
θηαναβηβασαν
τεσεπιτοнай
γιαλον· καιη
σαντεσδυνε
25 λεξαντακαλα
εισαγγη· ταδε
σαπραεζωεβα
λον:

Mt 13, 48

	Mt 13, 49		Mt 13, 52	
49	Ουτωςεσθάν τησυντελεια τουαιωνος· ε ξελευσονται οιαγγελουκαια φοριουσιντο υσπονηρους εκμεσoutων 50 δικαιων· και βαλουσιναυτο υσειστηνκαμ ηνοντουπυρ οσεκειεσται οκλαυθμοσκαι οβρυγμοσ· τ ωνωδωντων·		ανδροποοικ (52) οδεσποτη· οστησεκβαλ ληκτουθη σαυρουαυτου καινακαιπαλαια· Καιεγενετοό 53 τεετελεσεν 10 οισταςπαρα βολασταιτ ασμετηρεν : PMA: εκιδεν· Καιελθωνειστ 54 15 ηνπατριδαυ του· εδιδασκ εναυτους· εν τησυναγωγη αυτων· ωστε 20 εκκλησσεσθαι αυτουςκαιε γειν· τουτο ποθενησοφ ιααυτη· καιε 25 δυναμήσου 55 χ' ουτοσεσ τινοτουτε	
51	Λεγειαυτοιςοισ συνηκατεταυ ταπαντα· λεγ ουσιναυτωναι·			
52	Οδεειπεναι τοις· διατου τοπασγραμμ ατευσμαθητ ευδειστηβασι λειατωνουρα νόν· Όμοιαεστινα			

Mt 13, 52

Mt 13, 55

Mt 13, 55

Mt 14, 1

	: <u>ΚΕ</u>	περιῶαννου και ηρωδου:-			
(55)		κτονοσυῖος. ου		<u>ΚΕ</u> <u>Ενεκεινωτω</u>	14, 1
		χημητηρ' αυτο		<u>PMΓ</u> καιρωηκου	
		υλεγεται μαρι		σενηρωδεις	
		αμ' και ιοιαδελ		ο τετραρχης	
		φοια του ἱακ	5	τηνακοηνῦ.	
		ωβοσ και ὠωσηφ'		και ειπεν τοις	2
		και σιμων και ἰο		πεσιν αυτου.	
56		υδασ. και ιοιαδε		ου το σεστιν	
		λφαι αυτου ου		ἰωαννης ο βα	
		χιτασαι προσ	10	πιστησ' αυ	
		ημασεισιν:		ὑτοσηγε ρθ	
		Ποθεν ουν του		η απο των νε	
		των ταυτα παν		κρων και δια	
57		τα' και εν σκα		του το αιδυ	
		νδαλιζοντο	15	να μεις ενερ	
		εν αυτω:		γους εν αυτω:	
		Οδεις ειπεν		<u>PMΔ</u> <u>Ο</u> γαρ ηρωδης	3
	<u>PMB</u>	αυτοις· ουκ		τοτε κρατ	
		εστιν προφη		ησα στον ἰωα	
		τησατιμος·	20	νην εδησεν	
		ειμηνε τη πα		αυτων· και εν	
		τριδι και εντ		τη φυλακη α	
		ηοικια αυτου		πεθετο· δια	
58		και ου κε ποιη		ηρωδιαδατιν	
		σενεκειδυν	25	γυναικα φιλιπ	
		αμεις πολλας		που του αδελ	
		διατινα πιστιαν		φου αυτου:	
		αυτων:			

Mt 13, 58

Mt 14, 3

Mt 14, 4		Mt 14, 8	
4	ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννης· ου κεξεστιν σοι εχειν αυτην·	την και φαλην ιωαννου του βαπτιστου·	(8)
5	και θελων αυτω αποκτιναι· ε φοβηθη τον οχλον· οτι ει σποφητην αυτον ειχον·	5 ο βασιλευσ δι α του σορκου σκαι του σσυ να να κημενο υς· εκελευσ ενδοθηναι αυ	9
6	Γεν εσιωνδε γε νωμενων του ηροδου· αρχη σατω η θυγατηρ η ροδιαδος εντω μεσω· και ηρεσεν τω ηρωδι· οθεν μ ετορκουωμ ωλογησεν αυ την δουναι οα ναι τη σητε·	10 τη· και πεμψα σα πε κεφαλην σεν τον ιωαν νην εν τη φυλακη και ηνε χθη η κεφαλη αυτου εν τω πινακι· και εδοθη το κο ρασιω· και ηνεγκεν τη μη τρια της· και προσελθ οντες οι μαθηται αυτου ηραν το πτωμα και εθαψαν	10 11 12
7	ηρωδι· οθεν μ ετορκουωμ ωλογησεν αυ την δουναι οα ναι τη σητε·	15	
8	Η δε προβιβασθη σαυτο η σμητροσαυτησ δοσμοι φησιν ωδε επι πινακι	20	
		25	
Mt 14, 8		Mt 14, 12	

Mt 14, 12

Mt 14, 15

	<u>K_ς</u>	<u>περιτωνπεντεαρτωνκαι</u>			
		<u>τωνδυοϊχθυων:</u>			
(12)		αυτο· καιελθον		λθο ντες εισ	(15)
		τεσαπηγγιλαν		τας κυκλωκ	
		τωι:		ωμα σ αγρας	
13		Ακουσασδεοις		ωσιν εαυτοις	
	<u>PM_ς</u>	ανεχωρησενε	5	βρω ματα·	
		κειθενενπλωει		Οδεις ειπενau	16
		σερημωντοπον		τοι σουχρ	
		κατιδιαν· καιακο		ι ανεχ ουσιν	
		υσαντεσοιοχλοι		απελθην· δοτ	
		ηκολουθησανau	10	εαυτοις υμι	
		τωπεζηαποτω		σφαγειν:	
14		πολαιωνκαιεξελθω:::		Οιδελεγο υ	17
	<u>χ</u> <u>αρ</u>	ιδενπολυνοχλον		σιν αυτα· ου	
		καιεσπλαγχνισ		κεχομεν ωδ	
		θηεπαυτοις· και	15	εει μηπεντεα	
		εθεραπευσεντ		ρτουσκαιδυοϊχ	
		ουσαρρωστου		θυας· οδεειπεν	18
	<u>:K_ς:</u>	σ αυτων		φερετεμοιαιυ	
15		Οψιασδεγενομε		τους:	
	<u>PMZ</u>	νησπροσηλθονα	20	Καικελευσαστ	19
		υτωιμαθηται		ουσοχλουσα	
		αυτουλεγοντε		νακλιθηναιεπι	
		ς· ερημοσεστιν		τουχορτου:	
		οτοπος· καιηω		λαβωντουσπε	
		ραηδηπαρελθεν	25	ντεαρτουσκ	
		απολυσοντους		αιτουσδυοϊχ	
		οχλους· ινααπε		θυας·	

Mt 14, 15

Mt 14, 19

Mt 14, 19

Mt 14, 22

(19) αναβλεψας ειστ
 ονουραν^ω ν ευ
 λογησεν και κλ
 ασασεδω κ εν
 τοισμαθη ταις
 αυτουτ ους
 αρτου σ: οι
 δαμα θητα ι
 τοις οχλοις
 καιε φαγονπα
 20 ν τεσ καιε
 χ ορτασθησα
 α ν· καιηραντο
 πε ρισσευον
 τωνκλασμα
 τωνδωδεκα
 κοφινους πλη
 21 ρεις: οιδεεσθι
 οντεσησανανδ
 ρεσώσπεντακ
 εισχειλιοι·
 χωρισπαιδων
 καιγυναικων:
^{τωκρ}
 22 ^{PMH} Καιευθεωσ·^ην
^χ
^{αρ}
 μαθητασ αυτου

KZ περιτουενθαλασσειπερηπατου

εμβηναιειστο

(22)

πλοιον· καιπρο

αγειναυτον

ειστωπεραν·

5

έωσουαπολ

υσητουσ οχ

λους· [†]PMΘ Καιαπολυσαστ

23

ουσοχλους

10

ανεβηειστο

οροσκατιδι

ανπροσευξα

KZ σ θαι·:PN: Οψιασεγεν

15

ομενησμο

νοσίνεκει:

Τοδεπλοιον

24

ηδηαπιχενα

ποτησγησστ

20

αδιουσίκαν

ουσ· βασανι

ζομενονυπο

τωνκυματω·

ηνγαρ εναντι

25

οσοανεμος

αυτοις:

Mt 14, 22

Mt 14, 24

Mt 14, 25

Mt 14, 28

25 Τεταρτηδεφυ
λακτητησνυκ
τος· ηλθενπρ
οσαντουσοῖς
περιπατωνε
πιτηνθαλασᾱ:

26 Ἰδοντεςδεαυ
τονπεριπατο
υνταεπιτησθ
αλασσησ ετα
ραχθησανλε
γοντες ὅτι
φαντασμαε
στιν· καιαπο
τουφοβου
εκραζαν:

27 Ευθυσδεελαλ
ησεναυτοις
οῖςλεγωνθα
ρσειται εγω
ει· μει μηφω
βεισθε:

28 ^{PNA} Αποκριθειδε
αυτωοπετρ
οσειπεν· κε
εισуй· καιε
λευσονμε

Mt 14, 28

ελθεινπροσσε (28)
επιταῦδατα·
οδεειπενελθε: 29

Καικαταβασαπ
οτουπλοιου
οπετρος· περ
ιεπατησενεπ
ιταῦδαταελθ
ην π ροσ τονιν
βλεπονδε τον
ανεμώνισχυ
ρονεφοβηθη·
καιαρζαμενο
σκαταποντη
ζες θαι εκρα
ξενλεγον· κε
σωσωνμε:

Ευθυσδεοῖς 31
ε κτιναστη
ν χήραεπελα
βητοαυτου
καιλεγει αυτω
ο λιγοπιστε
ε ισ τι εδιστασας:

25 ^{PNB} Καιαναβαντω 32
ν αυτωνειστο
ωπλοιον·

Mt 14, 32

Mt 14, 32

Mt 15, 1

		<u>KH</u>	<u>περιτισπαραβασεο</u> <u>στησεντολεις</u>	
(32)	εκοπασενοανε			
33	μος ουδεεντω πλωιωπροσελθ ^ο τεσπροσεκυν ησαναυτωλεγο ^ν τες· αληθωσθ ^υ υιοσει:	:PNΔ:	Τοτεπροσερχ ονταιτοιυ ^α πο ιεροσολυμων 5 φαρισαιοκαιγ ραματεισλεγο ^ν τες· διατιοιμα 2	15, 1
34	Καιδιαπερασαντ εσηλθονεπιτη ^η γηνειςγεννησαρεθ: [†] 10		θητέςουπαρ αβ ^ε ένουσιντ ηνπαραδωσιν τωνπρεσβυτ ερ ^ο ν· ουγαρν ιπτώνταιτασ χειρασαυτων 15 όταναρτονε σδιωσιν:	
35	:PNΓ Kaiεπιγοντες αυτονοιανδρες εκεινουτουτο που· απεστιλαν εισοληνητηνπε 15 ριχωρωνεκει νην· καιπροση νεγκαναυτωπ ανταστους κα κωσεχοντας·		Οδεαποκριθ εισειπεναυτ οισ· διατικαιυ ^ο 20 μεισπαραβαιν εταιτηνε ^ν το ληντουδυδι ατινπαραδωσ ιν ^υ μων· ογαρ 4	3
36	καιπαρεκαλου ναυτονινακαν μονοναψωνται τουκρασπεδο υτου ^ι ματιου 25 αυτου· καιοσ υ ηψαντοδιεσω θησαν:		ε θσειπεντιμα ε τονπατερας ε ουκαιτινημ	4

Mt 14, 36

Mt 15, 4

Mt 15, 4

- (4) ε τερα· καιοκακο
 ε λογῶν πατερα
 ε ἡμητερα θανα
 ε τωτελευταω·
 5 Ὑμεις δε λεγετε
 ὅσαν ειπητω πρὶ
 ητημητρὶ· δωρο
 ὁ ανεξεμουωφ
 6 ηληθῆς· ουμητ
 μησει τον πῶρα
 10 ητηνημητερα
 αυτου και ηκυ
 ρωσατε τον λο
 γον του θυδια
 την παραδωσιν
 ὑμων·
 7 Ὑποκριται· καλο
 σεπροφητευσεν
 περι ὑμων ησαῖ
 8 ασλεγων· ολαο
 σου το στοισχ
 ε ιλεσιν με τιμᾶ·
 ε ηδε καρδια ὑτο
 ε υπορρωα πεχῖ
 9 ε απερμου· ματ
 25 ε ην δε σεβονται
 ε με διδασκοντες

Mt 15, 9

Mt 15, 9

- ε διδασκαλιας εν (9)
 ε ταλματα ἁνῶν
 Και προσκαλεσα 10
 μενο στονοχλ
 5 ονειπεν αυτοις
 ακουσαται και
 συνιετε ουτο 11
 εισερχομενον
 εισ το στομακοι
 10 νοι τον ἁνῶνα λ
 λατο εκ πορευ
 ομενον εκ το
 υ στοματος
 ουτο κοινοι τον
 15 ανθρωπον·
 PNE Τοτε προσελθῶ 12
 τε σοι μαθητῆ
 λεγουσιν αυτω·
 οιδασότι οίφα
 20 ρισαιοιακουσ
 αντεστονν
 λογονεσκαν
 δα λησθησαν·
 Οδε αποκρη 13
 25 θησειπεν·
 πασα φυτι
 α·

Mt 15, 13

Mt 15, 13

Mt 15, 17

13) ἥνουκεφυτε
υσενοπῆρμου
όουρανιος· εκ
ριζωθησεται:

14 PN₅ Αφετεαυτου
στυφλοιεισιν
οδηγοιτυφλ
ον· τυφλοσδε
τυφλονοδιγω
νσφαλησεται·
καιαμφοτερ
οιτεσουνταιει
στονβοθυνον:

15 PNZ Αποκριθήσ δε
αυτωοπετρο
σ ειπεν· φρασον
ημιντηνπαραβ
οληνταυτην:

16 Οδεισειπενα
κμηνκαιϋμ
εισασυν:

17 ται· ου
νοειτε
ότιπαντ
οεισερχ
ομενον

Mt 15, 17

ειστοστομα· (17)

ειστηγκοιλι
ανχωρει· και
εισαφεδρων
αεκβαλλαιται·

5 ταδεεκπορε 18

υομεναεκτ
ουστοματο
σ· εκτησκαρ

10 διασεξερχο
νται· καιεκει

νακοινοιτον
ανων εκγαρ 19

τησκαρδιασ
εξερχονται

15 διαλογισμοι
πονηροι· φο

νοι· μοιχιαπ
ορνια κλοπαι:

20 ψευδομαρτ
υρια· βλασφ

ημια· ταυτα 20

εστηντακοι
νουντατον

25 ανων· τοδε
ανιπτοισχερ

σινφαγειν

Mt 15, 20

Mt 15, 20

Mt 15, 24

(20) ΚΘ περητίσφυνικησῃς:-
ουκοι νοιτονάνων:-

:Λ: περιτωνθεραπευθ
εντωννοχλων:-

21 ΚΘ Καιεξελθωνεκει
 θενοισανεχωρ
 ησενεισταμερη
 τυρουκαισιδῶ

PNH Ουκαπεσταλην
 ειμηπροσταπρο
 βατατααπολολυ
 5 ταταοικουηλ:

22 νος· καιῖδουγυ
 νηχανανααι· απο
 τονόρειωνεκει
 νωνεξελθουσα·
 εκραζενλεγου
 σαελησονμε
 κεῦῖοσδαδ· ηθ
 υγατηρμουκ
 ακωσδαιμωνι
 ζεται:

PNΘ Ηδεελθουσαπρο
 25 οσεκνηαυτω
 λεγουσα· κεβοη
 θησονμοι:

23 Οδεουκαπεκ
 ρηθηαυτηλογο·

10 Οδεαποκριθει
 σειπεν· ουκε
 στικαλονλαβ
 ειν· τοναρτον
 τωντεκνων·

Καιπροσελθωντ
 εσοιμαδηται
 αυτουηρωτων
 αυτονλεγοντ
 ες· απολυσον

15 καιβαλειντοις
 κυναριοις· ἡδε
 27 ειπενναικε· και
 γαρτακυναρια
 εσθιειαποτόν

αυτην· οτικρ
 αζειοπισθενη
 24 μων· οδεαπο
 κριθεισειπεν:

20 ψιχιωντωνπιπ
 τωντοναποτη
 στραπεζησιτω
 νκυριωναυτων:

25 Τότεαποκρι
 28 θεισ· οἱς· ειπεν·
 ωγυναιμεγαλη

Mt 15, 24

Mt 15, 28

Mt 15, 28

Mt 15, 31

(28) σουηπιστησ· γε
νηθητωσσιωσ
θελεις· και᾿αθη
ήθυγατηρ' αυτη
σαποτησωρασ
5 :Λ: εκεινησ:
29 :ΡΞ: Καιμεταβασεκ
ειδεν οἱσ ηλθε
νπαρατηνθαλασ
σαντησγαλιλαι
10 ασ· καιαναβασ
ειστοοροσεκα
30 θητοεκει: και
προσηλθοναυτω
οχλοιπολλοι·
εχοντεςμεθ
εαυτων· χωλο
υσ· τυφλουσκ
20 ωφους· κυλου
σ· καιερριψαν
αυτουςπαρα
τουσποδαςυ
τουκαιεθερα
25 πευσεναυτους

Mt 15, 30

ΛΑ: περιτωνεπτααρτω
ωστετονοχλ
31 ονθαυμασαι·
βλεποντεσκ
ωφουςλαλου
ντας· καικυ
λουσῷγεισ·
καιχωλουσπ
εριπατουντ
ασ· καιτυφλ
10 ουσβλεποντ
ασ· καιεδοξ
ασαντον
τωκρ Θνίσραηλ:
ΛΑ: Οδεισ᾿αρχ· προσκ οἱσ
15 αλεσαμενος
αρχ
τουσμαθητα
σ ειπεν· σπλα
γχνιζομαιεπ
ιτονοχλον· ο
20 τήδηημερας
τρεις προσμ
ενουσινμοι·
καιουκεχου
σιντιφαγωσιν·
25 καιαπολυσαι
αυτουσνηστεις

Mt 15, 32

Mt 15, 32

Mt 15, 37

			<u>ΛΒ</u>	περιτησζυμηστωνφ αρισαιων:	
(32)	ουθελω· μηποτε εκλυθασινεντηοδω:			καιτοπεριδευον	(37)
33	Καιλεγουσιναυτω οιμαθηταιαυτου. ποθενουνήμιν	5		τωνκλασματω ηρανεπιτασπυρι δασπληρεις. οιδε	38
	ενερημιαρτοι τοσουτοι. ωστε χορτασαιοχλον			εσθιοντεςησα ωστετρακισχει λιοιανδρεσχω ρισπῆδωνκαιγυ ναικων:	
34	τοσουτον. και λεγειαυτοις ις·	10		Καιαπολυσαστο	39
	ποσουσαρτους εχεταιοιδεειπο επτα· καιολιγαῖ χθυδια:			υσοχλουςανε βηριστοπλοιον· καιηλθενειστα	
35	Καιπαραγγιλαστω	15	<u>ΛΒ</u> <u>ΡΞΑ</u>	οριαμαγαλα: † Καιπροσελθον	16, 1
36	οχλωναπεσιν επιτηνγην. ελα βεντουςέπτα αρτουσκαιτου σίχθυσ. καιευ	20		τεσοιφαρισαι οικαιοισάδουκαι οι· πειραζοντες επίρωτωναυτ ονσιμιονεκτου ουρανου επιδι ζαιαυτοις:	
37	χαριστησασεκλ ασενκαιεδιδου τοιςμαθηταις· οι δεμαθηταιωο χλω· καιεφαγο παντεςκαιεχο ρτασθησαν·	25	<u>ΡΞΒ</u>	Ὅδεαποκριθεις	2
				ειπεναυτοις· οψιασγενομε	

Mt 15, 37

Mt 16, 2

Mt 16, 2		Mt 16, 6	
(2)	νησλεγετάευδια·	οραταικαιπρο	(6)
	πυραζιγαρ' ου	σεχεταιιαποτ	
3	ρανος· καιπρδ' ισ	ηςζυμειστων	
	ημερονχιμων	φαρισαιωνκαι	
	πυραζιγαρστυ	5 σαδδουκαιων:	
	γναζωνοουρα	ΠΞΕ Οιδεδιελογιζ	7
	νος τομενπρο	οντοενεαυ	
	σωποντουουρ	τοιςλεγοντ	
	ανουγιν' οσκετ	εσ· οτιαρτου	
	εδιακρινην· τα	10 σουκελαβο	
	δεσ' ιματαωνκαι	μεν:	
	ρωνουδυνασθαι:	Γνουσδε ο' ισ ει	8
4	Γενεαποννηρακ	πεντιδιαλογ	
	αιμη' χαλις· σημ	ηζεσθαιενε	
	ιονζητι· καιση	15 αυτοισολιγο	
	μιώνουδοθησε	πιστοι· οτια	
	ταιαυτη·	ρτους ουκε	
	ήμητωσημιών	χεται· ουπω	9
	ϊωνατουπροφ	νοειτε ουδε	
	ητου· καικατα	20 μνημονευε	
	λιπωναυτους	τετουςπεν	
	απήλθεν:	τεαρτουςτ	
5	ΠΞΓ· Καιελθοντες οι	ωνπεντακις	
	μαθηταιειστω	χειλιωνκαιπ	
	περαν επελαθ' ο	25 οσουσκοφιν	
	τοαρτουσλαβει:	ουσελαβετε·	
6	ΠΞΔ· Οδε ο' ισ ειπεναι	ουδετουσεπ	10
	τοις:	τα	

Mt 16, 6

Mt 16, 10

Mt 16, 10

Mt 16, 14

<u>ΛΓ</u>		<u>περητησενκαισαριαεπερωτισεωσ</u>	
(10)	αρτουστωντετρα	ηενατωνπροφ	(14)
	κισχειλιων· καιπο	ητων· λεγειαιυ	15
	σασσυριδας ελαβ	τοις υμεισδε	
11	ετε· ουνοιητεοτι	τιναμελεγε	
	ουπεριαρτ'ονειπο	5 τειναι:	
	υμιν· προσεχετεδε	<u>PΞΖ</u> Αποκριθειςδ	16
	αποτησζυμηστω	εσιμωνπετ	
	φαρισεωνκαισαδδ	ροσεπεν: συ	
	ουκαιων:	ειοχσουτος	
12	Τοτεσυνηκανοτιο	10 τουδυτου	
	υκειπενπροσεχειν	ζωντος:	
	αποτησζυμησαλλα	Αποκριθεις	17
	αποτησδιδαχιστ	δεοιδειπεν	
	ωνφαρισεωνκαισ	αυτωμακα	
	<u>ΛΓ</u> αδδουκαιων:	15 ριωσεισιμω	
13	<u>τωκρ</u> Ελθωνδεοιδειστα	βαρ'ιωνα· οτι	
	<u>PΞς</u> μερηκαισαριασ	σαρ' ζ' καιαιμα	
	τησφιλιππουηρω	ουκαπεκαλιψ	
	τατουσμαθητας	20 ενσοι· αλλ' οπηρ	
	αυτουλεγων· τιν	μουοεντοις	
	αμελεγουσινοια	ουρανοισ:	
	νθροποεινετον	Καγωδεσοι	18
	υιοντουανου:	λεγω· συει	
14	Οιδειπονοιμεν	τροσκαιεπι	
	ιωαννηντονβα	25 ταυτηπετρα	
	πτηστιν· αλλοι	οικοδωμησω	
	δεηλιαν· ετεροι	μουτηνεκλη	
	δειερεμian·	σιαν:	

Mt 16, 14

Mt 16, 18

Mt 16, 18		Mt 16, 21	
(18)	και πυλαιαδου ουκ ατισχυσουσιν αυτης	τεων και πρεσβ	(21)
19	Δωσω δε σοι τασκ λιδα στησβασιλει αστων ουρανων· 5 και οσα ανδησησε πιτησγησ· εσται δεδεμενα εντ οις ουρανοισ· και οσα ανλυσησ επ 10 ιτησγησ εσται λ ελυμενα εντοι σουρανοισ P	υτερων του λα ου· και αποκταν θηνα και ιτηρ ητη ημερα εγε ρθηται· $\text{P}\Xi\Theta$ Και προσλαβομε 22 νοσαυτο νοπε τρος· ηρξατω αυτο νεπι τιμα λεγων· ειλεωσ σοικε ουμησ ταισ οιτουτο·	
20 $\text{P}\Xi\text{H}$	Τοτε διεστηλα το τοισμαθηται 15 σαυτου· ινα μη δενει πωσιν οτι ουτο σεστι νο 21 $\chi\sigma$ · απο τοτε ηρξατο ο ιδικ 20 νυειν τοισμαθ ηταισ αυτου· ο τι δι αυτον εις ιεροσολυμα πελθειν· και π 25 ολλα παθειν· απο των αρχιε ρεων και γραμα	Οδε επιστραφει 23 ς ειπεν τα πε τρα υπαγεσπι σωμουσα τα να· σκανδαλον ειμ ου· οτι ου κεφ 20 ρωνεσασται του δυ· αλλα τα του νθρωπων· $\text{P}\Omega$ · Τοτε ο ιδικ ειπεν 24 τοις μαθηταις αυτου· ειτις θε λειοπισωμου ελθειν απαρ νησασθωεαυτο·	
Mt 16, 21		Mt 16, 24	

Mt 16, 24

Mt 16, 27

		<u>ΛΔ</u>	<u>περιτησμεταμορφωσεως:</u>	
(24)	καιαραστονσταυ		καιτοτεαποδω	(27)
	ροναυτουακο		σειεκαστωκατ	
	λουδιτωμοι:		ατηνπραξιναντου:	
25	Οσγαρ' ανδελητη	<u>:POB:</u>	Αμηνλεγωϋμιν·	28
	ψυχηναντου	5	οτιησιντινες	
	σωσαιαπολεσει		τονωδεεστω	
	αυτην· οσδαν		των· οτινεσου	
	απολεσητηνψ		μηγευσονται	
	υχηναντουε		θανατου: εω	
	νεκαεμουε	10	σανιδωσιντο	
	ρησιαυτην:		νϋιοντουανου	
26	Τιγαρ' ωφεληθη		ερχομενον	
	σεταιανθρωπ		εντιβασιλεια	
	ος· εαντονκοσ		αυτου. καιεγ	17, 1
	μονκαιερδηση·	15	ενετομεθη	
	τηνδεψυχην	<u>χ</u>	με ρασεξ· <u>τωκρ</u>	
	αυτου ζημιω	<u>αρ</u>	<u>ΛΔ</u> Παραλαμβανι	
	θη· ητηδωσεια		οιστονπετρο	
	νοσανταλλαγμ		καιτονιακωβο	
	ατησψυχησαι	20	καϋωαννηντο	
	του:		αδελφοναντου·	
27	<u>:POA:</u> Μελλιγαρ' οϋτος		καιαναφερηα	
	τοανουερχε		υτουσεισορ	
	σθαιεντηδοξ		οσυψηλονκα	
	ητουπρωτου.	25	τιδιαν· και	2
	μετατωναγγ		μετεμορφ	
	ελωναντου:		ωθηεμπρος	

Mt 16, 27

Mt 17, 2

Mt 17, 2		Mt 17, 5	
(2)	θεναντων· καιελ αμφεντοπροσω ποναιτουωσηλιος· ταδειματααυτου εγενετολευκας	πητοσενώευδο κησα· αυτουα κουετε	(5)
3	τοφωσ καιῦδουω φθηαυτοιςμαυ σησκαιηλιας· μετα υτουσυνλαλουντες:	Καιακουσαντες οιμαθηται. επε σανεπιπροσωπο αυτων. καιεφο βηθησανσφοδρα:	6
4	Αποκριθειςδελετ ροσειπεντω ιω κε. καλονεστιν ημασωδεειναι· θ ελεισποιησωμεν ωδετρεισσκην ας· σοιμιαν. καιμ ωῦσημια. καιηλι αμιαν:	Καιπροσελθωνο ισκαιαψαμενοσ αυτωνειπενεγ ερθητεκαιμη φοβησθε. επα ραντεςδετου σοφθαλμουσ αυτονουδενα ιδον. ειμηναυτο ινμονον:	7
5	Ετιδεαυτουλα λουντοσ. ιδου νεφεληφωτινη επεσκιασεναι τουσ. καιῦδου φωνηεκτησνε φελησλεγουσα· ουτοσεστινο υιοσμουαγα	Καικαταβαινον τωναντωνεκ τουορουσ· ενε τιλατοαυτοισ οισλεγων· μηδ ενειπιητετοο ραμαέωσόου υιοστουανου εκνεκρωναναστη:	8 9

Mt 17, 5

Mt 17, 9

Mt 17, 10

10 :ΡΟΓ: Καιεπηρωτησαν
 αυτονοιμαθητ
 αιλεγοντες· τι
 ουνοιγραμμα
 τεισλεγουσιν·
 οτιηλιανδιελθ
 ειμπρωτον·
 11 'Οδεις αποκριθ
 εισειπεν. ηλιμ
 ενερχεταικαι
 αποκαταστησ
 12 ειπαντα· λεγω
 δευμιν· οτιη
 λιασηδηηλθεν·
 καιουκεπεγ
 νωσαναυτων·
 αλλεποιησανε
 ναυτωοσαν·
 ηθελησαν·
 'Ουτωσκαιουϊ
 οστουανδουμ
 ελλιπασχεινυ
 13 παυτων· τοτε
 συνηκανονοιμα
 θηται· οτιπερ
 ιωαννουτου
 βαπτιστου

Mt 17, 13

Mt 17, 13

:ΛΕ: περιτουσεληνιαζομενου:
 ΛΕ ειπεναυτοις: (13)
 Καιελθοντωνα 14
 ΡΟΔ υτωνπροστō
 τωκρ οχλον· προση
 5 λθεναυτω αρ
 ανος· γονυπε
 τωναυτωνκαι 15
 λεγων· κεελε
 ησωνμουτον
 10 υιονοτισελη
 νιαζεταιαικαικ
 ακοσεχει· πο
 λλακιςγαρπιπ
 τειστοπυρ'
 15 καιενιοτεεισ
 τουδαρ' και 16
 προσηνεγκα
 αυτοντοισμ
 αθηταισσου·
 20 καιουκηδυνη
 θησαναυτον
 θεραπευσαι·
 Αποκριθηδε 17
 οισ ειπεν· ωγ
 25 ενεααπιστο
 σ καιδιεστρα
 μμενη:

Mt 17, 17

Mt 17, 17		Mt 17, 20	
(17)	εωσποτεμεθϋ μῶνεσομαι· εω σποτεανεξομαι ϋμωνφερετεμ	τουτωμεταβα εντευθενεκ ει· καιμεταβησ εταικαιουδεν	(20)
18	οιαυτονωδε· και επετιμησεν αυ τω οἷς· καιεξηλ θεναυτουτο δαιμωνιον· καιε θεραπευθηοπα ισ αποτησωρασ εκεινησ·	5 αδυνατησϋμιν· POC Αναστρεφομε νωνδεαυτων εντηγαλιλα· ειπεν αυτοισ ο 10 ις· μελλειοϋτο στου ανουπα ραδιδοσθαι εις χειρας ανθρω πων· και αποκ 23 τενουσιν αυτο και τη τρητη μερα εγερθησ εται· $\frac{\text{f}}{\text{f}}$ και ελυ πηθησαν σφοδρα· $\frac{\text{x}}{\text{ap}}$ $\approx$ τιτωει·	
19	POE Τοτε προσελθῶ τε σοι μαθηται τωῖ κατιδιαν ειπον· διατη μεις ουκ ηδυνη θημενεκβαλει 20 αυτω· οδε λεγ ει αυτοισ· διατ ηνολιγοπιστι ανϋμων· αμιν γαρ λεγωϋμιν· εαν εχηται πι στιν ωσκοκκ ον σινα πεωσ· ε ρειτε το ορι	20 $\frac{\text{twkr}}{\text{POZ}}$ Ελθον τωνδε αυτων εις κα περναουμ· προ σηλθανοιτα δι δραχμα λαμβ νοντες τωπε 25 τρω και ειπον· ο διδασκαλος	24
Mt 17, 20		Mt 17, 24	

Mt 17, 24

Mt 17, 27

(24) ὑμῶν ουτε λει
25 ταδιδραχμα· λ
      εγει ναι·
Και εισελθοντῶ
      ειστηνουκι
      αν· προεφθασ
      εναυτονοῖς λε
      γωντισοιδοκ
      ισιμνοιβασι
      λειστησγησαπ
      οτινωνλαμβα
      νουςιντεληή
      κη σον· αποτω
      ῥῳαν αυτων· η
      αποτωναλοτριω·
26 Ειποντοσδε απ
      οτοναλοτριῶ·
      εφη αυτωῖς·
      αραγε ελευθε
      ροτεισινουῖοι
27 ἵνα δερησκαν
      δαλίσωμεν αυ
      τους· πορευ
      θεισ εισ θαλασ
      σανβαλεαγγι
      στρον· και το
      αναβανταπρω

Mt 17, 27

ΛΖ περι των περοτη
σαντων τησ μειζων· (27)
τον ἰχθυναρο
ν· και ανοιζαστ
οστομαυτο
5 ευρησεισστα
τηρα· εκεινον
λαβωνδοσαι
τοις αντιεμ
ΛΖ ουκαισου·
10 ΡΟΗ· Ενεκεινητη 18, 1
      μεραπροσηλθο
      οιμαθηταιω
      ἰβλεγοντεσ
      ισαραμιζωνε
      στινενηθασ
      ιλειατωνουρ
      ανων ··: 1
Και προσκαλε 2
      σαμενοσῶς
20 παιδιον· εστι
      σεν αυτων
      μεσ αυτων
      και ειπεν· ἀμῖν 3
      λεγω ὑμιν· εα
25 νμηστραφη
      ται και γενησ
      θαῖωσταπεδι

Mt 18, 3

Mt 18, 3

Mt 18, 6

(3) α· ουμηρεisel
θητα ειστη
νβασιλειαν
τωνουρανων:

4 Οστις ουντα
πινωσειεαν
τονωστοπαι
διοντουτο·
ουτοσεστιν
ομιζωνεντη
βασιλείατων
ουρανων:

5 Καιοσεανδεξι
ταιενπαιδιον
τοιουτοεπι
οονοματιμο
υεμεδεχεται:

6 POO Οσδανσκανδ
αλισειενατ
ονμηκρων
τουτωντω
νπιστευων
τωνεισεμε·
συμφεριαν
τωϊνακρεμ
ασθημυλος
ονικος ειστ

Mt 18, 6

(6) οντραχηλο
ναυτου. και
καταποντη
σθηεντωπε
λαγητησ θα
λασσης:

5 Ουαιτωκος
μωαποτων
σκανδαλων·
10 αναγκηγαρε
λθειντασκαν
δαλα· πληνου
αιτωανθρωπ
ωεκεινωδιου
15 ερχεται:

:PΠ: Ειδειήχειρσο
8 υηοπουσσου
σκανδαλιζισε
εκκοψοναν
20 τονκαιβαλεα
ποσσου. καλο
νσοιεστιν· ει
σελθεινειστη
νζωηνχωλω
25 ήκυλλον· ηδ
υοχειρασ η
δυοποδας

Mt 18, 8

Mt 18, 8

- (8) ειπ̃ενοκ̃σ
 εχονταβληθ
 ηναιειστοπυ
 ρτοαιωνιον:
- 9 Καιειὸ ὀφθαλ
 μοσσουσκανδ
 αλιζεισε. εἴξε
 λεαυτονκαι
 βαλεαποσου
 καλονσοιεστ̃
 μονοφθαλμ
 ονειστινζωη
 νεισελθειν·
 ηδυοοφθαλμ
 ουσεχονταβ
 ληθηγαιειστ
 ηγγεεναντο
- 10 χ
αρ
 ΡΠΑ Ορατεμηκατα
 φρονησητε
 ενοστιὸνμη
 κρωντουτω
 λεγαγαρῦμι
 οτιοιαγγελοι
 αυτὸνενου
 ρανοισδιαπα
 ντοςβλεπο
 υσιντοπρο

Mt 18, 10

Mt 18, 10

- ΛΗ περιτωνεκατωνπρο
βατονπαραβολη (10)
 σοποντουπρο
 μουτουεν
- 5 ΛΗ ουρανοis: ~ ηλθεν ^[11]_{sp H}
 Τιῦμινδοκι· ε 12
- :ΡΠΒ: ανγενωνταιτ
 ινιανωεκατο
 νπροβατα: κ
 αιπλανηθηεν
 10 εξαυτωνου
 χιαφησειτα
 :ζθ: προβατα
 επιταορη· και
 πορευθεισζη
 15 τησειτωπλα
 νωμενων· και 13
 εανγενηται
 τουευρειν
 αυτο· αμιν
 20 λεγαῦμινοτ
 ιχ̃εριεπαυ
 τωμαλλον
 ηεπιτοις :ζθ:
 τοισμηπεπλ
 25 ανημενοις·
 ουτοσουκε 14
 στινθελημα
 ~ γαροῦτοστουανουσωσε
 τοαπολωλοσ: ζ̃

Mt 18, 14

Mt 18, 14

Mt 18, 17

(14) εμ̐ροσθ̐εντου
 π̐ρ̐σμουτουε
 νουρανοισ· ἵνα
 ἀποληταιειστὸ
 μικρωντουτῶ·

15 ῥΠΠΓ: Ε̐ναμαρτησει
 ε̐σσεοαδελφ
 οσσου. ὕπαγεε
 λεγ̐ζοναυτον
 μεταξ̐υσουκαι
 αυτουμονου.
 ε̐ανσουακουση·
 εκερδ̐ησαστὸ
 ἀδελφονσου:

16 ῥΠΔ Ε̐ανδεμηακου
 ση· παραλαβεμ
 ε̐τασεαυτου
 ε̐τιεναηδυο·

Ἰ̐ναεπιστοματ
 οσδυοητριων
 μαρτυρ̐ονστα
 17 θ̐ηπανρημα· ε̐
 ανδεπαρακου
 σηαυτωνειτε
 τηεκκλησια·
 ε̐ανδεκαιτησ
 εκκλησιασπα

Mt 18, 17

ρακουση· ε̐στο
 σοιωσπερ' ο̐εθ̐
 νικοςκαιοτ
 ελωνισ:

5 ῥΠΕ Α̐μινλεγωῦμ
 ιν. ο̐σανδησει
 τεεπιτησγησ·
 ε̐στεδεδεμε
 ναενουρανω·

10 καιῶσανλυση
 τεεπιτησγησ
 ε̐σαιλελυμε
 νενουρανω:

ῥΠς: Α̐μινλεγωῦμιν·
 15 ο̐τιεανδουεξ̐'
 υμωνσυμφω
 νησωσινεπιτη
 σγησ περινα̐τ̐
 οσπραγματος

20 ὁ̐εαναιτησον
 ται. γενησετέ
 αυτοισπαρ̐ατ̐
 ουπ̐ρ̐σμουτο

25 υενουρανοισ.
 οπουγαρεισιν
 δυοητρεισσυ
 νηγ̐μενοι ε̐ισ.

Mt 18, 20

(17)

18

19

20

Mt 18, 20

Mt 18, 24

:ΛΘ: περιτουοφιλοντοσμυριαταλανια:-			
(20)	τοεμονονομα· εκειειμιενμε σωαυτων·: 1	θηαυτωεισοφι λετησμυριω νταλαντων· μ	(24) 25
21	ΠΠΖ Τοτεπροσελθo αυτωοπετρος ειπεν· κεποσα κισαμαρτησει οαδελφοςμου εισεμε· καιαφ ησωαυτονεω σεπτακις·	5 αυτουαποδο ναι· εκελευσε αυτονοκoσau τουπραθηναι· καιτηγγυναι 10 κακαιτατεκν ακαιπανταοσα εχεικαιαποδο θηναι:	
22	Λεγειαυτωοiς ουλεγωσοιε ωσεπτακις· α λλ'εωσεβδομ ηκοντακισεπτα:	15 Πεσωνουνoδο υλοσεκεινοσ προσεκυνηau τωλεγωνμα κροθυμηo επεμοι· σπλαγ 27 20 χνισθεισδεο κoτουδουλ ουαπελυσεν αυτον· καιτο δανιοναφηκ 25 εναυτο:	26 27 28
23	ΛΘ ΠΠΗ Διατουτωμοι ωθηρβασιλεια τωνουρανων ανθρωπωβασι λει· οσηθελησ ενσυναραιλο γονμετατων δουλοναυτου· αρξαμενουδε αυτουσυναρ ειν· προσηνεχ	20 Εξελθωνδεο δουλοσεκεινοσ·	
24			

Mt 18, 24

Mt 18, 28

	Mt 18, 28		Mt 18, 31	
(28)	ευρονενατον συνδουλωναυ τουοσφιλε̄ αυτωεκατον διναρια· καικρα τησασαυτον επνιγενλεγω̄ αποδοσειτιοφ 29 ιλεις· πεσωνου νοσυνδουλο 5 σαυτουπαρε καλιαυτονλε γων· μακροθ υμησωνεπε μοικαιπαντα 15 απωδωσωσοι· 30 οδεουκηθε λεν· αλλααπε λθωνεβαλεν αυτωνειστη 20 νφυλακην ε ωσουαποδο τοοφιλομε νον· 31 Ἰδοντεςδεοι συνδουλοια υτουταγε		νομεναελυπη (31) θησανσφοδρα· καιαπελθοντ εσδιεσαφησα ντωκω̄αυτ ωνπαντατα γενομενα· Τοτεπροσκα 32 λεσαμενοσα υτονοκ̄δ̄αυ 10 τουλεγει· δο υλεπονηρεπ ασαντηνοφ 15 ηληνεκεινην αφηκασοι· επ ιπαρεκαλεσας μεουκεδει 33 ουνκαι σεε λεησετονσ 20 υνδουλονσ ουωσκαιγω σεηλεησα· και 34 οργησθήσοκ̄δ̄ αυτουπαρε 25 δωκεναυτο ντοισβασανι σταις· εωσου	

Mt 18, 31

Mt 18, 34

Mt 18, 34

Mt 19, 3

: <u>M</u> :		<u>περι</u> του ει ^ξ εστι να πολυ ^ς ετη ^ν γυνε ^{κα} αυτου:-	
(34)	αποδω παντω φιλομενον:	αυτω φαρισαι	(3)
35	Ου τω σου και ο π ^ρ μου ο επ ουρα ^ν ιος υ ^μ ιν	οι πειρα ^ζ ωντε σου των και λ	
	ποιησει· εαν μ	εγοντες· ει	
	η αφητε κας	5 ξεστι να ^ν ωα	
	το στ ^ω αδελφ	πολυ ^ς ε ^τ η ^ν γ	
	ω αυτου απο	υ ^ν αι κα αυτου	
	των καρδιων	κατα πασαν ε ^α	
	υ ^μ ων:	τιαν:	
19, 1	Και εγενε το ο	10 Ο δε αποκριθει	4
<u>ΡΠΘ</u>	τε ετελεσεν	σει πε ^ν αυτοις·	
	του σ ^λ ογους	ου κανε γνωτε	
	του του σο ^ι ς·	οτι οκτισας	
	μετηρενα πο	15 και η λυε ποιη	
	τη σ ^γ αληλ ^α ιας.	σεν αυτου σκ	5
	και η λ ^θ ενει στα	αι ειπεν· ενεκε	
	ορια τη σ ^ι ου δε	ν του του κα	
	α σπεραν του ^ι	τα λι ^ψ ει ^α ν ^ο ς	
	ορδανου:	20 τον π ^ρ α και τ ^ι	
2	Και η κολουθη	μητερα· και κο	
	σαν αυτω ο χ	λληθησεται	
	λοι πολλοι και	η γυναικει αυ	
	εθεραπευσεν	του. και εσον	
	αυτου σκε ^κ ει:	25 ται οι δυο εις σ	
3	<u>M</u> Και προσηλθ ^ω	αρκαμ ^{αν} · ως	6
		τε ουκεται	
	Mt 19, 3	Mt 19, 6	

	Mt 19, 6		Mt 19, 9	
(6)	εἰσινδυσᾶλλασα ρξ' μια· οοονοοῶ συνεζευξένα νὸσμηχαριζετω:		καὶ οἰαπολυμε νηνγαμωνμο ιχαταιε:	(9)
7	Λεγουσιν αὐτῷ τι οὐν μωῦσησ ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασιουκαὶ ἀπολυσαι:	5	:P4A: Λεγουσιν αὐτῷ οὐ μωαθηταιε οὐτωσεστιν ἡ αἰτια τοῦ ἀν οῦ. μετατησ γυναικος· οὐ συμφερίγα μῆσαι:	10
8	Λεγείαυτοῖς· ο τι μωῦσησ προ στίην σκληρο καρδιαν ὑμῶν. ἐπέτρεψεν ὑ μῖν ἀπολυσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν ἀπαρχ ἡσδε οὐ γε γω νενουτος:	10	Οὐδε εἶπεν αὐ τοῖς· οὐ πάν τες ὧρους ἰν τὸν λογιῶν τουτων· ἀλλ' οἱ σδεδοτε· εἰσιν γὰρ· εἰς νουχοι· οἱ τιν εσέκκοιλιασ μητροσεγε νηθησαν οὐ τως· καὶ εἰσιν ευνουχοι οἱ τινεσ ευνου χισθησαν ὑπο των ἀνῶν·	11
9	:P4: Λεγω δε ὑμῖν· ο τι οὐ σὰν ἀπολυ σῇ τῇ γυναῖκα αὐτοῦ· μη πιπορνία· καὶ γαμῆσῃ ἄλλη ν μηχατε:	15		12
		20		
		25		

Mt 19, 9

Mt 19, 12

Mt 19, 12

Mt 19, 15

(12) και εις ινευ νου
χοι οιτινες δε
υνου χισαν εα
υτου σδιατη
ν βασιλειαν τῶ
ουρανων· οδυ
αμενος χωρει
χωρειτω:

13 P4B Τότε προσην
εχθη αυτω π
αιδια· ἵνα τας
χειρας επιθη
αυτοις και προ
σευξηται· οι
δε μαθηται ε
πετημησαν
14 αυτοις· οδεισ
ειπεν· αφετε
τα πεδια και
μη κωλυετε
αυτα ελθειν
προσ με· των
γάρ τοιουτῶ
εστιν η βασιλ
εια των ουρα
15 νων· και επιθη
σ τασ χειρας

Mt 19, 15

MA περι του επεροτησαν
τοσαυτον πλουσιου:

MA: ηγεκειθεν:

P4Γ Καὶ ἰδου εἰς πρ

5 οσελθον αυτ
ωειπεν· διδα
σκαλᾶ αγαθε.
τιαγαθον ποι
ησω ἵνα σχωζ
ω ηγαωνιών:

10 Οδε ειπεν αυτ
ω τι μερωτ
ας περι του α
γαθου εἰσεστ
15 ινο αγαθος· εἰ
δε θελει σεις
την ζωνην
ελθειν τηρη
σοντα σε ντο
λας· λεγει αυ
20 τω ποιας:

· Οδεισ ειπεν τ
ου φονευσει
σ· ου μοιχευ
σεις· ου κλεψ
25 εις· ου ψευδο
μαρτυρησει
σ· τιματον

Mt 19, 19

Mt 19, 19

Mt 19, 23

- (19) πατερακαιτηνμ
ητερακαιαγαπη
σές τον πλησιον
σου σεαυτον:
- 20 Λεγει αυτω νεα
νια ο παντα ταυ
τα εφυλαξατι
τις ωστερω:
- 21 $\overline{P4\Delta}$ Λεγει αυτω ισ.
ειθελει στελει
οσειναι· υπαγε
πωλησων σου τ
αυτα· παρχοντα
καιοστοισπω
χοις και εξεισθ
ησαυρον ενου
ρανω· και ευρο
ακολουθιμοι:
- 22 $\overline{P4E}$ Ακουσα σδεονεα
νισκοστον λο
γον απηλθεν λυ
πουμενος· ην
γαρ εχων κτη
ματα πολλα:
- 23 $\overline{P4\zeta}$ Οδε ισειπεν τοι
σμαθηταισαι
τουαμιν λεγω

Mt 19, 23

- (23) υμιν· οτι πλου
σιοσδυ σκολω
σεισελευσεται
ειστην βασιλει
αντων ουρανω
ν· παλιν λεγω υ
μιν· ευκοπο
τερον εστιν κα
μηλον δια τρυ
μαλια σραφιδο
σδιελθειν· η πλ
ουσιον εισελθ
ειν ειστην βασι
λειαν του θυ:
- 5
- 10
- 15 Ακουσαντες δε
οι μαθηται εξε
πλησοντο σφο
δρα λεγοντες·
τι σαραδυναται
σωθηναι· εμβλ
εψασδε οι σειπ
εν· παρα ανθρω
ποις του τοαδ
υνα τονεστιν
20 παραδεδωπαν
ταδυνατα:
- 25 $\overline{\alpha\rho}$ $\overline{\xi}$ Τότε αποκριθεις
27

Mt 19, 27

Mt 19, 27

Mt 19, 29

		<u>MB</u>	<u>περιτωνμισθουμενῶν</u> <u>εργατων:</u>	
(27)	οπετροσειπεν		ητεκνα· ηαγρο	(29)
	αυτω· ἴδουημει		υς· ενεκεντ	
	σαφεντεσπαντα		ουεμουονο	
	ηκολουθησαμ	5	ματοσεκατῶ	
28	ενσοιτιαραεστ		ταπλασιοναλη	
	αιημιν: οδειῶ		μψεταικαιζ	
	ειπεναυτοισα		ωηναιωνιον	
	μηνλεγαῦμιν·		κληρονομησαι:	
	οτιῦμεισοιακο	<u>P4Θ</u>	Πολλοιδεεσον	30
	λουθησαντεσ	10	ταιπρωτοιεσ	
	μοι εντηπαλι		χατοι καιεσχ	
	γενεσια· οταν		ατουπρωτοι: †	
	καθισηοῦτοστ	<u>MB</u>	Ομοιαγαρεστ	20, 1
	ουανῶνεπιδρο		:Σ: ινηβασιλεια	
	νουδοξησ αυτου:	15	τωνουρανων·	
<u>P4Z</u>	Καθησεσδεκα		ανῶ οικοδεσ	
	ῦμεισεπιδωδ		ποτη: οστησ	
	εκαθρονουσ·		εξηλθεναμα	
	κρινοντεστα	20	πρωῖμισθωσα	
	σδωδεκαφυλ		σθαιεργατασ	
	αστου ηλ:		ειστοναμπε	
29	<u>P4H</u> Καιπασοστις		λωνα αυτου·	
	αφηκενοικι		συμφωνησασ	2
	ανηαδελφου		δεμετατων	
	σ· ηαδελφασ·	25	εργατωνεκδ	
	ηπατερα ημη		ιναριουτηνη	
	τερα· ηγυναικα·		μεραν· απεσ	

Mt 19, 29

Mt 20, 2

Mt 20, 2	Mt 20, 7	
(2) τιλεναυτουσει στοναμπελω ναυτου:	λεγουσιναυτω οτιουδεισημ ασεμισθωσα τω. λεγειαυτ	7
3 Καιεξελθωνπ εριτριτηνωρα. ιδεναλλουσεσ τωτασεντηα	5 οισ υπαγετε καιυμεισ τοναμπελω να:	
4 γορααργουσκ αιεκεινοισειπε. υπαγετεκαιυ μεισειστονα μπελωναμου. καιοεανηδικαι ονδωσωυμιν	10 Οψιασδεγενο μενησλεγειο κστουαμπε λονοστωεπι τροπωαυτου. καλεσοντους	8
5 οιδεαπηλθων: Παλινεξελθων περικτηνκαι ενατηνωραν. εποιησενωσαυτωσ:	15 εργατασκαιαπ οδοσαυτοιιστ ονμισθων. αρ ζαμενοσαπο τονεσχατω.	
6 Περιδετηγεν δεκατινεξελ θωνευρεναλ λουσεστωτας. καιλεγειαυτοι σ. τιωδεεστη κατεοληνητη νημεραναργοι.	20 εωστωνπρωτω: Ελθοντεσου νοιπεριτην ενδεκατηνω ραν. ελαβονα ναδιναριον. 25 καιελθοντε σ οιπρωτοι:	9 10

Mt 20, 6

Mt 20, 10

Mt 20, 10		Mt 20, 14	
(10)	ενομησανοτι πλιονλημψον ται· καιελαβο̄ τοαναδηναριο̄	δετουτω εσχατωδου ναιωσκαισοι· ουκεξεστη	(14)
11	καιαυτοι· λαβ οντεσδεεγογ γυζωνκατατ ουικοδεσπο	νμοιοθελωπ οησαιεντοις εμοις· ἡρόφθ αλμοσσουπο	15
12	τουλεγοντες· ότιουτοιιεσ χατοι· μιανωρ ανεποιησαν· και ἴσουσημιναν τουσεποιησας· τοιςβαστασαςι τοβαροστης ημερασκαιτ ονκαυσωνα·	νηροσεστιν οτιεγωαγαθ οσειμι· ούτο σεσονταιιε σχατοιπρωτοι· καιοιπρωτοι εσχαίτοι· πολ λοιγαρεισιν κλητοι· ολιγοι δε εκλεκτοι· †	16
13	᾽Οδεαποκριθ εισενιαυτῶ ειπεν· ετεραι ουκαδικωσε ουχιδῖναριο υσυνεφωνη σασμοι· αρον τοσονκαι παγε· θελω	20 <u>ΣΑ</u> Καιαναβενων οις εισιεροσο λυμα· παρελα βεντουσδω δεκακατιδι ανκαιεντηο δωειπεναν τοις· ἴδουα ναβαινομεν	17
14		25	18
Mt 20, 14		Mt 20, 18	

Mt 20, 18

Mt 20, 21

(18) ΜΓ περι των υἱων ζεβεδέου :

εισῆροσολυμα·

και ο υἱος του ανου

παραδοθησεται

τοις αρχιερευσ

ιν· και γραματε

υσιν· και κατακ

ρινουσιν αυτον

19 θανατω και παρα

δωσουσιν αυτω

τοις εννεσιν· ει

στος εμπαιξαι· κ

αιμαστιγωσαι·

και σταυρωσαι·

και τηρητη

μερα αναστη

σεται·

20 Τότε προσελθε

αυτω η μητηρ

των υἱων ζεβε

δεεου· μετα το

υἱον αυτης·

προσκυνουσα

και τουσαιτι

21 αραιτου· ο δε

ειπεν αυτη· τι

θελεις·

Λεγει αυτω

πεινα καθησως

(21)

ιν ουτοι ιδου

υιοι μου· εις εκ

δε ξων σου και

εισεξευων υμ

ων εν τη βασι

λεια σου·

Αποκριθεις δε

22

οις ειπεν ουκ

οιδατε τι αι

τεισ θεδυνα

ς θεπειν το π

οτηριον ο εγ

ωμελλω πιν

ειν λεγουσιν

αυτω δυναμ

εθα·

Λεγει αυτοις ο

23

ις το μεν πο

τηριον μου

πιεσθαι· τω

δε καθησες

κ δε ξω γμο

υ ηξευων υ

μων ου κε σ

τινε μων δο

υναι· αλλοι σι ο

Mt 20, 21

Mt 20, 23

Mt 20, 23

Mt 20, 28

(23) τοιμασταὺ π
του πρῶμου:

24 ΣΓ Ἀκουσαντες δ
εοι δεκα ἑγ
νακτησαν πε
ρι τῶνου οαδ
ελφῶν:

25 Οδιδῶ προσκα
λεσαμενοσα
υτους ειπεν
οιδαται οτι οια
ρχοντες τον
εθνων κατακυ
ριευουσιν αυτῶ.

και οι μεγαλοι
ατεξουσιν αζου
26 σιν αυτων· ου
χου τωσσεσται
εν ὑμιν· ἀλλ' ος
εαν θεληεν υ
μιν μεγασγε
νεσθαι εσται

27 ὑμων διακον
ος· και οσεαν
θεληεν ὑμιν
ειναι πρῶτος ε
σται ὑμων δουλος:

Mt 20, 27

ΜΔ περι τον δουτον φλῶ:

ΣΔ Ωσπερ' οὕτως 28
ου ανου ουκ

5 ηλθεν διακω
νηθηναι· ἀλλα δ
ιακονησαι· και
δουναι την ψυ

ΜΔ
χ
αρ
αντι πολλων

10 τω κρ Και εκ πορευομ 29
ενο ναυ των απ κ ω

οϊεριχω· ηκολο
υθησεν αυτω
οχλος πολυς·
και ἰδου δουτ 30

15 υφλοι καθημ
ενοι παρα την
οδο νακουσαν
τες οτι ὁ παρ
αγιε κραζαν λε
20 γοντες· ελεη
σονημασ ἡμῖν
εδαιειδ'·

Οδε οχλος επε 31

25 τημησεν αυτ
οις ἵνα σωπη
σωσιν· οιδε μη
ζωνε κραυγαζον

Mt 20, 31

Mt 20, 31

Mt 21, 2

	<u>:ME</u>	<u>περητου ονου και του πολου</u>			
(31)		λεγοντες κεελ εησον ημας υιο σδαυειδ		νκω μην την	(2)
32		Και στα σοι σε φω νησεν αυτου σκ	5	κατεναντι μων· και ευθε ω σε υρεσεται	
		αι επεντιθελε ται θου σω υμι		ονον δεδεμ ενην· και πωλο	
33		λεγουσιν αυτω κεινα ανοιγωσι		μεταυτης· λυ σαντες αγαγ	
		ημων νοι φθαλμοι:	10	ετεμοι· και ε αντισυμνει	3
34		Σπλαγχνισθεις δε οι σηψατο		πητι· ερειτε· οτι ο κδαυτο	
		ωνομα των και ευθεωσανε		υχρια νεχει· ευθυσδεαπο	
		βλεψαν και οικ	15	στελλια αυτου·	
	<u>:ME</u>	ωλουθησαν αυτω: <u>:†</u>		<u>:ΣΖ:</u> Του το δε γεγο	4
21, 1	<u>:ΣΖ:</u>	Και ο τε ηγγισαν εισε ιεροσολυμα·		νεν· ινα πληρω θη το ρηθεν υ	
		και η λθον εις βη θ' φαγη προστο	20	ποτου προφη λεγοντος·	
		οροστονελαι ων· τοτε οι σα		ε ειπατε τη θυ	5
		πεστιλεν δυο των μαθητω		ε γατρισεων ε δουο βασιλε	
2		αυτου λεγων αυτοις· πορε	25	ε υσσουερχε ε ται σοιπραυς	
		υεσθε εις τη		ε και επιβεβηκ ε ωσε πιονον	

Mt 21, 2

Mt 21, 5

Mt 21, 5		Mt 21, 9	
(5)	ε και παλωνυιον ε υποζυγιου:	θουντες· εκρα	(9)
6	ΣΗ Πορευθεντες δεοιμαθηται·	ζονλεγοντες. ωσαννατωυιω	
	και ποιησαντε	5 δαδ· ευλογημ	
	σκαθδσπροσ	ενοσσερχωμ	
	εταξεν αυτοι	ατικυωσανα	
7	σοιδ· ηγαγοντ ηνονονκαι το	εντοιδυψιστ	
	παλον· και επε	10 οισ· και εισελ	10
	θηκανε παυτω	θοντοσαυτου	
	ταϊματα και ε	εισιεροσολυ	
	καθησενε παν	μα· εσεισθηπα	
	ω αυτου:	σαηπολις λεγο	
8	Οδε πλιστοςο	15 τεσ· τις εστιν	11
	χλος· εστρωσα	ουτος· ο ιδεο	
	αυτον ταϊμα	χλοιειπον ουτο	
	τια εν τη οδω·	σεστινοπροφ	
	αλλοι δε εκοπ	ητησιδ· οαπον	
	τον κλαδουσ	20 αζαρεδ' τησγα	12
	απο των δεν	λιλαιας· και εισ	
	δρων και εστ	ηλθεν οιδεις τοι ερο:	
	ρων νυν εν	: ΣΙΑ Καιε ξεβαλαν π	
	τη οδω:	ανταστου σπ	
9	Οιδε οχλοι οι	25 ωλουντα σκαι	
	προαγοντες	αγοραζωντα	
	και οιακολου	σενταϊερω·	
		και τα στραπε	
Mt 21, 9		Mt 21, 12	

Mt 21, 12

Mt 21, 15

(12) Μς περιητων τυφλο
 και χωλων
 ζαστων κολλ
 υβιστων κατ
 εστρεψεν· και
 τασκαθεδρας
 των πολουν
 των τασπερη
 13 στερας· και λε
 γει αυτοις· γε
 γραπται ο οκο
 σμου οκο σπ
 ροσευχησκη
 ηθησεται· υμ
 εισδε αυτον π
 οειτε σπηλε
Μς
 14 ΣΙΒ ων ληστων·
 Και προσηλθο
 ναυ των τυφλ
 οι· και χωλοι ε
 ντω ιερω και
 εθεραπευσε
 ν αυτους·
 15 ΣΙΓ Ἰδοντες δε οι
 γραμματισται
 και αρχιερεις
 τα θαυμαση
 ααε ποιησεν·
 και τουσ παι

ΜΖ περιητησζηρανθη
 σησουκης·
 δαστουσκρα (15)
 ζοντασ· εντω
 ιερω και λεγο
 ντασ· ωσαυτα
 5 τω υιωδαδ·
 ηγανακτησα
 ν και ειπαν αυ
 τω· ακουεις
 10 τι ουτοι λεγ
 ουσιν·
 Οδεις λεγεια
 υτοις να· ου
 δε ποτε ανε
 γνωτε· οτι ε
 15 κστοματος
 νηπιων και η
 ζοντων κα
ΜΖ
ΣΙΔ τηρητσω αινο·
 20 Κα και καταλιπον
 α τουσ εξηλ
 θενεξωτης
 πολεωσ εισβ
 ηθανιαν και η
 υλισθηεκει·
 25 Πρωιδεε πανα
 γων ειστην
 πολιν επινα

Mt 21, 15

Mt 21, 18

Mt 21, 18

Mt 21, 21

19   σεν. καὶ ἰδωνσ
      υκηγμιανεπ
      ιτησοδου· ηλ
      θενεπαυτην
      καιουδενευ
      ρενεναυτη·
      ειμηφυλαμ
      ονον· και λε
      γει αυτη· μη
      κετι εκσου
      καρποσγενοι
      τοειστων αιω
      να· και εξηραν
      θη παρα χριμα
20   ησυκη· και ἰδ
      οντε σοι μα
      θηται εδ αυ
      μασαν λεγο
      ντεσ· πως π
      αρα χρημα ε
      ξηρανθη ησ
      υκη·
21   ΣΙΕ· Αποκρηθι
      σδε οἷς ειπ
      πεν αυ
      τοις. α
      μην λε

Mt 21, 21

MH περιωνηρωτησαν
      οι αρχιερεις και ειπρεσ
      γω ὕμνεα νε βυ (21)
      χητε πιστιν· τερυ
      και μη διακρ
5   ιθηται· ουμ
      ωνον το τη
      σ συκησ ποι
      ησετε αλλα
      καντο ορητ
10   ουτω ειπητε
      αρθητικαι β
      ληθηται εις τ
      ην θαλασσαν
      γενησεται·
15   ΣΙς Και παντα οσα
      αναιτησειτε
      εν τη προσε
      υχη· πιστε
      υοντεσ λε
20   MH μψες θαι·
      ΣΙΖ Και ελθοντο
      σαυτου εις
      το ἱερον πρ
      οσηλθω ναυ
25   τω διδασκ
      οντι οιαρχη
      ερεισ και τρε

Mt 21, 23

Mt 21, 23

Mt 21, 25

			<u>MΘ</u>	<u>πσριτωνδουϊωνπ</u> <u>αραβολη:-</u>	
(23)	σβυτεροιτου λαουλεγοντες· ενποιαεξουσ ιαταυταποιει ς· καιτισσοιεδ ωκεντηνεξ ουσιανταυτην:			κεπιστευσατ εαυτω· εανδ εειτομενεξ ανθρωπωνφο βουμεδατον οχλον· παντε σγαρ'εχουσιν τονϊωαννην ωσπροφητην·	(25) 26
24	Αποκριθειςδε οἷς ειπεναυτο ις· ερωτησωῦ μασκαγωλογῶ ένα· ονεανειπη τεμοι· καγωῦ μινερωενποι αεξουσιαταυ	5	10	καριαποκριθεν τεστωῦειπα ν· ουκοιδαμε· Εφηαυτοισκαι αυτος, ουδε εγωλεγωῦμι νενποιαεξου	27
25	ταποιω· τοβα πισμαῖωανν ουποθενην· ε ξουρανουῆ ε ξανθρωπων. Οιδεδιελογιζ οντοπαρεαυ τοιςλεγοντ εσ· εανειπω μενεξουρα νουερειημιν· διατιουνου	15	20	σιαταυταποιω· Τῷμινδοκει ἄν'οστισειχε ντεκναδυο· καιπροσελθω ντωπρωτω ειπεντεκνο ν, ὑπαγεση μερῶν εργαζο υεντω	28
			<u>MΘ:</u> <u>ΣΙΗ</u>		

Mt 21, 25

Mt 21, 28

Mt 21, 28

Mt 21, 32

:N̄: ητουαμπελονοσπαρβολη:

29 αμπελωνι· οδε
 αποκριθισει
 πεν· ὑπαγωκαι
 ουκαπηλθεν·
 30 προσελθονδε
 τωετερωειπε·
 ωσαυτοσ· οδε
 αποκριθισει
 πενουθελω·
 ὕστερονδεμ
 εταμελληθει
 31 σαπηλθεν· τισ
 εκτωνδυοε
 ποιησεντοδε
 ληματουπρσ·
 λεγουσινοεσ
 χατοσ· λεγει
 αυτοισοις·
 αμηνλεγω
 μινοτιοιτε
 λωναι· καιαιο
 ρναιπροαγου
 σιν ὑμας ειστ
 ινβασιλειαντ
 32 ουδυ· ηλθε
 νγαρ' προσϑ
 μασίωαννη

σενοδωδικαι (32)
 ωσυνησ καιο
 υκεπιστευ
 σατεαυτω·
 5 οιδετελωναι
 καιαιορναιε
 πιστευσαναυ
 τω· ὕμεισδε
 ἴδοντεσουδ
 10 εμετεμελη
 θητεὕστερ
 ονπιστευσαι
 :N̄: εναυτω· ^χαρ̄ειπενοκσ̄τη
 ΣΙΘ Αλληνηπαρβολ 33
 15 ηνακουσεται·
 αν̄οσ̄ηνοικο
 δεσποτησ· οσ
 τισεφυτευσε
 ναμπελωνα·
 20 καιφραγμων
 αυτωπεριεθ
 ηκεν· καιωρυ
 ξενεναυτω
 ληνονκαιοκ
 25 οδωμησενπ
 υργονκαιεξ
 εδοτοαυτον

Mt 21, 32

Mt 21, 33

Mt 21, 33		Mt 21, 37	
(33)	γεωργοῖς· καὶ ἀπεδημήσεν·	τον ὕῤῃωναυτο	(37)
34	Οτεδεηγγησ ενοκαιροστ ωνκαρπων· ἀπ εστηλεντου σδουλουσαυ τουπροστου σγεωργουσ·	5 Οιδεγεωργοι ἴδοντεστο	38
	λαβειντουσκ αρπουσαυτου.	10 οκληρονομο ς. δευτεαπο	
35	καὶ λαβοντες οιγεωργοιτο υσδουλουσαυ του· ὄνμενε διραν· ὄνδεα πεκτιναν· ὄν δεελιθοβολησα·	15 ρονομιαν αυ του· καὶ λαβο	39
36	Παλιναπεστιλε αλλουσδουλο υσπλιωναστο πρωτων· καὶ ε ποιησαναυτο	20 εξωτουαμπε λωνος·	
37	ισωσαντωσ. ὅ στερονδεα πεστιλενπ ροσαντους	25 Οτανουνελθῃ οκστουαμ πελωνος. τιπ οισειτοιςγε ωργοις εκει νοῖς·	40
Mt 21, 37		Mt 21, 40	

Mt 21, 41

Mt 21, 43

41 Λεγουσιν αυτω.
κακουσκα κω
σ απολεσει.
και τοναπελω
να εκδωσεται
αλλοι σ γεωρ
γοις. οτι νεσ
αποδοσουσιν
αυτω τουσκα
ρπουσεν τοις
καιροις αυτων:
42 Λεγει αυτοις ο ις
ουδεποτε ανε
γνωτες εντες
ε γραφαις. λιθ
ε ονοναπεδοκ
ε ιμασανοιοικο
ε δομουντες
ε ουτοσεγεν
ε ηδη εις κεφα
ε λην γωνιας. πα
ε ρα κ̄υε γενε
ε τω αυτη. και
ε εστιν θαυμ
ε αστη νοφθ
ε αλμοισημων: †
43 Δια τουτο λε

NA περι τον καλουμενον
εισ των γραμων :-
γαυμιν. αρθη (43)
σεται αφ' υμω
η βασιλεια τ
ου θυ. και ιδο
5 θησε τε εθ
νι. ποιουντι
τουσ καρπο
υσ αυτης. ο 44
παισωνεπι
10 τον λιθοντ
ου τον συνθ
λασθησεται
εφονδανπε
σηλικμησιαυτο:
15 :ΣΚ Και ακουσαντ 45
εσοι αρχιερ
εισ και οι φαρι
σεοι. τασπαρ
αβολασαντ
20 ουε γνωσαν
οτι περι αυτ
ον λεγει. και 46
ζητουντε
σαν τον κρ
25 ατησαι. εφο
βηθησαν το
υσ οχλους.

Mt 21, 43

Mt 21, 46

Mt 21, 46

Mt 22, 4

(46) επεισπρόφη
 :NA: την αυτονειχό:
 22, 1 ΣΚΑ Καὶ αποκριθεὶς
 οἷσπα λινειπεν
 2 εν παραβολαις
 λεγων ωμοιω
 θη βασιλειᾷ τοῦ
 ουρανω ἡν ὁ
 βασιλεὺς ὅστις
 σποιοὺν γαμοῦ
 στῶ ὑἱαυτοῦ:
 3 ἀπεστειλεν το
 υς δούλους αὐ
 του καλεσε
 τοὺς κεκλη
 μένουσ εἰς το
 υς γαμοὺς·
 καὶ οὐκ ἤθελ
 ον ἐλθεῖν:
 4 Πάλιν ἀπεστει
 λενα ἄλλους
 δούλους λε
 γων· εἰπάται
 τοὺς κεκλη
 μένοισι· ἰδοὺ
 το αἰς τον
 μνητοῖμασα·

(4) οἱ ταυροῖ μου
 καὶ τὰ σίτις
 ἀτεθυμένα
 καὶ παντα ἐτοι
 μα· δευτεεῖς
 5 τοὺς γαμοὺς
 οὐδε ἀμελήσα
 ντες ἀπηλθόν·
 5 ὁ σμηνεῖς τον
 ἴδιον ἀγρον· ὅς
 10 δε ἐπιτηνε μ
 οριαν αὐτοῦ·
 οὐδε λοιποὶ κ
 6 ρα τῶν τεσ
 15 τῶν δούλων αὐ
 του ὑβρίσαν
 καὶ ἀπεκτίναν·
 Ὁ δε βασιλεὺς
 7 ἀκούσας ὥρ
 20 ἰσθη· καὶ ἐμ
 ψάστα στρα
 τῶν ματα αὐ
 του ἀπέπε
 25 σεν τοὺς φων
 εῖς·
 καὶ τὴν πόλιν
 αὐτῶν ἐνε
 πρῆσεν:

Mt 22, 4

Mt 22, 7

Mt 22, 8

Mt 22, 11

NB

8 Τότε λεγέι τοι
 σδουλοισαυτου:
 ομεν γαμοσε
 τοιμος εστιν·
 οιδε κεκλημη 5
 ενοιουκησαν
 9 αξιοι· πορευε
 σθε ουνεπιτα
 σδιεξοδουσ
 ωνωδων και ο
 σουσανευρη
 τεκαλεσατε
 εισ τουσ γαμουσ:
 10 Και εξελθοντε
 σοι δαυλρι εκ 15
 εινρι ειστασο
 δουσ συνηγα
 γον παντασ. ο
 σουσευρον π
 ονηρουστα και
 20 αγαθουσ· και
 πλησθηγαμο
 στωνα ανακειμενω·
 11 ΣΚΒ: Εισελθων δε
 ο βασιλευσ·
 θεασασθαι
 τουσ ανακει

Mt 22, 11

περι των περωτη
σαν των δια των κινσον:
 μενουσ ιδεν (11)
 εκει ανων· ου
 κεν δεδυμε
 νον ενδυμα
 12 γαμου και λε
 γει αυτω. ετε
 ραι ποσεισηλθ
 εσωδεμη εκ
 ων ενδυμαγ
 10 αμου. οδε εφ
 ημωθη:
 Τότε ο βασιλ 13
 ευσειπεν το
 ις διακονουσ·
 15 δησαντεσ αυ
 του ποδας και
 χειρασ· εκβα
 λετε αυτον
 εισ τωσκοτο
 20 στο εξωτερ
 ονε κειεσται
 ο κλαυθμος
 και ο βρυγμο
 σ των οδοντων
 25 πολλοι γαρ εισι
 κλητοι ολιγοι
 δε εκλεκτοι: ·[†]

Mt 22, 14

	Mt 22, 15		Mt 22, 17	
	<u>NB</u>			
15	<u>ΣΚΓ</u> Τότε πορευθ		σωνδουναικα	(17)
	εντεσοιφαρ		ισαρι· η ου:	
	ισαιοι· συνβου		Γνουςδεοις	18
	λιονελαβονκ		τηνπονηρια	
	αταυτουοπω	5	αναυτ ωνει	
	σαυτονπαγι		πεν· τιμεπι	
	δευσωσινεν		ραζεταιαυπο	
16	λογωκαιαποσ		κριται· επιδ	19
	τελλουσινα		ιξατεμοιτο	
	υτωτουσμα	10	νομισματου	
	θητασεαυτω		κηνσου· οιδε	
	μετατωνηρ		προσηνεγκα	
	ωδιανωνλεγο		αυτωδηναριον:	
	τεσ· διδασκα		Και λεγει αυτ	20
	λε· οιδαμενο	15	οιςοις· τινο	
	τιαληθησει· κ		σηικωναν	
	αιτηνοδοντ		τηκαιηεπι	
	ουδυεναλη		γραφη· λεγο	21
	θηαδιδασκει		υσιν αυτω	
	σ· και ουμελι	20	καισαρος:	
	σοιπεριουδε		Τοτε λεγει αυ	
	νοσ ουγαρβλ		τοις· αποδο	
	επεισεισπρο		τεουντακαι	
17	σωπον ανου· ει		σαροστωκαι	
	πεουνημιντ	25	σαρι· και τα	
	ι σοιδοκει·		του θυ τω	
	εξεστικη		θω·	
	Mt 22, 17		Mt 22, 21	

Mt 22, 22

Mt 22, 25

	<u>ΝΓ</u> :	περιτωνσαδουκαιωντωνλεγωντιο̅μειναι		
22		καιακουσαντες		αναστασιν:- (25)
		εθαυμασανκαι		οτοσγημασε
		αφεντεσαυτο̅		τελευτησεν·
23	<u>ΝΓ</u>	απηλθον:		καιμηεχωνσ
		Ενεκεινητη	5	περμα· αφηκ
		ημεραπροση		εντηνγυναι
		λθοναυτωσα		κατωαδελφω
		δδουκαιοιοιλ		αυτου. ομοι 26
		εγοντες. μη		ωσκαιοδευτ
		ειναιαναστασιν·	10	ερος· καιοτρι
24		Καιεπηροτησ		τος· εωστιον 27
		αναυτονλε		επτα· ὕστερ
		γοντες· διδα		ονδεπαντω
		σκαλεμωϋσ		ναπεθανενκ
		ησειπεν· εαν	15	αιηγυνη· εντη 28
		τησαποθανη		αναστασειου
		μηεχοντεκ		ντινοστωνε
		να· επιγαμβρ		πταεστέγυνη·
		ευσιοαδελφ		παντεςγαρ'ει
		οσαντουτη	20	χοναυτην·
		νγυναικααυ		Αποκριθειςδε 29
		του. καιεξανα		ο̅ις ειπεναυτ
		στησεισπερμ		οισπλανασθαι
		ατωαδελφω		μη̅δοτεστα
		αυτου:	25	σγραφας· μη
25		Ησανδεπαρε		δετηνδυνα
		μινεπταδε		μηντου̅υ
		λφοι· καιοپر		ε̅νγαρτιανασ 30

Mt 22, 25

Mt 22, 30

Mt 22, 30

Mt 22, 34

	<u>NΔ</u> περιουνομικου:		
(30)	τασιουτεγαμ ουσινουτεγα μησκονται· α λλ'ωσοιαγγελ οιενουρανοισ εισιν:-		
31	Περιδε τησανα στασεωστω νεκρων· ουκα νεγνωτετορ ηθενυποτου θυλεγοντος·		
32	εγωειμιοθσα βραμ'· καιοθσ ϊσακ'· καιοθσ ακωβ'· ουκεσ τινδεοθσθσ νεκρωναλλα		
33	ζωντων· και ακουσαντε σοιοχλοιε ξεπλησοντο επιτηδιδαχ		
	<u>NΔ</u> ηαντου:		
34	<u>ΣΚΔ</u> Οιδεφαρισαιοι ακουσαντε σοτιεφιμω		
		5	σεντουσσαδ δουκαιουσ· συνηχθησα επιτοαυτο· καιεπιρωτησ εν εισεξαυ τωννομικο σπιραζωναν τονκαιεγω·
		10	διδασκαλε· ποιαντολη μιζωνεντω νομω:
		15	Οδεειπεν αυτωαγαπη σεισκντον θνσουενολ ηκαρδιασου· καιενοληψυ χησου· καιε νολητηισχ υϊσου· καιεν ολητηδιανο ιασου· αυτη εστινημε γαληκαιπρο τηεντωλη·
		20	
		25	
			(34)
			35
			36
			37
			38

Mt 22, 34

Mt 22, 38

Mt 22, 39

Mt 22, 44

NE περιτησεπερωτησεωστουκυ
προστοσφαρισαιουσ:

39 δευτεραδεσμ. κδεξιωνμου. (44)
οιααυτη· αγαπη εωσανθωτου
σειστονπλησι σεχθρουσο

	ονσουωσεαυ		υὑποκατωτ
40	τον· ενταυτε	5	ωνποδωνσου.

σταισδυσινε	ειουνδαδεν	45
γτολέσολος	πνικαλειουτ	

ονομοσκει . ονκνπωσϋι
ηστικατοιτ . οδδωτωμεστιν:

NE ροφηται: 10:ΣΚς: Και ουδεις εδυ 46

41 $\overline{\Sigma\kappa\epsilon}$ $\overline{\Sigma\upsilon\upsilon\iota\gamma\gamma\mu\epsilon\omega\nu}$ $\overline{\nu\alpha\iota\sigma\alpha\lambda\omicron\kappa\rho\iota}$
 δετωνφαρισ $\overline{\theta\eta\nu\alpha\iota\alpha\upsilon\tau\omega\lambda}$
 $\overline{\alpha\mu\omicron\mu\alpha\iota\delta\omicron\sigma\sigma\tau}$

αιων· επιρω	ογον· ουδεει
τησεναντου	ολμησεντισ

42	σοις λεγων·	15	απεκεινησθη
	τιυμινδοκι		σημεραισεπε

περιτουχυ. ρωτησε αυτ
 τινος υιοσε ονουκετι:

στιν· λεγου
 σιν αὐτω τουδαδ: 20 ΣΚΖ Τότε οἶσε λα
 λησεν τοι σοχ 23,

43   Λεγειαντοις·   λουσκατοιςμ.
                 πωσουνδαδ.   αθηταισαυτο

ενπνικαλει	υλεγων· επι	2
αυτογκαν	τησκαθεδοα	

44	αὐτοὺς ἐπὶ τον λεγὼν· εἰ πενοῦσιν οὗτοι	25	ἐπὶ τοὺς συνεστῆσαν συνεστῆσαν καὶ ἡσυχάζουσιν
----	---	----	---

44   ΜΕΝΟΥΚΩ   ΚΑΤΗΡΑΝΟΥ
         ΜΟΥΚΑΘΟΥΕ   ΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Mt 22, 44

Mt 23, 2

Mt 23, 2

Mt 23, 6

			<u>:Nς:</u>	<u>περιτουταλανισμου</u> <u>τωνγραμματαιωνκαι</u> <u>φαρισεων:</u>	
(2)	καιοιφαρίσαιοι·			ισιανεντοισδι	(6)
3	πανταουνοσα			πνοισκαιτασπ	
	εανειποσινϋμι			ρωτοκαθεδρι	
	ποιησατεκαιτ			ασενταισυν	
	ηριτε· καταδετ		5	αγωγαις· καιτ	7
	αεργαυτονμ			ουσασπασμο	
	οιποιείτε· λεγου			υσενταισαγο	
	γουσινγαρ· καιο			ραις· καικαλις	
	υποιουσιν.			δαιϋποτωναν	
4	<u>Δεσμεουσινγ</u>			ωνραββει:	
	<u>:ΣΚΗ</u> ^{βα}	10		Υμεισδεμηδε	8
	αρφορτιαβαρε		<u>:ΣΖ:</u>	νακαλεσηταιρα	
	ακαιδυσβαστακ			ββειεισγαρες	
	τακαιεπιτιθεασι			τινϋμωνοκα	
	επιτουσωμους		15	θηγητης· παν	
	τωνανθρωπωντ			τεσδεϋμεις	
	ωδεδακτυλωαν			αδελφοιεσται·	
	τωνουθελουσι			καιπατεραμη	9
	κινησαιαυτα:			καλεσητεϋμι	
5	<u>Πανταδεταεργα</u>			επιτησγησ· εισ	
	<u>ΣΚΘ</u> αυτωνποιουσι	20		γαρ· εστινοπηρ	
	προστοθεαθη			ϋμωνοενουρ	
	ναιτοιςανοισπλ			ανοισ· μηδεκλ	10
	ατυνουσιγγρατα			ηθητακαιθηγη	
	φυλακτηριαεα	25		ται· οτικαθηγ	
	υτωνκαιμεγα			ητησϋμωνε	
	λυνουσιτακρα			στινοχσ:	
6	σπεφιλουσινδ				
	ετινπροτοκλ				

Mt 23, 6

Mt 23, 10

Mt 23, 11

- 11 οδεμιζωνεν
 ὑμινεσταῦμ
 ωνδιακονος:
- 12 ΣΛΑ Ὅσδεῦψωσιε
 αυτονταπιν
 ωθησεται· καιο
 στισταπινωσ
 εἰεαυτονῦψ
N_ς ωθησεται:
- 13 ΣΛΒ Ουαιδεῦμινγ
 ραμματεισκαι
 φαρισειοῦποκ
 ριται· οτικαιεσ
 ταιτηνβασιλει
 αντωνουρανῶ
 εμπροσθεντ
 ωνανθρωπων·
 ὑμειςγαρ ουκ'
 εισερχεσθαι·
 ουδετουσεισ
 ερχομενου
 σαφιεταεισελθει:
- 15 ΣΛΓ: Ουαιῦμινγραμ
 ματεισκαιφ
 αρισαιοῦποκ
 ριταιτηνθαλ
 ασσανκαιτη
 ξηραν· τουποι

Mt 23, 15

Mt 23, 15

- ησαιεναπροσηα (15)
 υτονκαιοταν
 γενηται· ποιει
 τεαυτονῦιον
 5 γειννησδιπλο
 τερονῦμων:
- Ουαιῦμινοδοηγοι 16
 τυφλωνοιλεγῶ
 τεσ· ὅσανομο
 10 σθεντωναου
 δενεστιν· οσδα
 ομοσηεντωχ
 ρυσωτουναου·
 οφίλει:
- 15 Μαροικαιτυφλ
 οι· τιςγαρμιζῶ
 εστιν· οχρυσος·
 ηοναοσοαγιαζ
 οντονχρυσον·
 20 καιοσανομοση
 εντωδυσιαστ
 ηριουδενεστήν·
 οσδανομοση
 ντωδωρωτω
 25 επανωαυτου
 οφιλει· τυφλοι
 19 τιγαρμιζων· τ
 οδωρον· ητο

Mt 23, 19

	Mt 23, 19		Mt 23, 23	
(19)	δυσιαστηριοντ		τηνκρισινκαι	(23)
	οαγιαζωντοδω		τοελεος. και	
20	ρον· Οουνομο		τινπιστιν. τ	
	σασεντωδυσι		αυταεδειποι	
	αστηριω· ορν	5	ειν· κακεινα	
	υειεναυτω· και		μηαφιεναι·-	
	ενπασειτοισεπ		Οδηγοιτυφλ	24
21	ανωαυτου· και	·ΣΛΕ:	οι· οιδιϋλιζον	
	οομοσασεντω		τεστωνκω	
	ναωορνυειεναν	10	ωπα· τηνδε	
	τω· καιεντωκα		καμιλονκα	
	τοικουντιαυτο·		ταπινοντες·	
22	καιοομοσασεν		Ουαιϋμινγραμ	25
	τωουρανω· ορν	·ΣΛς:	ματεισκαιφ	
	υειεντωθρονω	15	αρισαιοιϋποκρ	
	τουδυ· καιεντ		ιται·	
	ωκαθημενωε		Οτικαθαριζε	
	πανωαυτου·		ταιτοεξοθεν	
23	Ουαιϋμινγραμ		τουποτηρι	
·ΣΛΔ:	ατεισκαιφαρισ	20	ουκαιτησπαρ	
	αιοιϋποκριται·		οψιδος· εσο	
	οτιαποδεκατ		θενδεγεμ	
	ουταιτοηδυο		ουσινεξαρπα	
	σμον· καιτοαν	25	γησκαιακρασ	
	ηθον· καιτοκυ		ιας· φαρισαιε	26
	μινον· καιαφη		τυφλεκαθα	
	καταιταβαρυ		ρισονπρωτο	
	τερατουνομου·		τοεντοστου	
	Mt 23, 23		Mt 23, 26	

Mt 23, 26

Mt 23, 29

(26) ποτηριου· ἵνα γε
νηκαιτοεκτος
αυτουκαθαρον:

27 ΣΛΖ Ουαιῦμιγγραμ
ματεισκαφαρι
σαιοῦποκριται·
οτιπαρομοιαζε
ταιταφοισκεκο
νιαμενοισ· οἱτ
ινεσεξωθενμε
φαινονταιωραι
οι· εσωθενδε
γεμουσινοςτ
εωννεκρων· κ
αιπασησακαθα
28 ρσιας· ουτως
καιῦμεις· εξω
θενμεμφαινε
σθαιτοιδαῖνοις
δικαιοιεσωθε
δεεστεμεστ
οῦποκρισεως
καιανομιας:

29 ΣΛΗ: Ουαιῦμιγγραμ
ματεισκαφα
ρισαιοῦποκρ
ιταιοιοκοδ
ομηταιτους

Mt 23, 29

ταφουστωνπρο
φητωνκαικοσ
μητεταμνημια
τωνδικαιων· και

30 λεγετεεἰημεθα
ενταισῆμεραις
τωνπατερων
ἡμων· ουκανη
μεθακοινωνοι
εντωαιματιτω
προφητων· ως

31 τεμαρτυριτ
εεαυτοιςοτι
ὑἱοιστετων
φωνευσαντω
τουςπροφητας:

32 ΣΛΘ Καιῦμειςπληρω
σατετομετρο
τωνπατερων
ὑμων· οφισγε
νηματαεχιδνω.
33 πωσφυγηταια
ποτησκρισεως
τηςγεεννης:

25 ΣΜ: Διατουτοῖδου
εγωποστελ
λωπροσὑμας
προφηταςκαι

Mt 23, 34

Mt 23, 34		Mt 23, 36	
(34)	σοφους· καιγρα μματαις· εξ αυτ οναποκτενιτε καισταυρωσατε· καιεξ αυτονμα στιγωσεταιε ντεσσυναγω γαισυμωνκαι διωζεταιαποπ ολεωσεισπολ 35 ιν· οπωσανελθ ηεφυμασπαν αιμαδικαιονε κχυνομενον επιτησγησ· α ποτουαιματ ος· αβελ'του δικαιου. εως αίματοςζαχ αριουυϊουβα ραχιου· ονεφ ονευσατε· μ εταξυτων αουκαιτου θυσιαστηρι 36 ου αμινλεγω υμιν· ηξειτα υταπανταε	5 10 15 20 25	πιτηγγενεα (36) νταυτην· Ιερουσαλημ· 37 ιερουσαλημ· ηαποκτινου σατουσπρο θητας· καιλ ιθοβολουσα τουαπεστα λμενουσπρ οσαυτην· πο σακισηθελ ησαεπισυν αγαγειντατ εκνασου· ο ντροπονορ νειδεπισυν αγειτανοσια εαυτησυπο τασπερυ γας· καιουκ ηθελησατε· ιδουαφιετ 38 αι υμινοοι κοσυμων ερημος· λε 39 γωγαρ' υμιν οτιουμη
Mt 23, 36		Mt 23, 39	

Mt 23, 39

Mt 24, 3

	<u>NZ</u>	περιτησυντελιασ:-			
39		μεῖδητεαπαρτι· εωσανειπητε· ευ λογημενοσοερ χομενοσενον ορατικυ:		ητέκατιδιανλε γοντες· ειπεημ ινοτεταυτα εσται· καιιτο σημιοντησησπ αρουσιασ· καισ υντελιαστου αιωνος:	(3)
24, 1	ΣΜΒ	Καιεξελθωνοῖς αποτουορου επορευετο· και προσηλθονοιμ αθηταιαυτου· επιδιζαιαυτω τασουκοδομα στου·ερου:	5	Καιαπο ριθεις οῖσειπεναυτοις· βλεπετερητη σῦμασπλανησ ει· πολλοιγαρ' ελευσονταιε πιτοονοματι μουλεγοντε σεγωειμιοχσ· καιτοῖλουςπλ ανησουσιν:	4
2		Οδεαποκριθει σειπεναυτοις· ουβλεπετετ αυταπαντα· αμηνλ ε γωῦμ ιν ουμηαφεθη ωδελιθοσειπ λιθον· οσουκα	10	Μελλησεταιδεα κουεινπολεμ ουσ· καιακοασ πολεμων· ορα τεμηθροεις θε· διγαρ' γενε σθαι· αλλ' ουπ ωεστιντοτε λασ· εγερθησ	5
	<u>NZ</u>	ταλυθησεται:	15		
3	ΣΜΓ	Καθημενουδε αυτουεπιτου ορουτωνελε ων· προσηλθον αυτωοιμαθ	20		6
			25		7

Mt 24, 3

Mt 24, 7

	Mt 24, 7		Mt 24, 12	
(7)	σεται· γὰρ ἔθνος ἐπεθνος· καὶ βασιλεια ἐπιβασιλειαν· καὶ ἐσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ· καὶ σισμοὶ κατατοποῦσθαι·		ναί· τὴν ἀνομίαν ψυγῇ· σεται· ἡ ἀπὸ τῶν πολλῶν· οὐδὲ ὑπομινᾶς	(12)
	5		εἰς τέλος οὗτος ὁσώθησεται·	13
8	παντα δὲ ταῦτα ἀρχῇ ᾧ δυνάμει·		Καὶ κηρυχθήσεται·	14
9	Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς ἐν λιπῇ· καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἐσεσθαι μὴ σπομένο ὑποπαντῶν τῶν νεκρῶν διατονομαζομένων·		ΣΜΣ· ταῦτα οὗτοι τοῦ εὐαγγελίου τὸ ἠσπασίαν· ἐν ὁλῇ τῇ κοίτῃ· ἐἰς μὲν ἀρτυρίον πασι τοῖς ἐν ἐσικαί· τότε ἔσται·	
10	ΣΜΕ· Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται οἱ ἄλλοι· καὶ ἁλλήλους παραδώσουσιν καὶ μίσησιν ὁ ἀλλήλους·	10	Οὐδὲν ἰδὲ τὸ ἐτοῖον·	15
	20		ΣΜΖ· τὸ ἐτοῖον·	
11	Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται· καὶ ἡπλάνθουσιν πολλοὺς· καὶ ἡ πόλις θυνθήσεται·	20	ἀτὴν σερῇ μωσῶστος ῥῆθε· νδία δανιὴλ· τὸν προφῆτην·	
	25		ἐστὼσαν τῶν πωαγῶν ἀναγινώσκων νοεῖται·	
12	πολλοὺς· καὶ ἡ πόλις θυνθήσεται·		ΣΜΗ· Τότε οἰεν τῇ·	16
			Η	
	Mt 24, 12		Mt 24, 16	

Mt 24, 16

(16) Ἰουδᾶ φευγετ
 17 ὥσανειστορη· ο
 επιτουδωματος
 μηκαταβατω
 ραιτιεκτησοι
 18 κιασαντού· και
 οεντωαγρωμη
 επιστρεψατω
 οπισωαραιτω
 ματιοναντου·

19. Ουαιδεταισενγα
 ΣΜΘ στριεχουδῆς
 καιταισθηλαζου
 σαισ'ενεκειναισ
 ταισημεραις·

20 Προσευχεςθαι
 :ΣΝ: δειναμηγενη
 ταιηφυγηῦμα
 χειμωνος· μη
 δεσαββατω·

21 Εσταιγαρ' τοτε
 ΣΝΑ: θλιψεισμεγα
 λη· οιαουκεγε
 νετοαπαρχησ
 κοσμου· εωστ
 ουνυν· ουδ' ου
 μηγενηται·

22 Καιεμηεκολοβω
 :ΣΝΒ:

Mt 24, 22

Mt 24, 22

θησανάημεραι (22)
 εκειναι· ουκαν
 εσωθηπασασαρξ·

Διαδετουσεκλ
 5 εκτουσκολο
 βοθησονταιαι
 ημεραιεκειναι·

Τοτεεαντισῦμι 23

:ΣΝΓ: ειπη· ἴδουοδεο
 10 ἡσῃωδεμηπισ
 τευσητε·

Εγερθησονται 24

:ΣΝΔ: γαρψευδοχρι
 στοι· καιψευδο
 15 προφηται· και
 δοσουσινσημη
 αμεγαλακαιτε
 ρατα· ωστεπλα
 νασθαιειδυνατο
 20 καιτουσεκλ

εκτουσιδου 25
 προειρηκαῦμιν·

Εανουγειπωσιν 26

:ΣΝΕ: ὑμιν· ἴδουεντ
 25 ηερημωεστιν
 μηξεληθηται·
 ἴδουεντοιιστα
 μοις· μηπιστευ
 σηται·

Mt 24, 26

Mt 24, 27

Mt 24, 30

- 27 Ωσπερ ἄρησθρα (30)
:ΣΝς: πηξερχεταια
 ποανατολων: και
 φενιεωσδυσμῶ.
 ουτόσεσταικαι
 ηπαρουσιατου
 υἱουτουανδρωπου:
- 28 Οπουανητωπω
:ΣΝΖ: μα' εκεισυναχ
 θησονταιιοιαιοι: 10
- 29 Ευθεωσδεμετα
ΣΝΗ τηνθλιψιντω
 ημερωνεκεινω·
 οηλιοσσκοτη
 σθησεται· καιη 15
 σεληνουδωσ
 ειτοφεγγοσαυ
 τησ· καιοιαστε
 ρεσπεσουνται·
 αποτουουρανου: 20
 καιαιδυναμεισ
 τωνουρανων
 σαλευθησονται·
- 30 καιτοτεφανη
 σεταιτοσημι 25
 οντουυἱουτ
 ουανῶνενουρ
 ανω· καικοψον
- ταιτοτεπασαι
 αιφυλαιτησγησ:
Καιοψονταιο
:ΣΝΘ: υἱοντουανῶν·
 5 ερχομενονε
 πιτοννεφε
 λωντουουρα
 νουμεταδυ
 ναμεωσκαιδ
 οξησπολλησ:
Καιαποστελλη 31
 τουσαγγελο
 υσαυτουμε
 τασαλπιγγοσ
 μεγαλησ· και
 επισυναξου
 σιντουσεκλ
 εκτουσεκτ
 ωντεσδαρνα
 νεμων· απακ
 ρωντωνουρ
 ανων· εωστω
 νακρωναυτω:
- Αποδετησου 32
 κησμαθετε
 τηνπαραβολη
 ν· οταγαρηδη
 οκλαδοσαυτ

Mt 24, 30

Mt 24, 32

Mt 24, 32

Mt 24, 37

	<u>NH</u>	περητησημερασκαιωρασ:-			
(32)		ησγενηταιαπαλος·		Ωσπερδεαίημε	37
		κάιταφυλλαεκφ		ραιτουνωε·	
		υη· γινωσκετε		ουτωσεσταικ	
		οτιεγγυστοδε		αιηπαρουσιατου	
33		ρος. ουτοσκαι	5	ϋΐουτουανϋου:	
		ϋμεισοτανΐδη		<u>:ΣΞΑ:</u> Ωσπεργαρ'ησα	38
		ταιπαν'ταυτα·		ενταισημεραισ	
		γινωσκετεοτ		ταισπροτουκα	
		ιεγγυσεστιν		τακλυσμου·	
		επιθυραισ:	10	τρωγοντεςκαι	
34		Αμην λεγαϋ		πινοντες· γαμο	
		μιν· οτιουμη		υντεςκαιεκγ	
		παρελθηγεν		αμηζοντες· α	≈ χρι
		εαυτη· έωσα		χρησημερασει	
		ταυταπανταγ	15	ηλθεννωεεισιτ	
35		ενητε· ουουρα		κιβωτον'καιου	39
		νοσκαιηγη'πα		κεγνωσαν· εωσ	
		ρελευσονται·		ηλθενοκατακ	
		οιδελογοιμου		λυσμοσκαιηρε	
	<u>:NH:</u>	ουμηπαρελθωσι:	20	απαντας· ουτο	
36		Περιδετησημε		σεσταικαιηπα	
	<u>:ΣΞ:</u>	ρασεκεινησ		ρουσιατουϋιο	
		καιτησωρασ		υτουανδρωπου:	
		ουδεισοιδεν·		Τοτεδυοεσον	40
		ουδεοιαγγελοι	25	<u>:ΣΞΒ:</u> ταιεντ'αγρα·	
		τωνουρανων·		εισπαραλαμβαν	
		ουδεοϋΐοσει		εται· καιεισαφι	
		μηστηρμονος:		εται· δυοαληθου	

Mt 24, 36

Mt 24, 41

Mt 24, 41		Mt 24, 45		
(41)	σαιεντωμυλω νι· μιαπαραλαμ βανεταικαιμι ααφιεται:		στησενοκσ αυτουτουε πιτησοικητ ιασαυτουτο υδουναιαυτ οιστηντρω φηνενκαιρω:	(45)
42	ΣΞΓ: Γρηγοριτεουν. οτιουκοιδατε ποιαημεραοκσ υμωνερχετέ:	5	Μακαριοσοδο υλοσεκειν οσονελθον οκσ· αυ του ευρησιουτ ωσποιουντα· αμηνλεγωυ	46
43	ΣΞΔ: Εκεινοδεγινω σκειαιοτιει ηδειοοικοδε σποτησποιαω ραοκλεπτησ ερχεται· εγρη γορησεναν· και ουκειασενδ·υ ορυγηναιτηνοι	10	ΣΞς: υλοσεκειν οσονελθον οκσ· αυ του ευρησιουτ ωσποιουντα· αμηνλεγωυ μινοτιεπιπα σιτοισυπαρ χουσινκατ αστησιαυτον:	47
44	κιαναυτου· δι ατουτοκαιυμ εισγινεσθαιετ οιμοι οτιηουδ οκιτεωρα· ου ϊοστουανδρ απουερχεται:	15	Εανδεειπηοκ ακοσδουλος εντηκαρδια αυτουχρον ιζειμουοκσ ελθειν:	48
45	ΣΞΕ: Τιςαραεστινο πιστοσδουλ οσκαιφρονη μοσονκατε	25	Καιαρζηται υπιντου σσουνδουλ ουσαυτου·	49
Mt 24, 45		Mt 24, 49		

Mt 24, 49

Mt 25, 1

<u>:NΘ:</u> <u>περιτωνδεκαπαρ</u>			
<u>θενων:-</u>			
(49)	εσθηδεκαιπινη	νυμφιου. καιτ	(1)
	μετατωνμεθ	ησνυμφησ·	
50	υοντων· ηξει	πεντεδεεξ	2
	οκ̄στουδουλ	αυτωνησαν	
	ουεκεινου. ε	5 μωραι· καιπεν	
	νημεραηουπρ	τεφρονημοι·	
	οσδοκα· καιε	λαββουσαιδεαι	3
	νωραηουγινω	μωραιτασλαμ	
51	σκει· καιδιχο	παδας. ουκε	
	τομησιαυτον·	10 λαβονμεθε	
	καιτομεροσα	αυτωνελαιον·	
	υτουμετατω	αιδεφρονιμοι	4
	υποκριτων·θη	ελαβονελαιον	
	σει· εκειεσται	εντοισαγγιοις·	
	οκλαυθμοσκαι	15 μετατωνλαμ	
	οβρυγμοστω	παδωναυτον:	5
	<u>NΘ</u> οδοντων:	Χρονηζωντος	
25,1	<u>:ΣΞΗ:</u> Τότε ομοιωθ	δετουνυμφ	
	ησεταιηβασιλει	ιου. ενυσταξᾱ	
	ατωνουρανων	20 πασαικαιεκαθ	
	δεκαπαρθενoi	ευδον· μεση	6
	σ· αιτινεςλαβ	σδενυκτος	
	ουσαιτασλαμ	κραυγηγεγο	
	παδασεαυτω:	νεν. ιδουονυ	
	εξηλθανεισα	25 μφιοσερχε	
	παντησιντου	ταιεγειρεσθε	
		εισυπαντησιναυτου:	

Mt 25, 1

Mt 25, 6

Mt 25, 7

Mt 25, 10

7 Τότε ἡ γερὺ ἡ
 σαν πασαι παρ
 θενοικεῖναι·
 καὶ ἐκοσμησαν
 τὰς λαμπάδας
 8 αὐτῶν· αἰδεμ
 ωρᾶται σφρονι
 μοι σείπαν· δοτ
 ἡμιν ἐκ τοῦ
 λαίου ὑμῶν· ὅτι
 ἡ λαμπάδα ἡμ
 ῶν σβεννύται
 9 Ἀπεκρίθησαν δὲ
 αἰφρονιμοὶ ἐ
 γούσαι ὑμῖν πο
 τεοῦ καὶ ἡ κε
 ῖς ἡμῖν καὶ ὑμῖν·
 πορευέσθαι δὲ
 μαλλὸν πρὸς
 τοὺς πωλόντας
 καὶ ἀγοράσατε
 10 αὐταίς· ἀπερχ
 ῶμεν ὧν δὲ
 γοράσαι· ἦλθε
 νὸν ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου· αἰ
 ετοίμοι εἶ

Mt 25, 10

:Ξ: περιτῶν τὰ τὰ λαν
τα λαβόντων:-
σηλθόντων (10)
 ὑποκρίτου
 σκαμνοὺς καὶ
 ἐκλίσθη θύρα·
 5 Ὑστερον δὲ 11
 ἔρχονται καὶ
 αἱ λοιπὲ παρθε
 ναὶ λέγουσαι·
 κἔ κἔ ἀνοίξ
 10 ὦν ἡμῖν· ὁ δὲ 12
 ἀποκρίθει σείπ
 εν· ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν οὐκοῦν
 ὄψεσθε·
 15 Γρηγορίτεος 13
 νοτίου οὐκοῦν
 τῆς ἡμέρας
:Ξ: οὐδε τῆς νύκτος·
 20 ΣΘ: Ὡς περ γὰρ ἂν θ 14
 ῶν ποσὰ ποδῶ
 ῶν· ἐκαλεσε
 τοὺς ἰδίους δὲ
 οὐλοὺς· καὶ πα
 ρεδωκεν αὐ
 25 τοῖς ταῦ παρ
 ῶν ταῦτο·

Mt 25, 14

Mt 25, 15

Mt 25, 19

- 15 ΣΟ: Καιωμενεδακ
 ενπεντεταλ
 αντα· οδεδυο·
 ωδεεν· εκασ
 τωκατατηνι
 διανδυναμιν
 καιαπεδημησεν:
- 16 Ευθεωσδεπο
 ρευθεις οτα
 πεντεταλαν
 ταλαβων· ηρ
 γασατοεπαυ
 τοις· καιεκερ
 δησεναλλαπε
 τε· ωσαυτωσ
 οταδυοεκε
 ρδησενκαια
 υτοσαλλαδυο:
- 18 Οδετοενλαβ
 ωναπελθων
 ωρυξενεντ
 ηγη· καιαπεκρ
 υψεντοαργ
 υριοντουκυ
 αυτου:
- 19 Μεταδεπολυ
 νχρονον· ερ
 χετεοκστω

Mt 25, 19

- δουλωνεκειν (19)
 ων· καισυνερι
 λογονμεταυ
 των:
- 5 Καιπροσελθον 20
 οταπεντετα
 λλανταλαβων·
 προσηνεγκε
 ναλλαπεντε
 10 ταλανταλεγω·
 κεπεντε τα
 λανταμοιπα
 ρεδωκας· ιδε
 αλλαπεντετα
 15 λανταεπεκ
 ερδησα: εφη 21
 αυτω οκσ αυ
 του· ευδουλ
 εαγαθεκαιπι
 20 στεεπιολιγα
 ησπιστοσεπι
 πολλωνσεκα
 ταστησω· εισ
 ελθειστιν
 25 χαραντουκυ
 σου:
- Προσελθων 22
 δεκαιοτα

Mt 25, 22

	Mt 25, 22		Mt 25, 25	
(22)	δυοταλανταει πεν· κ̅εδυοταλ ανταμοιπαρεδ ωκασ̅ιδεαλλα δυοταλανταε πεκερδησα:	5	ατοταλαντον σουεντηγη̅ιδ εεχειστοσον Αποκριθεισοκ̅σ αυτουειπενα υτω· πονηρεδ ουλεκαιοκνη ρε· ηδ̅εισοτη θ̅ερηζ̅ωοπου ουκεσπιρα· κ αισυναγαγωνο θ̅ ενουδιεσκο ρπισα· εδεισε ουνβαλειντα αργυριαμου τοιστραπεζει ταις· καιελθω νεγωεκομη σαμηναντο εμονσυντοκο̅ Αρατεουναπα υτουτοταλ αντον· καιδ̅ τετοεχοντ ιταδεκατα λαντα: Τωγαρ' εχοντ ιπαντιδοθει	(25) 26 27 28 29
23	Εφηαυτωκο̅σα υτου· ευδουλ εαγαθεκαιπισ τε· επιολιγαη σπι στοσεπι πολλων· σεκα ταστη σω· εισ ε λ̅θειστην χα ραντουκ̅υσου:	10 15		
24	Προσε λ̅θωνδε καιοτο̅έντα λαντονει ληφ ωσειπεν· κ̅εε γνωνοτισ κλ ηρωσειαν̅δ̅σ· θ̅εριζ̅ωνοπο ουκεσπιρας· καισυναγωνο θενουδιεσκο	20 25		
25	ρπισας· καιφο βηθεισαπελ θ̅ωνεκρυψ		:ΣΟΑ	
	Mt 25, 25		Mt 25, 29	

Mt 25, 29

Mt 25, 32

	<u>ΞΑ</u>	περιτησελευσεωστου <u>χϋ</u> :-			
(29)		σεταικαιπερισσ		αφορισειαυτο	(32)
		ευθησεται· το		υσαπαλληλων·	
		υδεμηεχοντ		ωσπερ' οποιμην	
		οσκαιοεχειαρ		αφοριζειταπρ	
		θησεταιαπαυτου:	5	οβατααποτο	
30		Καιτοναχριον		νεριφων· καισ	33
	<u>ΣΟΒ</u>	δουλονεκβα		τησειταμεν	
		λετεειστοσ		προβαταεκδ	
		κοτοστοεζω		εζιωναντου	
		τερον· εκειε	10	ταδεεριφια	
		σταιοκλαυθ		εξευωνϋμων:	
		μοσκαιοβρυ		Τοτεερειοβα	34
		γμοστωνοδο		σιλευστοισε	
	<u>ΞΑ</u>	ντων:		κδεζιωναντου.	
31		Οτανδεελθη	15	δευτεοιευλο	
	<u>ΣΟΓ</u>	ου̇ιστου		γημενοιτου	
	<u>χ</u> <u>αρ</u>	αν̇ουεντηδο		πρ̇μου. κλη	
		ξηαυτου. καιπ		ρονομησεται	
		αντεσοιαγγε		τηνητοιμασ	
		λοιμεταυτο	20	μενηνϋμιν	
		υ. τοτεκαθη		βασιλειαναπο	
		σειεπιθρονο		καταβολησ	
		υδοξησ αυτ		κοσμου. επι	35
32		ου. καισυναχ		νασαγαρ' καιε	
		θησονταιεμ	25	δοκατεμοι	
		προσθεν αυ		φαγειν· επιψ	
		τουπαντα		ησακαιεποτ	
		ταεθνηκαι		ησατεμε	

Mt 25, 32

Mt 25, 35

	Mt 25, 35		Mt 25, 40	
(35)	ξενοσημινκαισ		σοβασιλευσ	(40)
	υνηγαγετεμε·		ερειαυτοις·	
36	γυμνοσκαπε		αμηνλεγωϋ	
	ριεβαλετεμε		μιν· εφοσον	
	ησθενησακαιε	5	εποιησατεε	
	πεσκεψασθε		νιτουτωντ	
	με· ενφυλακι		ωναδελφων	
	ημινκαιηλθατ		μουτωνελα	
37	επροσμε: το		χιστωνεμοι	
	τεαποκριθη	10	εποιησατε:	
	σονταιαυτοι		Τοτεερεικαι	41
	δικαιοιλεγοντ		τοισεξευων	
	εσ· κεποτεσε		ϋμων: πορε	
	ιδομενπινωντα		υεσθαιαπερ	
	καιεθρεψαμεν·	15	ουοικατηρα	
	ηδιψωντακαιε		μενοιειστο	
38	ποτισαμεν: π		πυρτοαιωνι	
	οτεδεϊδομε		οντοητοιμ	
	σεξενονκαισ		ασμενοντω	
	υνηγαγωμεν:	20	διαβολωκαι	
	ηγυμνονκαι		τοισαγγελοι	
	περιεβαλομε:		σουτου· επ	42
39	ποτεδεϊδομ		ινασαγαρ' και	
	ενσεασθeno		ουκεδωκα	
	υντα· ηενφυ	25	τεμοιφαγ	
	λακη· καιηλ		ειν: εδιψησ	
	θομενπροσσε:		ακαιουκεπ	
40	Καιαποκριθει		οτησατεμε:	
	Mt 25, 40		Mt 25, 42	

Mt 25, 43

Mt 25, 45

43 ξενοσημήν και
ου συνηγαγεί
εμε· και γυμνο
σ και ου περιεβα
λετε με· ασθε
νῆς· και εν φυλ
ακη και ου κε
πεσκεψασθε με·

44 Τότε αποκριθ
ήσονται και αι α
ντοι λεγοντες·
κ̄ε ποτε σεῖδ
ομεν πινωντα·
ῆδιψωντα· ῆξε
νον· ῆ γυμνον·
ῆ ασθενῆ· ῆ εν
φυλακη· και ο
υ διηκονησαμ
εν σοι·

45 Τότε αποκρι
θήσεται και α
ντοι σλεγων·
αμην λεγων
ῆμιν· εφοσ̄
ου κε ποιησατ
αι ενι τουτων
των ελαχιστ
ων ουδε εμοι

Mt 25, 45

ειπεν ὁ κύριος ἐς αὐτοὺς μαθηταῖς·

ἐποιήσατε· κ 46

αἱ ἀπελευσόν

ται οἱ τοῖς κ

οἱ ἀσιν αἰωνι

5 ον· οἱ δὲ δικαί

οἱ εἰς ζῶναι

ωνιον· †

Και ἐγενετο 26, 1

ΣΟΔ· οτε ετελε

10 σε νῶϊς πάντα

στου σλογου σ

του του σ· εἰπ

εν τοῖς μαθη

χ αρ ταις αὐτου·

15 Οἰδατέ· ὅτι 2

μεταδουῶ

μερας το πα

σχαγινεται·

και οὔτις του

20 ἀνὺ παραδ

οδησεται ει

στο σταυρῶ

θῆναι·-

Τότε συνη 3

25· ΣΟΕ· χθησαν οἱ α

ρχιερεῖς κ

αἱ οἱ πρεσβυ

τεροι του

Mt 26, 3

Mt 26, 3

Mt 26, 8

	:ΞΒ	περιατησαλιψασηστονκνμυρα:-		
(3)		λαου· ειστηναν		απωλειααυτη· (8)
		ληντουαρχιερε		εδυνατογαρ' 9
		ωσ' τουλεγομ		πραθηναιπολο
4		ενουκαϊαφα· και		υκαιδοθηναι
		συνεβουλευσᾱ	5	πτωχοις:
		το· ἵνατονινδο		Γνουσδεοιδει 10
		λακρατησωσῑ		πεναντοις·
		καιαποκτινωσῑ·		τικοπουσπα
5		ελεγονδεμη		ρεχετετηγυ
		εντηεορτη-ἴν	10	νακι· εργονγ
		αμηγενηταιδο		αρ' καλονηργ
	:ΞΒ:	ρυβοςεντωλαω:		ασατοειδεμ
6		Τουδεῦγενομ		ε' παντοτετ 11
	:ΣΟς:	ενουενβηθανια·		ουσπτωχου
		ενουκιασιμων	15	σεχετεμεθ
		οστουλεπρου·		εαυτων:
7		προσηλθεναν		Εμεδεουπα
		τωγυνηεχου	:ΣΟΖ:	ντοτεεχετ
		σααλαβαστρο̄		εβαλουσαγαρ' 12
		μυρουπολυτι	20	αυτητομυρ
		μου· καικατεχ		οντουτοεπι
		εενεπιτησκε		τουσωματο
		φαλησ αυτου		σμου· προστο
		ἀνακειμενου:		ενταφιασαιμ
8		Ἰδοντεςδεδει	25	εεποιησεν·
		μαθητέηγανα		αμηνλεγαῡ 13
		κτησανλεγο		μιν· οπουαν
		ντες· ἵστηα		κηρυχθητο

Mt 26, 8

Mt 26, 13

Mt 26, 13

Mt 26, 17

<u>ΞΓ</u> περιτιςετοιμασιαστου			
<u>πασχα:-</u>			
(13)	ευαγγελιοντο υτοενολωτω κωσμωνλαληθη σεται· εισμνημ ωσυνοναυτησ:	5	μενσοιφαγειν τοπασχα: Οδεῖσειπέναν τοις· ὑπαγετε ειστηνπολιν προστονδιν· καιειπατεαυ τω· οδιδασκα λοσλεγει· οκαι ροσμουεγγυσ εστιν· προσσε ποιωτοπασχα μετατωνμαθ ητονμου· και 19
14	Τοτεπορευθει ΣΟΗ σειστωνδωδε κα· ολεγομενο σίουδασίσκαρ ιωτησπροστο 10		εποησανοιμα θηταιωσσυνε ταξεναντοις οις· καιητοιμ ασαντοπασχα: 20
15	υσαρχιερεισει πεν· τιθελετε μοιδουναικαι εγωῦμίνπαρα δωσωαυτον· 15		Οψιασδεγενομ ενησ· ανεκειτο μετατονδωδε καμαθητων: Εσθιοντωνδε 21
16	οιδεεστησαν αυτωτριακο νταργυρια· και αποτωτεζη τιευκαιριανί 20		αυτωνειπεν· αμηνλεγωῦμ ινοτιεισεξῦ μωνπαραδωσί με:
	νααυτονπαρα :ΞΓ: δωαυτοις:		
17	Τηδεπροπητων αζυμων· προσ ηλθονοιμαθη ταιτωῦλεγο τεσ· πουθελ εισετοιμασω	25	ΣΟΘ: αυτωνειπεν· αμηνλεγωῦμ ινοτιεισεξῦ μωνπαραδωσί με:

Mt 26, 17

Mt 26, 21

Mt 26, 22

Mt 26, 25

	<u>ΞΔ</u> :	τυποσμουστικός:		<u>ΞΔ</u> :	λεγειαυτωσυ	(25)
22	<u>ΣΠ</u> :	Καλυπουμενοι			ειπας:	
		σφοδρα· ηρξαντ			Αυτωνδεεσθ	26
		ολεγεινεισεκα		<u>ΣΠΔ</u> :	ιοντωνλαβω	
		στοσαντων·		5	νοισαρτον·	
		μητιεγωειμικε:			καιευλογηθ	
23		Οδεαποκριθει			σασεκλασε	
	<u>ΣΠΑ</u> :	σειπεν· οεμβ			ν· καιδουστο	
		αψαστηνχειρ			ισμαθηταις	
		αμετεμουεν	10		ειπεν· λαβετ	
		τωτρυβλιω· ο			εφαγεται· τ	
24		υτοσμεπαрад			ουτοεστιν	
		ωσει: ομενυ			τοσωμαμου:	
		ϊοστουανουυ			Καλαβωνποτ	27
		παγεικαθ'οσγ			ηριονκαιευ	
		εγραπταιπερια	15	<u>ΣΠΕ</u> :	χαριστησας	
		υτου· ουαιδε			εδωκεναυ	
		τωανωεκεινω·			τοιςλεγων·	
		διουουϊοστου			πιετεεξ αυ	
		ανουπαραδιδοται:			τουπαντες:	
		Καλονηναυτω	20		τουτογαρ	28
	<u>ΣΠΒ</u>	ειουκεγενη			εστιντοαι	
		θηαν'οδεκει			μαμουτησ	
		νοσ:			διαθηκησ· τ	
25		Αποκριθειςδε			οπεριπλ'ων	
	<u>ΣΠΓ</u>	ϊουδασοπαρ	25		εκχυννομ	
		αδιδουσαντο			ενονεισαφ	
		ειπεν· μητιε			εσιναμαρτιων:	
		γωειμιραββι:				

Mt 26, 25

Mt 26, 28

Mt 26, 35	Mt 26, 39
<p>(35) θανηνουμησε απαρνησομαι: Ομοιωσδεκαιπ αντεσομαθη ταιειπαν: 36 <u>Τοτε</u>ρχετέ :Σ4Α: οἰσμεταυτῶ εἰσχωριονλεγ ομενονγηθ' ση μανι: <u>Και</u>λεγειαυτοισ· :Σ4Β: καθίσταεαυ του. εωσαναπ ελθωνεκειπρ οσευζομαι: 37 <u>Και</u>παραλαβων τονπετρονκ αιτουσδυοῦι ουσζβεδαίου: ηρξαντολυπι σθαικαιαδημονειν: 38 <u>Τοτε</u>λεγειαυτ :Σ4Γ: οἰς· περιλυποσ εστινηψυχη μουεωσθανα του· μινατε ωδεκαιγριγο ριτεμετεμου:</p>	<p>Καιπροσελθων 39 Σ4Δ μικρον· επεσ ενεπιπροσωπ οναυτου. πρ 5 οσευχομεν οσκαιλεγων: Περμου. ειδυ :Σ4Ε: νατονεστιν παρελθατω 10 απεμουτο ποτηριοντουτο: Πληνουχῶσε γωθελω· αλλω σου: 15 Σ4ς <u>Και</u>ερχετέεπρ 40 οστουσμα θητας· καιευ ρισκιαυτους καθευδοντ 20 ασ· καιλεγειτ οπετρω· ου τωσουκισχ υσατεμιναν ωρανγριγορη 25 σαιμετεμου: Γρηγορήτεκ 41 αιπροσευχε σθαι ἵναμηι</p>
Mt 26, 38	Mt 26, 41

Mt 26, 41

Mt 26, 44

(41) εἰσελθῆτε εἰς
 πῖρασμων·
 Τομεν πῆνα προ
 ΣΖ θυμῶν· ἦδεσα
 ρξ' ας θεν ης·
 42 Παλιν εκ δευτε
 : ΣΖΗ: ρουα πελθων
 προσ ηϋζατω
 οἰς λεγων· περ
 μου· εἰωδυ
 ναι ται τουτο
 τοποτηριον
 παρελθῆνεαν
 μηαντῶπιω·
 γεννηθητω
 θελημα σου·
 43 Καὶ ἐλθων παλὶ
 εὐρεναυτου
 σκαθευδοντ
 ας· ἦσαν γαραυ
 των οιοφθα
 λμοι βεβαρημ
 ενοι·
 44 Καὶ ἀφεισαντ
 ουσα πελθῶ
 προσ ηϋζατο
 εκτριτου το
 αυτων λογον

Mt 26, 44

ΞΕ: περιτηστοῦ ἰουδα
 παραδωσεως·
 εἶπον παλιν· (44)
 Τοτε ερχεται 45
 προσ τουσμα
 θητας· καὶ λεγ
 5 εἰ αυτοις·
 Καθευδεται
 ΣΘ: τολοιπον καὶ
 αναπαυεσθαι·
 10 ηγγικεν γὰρ ἡ
 ὥρα· καὶ οὗτος
 του ἁνθου παρα
 διδοται εἰς χει
 ρα σαμαρτω
 λων· ἐγείρεσθ
 15 θεαγωμεν· ἵ
 δου ηγγικεν
 ο παραδιδουσ
 με·
 ΞΕ Καὶ ἐταυτου 47
 20 Τ: λαλουντος·
 ἰδου ἰουδας
 εἰστων· ἰβ: ἦλ
 θεν· καὶ μετὰ
 υτου οχλος
 25 πολυσμετα
 μαχαιρων καὶ
 ξυλων· ἀπο το
 νων αρχιερε

Mt 26, 47

Mt 26, 47		Mt 26, 51	
(47)	ωνκαιπρεσβυ τερωντουλαου:	μαχαιραν αυτ (51)	
48	Οδε παραδιδουσ ΤΑ αυτονεδωκε	ου· και πατα ξαστονδου	
	αυτοις σιμιον	5 λοντου αρχ	
	λεγων· ο να φ	ιερεωσαφιλ	
	ιλησω αυτοσε	εναυτουτο	
	στιν κρατησ	ωτιον:	
	ατάι αυτον:	Τοτε λεγεια	52
49	Και ευθεωσπρ	υτωις· απο	
	οσε λθωντωι	10 στρεψοντη	
	ειπεν· χαιρερ	ν μαχαιρα νει	
	αββικα κατε	στον τοπον	
	φιλησεν αυτῶ·	αυτης:	
50	οδειδε ιπεν α	15 Παντες γαρ	
	υτωετρε	ΤΓ· οι λαβοντε	
	εφοπαρι: το	σμαχαιραν·	
	τε προσελθῶ	εν μαχαρη	
	τεσε πεβαλῶ	απολουνται:	
	τασ χειρασε	20 Η δοκει σοτ	53
	πιτώνιν· και	ιουδυναμαι	
	εκρατησαν	αρτι παρακα	
	αυτον:	λεσαι τον πῶρα	
51	Και ἰδου ειστ	μου· και πα	
	ΤΒ ων μεταυε	25 ραστησιμο	
	κτιναστην	ιωδεπλιου	
	χειρα· απε	σδωδεκα	
	σπασεν την	λεγεωνων	
		αγγελων:	
Mt 26, 51		Mt 26, 53	

Mt 26, 54

54 ποσουν πληρωθ
ωσιν αι γραφαι· οτ
ιου τω σδει γενε
σθαι:

55 $\overline{\tau\Delta}$ $\overline{\epsilon}$ νεκεινη τηωρα
ειπεν $\overline{\nu\iota\sigma\tau\omicron\iota\sigma\omicron}$
χλοις· ωσεπιλη
στηνεξηλθατε
μεταμαχαιρον
και ξυλων συν·
λαβειν με· καθη
μεραν προσϋμα
σεν τω $\overline{\iota\epsilon\rho\omega\epsilon\kappa}$
αθεζομην διδα
σκων και ου κε
κρατησατε με

56 $\overline{\tau\epsilon}$ Του το δε ολον
γεγονεν $\overline{\nu\iota\alpha\pi\lambda\eta}$
ρωθωσιν αι γρα
φαι των προφη
των· τοτε οι μ
αθηται παντες
αφεντες αυτ

57 $\overline{\chi\alpha\rho}$ $\overline{\nu\omicron\epsilon\phi\upsilon\gamma\omicron\nu\cdot}$
 $\overline{\tau\varsigma}$ $\overline{\nu\iota\delta\epsilon\kappa\rho\alpha\tau\eta\sigma\alpha\nu}$
τεστον $\overline{\nu\iota\alpha\pi\eta}$
γαγον προσκα
 $\overline{\iota\alpha\phi\alpha\nu\tau\omicron\nu\alpha\rho\chi\iota}$

$\overline{\nu\iota\sigma\tau\rho\alpha\tau\iota\omega\tau\alpha\iota}$

Mt 26, 57

Mt 26, 57

ερεανουπου γρ (57)
αματεις και οι
πρεσβυτεροι
συνηχθησαν:

5 $\overline{\nu\delta\epsilon\pi\epsilon\tau\rho\sigma\eta}$ 58
 $\overline{\tau\zeta}$ κολουθηαυ
τω απομακρο
θενεωστησ
αυληστουαρ

10 χιερωσ· και ει
σελθωνεσωε
καθητο μετα
των $\overline{\nu\pi\eta\rho\epsilon\tau\omega\nu}$
 $\overline{\iota\delta\epsilon\iota\nu\tau\omicron\tau\epsilon\lambda\omicron\sigma}$

15 $\overline{\nu\iota\delta\epsilon\alpha\rho\chi\iota\epsilon\rho\iota\varsigma}$ 59

$\overline{\tau\eta}$ · και το συνηδρ
ιον $\overline{\nu\omicron\lambda\omicron\nu\cdot}$ εξητ
ουν $\overline{\psi\epsilon\upsilon\delta\omicron\mu\alpha}$
ρτυριαν και α

20 του $\overline{\nu\iota}$ · οποσθ
ανα τω σωσιν
και ου $\overline{\chi\epsilon\upsilon\rho\iota\varsigma}$ 60
κον· πολλον $\overline{\nu\pi\rho}$

25 $\overline{\psi\epsilon\upsilon\delta\omicron\mu\alpha\rho\tau\upsilon\rho\omega\cdot}$

$\overline{\nu\varsigma\tau\epsilon\rho\omicron\nu\delta\epsilon\pi\rho}$
 $\overline{\tau\theta}$ · οσελθοντες
δυο ει πανου $\overline{\tau\omicron\varsigma}$ 61
εφη·

Mt 26, 61

Mt 26, 61		Mt 26, 64	
(61)	δυναμικαταλυ σέτονναοντου δυκαδιατρίων ημερωνουκοδο μῆσαι:	ελωντουουρανου: (64) Τοτεοἰαρχιε 5 ρευσδιερρηξ :TIA: ενταῖματα εαυτουλεγω· εβλασφημησεν:	65
62	Καιαναστασοαρ χιερειπειεν αυτοις ουδεν αποκρινη. τίου τοις ουκαταγώ 63 ρουσιν· οδεισ εσιωπα:	Τιετιχριανεχ TIB ομενμαρτυ ρων· ἴδουνυν 10 ηκουσατετη νβλασφημιαν αυτου· τιῷ μινδοκει:	66
	Καιοαρχιερευσ ειπεναυτω. ορκ ιζωσεκατατο υἱουτουζωντος· ἵναημινειπησει συειοῦδοτου 64 θυ ὅιος λεγεια υτωῶις συσυέιπας:	Οιδαεποκριθε 15 ντεσειπον· ενοχοσθανα τουεστιν: Τοτεενεπτu :TIF. σανειστοπρο 20 σωποναυτου: καιεκολαφη σαναυτονοι δεεραπισανλ 68 εγοντες· 25 προφητευσ ονημινῃετι σεστινοπεσ ασε:	67
	Πληνλεγωῦμιν: Απαρτιοψεσθε :TI: τονῶντουαν νουκαθήμενῶ εκδεξιωντη σδυναμεως· καιερχομεν [ο] επιτοννεφ		
Mt 26, 64		Mt 26, 68	

Mt 26, 69

Mt 26, 73

	<u>ΞΞ</u> :	<u>αρνησησπετρου</u>		<u>ΞΖ</u>	<u>περιτηστουιουδα</u>	
					<u>μεταμελιασ</u>	
69		Οδεπετροσεκα			καιγαρ'ηλαλειασο	(73)
	<u>ΤΙΔ</u>	θητοέξωεντη			υδηλονσεποιει:	
		αυλη· καιπροση			Τοτεηρξατοκα	74
		λθεναυτωμα			ταδεματιζειν	
		παιδισκληγου	5		καιομνυεινοτι	
		σα: καισυησθα			ουκοιδατον ^α αν ^ο ν:	
	<u>ΞΞ</u> :	<u>μεταιυτουγαλilaiου:</u>			Καιευδυσαλε	
70		Οδηρηνησατο			κτωρεφωνησεν:	
		εμπροσθενπαν		<u>ΤΙς</u> :	Καιεμνησθηοπ	75
		τωνλεγων· ου	10		ετροστουρη	
		κοιδατιλεγεισ:			ματοσι ^υ ειρη	
71		<u>Ε</u> ξελθονταδε			κοτοσαυτω·	
	<u>ΤΙΕ</u>	αυτονειστο			οτιπριναλεκ	
		πυλωνα· ιδεν			τοραφωνησαι	
		αλληκαιλεγει	15		τρισαπαρνηση	
		τοισκεκει· και			με· καιεξελθ	
		ουτοσινμετα			ωνεξω· εκλα	
		ι ^υ τουναζωραι			υσενπικρωσ·: [†]	
72		ου· καιπαλινηρ			Πρωιασδεγεν	27, 1
		νησατομετα		20 <u>ΤΙΖ</u> :	ομενησ: <u>τωκρ</u> ^α συν	
		ορκου· οτιου		<u>χ</u>	βουλιονελα	
		κοιδατον ^α αν ^ο ν:		<u>αρ</u>	βονπαντεσοι	
73		Μεταμικρονδ			αρχιερεισκαιοι	
		επροσελθων			πρεσβυτεροι	
		τεσοιεστωτ	25		τουλαουκατα	
		εσειποντωπ			του ^υ · ωστε	
		ετρω· αλληθ			θανατωσαιαυ	
		ωσεξ ^α υτωννει:			τον· καιιησ[αν]	2
		Mt 26, 73			Mt 27, 2	

ἐγ̃ ε̃

Mt 27, 2

Mt 27, 5

(2) τεσσαυτοναπη
γαγον:
Καιπαρεδωκαν
ΤΙΗ αυτονποντιω
πειλατωτη
:ΞΖ γεμονι:·^ⲕ
3 ^ⲭ_{αϣ} Τοτε †ιδωνίου
δας οπαραδιδ
ουσαυτονοτ
ικατεκριθη·
μεταμεληθει
ς: απεστρεψ
εντατριακο
νταργυρια
τοισαρχιε
ευσινκαιπρ
εσβυτεροις
4 λεγων· ημαρ
τωνπαραδου
σαιμαδικαιον:
Οιδεειποντη
προσημασ
υ ο ψη:
5 Καιριψαστα
ργυριαειστ
ονναονανε
χωρησεν:
καιαπελθω

Mt 27, 5

απηγζατο: (5)
Οιδεαρχιερι 6
ΤΙΘ σλαβοντες
τααργυριαει
5 ειπον· ουκ'εξ
εστινβαλην
αυταιειστον
κορβαναν· ε
πιτιμηαιμα
10 τοσεστιν·
συμβουλιο 7
νδελαβοντ
εσ· ηγορασα
νεξ'αυτον
15 τοναγροντ
ουκεραμε
ωσ· εισταφ
ηντοιςζενοι
οδιοεκληθ 8
20 ηοαγροσεκ
εινος· αγροσ
εματος εω
στησσημε
ρ ον:
25 Τοτεεπληρ
ωδητορηθ
ενδιαίερε
μιουτου

Mt 27, 9

Mt 27, 9

Mt 27, 12

I

(9) προ φητου
 λεγοντος·
 και ελαβοντα
 τριακοντααρ
 γυριατηντιμ
 ηντουτετιμ
 ημενου. ονε
 τημησαντοα
 10 ποϋϊωνιηλ· και
 εδωκαναυτα
 ειστοναγρον
 τουκεραμεω
 σ· καθωσσυ
 νεταξενμοι
 κς:

11 :TK: Οδε ιδ εστα
 θηεμπρος
 θεντουηγε
 μονος· καιε
 πηρωτησεν
 αυτονλεγω·
 συειοβασιλ
 ευστωνιου
 δεων:
 Οδε ιδ ε φηα
 υτω σ υ λεγ
 εισ:

Mt 27, 11

Καιεντωκατε 12
 TKA: γορεισθειαν
 τωνϋποτων
 αρχιερεωνκαι
 5 πρεσβυτερο
 ν ουδεναπε
 κρινατο:

Τοτελεγειαν 13
 τωοπειλατο
 10 σ ουκακου
 εισ ποσασου
 καταμαρτυ
 ρουσιν· καιο 14
 υκαπεκριθ
 15 ηαντωπρος
 ουδεν ρημα·
 ωστεδauμ
 αξειντονηγ
 εμοναλειαν:

20 Καταδεεο 15
 :TKB: ρτηνειοδη
 οηγερωναπ
 ο λυεινενατ
 ωοχλωδεσ
 25 μιον· ονη
 θελον:

Mt 27, 15

Mt 27, 16

Mt 27, 20

16	Ειχονδετοτε TKΓ: δεσμιονεπιση μων λεγωμε νονινβαρ ραββαν:		Οιδεαρχιερ :TKE: εισκαιοιτρ εσβυτεροι επισαντους οχλουσ· ιν αιτησωνται τονβαρ ραββ αν· τονδε ιν απολεσωσιν:	20
17	Συνηγμενων δεαυτωνειπε αυτοισοπειλα τοσ· τιναθελ ετετωνδουο απολυσωυμιν· ινβαρ ραββαν· ηιντονλεγο μενονχυν· ηδ ιγαρ· οτιδιαφ θονονπαρεδω καναυτων:	5	Αποκριθεις δεοηγεμων ειπεναυτοις· τιναθελετ ετωνδουοαπ ο λυσω υμιν:	21
18	Καθημενουδε TKΔ αυτουεπιβημ ατοσ' απεστη λενπροσαυτον ηγυνηαυτου λεγουσα· μηδ ενσοικαιτωδ ικαιωεκεινω· πδλαγαρ· επαθον κατοναρδια υτον:	10	Οιδεειπαντ ονβαρ ραββαν: TKς Λεγειαυτοις οπειλα τοσ· τιουνποιη σω ιν τονλε γωμενονχυν: Λεγουσινπαν τεσσταυ ρωθητω:	22
19		20	Οδεεφη· τηγ αρ· κακονεποι ησεν:	23
		25		

Mt 27, 19

Mt 27, 23

Mt 27, 23

- (23) Οἰδεπερισσῶς
 ἐκραζόνλε
 γόντες· σταυ
 ρωθῆτω·
 24 Ἰδωνδεοπειλα
 :TKZ: τοσοτιουδεν
 ὠφελει· ἀλλαμ
 αλον·δορυβοσ
 γηνεται· λαβῶ
 ὕδωρ' ἀπενψῆστο
 τασχειρασάπε
 ναντιτουλαου
 λεγων· ἀθωοσει
 μιαποτουαιμ
 ατοστουτου·
 ὕμεισοψεσθε·
 25 Καὶ ἀποκριθεις
 πασόλαοσειπῆ·
 τοαῖμαυτου
 εφημασκαε
 26 πῖτατεκναῖμῶ·
 TKH Τότε ἀπελυσε
 αὐτοιστονβα
 ρ ραββαντον
 δεινφραγελλω
 25 σασπαρεδωκ
 εναυτοισ·

Mt 27, 26

Mt 27, 26

- ἵνα σταυρωσῶσιν (26)
 αὐτον·
 Τότε οἱ στρατ
 27 :TKΘ: ἰωταῖτουηγε
 5 μονος· παραλ
 αβοντες τον
 ἱνειστον· πραι
 τωριον· συνη
 γαγονε παυτο
 10 ὀληνητην σπιρα·
 καὶ ἐκδυσαν 28
 τεσ αὐτον·
 χλαμυδα κοκ
 κινῆν περιεθη
 15 καναυτω· καὶ
 29 πλεξαντες στ
 εφανον ἐξ ἀκ
 ανθων· ἐθηκᾶ
 ἐπιτησκεφ
 20 ἀλησαυτου·
 καὶ ἀκαλαμῶ
 εντηδεξι
 αυτου·
 καὶ ἰγονυπ
 25 ετησαντε
 σεμ προσθῆ
 εναυτου·

Mt 27, 29

Mt 27, 29

Mt 27, 32

(29) εναιπεζοναυ
τωλεγοντες·
χαιρεβασιλε
υτωνιουδαιων:

30 **Κ**αιεμπτυσα
:ΤΛ: ντεσεισαντ
ον· ελαβοντο
καλαμων και
ε τυπτονει
στηκεφαλη
ν αυτου:

31 **Κ**αι οτεενεπ
αιζαναυτω·
εξεδυσαν αυ
τοντηνχλα
μυδα. καιεν
εδυσαν αυτο
ταϊματια αυ
του: **Κ**αιαπη
γαγωνειστ
οσταυροῦσαι:

32 **Ε** ξερχομ
ενοιδε· εϋ
ϋρονανθ
ρωπονκυρι
ναιον. ονομα
τησιμωννα

Mt 27, 32

τουτονηνγ (32)
αρευσαν· ινα
αρητονστα
υροναυτου·

5 $\frac{\chi}{ap}$ οιστρατιωται $\frac{\text{†}}{\text{†}}$
Καιελθον τε 33

:ΤΑΒ: σ̃̃ιστοπον
λεγομενον
γολγοθα· οσ
εστινκρ α
νιουτοπος:

Εδωκαν αυτ 34

ωπεινοινον
μεταχῶ λη
σμεμηγμε
νον· καιγ ευ
σαμενος·
ουκηθελ: η
σεν πι ειν:

20 **Σ**ταυρωσα 35

ντεσδεαυ
των· διεμε
ρισαντοτα
ιματια αυτο
υβαλοντε
σκληρων·
ιναπληρωθη

Mt 27, 35

	Mt 27, 35		Mt 27, 39	
(35)	τορηθενδιατου προφητου· διε μερισανταῖμ ατιαμουεαυτουσ· καιεπιτονῖμα 5 τησμονμουε βαλονκληρον·		ναυτονκεινο (39) υντεστασκε φαλασαυτων καιλεγοντες 40 ουα· οκαταλυ ωντονναον· καιεντρισινη μεραισοικοδ ομωναυτον· σωσονσεαυτο· ειϋῖοσειτου θυκαταβηθη αποτουστα υρου:	
36	καικαθημενοι ετηρουναυτονεκει:			
37	Καιεπεθηκαν 10 επανωτησκε φαλησαυτου τηναιτιαναυ τουγεγραμε νην· ουτοσε σ τινις οβασι λευστωνῖου δαιων:	15	Ομοιωσκαιιοι 41 :ΤΛΗ: αρχῆρεισεμ πεζοντεσμ ετατωνγραμ ματεωνκαιπ ρεσβυτερων ελεγῶν· αλλο 42 υσεσωσενε αυτονουδ υναταισωσαι· ειβασιλευσ ιηλ· εστινκ αταβατωνυ	
38	Τοτεσταυρο :ΤΛς: υνταισυναυ 20 τωδυολησται· εισεκδεξω ν· και εισεξε ων ὕμων:· ὕ			
39	Ἐ αῖ :ΤΛΖ: Ὅιδεπαραπορ 25 ευομενοιε βλασφημου εις: κῆ κᾶ λου*			
	Mt 27, 39		Mt 27, 42	

Mt 27, 42		Mt 27, 47	
(42)	ναποτουσταυρ	Τινεσδετωνεκ	47
	ουκπιστσυσω	ειεστηκοτῶ	
43	μεναντωειπεπ	ακουσαντεσε	
	ειδενεπιτονδν.	λεγω̄ν· ηλειᾶφ	
	ρυσασθωνυναυ	ωνιουτος:	
	τονειδελειαυτῶ	Καιευθεωσδρα	48
	ειπενγαρ̄ οτιθυ	:TNB: μωνεισεξαυτῶ·	
	ειμι υἱος:	καιλαβων σπογ	
44	Τοδαντοκαιοιλ	γον· πλησαστε	
:TΛΘ:	ησταιοισταυρω	οξουσ· καιπερι	
	θεντεσσυναυ	θεισκαλαμαε	
	τωνινδιζοναυτῶ:	ποτιζεναυτῶ:	
45	Αποδεεκτησω	Οιδελουιτοιελεγο̄.	49
:TN:	ρασ. σκοτοσε	αφεσιδωμεν	
	γενετοεπιπασ	ειερχεταιηλει	
	αντηγγηνεω	ασσωσαιαυτῶ:	
	σωρασενατης ∴	Οδειδπαλινκρα	50
46	Περιδετηνενα	:TNΓ: ξασφωνημεγ	
:TNA:	τηγνωρανανεβ	αληαφηκεντ	
	οησεν οισφω	ο παν̄α:	
	νημεγαληλεγω̄.	Καιιδουτοκα	51
	ηλει· ηλει· λαμ	:TND: ταπετασματ	
	ασαβαχθανει·	ουναουεσχι	
	τουτ̄ εστιν· θ	σθηεισδυο· α	
	ε εμου· θεε	νωθενεωσκ	
	μου· ἱνατιμ	ατω:	
	εενκατελιπεσ:	:TNE: Καιηγηεσισθη·	
Mt 27, 46		Mt 27, 51	

Mt 27, 51

Mt 27, 55

(51) καιαιπετραιε
52 σχισθησαν· και
ταμνημιαανε
ωχθησαν: και
πόλασωματα
τωνκαικοιμη
μεωναγιων
53 ηγερθησαν· και
εξελθοντες
εκτωνμνημ^{ιων}
ι· μετατηνεγε
ρσιναυτου: εισ
ηλθονειστιν
αγιανπολιν· και
ενεφανισθη
σανπολλοις·
54 TN_ς Οδεεκατοντ
αρχησ· καιοιμ
εταυτουτηρ
ουντεστον^{ιν}
ιδοντεστον
σισμ^{ων}καιτα
γενομενα· ε
φοβηθησανσφ
οδραλεγοντες:
25 αληθως θυ υίο
σηνούτος:· υ
σε: καιφά: κ᾿άιωανην
Mt 27, 54

ΞΗ περιτησαιτησεωστου
χ
αρ σωματοστοκυ:-
Hσανδεεκειγυν 55
:TNZ: αικεσπολλαι θ
εωρουσαιαπο
μακροθεν· αι
5 τινεσηκολου
θησαντω^ιαπ
οτησγαλιλαια
σ. διακονουσαι
αυτω· ενέσιν 56
10 μαρίαμ· ημαγ
δαληνη· καιμα
ριαμ· ητου^{ια}κ
αβου. καιυ ω
σηφημητηρ· και
15 ημητηρ· τωνυ
ΞΗ ιωνζεβεдайου:
TNH: Οψιασδεγενο 57
μενησ. ηλθεν
αν^οδ^οπλουσιο
20 σαποαρμαθ
αιασ του νομ
αΐωσηφ' ος και
αυτοσε μαθ
ητευ· θητω^ι
25 ουτοσπροσελ 58
θωντωπειλα
τω· ητησατο

Mt 27, 58

Mt 27, 58		Mt 27, 61	
(58)	τοσωματος ιω· τοτεουν οπειλατοσε κελευσενα ποδοθηναι τωσωμα:		καθημεναι (61) απεναντι τουταφου:· [†] Τηδεεπαυριο νητισεστι νμετατην παρασκευη ν· συνηχθη σανοιαρχ'ιε ρεισκαιοιφ αρισαιοι προ σπιλατονλ εγοντες. κεεμνησθ ημενοτιο πλανος εκει νος ειπενε τιζων μετ ατρεισημε ρας εγειρο μαι. κελευ σον ουνας φαλησθην αιτονταφ ον· εωστη στριτηση μερας·
59	Καιλαβωντω σωμαοϊωση φ'ενετυλ ιξεναυτωε νσινδονικ αθαρα· καιε θ ηκενεντ ωκαινω αυτ ουμνημω· οελατομη σενεντηπε τρα· καιπροσ κυλισασλιθ ονμεγαντη θυρατου μ νημιου απη λθεν:	5 10 15 20 25	62 63 64
60	ΤΝΘ		
61	ΤΝ Ηνδε εκ ειμα ριαμ'ημαγ δαληνη· και ηαλλημαρια·		
Mt 27, 61		Mt 27, 64	

Mt 27, 64

Mt 27, 66

(64)	μηποτεελθ οντεσοιμα θηταιαυτο υκλειψωσι ναυτον· και ειπωσιν τω λαω ηγερθ ηαποτων νεκρων· και εστατηεσχ ατηπλανη χειρων της προτης:		τησκουστ (66)
		TNB	αδιασ:
			Qψεδεσαββ
			28, 1
		5	ατων· τιεπ ι φωσκουσ η εισμιανσα ββατων· ηλ θενμαριαμ' ημαγδαλην η· καιη αλλη μαρια μ' δε ωρη σαιτον ταφων:
		10	
65	Εφηαυτοις οπειλατος· εχεται κο υστω διαν υπαγε τεα σφαλισασθ αιωσοιδατε:	15	Καιιδουσεις 2
			μοσεγενε τω μεγασ· αγγελοςγ αρ' κυκατ αβας εξου ρανου· προ σελθωναπ εκυλησεν τονλιθονα πο της θυ ρας τουμ νημιου·
		20	
66	Οιδεπορευ θεντεσησ φαλισαντο τονταφω ν· σφραγησ αντεστον λιθονμετα	25	

Mt 27, 66

Mt 28, 2

Mt 28, 9		Mt 28, 12	
(9)	καιπροσεκυν ησαναυτω:	εδокαντοις	(12)
10	Τοτελεγειαι ταισοις μηφ οβισθε· ὑπαγ εταπαγγειλα τετοισαδελ φοισμου· ἵναα πελθωσιν εισ τηγγαλιλαιαν καιεκειμεοψοται:	λεγοντες· ειπ αται· οτιοιμα δηταιαυτου νυκτοσελθο τεσεκλεψαν αυτονημων κοιμωμενων καιεανακουσ δητουτοεπι τουηγεμονος· ημεισπισομε καιὑμασαμε ρμινουσποιη σομεν:	13
11	Πορευομενον :ΤΝς: δεαυτων· ιδ ουτινεστησ κουστωδιασ ελθοντεσεισ τη νπολινανη γγιλαν τοισαρ χιερουσιν· α πανταταγεν ομενα:	15	14
12	Καισυναχθεν τεσμετατο πρεσβυτερω συμβουλιον τελαβοντες· αργυριαικανα	20	15
		25	16
		χω αρ τωκρ Α	Οιδεεναδεκα μαθηται επο επορε υθησαν
Mt 28, 12		Mt 28, 16	

Mt 28, 16

Mt 28, 19

(16) ρευθησανειστ
ηνγαλιλαιαν· εισ
τοοροσουετα
ζατοαυτοις^{οἱς}.

17 καῖδοντεσαυ 5
τον· προσεκυ
νησαναυτω· οι
δεεδιστασαν:

18 Καιπροσελθων 10
οἱσελαλησεν
αυτοιςλεγων·
εδωθημοιπασ
αεξουσιαενο
υρανωκαιεπιγ
ησ· καθωσαπε
στηλενμεο
πῆρ' καγωαπο
στελω ὑμας:

19 Πορευθεντες
ουνμαθητευ
σατεπαντα
τα εθνη· βαπ
τιζωντεσαυ
τους· ειστο
ονοματου^{πρς}·
καιτου^{υἱου}·
και τουαγιου

πν̄ς· διδασκ 20

οντεσαυ
ουστηρειν·
πανταοσα
ενετιλαμη
ν ὑμιν:

Καιῖδουεγω
μεθ' ὑμων
ειμι· πασας
τασημερα
σ· εωστησ
συντελια
σ. τουαιων
ος αμην:

15 † εμισυαμαρτωληκεδηωγημε
νηυγοιμενοστισυπεραγιασθεοτοκου
τουκορηδεθου^πμυχαλισσαδελ
φοσμουστεφανοσκευ· ος· αυτου
ἐν̄ν̄του^{πρς}καῖτου^{υἱ}

20 καιτου^α π̄ν̄οςεξ̄ωιερει^δ
γρηγόρι^δδ̄ω^ωλ· ήγόρασα
αποτόν^ιω^ωκαῖτονκηρι
κονσηριτόπουλον τοπον
μετοχ'· καῖεδοκατημ^λ
όλοκῶν^γβοτανάταδύο·

25 ενπρόστονπρογεγραμμένον
μαρ̄ρον· ἐνπρόσπρεσ
βύροντόνπαπαῖο^ανην
καῖτόν· μάρκονκαι

ἄμ^ιχ· καῖτονκηρ^ε· καῖτονματεσην
‘ζέβας· κουρτζέ|κης·· μάρτυρεσὺπέγραψαν.

Mt 28, 19

† τουκαταμαρκτακεφαλ†

† $\overline{A}$ $\acute{\alpha}$ ἴδε μονιζόμε	$\overline{I\Delta}$	ποιαεξουσιαταυταποιεις	$\overline{PKZ}$
$\overline{B}$ $\acute{\alpha}$ ἔπεν δε ρασπετρου	$\overline{IE}$	$\overline{\Lambda\varsigma}$ $\acute{\alpha}$ ἔαμαμπελωνος	$\overline{PKH}$
$\overline{\Gamma}$ $\acute{\alpha}$ ἔιαθ εαπο ποικιλ ^ω νοσ ^ω	$\overline{IE}$	$\overline{\Lambda Z}$ $\acute{\alpha}$ ἔ κινσου	$\overline{P\Lambda}$
$\overline{\Delta}$ $\acute{\alpha}$ ἔλε πρ ου	$\overline{IH}$	$\overline{\Lambda H}$ $\acute{\alpha}$ ἔ σαδδουκαιων	
$\overline{E}$ $\acute{\alpha}$ ἔπα ρα λυτι κ ^ο	$\overline{K}$	$\overline{\Lambda\Theta}$ $\acute{\alpha}$ ἔ γγραμματαεωσ	$\overline{P\Lambda A}$
$\overline{\Xi}$ $\acute{\alpha}$ λευ ^ι ἔ τελωνου	$\overline{KA}$	$\overline{M}$ $\acute{\alpha}$ ἔ ἑκ ^υ επερω ^ι τ ^ο	$\overline{P\Lambda\Delta}$
$\overline{Z}$ $\acute{\alpha}$ ρι ^ι ζ ^η ρανεχ ^ο τ ^η χ ^ρ α.	$\overline{KE}$	$\overline{MA}$ $\acute{\alpha}$ ἔ ταδυολεπτα	$\overline{P\Lambda\varsigma}$
$\overline{H}$ $\acute{\alpha}$ ἔτα ^η π ^η λ ^η διαταγησ	$\overline{K\Theta}$	$\overline{MB}$ $\acute{\alpha}$ ἔ συντελιασ	$\overline{P\Lambda Z}$
$\overline{\Theta}$ $\acute{\alpha}$ ἔ σπορου	$\overline{\Lambda\varsigma}$	$\overline{M\Gamma}$ $\acute{\alpha}$ ἔ ἡμερασκ ^ω ρασ	$\overline{PNB}$
$\overline{I}$ $\acute{\alpha}$ ἔ επιτιμισ ^ε τανεμ ^ι	$\overline{M\Delta}$	$\overline{M\Delta}$ $\acute{\alpha}$ ἔ αλιψασηστον ^{κν}	$\overline{PNH}$
$\overline{IA}$ $\acute{\alpha}$ ἔ θυγατρ ^η αρχισ ^υ β ^α γγ ^ο	$\overline{MZ}$	$\overline{ME}$ $\acute{\alpha}$ ἔ πασχα	
$\overline{IB}$ $\acute{\alpha}$ ἔ λεγεωνος	$\overline{MZ}$	$\overline{M\varsigma}$ $\acute{\alpha}$ ἔ πρ ^ο δ ^ο σ ^ι τ ^η ουδα	$\overline{P\Xi A}$
$\overline{IG}$ $\acute{\alpha}$ ἔ αιμοροουσης	$\overline{M\Theta}$	$\overline{M Z}$ $\acute{\alpha}$ ἔ αρνησεωσ πετρ ^ο :	$\overline{P\Delta E}$
$\overline{ID}$ $\acute{\alpha}$ ἔ τα ^η π ^η λ ^η δια ^η γησ	$\overline{M\Theta}$	$\overline{MH}$ περιτησαιτησεωστου	
$\overline{IE}$ $\acute{\alpha}$ ἔ ιωαννουκα ^η ρ ^ο δου	$\overline{N\Gamma}$	σωματοστου $\overline{κν}$	$\overline{\Sigma K Z}$
$\overline{I\varsigma}$ $\acute{\alpha}$ τον $\overline{\epsilon}$ αρτων	$\overline{N Z}$		
$\overline{IZ}$ $\acute{\alpha}$ ἔ ενθαλασσιπεριπα ^η τ ^η	$\overline{\Xi\Gamma}$		
$\overline{IH}$ $\acute{\alpha}$ τη παραβα ^δ τ ^η ε ^η λ ^η τ ^η θυ	$\overline{\Xi E}$		
$\overline{IO}$ $\acute{\alpha}$ τη φυνηκησησ	$\overline{O}$		
$\overline{K}$ $\acute{\alpha}$ ἔ μογγιλαλου	$\overline{OB}$		
$\overline{KA}$ $\acute{\alpha}$ ἔ ζ ^η αρτων	$\overline{O\Delta}$		
$\overline{KB}$ $\acute{\alpha}$ ἔ ζυμ ^η τ ^η φαρισαιων	$\overline{O\varsigma}$		
$\overline{KG}$ $\acute{\alpha}$ ἔ τυφλου	$\overline{O Z}$		
$\overline{KD}$ $\acute{\alpha}$ ἔ εν κεσαριαε ^η ρο ^η τ ^η ο	$\overline{\Pi A}$		
$\overline{KE}$ $\acute{\alpha}$ ἔ με ^η μ ^η ρ ^η φ ^η σε ^η τ ^η υ	$\overline{\Pi B}$		
$\overline{K\varsigma}$ $\acute{\alpha}$ ἔ σε λενιαζομε	$\overline{\Pi Z}$		
$\overline{K Z}$ $\acute{\alpha}$ ἔ δι: αλλογιζο ^η μ ^η τ ^η ιμ ^η ζ ^η	$\overline{\chi A}$		
$\overline{KH}$ $\acute{\alpha}$ ἔ σε πρ ^η τ ^η σε ^η τ ^η φαρισε ^ω	$\overline{\chi\Delta}$		
$\overline{K\Theta}$ $\acute{\alpha}$ ἔ περ ^η β ^η πλουσιου	$\overline{\rho\Gamma}$		
$\overline{\Lambda}$ $\acute{\alpha}$ ἔ υ ^η ων ^η ζεβεδεου	$\overline{\rho Z}$		
$\overline{\Lambda A}$ $\acute{\alpha}$ βαρτιμαιου τυφλου	$\overline{\rho I\Gamma}$		
$\overline{\Lambda B}$ $\acute{\alpha}$ ἔ π ^η ωλου	$\overline{\rho I\varsigma}$		
$\overline{\Lambda\Gamma}$ $\acute{\alpha}$ τη σ ^η υκη σ	$\overline{\rho I Z}$		
$\overline{\Lambda\Delta}$ $\acute{\alpha}$ ἔ αμ ^η νησεικακιασ	$\overline{\rho K}$		
$\overline{\Lambda E}$ $\acute{\alpha}$ ἔ περωτησ ^η α ^η τ ^η κ ^η νεν	$\overline{\rho K\varsigma}$		

auf dieser Seite stehen $6 + 7(8) + 10$ Zeilen Grusinisches von
drei verschiedenen Händen

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

Mk 1, 1

Mk 1, 4

1	Α̅ρχητουευ		σιναρμαρτιῶν·	(4)
	Α̅ αγγελιουῶχῡ.		Καιεξεπορευ	5
2	καθῶσγεγρα		ετοπροσαυ	
	πταιενησαῖατω		τονπασαῖου	
	ε προφητη· ἴδου	5	δαιαχωρα· και	
	ε αποστελωτῶ		οῦεροσολυ	
	ε αγγελονμου		μηται· καιεβα	
	ε προπροσωπο		πιζοντοεν	
	ε υσου. ὅσκατα		τωῖορδανηῦ	
	ε σκευασειτῇ·	10	παντου. εξο	
	ε οδονσου:		μολογουμε	
3	Φωνηβωωντος		νοιτασαμαρ	
	Β̅: εντηερημῶ·		τιασαντων:	
	ετοιμασατε		Ηνδεοῖωανν	6
	τηνοδονκῡ.	15	ησενδεδυμ	
	ευθειασποιει		ενοστριχας	
	τεταστριβ		καμελου. και	
	ουσ αυτου:		ζωνηνδερμα	
4	Ε̅γενετοῖωα		τηνην περιτῇ	
	Γ̅: ννησεντη	20	νοσφυναυτου	
	ερημωβαπτι		καιεσθιωνα	
	ζων· καικηρ		κριδας καιμ	
	υσσωνβαπτ		ελιαγριον:	
	ισμαμεταν		Δ̅: Καιεκηρυσσε	7
	οιασ εισαφε	25	λεγων:	

Mk 1, 4

Mk 1, 7

	Mk 1, 7		Mk 1, 10	
(7)	ερχετεοῖσιν υποπροσμου. ου οὐκ' εἰμι κανοσλυσαι τον ἱμαντα των ὑποδη ματων αυ του. εγω εβ απτισα ὑμα σμεν ὑδατι. αυτοσδε ὑ μασβαπτισ ει εν ἁνῳαγῳ:		ὑδατος. ἰδενσχιζω μενουστο υσουρανο υσ. και τω πᾶ ῶσπεριστ ερανκατα βένονεπ αυτον:	(10)
8	Και ενεκειναι : Ἐ: σται σήμερ αισ. ηλθεν οἱσ αποναζαρεθ' της γαλιλαιας καμβαπτισ θη εἰστον ἱ ορδανην ὑπ οἰαννου:	5	Και φωνηε κτωνουρ ανων ηκο υσθη· συ ειδὼ ὅσιν ουόαγαπη τοσ' εν σοι ευδοκησα:	11
9	Και ευθεωσ αναβαιν ωνεκτου	15	Και ευθεω σ το πᾶ ε κβάλει αυτ ον εἰστην ερημων. και ἤνεν τη ερημω ημε ρα στεσσαρα κοντα.	12
10		20		13
		25		

Mk 1, 10

Mk 1, 13

Mk 1, 13

, Mk 1, 16

- (13) πειραζομενος
 ὑποτουδιαβολου:
 Καιηγμετατ ν
 Ζ̄ θηριων: καιοιαγ
 γελοιδιηκονο 5
 υναυτω:
 14 Μεταδε[ε]οπαρ
 Η̄ δοθην[αι] ηωαννην·
 ηλθενῖσειστη
 γαλιλαιαν: 10
 Κηρυσσωντο
 Θ̄ ευαγγελιοντο
 15 υθυκαιλεγων·
 οτιπεπληρωται
 οκαιροσκαιηγγ 15
 ικενηβασιλεια
 τουδυ· μετα
 νοειτεκαιπισ
 τευετεεντ
 αυεαγγελιω: 20
 16 Περιπατωνδεπ
 αρατηνθαλασ
 σαντησγαλιλαιας:
 ἴδενσιμωνακαι
 ανδραιαντοναδ 25
 ελφοναυτου
 αμφιβαλοντες
 ταδικτυαεντη
- θαλασση· ησαν (16)
 γαρ' ἁλιεῖς:
 Καιειπεναυτοις 17
 :Ι: οἷς· δευτεοπ
 ισωμουκαιτοιη
 σωῦμασγενε
 σθεαλιεισ^{αι}ανων: 18
 Καιευθυσαφε
 τεσταδικτυα·
 ηκολουθησαναυτω:
 Καιπροβασολιγ^ο. 19
 :ΙΑ: ἴδενῖακωβον
 τοντουζεβ
 εδαιου· καιῶ
 αννηντοναδε
 λφῶναυτου.
 καιαυτουσεν
 τωπλοιω· κατα
 ρτηζονταστα
 δικτυακαιεκ 20
 αλεσεναυτους:
 Καιευθεωσαφ
 εντεσταδικ
 τυακαιτονπ^{ρα}
 αυτωνζεβεδ
 αιον· εντωπλ
 οιωμετατω
 μισθωτωνηλ

Mk 1, 16

Mk 1, 20

Mk 1, 20

Mk 1, 25

					τρου
(20)	: <u>Α</u> :	<u>περι του δαιμωνιζου</u>		<u>Β</u>	<u>περι της πενθερας πε</u>
		θονοπισω αυτου:			Και επετημησ
21	: <u>Β</u> :	Και εισπορευον			εναυτωοις
		ταιεισκαφαρ			λεγων· φημω
		ναουμ· και ευ			θητικαι εξελ
		θεωστοι σσαβ	5		θεαποτου
		βασινεισελθω			αν ουτο πνα
		ειστην συναγ			τοακαθαρτο·
		ωγην διδασκ			και σ[π]ραξαν αυ
		εναυτους:			τον το παντο
22	: <u>Γ</u> :	Και εξεπλησσον	10		ακαθαρτον
		το επι τη διδα			και κραξαν φω
		χη αυτου: ην			νημεγαλη
		γαρ διδασκων			ζηλθεν αυτου
		αυτου σωσεξ			του: και εθ
		ουσι ανεχων·	15		αμβηθησαν
		ουχω σοι γρα			παντες ωστ
	: <u>Α</u> :	μα τεισ:			εσυνζητειν
23	: <u>Δ</u> :	Και ην εν τη συνα			προσε αυτου
		γωγη αυτων αν			ο λεγοντες:
		ο δεν πνια καθ	20		τι εστιν του
		αρτω· και ανε			το· διδαχη
24		κραξεν λεγων·			και νη αυτη·
		τημιν και σοι·			οτι κατεξο
		υνναζαρηται· η			υσι αντοι σ
		λθεσα πολεσαι	25		πνευμασιν
		ημασ· οιδασετ			τοισα καθα
		ισειο αγιοσ			ρτοι σεπιτα
		ου θυ:			σει· και· υπα

Mk 1, 24

Mk 1, 27

Mk 1, 27

Mk 1, 32

(27) κουουσιν αυτω:
 28 Και εξηλθεν ἡ ἀ-
 κοή αὐτῆς
 ὁλην τὴν περι-
 χωρον τῆς γα-
 λιλαιας:
 29 Και εὐθεωσεν
 ἰε: λθων ἐκ τῆς
 συναγωγῆς· ἦλθ
 ἐν εἰσὶν τοῦ
 ἀνσιμωνος κα-
 ιανδραίου·
 ἐταῖα καὶ βου-
 καῖωνανου:
 30 Ἦδ' ἐπενδρα-
 σιμωνος· κα-
 τεκεῖτο πυ-
 ρεσοῦσα· καὶ
 εὐθεὺς λέγ-
 οῦσιν αὐτῶ:
 31 Καὶ προσελθ-
 ῶν ἡγείρεν
 αὐτὴν κρα-
 τήσασθαι
 τοῦ χειροσ-
 αῦτῆς· καὶ ἄφ-
 ηκε·
 ναὶ τὴν ὁ-
 ρετον· καὶ δι-
 ἠκονεῖ αὐτοῖς:

Γ περι τῶν ἰαθεῖτων ἀπο-
ποικίλων νοσῶν
 32 Οὐ φασ δε γενόμε-
 νῃ ἐν ἡσθεσίν
 οὐ λῆος· ἐφερο-
 ῦν προσ αὐτὸν πα-
 τας τοὺς κακῶ-
 σεν· ὅτι καὶ
 τοὺς δαιμονί-
 ῳ· καὶ
 33 ἡ νόλην· ὅτι
 πῶς ἡγείρεν
 τὴν θυρὰν
 καὶ ἐθεράπευ-
 σεν πολλοὺς κα-
 κῶσεν· ὅτι
 34 ποικίλαι νοσοῖς:
 Καὶ δ' ἐμῶν ἰαπο-
 15 λῆ·
 λαξεβαλέν·
 καὶ οὐκ ἔφη·
 αὐτὰ λαλεῖν· ὁ
 20 τῆς δισαν-
 ὄν· ὅτι
 Καὶ πρῶτον νύχ-
 35 ἰ:·
 ἀλὶαν· ἀναστα-
 σεν· καὶ
 25 ἀπὸ τῆς
 ἡμῶν τοπο-
 κῆτος·
 Καὶ κατεδιώξε-
 36

Mk 1, 31

Mk 1, 36

Mk 1, 36

Mk 1, 41

	<u>Δ</u> περιτουλεπρου:				
(36)	αυτον· οτεσιμ			νισθεις· εκτη	(41)
	ωνκαιοιμεταυτου.			ναστηνχειρα	
37	καιευροντεσα			ήψατοαυτου·	
	υτονλεγουσιν			καιλεγειαυτω·	
	αυτω· οτιπαντ	5		θέλω· καθαρίσ	
	εσζητουσινσε:			θητι· καιειπον	42
38	Καιλεγειαυτοισ·			τοσαυτου· ε	
	αγωμενειστασ			υθυσαπήλθεν	
	εχομενασκω			απαυτουηλε	
	μπολοιεισιν· ακ	10		πρα· καιεκαθα	
	αιεκεικηρυζω·			ρησθη· καιεμβ	43
	ειστουτογαρ·			ρισαμενοςαυτω·	
	εξηλθον:			ευθέωσεξεβ	
39	Καιηλθενκηρυς			αλεναυτον· και	44
	σωνειστασσυν	15		λεγειαυτω· ορ	
	αγωγασαυτων·			αμηδενι· μηδε	
	εισοληνητηγα			νειπισ· αλλαυ	
	λιλαιαν· καιδε			παγεσεαυτον	
	<u>Δ</u> : μώνιεκβαλλων:			διζοντωερεϊ·	
40	<u>Κ</u> αιερχεταιπρο	20		καιπροσενεγ	
	<u>ΙΗ</u> : σαυτονλεπροσ			καιπεριτουκ	
	παρακαλωναυτον·			αθαρισμουσου·	
	καιγονυπετω			ο· προσέταξεν	
	καιεγωναυτω·			μωυσησ· ειςμ	
	κεεανθελησ	25		αρτυριώναντιοις:	
	δυνασεμεκα			<u>Ο</u> ιδεξελεθων	45
	θαρσαι:			<u>Θ</u> ι: ηρζατοκηρυ	
41	Οδειδσπλαγχ			σ σεινπολλα·	

Mk 1, 41

Mk 1, 45

Mk 1, 45

Mk 2, 4

(45) :Ē: περιτου παραλυτικου
 και διαφημιζειν το
 λογον· ωστε μη
 κετιαυτον δυν
 ασθαι φανερωσ' εις
 πολιν εισελθειν·
 αλλε ξω ενερημοι
 στο ποισιν· και ηρ
 χοντο προσ αυ
:Ē: τον παντοθεν·
 2, 1 :K: και εισελθων παλι
 :K: εισκαφαν αυου·
 διημερωνηκουσ
 2 τιν· και συνηχθησ
 αν πολλοι· ωστε
 μη κετι χωρειν
 μηδε τα προσ την
 θυραν· και ελαλει
 αυτοισ τον λογον·
 3 Και ερχονται προσ
 αυτον φεροντε
 σ παραλυτικον·
 αιρομενον υπο
 4 τεσσαρων· και μ
 ηδυναμενοι προ
 σε νεγκαι αυτω
 δια τον οχλον·
 απεστεγασαν·

Mk 2, 4

την στεγαιν ο πο (4)
 υηνοιδ' και εζορυ
 ζαντεσ χαλωσι
 τον κραβαττον
 5 εφου παραλυ
 τικ οσκατ
 εκει το·
 Καυ δωνοισ 5
 την πιστην
 10 αυτων· λεγει
 ω παραλυτικω·
 τεκνον· αφιεν
 ται σου αμαρτια·
 15 Ησαν δε τι νεστω
 γραμματεωνε
 κεικαθημενοι·
 και διαλογιζομ
 ενοιενται σκαρ
 7 διασ αυτων οτ
 20 ιου το σου τω
 λαλει βλασφημ
 ιασ· τι σδυναται
 αφιεναι αμαρτ
 ιασ· ει μη οσ οδ·
 25 Και εδυσε επι γν
 ουσοισ τω πνια 8
 υτου· οτι διαλο
 γιζονται εν αυ

Mk 2, 8

Mk 2, 8

Mk 2, 12

(8) τοις· ειπεν· τιδ
ιαλογιζεσθαιεν
τεσκαρδιαισυ
9 μων· τιςτινε
υκοπον ειπειν
τωπαρα λυτ
ικω· αφ εων
ταισου αια
μαρτια· ηει
πεινεγειρουκ
αιαροντονκρα
βατονσουκαι
περ ιπα τει:
10 Ἰναδεϊδητεοτι
εξουσιανεχει
ου̐ιοστουανου
αφιεναιαμαρτ
ιασεπιτησγησ·
λεγειτωπαραλ
11 υτικω· σύλεγω·
εγειρεαροντο
κραβαττονσου·
καιυπαγειειστο
οικονσου:
12 Καιηερθηκαι
αραστονκραβ
αττοναυτου
εξηλθενενο

Mk 2, 12

5 περιλευϊτουτελο·
νου:
πιονπαντων· (12)
ωστεεξιστα
σθαιπαντας·
καιδοξαζειν
5 τονθνλεγον
τας· οτιου
δεποτεουτ
ωσιδομεν:
Καιεξηλθεν
10 :ΚΑ: παλινπαρατι
νθαλασσαν·
καιπασόοχλ
οσηρχετω
προσαντον·
15 καιεδιδακε
:5: ναυτους:
Καιπαραγωνι
14 δενιακωβο
ντοντουα
20 λαφαιου· κα
θημενονε
πιτουτελω
νιου· καιλεγ
ειαυτωακο
25 λουθιμοι·
καιαναστας
ηκολουθησ
εναυτω:

Mk 2, 14

Mk 2, 15

- 15 Και κατακειμενο̄
:KB: αυτων εν τη οικ
ια αυτου· πολλοι
τελωναι και αιμα
ρτωλοι συνανε
κειντο τω $\bar{\omega}$ · κ
αι τοις μαθητα
ις αυτου· ησαν
γαρ πολλοι οικ
ολουθησαν αυτω·
- 16 Και οι γραμματισ
και οι φαρισαι
ιδοντες· οτι ε
σθιον με τα $\bar{\omega}$
αμαρτωλων και
των τελωνων·
ελεγον τοις μα
θηταις αυτου·
τι με τα των
ελωνων και αιμα
ρτωλων εσθιεται·
- 17 Και ακουσα σοῑς
:KΓ λεγει αυτοις· οτι
ου χριανεχου
σιν οι εισχυον
τες ιατρον· αλ
λ' οικ ακωσεν
τες ου κηλθον

Mk 2, 17

Mk 2, 17

- καλεσαι δικαιους· (17)
αλλα αμαρτωλους·
- Και ησαν οι μαθη
ται $\bar{\omega}$ αννου και
5 οι φαρισαι οιν η
στευοντες·
και ερχονται κ
αι λεγουσιν αυτω·
- Δια τι οι μαθηται
10 $\bar{\omega}$ αννου και οι
φαρισαι οιν ησ
τευουσιν οιδ
εμαθι ται σου
υνησ τευ σουσιν·
- 15 Και ειπ εν αυτοις
οις· μη δυνα
ται οι $\bar{\omega}$ ι οϊτου
νυμ' φωνος·
ενωνυμ' φιος
- 20 μετα υτων ε
στιν ησ τευει·
οσον χρονον
εχουσιν τον
25 υμ' φιον μετα
αυτων· ουδυ
νανται νηστε
υειν· ελευσον
ται δι ημεραι οτᾱ

Mk 2, 20

Mk 2, 20

Mk 2, 23

		<u>του αγιου: θεωδору: ευαγγελ' καμαρκον:</u>	
τω κρ		Επορευε το οἶσος αββασιν δια τον σποριμων: <u>κ</u>	
(20)	απαρθη αυτω	Και ενεγετο αυτ	23
	ονυμφιοσ και τ	: κδ: ονε ν τοι σσα ββ	
	οτε νηστευσ	<u>χ</u> ασιν παρα πορε	
	ουσιν· ενεκειν	<u>αρ</u> υεσθαι διατ	
	ητη ημερα:	5 ων σποριμων·	
21	Ουδεις επιβλη	και οι μαθηται	
	μαρακκουσα	αυτου ηρξαν	
	γναφου επιρα	το οδον ποιει	
	πτει επι ἡματι	ντιλον τε στ	
	ω παλαιω· ειδε	10 ους τ' αχυασ:	
	μη γεαιρειτο	Οιδε φαρισαιοι	24
	πληρωμα αυτ	ελεγον αυτω·	
	ουτο και νονα	ιδε τι ποιουσ	
	ποτου παλαιο	ινοι μαθηται	
	υ· και χει ρονσ	15 σου τοι σσα β	
	χιμαγεινεται:	βασιν· ου κε	
22	Και ουδεις βαλι	εξεστιν:	
	οι νον νεονει	Αποκριθεισει	25
	σασκουσ παλαι	πεν αυτοις·	
	ουσ ειδ εμηγ	20 ουδε ποτε α	
	ερηξει οοινο	νεγνοτε τιε	
	στους ασκο	ποιησεν δαδ'	
	υσ και οινος	οτε χριαν εσ	
	εκχειται και	χεν κ αι επι ν	
	οιασκοι απολ	25 ασενα υτος	
	υνται αλλοι νο	και οι μετ αυ	
	ννεον· εισασ	του· πωσει	26
	κουσ και νουσ	σηλθεν ειστ	
	βληται ον:		

Mk 2, 22

Mk 2, 26

Mk 2, 26

Mk 3, 1

:Z̄: περιτουζηρανεχοντοσχειρα:

(26)	ονοικοντουδ̄υ·	ρεχων:	(1)
	επιαβιαδαρ' το	Καιπαρετηρου	2
	υαρχιερεωσ'	ντοαυτονε	
	καιτουσαρτο	ντοισσαββα	
	υστησπροδε	5 σινθεραπευ	
	σεωσεφαγεν·	σειαυτον: ἴν	
	καιεδωκενκαι	ακατηγορη	
	τοιςμεταυ	σωσιναυτου:	
	του· ουσου	Καιλεγειτωαν̄	3
	κεξεςτιν φ	10 ὠτῶτηνζηρ	
	αγειν· ειμητοις	ανχειραεχο̄	
	Z̄ ἱερει σιν:	τι· εγειρει	
27	Καιελεγεναυτ	στομεσον:	
KE	οιστοσαββατ	Καιλεγειαυτ	4
	τονδιατοναν̄	15 οισεξεστιν	
	ον̄εγενετω̄.	εντοισσαββ	
	καιουχ' οαν̄ος	ασιναγαθοπ	
	διατωσαββατο̄.	οιησαιηκακ	
28	ωστεκ̄σε στ	20 ποιησαιψυ	
	ινοϋ̄ιοστου	χηνσωσαιηα	
	αν̄οῡκαιτουσ	πολεσαι· οιδ	
	σαββατου:	εεσιωπων:	
3, 1	Καιεισηλθενπ	Καιπεριβλεψ	5
	αλινειστηνσ	αμενοσαυτ	
	υναγωγην·	25 ουσμετοργ	
	καιηνεκεια	ησ' συνλυπο	
	ν̄ οσεξηραμ	υμενοσεπι	
	εν ηντ ηνχει	τηπωρασει	

Mk 3, 1

Mk 3, 5

Mk 3, 5

Mk 3, 8

(5)	τησκαρδιασας των· λεγειτω ^{ανω} · εκτινοντηνχ ειραςου· καιεξε τινεν· καιαπεκ ατεσταθηχ ειρ' αυτου· ^{υγιησω} _{σηαλλη} ^φ ₁	5	ρον· καισιδωνα· πληθοςπολυ· α κουσαντεσο σαεποιειηλθον προσαυτον· κ αιειπεντοισμ αθητεσαυτο	(8)
6	Καιευθεωσεξε :Kς: λθοντεσοιφαρ ισαιοι· μετατ ^ο ηρωδιανωνσυ μβουλιονεποι ησανκαταυτου οποσαυτοναπ ολεσωσιν·	10	υ· ιναπλοιαριο νπροσκαρτερ ηαυτωδιατω νοχλονιναμι θλιβωσιναυτο ^ο πολλουσγαρ' εθεραπευσεν·	10
7	Οδεισμετατω μαθητωναυτου ανεχωρησεν προστηνθαλασσα· Καιπολυπληθος :KZ: αποτησγαλιλαι ασηκολουθησ ενκαιαποϊερ οσολυμωνκα ιαποτησιουδ αιασ· καιπεραν τουϊορδανο υ· καιοιπεριτυ	15	ωστεεπιπιπ ιναυτωινααυ τουαπτωνται οσοιειχονασ θενιασκαιπ ^{να} τακακαθαρτα· οταναυτωνε θεωρουνπρο σεπιπ ^π οναυτω·	11
8	Καιεκραζονλε γοντα· οτις υειοϋιοστ ουδ ^υ · καιπολ λαεπετιμ α	20	Καιεκραζονλε γοντα· οτις υειοϋιοστ ουδ ^υ · καιπολ λαεπετιμ α	12

Mk 3, 8

Mk 3, 12

Mk 3, 12

Mk 3, 17

		<u>Ἡ περιτηστων αποστολον διαταγησ:</u>	
(12)		αυτοις· ἵνα μη αυτον φανερ	βεδαίου. και ἰω (17)
13		Ἡ ον ποιησωσιν:	αννην τον αδ
	ΚΘ	Και αναβαινει ει στο οροσ και 5 προσκαλιται ουση θελεν αυτοσ και απη λθον προσ αυτον:	και ελεθη κεν αυτοισ ονομ ατα βοανηρ γεσ· ο εστιν ἰωιβροντιῆς.
14		Και εποιησεν· ἰβ· 10 ουσ και αποσ τολουσ ονο μασεν ἵνα ωσι μετα του·	και ανδρα ιαν· 18 και φιλιππον· και βαρθολομ αιον· και ματ' θαιον· των τε λων ην και θω μαν· και ἰακω βον τον του
15		ελλει αυτου σκηρυσσειν και εχεινε ξο υσιαν θεραπ ευειν νοσουσ· 15 και εκβαλλει τα δεῖμα·	αλφαιου. θαδ δαιον και σίμω να τον κανανι την· και ἰουδα· 19 ἰσκαριωθ' οσ και παρεδωκ εν αυτον:
16	Ἄ:	Και επεθηκ ενονοματ ατωσιμωνι 25 πετρον· και ἰακωβοντ ον τουζε	ΛΑ Και ερχονται εισοικον· κ 20 αισυ νερχο ται παλινο ὄχ λος ωσται

Mk 3, 17

Mk 3, 20

Mk 3, 20

Mk 3, 24

(20) μηδυνασθαι
 αυτονμητε
 αρτονφαγειν:
 21 Καιακουσαντ
 εσοιπαρυν
 του· εξηλθ^ο
 κρατισεαυτο·
 ελεγονγαροτ
 ιεξεσταται:
 22 ^{AB}: Καιιογρα^{μα}τισ
 οιαπο^ιεροσο
 λυμωνκαταβ
 αντεσελεγο·
 οτιβεελζεβ
 ουλ' εχει· καιο
 τιεντοαρχ^υ
 τιτωνδεμω
 νιωνεκβαλλι
 ταδαιμωνια:
 23 ^{AB}: Καιπροσκαλεσ
 αμενοσαντ
 ους ενπαραβο
 λαισ ειπεναντ
 οισ ο^{τι}· πωςδυ
 νатаι^{σα}τανα
 σσα^{τα}νανεκ
 24 βαλλιν· καιεαν
^β βασιλειαεφε

αυτηνμερισθ (24)
 αιουδυναται
 σταθηναι: ηβα
 σιλειαεκεινη·
 5 καιεανουικιαε 25
 φεαυτηνμε
 ρισθη· ουδυ
 νатаι^ηουικια
 εκεινησταθ
 10 ηναικαιεισοσ 26
 τανασανεστ
 ηφεαυτον
 καιμεμερισ
 15 ταιουδυνατ
 αιστηναιαλλ
 ατελοσεχει:
 Ουδειςδεδυ 27
 νатаι^{ει}στιν
 οικιαντου^ι
 20 σχυρουεισε
 λθοντασκε
 υειαυτουδι
 αρπασαι· εαν
 25 μηπρωτων
 τονισχυρο
 δησεικαιτοτ
 ετηνοικιαν
 αυτουδιαρπασει:
^{ει}

Mk 3, 24

Mk 3, 27

Mk 3, 28

Mk 3, 32

28 ΑΔ. Αμην λεγω̄μι·
 οτι παντα φε
 θησεται τοις ῡ
 ιοις των ανθρω
 πων τα αμαρτη
 ματα και αι βλασ
 φημ̄αι ὅσα ε
 ανβλασφημη
 29 σωσιν· οσδαν
 βλασφημηση
 εις το π̄ν̄α το α
 γιον· ου κεχι
 αφεσιν αλλ εν
 οχο σεστιν
 αιωνιου αμα
 ρτηματος·
 30 οτι ελεγον·
 π̄ν̄α ακαθαρ
 τ̄ον εχει·
 31 ΑΕ· Και ερχεται η
 μητηρ αυτου
 και οιαδελφοι·
 και εξωστω
 τεσαπεστηλ
 αν̄ προσ αυτ̄ο
 32 καλουντες
 αυτον και εκ
 θεῡγο περιαυ

Mk 3, 32

τονο χλοι· (32)
 Ειποντο νδε
 αυτον ῡδου
 ημητηρ σου·
 5 και οιαδελφοι
 σου εξωζητ
 ουσιν σε·
 Απεκριθη αυ
 33 τοις λεγων·
 10 τις εστιν ημ
 ητηρ μου· και
 οιαδελφοι μου·
 και περιβλεψα
 34 μενοσκυκλ
 ωτουσ περια
 υτον μαθητα
 σκαθημενους
 ειπεν· ειδει
 μητηρ μου
 και οιαδελφοι
 20 μου· ὅσγ' αν̄
 ποιησῃ το θελη
 μα του θῡ· ου
 τοσαδελφο
 25 σμου· και αδε
 λφη· και ητ
 ηρ εστιν·
Λς· Και αλιν ηρ̄ζα 4, 1

Mk 4, 1

Mk 4, 1

Mk 4, 4

	:Θ̄:	<u>περιτους πορουπαβολη:</u>			
(1)		τοδιδ ασκειν		παρατηνοδ	(4)
		παρ ατηνθαλ		ονκαιηλθε	
		ασσαν· καισυ		νταπετην	
		νηχθηπροσ		ακαικατε	
		αυτονοχλο	5	φαγεναυτα:	
		σπολλυσ· ως		Καιαλλοεπε	5
		ταιαυτονεισ		σενεπιταπ	
		πλοιονενβα		ετρῶδη· ό	
		ντακαθησθ		πουουκιχ	
		αιεντηθαλα	10	ενγηνπολ	
		σση· καιπασο		λην· καιευ	
		οχλοσπροσ		θεωσεξαν	
		τηνθαλασσ		ετήλενδια	
2	:Θ̄:	αν· επιτησγη		τομηεχή	
		σην· καιεδι	15	νβαδοσση	
		δασκεναυτ		σγησ· καιοτ	6
		ουσενπαρα		εανετειλε	
		βολαισπολλα:		νόηλιος· ε	
		Καιελεγενα		καυματη	
		υτοισεντη	20	σθη· καιδι	
		διδαχηαυτ		ατωμηεχ	
3		ουακουετε:		εινριζανε	
		Ίδουεξηλθε		ξηρανθη:	
		νοσπι ρωντ		Καιαλλοεπ	7
4		ουσπιραι· και	25	εσενεπιτ	
		εγενετοεν		ασακανθασ·	
		τωσπιρειν·		καιανεβησ	
		ομενεπεσε		αναιακαν	

Mk 4, 4

Mk 4, 7

Mk 4, 7

Mk 4, 11

(7) θαικαισυνε
πνιζεναυτα·
και καρπον
ουκεποιησε:

8 Καιαλλαεπε
σενειστην
γηντηνκαλ
ην· καιετιδο
υκαρποναν
αβενοντακ
αιαυξανον
τα· καιφερ
ιεν· λ· καιε
ν· ξ· καιεν ρ·

9 καιελεγεν
οεχονωτα
ακουειν
ακουετω:

10 Καιοτεε
γενετο
καταμω
νας· επιρο
τωναυτο
νομαδη
τεαυτου·
τησηπαρ
βοληαυτη:

Καιελεγεν 11

ΛΖ: ὕμνηδεδο
τεγνωναι
ομυστηριο
ντησβασιλ
ειαστουθυ:

Εκεινοισδε
τοισεζω· ε
νπαρβολαι
σπανταλε
γετε:

Ἰναβλεπον 12

τεσβλεπο
σιν· καιμη
δοσιν· καια
κουωντες
ακουσωσι·
καιμησυνη
ωσιν· μηπο
τεεπιστρ
εψωσιν και
αφεθηαυ
τοιςτα
μαρτημα
τα:

Καιεγεια 13
υτοις ου
κοιδαται

Mk 4, 10

Mk 4, 13

Mk 4, 20

Mk 4, 24

			Και ελεγεν αυτ	24
(20)	σπαρεντες· οι	:MA:	οισβλεπετετ	
	τηνεσακουο		ιακουετε· εν	
	υσιν τον λογον		ωμετρωμε	
	και αποδεχον	5	τριτεμετρη	
	ται· και καρπο		θησεται υμιν·	
	φορουσιν· εν		και περισευ	
	·λ· και εν· ξ· και		θησεται υμ	
	εν· ρ·:		ιν τοις ακου	
21	Και ελεγεν αυ	10	ουσιν:	
	:ΛΘ:		Οστις γαρ· αν	25
	τοις μητιερ		·MB:	
	χεται ο λυχ		εχη δοθησ	
	νοσ· ινα υποτο		εται αυτω· κ	
	μωδιον τεθη		αι ου ου κεχ	
	η· ινα υποτην	15	ει· και οδε χει	
	κλινην τεθη·		αρθησεται	
	ουχ· ινα επιτη		παντου:	
	ν λυχνιαν τεθη:		Και ελεγεν· ου	26
22	Ου γαρ· εστιν		το σεστινη	
	:Μ:	20	βασιλεια του	
	κρυπτονει		θυ· ωσπερ· α	
	μη· ινα φανερο		νθρωποσ βα	
	θη· ουδε γε		λησπορονε	
	νετω αποκρ		πιτησγησ· κ	27
	υφον· αλλ· ινα		αικαθευδη·	
	εαθη εις φανε	25	και χειρη	
23	ρον· ειτισεχ		τενυκτα	
	ειωτα ακου		και ημεραν	
	εινακουετω:			

Mk 4, 23

Mk 4, 27

	Mk 4, 27		Mk 4, 31	
(27)	και οσποροσβλ		πιτησγησ· μη	(31)
	αστακαμηκυ		κροτερονον	
	νηταιωσουκοι		παντωντων	
28	δεν· αυτοματη		σπερματων	
	γαρηγηκαρπο	5	επιτησγησ· κ	32
	φερει· πρωτο		αιοτανσπαρη	
	χορτωνειτα		αναβένεικαι	
	σταχυν· ειτα		γεινεταιμηζο	
	πληρητονσει		νπαντωντω	
	τονεντοσταχ ^υ ει·	10	λαχαν ^{ων} και	
29	Οτανδεπαραδ		ποιεικλαδου	
	οιοκαρποσε		σμεγαλους·	
	υθεωσαποστ		ωστεδυνασ	
	ελλειτοδρεπ		θαιυποτηγσ	
	ανονοτιπαρε	15	κιαναυτου	
	στηκενοδε		ταπειτηνατ	
	ρησμος:		ουουρανου	
30	Καιελεγεντη		κατασκηνου	
:ΜΔ	νιομοιωσω	20	:ΜΕ: Καιτοι αυται	33
	μεντηγβασι		σπολλαισπαρ	
	λειαντουδυ·		αβολαισελαλ	
	ηνενποιαπαρα		ειαυτοι στον	
	βοληπαραβολ		λογον· καθος	
	ομεναυτην·		εδυναντο ακ	
31	ωσκοκονσι	25	ουειν· χωρισ	34
	ναπεωσ· οσο		δεπαραβολαι	
	τανσπαρηε		σουκελαλιαυτοις:	
	Mk 4, 31		Mk 4, 34	

Mk 4, 34

Mk 4, 38

ἰ· περιτησεπιτημη
 σεωστων ὕδατων·
 (34) Μς Κατιδιανδetoισ
 μαθηταισ αυτου
 επελυνεν παντα·
 35 ΜΖ· Και λεγει αυτοις
 ενεκεινητη
 μερα· οψιασγε
 νομενησ· διελθ
 ωμεν εις το πε
 36 ἰ· ραν· και αφιουσιν
 τον οχλον και π
 αρα λαμβανουσιν
 αυτον ωσθηεν
 τω πλοιω· και τα
 αλλα τα οντα πλ
 οια μετα αυτου·
 37 και γινεται λελα
 ψ μεγαλη ανεμου·
 και τα κυματα
 επεβαλενε ιστ
 ο πλοιον· ωστ
 εαυτῶν ηδη γε
 38 μιζεσθαι και η
 ναυτοσ εν τη
 πρυμνι· επι π
 ροσ κεφαλαιο
 υκαθευδων·
 Και διεγειραν

Mk 4, 38

τεσ αυτον λεγ
 ουσιν αυτωδ
 ιδασκαλε· ου
 μελisoιοτια
 5 πολλυ μεθα·
 Και διεγερθεις
 39 επετιμησεν
 τω ανεμω και
 ειπεν τη θαλα
 10 σση· σιωπα· πε
 φημ σο· και ε
 κοπασε νοαν
 εμος· και εγε
 15 νετω γαληνη
 μεγαλη·
 Και ειπεν αυτοις
 40 τι διλοιεσται
 οπωσδε επιστι·
 Και φοβηθησῶν
 41 φοβον μεγαν·
 και ελεγον πρ
 οσ αλληλουσ· τ
 ισεστι να ρα ο
 υτο σοτιηθ
 25 αλασσα και οι
 ανεμοι ὕπακ
 ουουσιν αυτω·

Mk 4, 41

Mk 5,1

Mk 5,4

5,1 :IA: περιτου λεγεωνος:
IA Και ηλθεν εις τοπ
εραν της θαλασσης
της εις την χωραν
των γεργησηνων:
2 Και εξελθοντο
σαντου εκ του
πλοιου. ευθεωσ
υπηνησεν αυ
των ανδρεων
3 μνημιον εν παντι
ακαθαρτων· ος
την κατοικη
σιν ειχε εν τ
οις μνημασιν·
και ουδε αλυσι
ουκετι ουδ ει
σαντονεδυνα
4 τοδησαι· δια το
αυτον πολλα κ
ησπεδεσκα και αλ
υσεσιν δεδεσ
θαι και διεσπα
σθαι υπ αυτου
τασ αλυσεισ·
και τασ πεδασ
συντετριψθ
αι· και ουδεις

Mk 5,4

ισχυεν αυτον (4)
δαμασαι· και ιδι 5
απαντοσιν κ
τοσ και ημερα
5 σεν τοισ μνη
μασιν και τοις
ορεσιν ην κρ
αζων· και κατα
κοπτων εν αυ
10 τον λιθον·
Και ιδον τον ιν 6
απομακροθε
νεδραμεν και
προσεκυνησ
15 εν αυτω· και 7
κραζασφωνη
μεγαλη λεγει·
τι ημιν και σοι
υψι του θυ
20 του υψιστου·
ορκιζω σε το
θνημημε βασα
νηση·
Ελεγεν γαραυ 8
25 τω εξελθει
ωπαντα τοσ
κα και τον εκ του

Mk 5,8

	Mk 5, 8	Mk 5, 13	
9	ἀν̄ου· καιεπηρω ταυτοντινο νομασοι· καιε γειαυτω· λεγ εωνονομαμοι· οτιπολλοιεσμε̄:	θενει στους χοιρους· καιορ μησενηαγελη κατατουκρη 5 μνουει στην θαλασσ αν· ησᾱ δεωσδι σχει λαιοι· καιε πνιγο̄ τοεντι θαλα 10 σση· οιδε βοσ 14 κοντεσ αυτ ουσεφυγον· καιαπηγγηλαν ειστηνπολην· 15 καιειστουσα γρους· καιεξ ηλδον̄ιδειντη εστιντογεγ ωνος:	(13)
10	Καιπαρεκαλουν αυτονπολλαῖ ναμηαποστει ληαυταεξωτη 11 σχωρας· ηνδε εκειπροσταο ρειαγεληχοιρω̄ μεγαληβοσκο 12 μενη· καιπαρε καλεσαναυτο̄ πανταταδαμ ονιαειποντα· περψονημασ ειστουσχοι 20 ρους· ἵναεισα υτουσεισελ 13 θωμενκαιεπε μψεναυτους:	Καιερχονται προστονῖν· καιθεωρουσι τονδεμονι ζομενονκα 25 θημενον ἱμ ατησμενον καισωφρονουν τα·	15
	Καιεξελθοντα τᾱπαν̄ατατακ αθαρταεισηλ		

Mk 5, 13

Mk 5, 15

Mk 5, 15

Mk 5, 19

(15) τονεσχηκοτα
τονλεγεωνα·
καιεφοβηθησαν:

16 Καιδιγησαντοα
υτοιουιδοντ
εσ πασεγενε
τατοδαιμωνι
ζομε νωκαιπε
ριτω νχοιρων:

17 Καιπα ρεκαλου
ναυτοναπελθει
αποτωνοριων
αυτων:

18 :MH: Καιενβαντοσα
υτουειστοπ
λοιον· παρακα
λειαυτονοδε
μονισθεισйна
μεταυτου η:

19 Οδεισουκαφ
ηκεναυτοναλ
λαλεγειαυτω·
υπαγεειστο
οικονσουπ
ροστουσσουσ·
καιαπαγγειλο
α υτοις οσα

Mk 5, 19

IB περι^αδυ^αγτρο^αρχησ
υναγωγου:

οκδοσιπεποι (19)
ηκενκαιηλη
σεν σε:

5 Καιαπηλθενκαιη
ρξατοκηρυσσει
εντηδεκαπολ
ει· οσαεπουησε
αυτωις· και
παντεσεδαι

10 :IB: μαζον:

:MH: Καιδιαπερασαντ 21

15 οστουιειστ
οπεραν· συνη
χθηροχλοσπο
λλυσπροσαυ
τον· καιηνπα
ρατηνθαλασσα:

Καιερχεταιει 22

20 στωναρχισυ
ναγωγων· ωο
νομααειροσ·
καιιδωναυτο
πιπιτιπροστ
ουσποδασαι

25 του· καιπαρε 23

καλειαυτονπ
ολλα· λεγων

Mk 5, 23

Mk 5, 23

Mk 5, 27

	:ΙΓ: περιτησεμοροουσης:		
(23)	τοδυγατριον	τουῖματιουαν	(27)
	μουεσχατωσ	του. ελεγενγαρ	28
	εχει· ἱναελθῶ	ενεαυτη· ὅτι	
	επιθῆστασχει	αναψωμαικαντῶ	
	ρασσυτηοπωσ	5 ἱματιωναντου	
	σωθῆκαιζηση:	σωθησομαι· και	29
24	:ΙΓ: Καιαπηλθενμε	ευθυσεξηρα	
	ταυτου: καιη	δηρηπιγητουαι	
	κολουθηαυτω	10 μαίτοσσυτησ·	
	οχλοσπολυσ·		
	καισυνεθληβοῦαυτο:	καιεγνωτωσω	
25	Καιγυνητισου	ματη οτιειαι	
	σαενρυσειάι	αιαποτησας	
	ματοσετη· ιβ·	τιγοσ	
26	καιπολλαπαθο	15 Καευνδυσοῖσ	30
	υσαῦποπολλῶ	επιγνουσενε	
	ἱατρων· καιδαπ	αυτωτηνεξου	
	ανησασαταεαυ	τουδυναμην	
	τησπαντα· και	εξελθουσαν·	
	μηδενωφελη	20 επιστραφεισ	
	θησα· αλλαμαλ	εντωοχλο· ειπε·	
	λονεπιτοχει	τησμουηψατο	
27	ρονελθουσα· α	τωνῖματιων:	
	κουσασαπερι	25 Καieleγοναν	31
	του ιω. ελθου		
	σαεντοοχλω·	τωοιμαθη	
	οπισθενηψατο	αιαυτου: βλε	

Mk 5, 27

Mk 5, 31

	Mk 5, 31		Mk 5, 35	
(31)	πειστονοχλον συνθλιβλιτασε· και λεγει σιτησ μουηψατο τω ἱματιων:		λουντοσερχο̄ τα απο του αρ χη συναγωγου. λεγοντες οτ 5 ιηθυγατηρσου απεθανεν τι ε τισκυλλισ τον διδασκαλο̄:	(35)
32	Και περιεβλεπε τοῖς ἰδὴ νηγντ ου το πεποιηκυῖα:		Οδιδισκουσ	36
33	Ἦδε γνηφοβη θισα και τρεμ ουσα διοπεποι κεν λαθρα· ιδυ ἱαογεγωνε νε παντη· ηλθεν και προσεπεσε̄ αυτω· και ειπε̄ αυτω πασαν τῑ 34 αληθειαν: οδ ειδσει πεναυτη· θυγατερ' ηπισ τισ σου σε σω κεν σε πορευ ου εις ῥηνην· και ὁσδιϋγιησ αποτησ μαστ ηγροσσου:	10	αστον λογον λαλουμενον· λεγει τω αρχι συναγωγω· μ η φοβου μονο̄ 15 πιστευε:	37
	35 <u>Ε</u> τιαυτουλα		Και ουκαφηκε νουδεν αυτω συνακολουθ ησαι· ειμ ηπε 20 τρον και ἱακω βον· και ἱωαννη ν' τον αδελφ ον ἱακωβου:	38
	Mk 5, 35	25	Και ερχεται ει στον οικον του αρχισυν αγωγου· και θ	
			Mk 5, 38	

Mk 5, 38

Mk 5, 41

(38) εωρειθ^ορουβο^ο
 καικλαιοντασ
 καιαλλαζοντα
 σπολλουσ:
 39 Καιεισελθωνλ
 εγειαντοις· τ
 ιθ^ορυβισθαικ
 αιτικλαιεται·
 τοπέδιονου
 καπεθανεναλ
 40 λακαθευδει·
 καικατεγελω^ω
 αυτου· αυτο
 σδεεκβαλων
 παντας· παραλ
 15 αμβανητονπ
 ατερατουπ^ωε
 διουκαιτηνμ
 ητερακαιτου
 σμεταυτου·
 20 καιεισπορευαι
 ταιοπουηντο
 41 πέδιονκατα
 κειμενονκαι
 κρατησαστησ
 25 χειροστουπαι
 διου· λεγειαυτη·

Mk 5, 41

ταλιθακουμι· (41)
 όεστινμεθε
 ρμηνευομεν
 οντοκορασι^ο·
 5 σοιλεγωεγείρε:
 καιευδυσηγε
 42 ρητοκορασι
 ονκαιπεριεπα
 τή· ηνγαροσι
 10 ητων ιβ·:
 Καιεξεστησα^α
 εκστασειμε
 43 γαλή· καιδιεσ
 τιλατοαυτοι
 σπολλα· ἵναμ
 ηδειςγνωκαι
 ειπενδοθην
 αιαυτόιφαγειν:
 20 :N: Καιεξηλθενε
 6, 1 κειθεν· καιερ
 χεται ειστην
 πατριδααυτ
 ου· καιακο λου
 θουσιναν τω
 25 οιμαθητ αι
 αυτου:

Mk 6, 1

Mk 6, 2	Mk 6, 3	
2 Καιγενομενου σαββατου. ηρξ αποδιδασκειν εντεσσυναγωγαι:	: <u>ΙΔ</u> : <u>περητηστοναποσ τωλωνδιαταγησ:</u> κανδαλιζοντο εναυτω:	(3)
Καιπολλοιακου	: <u>ΝΑ</u> : Καιελεγεναυτ οισ οισ· ουκε	4
σαντεσεξεπλη σσοντοεπιτη διδαχηαυτου λεγοντεσπο	5 στινπροφητη σατιμος· ειμη εντηπατριδι τηεαυτου· και εντοισσυγγε	10
θεντουτωτα υτα· καιτισησο φιαηδοθησααυτω.	νηουσινκαιεν τηοικιααυτου:	10
ιναδυναμειστοι αυταιδιατων	Καιουκηδυνα τοεκειποιησ	5
χειρωναυτου	αιουδεμιν· ημ	15
3 γινωνται· ουχο	ηολιγοισαρρω	15
υτοσ εστινο	στοισ επιθει	15
τεκτωνουϊ	στασχειρας	15
οστησμεριας	εθεραπευσε·	15
αδελφοσϊακω	καιεθαυμαζ	6
βου καιϊωσητ	ενδιατιναπι	20
οσ καιϊουδα·	στιαναυτων:	20
καισιμωνος·	Καιπεριηγεντα	20
καιουκεισιν	: <u>ΝΒ</u> : σκωμασκυκ	20
αια δελφαιαν	: <u>ΙΔ</u> : λωδιδασκων:	20
τουαδεπροσ	25 : <u>ΝΓ</u> : Καιπροσκαλει	7
ημασ· καιεσ	τετουσ: ιβ:	25
Mk 6, 3	καιηρξατοαυτουσ	25
Mk 6, 3	Mk 6, 7	25

Mk 6, 7

Mk 6, 11

- (7) αποστελλεινδου
οδουκαιεδιδου
αυτοισεξουσι^α
τωνπνευματω^ω
τωνακαθαρτων: 5
- 8 Καιπαριγγιλεναυ
τοιςιναμηδεν
αρωσινεισοδον·
μητερα^βιδον· 10 :N̄ς:
μητεαρτον· μ
ητεπηραν· μητ
εειστηνζωην
9 χαλκον· μητε 15
υποδεδεμεν
ουσσανδαλια· κ
αιμηενδυσησ
θεδυοχιτωνας:
- 10 Καιελεγεναντ
:NΔ: οισ· όπουεανει 20
σελθηταιεισ
οικιανεκειμ
ενετε· έωσαν
εκειθενεξε
λθητε: 25
- 11 Καιοσοιμηδε
:NΕ: ζωνταιυμας·
μηδεακου

:IΕ: περιϋωαννουςκαιηρωδου:
σωσινϋμων· εκ (11)
πορευομενοι
εκειθενεκτιν
αξατετονχου
ντονϋποκατο
τωνπωδωνϋμ
ωνεισμαρτυ
ριοναυτοις:
Καιεξελθοντε 12
σεκηρυσσών
ιναμετανω
σιν· καιδεμώ 13
νιαπολλαεξε
βαλλονκαιηλ
ειφονελαιωπο
λλουσαρρωστ
ουσκαιεδερα
:IΕ: πευοναυτους:
20 Καιηκουσενο 14
:NΖ: βασιλευσηρω
δησ φανερων
γαρ· εγενετο
τοονομααυτου·
25 καιελεγεν· ο
τιϋωαννης ο
βαπτηστηση
γερθηεκνεκρω.

Mk 6, 11

Mk 6, 14

	Mk 6, 14		Mk 6, 18		
(14)	καὶ δια του τοῦ αἰ δυναμει σενε ργου σινε ναυτω:		Ελεγεν γαρ' οἱ ωαννηστω ηρ ωδη οτι ου κε ξεστιν σοι εχει ντην γυναικα του αδελφου σου: η δε ηρ ωδια σενειχε ναυτω· και η ελεναυτο να ποκτηναι και ου κεδυνατ ω· ο γαρ' ηρωδ ησφοβοιτο των ἰωαννην ιδωσαυτο να νδρα δικαιον και αγιον: και συνετηρεια υτον· και ακο υσασαυτου πολλα η πορη· και ηδεωσαυ του ηκουεν: Γενομενησ δε ημερα σε υκαι ρου:	18	
15	Αλλοι δε ελεγο :NH: οτι ἡλιασεστι· αλλοι δε οτι πρ οφητῶσαι σεις των προφητῶ:	5		19	
16	Ακουσασ δεση :NΘ: ρωδησε λεγεν· ὄνε γω απεκε φαλισα ου τοσ εστιν ἰωαννης· αυτοσε κνεκ ρον ηγε ρθη: αυ τοσ γαρ' ο ηρω δησα ποστηλ ασε κρατησεν τον ἰωαννην· και εδησεν αυ τον και εβαλε εισ φυλακην: δια ηρω διαδα την γυναικα φ ιλιππου του α δελφου αυτου· οτι αυτην εγαμησεν:	10		20	
17		15			
		20			
		25		21	
	Mk 6, 17		Mk 6, 21		

	Mk 6, 21		Mk 6, 23	
(21)	οτεηρωδηστ οισγενεσιοις αυτουδιπνον εποιησεν. τοις μεγιστασιν αυ του και τοις χ ιλιαρχοις. και τοις πρωτοις της γαλιλαιας:		στησ βασιλεια σμου:	(23)
			Και εξελθουσα	24
		5	ειπεν τη μητρ η αυτης τιατ ησωμαι ιδει πεν. την κεφ αλην ἰωαννου του βαπτιζο	
22	Και εισελθουσης της θυγατρος αυτης τησ ηρ ωδιαδοσ και ωρ χησαμενησ κ αι αρεσασηστ ω ηρωδη· και τ οις συνανακι μενοις ειπεν ὁ βασιλευς τ ω κορασιω· αι τησαι οε ανθε λησ και δωσωσ οι· και ωμοσε	10	τοσ· και εισελ θουσα ευθυς μετασπουδη σπροστον βα σιλεα ειπεν εξ αυτης· δοσμι οι επι πινακι την κεφαλην ἰωαννου του βαπτηστου:	25
		15	αυτης· δοσμι οι επι πινακι την κεφαλην ἰωαννου του βαπτηστου:	
		20	Και περιλυπος γενομενοσ βασιλευς διατ ουσ ορκουσ και τουσ συν ανακιμενουσ ουκ ηθελησεν αθετησαι αυτη:	26
23	αυτη πολλα· ὅ τι ὁ εαν μεαι τησ ησδωσωσ οι· εωσημισου	25		
	Mk 6, 23		Mk 6, 26	

Mk 6, 27		Mk 6, 30	
27	Και ευδυσάποσ τιλασοβασίλε υσσεκουλα τορα· επεταξε̄ ενεχθη̄ναι τη̄ κεφαλῇ ναυτου:		εγγίλαναυτωπ· (30) ανταοσαεποιη σαν· και οσαεδ ιδαξαν:
28	Οδεαπελθωνα πεκεφαλησε̄ τον ἰωαννηνε ντηφυλακη· και ηνεγκεντ ην κεφαλη ναυ του επι πινακι· και εδωκεν αυ την τω κορασιω· και το κορασιον εδωκεν αυτη̄ τη μητρι αυτης:	5 :ΞΒ:	Και λεγει αυτοι 31 σοι σδευτεϋ μεισκατιδιαν εισερημοντο πον και αναπα υεσθ ἐόλιγον· ἦσαν γαρ οἱ ερχ ομενοι και οι ὑπαγοντες π ολλοι και οι ουδ εφαγεινευ και ρουν:
29	Και ακουσαντες οι μαθηται αυτου· ηλθαν και ηραντο πτωμα αυτου· και εθηκαν αυτο εν μνημῳ:	10 15	:ΞΓ: Και απηλθον εν 32 τω πλοιω εισε ρημωντο πον κατιδιαν· και ἰδ 33 ον αυτον ὑπα γοντα και επε γνωσαν πολλοι· και πεζηραποπ ασωντων πο λαιων συνεδρ αμανεκει: και προσηλθον αὐτοις:
30	Και συναγονται οι ΞΑ αποστολοι προ στον ἰν· και αν	20 25	

Mk 6, 30

Mk 6, 33

Mk 6, 34

Mk 6, 37

	<u>Ις</u> : περιτων πεντεαρτων:				
34	<u>Ις</u> : Και ἐξελθὼν ἵδε			ὑμεῖς φαγεῖν·	(37)
	ὄχλον πολὺν· καὶ			καὶ λεγουσιν	
	ἐσπλάγχνισθη			αὐτῶν ἀπελθόντες	
	παυτοῖς· ὅτι			ἡμεῖς διακοσίων	
	σανὼσπροβάτα	5		ἡμεῖς ἀναρτοῦσκα	
	ἡμεῖς χονταποιμεῖς·			αὐτοῖς φαγεῖν·	
	καὶ ἡρξάντο δι				
	δάσκειν αὐτοὺς:				
35	Ἦ δὲ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς			Ὁ δὲ λέγει αὐτ	38
	: <u>ΞΔ</u> : λησένομεν ἡμεῖς·	10		οἱ· πόσους	
	προσελθόντες			ἡμεῖς ἀρτοῦς.	
	σοιμαθῆται αὐ			ὑμεῖς ἀγετε καὶ	
	τοὺς ἐλεγον· ὅτι			δετε· καὶ γιν	
	ἡμεῖς ῥημοῦσεν			οντες ἡμεῖς	
	ὅτι ὅσοι καὶ ἡ	15		σιν αὐτῶν· ἐ:	
36	ἡμεῖς ἀπολλῆ· ἀπο			καὶ· β: ἰχθύας:	
	λυσοῦντο			καὶ ἐπετάξεν	39
	σοῦ ἡμεῖς ἀπ			αὐτοῖς πάντ	
	ἐλθόντες ἡμεῖς	20		ἡμεῖς ἀνακλιθῆ	
	τοὺς κυκλῶ			ναι σὺν ποσῶ	
	γρῶν καὶ κα			ἐπιτοχλῶν	
	μας· ἀγῶν			χορτῶν· καὶ	40
	σιν αὐτοῖς βρ			ναι ἡμεῖς ἀν	
	ωματα· τι φαγῶσι:			σιναι πρῶσαι· ἀνα·	
37	Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς	25		· ρ: καὶ ἀνα· ν: καὶ	41
	εἰπὼν αὐτοῖς·			λαβόντων	
	δοτε αὐτοῖς				

Mk 6, 37

Mk 6, 41

Mk 6, 41

Mk 6, 44

(41) :ε: αρτουσκαι
 τουσ·β: ἰχθ
 υασ· αναβλε
 ψασειστονου
 ρανονευλογ
 ησεν· καικατ
 εκλασεντο
 υσαρτουσ
 καιεδιδουτ
 οισμαθητε
 σουτου· ἵνα
 παραδωσιν
 υτοις· καιτ
 ουδυοῖχθ
 υασεμερησ
 42 ενπασιν· και
 εφαγώνπαν
 τεσκαιεχο
 ρτασθησαν
 43 καιηρανκλ
 ασματων· ιβ:
 κοφινουσπ
 ληρεισ· και
 αποτονῖχ
 44 θυωνκαιησ
 ανοιφῶντ
 εσωσπεντα

ΙΖ περιτουενθαλασση
περιπατου:
 κισχειλιοιαν (44)
ΙΖ δρες:
 Καιευθυσηνα 45
 :ΞΕ: γκασεντουσ
 5 μαθητασ
 τουενβηναι
 εισπλοιον· και
 προαγιναυτο
 ειστοπεραν
 10 εισβηθσαῖδ
 αν· αυτοσδε
 απελυσεντο
 ν οχλον:
 Καιαποταξαμ 46
 15 Ξς ενοσαυτοις
 απηλθενεισ
 τοοροσπρο
 σευξασθαι:
 Και ο ψιασγε 47
 20 ΞΖ νομενησην
 τωπλοιονε
 νμεσωτησ
 θαλασσησ· και
 αυτοσμονο
 25 σεπιτησγησ·
 καιῖδοναυτ 48
 ουσελαυνον
 τασ

Mk 6, 44

Mk 6, 48

Mk 6, 48

Mk 6, 51

(48)	και βασανιζομεν ουσ· ηνγαρ' οανε μοσεναντιος αυτοισσφοδρα:		σαυτουσεισ	(51)
	Και περιτεταρ	5	τοπλοιονκαιε κοπασενοαν εμοσ· καιπε ριεσωσεν αυ τουσ· καιεξη σταντοκαιε θαυμαζων·	
	πατων· επιτη σθαλασσησκ	10	ουγαρσυνηκ ανεπιτοισα ρτοισαλλην αυτωνηκαρ διαπεπωρωμ ενη:	52
49	Οιδειδοντεσ αυτονεπιτη σθαλασσησπ	15	Και διαπερασα τεσηλθονε πιτηνγηνεις γεννησαρεθ:	53
50	εδοξανφαντα σμαιναι· καια νεκραξανπαν τεσκαιεταρα χθησαν:	20	Καιεξηλθοντ οναυτωνεκ τουπλοιου· ευ δυσεπιγνοντ εσαυτον· οια	54
	Ευδυσδεελα λησενμετα υτων καιλεγ ειαυτοισ· θα	25	νδρεστουτο πουπεριεδρα μωνοληνητην χωρανεκεινην· καιηρξαντο	55
51	μισηροβεισθε: Και ανεβηπρο			
	:ΞΗ:			
	Mk 6, 51		Mk 6, 55	

	Mk 6, 55		Mk 7, 2
	<u>ἸΗ περιτ' παραβασσωσι σε εν το λισ του θυ:</u>		
(55)	ελικραβαττοις του σκακωσεχ οντα σφερεινο πουηκουονο τιεστιν:	του. κοιναισχε ρσιν του τεστ ινα νιπτοι σε σ θιοντα σ του σ αρτου σε μεμ ψαντο:	(2)
56	Και ο που ανεισε		
:ΞΘ:	πορευε το εισα γρουσ· ηκωμασ· ηπολις· εν τε σα γορε σε τιθουν του σα σθενουν τασ· και παρεκα λου ναυτον. ινα καν του κρασπ εδου του ιματι ου αυτου αψων ται και ο σοι ανη ψαντο αυτου	Οι γαρ' φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι· εαν μη πυγμα νιψ ωνται τα σχειρ ασ· ου κε σθιου σιν κρα του ν τε στην παραδ ωσιν των πρε σβυτερων· και α ποαγορ ασε αν μη βαπ τησωνται ου κε σθιουσιν· και α λαπολαεσ τινα παρελαβο κρατειν βαπτ ισμου σποτη ριων· και ξεστ ων· και χαλκιω ν· και κλινων:	3
7, 1	:ΙΗ: εσωζοντο: Και σιναγονται	10	
:Θ:	προσ αυτον οι· φαρισαιοι· και τ ινε σ των γραμ ατεων ελθον τε σα πο ιεροσ ολυμων. και ιδ οντε σ τινα στ ον μαθη των αυ	15	
2		20	
		25	
		Και επερωτωσιν	4
			5
	Mk 7, 2		Mk 7, 5

Mk 7, 5

Mk 7, 7

(5) αυτονοιφαιρσαι
οικαιοιγραμμ
ατεισλεγοντε
σ· διατιοιμαθη
ταισουουπερι
πατουσινκατα
τηνπαραδοσι
τωνπρεσβυτ
εροναλλακοιν
αισχερσινεσ
θιουσιντων
αρτων:

6 Οδεαποκριθει
σειπεναυτοισ·
καλωσεπροφη
τευσενησαϊας
περιϋμωντω
ῑποκριτων· ο
σειπεν: ουτοσ
ολαοστοισχει
λεσινμετιμα·
ε̄ιδεκαρδιαυτω
ε̄πορρωπεστιν
7 ε̄απεμου· ματιν
ε̄δεσεβονταμε·
διδασκοντε
σδιδασκαλεια
σ· ενταλματα

Mk 7, 7

ανων· βαπτισμ (7)
ουσποτηριων·
καιξεστων· και
ᾱλαπαρομοιατ
5 οιαυταποιεите·
αφεντεστηνε 8
ντοληντουδ̄υ.
κρατιτετηνπ
αραδοσιντανα
10 νθρωπων:
Καιελεγεναυτοισ 9
καλοσαθε̄τε
τηνεντωλην
τουδ̄υ. ῑνατην
15 παραδοσινϋμω
στησητε:
Μωϋσησγαρ̄ειπε 10
τιματονπατε
ρασουκαιτηνμ
20 ητερα καιοκα
κολογον̄ π̄ρα
ημητεραδαν
ατωτελευ
τατω:
25 Ῡμεισδελεγε 11
ταιεανειπη̄αν̄οσ
τω̄π̄ρητημη
τρειαυτουκο

Mk 7, 11

Mk 7, 11		Mk 7, 15	
(11)	ρβανοεστινδω ρον· όεανεζεμ ουαφεληθησ·	εκπορευομε να· εστιντακ οινουντατον	(15)
12	ουκετιαφιετ αιαυτονουδε	5 ειαταακουει ν· ακουετω·	16
13	ποιησαιτωπρι ητημητριακ υρουντεστο λογοντουθυ	Καιοτεεισηλθ ενεισοικον αποτουοχλο	17
	τιπαρδοσιυμ ανηπαρεδωκα τεκαιπαρ' όμοι ατοιαυταπολ λαποιειτε·	10 υ· ετηρωτησα αυτονοιμαθ ηταιαυτουπ εριτησπαρaboλiς·	
14	Καιπροσκαλεσα :OB: μενοσπαντα τονοχλον· ει πεναυτοις· ακ ουσατεμουπα ντεσκαισυνι εται· ουδενεσ	15 σ· ουτασκαιι μεισαισινετοι εσται· ουνειτε· οτιπαντοεξω θενεισπορει	18
15	τινεξωθεντ ουανουεισπο ρευομενονει σαυτονοδυν αταικοινωνσαι αυτοναλλατα εκτουανου	20 ομενονειστο ανονουδυνα ταιαυτονκοι νασαι· όπου κεισπορευε 25 ταιαυτουεισ τηγκαρδιαν αλλειστηγκοι λιαναυτου	19

Mk 7, 15

Mk 7, 19

Mk 7, 19

Mk 7, 24

- (19) καιειστοναφεδρ
ωναεκπορευετ
ε· καθαρίζωνπα
ταταβρωματα:
20 Ελεγενδεότιτ
οεκτουαν̄ου
εκπορευομε
νονεκεινοκοι
νοιτοναν̄ον· ε
21 σωθενγαρ'εκτ
ησκαρδιαστων
αν̄ων· οιδιαλογ
ισμοι οικακοι
εκπορευονται·
πορνιαι· κλοπαι·
22 φονοι· μοιχιαι·
πλεονεξιαι· πο
νηριαι· δολοι· ασ
ελγιαι· οφθαλμ
οσπονηροσ· βλ
ασφημιαι· ὑπη
ρηφαναι· αφρο
23 συναι· παντατα
υταπονηραεσ
ωθενεκπορε
υεται· καικοιν
οιτοναν̄ον:
24 Καιεκειθεναν

Mk 7, 24

- :10: περιτισφυνικησ̄
αστασαπηλθεν (24)
εισταοριατυρου·
καιεισελθενεισ
τηνοικιανουδ
εναηθελενγνω
ναι· καιουκηδυν
ηθηλαθειν:
Ακουσασγαργ 25
υνηπεριαυτου·
10 ησειχεντοδυ
γατριονπ̄ναακ
αθαρτον· ελθ
ουσαπροσεπε
σενπροστους
15 10 ποδασαντου:
:0Γ: Ηδεγυνηήνελλη 26
νισσυροφοιני
κισσατωγενει:
Καιηρωτααυτον
20 ἵνατοδαιμονι
ονεκβαλληεκ
τησδυγατροσ
αυτης· καιε 27
γειαυτη· αφε
σπρωτονχορ
25 τασθηναιτατ
εκναουγαρεσ
τινκαλοναραι

Mk 7, 27

Mk 7, 27

Mk 7, 31

		: <u>κ</u> :	<u>περιτουμογγιλαλου:</u>	
(27)	τοναρτοντω̄		Καιπαληνεξελ	31
	τεκνων· καιτοι	ΟΔ	θωναποτονο	
	σκυναριοισβαλη̄:	<u>χ</u> <u>αρ</u>	ριωντυρου. <u>προσ</u>	
28	Ηδεαπεκριθηα	<u>τωκρ</u>	ηλθεν̄: διασιδω	
	υτωλεγουσα	5	νοσεις: τη̄νθα	
	κε. καιτακυν		λασσαντησγα	
	αριαυποκατω		λιλαιας· αναμε	
	τηστραπεζησ		σοντωνοριων	
	εσδιουσιναπ		τησδεκαπολ	
	οτονψιχιων	10	εωσ· καιφερου	32
	τωνπεδιων:		σιναυτωκωφ	
29	Καιειπεναυτη		ωνκαιμογιλα	
	διατουτοντω̄		λονκαιπαρακα	
	λογον· υπαγε		λουσιναυτον	
	εξεληλυθεν	15	ιναεπιθηαυτω	
	εκτησθυγα		τηνχειρα:	
	τροσσουτο		Καιαπολαβομ	33
	δαμονιον:		ενοσ αυτον	
30	Καιαπελθουσα		αποτουοχλ	
	ειστονοικον	20	ουκατιδιαν	
	εαυτησευρε̄		εβαλεν. πτυ	
	τηνθυγατερα		σαστουσδακ	
	αυτησβεβλη		τυλουσ αυτ	
	μενηνεπιτη̄		ουεισταωτα	
	κλινην· καιτ	25	αυτου. καιη	
	οδαιμωνιον		ψατοτησγλ	
	εξεληλυθος:		οσση̄ αυτου·	
			καιαναβλεψα	34

Mk 7, 30

Mk 7, 34

Mk 7, 34

Mk 7, 37

(34) σειστονουρανῶ
 εστεναξεν και
 λεγει αυτω. εφφ
 αθα· οεστιν δι
 35 ανοιχθητι· κ
 αιευθεωσδιη
 νυγησαναυτο
 υαιακοαι· και
 ελυθη οδεσμ
 οστησγλωσσ
 ησαντου. και
 ελαλησεν ορ
 36 θωσκα διεσ
 τηλατο αυτ
 οισ· ἵνα μη δεν
 ιλεγῶσιν·
 Οσωδε αυτο
 ΟΕ ἰσδιεστε λλ
 ετο· μαλλον
 περισσοτερ
 ονεκηρυσσῶ.
 37 και ὑπερ' περ
 ισωσσεξεν
 λησσοντο λε
 γοντες·
 Καλωσπαντα
 :Ος· πεποιηκεντ
 ουσ κωφους

Mk 7, 37

KA: περιτων επτα αρτῶ
 ποιειακουειν· (37)
 και τουσαλαλο
KA υσλαλειν· 1
 Ενεκεινα ἴδεται 8, 1
 5 αισημεραις·
 παλιν πολλου
 οχλου οντος·
 και μη έχοντ
 10 ωναυτων τι φ
 αγωσιν· προς
 καλεσαμενο
 στους μαθη
 15 τας αυτου λε
 γει αυτοις· σ 2
 πλαγχνιζομαι
 επιτω χλω·
 ὅτι ηδη ημε
 20 ραι τρις προς
 μενουσιν μοι·
 και ου κεχου
 σιν τι φαγωσιν
 3 και απολυσαι· 3
 αυτου σνησ
 25 τήσου δελω·
 μη εκλυθω
 σιν εν τη οδω
 τινεσ γαρ' αυ
 των απομα

Mk 8, 3

Mk 8, 3

Mk 8, 7

			<u>KB</u>	περιτιζυμηστ ω	
				φαρισαιων:-	
(3)	κροδενηκασῑ			ευλογησασαυ	(7)
4	καιαπεκριθησᾱ			τα. ειπενπαρα	
	αυτωιμαθητ			θηναικαιεφα	8
	ε̄αυτου. ποθε̄			γονκαιεχορ	
	ωδετοσουτο	5		τασθησαν· και	
	υσδυνησεται			ηρανταπερισ	
	τισχορτασε̄α			σευματατω	
	ρτωνεπεριμ			νκλασματω̄	
5	ιασ· καιεπιρωτ			επτασφυριδ	
	ααυτουσλεγω̄.	10		ασ· ησανδσοι	9
	ποσουσαρτου			φαγοντεσω	
	σεχετε· οιδε			σ τετρακισχ	
	ειπονεπτα:			ειλιοικαιαπε	
6	Καιπαραγγειλα			λυσεναυτους:	
	στωοχλοανα	15		Καιευθεωσαν	10
	πεσ̄ινεπιτησ			εβηειστοπλοι	
	γησ· καιλαβον			ονμετατων	
	τουσεπταα			μαθητωναν	
	ρτουσευχα			του. καιηλθε	
	ριστησασεκ	20		νεισταμερ	
	λασεν καιεδ		<u>KB</u>	ημαγδαλα:	
	ιδουτοισμα			Καιεξηλθονο	11
	θητε̄σαυτου.		:OZ:	ιφαρισαιοικαι	
	ιναπααραδωσιν			ηρξαντοσυν	
	καιπαρεθηκ	25		ζητη̄ναυτω:	
7	αντωοχλωκ			ζητουντεσ	
	αῑχονῑχθυ			τισημιονπα	
	διαολιγα. και			ραυτουαπο	

Mk 8, 7

Mk 8, 11

Mk 8, 11

- (11) τουουρανου·
πειραζοντες
αυτον:
- 12 Και αναστεναξα
στωπνίαυτο
υλεπει:
- ΟΗ: Τι ηγε νεαύτη
ζητισημάννα
μην λεγω υμιν
ειδοθησεται
τηγε νεαταυ
- 13 τησημιον: και
αφεισαντους
παλινεμβασει
σπλοιοναπηλθ
ενειστοπεραν:
- 14 Καιεπελαθον
τολαβειναρτ
ουσ· έναμονο
ναρτονεχον
τεσμεδεαυ
τανεντωπλωω:
- 15 Καδιεστελλε
ΟΘ τοαυτοιςλε
γων· βλεπετε
αποτησζυμη
στωνφαρισαι
ων· καιτησζυ

Mk 8, 15

Mk 8, 15

- μηστονηρωδιανων: (15)
Καδιελογιζοντο 16
:Π: προσαληλουσλ
εγοντεςοτια
5 αρτουσουκε
χομεν: καιγν 17
ουσ οισ ειπεν
αυτοις· διατι
διαλογιζεσθαι
10 εντεσκαρδιαι
σ υμωνολιγω
πίστοι ο τιαρ
τους ουκεχ
ετε· ουπαν
15 οειτε ουδεμ
νημωνευετε
πεπαρωμενη
υμωνεστιν
ηκαρδια· οφ 18
θαλμουσεχ
20 οντεσουβλε
πεται καιωτα
εχον τεσου
κακο υετεο
25 υπονοειτε·
ουδεμνημο
νευετε· οτε 19
τους: .ε: αρ

Mk 8, 19

Mk 8, 25

Mk 8, 28

<u>ΚΔ</u> περιτησεν κεσάρια επεροτισεωσ:		
(25)	γοσαπαντα:	αλλοι δε εν ατω (28)
26	Και απεστιλεν αυτον εις τον οικον αυτου λεγων· ὑπαγε 5 εις οικον σου. και ενειστη κωμη νεισελ θησ· μηδεν ει <u>ΚΔ</u> 10 πησεν τη κωμη:	αλλοι δε εν ατω προφητων: Λεγει αυτοις 29 ὑμεις δε τι ν αμ ελεγετε ει ν αια αποκριθει σ δε ο πετρο σ λεγει αυτω συ ει ο χς: Και επητημη 30 : ΠΓ: σεν αυτοις να μηδεν ιλε γωσιν περι αυτου: Και ηρξαντω 31 διδασκειν αυ τους· οτι ιδει τον ὑιον του ανου πολλα παθειν και α ποδοκημασ θηναι· ποτ ων πρεσβυ τερων και τ ων αρχιερε ων ν· και των γραμματεων και αποκταν θηναι· και με
27	·ΠΒ· Και εξελθεν οις και οι μαθηται αυτου εις τασ κωμασ και σα ριασ τησ φιλιπ που· και εν τη ο δῳ επηρωτα τουσ μαθητα σ αυτου λεγων αυτοις· τινα 20 μελεγουσιν οι ανωι ειναι:	
28	Οιδε απεκριθ ησαν αυτω λε γοντες· ἴω α ννην τον βα πτιστην αλ λοι δε ηλιν·	25

Mk 8, 28

Mk 8, 31

Mk 8, 31		Mk 8, 34	
(31)	τατρισημερας	παρνησασθαι	(34)
32	αναστηναι· και παρρησιατον λογονελαλει· Καιπροσλαβομε	αυτωνκαιαρα τωτονσταυρο αυτου· καιακ ολουδιτωμοι·	
:ΠΔ:	νοσαντονοπ ετροσ· ηρξατο επιτιμαναυτω·	5 Οσαγρ'εανθελη	35
33	Οδεεπιστραφ εισκαιιδοντο	:Πς· τηνψυχηναυ τουσασααιπο λεσειαυτην·	
	10 υσμαθητας αυτουεπει μησεντωπε τρωλεγων· υ παγεοπισωμ	10 οσδαναπολε σειτηνεαυτο υψυχηνενεκ ενεμουκαιτ ουευαγγελιου	
	15 ουσατανα· οτ ιουφρονιστα του θυ αλλα τατ ων ^{αν} ων·	15 σωσειαυτην· τηγαρ'ωφελη σειτον ^{αν} ονε ανκερδησητ ονκοσμωνο	36
34	Καιπροσκα λε	20 λον· καιζημη ωδητηνψυχ ηναυτου· ητη	37
ΠΕ:	σαμ ενοστο νοχλ ονσυν τ οισμα θητε σαντου ειπ ^κ εναυτοις ^{ειπεν} ^χ ^{αφ} ^{οκσ} Οστισθελιο	25 τησψυχης αυτου· Οσ γαρεανεπ εσ χυνθη	38
	πισωμουακ ολουθειν· α		
Mk 8, 34		Mk 8, 38	

Mk 8, 38

Mk 9, 2

<u>ΚΕ</u> περιτιςμεταμορφωσας του ιω:		
(38)	μεκαιτουσεμ	αναφεριαυτους (2)
	ουσλογουσεντη	εισοροσυψηλο
	γενεαταυτητη	κατιδιανμονο
	πονηρακαιμηχ	υσκαιεντωπρ
	αλιδικαιαμαρτω	5 οσευχεςθαια
	λω καιουιοστο	υτον· μετερ
	υανουεπεσχυ	ορφωθηεμπρο
	νθησετεαυτο.	σθεναυτωνκ 3
	οτανελθηντη	αιταϊματαυ
	δοξητουπρω	10 τουεγενετο
	τουμετατων	λευκαστιλβο
	αγγελωντωναγιων:	ταλειαν· οιγνα
9, 1	Καιεγενεναι	φευσεπιτης
: ΠΖ:	οισαμηνλεγω	γησουδυναται
	μινοτιεισιντ	15 ουτασλευκα
	ινεστωνοδεεσ	ναι· καιωφθηαν 4
	τηκοτων· οιτι	τοισηλιασου
	νεσουμηγευσ	νρωυσει· καισ
	ονταιδανατου	υνελαλουντω:
	εωσανιδωσιν	20 Καιαποκριθεις 5
	τηνβασιλειαν	οπετροσειπε
	τουθυ· εληλυ	τω ιω ραββι· κ
	<u>ΚΕ</u> θυϊανενδυναμει: .†	αλονεστινημ
2	Καιμεθημερας	ασωδεειναι· θ
	εξ' παραλαμβα	25 ελεισποιησω
	νιοιστονπετρ	μενωδεσκι
	ων καιιακωβο	ναστρις· σοιμ
	καιιωαννηνκ,	ιαν· καιμωυση

Mk 9, 2

Mk 9, 5

Mk 9, 5		Mk 9, 9	
(5)	μian· καιηλιαμ	ουανουεκνε	(9)
6	ιαν. ουγαρ' ηδει τιελαλει· εκφ οβοιγαρ' εγενοντο:	:ΠΗ: κρωναναστη: Οιδετονλογο	10
7	Καιιδουεγενε τονεφεληε πισκιαζουσα αυτοις· καιηλ θενφωνηεκ τησνεφελησ λεγουσα. ουτ οσεστινουϊο σμουαγαπη τοσακουεταυτου:	5 προσαλληλου σσυζητουν τεσ· τιςτιν εκνεκρωνα ναστηναι: 10 :ΠΘ: Καιεπηρωτων αυτονλεγον τεσ· τιουνοι γραμματισλε γουσιν· οτιηλ ιανδιελθειν πρωτον:	11
8	Καιευθεωσπε ριβλεψαμενοι ουκετιουδε ναϊδοναλλατο ινμονονμεδ' ε αυτων:	15 Οδεαποκριθ εισ ειπεναυτ οισ· ηλιασμεν ελθωνπροτ οναποκατα στησειπαντα· καιποσγεγρα πταιεπιτονυ ιοντουανου. 20 ιναπολαπαθ η καιεξουθε νη θη· αλλαλεγω	12 13
9	Καταβένοντω δεαυτωναπο τουορους· δ ιεστιλατοαυ τοιςϊναμηδε νιαϊδονδιηγη σονται· ειμη οτανουϊοστ	25	
Mk 9, 9		Mk 9, 13	

Mk 9, 13

Mk 9, 17

:K̄ς: περιτουσελινιαζομενου:

(13)	ὑμνοτιήλιασε ληλυθεν: καιεπ οιησεναυτω οσηδελησαν· κ αδοσγεγραπται επαυτον:	5	Διδασκαληνεγ κατονϋιονμ ουπρόσε εχό ταπ̄νααλαλον· καιοπουαναυ τονκαταλαβη ρησσειαυτον καιαφριζει· και τριζιτουσοδ οντασαιτου καιζηρενεται: και ειποντοις μαθηταισσου ιναεκβαλωσιν αυτω· καιουκ ισχυσανεκβ α λειναυτο:	(17)
14	Καιελθωνπροσ τουσμαθητας αυτου. ιδενο χλονπολυνη εριαυτουσ· κ αιτουσγραμα τεισσυνητ ουντας προσ αυτουσ: καιε υθυσπασοχλ οσιδωναυτον εξεθαμβηθη σαν· καιπροστ ρεχοντεσησ παζοντοαυτο:	10	Καιαποκριθεισ αυτοις οῑσειπ εν· ωγενεααπ ιστε: εωσποτ επροσϋμασ εσομαι. εωσ ποτεανεξομ αιϋμωνφερετ εαυτονπροσμε:	18
15	αυτουσ: καιε υθυσπασοχλ οσιδωναυτον εξεθαμβηθη σαν· καιπροστ ρεχοντεσησ παζοντοαυτο:	15	Καιαποκριθεισ αυτοις οῑσειπ εν· ωγενεααπ ιστε: εωσποτ επροσϋμασ εσομαι. εωσ ποτεανεξομ αιϋμωνφερετ εαυτονπροσμε:	19
16	Καιεπιρωτησε αυτουσ. τισυ νηζητητεπρο σαληλουσ· και πεκριθιεισε κτουοχλου καιειπεναυτω:	20	Καιηνεγκαναυ τονπροσαυτον·	20

Mk 9, 17

Mk 9, 20

	Mk 9, 20		Mk 9, 23	
(20)	καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθεὶς τοῦ πᾶν ἐσπαραξέντο παιδιῶν· καὶ ἐπε σὺν ἐπιτησῇ σεκυλιετοα		αἰπανταδυνα τατωπιστε υοντι:	(23)
21	φριζων· καὶ ἐπε πληρωτησεν τοῦ πᾶν αὐτοῦ οὐδ' ἐλεγων· πο σοσχρονοσ ἐστιν ἐξου τουτογεγο νεναυτω· ὁ δε εἶπεν· ἐκ	5	Εὐθυσδεκρ αζασοπῆρτο υπέδιου μετ αδακρύων λ εγει· πιστε υω· βοηθημο υτίαπιστια:	24
22	πέδος· καὶ ἐπε ὀλλακίσεις πυρ' αὐτονε βαλεν καὶ εἰς ὕδατα ἅνα αὐ ὀλεσι αὐτον· ἀλλ' ἐπειδὴ βοηθησὸν ἡμ ιν κέσπλαγχν ἰσθεις ἐφημασ:	10	Ἰδὼν δὲ οὐδ' οὐ τι ἐπισυντ ρεχειοχλος ἐπετιμήσε ν τῶ πᾶν τῶ ακαθάρτῳ λεγων· τοα λαλῶν καὶ κω φ ὁ πᾶν· ἐγώ σοῖ ἐπιτασ ω· ἐξελεθεα παυ του· καὶ μηκετι εἰς ἐλθῇ σεῖσας τον· καὶ κρ	25
23	Οὐδ' οὐδ' εἶπεν αὐτῷ· εἰδὼ ν ἡπιστευσ	15	αζασπολλα· καὶ ἐσπαραξα σαυτον	26
		20		
		25		

Mk 9, 23

Mk 9, 26

Mk 9, 26		Mk 9, 29	
			:ΙΔ:
(26)	εξηλθεν· κ αιεγενε τῷ σινεκροσ· ως τεπολλουσ λεγεινοτιαπ 27 εθανεν· οδε ἰσκρατησας τησχειροσα υτου. ηγηρε ναυτονκαι ανεστη:	5 10	αυτοιστου (29) τοτογενοσ ενουδενιδυ ναταιεξελθ ειν· εμηνενπ ροσευχηκ αινηστια: Καιεκειθεν :ΖΓ: εξελθοντε σ· παρεπορε υοντοδιατι σγαλιλαιασ· κ αιουκηθελε νῖνατισγνω· 15 εδιδασκεν γαρ· τουσμα θηταςαυτο υκαιελεγεν αυτοις. οτι 20 οὔτιστουαν ουπαραδωθη σεται ειςχειρ ασανων·
28	4B: Καιεισελθον τοσαυτου εισοικον· πρ οσηλθοναυτω οιμαθηταιαυ τουκατιδια ν· καιεπιρω τησαναυτ ον λεγοντ εσοτιημει σουκηδυνη θημενεκβα 29 λειναυτοκ αι ειπεν	15 20 25	31
Mk 9, 29		Mk 9, 31	

Mk 9, 37

Mk 9, 41

(37)	μονονα λ		Καιοσανποτι	41
	λακαιτον απ		: 4H: σηῦμασποτ	
	οστιλανταρε:		ηριονῦδατο	
38	Εφηαυτωοῖω		σεντοονομ	
: 4Z:	αννησ. διδασκ	5	ατιμου. οτι	
	αλειδομεντι		χῡεστιναμ	
	ναεντω ονομ		ηνλεγωῦμιν·	
	ατισουε κβαλ		οτιουμηαπο	
	λονταδαιμονι		λεσητονμη	
	ακαιεκολυο	10	σδοναυτου:	
	μεναυτονοτ		Καιοσανσκανδ	42
	ιουκηκολου		: 4Θ: αλισιενατον	
	θημιν:		μικρωντου	
39	Οδειῖειπεν. μ		τωντωνπισ	
	ηκωλυετα	15	τευοντων	
	υτον· ουδεις		εισεμε: καλ	
	γαρ' εστινός		ονεστιναυ	
	ποιησειδυνα		τωμαλλωνει	
	μινεπιτοον		περ' ικειτέμυ	
	οματιμου. κ	20	λωνικωλιθος	
	αιδυνησεται		περιτωντραχ	
	ταχυκακολ		ηλῶναυτου. κ	
	ογησαιμῆαι:		αιβληθηεις	
40	οσγαρ' ουκεσ		τινθαλασσαν:	
	τινκαθημα	25	Καιεανσκανδα	43
	ὑπερ' ημωνε στιν:		λιζεισηχειρ	
	Mk 9, 40		Mk 9, 43	

Mk 9, 43		Mk 9, 46		
(43)	σουαποκοψον αυτην· καλονε στινσεκυλλο εισελθεινειςτ ηνζωην· ητας δυοχειρασεχ οντααπελθει ειστινγενναν ειστοπυρ' τοα 44 σβεστον· οπ ουοσκωληζ αυτωνουτε λευτα· καιτο πυρουζβενυται·	5 10 15 20 25	κ ωληζ' αυ τ ωνουτε λευτα· καιτο πυρ' ουζβενυται· Κανοοφθμοσ σουσκανδαλ ιζεισεεκβαλ εαυτον· καλ ονεστινσεμ ονοφθαλμω εισελθεινεις τηνβασιλεια ντο υ θυ· ητ ουοδυοοφθα μους εχοντ αβληθηναι ει στηνγεεννα· :PA: τουροσ· Οπουοσκω ληζ' αυτωνου τελευτα· και τοπυ' ουζβ εν νυται· Πασ γαρ' πυρι αναλωθης ε ται· καιτασα	(46) 47 <

Mk 9, 49

Mk 10, 3

	<u>KH</u>	περιτησεπερωτισεωσ τωνφαρισαιων:			
(49)		θυσιααλιαλισθ ησεται:		Οδεαποκριθει	3
50		Καλοντοάλας· εα		σειπεναυτοις·	
	:PB:	δετοαλασαναλο		τιυμινενετιλ	
		γενηται· εντινι	5	ατομωσης:	4
		αυτοαρτυσεται·		οιδεειπον· επε	
		εχετεενεαυτ		τρεψενβιβλιον	
		οισαλας· καιρη		αποστασιουγρα	
		νευεταιεναλληλοις:		ψαικαιαπολυσαι:	
10, 1		Καιεκειθενανα	10	Οδεισ ειπεναν	5
	.PF:	στασ ερχεται		τοις· προστην	
		εισταοριατησι		σκληρωκαρδι	
		ουδεας· περαν		ανυμωνεγραφ	
		τουϊορδανου·		ενυμιντηνεν	
		καισυνερχεται	15	τωληνταυτην·	6
		παλην ο οχλος		αποδεαρχησκ	
		προσαυτον· κ		τισεωσαρσεν	
		αιωσειωθειπαλι		καιθηλυεποιη	
	<u>KH</u>	εδιδασκεναυτους:		ε σεναυτουσοθς:	
2		Οιδεφαρισαιοι	20	ε καιειπενεκε	7
		προσελθοντ		ε ντουτουκατα	
		εσ επηρωτων		ε λιψειανωστονπρα	
		αυτον· ειξεσ		ε αυτουκαιτην	
		τινανδριγυν		ε μητερα· καιπρο	
		αικααπολυσαι·	25	ε σκολληθησεται	
		πιραζοντεσαυτο:		ε προστηνγυναι	
				ε κααυτου· καιεσ	8

Mk 10, 2

Mk 10, 8

Mk 10, 8		Mk 10, 13		
(8)	ταιοιδυοεισ· αρκαμian· ωστ εουκετειεισι δυοαλλασαρξ' 9 μια· οουνοθσ υνεζευξεν· τ ο υτοαν̄σμη χωριζετω: 10 Καιεντηοικια :PΔ: παλινοιμαθη ταιεπιρωτωνα υτονπεριαυτ 11 ουκαιλεγειαυτοις: Εαναπολυσηαν :PE: η ρ' τηνγυν̄εκα αυτου· καιγαμη σηαλληνμοιχα 12 τε· καιγυνηα νεξεληθαποα νδροσ· καιγαμη 20 σειαλλονμοιχατε: 13 Καιπροσεφερον :Pζ: αυτωπαιδια· ινα αυτωναψηται· οιδεμαθηταιαυ τουεπιτιμων	5 10 15 20 25	τοιςφερουσιν· Ιδονδεοισηγα νακτησενκαι επιτιμησασει πεναυτοις· αφ εταιταπεδιαε ρχεσθαιπροσ με· καιμηκω λυετεαυτα· τωνγαρ· τοιου τωνεστινηβ ασιλειατουδυ: Αμηνλεγωυμ̄· οσανμηδεζητ ετηνβ̄ασιλειαν τουδυωσπε διον· ουμηεις ελθηεισαυτη· καιεναγκαλισ 16 αμενοσαυτα: κατευλογει τιθειςτασχει ρασεπαυτα: Καιεκπορευο 17 μενουαυτο υ· εισοδον· ιδου	(13) 14 15 16 17
Mk 10, 13		Mk 10, 17		

Mk 10, 17

Mk 10, 20

(17) τισ πλουσιοσδ
 ραμων και γονυ
 πετησασαυτο
 επηρωταυτο
 λεγων· διδασκ
 αλεαγαθα· τι
 ποιησω ινα ζω
 ηναιωνιον κλη
 18 ρονομησω· οδ
 ε ις ειπεν αυτω·
 τι με λεγει σα
 γαθον· ουδ ει
 19 σ αγαθος ειμη
 εις οθς· τα σεν
 τω λα σοι δασ·
 μη μοι χευσησ·
 μη φονευσησ
 μη κλεψησ· μη
 ψευδομαρτυ
 ρησησ· μη αποσ
 τερησησ· τιμα
 τον παρσου και
 την μητερα σου·
 20 Οδε αποκριθε
 ις ειπεν αυτω·
 διδασκαλαιπα

Mk 10, 20

ντα ταυτα εφ (20)
 υλαξαμηνε
 κνεοτητος
 μου· τι επι
 5 στερω·
 Οδε ιδεμβλεψ 21
 ασαυτω ηγαπ
 ησεν αυτον·
 Και ειπεν αυτω
 10 :ΡΗ· ειθελει στελει
 ος ειναι εν σευ
 στερει· υπαγε
 οσα εχει σπω
 λησον και ιδος
 15 τοις πτωχοις·
 και εξεισδησα
 υρον εν ουραν
 ω· και ιδευρω
 ακολουθιμοι·
 20 Οδε στυгнаσα 22
 :ΡΘ· σ επι του τωτ
 ωλογω· απηλθ
 ενλοιπουμεν
 οσην γαρεχων
 25 κτηματα απολα
 Και περιβλεψα 23

Mk 10, 23

Mk 10, 23		Mk 10, 25	
(23)	μενοσοῖς· λεγει τοις μαθηταις αυτου· πωδῖς κωλωσοιτα χρη ματα εχοντες 5 ειστην βασιλειᾱ του θυεισελευ 24 σονται· οιδε μα θηται αυτουε θαμβουντο επ ιτοις λογοις αυ του· Οδεις πα λιναποκριθεις ειπεν αυτοις· τεκνα πωσδυ 15 σκολονεστινι ουσπεποιθοτα σεπιτοις χρημ ασι· ειστην βα σειλειαν του θυ 25 εισελθειν· ευ κοπωτερων εστιν καμηλο διατρυμαλιας ραφιδοδοσεισελ θιν· η πλουσιον		ειστην βασιλει (25) αντου θυ· Οιδε περισσωσ 26 εξεπλησσοντο λεγοντες προ σεαυτουσ και τις δυναταις ωθηναι· Αποκριθεισδε 27 οἱσ λεγειαν το ις· παραμεν ἄνθρω τουτο αδυνα τον αλλ' ου παρ α θωπανταγα 15 ρδυνατα παρ ἡμῶν· Ἡρξάτο λεγειν 28 αυτω ὁ πετρος· ἴδου ημεις αφη καμεν παντα 20 και ηκολουθησα μεν σοι· Και αποκριθει 29 : ΠΙ· σ οἱς ειπεν αμῖ λεγω ὑμιν· ου 25 δεισεστινος αφηκε νοικιαν·
Mk 10, 25		Mk 10, 29	

Mk 10, 29

Mk 10, 32

(29) ηαδελφους· ηαδ
 ελφας· ημητερα·
 ηπατερα· ητεκνα·
 ηαγρους· ενεκε
 νεμου· ηένεκε
 30 τουευαγγελιου.
 όσουμηλαβη
 κατονταπлас
 ιωνα· νυνεντω
 κερωτουτω· οι
 κιας· καιαδελφ
 ουσκαιαδελφας·
 καιμητερα· και
 τεκνα· καιαγρ
 ουσμεταδιωγ
 μων· καιεντω
 αιωνιτωερχω
 31 μενωζωηναιω
 νιον· πολλοιδε
 εσονταιπρωτ
 οι εσχατοι· και
 εσχατοιπρωτοι·
 32 Ησανδεεντηο
 :PIA: δωαναβένοντε
 σ εισίεροσολυ
 μα· καιηνπροαγο

·Λ: περιτωνυϊωνζεβε
δαιου:
 αυτους οϊς·[†] (32)
 και εθαμβουντο·
 ουδεακολουθ
 ουντεσεφοβουντο:
 5 Λ Καιπα^αραλαβων
χ
αρ παλιντουσδα
 :PIB: δεκαηρζατο
 αυτοισλ εγειν·
 10 ταμελλοντααυ
 τωσυνβενειν·
 οταϊδουαναβαι 33
 νομενεισίερο
 σολυμα· καιο
 υϊοστουανου
 15 παραδοθησεται
 τοισαρχιερευ
 σινκαιτοισγρα
 μματευσιν·
 καικατακριν
 20 ουσιναυτονθ
 ανατω καιπαρ
 αδωσουσιναυ
 τοντοισεθνε
 σιν· καιεμπεξ 34
 25 ουσιναυτω· κ
 αιεμπτυσουσιν
 αυτω·

Mk 10, 32

Mk 10, 34

Mk 10, 34		Mk 10, 38	
(34)	καίμασθήγασ ουσιν αὐτον· κ αὶ ἀποκτενοῦ σιν· καὶ ἡ τριτ ῇ ἡμέρᾳ ἀναστ ῇσεται·	5	Ὁδε ἀποκριθε ῖς εἶπεν αὐτοῖς σ· οὐ κοιδάτε τι ἐτι σθαι· δυ νάσθαι πεινῶν το ποτηριον ὃ ἐγὼ πίνω. ἡ τ ῷ βαπτισμα τι οὐ βαπτίζ ομαι· βαπτισ θῆναι· οὐδε εἶ πεν πάντοτε·
35	Καὶ προσπορεῖ · ΠΙΓ· ὄνται αὐτῷ· ἵνα κωβόσκα ἰῶνα ν νησὺ ἰοῖ· ἔβρε δαιον· καὶ λέγο υσιν αὐτῷ· δι δάσκαλε· δεῦλ ομεν ἵνα οὕτως σε ἐρωτήσωμεν· ποιήσῃς ἡμῖν·	10	Ὁδε εἶπεν αὐ τοῖς· το μὲν ποτηριον οὐ γὰρ πίνω πεινῶ ν· καὶ το βαπ τισμα οὐ γὰρ βαπτίζομαι·
36	Ὁδε λέγει αὐτ οῖς· τί θέλετε ποιῆσαι ὑμῖν·	15	βαπτισθῆναι τοδε καὶ θ ῆσαι ἐκ δεξι ῶν μου· καὶ ἐξ εὐωνύμων·
37	οὐδε εἶπον αὐ τῷ· δόσῃ μιν ἵνα εἰσεκδεξι ῶν σου· καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων καθησώμενε ν τῇ δοξῇ σου·	20	οὐδε εἶπεν αὐτοῖς·
	Mk 10, 37	25	Mk 10, 40

Mk 10, 40

Mk 10, 44

(40) ἀλλ' οἰσητοίμασ
ταιπαράτου ᾤρσμου:

41 Καὶ αὐκοῦσαντε
:ΠΙΔ σοιλοῖποιδεκα
ἠρξάντοαγανα
κτεινπεριῦακ
ωβουκαῖωναννου:

42 Καὶ προ σκαλεσ
αμενοσαυτο
υς οἷς λεγειαι
τοῖς· οἰδατεο
τιοἰδοκουντ
εσαρχειντων
εθνωνκατακ
υριευουσιναι
τον· καιοιμεγα
λοιαυτωνκατ
εξουσιαζουσι
43 αυτωνουχου
τοσεστινεν
ὑμιν· ἀλλ' ὅσεα
νθεληνῦμιν
ειναιπροτοσεσ
ταιπαντωνδο
υλοσ· καιοσαν
44 θεληνῦμινει

Mk 10, 44

:ΛΑ: περιβαρτιμαιουτυφλου:
ναιμεγασεσται (44)
παντωνδιακονος:

Καὶ γὰρ οὐ ὅστο 45
5:ΠΙΕ: υἱαν οὐουκηλ
θενδιακονηθ'

10 ἠναιαλλαδιακ
ονησαικαιδου
ναιτηνψυχην
αυτου λυτρ

:ΛΑ: οναντιπολλῶ:
Καὶ ἐρχονται εἰς 46

:ΠΙς: ἱερὶχω· καιεκ
πορευομενου
15 αυτουκαιτω
μαθητωνεκει
θεν· καιοχλου

20 ἱκανου· οὐ ὅς
τιμαιουβαρτ
ιμαιοσοτυφ
λος· εκαθητο
παρτινοδον

επατων· καια 47
κουσασοτιῶ

25 οναζαρηνοσε
στιν· ἠρξατο

Mk 10, 47

Mk 10, 47		Mk 10, 51	
		<u>ΛΒ</u> περητουπολου	
(47)	κραζεινκαιλεγ ειν· υ̅ιε δαδ̅ ελ εησονμε:	τυφλοσειπε ναυτωραββο υνι· ι̅να αναβλε ψω: Οδειδει	(51) 52
48	Καιεπετιμων αυτωπολλοι· ι̅νασιωπηση. ο δεπολλαμαλλο̅ εκραζενυ̅ιεδαδ̅	5 πεναυτω· υ̅πα γεηπιστισσου σεσω κενσ ε· και ευ θεω σανεβλεψεν.	
49	ελεησονμε· και στας ο̅ις ειπε̅ αυτονφωνηθ̅ ηναι· καιφωνο υσιν τοντυφ λονλεγοντες αυτωθαρσει εγειρεφωνισε:	10 καιηκολουθ̅ ητω̅ εντη : <u>ΛΒ</u> : ο δω: Καιοτεεγγιζο : <u>ΠΙΖ</u> : υσινεισι̅ερο 15 σολυμα· εισ βηδ̅ φαγηκαι εισβιθ̅ανιανπ ροστοοροσ τωνελαιων· α 20 ποστελλιδυ οτονμαθητ̅ ωναυτουλε γωναυτοις. υ̅ 25 παγεταιειστ̅ ηνκωμηντη̅	11, 1 2
50	Οδεαποβαλων το̅ιματιοναυ του. αναπηδη σασηλθενπρ		
51	οσαυτονοδ εαποκρηθ̅ει σλεγειαυτω τησοι̅θελεισ ποιησω· οδε		
Mk 10, 51		Mk 11, 2	

Mk 11, 2

Mk 11, 4

(2)	κατεναντι ὑμων· και ευθεωσει σπορευομεν οιεισαυτην· ευρησεταιπο λονδεδεμεν ονεφονουδ εισανωνεκαθ ησεν· λυσαντ εσαυτοναγα 3 γεται· καιεαν τισ ὑμινειπη τιλυετετον πολον· ειπατε οτιοκδσaut ουχριανεχει· Καιευθεωσπ αλιναποστε λλιαυτονωδε· 4 Καιαπελθοντ εσ ευρον τονπω · P I H : λονδεδ ε μενον προ σθυρανεζω	5 10 15 20 25	επιτουαμφο δουκαιλυουσιναυτο· Καιτινεστων εκειεστηκ οτωνελεγο αυτοις· τιτοι ειτελυοντ εσ τονπωλο οιδειπονau τοισκαθοσε νετιλατοau τοις οισ· καια φηκαναυτους· Καιαγουσιντο πωλονπροστ ονινκαιεπιβα λλουσιναυτω ταϊματιαεau των· καιεκαθ ησενεπαυτο· Πολλοιδεταϊμ ατιαυτων εστρωννυα ειστηνοδον αλλοιδεστιβ αδασεκοπτο	(4) 5 6 7 8
-----	--	---------------------------	--	-------------------------

Mk 11, 4

Mk 11, 8

Mk 11, 8

Mk 11, 11

(8) εκδενδρωνκαι
εστρωννυον
εντηοδω:

9 ΠΘ Καιιπροαγον
τες καιιοιακο
λου θουντε
σεκραζονλε
γοντες· ωσα
νατωψιστω·

10 ευλογημενο
σερχομενο
σενονοματ
ικυ· ευλογη
μενηερχου
ενηβασιλειατ
ουπρσημων
δαδ· ειρηνηε
νουρανκαι
δοξαενψι
στοις:

11 Καιεισελθον
:PK εισιεροσολ
υμαειστοι
ερονκαιπερ
ιβλεψαμενο

Mk 11, 11

:ΛΓ: περιτησυκη
σπαντα· σ.

(11)

οψιασηδι
ουσηστησωρ
ας· εξηλθεν
εισβηθανιαν
μετατωνδω
δεκα:

ΛΓ

Καιτηεπαυριο
νε ξελθοντ
ωναυτοναπο
βηθανιασε πι
νασεν· καιιδω

12

συκηναπομ
ακροθενεχ
ουσανφυλλ
α· ηλθενωσε
ευρησωντη
εναυτη· και
ελθωνεπαυ

13

τηνουδενε
υρενειμ
ηφυλλα·
ουγαρ'ην
καιροσυκω
ν· καιαποκρι

14

Mk 11, 14

Mk 11, 20

(20) ἐξηράμμενην ε
κριζων:

21 Καί αναμνησθή
σοπειροσει
πεναντω· ραβ
βύδεησκη
νκατηρασω
ἐξηρανθή:

22 PKΔ Καί αποκριθεις
οἷσ' εἰχετε
23 πιστιν θυ. ἀμῆ
λεγω ὑμιν· ὅτι
ὁσανειπητω
ρητουτω αρθ
ητικαιβληθη
τειστηνθαλα
σσαν· καιμηδι
ακριθηντη
καρδιααυτου.
αλλαπιστευη·
οτιαλαλειςτ
αι. γενησεται
αυτω ὁσ' ἀνειπη:

24 PKΘ Δια τουτο λεγω
ὑμιν· παντα
ὁσα νπροσευ
χωμενοι αιτη

Mk 11, 24

Mk 11, 24

ΛΔ: περητησαμνηση
κακιας:

σησθε· πιστε (24)
υε τεοτιλημ
ψεσθαικαιεσ
5 ΛΔ ται ὑμιν:

PKς Καί οταν στικε 25
τεπροσευχ
ομενοι· αφιε
ται ειτε χετ
10 εκατατινος.
ἵνα και οπῆρ' ὅ
μων οεντοι
σουρανοισ' α
15 φησειτα παρα
πτωματα ὑμ
ων: ειδε ὕμει 26
σουκαφιετα·
ουδε οπῆρ' ὅ
μων οεντοι
20 σουρανοισ· αφ
ησειτα παρα
ΛΕ πτοματα ὑμῶν:

PKZ Καί ερχονται 27
παλιν εις ἱερο
25 σολυμα. και ε
ντω ἱερω πε
ριπατουντ
ὁς αυτου:

Mk 11, 27

Mk 11, 27,

Mk 11, 31

	<u>ΛΕ</u>	<u>περιτωνεπερωτισαν·</u>			
		<u>τωντο κνενποιαε</u>		<u>Λς</u>	<u>περιτουαμπελωνος</u>
(27)		<u>ξουσιαταυταποιεις:</u>			νειπωμενοτιεξ (31)
		ερχονταιπροσαν			ουρανουερειημι
		τονοιαρχιερισ·			διατιουνουκεπ
		καιιοιγραμματησ			ιστευσατεαυτω·
28		καιοιπρεσβυτε	5		αλλ' εαν ειπομεν
		ρουκαιλεγουσιν			εξανθρωπων· φ
		αυτωνενποιαε			οβουμ εδατον
		ξουσιαταυταπ			λαον· παντεςγαρ
		οιεις· ητισσοιε			ηδισαντονϊων
		δακεντηνεξο			νηνοτι προφητ
		υσιανταυτην:	10		ησην· καιαποκρι
29		Οδεισαποκριθ			θεντεστωιλε
		εισειπεναυτοις·			γουσιν· ουκοι
		επερωτησωυμ			δαμεν:
		ασκαγωλογονε			Καιοισα ποκριθ
		νααποκριθητε	15		εισλεγειαυτοις·
		μοι· καιερωυμι			ουδεεγωλεγω
		ενποιαεξουσια			υμινενποιαεξο
30		ταυταπω· το			:Λς: υσια τα υταπω:
		βαπτισματοι			20 :ΡΚΗ: Καιηρξατοαυτοις
		ωαννουεξουρα			ενπαραβολεσλ
		νουην· ηεξ' ανθ			εγειν· ανοστισε
		ρωπον· αποκρι			φυτευσεναμ
		θηται μοι:			πελωνα· καιπερι
31		Καιδιελογιζον			εδηκεναυτω
		τοπροσεαυτο	25		φραγμα· καιορ
		υσλεγοντες			υξενυ ποληγιον·
		τιειπωμεν· εα			

Mk 11, 31

Mk 12, 1

	Mk 12, 1		Mk 12, 5	
(1)	καιωκοδομησε̄ πυργον· καιεξε δετοαυτονγε οργοις· καιαπε		τεσ: ουσδεαπ εκτεννοντες:	(5)
2	διμησεν· καιαπε στηλενπροστο υσγεοργουσ τωκαιρωδουλο̄ ιναπαραιτωνλα βητουσκαρπου στουαμπελον	5	Υστερονδεε ναεχωνυιον αγαπητον· απε στηλεναυτο̄ εσχατονπρ οσαυτουσλε γων· οτιεντρ απησονταιτο νυιονμου:	6
3	οσ. οιδελαβον τεσαυτονεδει ραν· καιαπεστιλ ανκενον:	10	ΕκεινοιδEOI γεωργοι θεα σαμενοιαυτο̄ ερχομενον· ειπονπροσε αυτους· ου τοσεστινο κληρονομο σ· δευτεαπο κτινομενα υτον: καιημ ωνεσται ηκλ ηρονομια· και	7
4	Καιπαλιναπεστη λενπροσαυτου σαλλονδουλο̄ κακεινονλιθοβ ολησαντεσεκε φαλέωσαν· καια πεστιλανητιμ ωμενον· καιπα λιναλλωναπεσ τιλενκακεινο̄ απεκτιναν· και πολλουσαλλο υς· ουσμενδερο̄	15	λαβοντεσαυ τοναπεκτη ναν· καιεξεβα λοναυτονεξω	8
5		20		
		25		
	Mk 12, 5		Mk 12, 8	

Mk 12, 8

Mk 12, 12

(8) τουαμπελωνος:

9 Τιοννποιησει
 κ̄δτουαμπελ
 ωνος· ελευσε
 ταικαιαπολες
 ειτουσγεοργ
 ους· καιωσει
 τοναμπελονα
 αλλοις:

10 Οδετηνγραφη̄
 ταυτηνανεγ
 νωται· λιθονο
 ναπεδακήμα
 σανοιοικοδο
 μουντες· ου
 τοσεγενηθει
 ειεισκεφαλη̄

11 γωνιας· παρακ̄υ
 εγενετοαυ
 τη· καιεστην
 θαυμαστηε
 νοφθαλμοις
 ημων:

12 PKΘ Καιεζητουν
 αυτονκρατ
 ησαι· καιεφοβ
 ηθησαντον
 οχλον· εγνω

Mk 12, 12

ΛΖ: περιτωνενκαθε
τωνδιατονκηνσο: (12)

σανγαρ' οτιπρος
 αυτουστηνπα
 ραβοληνειπεν·

5 καιαφεντεςαυ

:ΛΖ τοναπηλθον:

:ΡΛ Καιαποστελλου 13

σινπροσαυτον
 τιναστωνφαρι

10 σεων και τωνη
 ρωδιανων· ιναα
 υτωνπαγιδευ
 σωσινλογω:

Οιδεελθοντες 14

15 επηρωτοναυτο̄
 ενδωλωλεγον
 τεσ· διδασκαλ

ε· οιδαμενοτι
 αληθεισει· καιο

20 υμελισοι· περη
 ουδενοσ· ουγα
 ρ' βλεπεισ εισπ
 ροσωπονανθρ

25 ωπον· αλλεπα
 ληθιαστηνοδο̄
 του θῡδιδασκ
 εις· ειπονουνη
 μιν εξ εστιν

Mk 12, 14

Mk 12, 14

Mk 12, 18

<u>ΛΗ</u> περιωνσαδου			
	καιων:		
(14)	δουναιεπικεφα λαιονκαισαρι· ἦο υδωμεν· ημηδωμε̄:	ειναι· καιεπηρω τωναυτονλε γοντες· διδασ	(18)
15	Οδεισ̄ιδουσαυτω̄ τηνυποκρισιν ειπεναυτοιστι μεπιραζεταιῡ ποκριται· φερε τεμοιδιναρion εινᾱιδω:	καλερω̄σησ 5 εγραψενημιν· οτιεαντινος αδελφοσαπο θανη καισχη γυναικα· καιτ 10 εκνονμηαφη· ἵναλαβηραδε λφοσαυτου τινγυναικα· και εξανασ τηση 15 σπερ' ματωαδ ελφωαυτου: επτααδ ελφ	19
16	Οιδεηνεγκανκαι λεγειαυτοις· τι νοσηικωναυτη καιηεπιγραφη· οι δε ειποναυτω· καισαρος.	20 οησανπαρημ ην καιοπροτ ος ελαβενγυ ναικα· καιαπε θανεν καιου καφηκενσπ ερμα· καιοδε	20
17	Αποκριθ̄εισδεει πεναυτοις, τα καισαροσδυναπ οδοτετωκαι 20 σαρι: καιατου θυτωδω· καιε	25 υτεροσελα βεναυτην καιαπεθανεν καιουδεου	21
18	:ΛΗ: θανμαζονεπαυτω: Καιερχονταις αδδουκαιοιπρ οσαυτον· οιτι νες λεγουσιν αναστασινμη		

Mk 12, 18

Mk 12, 21

Mk 12, 21

Mk 12, 25

(21) τοσαφηκεν σπ
ερμα· και ο τριτ
οσωσαν το σελ.
22 αβεν αυτην· και
οι επτα ουκαφ
ηκαν σπερμα· ε
σχατον δε παν
των κα η γυνη
23 απεδανεν· εν
τη αναστασει ο
υνοτα να αναστ
ωσιν· τινοσ αυτ
ων γινεται· γυνη·
οι γαρ επτα εσχ
ον αυτην· γυναικα·
24 Αποκριθεισ· δε οις
ειπεν αυτοις· ο
υ δια του το πλ
ασθαι· μη ειδοτ
εστασ· γραφασ·
μη δε τη νδυνα
μηντου θυ·
25 Οταν γαρ εκνεκ
ρων αναστωσιν·
ουτε γα μους
ιν ουτε γα μη
σκονται· αλλει
σιν ωσ οιαγγελοι

Mk 12, 25

ΛΘ περι του γραμματεωσ·
οι εν τοις ουρανοις· (25)
Περη δε των νεκ
ρων· οτι εγρονται·
ουκα νεγνωτε·
5 εντιβιβλωμω
υσεωσ επι τη σβ
ατου· ωσειπεν
αυτω ο υσ λεγω·
εγω ωδ σαβρααμ·
10 και ο υσ ισαακ·
και ο υσ ιακωβ·
ου κεστινοθς 27
υς νεκρων· αλλ
α ζωντων· υμει
ς ουν πολυ πλην
15 α σδε·
ΛΘ Και προσελθων 28
·ΡΛΑ· εισ τω γραμματε
ων ακουων αυτω
20 συζητουντων·
ιδων οτι κ αλωσ
απεκριθει αυτοις·
επηρωτησεν αυ
τον· ποια εστιν
25 εντωλη πρωτη·
Οδεις ειπεν αυτω· 29
παντων πρωτη
ακουεισ· ρα ηλ·

Mk 12, 29

Mk 12, 29

Mk 12, 33

(29) $\overline{\kappa\sigma}$ ο $\overline{\theta\sigma\eta\mu\omega\nu}$.
 30 $\overline{\kappa\sigma\epsilon\iota\varsigma}$ ἐστίν· καὶ
 $\overline{\alpha\gamma\alpha\pi\eta\sigma\epsilon\iota\sigma\kappa\acute{\nu}\tau\omicron}$
 $\overline{\theta\iota\nu\sigma\upsilon\epsilon\zeta\omicron\lambda\eta\sigma}$
 $\overline{\tau\eta\sigma\kappa\alpha\rho\delta\iota\alpha\sigma\sigma\upsilon}$. 5
 καὶ $\overline{\epsilon\zeta\omicron\lambda\eta\sigma}$ τῆς
 $\overline{\psi\upsilon\chi\eta\sigma\sigma\upsilon}$ · καὶ
 $\overline{\epsilon\zeta\omicron\lambda\eta\sigma\tau\eta\sigma\delta\iota}$
 $\overline{\alpha\nu\omicron\iota\alpha\sigma\sigma\upsilon}$ · καὶ
 $\overline{\epsilon\zeta\omicron\lambda\eta\sigma\tau\eta\sigma\acute{\iota}\varsigma}$ 10
 $\overline{\chi\upsilon\sigma\sigma\upsilon}$ αὐτ
 31 $\overline{\eta\pi\rho\omega\tau\eta}$ · δὲ
 $\overline{\tau\epsilon\rho\alpha\delta\epsilon\omicron\mu\omicron\iota}$
 $\overline{\alpha\upsilon\tau\eta}$ · ἀγαπῇ
 $\overline{\sigma\acute{\eta}\sigma\tau\omicron\nu\pi\lambda\eta\sigma\eta}$ 15
 $\overline{\omicron\nu\sigma\upsilon}$ ὥσπερ
 $\overline{\upsilon\tau\omicron\nu}$ · μὴ $\overline{\zeta\omega\nu}$
 $\overline{\tau\omicron\upsilon\tau\omega\nu\alpha\lambda\lambda\eta}$
 $\overline{\epsilon\nu\tau\omicron\lambda\acute{\eta}\kappa\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}}$
 32 $\overline{\text{Καὶ}}$ $\overline{\epsilon\iota\pi\epsilon\nu\alpha\upsilon\tau\omega}$
 $\overline{\text{:ΡΛΒ:}}$ $\overline{\omicron\gamma\rho\alpha\mu\mu\alpha\tau\epsilon\upsilon}$
 $\overline{\sigma}$ · $\overline{\kappa\alpha\lambda\omega\sigma\delta\iota\delta\alpha}$
 $\overline{\sigma\kappa\alpha\lambda\epsilon\pi\alpha\lambda\eta}$
 $\overline{\theta\epsilon\iota\alpha\sigma\epsilon\iota\pi\alpha\sigma'}$ $\overline{\omicron\tau}$
 $\overline{\iota\epsilon\iota\sigma\epsilon\sigma\tau\iota\nu\omicron\theta\sigma}$ 20
 $\overline{\kappa\alpha\iota\omicron\upsilon\kappa\epsilon\sigma\tau\iota\nu}$
 $\overline{\alpha\lambda\lambda\omicron\sigma\pi\lambda\eta\nu\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon}$
 33 $\overline{\text{Καὶ}}$ $\overline{\omicron\gamma\alpha\pi\alpha\nu\alpha\upsilon}$

Mk 12, 33

$\overline{\text{Μ:}}$ $\overline{\pi\epsilon\tau\eta\sigma\ \tau\omicron\upsilon\kappa\upsilon\epsilon\acute{\pi}\rho\omega}$
 $\overline{\tau\eta\sigma\epsilon\omega\sigma}$:
 $\overline{\tau\omicron\nu}$ $\overline{\epsilon\zeta\omicron\lambda\eta\sigma\tau\eta}$ (33)
 $\overline{\sigma\kappa\alpha\rho\delta\iota\alpha\sigma}$ · καὶ
 $\overline{\zeta\omicron\lambda\eta\sigma\tau\eta\sigma\delta\upsilon}$
 $\overline{\nu\alpha\mu\epsilon\omega\sigma'}$ καὶ
 $\overline{\zeta\omicron\lambda\eta\sigma\tau\eta\sigma\acute{\iota}\varsigma}$ 5
 $\overline{\chi\upsilon\sigma\sigma'}$ καὶ $\overline{\tau\omicron}$
 $\overline{\alpha\gamma\alpha\pi\alpha\nu\tau\omega\nu\pi\lambda}$
 $\overline{\eta\sigma\iota\omicron\nu\omega\sigma\epsilon\alpha\upsilon\tau\omicron}$ ·
 $\overline{\pi\lambda\iota\omicron\nu\epsilon\sigma\tau\iota\nu\pi\alpha}$
 $\overline{\nu\tau\omega\nu\tau\omega\nu\omicron\lambda\omicron}$ 10
 $\overline{\kappa\alpha\upsilon\tau\omega\mu\alpha\tau\omega}$
 $\overline{\kappa\alpha\iota\theta\upsilon\sigma\iota\omega\nu}$ · καὶ 34
 $\overline{\omicron\iota\sigma\acute{\iota}\delta\omicron\nu\omicron\tau\iota\nu}$
 $\overline{\omicron\upsilon\nu\epsilon\chi\omega\sigma\alpha\pi\epsilon}$
 $\overline{\kappa\rho\iota\theta\eta\epsilon\iota\pi\epsilon\nu\alpha\upsilon}$ 15
 $\overline{\tau\omega}$ · $\overline{\omicron\tau\iota\omicron\upsilon\mu\alpha}$
 $\overline{\kappa\rho\alpha\nu\epsilon\iota\alpha\pi\omicron\tau\eta}$
 $\overline{\sigma\beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\iota\alpha\sigma\tau\omicron\upsilon\theta\upsilon}$:
 $\overline{\text{Καὶ}}$ $\overline{\omicron\upsilon\delta\epsilon\iota\sigma\upsilon\kappa}$
 20 $\overline{\text{ΡΛΓ}}$ $\overline{\epsilon\pi\iota\epsilon\tau\omicron\lambda\mu\alpha}$
 $\overline{\text{:Μ:}}$ $\overline{\upsilon\tau\omicron\nu\epsilon\pi\epsilon\rho\omega\tau\alpha\nu}$:
 $\overline{\text{Καὶ}}$ $\overline{\omicron\pi\kappa\rho\iota\theta\epsilon\iota\varsigma}$ 35
 $\overline{\text{ΡΛΔ}}$ $\overline{\omicron\iota\delta\epsilon\lambda\epsilon\gamma\epsilon\nu}$ · $\overline{\delta\iota}$
 $\overline{\delta\alpha\sigma\kappa\omega\nu\epsilon\nu\tau\omega}$
 $\overline{\acute{\iota}\epsilon\rho\omega}$ · $\overline{\pi\omega\sigma\lambda\epsilon\gamma}$
 $\overline{\omicron\upsilon\sigma\iota\nu}$ $\overline{\omicron\gamma\gamma\rho\alpha\mu\mu}$
 $\overline{\alpha\tau\epsilon\iota\varsigma}$ · $\overline{\omicron\tau\iota\omicron\chi\sigma}$
 $\overline{\upsilon\iota\omicron\sigma\delta\alpha\delta}$ · $\overline{\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}}$

Mk 12, 35

Mk 12, 36

Mk 12, 39

36 αυτοσγαρ' δαδ'
 ειπενεντωπνι
 τωαγιω· ειπε
 νοκστωκωμ
 ουκαδουεκδ
 εξιωνρου. έω
 σανθωτουσε
 χθρουσσου
 ποποδιοντον
 37 ποδωνσου. αυ
 τοσδαδ λεγ
 ειαυτονκν·
 καιπωσαυτου
 εστινυιοσ·
 καιπολυσοχ
 λοσηκουενα
 υτουηδεωσ:
 38 Οδεδιδιασκω
 :ΡΛς: νελεγεναυτ
 οισ· βλεπεται
 αποτονγραμ
 ματαιωντω
 θελοντωνεν
 στολες περι
 πατειν· καιασ
 πασμουσεντ
 αισαγοραισπ
 39 οιεισθαι καιπρ

Mk 12, 39

MA: περιτησταδυολεπτα
 ωτοκαθεδρι (39)
 ασενταισυν
 αγωγέσ· καιπ
 ρωτοκλισια
 5 σεντοισδιπνοισ:
 Οικαταισ θιον 40
 :ΡΛς: τεστασοικι
 ασ τωνχέρω·
 καιπροφασιμ
 10 ακραπροσευ
 χομενοι· ου
 τοιλημψον
 ταιπερισσοτ
MA ερονκριμα:
 15 Καιεστωσοις 41
 κατεναντιτ
 ουγαζοφυλ
 ακιου· εθεω
 ρειπωσ ό όχλ
 20 οσβαλλιτον
 χαλκονειστ
 ογαζοφυλα
 κιον:
 Καιπολλοιπλο
 25 υσιοι εβαλλο
 πολλα. ελθου 42
 σαδεμιαχη
 ρα. εβαλεν

Mk 12, 42

Mk 12, 42

Mk 13, 1

(42) λεπταδυοοεστι
 κοδραντης:
 43 Καιπροσκαλεσα
 μενοστούσμα
 θητασαυτουειπ
 εναυτοις· αμην
 λεγαυ̃μινοτη
 χειραηπταχηαν
 τη· πλιονπαντω
 εβαλεν· τωνβα
 λλοντονειστο
 γαζοφυλακιον·
 44 παντεςγαρεκτ
 ουπερισευοντο
 σαυτοισεβαλον·
 αυτηδεεκτησ
 υστερησεωσαν
 τησπανταωσαη
 χενεβαλενολο
 τονβιοναυτης:
 13, 1 Καιεκπορευομ
 :PAZ: ενουαντουεκ
 του̃ιερου:
 Λεγειαυτωεισεκ
 τωνραθητων
 αυτου· διδασκ
 αλε· ἴδεποταπ
 οιλιοι· καιποταπαι

MB περιτησυντελειας:
 αιοκοδομαι· και 2
 αποκριθειςειπε
 ν αυτω· ουβλεπ
 ειςταυτας τασμ
 5 εγαλασοικοδο
 μας· αμην· λεγω
 σοι· ουμηαφε
 θηωδελιθοσε
 πλιθονοσουκ
 10: MB· αταλυθησεται:
 Καικαθημενου 3
 :PALH: αυτουειστοο
 ροστωνελαιων
 κατεναντιτου
 15 ἱερουεπηρωτω
 αυτονκατ'ἴδια
 νοπετρος· καιἰα
 κωβος· καιἰωαν
 νησ· καιανδρεας·
 20 ειποννημινποτε
 ταυταεστέ· και
 τιτοσιμιμονοτα
 νμελληταυτα
 συντελίσθαι:
 25 Καιαποκριθειςοἰς
 ειπεναυτοις· β
 λεπετεμητισ
 ὑμασπλανηση·

Mk 13, 1

Mk 13, 5

Mk 13, 6

Mk 13, 9

6 πολλοί γὰρ ἐλευ
 σονται ἐπιτω
 ονοματίμου
 λεγοντες ἐγώ
 εἰμι ὁ $\chi\delta$ · καὶ πολ
 λὸς πλανήσουσι·

7 Ὅταν δεακουσῇ
 τὸ πολέμου
 καὶ ἀκοασπολε
 μων· μὴ θροεῖ
 σθε· δειγὰρ γε
 νῆσθαι· ἀλλ' οὐ
 πῶς τὸ τέλος·

8 Ἀναστήσεται γὰρ
 ἀρ' ἐθνὸς ἐπὲ
 θνόν· καὶ βασιλ
 εῖα ἐπιβασιλεῖ
 αὐν· καὶ ἐσονται
 σισμοὶ κατὰ το
 πούς· καὶ λοιμοὶ
 οἱ καὶ ταραχαί·
 ταῦτα δεπὰν
 ἀρχῇ τῶν δεινῶν·

9 Ἐτι δεῦμας
 :ΡΛΘ: αὐτοὺς παρ
 ἀδωσουσιν
 εἰς συνεδρία·
 καὶ εἰς συναγωγὰς

Mk 13, 9

5 γὰς· καὶ ἐπιγερ
 ῶν οὐκ ἀβασίλευ
 ῶν σταθήσεσθαι·
 καὶ ἀρῆσθαι·
 ἐνεκεν ἐμοῦ
 εἰς μαρτυρίῳ
 αὐτοῖς· καὶ εἰς 10
 παντὰ ταῦτα ἐνθνή·

10 $\overline{PM}$ Πρωτὸν δεδει
 κηρυχθῆναι τ
 οῦ εὐαγγελίου·

$\overline{PMA}$ Ὅταν δεαγωσιν 11
 ὑμᾶς παραδιδ
 οντες· μὴ προ
 μεριμνήσηται

15 μὴ δεπρομελ
 εῖται τὴ λαλή
 σῃ τε ἀλλ' ὅταν
 δοθῇ ὑμῖν ἐνε

20 κεινη τῇ ᾠρᾷ· τ
 οὐτο λαλεῖτε·
 οὐρ' ἐστὶ ὑμ
 εῖς οἱ λαλοῦντ
 ἐς· ἀλλὰ το $\overline{PNA}$
 το ἅγιον·

25 Παραδωσὶ δε ἀδ 12
 ἐλφὸς ἀδελφ
 ον εἰς θάνατον

Mk 13, 12

Mk 13, 12		Mk 13, 15	
(12)	καὶ πῆρτε κνῶν· καὶ ἐπαναστήσῃ τὸ τεκνὰ ἐπιγ ονεῖς· καὶ θάνα τῶ σου σὶ ναυτ	ἐκ τῆ σοικίας αυτοῦ· καὶ οἱ στοναγρονῶν· μη ἐπιστρέψ ατῶ ἐστιαοπ	(15) 16
13	ουσ· καὶ ἐσεσθαι μισουμένοι ποπαντωνδία των νομαμου. οδεῦ πομινὰς εἰς τελοσούτ οσσὼ θήσεται·	5 ατῶ ἐστιαοπ ἰσῶ· ἀραιτοῖμ ατῶ ναυτοῦ· Οὐαὶ δεταῖσε νγαστριεχ 10 ουσεσκαίταις θηλαζούσαις ἐνεκεῖνες ταῖς ἡμεραῖς·	17
14	Ὅταν δεῖδητε :PMB: βδελυγματῆς ερημώσεως· τὸ ριθινὸ ποδανιγλ' τοῦ προφητοῦ ἐστὸ σεντοπῶ οπου οὐδεῖαν ἀγινώσκων νοεῖται·	15 Προσευχέσθ :PME: αἰδεῖν ἀμηχ ἡμνοσταντ ἀγενῆται· :PMc: Ἐσονται γὰρ αἱ ἡμεραι ἐκ εἶναι θλιψέι σ· οἷα οὐ γεγό ναν οὐδε πο τε τοιαῦται· ἀπαρχήσκει 25 σεως ἐωστό υν νουδου μη γενωνται· Καὶ ἐμῇ ὁσ	18 19 20
15	Ἐν τῇ ἡμέρᾳ :PMΓ: δέ αφευγέτω σανεῖστα ὁρῇ· κ αἰο ἐπιτοῦ δωμ ατοσ· μή κατα βατο ἐστῇ νοι κιαν· μήδε εἰς ἐλθέτω ἀραιτῇ	20 :PMZ:	
Mk 13, 15		Mk 13, 20	

Mk 13, 20

Mk 13, 24

(20) εκολοβωσεν
 τασημερας
 εκεινας· ουκ
 ανεσωθηπα
 σασαρζ' αλλα 5
 διατουσεκλ
 εκτους ους
 εξελεξατο
 εκολοβοσε
 τασημερασεκεινας: 10

21 PMH Το τεεαντισ
 υμινειπηιδου
 ωδεοχς η̃δο
 υκει· μηπιστ
 ευσειτε: 15

22 PMΘ Εγερθησοντε
 γαρ' ψευδοχ
 ριστοι· καιψε
 υδοπροφηται:
 καιποιησουσιν 20
 σημειακαι τε
 ρατα· προστο
 αποπλανανειδ
 υνατον καιτο
 υσεκλεκτους· 25

23 υμεισδεβλεπ
 ετειδουπροει
 ρηκαυμινπαντα:

Mk 13, 23

PN Αλλεν εκεινες 24
 ταισημερεσμ
 ετατ ηνθλιψι
 εκειν ην· οηλ
 ιοσκ οτισθ
 ησεται· καιησ
 εληνηο υδωσι
 τ ο φε γγος
 αυτησ· και 25
 οιαστε ρεσ

εσονται εκτ
 ουουρανουπι
 πτοντες· και
 αιδυναμεισ
 αιεντοισου
 ρανοισσαλευ
 θησονται:

:PNA: Και τοτεοψο 26
 ταιτονυ̃ιον
 τουανουερχο
 μενονεννεφ
 ελη· μεταδυ
 ναμεωσπολλ
 ησκαιδοξησ:

25 Καιτοτεαποσ 27
 τελητουσαγ
 γελουσαντου.
 καιεπισυναξει

Mk 13, 27

	Mk 13, 27		Mk 13, 31	
(27)	του σε κλεκτο	<u>ΜΓ</u>	<u>περητησημερας</u> <u>και ωρας:</u>	
	υ σου του εκ το		παρελευσον	(31)
	τεσσαρων α νε		ται· οιδε λογοι	
	μων· απ ακρο		μου ουμπα	
	υτησγ η σ εωσ	<u>:ΜΓ:</u>	ρελθωσιν:	
	ακρου του ου			
	ρανου:	5	Περιδετησημ	32
28	Αποδε τησσυ	<u>:PNB:</u>	ερασσε κεινησ	
	κησμ αδε ται		και τησ ωρασ ο	
	την π αραβολη·		υδεις οιδεν·	
	οτα νηδηοκ		ουδε οιαγγε	
	λαδος αυτησ			
	απαλοσ γενητ	10	λεξι ενουραν·	
	εκαι εκφυητα		ουδε ο υιος	
	φυλλα εν αυτη·		ειμη ο πτηρ μ	
	γινωσκεται οτ		ο ν ο σ:	
	ιεγγυστωδε		Βλεπετε δε και	33
	ροσεσιν ουτ	15	<u>PNΓ</u> αγρου πνητε	
29	ουτωσ και υμ		και προσευχ	
	εισοταν ιδητε		εσ θαι· ου κοι	
	ταυτα γινομε		δατε γαρ πο	
	να· γινωσκετ		τε ο κεροσε	
	ε οτι εγγυσεσ	20	σ τιν:	
	τινε επιδυρεσ·			
30	Αμην λεγω υμ		Ωσπερ γαρ αν	34
	ιν· οτι ου μη π	<u>PNΔ</u>	θρωποσ απο	
	αρελθη η γενε		δημων· αφεισ	
	αυτη· εωστ		τη νοικια ναυ	
	αυτα παντα γ	25	του· και ιδουσ	
31	ε νηται: Οου		τοισ δουλοισ	
	ραν οσ και η γη		αυτου τηνε	

Mk 13, 34

Mk 14, 1

(34) ζουσιαν· εκασ
 τω· τοεργων
 αυτου· καιτω
 θυρωρωενε
 τηλατοϊναγ
 ρηγορη:
 35 Γρηγοριτεου
 :PNE· ν· ουκοιδαται
 γαρ' ποτεοκ̄
 τησοικιασερ
 χεται· ηοψε·
 ημεσονυκτι
 ου· ηαλεκτο
 ροφωνιασ· η
 36 πρωι· μηελθω
 εξέφνησευρ
 ηϋμασκαθευ
 37 δοντας· εγω
 υμινλεγαγ
 ρηγοριτε:
 14, 1 Ηνδετοπασχα
 PN̄ς καιτααζυμα
 μεταδυοημερας:
 PNZ· Καιε ζητουντοι
 αρχιερεισκαι
 οιγραμματεισ·
 πωσαντονενδ
 ωλωκρατησαν

Mk 14, 1

MD περιτησαλιψας
 ης τονκ̄νμυρω:
 τε σαποκτινω (1)
 σιν· ελεγονδε· 2
 5 μηνεντηεορτη·
 καιεσταιθυρου
 :MD· βοστουλαου:
 Καιοντοσαυτο 3
 :PNH· υενβηθανια· εν
 οικιασιμωνος
 10 τουλεπρου· κα
 τακειμενουαυ
 του· ηλθενγυ
 νη· εχουσααλ
 λαβαστρονμυ
 15 ρουν̄α· δουπισ
 ναρδ
 τικησπολυτι
 μου· και θραυ
 σασατοαλαβα
 στρονκατε
 20 χεεναυτου
 κατατησκεφαλῆς:
 Οιδεμαθηται 4
 αυτουδιεπον
 ουντο· καιελε
 25 γον· ειστηαπ
 ολιααυτητου
 μυρουγεγονεν·
 εδυνατωγαρ' 5

Mk 14, 5

Mk 14, 5

Mk 14, 9

(5) πραΐηναι τουτο
τομυρον επανω·
δηναριοντρι ακ
οσιων· και δοθη
ναι τοι σπτωχο
ισκαι ενεβρημ
ωντο αυτη:

6 Οδεῖς ειπεν αυτ
οισαφη τε αυτην·
τιαυτη κοπους
παρεχετε· καλ
λον εργον ηργα
σα τα εν εμε

7 οι· παντοτε γα
ρ του σπτωχου
σεχετε μεθε
αυτων· και ο τα
θειληται· δυ ν ασ
θαι αυτου σευπ
οιησαι· εμε δε

αυτη δε ου παντοτε εχετε·

8 PNΘ: Οεσχενε ποιη
σεν· προελαβ
ενμυρισ αιτο
σομα μου ει σ
τον ενταφιασμο·

9 Αμην λεγω υμιν·
όπου εαν κηρυ
χθη το ευαγγε

Mk 14, 9

ME περι του πασχα:

λιον του τοσε (9)

νολοτω κοσμη

ω· και ο εποιησε

ναυτη· λαληθη

5 σετ αι εισμνημ

ω συνον αυτης:

: PΞ: Καϊ ουδα σοῖσκα 10

ριωδ' εισ των· ιβ:

απηλθεν προ σ

10 του σαρχιε ρ

εισ ινα παραδω αυτο·

Οιδε ακουσαντ 11

εσ εχαρησαν

και επηγγιλα ν

15 του αυτω αργυ

ριονδουναι·

και εξητειπωσ

αυτον ευκαι ρ

ωσ παραδω:

Και τη πρωτη 12

ME·

μερα των αζυ

μων· οτε το πα

σχα εδυον· λε

γουσιν αυτω

οιμαθηται αυτου:

που θελει σαρ

ελθοντες ε

Mk 14, 12

Mk 14, 12

Mk 14, 16

(12) τοιμασωμεν̄σοι
ἰνα φαγηστοπασχα:

:M̄ς: περιτησ παραδωσε
ωσπροφητεια:

13 Και αποστελλι:β:
των μαθητων
αυτου λεγων· ὕ
παγετε εις την π
ολην και εισελθ̄
των ὕμων ειστ̄
πολιν αναπαντησει
ὑμιν ἄν̄ος· κερα
μιον ὕδατος βα
σταζων· ακολου
θησατε αυτω·

5

10

14 και οπου εανεις
ελθει πατετ
ωικοδεσποτη
οτι ο διδασκαλ
ος λεγει πους
τιν τοκαταλυ
μα· οπου τοπ
ασχα μετατ̄
μαθητων μου
15 φαγομαι· και αυ
τοσ ὕμινδειξι:
αναγιονμεγα
εστρωμενον
ετοιμον και ε
κει ετοιμασατε
ἡμιν:-

Mk 14, 15

Και εξηλθονετοι
μασαι ο μαθητ
αι αυτου· και ηλ
θον εις την πο
λιν και ευρον κ
αθωσειπεν αυ
τοις· και οιτοι
μασαν το πασχα:
Οψιασδε γενομ
ενησερχεται
μετα των: ἱβ:
Και ανακειμεν̄

16

17

18

15·P̄ΞA:
:M̄ς:
αυτων και εσθι
οντων λεγει ο̄ς·
αμην λεγω ὑμιν·
οτι ε̄ις εξ' ὕμων
παραδωσι με ο
εσθιων μετεμου:

20

P̄ΞB

25

:P̄ΞΓ:

Οιδε ηρξαντο λ
υπισθαι και λεγ
ειν αυτω εις κα
θεις· μητιεγω·
και αλοσμητιεγω:
Οδε αποκριθει
σ λεγει αυτοις
εισ των: ἱβ: οεμ'

19

20

Mk 14, 20

Mk 14, 20	Mk 14, 24	
(20) βαπτομενοσμε τεμουείστοεν	του̅περπολλω̅ εκχυννομενον:	(24)
τρυβλιον:	Αμην̅λεγαυ̅μιν·	25
21 Ομενϋ̅ιστου αν̅ου̅παγεικα δοσγεγραπται περιαυτου· ου αιδετω̅αν̅ω̅εκ εινω· διου̅ου̅ισ του̅αν̅ου̅αραδιδοται:	5 η̅προσθωμεν̅πι εινεκτου̅γενη ματοστησαμ πελου. εωστησ 10 ημερασκεινησ. ο̅ταν̅αυτω̅πινω και̅νον̅εν̅τιβα	5
P̅ΞΔ Καλον̅η̅ναυ̅ται ου̅κε̅γεν̅η̅θη̅ο	ημερασκεινησ. ο̅ταν̅αυτω̅πινω και̅νον̅εν̅τιβα σι̅λει̅α̅του̅θυ̅:	
22 αν̅ος̅ εκ̅ει̅νος̅: :P̅ΞΕ: Και̅ε̅σ̅θ̅ι̅ον̅των̅αυ̅ των· λα̅β̅ων̅ο̅ι̅σα ρ̅το̅νευ̅λο̅γη̅σ̅α̅ς̅ εκ̅λα̅σ̅εν· και̅ε̅δ̅ ο̅κε̅ναυ̅τοι̅σ̅και̅ ει̅πε̅ναυ̅τοι̅ς· λα̅	P̅ΞΖ Και̅υ̅μ̅νη̅σαν̅τε σε̅ξ̅η̅λ̅θ̅ον̅ει̅στο ο̅ρο̅σ̅των̅ε̅λαι̅ων̅: 15 Και̅ε̅λ̅ει̅αυ̅τοι̅ς̅ ·P̅ΞΗ ι̅σ̅· παν̅τε̅σ̅σ̅καν̅ δα̅λι̅σ̅θ̅η̅σε̅σ̅θ̅αι̅ ε̅νε̅μο̅ι̅εν̅τη̅ν̅ 20 υ̅κ̅τι̅ταυ̅τη̅:	26
βε̅τα̅ι̅του̅το̅ε̅ς̅ τι̅ν̅το̅σ̅ω̅μα̅ου̅: 23 Κα̅ι̅λα̅β̅ων̅πο̅τη̅ρι̅ :P̅Ξς: ο̅νευ̅χα̅ρη̅σα̅σε̅δ̅ ω̅κε̅ν̅ αυ̅τοι̅ς· και̅ε̅πι̅ον̅ε̅ξ̅αυ̅του̅	·P̅ΞΗ ι̅σ̅· παν̅τε̅σ̅σ̅καν̅ δα̅λι̅σ̅θ̅η̅σε̅σ̅θ̅αι̅ ε̅νε̅μο̅ι̅εν̅τη̅ν̅ 20 υ̅κ̅τι̅ταυ̅τη̅: P̅ΞΘ: Ο̅τι̅γε̅γρα̅π̅ται· πα̅τα̅ξ̅ω̅ν̅το̅ι̅ με̅να· και̅τα̅π̅ρο̅ βα̅τα̅δια̅σ̅κο̅ρ	27
24 παν̅τε̅ς· και̅ει̅πε̅ ναυ̅τοι̅ς· του̅ το̅ε̅σ̅τι̅ν̅το̅ε̅μα̅ μου̅. τη̅σ̅δια̅θη̅κη̅ς·	P̅ΞΘ: Ο̅τι̅γε̅γρα̅π̅ται· πα̅τα̅ξ̅ω̅ν̅το̅ι̅ με̅να· και̅τα̅π̅ρο̅ βα̅τα̅δια̅σ̅κο̅ρ 25 πι̅σ̅θ̅η̅σ̅ον̅ται· α̅λ̅ λα̅με̅τα̅το̅ε̅γε̅ ρ̅θ̅η̅ν̅αι̅με· προ̅α̅ξ̅ ω̅υ̅μα̅σει̅σ̅τη̅ν̅ γα̅λη̅λ̅αι̅αν̅:	28
Mk 14, 24	Mk 14, 28	

Mk 14, 29

Mk 14, 32

:Ιζ̄.

- 29 Οδεπετροσαπο
:PO: κριθεισλεγει·
κανπαντεςσκ
ανδαλισθωσῑ
αλλ' ου κ̄αιεγω: 5
30 Καιλεγειαντ
ωο̄ις αμηνα
μηνλεγωσοι·
οτησ οιταυ
τη την 10
υκ τι· πρ
ιναλεκτωρ
αδισφωνησ
αι· τρισαπαρνηση: :POΔ
31 Οδεπετροσπε 15
POA ρησωσελεγε̄·
εανμεδεησ
υναποθανην
σοι· ουμησε
απ-αρνησομαι·
ωσαυτοσδε
καιπαντες ε
λεγον:
32 Ερχεταιεισχ
POB ω ριον· ου 25
τ ο ονομα
γεδ' σημανη:
Και λεγειτοις
:POΓ: 30
Mk 14, 32
- μαθηταισαυτου. (32)
καθησατεωδε
εωσπροσευξο
μαι: καιπα 33
ραλ αμβα
νη τονπε
τρον κᾱῑακω
βον· κᾱῑωαν
νηνμεταυτου.
καιηρζατο ε
κθαμβησθαι
καιαδημονειν:
Τοτελεγειαν 34
τοις· περιλυ
ποσεστιν ηψυ
χημου ε̄ωσ θ̄α
νατου· μηνα
τεωδε καιγρ
ιγοριτε:
20· Καιπροελθο̄ 35
:POE: μηκρον· επε
σενεπιπροσω
πον επιτηγγην·
καιπροσ η̄υχε
το̄ῑναειδυνα
τονεστινπα
ρελθ̄ηαπαυτου
ηωρα· καιελεγε̄· 36
Mk 14, 36

Mk 14, 36		Mk 14, 40	
(36)	αββαοπηρ' παντα δυνατα σοι· παρενει· και τοποτηριοντ ουτοαπεμου: :POZ: Αλλ' ουχ' ωσσεγω 5 θελω αλλ' ωσσ υθελει σ: 37 Καιερχεται και ευ ρισκει αυτου σκ αθευδοντα σκαι 10 λεγει τω πετρω σιμων καθευδει σου κεισχυσα :PΠ: τεμινανωραν γριγορησαι: 38 Γριγοριτε και προ 15 :POZ: σευχεσθαι· ινα μη εισελθη τει σπηρασμων: Το μεν παντα προθ :POH: υμων· ηδεσαρξ' 20 ασ θ ε νησ: 39 Και παληνα πελθ :POΘ: ων προσηϋξατο: τον αυτον λογον ειπω: 40 Και υποστρεψας 25 :PΠΑ: παλιν ευρε ναυτ ου σκαθευδον τας· ησαν γαραυ τωνιο φθαλμοι	βε βαρη (40) με νοι. και ουκ ηδ ησαν τι απο κριθωσιν αυτω: Καιερχετ αι 41 το τριτον και λεγει αυ τοις· καθε υδετ αυτο λοπο καια ναπα υεσ θαι: Απεχητοτ οτελος· ηλθε νηωρα· ιδου πα ραδιδοτε ουτο στου ανου εισχ ηραστων αμαρ τωλων· εγειρ 42 εσθε αγωμεν· ιδου ο παραδη δουσ με ηγικεν: Ετι αυτου λα 43 λουντοσ παραγ ηνεταυτο υ δασ οϊσκ αρ ηωτησ ειστων :ιβ: και με ταυ	
Mk 14, 40		Mk 14, 43	

Mk 14, 43

(43) τουοχλος· με
ταμαχ· ἐρωνκαι
ξυλωνπαρω̄
αρχιερων· καιτ
ωνγραμματο̄
καιτωνπρεσβυ
τερων:

44 Δεδοκενδεοπ
:ΡΠΒ: αραδιδουσαυτο̄
σημιοναυτῑς
λεγων. ονανφι
λησωαυτοσεστῑ.
κρατησατεαυ
τονκαιαπαγα
γεταιαυτονας
φαλως:

45 Καιπροσελθων
λεγειαυτω ρα
ββι: καικατεφ
ιλησεναυτον·
46 οιδεεπεβαλο̄
τασχειρασαυ
τωκαιεκρατ
ησαναυτων:

47 Εισδετιστων
:ΡΠΓ: παρεστηκωτω̄
σπασαμενος
τηνμαχαιραν·

Mk 14, 47

Mk 14, 47

επεσεντονδου (47)
λοντουαρχιερ
εωσ· καιαφιλεν
αυτουτωτιον:

5 Οδεισ̄ αποκριθει 48

:ΡΠΔ: σειπεναυτοις·
ωσεπιληστηνε
ξηλθατεμεταμ
αχαιρωνκαιξυλω̄
10 συλλαβεινμε· κα 49
θημερανθημηπρ
οσῡμασεντω̄ε
ρωδιδασκωνκαι
ουκ'εκρατησατ
εμε· αλλ'ιναπληρ
ωθωσιναιγραφαι
τονπροφητων:

Τοτεοιμαθηται 50
:ΡΠΕ: αφεντεσαυτον
20 παντεσεφυγον:

Καιειστησεναν 51
:ΡΠς: ισκοσηκωλου
θηαυτω· περιβε
βλημενοςσινδο
ναγυμνος· οιδε
25 νεανισκοικρα
τουςιναυτον·
οδεκαταλιπων

Mk 14, 52

	Mk 14, 52		Mk 14, 56	
(52)	τηνσινδωναγυμ μνοσεφυγεναπ αυτων:		καΐσαι αιμαρτυρι αι ουκησαν:	(56)
53	Καιαπηγαγοντονιν προστοναρχιερεα καΐαφαν· καισυν ερχονταιπαντες οιαρχιερεις καιοιπ ρεσβυτεροι· και οι γραμματαις:	5	Αλλοιδεαναστα ντες· ψευδομ αρτυρουνκατα · υτουλεγοντε σ ό τημεισηκ ουσαμεναυτο υλεγοντος· ο τιεγκαταλυ σωτονναωντο υτοντονχειρ οποιτον· καιδια τριωνημερωναλ λοναχειρωποι ητωνοικοδωμ ησω· καιουδεο υτωσισηνηημα ρτυριααυτων:	57
54	Καιοπετροσαπομ ακροθενηκολου θηαυτω· εωσ εσω ειστηναυλην του αρχιερεω σ· καιην συνκαθημενος μετατων υπηρε τονκαιθερμεν οςπροστωφωσ:	10		58
55	Οι δεαρχ'ιερεις και ολοντοσυ νεδρι ον· εξητο υνκα τατου ιυ μαρτυ ριαν· ιναθανατωσου σιναυτον· καιου χευρισκονπολλ οιγαρεψευδωμαρ τυρουνκατααυτου	20	Και αναστασοαρ χιερεις ειστ ομεσων επηρ ωτησεντονιν λεγων· ουκαπ οκρηνηουδεν· τιουτοις ου καταμαρτυ ροσιν:	60
56		25		
	Mk 14, 56		Mk 14, 60	

Mk 14, 61

Mk 14, 64

61 Οδεσσωπα· καιο
 υδεναπεκρινα
 τ ω̄: Καιπαληνοα
 ρ χ̄ιερευσεπη
 ρ ω̄τησεναυτον
 εκδευτερου
 λεγων· σ ῡειοχ̄σ
 ο ῡιος τουεϋλ
 ογητου:

62 Οδειδαποκρι
 θεις λεγιαυτω
 συειπας· οτιε
 γωει μι:

:P4A: Καιοψεσθαιτο
 ῡιοντουαν̄ου
 εκδεξιωνκα
 θ ημενοντησδυ
 ναμewσ καιε
 ρ χωμενονμε
 τ ατοννεφελων
 τ ουουρανου:

63 P4B Οδεαρχ̄ιερευς
 διαρρηξαστου
 σχιτυνασ αυ
 τουλεγει:

P4Γ Τιετιχηριανεχ
 ο μενμαρτυρων·

Mk 14, 63

MZ α ρνι σισπετρου
 η κουσαταιτην 64
 β λασφη̄αντου
 σ τ οματοσαυτος
 τ ῡο μινδοκη·
 5 κ αιπαντεςκατε
 κ ριναναυτονει
 ν αι ενοχονθανατου:

:P4Δ: Κα ιη ρξαν τοτιν 65
 ε σενπτυειναι

10 τ ου τωπρωσωπ
 ω· καιπερικαλυπ
 τ ιν τοπρωσωπ̄
 αυτουκαικολαφ
 ιζειν αυτων· και
 15 λε γη αυτω· προφ
 η τ[η]ευσονημιν
 χ̄ετ ισε στινοπ
 αι σ̄ᾱσσε και ο̄ιπ
 ηρ εταιραπησμα

20 MZ: σι να υτωνελαμβανον:

Κα ιοντοστουπε 66

:P4E: τ ρο υκατωεντ
 ηα υλ η· ερχεται
 π ρο σαυτον
 25 μ ιατωνπεδισκ̄ω̄
 τ ου αρχ̄ιερεωσ·
 και·δ ουσα τονπε 67

Mk 14, 67

	Mk 14, 67		Mk 14, 70	
(67)	τρον·θερμενομ ενονεμβλεψας ααυτωλεγε ι· κ αισυμετατου ναζωραιου ης θατουυ:	5	οιπαρεσ τω τεσελεγο ν τωπετρω· αληθωσεξ αυτωνει· κ αιγαρ' γαλιλαι οσει: καιηλα ληασουομη α ζει: οδεηρ ζατωαναθε ματηζειν καιομνυειν· οτιουκοιδα τονανωντ ουτονονλ εγετε. και ευθεωσ ε κδευτερο υαλεκτωρ εφωνησεν:	(70)
68	Οδεηρνησατω λεγον ουτε οιδα ουτε επ ισταμέ· τησ υλεγεισ:	10	Καιεξηλθενει :P4ς: στη νεζωπρο αυλην· καιαλ εκτωρ' εφω νησεν. παλιν δε ιδο υσααυ των ηπεδησκ ηηρξα τωλε γειν τ οισπα ρεστο σιν· οτ ικαιου τοσε ξαυτονεστι οδεπαλινηρον ητω:	71
69	Καιμεταμη κρονπαλιν	15	Καιανεμνη P4Z· σθηοπετ ρωστορημ α οειπενοισ οτιπριναλ εκτωρα δισφωνη	72
70		20		
		25		
	Mk 14, 70		Mk 14, 72	

Mk 14, 72

- (72) σαιαπαρνησημε
 τρις· καιηρξατω
 κλαι ειν:
- 15, 1 P4H· Καιευθεωσπραϊ
 συμβουλιονεπ
 οισαν· οιαρχιε
 ρεισμετατωνπ
 ρεσβυτερωνκαι
 τωνγραμματαω·
 καιολοντονσυν
 εδριον:
- P4Θ Καιδησαντεστον
 ιναπηγαγωνκαιπ
 αρעדωκανπειλατω:
- 2 :Σ· Καιεπηρωτησεναν
 τονοπειλατοσλεγω·
 σ υειοβασιλευς
 τονιουδαιων· οδ
 εαποκριθειςαν
 τωλεγει· συλεγεις: 20
- 3 ΣΑ Καικατηγορουν
 αυτουοιαρχιε
 ρεισπολλα· αυτ
 οσδεουδεναν
 εκρινατο: οδε
 4 πειλατοσπαλιν
 επηρωτησεναν
 τονλεγων· ου

Mk 15, 4

Mk 15, 4

- καποκρινηουδ (4)
 ενιδεποσασο
 υκαταμαρτυρ
 ουσιν:
- 5 Ουδειςουκετι
 ουδεναπεκριθη:
 ωστεθαυμαζει
 τονπειλατον:
- 10 :ΣΒ· Καταδεεορτην
 απελυεναντοις.
 εναδεσμιονον
 πε ρ' ανητουντο:
- ΣΓ· Ηνδεολεγαμενος
 βαρ ραββασ μετα
 15 τωνστασια σαντω
 δεδεμενος· οπι
 νεσεντηστασει
 φονοντιναποι
 ηκασιν:
- 20 Καιαναβοησασοο
 χλοσηρξατοαι
 τισθαικαθωσεδ
 ο σιν· ινατονβαρ
 ραββαναπολυση
 αυτοις:
- 25 Οδεπειλατοσαπ
 εκριθηαντοις
 λεγων· θελετε

Mk 15, 9

	Mk 15, 9		Mk 15, 15	
(9)	απολυσω̃μιν		τωοχλω· απε	(15)
	τωνβασιλεατω̃		λυσεναυτοις·	
10	ιουδεωνηδειγ		τονβαρραββα	
	αρ' οτιδιαφθον		ν· καιπαρεδωκ	
	ονπαρεδωκαν	5	εντονιν̄φραγ·	
	αυτονοιαρχιε̃ρεις:		ελλωσας: ινα	
11	Οιτινεςκαιτον		σταυρωθη:	
:ΣΔ:	οχλονεπόησα̃·		^χ _{αρ} Οιδεστρατιωτ	16
	ινατονβαρραβ·		αι απηγαγονα̃ ^{τιν̄}	
	βαναπολυσηαυ	10	υτονεσω̃εις	
	τοις:		τηναυληντο	
12	Οδεπειλατοσπα		υκαηαφαιοεσ	
:ΣΕ:	λιναπ εκριθηαυ		τινπρέτωριων·	
	τοις· τιουν̄θε		καις υνκαλου	
	λειτ αιποιησωτ·	15	ν σινοληντην	
	ονβασι λεατω		σπή ραν· καιεν	17
13	νιουδε̃ων· οιδε		διδυσκουσιν	
	παλινεκραξαν		αυτονχλαμη̃	
	σταυρο̃ σοναυτο̃:		δακοκκινην·	
14	Οδεπειλατοσελ	20	καιπορφυραν·	
	εγεναυτοις· τι		καιτε ριτιθεα	
	γαρ' εποι ησενκ		σιναυτω· πλε	
	ακον: οιδεπερ		ξαντες στε	
	ισωσ εκραξαν		φανονεξακ	
	σταυρωσοναυτο̃:	25	αν̄ων· καιηρ	18
15	Οδεπειλατοσβ		ξαντοασπα	
:Σς:	ουλομενοσποι		ζεσ̃θεαυτο̃·	
	ησαιτοϊκανον		χαιρε βασιλε	
	Mk 15, 15		Mk 15, 18	

Mk 15, 18

(18) υτων̄ιουδαιω̄.
 19 καιετυπτονα
 υτουτηνκεφ
 αληνκαλαμω.
 καιενεπτυον
 αυτω. καιτη
 θεντες ταγο
 ναταπροσεκ
 νουναυτω:
 20 Καιοτεενεπε
 :ΣΗ: ξαναυτω. εξε
 δυσαναυτον
 τηνχλαμυδα
 καιτηνπορφυ
 ραν· καιενεδυ
 σαναυτοντα
 ἴδια ἱματια:
 :ΣΘ: Καιεξαγουσινα
 υτονῖνασταυ
 ρωσουσιναυτο̄:
 21 καιαγγαρευου
 σινπαραγοντα
 τινασιμωννακ
 υρηναιον· ερχ
 ομενοναποα
 γρουτονπρᾱ
 αλεξανδρου
 καιρουφου· ἵνα

Mk 15, 21

Mk 15, 21

αρητονσταυρο
 ναυτου:
 Καιφερουσιναυ
 :ΣΙ: τονεπιτονγολ
 5 γοθαντοπον·
 οπερ' εστινμε
 θερμηνευομ
 ενονκρανιου
 τ ο ποσ:
 10 Καιεδιδουναυτω·
 :ΣΙΑ: πεινεσμυρνω
 μενονοινοδο
 ευκε λαβεν:
 15 :ΣΙΒ: Καισ ταυρο̄σαν
 τεσαντονδια
 μεριζοντατα
 ἱματιααυτου.
 βαλοντες κλη
 ρον επαυτατι
 20 στι αρη:
 Ηνδεωραεκτη·
 ΣΙΓ καιεσταυρωσᾱ
 αυτ ον:
 25 :ΣΙΔ: Καιηνηεπιγραφη
 τησέαιτιασ αυτου
 επίγεγραμμε
 νη· οβασιλευσ
 των ἰουδαιων:

Mk 15, 26

Mk 15, 27		Mk 15, 31	
27	Και συναντωσ :ΣΙΕ: ταυρουσινδυ οληστας· εναε κδεξιων· και εν αεξευωνυμων:	αλλουσεσωσ ενεαυτονο υδυναταισω σε· οχσοβας ιλευστουιηλ	(31) 32
28	Και επληρωθη η γ :ΣΙς: ραφη η λεγουσα· και μετα ανομω ελογησθη:	5 καταβατων υναπο του στ αυρου· ινα ιδω :::: μεν και πιστε 10 υσμεναντω::	
29	Και οι παπαρ πορευ :ΣΙΖ: ομενοι βλασφ ημουν αυτον· κ ινουν τε στασκ εφαλασαυτον και λεγοντες· ουα· ο καταλυ ων τον ναων· και τρισιν ημαρ αις 30 οικοδομων σω σον σε αυτον· κ αταβας απο το υ σταυρου:	15 Γενομενη σδεω ΣΚ ρασεκτησ· σκο τος εγενετο εφοληστησ γησ· εωσωρας 20 ενατησ:	33
31	Ομοιωσ και οι αρχι :ΣΙΗ: ερεισεμπεζοντ εσ εισαλληλους μετα τον γραμ ματαων· ελεγον προσαλληλους·	Και τη ενατη ωρα :ΣΚΑ: εβοησεν φωνη μεγαλη· ηλει η λει· λαμασα βαχ 25 θανι· ο εστιν μεδερμηνευ ομενον· ο θς ο θς μου· εις τι	34
Mk 15, 31		Mk 15, 34	

Mk 15, 34

Mk 15, 39

(34) μεεγκατελιτες:
 35 καιτινεστωνπ
 αρεστωτωνακ
 ουσαντεσελεγο
 ηλειανφωνη:
 36 Καιδραμωνεισκ
 :ΣΚΒ: αιπλησασπογ
 γονοξουσ· καιπ
 εριθεισκαλαμω·
 εποτιζεναυτο
 λεγων· αφες· ει
 δωμεν· ειερχε
 ταιηλιασκαθελ
 ειναυτον:
 37 Οδεισαφεισφω
 :ΣΚΓ: νηνμεγαληνεξ
 επνευσεν:
 38 Καιτοκαταπετα
 :ΣΚΔ: σματουναου
 εσχισθηειδυο.
 αποανωθενε
 ωσκατω:
 39 Ἰδωνδεοκεντ
 :ΣΚΕ: υριωνοπαρεστ
 ηκωσ εκει· οτι
 κραξας εξεπν
 ε υσεν· ειπεν·
 αλληθωσουτοσ

Mk 15, 39

:ΜΗ: περιτησαιτησαιωσ
 τουσωματοστουκῦ:
 οαν̄οσϋ̄ιοσ θυην: (39)
 Ησανδε καιγυναι 40
 :ΣΚς: κεσαπομακρο
 θεν·θεωρουσαι·
 5 εναισῆνμαριαμ·
 ημαγδαληνη· και
 μαριαμ·ηακωβο
 υτουμικρου.
 καιῶσητοσμη
 10 τηρ· καισαλωμη·
 αικαι οτεηνεντη 41
 γαλιλαιοηκολου
 θουναυτω· και
 διηκονουναυτω·
 15 καιαλλαιοπολλαι
 συναναβασαιαι
 τωεισ̄ιερουσαλημ̄:
 :ΜΗ: Καιηδηοψιασγεν 42
 :ΣΚΖ: ομενησεπινηπ
 20 αρασκειη· οεστ
 ιν̄προσαββατον
 ηλ̄ θεν̄ωσηφ̄ οα 43
 ποαριμαθαιοσευ
 σχημωνβουλε
 25 υτησ· ωσηνκαι
 αυτοσπροσδε
 χομενοστηνβ
 ασιλειαντου θυ.

Mk 15, 43

Mk 15, 43		Mk 15, 46	
(43)	τολμησασεισηλ θενπροπειλατο.	ραντουμνημιου:	(46)
	καιητησατοτο	<u>ΣΚΘ</u> Ηδεμαριαμ' ημαγ	47
44	σωματουι· ο	δαληνη· καιμαρι	
	δεπει λατοσεθ	5 αιωσητοσεθε	
	αυμασενειδη	ασαντοπουτι	
	τεθνηκεν:	θεται:	
	Καιπροσκαλεσα	Καιδιαγενομενο	16, 1
	μενοστονκαι	: <u>ΣΛ</u> : υτουσαββατο	
	ντυριωνα· επη	10 υ. μαριαμ' ημαγ	
	ρωτησεναυτον	δαληνη· καιμαρ	
	ειηδητεθνηκε	ιαη' ακωβουκαι	
45	ν· καιγνουσπαρ	σαλωμη· πορε	
	ατουκεντυρ	υθησαιτοιμ	
	ιωνος· εδωρησ	15 ασαναρωματα·	
	ατοτοπτωμα	ινα ελθουσέαι	
	τωωσηφ' :	α λιψωσιναυτον:	
46	<u>ΣΚΗ</u> : Οδεϊωσηφ' αγορα	<u>ΣΛΑ</u> : Και λιανπρωιτή	2
	σασσινδονα· και	ματωνσαββα	
	καθελωναυτον	20 των· ερχονται	
	ενειλησεντησιν	επιτομνημα	
	δώνι· καιεθηκε	ετιανατειλαν	
	ναυτονενμνη	τοστουηλιου.	
	μιω· όηνλελατο	καιελεγονπρο	3
	μημενονεκτη	25 σεαυτας· τιδ	
	σπετρας· καιπρ	αποκυλισειη	
	οσεκυλισενλ	μιντονλιθον·	
	ιδον επιτηνδυ	αποτησδυρα	
Mk 15, 46		Mk 16, 3	

Mk 16, 3

Mk 16, 6

(3) αστουμνημ
4 ιου. ηνγαρ' μ
εγασσφοδρα:

Καιερχοντ
αι καιευρη
σκουσιν· απ
οκεκύλισ
μενον τον
λιθο ν:

5 Καιεισελθου
σαιειστον
μνημιον· ιδ
οννεανισκο
καθημενον
εντοισδεξ
ιοισ· περηβ
εβλημενον
στοληνλευ
κην και εξε
θαμβηθησαν:

6 Οδελεγειαυ
:ΣΛΒ: ταισ μηφο
βησ θε. ιν ζη
τειτετονν
αζαρινον το
εσταυρομε
νον· ηγερθη
ουκεστινωδε.

Mk 16, 6

ιδεεκειστοπ (6)
οσαντου· οπο
υεθηκαναυ
ον· αλλ' ύπαγε 7

5 ται καιειπατε
τοι σμα δητέ
σ αυτουκαιτ
ωπετρω:

Ιδουπροαγειυ
μας ειστηγγ
αλι λαιαν· εκει
αυτονοψεσ
θ εκαθωσει
πεν υμιν:

15 Κακουσασαιε 8
εφυγοναπο
τουμνημιου:
ειχενδεαυτ
αστρομοσκαι
εκ' στασησ· και
ουδενι ουδε
νειπον· εφο
βουντογαρ':

9 Αναστασδεπρ
25·ΣΛΓ: ωϊ πρωτησαβ
βατου· εφα
νηπρωτονμ
αριατιμαγ

Mk 16, 9

Mk 16, 9		Mk 16, 14	
(9)	δαληνη· αφήσε κβεβληκει πτα	κληροκαρδι	(14)
10	δαιμονια· ε κι νη πορευθησα απηγ γιλεντοιισμαθη	αν· οτιτοιςθ εασαμενοις αυτονεγηγε	
	5 ταισαυτου· γενο μενοισπεν θου σινκαικλαι ουσιν·	ρμενον ουκε πιστευσαν·	
11	ΣΛΔΚ ακινοιακουσαν τεσοτι ζη καιε	καιειπεναντ	15
	10 θεαθηυπα υτῷς ηπιστησαν·	οισ· πορευθεν τεσειστονκ οσμων απαν	
12	Μεταδεταυτ α δυσινεξα υτο	τακηρουζατ ετοευαγγελ	
	15 περιπατου σιν· ε φανηενετερα μ ορφηπορευο μ	ιονπασητηκ τησή· οπι στ	16
	ενοισεισαγ ρο ν·	15 ευσασασκαι βαπτισθήσ σωθεισεται·	
13	κακεινοιπορευθ εντεσ· απη γγηλα	οδεαπιστησ ασκατακρη	
	20 τοισποισουδε εκ ινοισ επιστευσα:	θησεται· σῖμ	17
14	υστερονδεα να κιμενοις αυ τοι	ιαδετοιςπισ τευσασιντα	
	25 στοισενδε κα· ε φανερωθηκαιωνι δισεντιναπιστι	υταπαρακο λουθησει· ε	
	αναν των και σ	25 ντοονομα τημουδαιμ ωνια εκβαλ ουσιν· γλωσ	
Mk 16, 14		Mk 16, 17	

Mk 16, 17

(17) σαισλαλησωσιν

18 κεναιοσοφισα

ρουσινκανθα

νασιμοντιπιω

σινουμιαυτο

5

υσβλαψη· επι

α'ρος τουσχ

ειρασεπιθησου

σινκακαλοσεζ

19 ουσιν· Ομενο

10

υνκ̄σμετατο

λαλησε̄αυτοισ·

ανελημφθηεισ

τονουρανον· και

εκαθησενεκδ

15

εζιωντουδ̄υ.

20 εκεινοιδεεξε

λθοντεσεκη

ρυξανπανταχου.

κ̄υ συνεργου

20

ντος· καιτον

λογον βεβαιο

υτος· διατω

νεπακολουθ

ουντωνσημει

25

ων ∴ αμην·

Mk
16, 20

† ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε †

τουκαταλουκανευαγγελιουκεφαλεα:

Ā π̄ζαχαριουδυσπισ τιασ

B̄ π̄ζαχαριουοτιουκηδυ

νατωλαλησαιμηπιστευ

σας τωαγγελω:

Γ̄

Δ̄ π̄ριτησ απογραφης:

Ē π̄ τ̄αγραυλουν̄τ̄τοιμενων:

Ξ̄ π̄ρισυμεωνος:

Z̄ π̄ ανναστησπροφητιδος:

H̄ π̄ τ̄επερωτισαν̄τ̄τον̄ϊωαννην:

Θ̄ π̄ τ̄πρασμουτου ορ̄σ :

† EΥΑΓΓΕΛΙ ΟΝ: †
KATA ΛΟΥΚΑΝ †

X̄

ap̄

:Ā:

20

25

πιδήπερ' πο

λλοιεπεχείρη

σανανατάξασθαι

διήγησιν· περιτῶ

νπεπληροφορη

μένωννενημῆν

πραγμάτων· καθ

ὥς παρέδοσαν

ἡμῖν· οἵαπαρχή

σαυτόπται και

ὑπηρέταιγενο

Lk 1, 1

2

Lk 1, 2

Lk 1, 2

- (2) μενοι του λόγου.
 3 έδοξεν καμοί πα
 ρηκ ολουθηκό
 τιάνωθεν πασιν
 ακριβώς. καθε
 ξησοι γράψαι
 κράτιστε θεο
 4 φιλε· ἵνα ἐπιγνώσ·
 περιώνκατηχη
 θης λόγων την
 ασφαλιαν·
 5 Ἐγένετο ἐνταις
 ημέραις ηρώδου
 του βασιλέως
 της ἰουδαίας· ἡ
 ερέυστις· ὀνομα
 τιζαχαρίας·
 ἐξεφημερίασ' α
 βία· και ηγυνηαυ
 του εκ των θυ
 γατερων ααρών·
 και το ὄνομα αυ
 6 της ελησάβεθ· ἥ
 σαν δε δικαιοιαμ
 φοτε ροιενωπι
 ον του θυ· πορε
 υομεν οι εν πα
 σαις τες εντο

Lk 1, 6

Lk 1, 6

- λαῖς και δικαίως (6)
 μασιν του κυ
 άμεμπτοι·
 και ουκ ηναυ 7
 5 τοις τεκνον·
 καδοτι η ελη
 σάβεθ ἦν στή
 ρα. και αμφοτ
 εροι προβεβη
 10 κότεσ· ενται
 σημέραισιν
 τών ησαν·
 Ἐγένετο δε 8
 εν τῷ ἔτερι
 15 υειν αυτόνε
 ντητάξι τη
 σε φημεριασ
 αυτου εναν
 20 τιόν του θυ.
 κατα το εδο
 στησίερατια
 σ· ελαχεν το
 υθυ μιᾶσαι· ει
 σε λθών νειστο
 25 νναδόν του κυ·
 και υπάντο πλη
 10 θος ἦν του λα
 ου. προσευχό

Lk 1, 10

Lk 1, 10

Lk 1, 14

- (10) μενονέξω· τῇ
 ὥρα του θυμι
 αματος·
- 11 Ὁφθηδέ αὐτῷ
 αγγελος κῦ· ε
 στῶσε κδεξι
 ὠν του θυσιας
 τηριου του θυ
 μιᾶματος·
- 12 Καί ἐταράχθη
 αχαριασίδων·
 και φοβοσε πε
 πεσενε παυτο·
- 13 Εἰπεν δε προσὰν
 τον αγγελος
 κῦ· μη φοβουζα
 χαρια· διοτι εις
 ηκουσθη ρηδη
 σεισσου· και ηγυ
 νησου ελεις ἄβε
 ὅ γεννησι υἱον σοι·
 και καλεσει στο
 ονομα αυτου· ἰ
 ωαννην· και εσ
 ται χαρᾶς και
 ἀγαλλίας· και
 πολλοι ἐπιτιγ
 ενεσει αυτου

Lk 1, 14

- : Ἀ: ἦ ζαχαριου δυσπιστίας·
 χαρησονται· εστ 15
 ἀγαρ' μεγασενω
 πιον του θυ·
- Και οι νον και σικερα
 ου μη πῆ· και πῆ
 αγίου πλησθησά
 ται· ἐτι εκκοιλί
 ασμῶσαν του· και 16
 πολλους των υἱ
 ὧν ἰσραηλ' ἐπιστ
 ρειψει ἐπὶ κῶ
 θναυτων· και αυ 17
 τὸς· προελουσ
 εται ἐνωπίον αυ
 του· ἐν πῆνικα ἰδ
 υναμει λίου· ε
 πίστρεψει καρ
 διασπατέρων
 ἐπιτεκνα· και απ
 ιθῆις ἐν φρονη
 σειδικῶν· ετοι
 μασέκῳ· λαὸν κ
 : Ἀ: ατεσκευασμενον·
- Και εἰπεν ζαχαρι 18
 ἀσπροστοναγγ
 ελον· κατατιγν
 ὠσομαι τουτο·
 ἐγὼ γὰρ' ἐμῖπρεσ

Lk 1, 18

Lk 1, 18

Lk 1, 21

- (18) Β: ἄζαχαριου τοιουκιδυνατόλαλιστα· μιπιστευσασταγγελω:
 βύτησ καιηγυνη εντωννα· εξελ 22
 μουπροβεβηκυ θωνδεουκηδυ
 ἱαεντεσημεραισ νατωλαλησαια
 19 αυτησ· καιαπο υτοις· καιεπε
 κριθειςοαγγελ 5 γνωσανοτιοπι
 ος ειπεναυτω· ασιανεωρακεν
 εγωειμι· γαβριήλ· εντωννα· καια
 οπαρεστηκοσε υτοσηνδιανε
 ναπίοντου θυ· υοναυτοιςκαι
 καιαπεσταλην 10 διεμενενκωφοός·
 λαλησαιπροσέ· Καίεγενε τοώς 23
 καιευαγγελήσ έπλήσθησαν
 ασδάι σοιταυτα· αι ημέραι τησλ
 20 Β: Καῖδουέσησω ιουργιασδυτο
 πών· καιμηδυν 15 ὕ· απηλθενειστο
 άμενος λαλήσαι· οικον αυτου·
 αχρισημερασγέ Μεταδετάυτασ 24
 νηταιταυτα· αν χ
 θωνουκεπιστ αρ
 ευσαστοιςλογ 20 Β: Συνελαβενε
 οισμου· ότιινεσ λισάβεδ' ηγυν
 πληρώθησονται ηαυτου· καιπε
 ειστονκαιροναυτώ· ριεκρυβενεαυ
 21 Καιηγολαοσπρο τηνμηνασπε
 σδώκωντονζα 25 ντελεγουσα·
 χαριαν· καιεθα οτιουτοσμοι 25
 υμαζώνεντο
 χρονίζειναυτον εφιδεναφελεῖ

Lk 1, 21

Lk 1, 25

Lk 1, 25

Lk 1, 30

(25)	τοονιδοςμουεν ανθρωποις: ὅ		οαγγελος· μηφ	(30)
26	Ενδετωμηνιτω εκτωαπεσταλη οαγγελοςγαβριήλ ὑποτουδν. εισπ ολιντησγαλιλία ς· ἡόνομαναζαρέτ·	5	οβουμαριαμ· ευρεσγαρχαριν παρατωδω· και ἱδουσλλημηψ ηνεγαστρι· καιτ εξη ὕον· καικα λεσειστο ονομα αυτουιν· ουτος	31
27	προσπαρθενονμε μνηστευμενη ανδριώόνομαϊ ωσηφ' εξοικουδαδ' καιτοονοματη σπαρθενουμα ριαμ· καιεισελθω προσαυτηνειπε· χαιρεκαιχαρητ ομενοι οκσμε τασου· ευλογη μενησυνενγυν αιξιν· ἡδέϊδου σαδιεταραχθη επιτωλόγωαυ του· καιδιελογ ηζετοποταπο σανέηροασπασ μ οσουτος:	10	εσταιμεγας· και ὑϊοσυψίς του κληθησεται· και δωσειαυτωκσ ο ὅστον θρονον δαδ τουπρσαι του· καιβασιλε υσειεπιτωνοι κονιακωβ' εισ τουσαιωνας· καιτησβασιλει ας αυτου ου κεσταιτελος:	32
28	30	15	Ειπενδεμαρια μ' προστοναγ γελον· πῶσεσ ταιμοι τουτο επιαν δραουγη νωσκω·	33
29	30	20		34
30	Καιειπεναυτη	25		

Lk 1,30

Lk 1, 34

Lk 1, 35

Lk 1, 38

35 Και αποκριθεις
ο αγγελος ειπε
ναυτη· π̄να αγι
ονεπελευσεται
επισε. και δύνα
μεις ῡψιστου
επισκιασει σοι·
διδκαι το γενο
μενον εκ σου
αγιον κληθησε
ται ῡιος θυ:

36 Καὶ δουελισά
:Γ: βεθ' η̄συνγεν
η̄σ σου· και αυτ
η̄συνείληφυι
αῡιον ενεγγήρι
αυτης· και ου
τοσμήνεκτ
ος εστιν αυτ
η̄. τη καλουμ
37 ενεηστέιρα· ο
τι ουκαδυν
ατησει παρα
τω θω̄ πανρ̄μα:

38 Ειπεν δε μαρ
ιαμ· ἴδου ἡ δό
υλη̄ κ̄ῡγενοι
τομουκατα

Lk 1, 38

τορημα σου· (38)
και απηλθεν
απαυτη̄ σο αγ
γελος· ::̄†

5 ^χ_{αρ} Αναστᾱσα δε μ
αριαμ' ενταισ
ημεραισ̄ τ̄αντ
αισ· επορευθη
ειστινορινην
10 μετασπουδή
σεισ πόλινῑου

δα· και εισηλθ
40 ενειστον οικ
ον ζαχαριου
15 και εισπασατ
οτην ελησαβ
εθ:

Και εγενε το
41 ω̄σ̄ ἤκουσεν

20 τον ασπασμ̄ω̄
τησ μαριαση
ελησαβεθ'
εσκιρτησε
ντοβρεφος
εν τη κοιλια
αυτης:

Και επλησθη
π̄ν̄ς αγιου

Lk 1, 41

Lk 1, 41

42 ηελεισάβεθ· καί
 ανεβόησεν φω
 νῆμεγάλη καιει
 πεν· ευλογημ
 ενησυνεγγυνε
 ξίν· και ευλογη
 μεν οσοκαρπο
 στησ κοιλιασ
 43 ου· και πόθεν μ
 οι του τοῖνα ελ
 θη ημητηρ' τ
 ου κύμου πρ
 44 οσε με· ἴδου
 γαρ ὥσε γενε
 τη φωνη του
 ασπασμου σο
 υ εἰσταμου·
 ε σκίρτησεν
 το βρέφοσεν
 αγαλλιάσει εν
 τη κοιλια μου·
 45 και μακαρία
 η πιστεύσα
 σα· οτι ἐσται
 τελιωσις τοῦ
 ἰσλε λαλημε
 νοῖς αὐτῇ
 παρακῦ·

Lk 1, 45

Lk 1, 46

Καὶ εἰπεν μα
 ριαμ'· μεγα
 λύνει ψυχὴ μ
 ου τον κν· και
 5 ηγαλλίασεν τ
 ο πᾶν μου ἐπ
 ιτωθω τω σω
 τήρι μου· οτι
 48 ἐπεβλεψεν
 10 ἐπι τὴν ταπι
 νωσιν τησ δου
 λησ αὐτοῦ· ἵ
 δου γαρ' αποτ
 ουν νυμακα
 15 ριουσιν με
 πασαι αι γενε· αἱ·
 49 οτι ἐποίησεν
 μοι μεγάλια
 οδυνατόσ·
 20 καὶ ἀγιντο
 ονομα αὐτ
 ὁ· και τοσελ
 50 εος αὐτου· ε
 ἰσγενεας γε
 25 νεω νεπιτο
 ἰσφοβουμε
 νοῖς αὐτον·
 ἐπόησεν κρᾶ
 51

Lk 1, 51

Lk 1, 51		Lk 1, 57	
(51)	τοσενβραχίονι αυτοῦ· διεσκορ πισενῦπερ' ηφά νουσδιανόιακα	<u>ε</u> <u>α</u> <u>ρ</u>	τηδεελεισάβεθ' 57 επλήσθοχρον οστουτεκείν αυτήν· καιεγένν
52	ρδίασautων· κ 5 αθξιλενδυνάσ τασαποθρόνων· καιῦψωσενταπ		ησενῦϊόν· καιή 58 κουσανόιπερί οικοι· καιοισυν γενεϊσautήσ·
53	εινῶσ· πεινῶν τας ενέπλησεν 10 αγαθῶν· καιπλο υτῶντασεξαπ έστειλενκένούσ·		οτιεμεγάλυνεν κῶτοέλεοσαυ τουμεταυτήσ· καισυνέχαρον α υτή·
54	αντελάβετουηλ' 15 παιδόσαυτῶν· νησθῆναιελέουσ·		Καιεγένετοεν 59 τηογδόηήμε ρα· ἤλθονπερη τεμῆντοπέδι ον· καιεκάλουν αυτόεπιτοον
55	καθωσελάλησε 20 προστουσπατ έρασημῶν· τω αβραάμ' καιτω σπέρματιαυτοῦ ειστοναιῶνα·		όματιτῶνπρσ αυτοῦ ζαχαρίαν· Καιαποκριθεῖσα 60 ημηραυτουει πεν ουχί· αλλα κληθήσε ταιῖ ωάννης· καιἔι πονπροσαυτή· οτιουδεῖς εσ
56	Εμεινενδεμα ριαμ' συναυτῇ 25 ωσ ἡμῆναστρει σ· καιῦπέστρε ψεν ειστονοῖ κοναυτησ·:;:ⲉ		

Lk 1, 56

Lk 1, 61

	Lk 1, 61		Lk 1, 65	
(61)	τινεκτησυγγε νείαςου· ὁσκαλ εἵταιτωννόμα τιτουτω:		διελαλεῖτοπάν τατάριματαταῦτα:	(65)
62	Ενένευόνδετω πρὶ αὐτου. τοτί ἀνθ' ἑλοικαλῆις	5	Καί ἐθεντοπάν τεσοιακούσαν τες· ενταισκα ρδιέσαιτων λέγοντες· τίά ρα· τοπαιδίοντ οὔτοέσται· καὶ	66
63	θαιαυτόν. καίε τισασпинаκίδιο εγραψενλέγῶν· ἰωάννης εστίν τοόνομααυτο υ· καιεθάυμας ἀνπάντες· ανε	10	χειρῶν ἤνμεταυτού· Καὶ ζαχαρία σοπῆρ αυτοῦ· ἐπλήσ θη πῶσα γίου. καὶ επροφητευσέ λέγων· ευλο γητοσῶ ο θς τουηλ· οτιε πεσκέψατο καιεπόησεν	67
64	ἀνπάντες· ανε ὥχθηδέτοστό μααυτουπαρα χρήμα· καίηγλῶ σααυτου. καίε λάλειευλογῶν τον θν· καίεγ ενετοεπιπάν τασφόβοστο υσακουοντας ταυτα· καιτου σπεριοικουτ ας αὐτοῦς· καὶ ἐνόλητῆρορει νῆτησίουδέας·	15	λέγων· ευλο γητοσῶ ο θς τουηλ· οτιε πεσκέψατο καιεπόησεν λύτρωσιντω λαῶαυτοῦ. :..... ^π υ	68
65	ενετοεπιπάν τασφόβοστο υσακουοντας ταυτα· καιτου σπεριοικουτ ας αὐτοῦς· καὶ ἐνόλητῆρορει νῆτησίουδέας·	20	καὶ ἡ γῆ ρεν κέρ ας σωτηρίαση μὲν εντωικω δαδτουπεδὸς αυτοῦ· κὰθω σελάλησενδια στόματοστῶ	69
	Lk 1, 65	25	καὶ ἡ γῆ ρεν κέρ ας σωτηρίαση μὲν εντωικω δαδτουπεδὸς αυτοῦ· κὰθω σελάλησενδια στόματοστῶ	70
			Lk 1, 70	

Lk 1, 70		Lk 1, 75	
(70)	αγιωντωναπαῖ ωνοσπροφητ	τησζωσησημων:	(75)
71	ωναυτου. σωτ ηριανεξεχθρ ωνημων καιε	Καισυπεδιονπ ροφητησυψι στουκληθησ	76
72	κχειροσπαντ ωντωνμεισδυ ντωνημας. πο	5 η· προπορευσ ειγαρπροπρο σωπουκυνετ	
	ιησεελεοσμε τατωνπατερ ωνημων· και	10 ουμασεξοδουσ αυτου· τουδ ουναιγνωσιν	77
73	μνησθηναιδια θηκησαγιασα υτου. ορκον	15 διασπλαγγχνα ελεουσ θυη μων· ενοισε	78
74	ονωμοσενπρ οσαβρααμ το πρατημων· το	20 πεισκει ψετ αι ημας ανατ ο λη εξ' υψο	79
	υδουναιημιν αφοβωσ εκχ ειροστωνεχ θρωνημωνρυ		
75	σθεντασ. λα τρε υειναυτ ω ενοσιοτη τικαιδικαιω	25 ουκατευθυ ναιτουσποδ ασ ημων εις	
	συνη ενωπιο ναυτουπασα στασημερασ		

Lk 1, 75

Lk 1, 79

Lk 1, 79

Lk 2, 4

	<u>Δ</u>	ἤτησαπογραφῆς:		<u>:Ε̅:</u>	περιτὸναγραυλοῦντῶν ^ο μένων:	
(79)		οδὸν ειρήνης			ολεωσναζαρεθ' (4)	
80	<u>Ξ</u> <u>αρ</u>	Τοδε παιδίον ἔ			εἰς τὴν γῆν διὰ τὴν	
		ζανεν καὶ ἐκρατ			εἰς πόλιν δαδ' ἢ	
		αὐτοπνι· καὶ ἡ	5		τισκαλεῖται βῆ	
		νενταῖσε ρήμοις·			θ' λеем· διατοεῖ	
		εωσημέρας ἀνα			ναῖαυτον ἐξ ὅκ	
		δείξωσαυτοῦ			οὐ καὶ πατρία δαδ'	
		προστον ἡλ· <u>:Ε̅:</u>			ἀπογράψασθαι 5	
2, 1	<u>Ε</u>	γένετο δε			συμαριαμ· τῇ	
	<u>χ</u> <u>αρ</u>	ἐνταῖσμή	10		μεμνηστέωμ	
		ραισεκείναις· Ε			ἐνηαυτῶ γυναι	
		ξῆλθεν δόγμα			κιδύση ἐγκύω:	
		παρακάϊσα ροσα			Εγένετο δε ἐν τω	6
		υγούστου· ἀπο			εἶναι αὐτοῦ σε	
		γράφεσθαι πᾶσα	15		κεῖ· ἐπλήσθησαν	
		τηνοῖς κούμεν ἡν:			αἱ ἡμεραι τοῦ	
2	<u>:Δ̅:</u>	αὐτῇ ἀπογραφῇ			ἐκείναι τῇ· κ 7	
		πρωτῇ ἐγενετο·			αἰε τε κεντον	
		ἡγεμονέοντο			ὑῖον αὐτῇ στῶ	
3		σ τησὺ ρία σκ	20		πρωτότοκον	
		υρηνίου· καὶ ἐπ			καὶ ἐσπαργάνω	
		ορέοντο παν			σεν αὐτόν· καὶ	
		τεσ ἀπογράφε			ἀνέκλινεν αὐτό	
		σθαι ἕκαστος			ἐν φάτῃ· διότι	
		στῇ νιδίαν πόλιν:	25		οὐκ ἦν αὐτῷ	
4		Ἀνέβη δὲ καὶ οἱ			τόπος ἐν τῷ κα	
		αὐτῷ ἀποτῆσ			ταλῦματι:	
		γαλιλαίας ἐκ			<u>:Ε̅:</u> Καὶ οἱ μένεσθαι 8	

Lk 2, 4

Lk 2, 8

Lk 2, 8		Lk 2, 12	
(8)	εν τη χόρα τη αυ τή αγραυλῶντες σ. καὶ φυλάσσον τε σφυλακάσ τη σνυκτὸς ἐπ ιτην πόμνην αυτῶν:	ευρήσεται βρ έφοσε σπαργα νωμένον καὶ κέμενον ἐν φάτνη:	(12)
9	Καὶ ἰδοὺ ἀγγελὸ σ κῦ ἐπέστη αὐ τοῖς· καὶ ὁ ὅζα κῦ περιέλαμψ ἐναυτοῦς· καὶ εφοβήθησαν φ όβον μέγαν:	Καὶ ἐξέφησε γένετο σὺν τῇ ω ἀγγέλῳ πλῆθ οσ στρατιᾶς οὐρανόθεν καὶ λεγοντῶν· δοξα ἐν ὑψίσ τοις θῷ· καὶ ἐπι	13
10	Καὶ εἶπεναυτοῖ ς ἀγγέλοσμη φοβήσθαι· ἴδο υ γὰρ εὐαγγελί ζομαι ὑμῖν· ἀρὰν μεγάλην· ἣτις ἐσται παν	γῆ σειρήνη· ἐν ἀνθρώποις δοκία:	14
11	τιτω λαῶ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτ ῆρ· ὅς ἐστιν χ̄ς κ̄ς ἐν πόλει δαδ'·	Καὶ ἐγένετο ὡσαπῆλ θοῶ παντῶν τοῖς ἀγγέλοις τῶν οὐρανῶν· οἱ πο ιμένες εἶπον προσαλλήλου ς· διέλθωμεν δὴ ἔωσβη θλε ἐμ' καὶ ἰδωμεν ἐν τορῆματι	15
12	καὶ τοῦτο ὑμ ῖν τοσημέριον:		
Lk 2, 12		Lk 2, 15	

	Lk 2, 15		Lk 2, 19	
(15)	οὐτοτογεγον		σαεντηκαρδί	(19)
	ός. δοκ̄δεγνάρ		ά αυτῆς:	
16	ησενημιν: καίῃ		<u>τωκρ</u> Και <u>χ</u> ὑπεστρεψ	20
	λθονσπέυσαν		αν οιποιμένες·	
	τες· καί αν̄υρο·	5	δοξάζον	
	τήντεμαρίαμ̄		τε σ καιαι	
	καίτονῶσῆφ̄		<u>ν</u> δυντες	
	καίτοβρέ		τον θν· επιπά	
	φοσκέι		σιν ὀϊσήκους	
	μενον	10	ανκαϊεῖ δόν· κ	
	εντηφάτ		αθῶς ελαλή	
17	νη· ἰδόντες		θηπροσαυτους:· <u>†</u>	
	δεδιεγνώρησ		Καιοτεεπληρ	21
	ανπερητουρ		ωθησανημερ	
	ήματοστουλ	15	αιοκτώτου	
	αληθέντοσα		περητεμεῖν	
	υτοῖσπεριτο		αυτον· εκλη	
	υπέδιου:		θητο ὄνομα	
18	Καίπάντεσοιακ		αυτοῦ ἰσ̄ το	
	ουσαντεσεδά	20	κληθὲνὑποτ	
	υμασανπεριτ		ουαγγέλουπ	
	ον λαληθέντῶ		ροτῶσυλλη	
	ὑποτωνποιμ		μ· φθηναιαυτ	
	ένωνπροσαυτούς:		όν εντηκοιλία:· <u>π</u>	
19	Ηδεμαρίαπάντ	25	Καιοτεεπληρ	22
	α συνετήρει		οθησαν αιήμ	
	ταρηματααυ		έρατουκαθα	
	τα· συνβάλλου		ρησμουαυτῶν·	
	Lk 2, 19		Lk 2, 22	

Lk 2, 22

Lk 2, 26

(22) ξ περισυμεωνος
 χ κατατοννομών
 $\alpha\rho$ μωϋσέας.
 $\tau\omega\kappa\rho$ Ανήγαγον· $\sigma\iota\gamma\sigma$ αὐτὸν
 $\nu\circ\tau\pi\epsilon$ εἰς ἱεροσόλυμα
 $\delta\iota\omicron\nu\acute{\iota}\nu$ · παραστήσ α τω κ ω .
 23 κα θωσγέ
 γραπταιενν
 ὁμωκ ν : ὅτι πά
 νάρσενδιανύγο
 νμήτραν· ἅγιον
 τωκ ω κληθήσ
 24 εται· καιτουδ ν
 ναι θυσιάνκατα
 τοειρημένον
 εννόμωκ ν . ζ $\epsilon\upsilon$
 γοστρυγόνων·
 ἡδύονοσσ ν σπ
 εριστερῶν·
 25 : ξ : Καὶ δ ν ἡν α ν ν σ ϵ
 ν $\acute{\iota}$ ερουσαλημ· ὡ
 ὀνομασυμεῶν·
 καὶ ο α νθ ρ ωποσ ν
 τοσδίκαι οσκαὶ
 ευλάβήσ· προσ
 δεχόμενος πα
 ράκλησιν τ $\acute{\omega}$ ις
 ραηλ· καὶ π ν αν
 ἁγιονεπαυτόν.

Lk 2, 25

καὶ ηναυτ $\acute{\omega}$ κεχ 26
 ρηματησμένον
 ὑποτου π ν στου
 αγίου· μηδ ϵ ιδ ν
 5 ἀνατονπρινάν
 ἡδητον χ ν κ ω .
 καὶ ἡλθεν εντ 27
 οπ ν νειστ
 οἰερὸν·
 10 Καὶ εντω
 εισαγαγ ϵ ιν
 τουσγονεἰστο
 παιδιον $\acute{\iota}$ ν· τοὔπ
 οησαιαυτούσκ
 15 ατατοειδεισμ
 ἔνοντου νόμου
 περιαυτού. καὶ 28
 αὐτὸς εδεξ α το
 αὐτὸς ετασαγ
 20 κάλασαυτού. κ'
 αιευλόγησεντ
 ονθ ν καὶ εἶπεν·
 νύνα πολυέιστ 29
 ονδούλονσου
 25 δεσποτα. κατα
 τορῆμασου ἐν
 ειρήνῃ· οτι εἰδ ν
 30 οιοφθαλμόμου

Lk 2, 30

Lk 2, 30

Lk 2, 35

- (30) τοσωτήριόνσου.
 31 διητόμασασκατ
 απρώσωπονπάν
 32 τωντωνλαῶν· φ
 ᾧσεισαποκάλυψ 5
 ινεθνῶν καιδοξ
 ανλαουσουηλ· ⲥ
 33 καὶηγνώσῃφ' καὶ
 ημηραυτοῦθα
 υμαζοντες· ε 10
 πιτοισλάλουμ
 ἐνοισπεριαυτου:
 34 Καὶευλόγησεν
 αυτοῦσσυμεῶ·
 καὶεἶπενπροσμα 15
 ριάμ' τηνμῤαα
 υτου: ἰδοῦού
 τοσκειταιεισπ
 τῶσινκαίανασ
 τασινπολλῶν 20
 εντωηλ· καὶει
 σσημέιοναντι
 35 λεγόμενον: καὶ
 σδυδὲαυτῆς
 τηνψυχὴνδι 25
 ελεύσεταιρο
 μ' φάια· ὅπωςά
 νακαλυφ θῶσιν·

Lk 2, 35

- Ⲛ περιανναστησπροφί⁷δος:
 εκπολλῶνκαρ (35)
 διῶνδιαλογισμοι:
Ⲛ Καὶἡ⁷άνναπροφή 36
 τῆς θυγάτηρ' φ
 ανουῆλ' εκ' φυ
 λῆσασῆρ'. αὐτη
 προβεβηκοῦα
 ἐνῆμεραισπολ
 λαῖς· ζήσασαμε
 τ' ανδρόσέτης
 πτάαποτησπ
 αρθένιασαυτῆς
 καὶαυτηχήραω 37
 σετων πδ ἡου
 καφίστατοαπ
 οτουῖερου. νη
 σ τειαισκά δε
 ἡσε σινλατρέ
 ουσανυκτακαι
 ημέραν· καὶαὐ 38
 τη αυτῇτηώ
 ρα επιστᾶσα· α
 νθωμῶλογεῖ
 τῶτωκῶ· καὶ
 ελάλειπεριαυ
 τουπάσιντοι
 σπροσδεχομ
 ἐνοισλύτρωσῖ
 ἐνῖερουσαλημ'.

Lk 2, 38

Lk 2, 39

Lk 2, 43

39 Καὶ αὖτε ἐπέλεσεν
 ἅπαντα κατατον
 νόμον κυ· ὑπὲς
 τρεψανειστην
 γαλιλέαν· εἰστην 5
 πόλιν αὐτῶν νᾶζαρέθ·
 40 Τοδε παιδίον ἡ
 ξανεν· καὶ ἐκραται
 οὐτο πνι· πληρὸν
 μενον σοφίας· καὶ 10
 χάρις θυ· ἦνε παυτῶ· †
 41 ἐῖ
αρ Καὶ ἐπορευοντο
 οἰγωνεῖς αὐτοῦ
 κατ' ἐτόσε ἐσίε
 ρουσα λημ' τηεο 15
 42 ρτῆτου πᾶσχα· κ
 αἰοτέ ἐγένετο
 ἐτῶν δώδεκα· α
 ναβάντων αὐτῶ
 εἰς ἱεροσόλυμα· 20
 κατατο ἐδόστη
 43 σεο ρτῆς· καὶ τε
 λιωσάντων τας
 ἡμέρας· ἐν τῷ
 ποστρέφειν αὐ
 τοῦς· ὑπέμει
 νεν ἰδοπαῖσεν ἡμ'
 καὶ οὐκ ἐγνώσαν

Lk 2, 43

οἰγωνεῖς αὐτοῦ· (43)
 νομίσαντες δε 44
 αὐτονεῖναι ἐν
 τη συνοδίᾳ· ἦλθον
 ἡμέρας δὲ καὶ
 ἀνεζήτουν αὐ
 τὸν ἐν τοῖς συγγ
 ενέουσιν· καὶ ἐντ
 οῖς γινώσκουσιν· καὶ 45
 μὴ εὐρόντες αὐτό·
 ὑπέστρεψαν εἰς
 ἱερουσαλὴμ· ἀναζ
 ητῶντες αὐτό·
 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡ 46
 μερας τρεῖς· ἑυρό
 αὐτονενητώε
 ρῶκα διεζώμενον
 ἐν μεσῶ των διδ
 ασκάλων· καὶ ἀκό
 υοντα αὐτῶν· καὶ
 ἐπὶ ῥωτωντα αὐτοῦς·
 47 Ἐξείσταντο δε πάν
 : Δ· τε σοὶ ἀκούοντ
 ἐς αὐτοῦ· ἐπιτη
 συνέσει· καὶ ταῖς
 ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ·
 Καὶ ἰδόντες αὐτον 48
 ἐξεπλάγησαν·

Lk 2, 48

Lk 2, 48

Lk 3, 1

: $\bar{H}$: περιτονεπερῆτησαν^τ τῶ^ωωννην:

(48)	$\bar{E}$:	Και ειπεν προσ αυτῶ ^ω		$\bar{E}$ ν ἐτ ει· δὲ πεντε	3, 1
		η μῆραυτῶ: τε		: $\bar{E}$: και δεκάτωτῆς	
		κνοντίεποιησας		ηγεμονίαστιβερι	
		η μιν ὄντως. ἴδου		ουκάισαρος. ηγε	
		οπῆρσου καίεγω	5	μονέουντοσπον	
		οδυνάμενοιεζη		τίουπιλάτουτη	
		τῶμενσε:		σίου δέας· καίτ	
49		Και ειπεν προσ αυ		ετραρχῶντος	
		τούς: τίοτιεζη		τησγαλιλαίασηρω	
		τέιτεμε: ουκῆδ	10	δου· φιλίππουδ	
		ειτεοτιεντοι		ετουαδελφῶν	
		σ τουπρῶμουδεῖ		τουτετραρχῶ	
50		μεεῖναι· καί αυτοι		ντος τῆς ^τ τουρ	
		ουσυνῆκαντορή		άιασκάιτραχων	
		μαδελάλησεν αυ	15	έιτιδοσχώρας·	
51		τῶις. καίκατεβη		καίλυσανίουτῆς	
		μεταυτῶν· καίηλ		αβιληνηῆστετρα	
		θενέισναζαράτ.		ρχῶντος. επι	2
		καίη ^ν υποτασσό		αρχιερээс ανν	
		μενοσαντοῖς:	20	ακάκαάφα:	
		καιημῆραυτῶδ		$\bar{H}$ εγένετορήμα ^ν	
		ι ετήρηπάντατα		προσίωάν νηντῶ	
		ρηματαταῦταε		τουζαχαριου ^ι	
		ντηκαρδίααυτῆς:		ὁ νεντηερ ήμω:	
52		Καὶ ὁ προέκοπτε	25	$\bar{Z}$ Καίηλθενεισπά	3
		σοφίακαήλικία·		σαντηνπερίχ	
		καίχάριτιπαρα		ωροντου ^ι ορδά	
		ῶκαι ἀν ^ο οῖς: $\bar{E}$		νου. κηρύσων	

Lk 2, 52

Lk 3, 3

Lk 3, 3		Lk 3, 7	
(3)	βαπτισμα μετανόιας εισάφεςιναμαρ τιῶν:	μένοις ὀχλοῖς· βαπτισθῆναὶ παντὸς. γενή ματαεχιδνῶν:	(7)
4	"Ὁσγέγραπται νβίβλωγωνή σαῖουτουπροφ ήτουλέγοντος:	5 τίς ὑπέδειξε νὺμῖνφυγεῖν αποτησμελλο ύσησοργῆς: ποι	8
	ε Φωνήβοώντοσε ε ντηερήμω. ετ	10 πῶς αἰξίουσ τῇ σμετανόια σ· καιμηαρξῆς θαίλεγεῖν ἐνε	
5	ε ἰβουσαιτου· π ε ἄσαφαραγζ' πλη ε ρωθήσετέ. καὶ ε πᾶν ὁροσκαίβο ε υνοσταπήνωθ ε ἥσεται· καίεστ	15 ἐχομεντόν αβραάμ' λέγ ω γάρ ὑμῖν. ὅτ ιδύναται ὁ θς ἐκ' τωνλίθων	
	ε αι· τασκολιᾶέισ ε ευθεῖαν· καιέτ ε ραχῆιαι εἰς ὁδο	20 τουτόνεγειρ ε. τέκνα τωα βραάμ'.	
6	ε ὑσλείας: καὶ ὁ ε ψονται πᾶσα σάρ ε ζ' τοσωτήριον ε του θυ	25 Ἦδη δὲ καὶ ηαζέι νηπροστηνρή ζαντῶν δένδρ ων κείται. πάν ουν δένδρον μηποιδυνκαρ	9
7	Ελεγεν οὖν. τοι : Ἡ: σ ἐκπορευο		
Lk 3, 7		Lk 3, 9	

Lk 3, 9

(9) πὸν καλὸν ἐκκό
πτετε· καὶ εἰς
πῦρ βάλεται·

10 Ἰθ'· Καὶ ἐπηρώτων
αὐτὸν οἱ ἄλλοι
λέγοντες· τίς
νποήσωμεν·

11 ἀποκριθεὶς δὲ
λεγγέει αὐτοῖς·
ὁ ἔχων δύο χι
τῶνας μετὰ δ
ὅτῳ τῷ μετὰ
οντι· καὶ ὁ ἐχὼ
ν βρωματὰ σμ
ὅπως ποιεῖτω·

12 Ἡλθον δὲ καὶ τε
λῶναι βαπτισ
θῆναι· καὶ εἰπὼ
πρὸς αὐτὸν δ
ιδάσκαλε τι

13 ποιήσωμεν· ὁ
δὲ εἶπεν πρὸς
αὐτοῦς· μὴ
θεν πλεονπα
ρατοδιατετ
αγμενον ὑμ
ῖν πρᾶσσεται·

14 Ἐπηρώτων δὲ

Lk 3, 14

Lk 3, 14

αὐτῶν καὶ ἱστῶ
τευόμενοι λέ
γοντες· καὶ ἡμ
εἰς τί ποιήσωμ

εν· καὶ εἶπεν α
υτοῖς μηδὲν
ἀδὶ ἀσείδηται·
μήδε συκοφ
αντήσετε· καὶ
ἀρκεῖσθαι τοῖ
σο ψωνίοις ὑμῶν·

Προσδοκῶντες 15

ὁ δέ τοι λαὸς
καὶ διαλογιζώ
μενων πάντ
ον ἐν τέσκα
ρδίαι σαυτῶν
περιτομῶν ἀν
ουμνηποτεαυ
τὸς εἰ ἡ οὐχ·

Ἀπεκρέιναι το 16

οὐκ ὡς ἀννησπ
ᾱσι λέγων·

Ἐγὼ μεν ὑμᾶς
ὑδατι βαπτι
ζω· ἐρχέτε
δεοῖς χυρο
τεροσμου.

Lk 3, 16

Lk 3, 16

Lk 3, 19

- (16) Ὅν ουκειμεῦκα
νὸς λῦσαι τονῖ
μαντατῶν ὑπο
δημάτων αυτου.
αυτό σὺ μάσβαπ
τισει. εν πᾶνι αἰ
ω και πυρί:
17 Ὅυτο πτύονεν
τη χειρί αυτου.
καὶ διὰ καθαριεῖ
την ἄλωνα αυτου.
καὶ συνάξει τον
μενσί τονειστ
ην αποθήκη αυ
του. το δε ἄχυ
ρον κατακάυσ
ει πυρία ζβέστω:
18 Πολλά μενουν κ'
αἱ ἑτερα παρα
καλῶν· ευηγ
γελίξει το τ
ον λαῶν:
19 Ὁ δε ηρώδη σο
τετράρχης
ελεγχόμενο
σὺ παυτου. πε
ρηρωδιάδος
τη σγυνεκὸς

5

10

15

20

25

- του αδελφου
υτου. και περιπ
άντων ὧν εποι
ησέν πονηρὸ νο
ηρώδης. προσε
θήκεν και τουτο
επιτάσιν· και κατ
ἐκλήσεν τωῖ
ωάννην εν τη φ
υλα κῆ:
19 Ἐγενετο δε εν
τω βαπτισθῇ
ἀπαντα τον λαόν·
και ὑβαπτισθ
έντος και προσ
ευχομένου. α
νεωχθη να το
ν ουρανόν. και
καταβῇ να το
πᾶν το ἁγιον
σωματικῶς
δι' ὡς εἰπε ρις
τεράνε αυτ
όν· και φωνῇ
ἐξ ουρανοῦ γε
νέσθαι λεγου
σαν· σὺ εἶ το ὕιο
σμὸν ὁ ἀγαπη
τός.

21

22

Lk 3, 19

Lk 3, 22

Lk 3, 22

Lk 3, 27

(22) ἐν σοι εὐδόκησα:

του ζοροβαβέλ (27)

23 Καὶ αὐτὸ σήνῳ ἰσ

του σαλαδιήλ

Δ

ω σε ἱετῶν τρι

του νηρεί

άκοντα· ἀρχό

του μελχει 28

μενο σειναιῶ

5

του αδ' δέι

ν· ὡ σε νομίζ

του κω σάμ

ε τοῦ ἰοσίω

του ελμοδαμί

ση φ' :

του ήρ

του ἱακωβ

του ἱησου 29

του ηλεί

10

του ελιέζερ

24 του ματ' θ' τ

του ἰωρέιμ

του λευξι

του ματ' θ' ατ

του μελχεῖ

του λευξι

του ἱανναι

του συμεῶν 30

του ἰωσήφ

15

του ἰούδα

25 του ματθίου

του ἰωσήφ

του αμῶσ

του ἰωνάν

του ναοῦμ

του ελιακέιμ·

του εσλεί

του μελεᾶ. 31

του ναγγάι

20

του μαϊνάν

26 του μάτ

του ματταθα

του ματταθίου

του να θάν

του σεμεεί

του δαυειδ

του ἰωσ ήχ

του ἱεσσάι 32

του ἰου δα

25

του ωβήδ

27 του ἰωα ννα

του βο όζ

του ρη σά

του σαλμῶν

Lk 3, 27

Lk 3, 32

	Lk 3, 32		Lk 3, 37	
(32)	του	νάσσων	του	καΐναμ. (37)
33	του	αμειναδάβ	του	ενῶς 38
	του	αραμ	του	σήθ'
	του	αδμι	του	αδάμ'
	του	αρνι	του	δυ:
	του	εσράμ	5	Ισδεπνσαγίου 4, 1
	του	φαρέσ	ΙΕ	πληρησῶπεστρε
	του	ϊούδα		ψεναποτουϊορ
34	του	ϊακώβ		δάνου· καίηγετο
	του	ϊσαάκ	10	εντοπνίειστην
	του	αβραάμ		έρημον· ἡμέρας 2
	του	θαρά		τεσσεράκοντα
	του	ναχώρ		πειραζόμενοςῶ
35	του	σερούχ'		ποτουδιαβόλου:
	του	ραγαῦ	15	:Ις: Καιουκέφαγενο
	του	φαλέκ		υδένένταισημέ
	του	έ βερ		ραισεκείνναις: και
	του	σαλά		συντελεσθεις
36	του	καΐναν		ῶναυτῶνεπειν
	του	αρφαζάδ	20	ασεν: Κάειπεν 3
	του	σήμ		αυτωοδιάβολος
	του	νῶε		ειῶιος εἴτου δυ
	του	λάμεχ		ειπ έ. τωλιθωτ
37	του	μαθουσάλα:		δυ τῶιναγένη
	του	ενώχ'	25	ται άρτος:
	του	ϊαρέθ		Καια πεκριθηοῖς 4
	το	μαλελεήλ		προ σαυτῶνλεγων.
	Lk 3, 37		Lk 4, 4	

Lk 4, 4

Lk 4, 9

(4)	γέγραπται οτι ου κε πάρτω μόνω ξήσῃ ται ο ἀνὸς· ἀλλ' ἐπι παντήρῃ ματι θυ:		Καὶ ἡ γὰρ γενναυτον	9
5	Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸ οὐδ' ἀβόλοσ ἐισόρ οσὺ ψηλόν· ἐδειξ ἐναυτῶ πάσῃ σβα	5	εἰσὶ λημ' καὶ ἐστὴ σεν αὐτον ἐπιτὸ πτερύγιον τοῦ ερῶ· καὶ εἶπεν αὐ τῷ· εὐῖοσεῖτο θυ. βαλεσε αὐτ ον ἐν τέυδεν	
	σιλ' ἐίασθη σοικου		ε κάτω. γεγραπται	10
6	μένῃσ' ἐνστιγμῇ χρόνου· καὶ εἶπεν αὐτῷ οὐδ' ἀβόλοσ	10	ε γάρ' οτι τοι σαγγε ε λοιπαυτου ἐντε ε λείτ' αἰ περὶ σοῦ. τοῦ	
	σοῖδωσ' αὐτὴν ἐξο υσίαν ταυτὴν ἀπα σαν. καὶ τὴν δόξ' αὐ τῶν οτι ἐμοὶ	15	ε διαφυλάξεσε. καὶ ε ὅτι ἐπιχειρῶνα ε ροῦσιν σε. μήποτε ε προσκόψῃ σπρο	11
	παραδέδοτε. καὶ ᾧ ἐανθ' ἐλ' αὐδίδω		ε σλί θοντον ποδα σου:	
7	μιαυτὴν· σύ οὖν. ἐαν προσκυνήσῃς	20	Καὶ ἀποκριθεῖς εἶ πεν αὐτῷ οἷς· ο τι εἴρητε. ου κε	12
	ἐναυπιδόν' οὐσεσ ται σουλᾶσα:		κ' πειράσεις κ' ντὸ θυσου:	
8	Καὶ ἀποκριθεῖσα αὐτῷ εἶπεν οἷς· ὅ παγε οπίσω μου	25	Καὶ συντελέσας	13
	σατανα γεγραπ ται· προσκυνήσει σκ' ντῶν θ' ν' σου		παντα πειρασμὸν οὐδ' ἀβόλοσ' ἀπε στη αὐτου ἀ	
	καὶ αὐτῷ μόνω λατρεύσεις· : ἱζ :		χρ' αἰροῦ:	
			Καὶ ὅπερ ἐστρεψε	14

Lk 4, 8

Lk 4, 14

Lk 4, 20

Lk 4, 23

(20) εντησυναγωγή
οιοφθαλμοῖησαν
ατενίζοντεςαυτω:

21 Ἡρξατοδὲλέγειν
προσαυτούς. ὅτι
σημερογπεπλή
ρωταιγραφῆάυ
τηεντοισώσιν ὑμῶ:

22 ΙΘ. Καίπαντεσεμαρ
τυρουναυτῶ·
καἰεθαυμαζῶν
επιτοισλόγοις
τησχάρητος·
τοισεκπορουο
μένοιδ' εκτου
στοματοσαυτου: †
καὶ ελεγον· ουχ'
ούτοσεστὶνο
υἱὸςῶσήςφ':

23 .Κ. Καὶεἶπενπροσαν
τοῦς: πάντως
ερεῖτεμοιτην
παραβολῆντάυ
τη: ἱατρέ: θερ
άπευσονσεαυ
τόν: ὅσαηκού
σαμενγενόμ

Lk 4, 23

ΙΑ περιηλιουκ,τ'χειρας

εναεντηκαπε (23)
ρναοῦμ' πόησ
ονκαὶῶδεεντι
πατρίδισου:

5 Εἶπενδέ. ἀμὶνλ. 24

ΚΑ ἐγω· ὅτιουδει
σπροφήτῆςδε
κτοσεστὶν· ε
ντιπατρίδιαντου:

10 Επαληθείασδε 25

ΚΒ λέγωὑμῖν· οτ
ιπολλαὶχειρὲ
ῆσανενταιση
μέραισηλείου
εὔτωηλ· ὅτε
εκλείσθησου
ρανὸσεπέτη
τρία καιμηνασ
ἐξ'. ὡσεγενετ
ολειμὸς μέγα
σεπιπασαντην
γῆν· καὶπροσο
υδεμίαναυτ
ῶν επερμφθη
λειάσ. εἰμῆεις
σαρε φ θατησ
σιδονιασ· προσ

Lk 4, 26

Lk 4, 26

:IB: περητωνλεπρωνοτι
ουδειςεκαθαρισθη:
ιμνημεανουσυρος:
 (26) :IB: γυνάικα χήραν:
 27 Καίπολλοίλεπροίη
 σανεντωιηλ· επι
 ελεισάιουτου
 προφήτου: και
 ουδειςαυτωνε
 καθαρισθη: εμὴ
 νεμάνοσύρος:
 28 Καιεπλησθησαν 10
 πάντεςδυμοῦ
 εντησυναγωγῇ·
 ακούοντεςταυ
 29 τα: καιαναστάν
 τεσεξέβαλον 15
 αὐτὸνέξωτης
 πώλεως· καιήγ
 αγώναυτὸν· ἔω
 σοφρύοστουό
 ρους· εφῴηπό 20
 λησαυτῶνωκο
 δόμητό· ὥστεκ
 ατακρημνήσαια
 30 υτόν: αὐτόσδε
 διελθὼν διαμέ 25
 σουαυτωνεπο
 ρευετο:

Lk 4, 30

Lk 4, 31

^{ενου}
 ιΓ περιτουδαιμονιζομ·
 Καίκατῆλθενείσ 31
 :ΚΓ καπερναῦμ' πό
 λιντησγαλιλαί
 ασ· καιἰνδιδάσκ
 5 οναυτουστήσ
 σάββασιν:
 Καεξεπλήσοντο 32
 :ΚΔ επιτηδιδαχῆα
 υτοῦ· οτιενεξ
 10 ουσίαἠνολογος
 :ΙΓ αὐτοῦ:
 Καιεντησυναγω 33
 :ΚΕ γῆ· ἦνανδροπος
 έχωνπῆναδαιμο
 15 νίουακαθάρτου
 καιανεκραξενφ
 ωνήμεγάληλέγων:
 34 έα· τίμην καισ
 ὑῦναζαριναί· ηλ
 δεσαπολέσαιη
 μᾶς· οιδασετί
 σειοάγιοστουδυ:
 Καιεπετίμησεν 35
 αὐτωοἰσλέγων·
 φιμωθητικαιέ
 ξελθεεξαντ
 ου· καιριψαν

Lk 4, 35

Lk 4, 35

Lk 4, 38

(35) αυτον το δαιμό
νιον εις το μέσον·
εξηλθεν απ αυτου
μήδεν βλάψαν αυ
τον· και εγενετο
36 θάρβος επι πάν
τας· και συνελά
λουν προσ αλληλ
ουσ λέγοντες· τ
ι σολόγος ουτος·
οτι εν εξουσία και
δυνάμει· επι τας
σει τοις ακαθάρτ
οις πνέυμασιν·
και εξέρχονται·
37 Και εξεπορένετο
ήχος περι αυτου·
εις πάντα τόπον
της περιχώρου·
38 Αναστάσδ εκ'
:Κς: της συν αγωγ
ής· εις ήλθεν
εις τ ηνοικία
σίμ· ωνοσ ήν συ
νεχ· ομένη πυ
ρετῶ μεγάλω·
και ήρώτησαν

περι του ου τοι παντα στουσ
:ΙΕ: κακωσ· εχῶτ' εδρα πευσε·
αυτον περι αυτης· (38)
και επι στασε πα
39 νω αυτης· επετ
ήμησεν τω πυρ
5 ετῶ· και αφηκε
ναυτην· παραχ
ρημα δε αναστάσα·
διηκόνει αυτοις·
10 :ΙΕ: Δύνον τόσδε του
ηλίου· απαντες
όσοι ειχον ασθε
νούντας· νόσοις
ποικίλαις· ήγαγῶ
αυτουσ προσ αυ
15 τον· όδ· ενι εκ
άστω αυτώντ
ασχειρα σεπιθεῖς
εδεράπευσεν αυτούς·
Εξήρχοντ' όδε 41
20 KZ καὶ δαιμόνια απο
H πολών· κρίζοντα
και λέγοντα· οτι
σῶει ο χῶσοῦ ἰδὸς
του θυ· και επι τι
25 μῶνου κέῃ αυ
τάλα· εινοτιή
δησαν·· τόν χῶν αυτῶ
εἶναι·

Lk 4, 38

Lk 4, 41

Lk 5, 4

Lk 5, 7

(4) επανάγαγει
στοβάθος. και
καίχαλάσατε
ταδικτυάῦμ
ῶν εισάγραν:
5 Καὶ αποκριθεὶς
σοσίμωνειπε
ναυτῷ. επισ
τάταδιόλῃς
τησνυκτὸς
κοπιάσαντες
οὐδὲν ἐλάβο
μεν· ἐπιδετω
ρήματι σου χα
λάσωταδύκτυα:
6 Καὶ τούτῳ πῶι
ῃσαντες. συν
ἐκκλησαν πληθ
οσίχθύνων πο
λύ· διεμήγνυ
τοδεταδίκ
τυα αὐτῶν· κ'
7 αἰκατενευσ
αντοισμετὸ
χοιστοισεν
τωετέρω π
λόιῳ· τουελ

Lk 5, 7

θόντασ συνλ (7)
αβέσθαι αὐτοῖς·
καὶ ἤλθόν καὶ ἐ
πλησαν αμφο
τερα ταπλοῖα·
5 ὥστε βυθῆζ
εσθαι αὐτὰ·
Ἰδὼν δὲ σίμων
8 : ἈΑ: πέτρος· προσ
10 ἐπεντοισγὸ
νασιν τουιῷ
λεγων· ἔξελθ
εαπεμδου· ὅτ
ιανῆρ' ἁμαρτ
15 ὠλὸς εἰμικε·
Θάμβος γάρ πε
9 ρισχεν αὐτὸ
καὶ πάντα στ
ουσσυναυιῶ·
20 ἐπιτηάγρατὸ·
ὑχθύνων ἢ ν
συνέλαβον·
ομοίως καὶ ἰ
10 ἄκωβον καὶ
ἰωάννην υἱὸ
25 υἱὸς ζεβεδαίου
υἱὸς ὁ ἦσαν κοι

Lk 5, 10

Lk 5, 10

Lk 5, 13

- (10) :ΙΖ: περιτουλεπρου:
 νωνοίτωσίμωνι:
:ΛΒ: Καίειπ ενπρο
 στονσίμωνα
 οῖς: μηφοβου
 αποτουνυν· 5
 ανουσεσιζωγρών:
 11 Καίκαταγαγόν
 τεσταπλοῖαεπ
 ιτηνγην· αφε
 τεσαπαντα η 10
 κο λουθησαν
 αυτώ:
 12 :ΛΓ: Καίεγένε το
:ΙΖ: εντωῖναιαυ
 τον ενμίατο 15
 πόλεων: καί
 ιδουανήρ' πλη
 ρησλέπρασ: καί
 ιδοντόνιν· πε
 σών επιπρόσω 20
 πονεδ εήθηα
 υτουλέγων:
 κεεανδελησ
 δυνασέμέε
 κα θαρισαι: 25
 13 Καίεκτ ήνας
 τηχειρα· ήφα

Lk 5, 13

- τοαυτουλέγ (13)
 ωνθέλω· καθ
 αρίσθητι: καίε
 υθέωσηλέπ
 ρααπηλθεναπ
 αυτου: καίαιυ 14
 τοςπαρήγγει
 λεναυτώ· μη
 δένειπτειν: αλ
 λααπεληθών· δ
 ειζονσεαυτο
 τωιερεϊ· καίπ
 ροσενέκεπε
 ριτουκαθαρισ
 μουςου· καθώσ
 προσέταξενμ
 ωυσήσεισμαρ
 τύριοναυτο
 ῖς:
 20 :ΛΔ: Διήρχετοδεμ
 άλον ολογος
 περιαυτου·
 καισυνήρχο
 τοόχλόςπολ
 λόιακούειν·
 και θεραπέυ
 εσθαιυπαυτοϋ:

Lk 5, 15

Lk 5, 15

Lk 5, 18

- (15) :IH: περιτου παραλυτικου:
 αποτυνασθεν
 ειωνωντων:
 16 :AE: Αυτος δε ην υπ
 οχωρων εντε
 σερημοις: και 5
 προσευχόμενος:
 17 :AS: Και εγενετο εν
 μιων ημερων.
 και αυτος ην δι
 δασκων. και ησα 10
 καθημενον ιφαρ
 ισαιοι και νομο
 διδασκαλοι. ου η
 σανεληλοιθότ
 ες: εκ παση σκ 15
 ωμηστη σγα
 λειλαϊας: και ιου
 δεας και ιλημ
 και δυνάμει σκ
 ηνειστο το ιασθαι αυτοῦς: 20
 18 :AZ: Και ιδου ανδρες
 φεροντες: επ
:IH: κλεινεῖς ἄνῳν.
 οσην παραλελ
 υμένος: και 25
 ζητου αυτον
 εις ενεγκειν και

Lk 5, 18

- θειναι: αυτον ενω (18)
 πιον αυτου. και 19
 μηευρόντες
 ποιασεις ενεγκ
 ωσιν αυτον δια
 τον οχλον: ανα
 βάντες επι το
 δωμα: δια των
 και ραμων και η
 καν αυτον συν
 τω κλεινιδιω
 ειστο μέσον.
 εμπροσθεν του ιω:
 Και ιδον την πι 20
 στην αυτων
 ειπεν: ανε αφε
 ωνται σοι αι αμ
 αρται σου: και η 21
 ρξαντο διαλογ
 ιzes θαι οι γραμ
 ματε ικατοι φα
 ρισαιοι λεγον
 τες: τις εστι
 ουτος ος λαλ
 ει βλασφημιας:
 τις δύνατε
 αφιέναι α

Lk 5, 21

Lk 5, 21

Lk 5, 24

~ λουσίσμετανοϊαν:

:ΙΘ: περιτ'χ'υοτιουκηλθ'οδικαιουσαλααμαρτο~

(21)	αμαρτίασ εἰμ εἰμόνος ο θς:		γειρε. καίάρ αστοκλειν	(24)
22	Επιγνόνσδε οἰσ τοῦσδιαλ ογισμῶσδου τῶν. ἀποκρι θῆῖς εἶπενπρ οσαυτοῦσ. τι διαλογήζέσθ αι ενταισκαρ 23 διέσῆμων: τί εστινευκο πότερον· εἰ πείναφίεντ αἰσου αἶμα ρτία· ἥ εἶπεῖν εγειρε καίπ εριπάτει:	5 10 15	ιδιόνσου. πο ρέουειστ ονδικονσου: Καίπαρραχρή μααναστά σενώπιόν· αυτων· ἄρα σεφῶκατέ κειτο· ἀπη λθενεῖστο οἶκοναυτοῦ. δοξάζοντο θν: καί ἐκσ 26 τασεισέλα βενάπαντα σκαιεδόξα ζόντον θν:	25 <

Lk 5, 24

Lk 5, 27

Lk 5, 27

Lk 5, 30

(27)	άσατοτελώνῃ όνοματιλευεῖ ν. καθήμενον επιτότελόν ιον· κἀ ειπεν αυτῶακολού θημοι· κἀκατα λειπόνάπαντα· αναστασηκο λουθησεναυτῶ:		μετατωντελ ωνῶνκαιαμαρ τωλῶνεσθίε ταικαίπίνεται:	(30)
28	Καὶ ἐπόησενδ οχήνμεγάλῃ λευεῖσαυτῶ εντήροκίααυ τοῦ. κἀἡῖνῶχ λοςτελωνδόν πολύς. καὶάλλ ων. ἦσανμεταυ τῶνκατακέι μενοι:	5	Μ Κἀιαποκριθῆις οἷσειπενπρος αυτοῦς. ουχρ εἰανεχουσιν οὔγιαινωντες ἱατροῦ· αλλοι κακοσέχοντ ες: ουκεληλυ θακαλέσαιδι καὶ ουσ· αλλαα μαρτωλῶνσει σμετάνοιαν:-	31
29	: ΛΘ. Καὶ ἐπόησενδ οχήνμεγάλῃ λευεῖσαυτῶ εντήροκίααυ τοῦ. κἀἡῖνῶχ λοςτελωνδόν πολύς. καὶάλλ ων. ἦσανμεταυ τῶνκατακέι μενοι:	10	Οιδεῖἵπονπρο σαυτόν· διαπί οιμαθηταῖω άννου νηστέ ουσινπυκνα· καὶδεῖήσεισποι ῶνται: ομοῖω σκαὶόιτωνφ αρεισῶν. οιδ εσόι εσθίουσι καίπίνουσιν:	32
30	Καιεγονγυζον οιγραμ ^μ ατῆις αυτῶν καὶοιφ αρεισαῖοιπρὸ στουσμαθη τασαυτοῦλε γοντες. διατι	15	Οιδεῖἵπονπρο σαυτόν· διαπί οιμαθηταῖω άννου νηστέ ουσινπυκνα· καὶδεῖήσεισποι ῶνται: ομοῖω σκαὶόιτωνφ αρεισῶν. οιδ εσόι εσθίουσι καίπίνουσιν:	33
		20		
		25		

Lk 5, 30

Lk 5, 33

	Lk 5, 34		Lk 5, 36	
34	Οδὲ εἶπεν πρὸς αὐ-		καὶ τω παλαι-	(36)
	τοῦς· μὴ δὲ		ῶου. συμφω-	
	νασθαι τοῦ σϋϊ		νὶ τῷ ἐπιβλη-	
	θυστοῦ νυμφώ-		ματοαποτ-	
	νος ἐν ὧν νυμ-	5	ου καὶ νῦν·	
	φίος με ταυτῶν		Καὶ οὐδὲ εἰσβ-	37
	ἐστὶν· ποιῆσαι νη-		ἄλλιοι νον ν-	
35	στεύειν· ἐλεύσ-		εο ν εἰσασκ-	
	ονται διημεραι·		ους παλαιού-	
	ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ-	10	σ. εἰδεμῆγε	
	αὐτῶν νυμφ-		ρῆξ ἡ οἰνοσ-	
	ίος. καὶ τότε νη-		ονεοστοῦς	
	στεύσουσιν ἐν		ασκούς. καὶ	
	νεκρίαις ταῖς		αὐτόσεκχ-	
	ἡμέραις·	15	υθῆσεται· κ-	
36	Ἐλέγεν δὲ καὶ πρὸς		αἰοῖα σκόλια π-	
	αὐτοὺς· ὅτι οὐ		ολοῦνται· α-	38
	καὶ ἐπὶ βλῆμα		λλαδινόν νη-	
	ἀποσχίσασθαι		ονεῖσα σκου-	
	ματίου καὶ νῦν.	20	σκαὶ νῦν βλῆ-	
	ἐπὶ βάλλει ἐπιη-		ταῖον καὶ αμ-	
	ματίον παλαιό·		φότεροι συ-	
	εἰδεμῆγε καὶ		ντρηδύνται·	
	τοκαίνον σχί-	25	Καὶ οὐδὲ ἐσπῶ-	39
	ζει·		παλεόν· εὐθ-	
			ἕως θελεινέ-	
			ον· λεγει γὰρ·	
			ὁ παλὸς σκιστό τε	
			ροσεστίν·-	

Lk 5, 36

Lk 5, 39

Lk 6, 1

Lk 6, 4

6, 1 MA Εγένετο δὲ ἐν
:B: σαββάτῳ· δὲν
τεροπρώτῳ·
διαπορεύεσθ
αι αὐτὸν διασπ
ορίμων· καί ἐτι
λλονοιμαθη
τέ αὐτοῦ του
στάχυσ καὶ
ἥσδιον· ψάχῳ
τεσταισχερσιν·
2 Τινὲς δὲ τῶν φ
αρεισάων ἐῖπον·
αὐτοῖς· τι ποιεῖ
τε ὃ οὐ κεξέσ
τιν ποιεῖν εν τοῖς
σαββάσιν·
3 Καὶ ἀποκριθεῖσιν οἱς
προσαντοῦσῃ
πεν· οὐδε τοῦτο
ανεγνώται· οὐ
ποίησεν δ' αὖ·
Ὅτε ἐπίνασεν
αὐτοσ καιοιμε
4 ταυτοῦ· πῶσιν
ἦλθεν· εἰσ τον
οικον του θυ·

Lk 6, 4

:KA: περιτέχοντες τινὲς χειρᾶ
τηνδεξίαν ζήσαν·-

καὶ τουσαρτουστ (4)
ησπροδεσεωσλα
βῶν ἐφαγεν· καὶ ἐδ
5 ὠκεν καὶ τοῖς μετ
αυτοῦ· ὅς οὐκέ
ξεστιν φαγεῖν ἐμ
ἡμόνουσ τουσ' ερεῖς·
10 MB Καὶ ἐλεγεν αὐτοῖς 5
οτι κῶς ἐστίν· οὐ
ὅς τοῦ ἀνθρώπου καὶ
τουσαββατου·
Εγένετο δεκαε 6
νετέρωσαββάτω
15 εἰσελθεῖν αὐτὸν
εἰς την συναγωγὴν
καὶ διδάσκειν·
20 KA: Καὶ ἡνέκει ἀνὼς· καὶ
ἡ χεὶρ αὐτοῦ ηδε
ζία ἡν ζήρα·
Παρετηροῦντο 7
δεοι γραμματεῖς
καὶ οἱ φάρισαῖοι· εἶεν
τῶσαββάτῳ δε
25 ραπευσεῖ· ἵνα ἔϋρ
ωσιν κατηγορεῖν
αυτου· αὐτὸς δε 8

Lk 6, 8

Lk 6, 8

Lk 6, 11

<u>KB</u> περιτ' τῶ ποστ' λῶ διαταγῆς			
(8)	ἡ διου διαλογησ μῶσ αὐτῶν: Εἶπεν δε τῶ ᾠῶ τῶ ξηρανεχον τιτην χειρα· ἐγ ειρε· καὶ στηθι στομεσον· καὶ αναστας ἐς τη:	5	άνόιασ καὶ δι λά λουν προ σάληλου στο τιάν ποιησαι εν τῶ ᾠ: Εγένετο δε εν ται σημέραι στ αυταις. ἐξηλθ εναυ τοι στο όροσ προ σευ ξασθαι· καὶ ἡ διανυκτερε ύων. εν τη πρ ο σευ χιή του θυ:
9	Εἶπεν οὖν οἱ σπρ οσ αὐτούς. επε ρω τί σωῦμας. τί· ἐξεστιν τοι σσα ββασιναγαθοπ οιησαι· ἡ κακοποι ησ' ἔψυχῇ νσω σαι· ἡ αποκτείναι:	10	Καὶ ο τε εγενε το ημέρα· πρ ο σε φωνησεν του σμαθητας αυτοῦ· καὶ εκ λεξάμενος α παυτῶν· ιβ: οὐ σκα ιαπο σ τόλου σωνό μασεν: σίμω να· ὄν καὶ ὄνό μάσεν πετρο:
10	Καὶ περιβλεψάμ ενοσ παντα σαυ τους ενοργη· εἶπεν αὐτῶ· ε κτεινον την χειρά σου οδέ επόησεν: κα ια ποκατεστάθη η χείρ' αὐτοῦ	15	Καὶ ο τε εγενε το ημέρα· πρ ο σε φωνησεν του σμαθητας αυτοῦ· καὶ εκ λεξάμενος α παυτῶν· ιβ: οὐ σκα ιαπο σ τόλου σωνό μασεν: σίμω να· ὄν καὶ ὄνό μάσεν πετρο:
11	σηαλλη: αὐτὸ ιδέε πλησθη σά	20	Καὶ ο τε εγενε το ημέρα· πρ ο σε φωνησεν του σμαθητας αυτοῦ· καὶ εκ λεξάμενος α παυτῶν· ιβ: οὐ σκα ιαπο σ τόλου σωνό μασεν: σίμω να· ὄν καὶ ὄνό μάσεν πετρο:
		25	Καὶ ο τε εγενε το ημέρα· πρ ο σε φωνησεν του σμαθητας αυτοῦ· καὶ εκ λεξάμενος α παυτῶν· ιβ: οὐ σκα ιαπο σ τόλου σωνό μασεν: σίμω να· ὄν καὶ ὄνό μάσεν πετρο:

Lk 6, 11

Lk 6, 14

Lk 6, 14

Lk 6, 17

:1Θ:

(14) κἀνδρέαντον
αδελφόναυτοῦ:
Ἰάκωβον· καὶ ἰω
άννην· φίλλιππο
καὶ βαρθολομ
15 αῖον. ματ' θαῖο·
καὶ θομαῶν· Ἰάκ
ωβοντοντου
αλφάιου. καὶ σί
μωνα τωνκαλ
16 ουμενονζηλο
τήν· Ἰουδανῖα
κώβου. καὶ ἰου
δανῖσκαριωτ
ην ὁ σ καὶ ἐγέ
νέτωπροδοτήσ:
17 Καὶ καταβάσμε
:ME: ταυτῶνεστι
ἐπι τοπουπε
χ
αρ δινού. καὶ
ὄχλοσμαθητ
ῶναυτοῦ· καὶ
πλήθος πολὺ
τουλαοῦ· ἀπο
πάσειστησίῳ
υδέας' καὶ ἰλημ'
καὶ τησπαραλίου·

Lk 6, 17

:KΓ: περιτωνμακαρισμῶ:
τύρουκαῖσειδῶ (17)
νος· ὁ ἡλθονα
κούσαι· αὐτοῦ·
καὶ ἐπαθήναιαπο
5 των νόσωναυ
των· καὶ ἰοιόχλ 18
όμενοιαπο
πνευμάτων
ακαθάρτων.
10 καὶ ἐθεραπεύο
το· καὶ πᾶσὸ
19 χλοσεζητεῖα
πτεσθαιαυτοῦ·
15 οτι δύναιμεις
παραντουεξή
ρχετοκαὶ ἡατ
οπάντας:
Καὶ αὐτος ἐπα 20
:Mζ: ραστουσοφ
Ε θαλμῶσαυτοῦ:
20 εἰ στουσμα
θητᾶσαυτοῦ
ἐλεγεν:
Μακαριοῦτω
25 :MΖ: χοιτοπνι. ο
Ε τι ἡμετέρ
αεσὶν ἡβασι

Lk 6, 20

Lk 6, 20		Lk 6, 24	
(20)	λέιατ̄ου θῡ:	Πλήν· ουαῦ̄μιν	24
21	ΜΗ Ε Μακάριοι οἱ πεινῶ ντες νῦν· οἱ χορταῖσθ' ἔσονται:	:N: τοῖς πλουσίοι ς ὅτι ἀπεχετ εἰς τὴν παρακλη σιν ὑμῶν:	
	ΜΘ Ε Μακάριοι οἱ κλέ οντες νῦν ὅτι γελασεται:	5 Οὐαῖ οἱ ἐν πεπλ ησμέ νοι νῦν·	25
22	Μακάριοι ἐσσεσθ' αἱ ὅταν μνησῇ σωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι· καὶ	10 Οὐαῖ οἱ γελοντες ς νῦν ὅτι πεν θησεται κακ λά ῡσεται:	
	σωσιν· καὶ ἐκβά λωσιν τοὺς νομ αῦμων ἀσπονη	15 Οὐαῖ ὅταν καλ ῶς ὑμᾶς εἰπω σι πάντες οἱ ἀν θρώποι· κατὰ	26
	ρὸν· ἐνεκα τοῦ ὑψιού του ἁνθρώπου:	20 σι πάντες οἱ σφ υδοπροφήτῃ	
23	χάριται ἐνεκεί νι τῇ μέρα καὶ σκηρτήσατε:	20 σι πάντες οἱ πατερεσ αὐτῶν:	
	ἰδοὺ γὰρ ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·	·NB· Ἀλλὰ ὑμῖν λέγω	27
	καταταυτὰ γὰρ ῥ' ἐπ' οἰνοῖσι προφήταις οἱ πατερεσ αὐτῶν:	25 τοῖς ἀκούουσιν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ οἱ σποιοῦνται οἱ σμειδουσιν	
Lk 6, 23		Lk 6, 27	

Lk 6, 27

28 ὑμᾶς· εὐλογεῖτ
 ετουσκαταρω
 μένουσὑμίν·
 προσευχεσθαι
 ὑπερτωνεπι
 ρεαζόντῳ ὑμας·
 29 NG: Τῷ τυποντίσ
 εισιτηνσιαγ
 ὡνα· παρεχε
 καιτηαλλην·
 καῖαποτουάι
 ροντοσσου
 τοῖμάτιον·
 καιτονχιτῶνα
 μηκωλύσησ·
 30 πάντιδετωαι
 τῶντισαιδιδ
 ού· καῖαποτου
 ἀροντᾶσᾶμη
αρ ἀπᾶτη· ειπενοκῶς
 31 Καὶ κᾶθωσθέλ
 : ND: ετεῖ ναποιῶ
 · E σινὑμῖνοῖανοῖ
 καῖὑμεισποῖη
 τεαυτοῖσομοιωσ·
 32 Καὶ εἰαγαπάτε
NE τουσαγαπον

Lk 6, 32

Lk 6, 32

τας ὑμᾶς· πόιαῦ (32)
 μῖνχάρισεστί·
 καιγαρ' οἰαμαρ
 τολοῖτουσαγα
 5 ποντασαυτοῦ
 σ αγαπῶσιν·
Καὶ εαναγαθοποι 33
 ητετουσαγαθ
 ωποιουῖντασὑ
 10 μᾶς· ποιαῦμῖν
 χάρισεστίη· και
 γαροιαμαρτωλοῖ
 τοαυτοποιουσιν·
 καιἐνδανίζηται 34
 15 παρ' ὧν ἐλπίζετε
 ἀπολαβεῖν· ποι
 αῦμῖνχάρισε
 στιν· καιγαρ' α
 μαρτωλοῖαμ
 20 αρτολδισδα
 νίζουσιν· να
 ἀπολάβουσιν
 ταῖσα·
 Πλήν· αγαπατ 35
 25 ετους εχθρ
 ουσὑμων·

Lk 6, 35

	Lk 6, 35		Lk 6, 38	
(35)	καὶ ἀγαθοποιεῖ τε· καὶ δανίζετε μὴ δένα περὶ ἡζόντες· καὶ ἐστέ ὁμησθ ὁσὺ μων πολ ύς· καὶ ἐσσεσθ εὐϋοι ψίστ ου, ὅτι αὐτὸς χ' ἐστιν ἐπι του σαχαρη στου καὶ πο νηρουσ·		δίδοτε, καὶ ἰ ὁ θησεται ὑμ ῖν· μέτρον κ αλὸν πεπνι μενον καὶ σε σαλευμένο ν· καὶ ὑπερ κ' χυνόμεν ὄνδωσουσιν εἰς τὸν κόλ πον ὑμῶν. τ ὡ αὐτῶ μετ ρῶν ὡ μετρ ῖται ἀντιμε τρῆθησεται ὑμῖν·	38
36	Γέινεσθ αἰδοῦν οὐκ εἰρμῶν ἐς· καὶ ὠσκαὶ ὁ πῆρ' ὑμῶν οἱ κτιρμῶνες τίν··:· [†]	5 10	Εἰπεν δεκά π αραβολῆς τοῖς· μή τι διδόναι τοῖς φλογ οῦσιν· οὐχ ἰαμφοτέροι εἰς βοθρὸν νενπεσοῦν ταί··	39
37	Καὶ μὴ κρίνε ται· καὶ οὐ μὴ κριθῇτε· μὴ καταδικα ζεται καὶ οὐ μὴ καταδικ ασθῇταί· ἀπ ὸ λυτέτε καὶ ἀπολυθήσεσθ·	15 20 25	Εἰπεν δεκά π αραβολῆς τοῖς· μή τι διδόναι τοῖς φλογ οῦσιν· οὐχ ἰαμφοτέροι εἰς βοθρὸν νενπεσοῦν ταί·· Οὐκ ἔστιν	40
	Lk 6, 37		Lk 6, 40	

Lk 6, 40

(40) μαθητησὺ περ
των διδάσκαλῶ·
κατηρτισμεν
οσδέ. πᾶσέ στω
ὡσο διδάσκαλ

5

41 Τί δε βλέπει σι
ΝΘ
Ε οκάρφο στο εν
τω οφθαλμῶ
του αδελφου
ου. την δεδοκ
ον την εν τῷ ἰδί
ω οφθαλμῶ
42 κατανοῶσις· ἤ π
ωσδύνασαι λέ
γειν τω αδελφ
ῷ σου. ἀδελφέ
ἀφες ἐκ' βάλα
τοκάρφο στο
εν τω οφθαλμ
ῷ σου· αὐτοσδ
ετην εν τῷ
οφθαλμῷ σου
οκόνου βλέπει σι:

Ἵποκριτά· ἐκβ
αλέπτω τοντ
ἡ δόκον ἐκτου

Lk 6, 42

Lk 6, 42

οφθαλμοῦ σου. (42)
καί τότε διαβ
λέψει σε κβαλ
εἰν τοκάρφος·
το εν τω οφθα
λμῷ του αδελ
φοῦ σου:

: III "Οὐ γάρ' ἐστιν δέν
δρον καλόν ποι

10

ῶν καρπον σα
πρὸν: ουδεδέ
νδρον σαπρὸν
ποιοῦν καρπο
καλόν: ἐκαστ
ον γαρ δένδρο
ἐκ τοῦ ἰδίου
καρπου γηνο
σκειται:

15

20 'Οὐ γάρ' ἐξ α κ
ΞΑ νθῶν συνλέ
γουσιν συκα·
οὐδὲ ἐκ βάτ
ου τρυγῶσις
ταφυλήν:

25

ΞΒ
Ε Οαγαθὸς ἄνθρωπος
εκ τοῦ αγα
θοῦ θησαυρου

Lk 6, 45

Lk 6, 45

Lk 6, 48

(45) τησκαρδίασaut
ουπροφέρειτο
αγαθόν· καιοπο
νηρόσα^νο^δσεκ
τουπονηροῦθ
ησαυροῦτης
καρδίασautοῦ.
προφέρειτοπ
ονηρόν. ἐκγάρτ
ουπερισσέyμα
τοστησκαρδί
ασλαλειτοστο
μαυτου:

46 ^{ΞΓ} Τίδεμεκαλείται
κε κεκα^ιοῦποι
ειτεἰλέγω:

47 ^{ΞΔ} Πᾶσδερχόμενο
^Ε σπροσμε καια
κούωνμουτῶ
λογων καιποιῶ
αυτοῦς· ὑποδ
ίξωῦμίντινι
εστίν ὁμοιος:

48 Ὅμοιοσεστὶ.
ἄνῳι κοδομ
οῦντιήκίαν·
ὁ σεσκαψεν

Lk 6, 48

ΚΔ περιτουεκατοντῆρχου

καιεβάθυέν· (48)

κάιέθηκενθεμ

ελιονεπιτηνπ

έτραν: πλημ' μ

5 ὕρασδεγενομέ

νησ. πρὸσέρρη

ξενοποταμόσ

τηρόκίαεκέινη·

καιουκισχυσε

10 σαλευσεαυτήν·

τεθεμελίωτο

γάρ' επιτινπέτρά:

"Οδεακούσασκαι 49

μηποιήσας. ορμ

15 οιος εστινἄνῳ

οικοδομήσαν

τητηνοικίαν

επιτινγήνχῶ

ρησ θεμελίου.

20 ἥπρος έρριξεν

οποταμός, και

ευθεωσ συνεπε

σεν: καιεγένετο

τόρηγματης

οικιασ εκεινης

μέγα:

ΚΔ Οτεδεεπληρω 7, 1

ΞΕ

Lk 7, 1

Lk 7, 1

Lk 7, 5

- (1) σεναντουπαντ
 αταρηματαταυτα:
 ειστάσακοᾶστο
 υλαδου· εισηλθεν
 εισκαπερναδουμ·
 2 εκατοντάραχου
 δετινῶσδουλος
 κακῶσέχων· ἤμελ
 εντελευτᾶν ὅση
 ναυτωνετιμος·
 3 Ακουσαςδεπεριτ
 οὐ̄̄απέστειλεν
 προσαντόνπρεσ
 βυτερουστων
 ἰουδέωνερωτῶ
 αὐτόν· οπόσελθ
 ᾧνδιασώσει τον
 δουλοναυτου·
 4 Ὅδεπαραγενώμενοι
 προστονιν· παρεκ
 αλουναυτόνσπ
 ουδεωσλέγοντε
 σ· οτιαξίωσεστιν
 ᾧπαρεξιστουτο·
 5 αγαπάγαρτοεθ
 νοσημῶν· καιτῇ
 συναγωγῇν. αὐτόσ

Lk 7, 5

- ακοδόμησενημῖν· (5)
 Ὅδεἶδεπορέυετο 6
 συναυτοῖς·
 Ἦδηδέαυτοῦουμ
 5 ακράναπέχοντος
 αποτῆσουκίας· ἐπ
 εμψενπροσαυτό
 οεκατόνταρχος
 φίλουσλέγων·
 10 Κέμησκύλλουου
 γάρειμιῖκανόσιν
 αὐποτηνστέγημ
 ουεισέλθεις· διὸ 7
 ουδεεμαυτόνηξί
 15 ως απρόσσεελθῇ·
 αλλειπελόγῳκαιει
 αθήσεταιιοπαῖσμου·
 καίγαρεγανθρω 8
 ποσ ειμιῖποεξο
 20 υσίαντασδόμεν
 ος· έχονῦπ'εμα
 αὐτῶνστρατιό
 τας. καίλεγωτου
 τωπορέυθητι·
 25 καιπορέυεται· και
 αλλωερχου· καίε
 ρχεται· καίτῶδου

Lk 7, 8

Lk 7, 8

Lk 7, 12

ΚΕ περιτουυτουτησχηρας:(8) λωμουπόησον
τῷτο. καιποιει:9 Ακούσασδειταυτα
οἷσεθάυμασεν
καίστραφεις. τ
ῶακολουθοῦν
τιαυτῶοχλωει
πεν: αμηνλέγω
ὑμινοτι ενουδε
νιεντῶιηλ' τοσ
αυτηνπίστηνἔ
ὑρον:10 :Ξς: Καὶ ὑποστρέψαν
τεσ ειστονοικ
ονοιπεμφθεν
τεσ. ἔυροντον
ασθενουῦνταδ
όυλονὑγιένοντα:11 ^χ_{αρ} Καιεγενετοεντ
:ΞΖ: ω εξησ τωκρ επορευ
ετ^{ο.ε}οἷσπολινκα
λουμένηννα ειν:
καισυνε πορευο
ντοαυτῶοιμα
δηταια υτῶυικ12 ΚΕ ανόκαιοχλοσπολύς:
"Ωσδεήγγισεντη

Lk 7, 12

πύλητησπόλε (12)
ωσ' καὶ ἰδούεξε
κομήξετοτε
δινηκῶσ' ὑἱοσμ
5 ονογενήστημ
ητριαυτῶκαι
αυτῆηνχηρα· κ
αἰόχλοστησπο
λεωσῖκανῶσῆν
10 συναυτῆ:

Καὶ δωναυτηνο 13

κῶσεπλαγχνίσ
θηκαιειπεναυτ
ἥ· μήκλαιε· καὶ 14
15 προσελθωνή
ψατοτησσορο
υ. οιδεβαστα
ζοντεσεστη
σαν:

20 Καὶ εἶπεν· νεανίσ

κεσοὶ λέγωεγέ
ρθητι· καὶ ανε 15
κάθησενονε
κροσ καιηρζα
τολαλεῖν. καίε
δωκεναυτον
τημητριαυτοῦ:

Lk 7, 15

Lk 7, 16

- 16 Ἐλαβενδὲφό
 βοσάπαντας
 καὶ ἐδόξαζον
 τον θ̄νλεγοντες:
 οτιπροφήτης
 μέγασεγηγε
 ρταιενημίν· καὶ
 ὅτιεπεσκέψα
 το ο θ̄στονλ
 αόναυτου: †
- 17 :ΞΗ: Καὶ ἐξῆλθεν
 λόγος οὗτος
 ἐνόλητηϋ
 δαίαπερίαυτου:
 καὶ πάσητηπερ
 η χώρα:
- 18 :ΞΘ: Καὶ ἀπηγγιλανῶ
 αννειομαθε
 ταιαυτου. περ
 πάντωντούτω:
- 19 Καὶ προσκαλεσα
 μενοσδύοτινά
 στωνμαθητῶν
 αυτου. οἷωάν
 νησ ἐπεμψεν
 προστον ἰνλέ
 γων: σύ εἰ οερ

Lk 7, 19

Lk 7, 19

- χόμενος· ἥ άλλ (19)
 ονπροσδοκωμε:
 Παραγενόμενον 20
 δεπροσαυτον
 5 οἱάνδρες εἶπον·
 ἰωάννης ο βαπτ
 ισ τῆσαπεσταλ
 κένημᾶς· προσ
 σέλέγων. σύ εἰ
 10 οερχώμενος
 ἥ άλλονπροσδῶ
 κώμεν:
 Εναυτῇδετηῶ 21
 ραεθεράπευ
 15 σενπολλδους·
 απονόσωνκαὶ
 μαστήγωνκαὶ
 πνευματων
 20 πονηρῶν· καὶ
 τυφλοῖς πολ
 λοῖς εχαρίσα
 τοβλέπειν:
 Καὶ ἀποκριθεις 22
 οἷς εἶπεναυτ
 25 οἷς· πορευθέν
 τεσαπαγγείλ
 ατεῶαννη· ἃ

Lk 7, 22

Lk 7, 22		Lk 7, 25	
(22)	<p>εἶδεται καὶ ἰακὸν εἶται· τυφλοὶ ἀνα βλέπουσιν· καὶ χ ωλοὶ περιπατοῦ σιν· λεπροὶ καθα ρίζονται· κωφ οὐκ ἀκούουσιν· νε κροὶ ἐγείρονται· καὶ πτωχοὶ ἐυ αγγελίζονται:</p>	5	<p>λακοῖ σῖματιοὶ (25) σημ' φιάσμενον. ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματ ισμῶν ἐνδόξω· καὶ τρυφῇ ὑπά ρχοντες σεντ οἰσ βασιλαιοῖς εἰσιν:</p>
23	<p>καὶ μακάριοι ἐστί· ὁ δὲ ἀνερθεσκάνδ αλίσθη νεμεοί:</p>	10	<p>Ἀλλὰ τί ἐξ ἐληλύ θατε ἰδεῖν πρ οφήτην· νάϊ λέ γω ὑμῖν καὶ πε ρισσότερον προφήτου:</p>
24	<p>Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων ἰω άννου, ἤρξατό λέγειν πρὸς το υσόχλου σπερ ὡαννου, τί ἐξε ληλύθαι αἰεῖς τὴν ἐρήμων θ εασάσθαι· κάλα μῶν ὑποανερ ουσ λευόμενον:</p>	15	<p>"Οὐτοσ γὰρ ἐστὶ περὶ οὗ γε γραπται· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστ ἔλω τὸν ἀγγελο ε μου πρῶτο πρὸ σω ε που σου· ὁ σκα ε τὰ σκευᾶσειτ ε ἡν ὁ δόν σου ἐ ε μπροσ θέν σου:</p>
25	<p>Ἀλλὰ τί ἐξ ἐληλ υθάτε ἰδεῖν· ἂν θρωπον ἐν νμα</p>	20	<p>Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστ ἔλω τὸν ἀγγελο ε μου πρῶτο πρὸ σω ε που σου· ὁ σκα ε τὰ σκευᾶσειτ ε ἡν ὁ δόν σου ἐ ε μπροσ θέν σου:</p>
		25	<p>Δέγω γὰρ ὑμῖν μέλιζων ἐγγε νητῶι σγυνε κῶν πρόφῃ τησ.</p>
Lk 7, 25		Lk 7, 28	

Lk 7, 28

- (28) ἰαάννου του βα
 πτηστ̄ου ουδ̄ει
 σεστιν· οδεμη
 κρότεροσεντ
 η βασιλεία του
 θυμείζων αυτ
 ουεστιν:
- 29 $\overline{\text{OB}}$ Καί πᾱσολαόσα κο
 :I υσασκα ιοιτάιλώ
 ναι. εδικαιωσαν
 τον θ̄ν βάπτ̄ησ
 θέντε στοβάπτ̄^τ
 ησ μᾱω άννου:
- 30 ουδε φαρ̄εισαῑοι
 και ινομοκοι·
 την βουλήντ
 ου θ̄η θέτησ̄
 εισε αυτ̄ους:
- 31 $\overline{\text{OF}}$ Τήν ιου νόμοῑωσ
 E ωτουσ̄ αν̄ωσ
 τισ̄ γε νε̄ασ̄τᾱυ
 τησ· και τίνει
 σιν ομοιοι:
- 32 "Ομοιοῑεισιν̄ πέ
 δίοις τοις ενά·

Lk 7, 32

Lk 7, 32

- γορ̄α καθ̄ημένοις· (32)
 καῑ τροσ̄φων̄ουσιν
 αλλη̄λοις καῑ λεγου
 σιν ἡ υλήσαμεν̄
 μιν καῑ ουκ' ωρ' χήσας
 θαι· ε θρηνήσαμεν
 καῑ ου κεκλ̄ύσαται:
- 33 ελήλυθεν γάρ̄ ιωάν
 νησ̄ο βαπτιστήσ.
 μήτε ἀρ̄τονεσθ̄ίω·
 μήτε δ̄ιον̄ πίνων·
 καῑ λέγεταῑ δεμ̄ω
 νιονέχει:
- 34 Ελήλυθεν οῡτος
 του αν̄ωσ̄θ̄ιον
 καῑ πίνων· καῑ λεγε
 ται· ἴδου αν̄ωσ̄φά
 γος καῑ ινοποτ
 ησ· φίλοσ̄τε λω
 νων· καῑ αμαρτω
 λων· καῑ εδικαιώ
 θη̄ησ̄ο φ̄ια αποτ̄ω
 τέκνων̄ αυτ̄ήσ:
- 35 $\overline{\text{ap}}$ Ηρ̄ω̄τα δέ τῑσ̄ αυτ̄ό
 $\overline{\text{OD}}$ τών φαρισαίων
 ἵνα φάγη̄ με̄ αυτ̄οῡ:
 καῑ εισ̄ελθ̄ων

Lk 7, 36

Lk 7, 36

Lk 7, 39

Κς περιτιςγυνεκοστισαλιψας τουςποδας του ιω:

(36)	ειστηνοικίαντ δυφαρισάιουανε κλήθη:		ιδώνδέοφαρη σαϊοσοκαλέσ ασαυτόν. ειπ ενενεαυτῶ	39
37	:Κς. Καϊδουγυνήεν τηπόλη: ἦτησ ἦναμαρτωλός. καὶ ἐπίγνουςα οτιανακειται ἐντηοικίατ ουφαρισάιου: κ ομήσασα· ἀλάβ αστρονμύρου·	5	λεγων· ὅυτο σει ἡῖπροφή τησ· ἐγείνωσ κενά· τίσκαι ποταπήρηγυνή ἦτισᾶπτεται αυτῶότιαμ αρτολόσεστιν:	
38	καισιᾱσαοπίσ απαρτουσπό δαστουῖκλε ουσα· ἦρξατο τοισδακρυσιν βρέχειναυτο ὑτουσποδας· καιταισθρηζίν τησκεφαλῆσ αυτησεξέμα σεν· καὶ κατε φίλειτουσπό δας αυτου. καὶ ἤλειφεντωμ ύρου:	10 15 οδελε γι 20 25	Καὶαποκρίθησ οἷσ ειπενπρο σᾶυτόν· σίμω νέχωσοιτίει πείν· ὁδε φησί· διδασκαλεεἰπέ: δύοχρεοφιλέ ται ἡσανθανισ τήτινί· ο εἶσω φειλενδηνάρι απεντακόσία· ὁδε ἕτερος πεντήκοντα: μη εχόντων δεαυτῶναπο	40 41 42

Lk 7, 38

Lk 7, 42

Lk 7, 42

Lk 7, 44

(42) Δδυναι· αμφοτ
 έροις εχαρίσα
 το· τίσδυναυ
 τώνειπέπλει
 οναυτοναγα
 43 πησει: αποκ
 ρήθήδεοσι
 μωνειπεν· ύπ
 ολαμβάνωτι
 ώτοπλειον εχ
 αρισατο οδεει
 πεναυτῶ. ορ
 θασεκρινας:
 44 Καιστραφείσ
 προστηγγυν
 άκα· τωσίμω
 νηέφη: βλεπει
 σταύτηντην
 γυναικα· ειση
 λθονσουειστ
 ηνουκίανύδω
 ρ'επιτουσπό
 δασμουοκέ
 δωκας· αυτη
 δετοισδάκρ
 υσιν εβρεξεν
 μουτουσπόδας:

Lk 7, 44

καίτεσ θριξιν (44)
 αυτησεξέμαζ
 εν: φιλημάμοι 45
 ουκέδωκας· ά
 5 υτηδεαφήσει
 σήλθον. ούδιελ
 ιπενκαταφιλ
 ουσαμούτου
 σπόδας: ελάιω 46
 10 τηνκεφαλήν
 μου ουκήλει
 ψας· αύτηδε
 μόιρωήλιπεν
 τουσπόδασμου:
 15 όυχαρινλέγωσ
 οι· αφαίωνται
 αιαμαρτίαιαι
 τής αιπολαίοτ
 ηγάπησενπολύ·
 20 ώδε ολίγοναφ
 ιεταιόλίγονα
 γαπα: ειπενδε 48
 αυτη. αφάων
 ταί σουαίμα
 25 ρτίαι:
 Και ήρξαντοοι 49
 συνανακει

Lk 7, 49

Lk 7, 49

Lk 8, 2

		<u>KZ</u> περιτις παραβολίστου	
		σπηρωντος	
(49)	μενοιλέγεινε νεαυ	μώνια επτάεξε	2
	τοῖς· τίς οὐτοσεσ	ληλυθη. καιῶαν	3
	τινόσκα καιαμαρτή	ναγυνήχουζαε	
50	ασαφίήσιν· ειπενδ	πιτρωπουηρωδ	
	ἐπροστίνγυναίκα	ου. καισουσανᾶ	
	ηπίστισσουσέσω	καίεταιραιπολλάι	
	κενσε· πορευου	αίτινεσδιηκόνο	
	έισειρηνην·· <u>·</u> ⌘	υναυτοῖς· αποτο	
8, 1	<u>OE</u> Καιεγένετοσεντῶ	ὑπαρχόντων ναυ	
	<u>I</u> καθεξῆς· καιαυτὸς	ταῖς·	
	διώδευεν· καταπ	<u>Os</u> Συνϊόντοσδε	4
	όλίτκα και κώμην. κ	<u>·B:</u> οχλουπολλου	
	ηρύσσων καιευαγ	καίτων καταπό	
	γελιζόμενος τι	λινεπιπορευο	
	βασιλειαν του θυ.	μένωνν προσ αυ	
		τον· ειπεν διαπ	
	κάιοιδωδε κασυ	αραβολήσ·	
2	ναυτῶ· καιγυ	<u>KZ</u> Εξήλθεν οσπ	5
	ναῖ κεσ τηνέσ·	ειρωντουσπ	
	αἰῆσαντε θερα	ἔιραι· τον πορω	
	πενυμένέ απο	αυτῶ········	
	πνευματον	ωσπέφειν αυτό·	
	ακα θάρτων	ὀμένεπεσεν	
	καια σθενιδν·	παρατινοδόν	
	μαρία ηκαλου	και κατεπατή	
	μενημαγδα	θη· και ταπετη	
	ληνή· αφῆσδαι	νάτου ουρανου	
		κατεφαγοῶν αυ	
		τὸ·	

Lk 8, 2

Lk 8, 5

Lk 8, 6

Lk 8, 10

6 Καίετερονεπεσε νεπιτηνπέτραν· καίφυνέζηρά· θη· διατομηχ ειν'ικ'μάδα: 7 Καίετερονεπε σενενρμεσωτ· ακανθών· καίσυν φρεῖσαιιάκαν θαιαπεπνιζαναυτό: 10 8 Καίετεροσεπεσ ενειστηγγηνη· καλην: καιαγαθην: καίφυνεῖσεποισε· καρπονεκατω· ταπλασίονα: ταυ ταλέγωνεφώνι: όέχωνώταακού εινακουέτω: 9 Επηρώτωνδεαυ τόνοιμαθηται αυτδυλεγοντ εσ· τίσει ήηπαρ αβολήαύτη: 10 Οδεειπεναντοις. υμινδέδοταιγν ωναιταμυστήρια·	:OZ. 5 :OH. 10 15 20 25	τησβασιλειαστουδου: (10) Τοιδελοιποισεν παραβολαις. ιναβ λέποντεςμηβ λεποσιν: και άκο ύοντεςακουω σικαιμησυνώσιν: Εστινδεάύτηηπ αραβολή: οσπορ ος εστινολογος τουδου· οιδεπαρ ατην οδόν· εισιν ριακου· οντες. εῖταερχεταιοδι άβολος· και έρει τόνλόγοναποτιή σκαρδιασautōν ιναμηπίστευσά τεσσωθώσιν: Οι δεεπιτησπέτ ρας. οί ότανακού σωσινμεταχα ρας δεχονταιτο λόγον· και όυτοι ρέιζανουκ'έχου σιν: όιπροσκαυρ πι στέουσιν. 11 12 13

Lk 8, 10

Lk 8, 13

Lk 8, 13		Lk 8, 16	
(13)	καὶ ἐν καιρῷ πε-	ἡ ὑποκάτω κλ	(16)
	ρασμῶ ἀφίστα-	ίνει στίβησιν·	
14	ται· Τοδεῖς	ἀλλ' ἐπιλυχνία	
	τασακάνθασπε	ντίβησιν· ἵνα	
	σάν ὅτι οἱ εἰσίν	5 οἱ εἰσπορευό	
	οἱ τονλόγονα κο	μενοι βλέπο	
	ύσαντες καὶ ὑ	σιν τοφῶς·	
	πομεριμῶν κ	Π Οὐ γάρ ἐστιν κ	17
	αἰπλοῦτος· καὶ	Π ρυπτόν· ὅ ου	
	δωνων τουβίου	10 φανερόν γεν	
	πορευομενοις	νησεται· ὅυ	
	υνπνίγονται· καὶ	δεαπόκρυφ	
	ουτε λεσφορῶσι·	ονο ουμην γν	
15	Τοδε ἐν τη καλῇ	15 ωσθῇ καί εἰς	
	γῇ ὅτι οἱ τῶσιν	φανερὸν ἐλ	
	οἱ τινες ἐν καρ	18 θῇ· Βλέπετε	
	διακαλῇ καὶ αἰ	οὖν πῶσα κ	
	αθῇ ἀκουσαν	οὐ ἐτε·	
	τες· τονλόγο	20 Ὅσγάρ' ἀνεχη	
	κατεχουσιν·	Π δοθησεται	
	καὶ καρποφο	Ε αυτῷ· καὶ ὁ	
	ρουσιν ἐν ὑ	ἀνμηνεχη· κ	
	πομῶν ῃ·	αὶ ὁδοκεῖ ἐς	
16	16:00: Οὐδεὶς λύχ	25 χεῖνα ρδήσε	
	:00: νονάψασκ	ται ἀπαντῶ·	
	Β αλύπηται	Π Παρεγενοντ	19
	τον σκέυει·	Π οδεπροσαυ	
		Π τονμητηρ·	
Lk 8, 16		Lk 8, 19	

Lk 8, 19

Lk 8, 23

- (19) KH περιτ' ἐπ' ἑμέσε^ω ὑδ^ω·
 καιοιαδελφοί^αυτου.
 καιουκηδυναντο
 συντυχεῖ^αναυτῶ
 20 διατον^α ὄχλον· καὶ
 ἀπηγγέ^ααυτῶ· ὅτι
 ἡμητηρσουκαιοι
 ἀδελφ^αοῖς ουεστι
 κασινέζω. ἴδ^αεινσε
 θέλοντες·
 21 "Οδ^αε^αποκριθ^{ει}σει
 πεν^απροσαυτουσ·
 μῆρ' μου. καιαδελ
 φόμου^α οὔτοι^αεισί.
 οἷτονλόγοντου^α θυ
 ακούοντες· καὶ π
 οἶουντες·
 22 χ αρ Eγένετοδεενμ
 ιᾶτωνημερῶν·
 καὶ αὐτὸς τωκ^αρανέβη^αοῖς
 εἰσπλοῖον· καὶ οἱ
 μαθητά^α αὐτοῦ. κ
 αἰειπεν^απροσαυτο
 ὕς· διέλθωμεν
 εἰστοπέραν^ατης
 λίμνης καὶ ἀνήχ
 23 KH Πλεόντωνδε
 αὐτῶναφ' ὕπνωσε·
 23 καὶ κατέβη^α ἑλαψ'
 ανεμουειστην^αλι
 μνην καὶ συνεπλη
 5 ρῶντοκαιεικιν
 δύνευον·
 Πρὸσελθόντεςδε
 24 διήγειραν^ααυτόν·
 λεγοντες. επισ
 10 τάτα. επιστάτα
 απολλύμεθα·
 "Οδεδιεγερ^αθ^{ει}σε
 πετέμνησεν^ατω
 ανεμῶ. καὶ τωκλ
 15 ὕδωνι^α τοῦ ὕδατος·
 καὶ ἐπαυσ^ατο και
 ἐγένετογαλήνη
 μεγάλη·
 Εἰπενδεαυτοῖς·
 25 πῶς ἂν πίσι^α τῶν
 φοβηθέντεςδε
 εθαύμασαν^α λέγ^α
 οῦτες^α προσαλλήλους·
 τίς ἄρα οὔτοσεσ
 25 τινότι και τοῖς
 ἀνέμοις επιτάς
 σσεικαι το ὕδ
 ατι· κ, ὕπακούουσιν
 αὐτῶ· :: ¶

Lk 8, 23

Lk 8, 25

Lk 8, 26

Lk 8, 29

<u>κΘ περιτουδαιμωνιζομενου</u>			
26	<u>χ</u> <u>αρ</u> <u>Και</u> κατέπλευσεν· <u>εἰ</u> <u>εισηλθεν</u> οἱ σ κ	τωακαθάρτωεξ	(29)
	<u>τωκρ</u> στήνχώραντῶν	ελθείναποτου	
	γεργεσηνῶν· ἥτίς	ἄνου· πολλοῖσγά	
	εστιναντιπερατ	ρ' χρόνοιςσυνηρ	
	<u>:κΘ</u> τησγαλειέας:	5 πάκειαυτὸν· καὶ	
27	<u>Ε</u> ξελθοντιδεαυτῶ	εδέσμητοαλύ	
	επίτηνγῆν· ὑπήν	σεσιν· καιπεδέσ	
	τησεναντωανή	φυλασσομενό	
	ρτισεκτησπόλε	σ· καιδιαρρήσῶ	
	ωσ· ὅσεῖχενδαι	10 ταδεσμᾶ· ηλαυ	
	μόνιαἐκχρόνων	νετώυποτουδ	
	ἱκανῶν· καὶἡμάτ	εμονοσειστας	
	ιονουκενεδιδύς	ερημους· ἐπὶρ	30
	κετο· καίενοικια	ῶτησενδεαυτῶ	
	ουκέμενεναλλ	15 οἷσλεγων· τίσοι	
	αεντοισμνήμασι:	εστίνόνομα:	
28	Ἰδῶνδετονῖνκαι	Οδὲ ειπενλεγε	
	ανακράξας· προ	ῶν· οτιδαιμώνια	
	σέπεσεναυτῶ·	πολλᾶεισηλθεν	
	κάφωνῆμεγάλ	20 ει σαυτον· και	31
	ῆειπεντίεμοῖκαὶ	παρεκάλειαυτῶ·	
	σὺ ἰω· ὑἱετδουδ	ἵναμηεπιτάξει	
	του ὑψίστου:	αυτοῖς· ειστη	
	δέομέσου· μη	ἄβυσσοναπελ	
	μεβασανίσσης:	25 θεῖν:	
29	Πα ρήγγειλλ	Ἦνδε εκκείαγέ	32
	εν γάρ τωπνι	ληχοιρωνῖκα	

Lk 8, 29

Lk 8, 32

	Lk 8, 32		Lk 8, 35	
(32)	νῶν· βοσκομένη εντῷ ὄρει· καὶ πα ρεκαλουν αὐτὸ λεγοντες, ἵνα πιτρεψῇ αὐτο	5	τον ἄνῶν· αφου τα δαιμόνια ἐξε ληλύθη· ἱματισ μενον καὶ σῶφρ ονοῦντα· παρα του σποδα στο υ ὑ. καὶ φοβη θησαν· ἀπηγγει	(35)
33	Εξελθοντα δαι τα δαίμονια ἀπ οτου ἄνῶν. εἰση λθον εἰς τοὺς χ οίρους· καὶ ὥρ μησεν πασα ἡ γελῆκατα του	10	ἰδόντες· πῶσε σῶθη ῥοδαίμονι σ θείσ·	36
	κρημνου εἰσὶ λήμνην καὶ ἀπεπνίγη·	15	Καὶ ἐπαρεκαλε σαν αὐτὸν ἅπα ντο πλῆθος τῆ σπεριχωρου των γεργῆσῃ νῶν· ἀπελθεῖν	37
34	Ἰδοντες δὲ οἱ βο σκοντες τὸ γε γονος· ἐφυγον	20	ἀπαυτον· ὅτι φόβω μεγαλῶ : ΠΔ· συνέιχοντο·	
	καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγροὺς·		Αὐτοὶ δὲ ἐν βᾶ σιν εἰς πλοιοῦν ἐστρεψεν· ἐδ	38
35	Εξήλθον δὲ εἰδῆ το γεγονός· καὶ ἦλθον προστό ιν· καὶ εὐρον καθημένον	25	εὐοδεαυτο υ ἀνὴρ· αφου ἐξελήλυθη τα δαίμονια εἰναι συναυτῶ·	

Lk 8, 35

Lk 8, 38

Lk 8, 38

Lk 8, 42

<u>Λ</u> περιτήσδυγατροστουαρ χισυναγωγου:	<u>ΛΑ</u> περιτισεμοροουσησ	
(38) Απελυσενδεαυτο̄ 39 οἰσλεγων· ὑπόσ τρεφειστονοι κον σουκαιδιηγ δυ. οσα σοι επόι ησεν ο θς: καια πηλθενκαθολη̄ τηνπόλιν κηρύ σσαν. ὅσαεποίη σεναυτω̄ις:· †	οτιθυγάτηρ μο νογενησ ἦναυτω· ᾧσετῶνδῶδεκα· καὶαυτήαπεδνη σκεν: ενδετω ὑπάγειναυτο̄: οἱ ὄχλοισυνέθ λιβοναυτόν: Καὶγυνήοὔσαεν 10 :ΛΑ: ρύσειαίματος αποετῶνδῶδ εκα: ἥτισίατροι σπροσαναλόσα σα ολοντονβί ον ουκίσχυσε̄ ὑπουδενὸς θ εραπευθῆναι: προσ ελθούσα ὀπισθεν. ἦψατο τουκρασπεδ ουτουῖματι ουαυτου: και παραχρίμαεσ τηηρύσειστο ῡαίματοςαυτης: Και ειπεν οἱς τίσοαψαμεν οσμου. αρνου	42

Lk 8, 41

Lk 8, 45

Lk 8, 45

Lk 8, 49

- (45) μενωνδεπαντω̄.
 ειπενοπετρος
 καιοισυναυτωε
 πιστατα οι οχλ
 οιδ'νεχουσινσε 5
 καιαπο θλι βουσῑ
 καιλεγειστισοαψ
 αμενοσμου:
 46 Οδεισ̄ ειπεν· ήψα
 τομουτίσεγωγ 10
 αρ'έγων· δυνα
 μινεξελθουσαναπεμου:
 47 Ἰδουσαδεηγυνηο
 τιουκελαθεντ 15
 ρεμουσαηλθεν.
 καιπροσπεσουσα
 αυτω̄· διηνατια
 νήψατοαυτου:
 απήγγειλεενώ
 πιονπαντοστο 20
 υλαου. καιωσίαθη
 παραχρημα:
 48 Οδεειπεναντη
 θαρσιθυγατειρ'
 ηπιστησουσεσω 25
 κενσε· πορευο
 υεισειρηνην:
 49 Ετιαυτουλαλουν

Lk 8, 49

- τοσερχεταιῑσα (49)
 ποτουαρχησυν
 αγωγουλεγωναυτω·
 οτιτεδνηκενηθ
 5 υγατηρσουμησκ
 υλλαιτονδιδασκάλο̄:
 Οδειδακουσασα 50
 πεκριθηαυτωλε
 γων· μηφοβουμ
 ονονπίστευεκαι
 σωθησεται:
 Ελθωνδεειστη̄ 51
 οικιανουκαφηκ
 ενεισελθεινου
 δενασυναυτω·
 ειμηπετρον· και
 ἰωαννην· καιἰακω
 βον· καιτονπ̄ρα
 τησπεδος· καιτ
 ηνμητερααυτης·
 καιέκλαιονπαν 52
 τεσκαιεκοπτο̄
 τοαυτήν:
 Οδεειπενμηκλ
 25 αιετε· ουγαπα
 εθανεντοκορα
 σιοναλλακαθέ
 υδει· καικαταίγε 53

Lk 8, 53

	Lk 8, 53		Lk 9, 1	
(53)	λωναντιδου. ειδό τεσοτιαπεθανεν:		δαιμόνιακαιν οσουσθεραπ	(1)
54	Αυτοσδεεκβα λῶνπανιασεξω. κρατησαστησχ ειροσαυτησ· ε φώνησελέγων:	5	ευείν καιαπε στηλεναυτ ουσ κηρύσσ είντηνβασιλ ειαντουδου:	2
55	ἤπέσ· έγειρε: και επέστρεψεν τοπῆναυτησ:	10	καί εισαθαιτ ουσασθ ενου ντα σ:	
	καιανεστηπαρ αχρήμα: καιδι έταξεναυτη δοθηναφαγεῖ:		: ΠΖ: Και ειπενπροσ αυτους: μηδ ένάρεταιεισ τηνοδον: μή	3
56	και εξεστησαν οιγο νεῖσαυτησ: οδεπαρηγγειλ εναυτοῖσμηδ ενῖ ειπείντογε γ ο ν ὁ σ:	15	τεράβδους: μήτεπληραν: μητεάρτον: μήτεαργύρι ον· μήτέανα δύοχητων	
9, 1	· ΠΞ: Συγκαλεσαμ · Β ενοσδετο υσδωδεκααπ οστολους· ε δωκεναυτοι σδυναμηγκ αιεξουσιν· ε πίπ αντατα	20	ασ έχειν: καὶ εισήνανουκί ανεισελθητ ε εκειμένε τε: και εκείθ εν εξέρχεσ θαι:	4
		25	: ΠΗ: Καιοσοι· αν	5
	Lk 9, 1		Lk 9, 5	

Lk 9, 1

- (5) μηδέχωνται ὑ
 μᾶς· ἐξερχόμε
 νοιαποτιησπόλ
 ἐωσεκεῖνησ· το
 νκονιορτοναπ 5
 οτωνποδωνῦμ
 μῶναποτινάζα
 ται· εἰσμαρτυρ
 ιονεπαυτοῦς·
 6 ΠΘ· Ἐξερχόμενοι 10
 δε· διηρχοντο
 κατατασκομα
 σευαγγελίζομ
 ενοι· καὶ θεραπε
 υοντεςπανταχοῦ· 15
 7 Ζ· Ἦκουσενδεηρω
 δησοτετραρχ
 ησταγεινομενα
 ὑπαυτουπάντα·
 καιδιηπόρειδια 20
 τολέγεσθαιὑπ
 ότινων· οτιῦωά
 ννησεγηγερεται
 εκνεκρών·
 8 Ὑπότινωνδέο 25
 τηλίαισ εφάνη·
 άλλωνδε οτιπ
 ροφήτης εἰς

Lk 9, 8

Lk 9, 8

- τωναρχέωνανεστη· (8)
 Καὶεἰπενηρώδει 9
 σ· ἰωαννη νεγ
 ωαπεκε φ
 ἀλησα· τί
 σδέεστιν ὁ
 υτος· περιόῦ
 εγῶακούωτοι
 αυτα· καιεζητει
 ἴδειναυτον·
 4A Καὶοἱποστρεψαν 10
 τεσοιαποστο
 λοιδιηγήσαντο
 αυτώ· παντα
 οσαεποιήσαν·
 4B Καὶαπαραλαβῶναυ
 τουσῦπεχωρη
 σενκατῖδιανεισ
 κώμην καλου
 μενηνβηθ' σαῖδ
 αν· εἰστ όπονέρ
 ημον· όιδεόχλ 11
 οἰγνοντεσηκ
 ολουθ ησανα
 υτω· και απο
 δεξαμ ενοσαν
 τῶς· ελάλει
 αυτοῖς περη

Lk 9, 11

Lk 9, 11

Lk 9, 13

:ΛΓ̄ περιτονπεντεαρτο̄ καιτωδυοῖχθυον			
(11)	τησβασίλειαστ ου θυ. καιτ ου σχρέιαν εχοντας θ εραπίασιᾶτο:	5	ον ἦπεντεάρ τοι· καιῖχθύ εσδυο· εμῆτ ιπορευθέντ εσημείσαγορ ασωμεν· εἰδπά ντατονλαδν τούτονβρώ ματα: ἦσανγά 14
12	Ηδεημέραηρξατ οκλεί νειν: Προσελθοντε 4Γ: σδεοιδωδεκα ειποναυτῶ. απ 5 10 ολυσον τονόχ λον· ἵνααπελθ όντες· εἰστας κύκλωκάμα σ καίτουσαγρ 15 10 ούσκαταλυσ ωσιν· καί έυρω σιν· επισιτισ μών: ότιῶδε· ένερέῃμω το 20 πω ε σ μέν:	15	Ειπενδεπροστ οῦσμαθητας αυτου: κατα κλείνατεαυ τοῦσκλησίασ αναεκατόν: και αναπεντή 15 κοντα: καί ε εποιησανοῦ 16 τωσ· καιανέ κλινανάπαν τας: λαβδνδ 25 16 ετουσπέν τεάρτους· και τουσδύο
13	Ειπενδ επροσ αυτους. δοτ εαυτοῖς ὑμ εἰσ φαγείν· οι δε ειπον· ουκ εισινημίνπλί	25	

Lk 9, 13

Lk 9, 16

Lk 9, 16

- (16) ἰχθῦας· αναβλέψασέ·
 ψασέ· τονουρανόν· ευλόγησεν·
 σεν· αὐτοῦ· σκαί· κατέκλασεν·
 5 καὶ ἐδίδου· τοῖς·
 ἰσ· μαθηταῖς· π· α·
 ρα· θῆ· ναι· τῷ· ὁ·
 17 χλῶ· καὶ ἐφαγόν·
 καί· ἐχορτῶσαν· παν·
 τ· ἐς· καὶ ἥρθη· τ·
 ὁ· περὶ· σσεῦ· σα·
 ναυτοῖς· κλασμάτων·
 15 κοφίνου· ὡς· δεκά·
 18 4Δ· Καὶ ἐγενετο· ἐν·
 τῷ· εἶναι· αὐ· τὸν·
 προσεῦ· χόμενον· κα·
 20 τα· μονα· σ· συ·
 νῆσαν· αὐτοῖς· μαθη·
 ταῖς· αὐ· τοῦ· καὶ·
 25 περὶ· τῶν· τῶν·
 λεγόν· τιν· ἀμελε·
 γουσι· νότιοι· χλοῖ· εἶναι·

Lk 9, 18

Lk 9, 19

- Ἦ· οὐδέ· ἀποκριθὲν·
 19 ντες· εἶπον· ἰ·
 ὡ· ἀν· νη· ντον· βα·
 πτή· στή· ν· ἄλλ·
 5 οὐδέ· ἡ· λείαν· ἄλ·
 λου· δε· ο· τι· προ·
 φή· τη· στί· σω·
 να· ρ· χαι· ων· ἀν· ἐ·
 20 στη·· εἰ· πεν· δὲ·
 10 αὐ· τοῖς· ὑ· μεῖς·
 δὲ· τῇ· να· με· λε·
 γεται· εἶναι·
 Ἀποκριθὲν· εἶ·
 15 πεν· πε· τρος· εἰ·
 πεν· τον·
 19 4Ε· Ὁ· δε· ἐπι· τει·
 με· η· σα· σαν·
 20 τοῖς· πα· ρη· γ· γή·
 λεν· μη· δ· ἐν· ἰ·
 22 λ· ἐ· γεί·
 τ· του· το·· εἰ·
 πο· ὅ· ο· τι· δεί·
 25 τον· ὑ· ν· του· ἁ·
 ν· του· πο· λα·
 λα· πα· θῆ· ν·
 καὶ· ἀπο· δο· κ·
 ἡ· μα· σ· θῆ· να·
 ἰ· α· πό· τ· ὄν·
 πρε· σ· βυ· τ·
 ἐ· ρων· κ·
 αἰ· αρ· χι· ἐ·
 ρέων·

Lk 9, 22

Lk 9, 22	Lk 9, 26
(22) καί γράμματάων· και αποκτανθη ναι και τη τρίτη μέρα εγερθῆναι:	Ὅσαρ' ἀνεπαισχ 26 υνθῆμε. και το υσεμουσλογ ουσ. τουτο νο
23 : 45: Ελεγεν δε προς 5 παντας. ειπι σλ ειοπεισω μου ερχ εσθαι· αρνησάσθ ωεαυτον· και αρα τω τον σταυρον 10 αυτου καθ' ἡμ εραν και ακολ ουθητο μοι:	ὑιοσ του ανου επαισχυθησε ται· οταν ελθῃ εν τη δόξει αυτ ου. και του πρσ. και τωνα γίωνα γγέλων:
24 4Z Οσαρ' ἀνθελητ 15 ην ψυχην αυτ ου σωσαι· απο λέσει αυτην· ὃ σδ' αναπολέσει την ψυχην αυτου ενεκ 20 ενεμου ουτο σσωσει αυτήν:	4H Λέγω δε ὑμῖν· αλη 27 θως εισιν τινες των ὠδεστω των· οἱ ου μη γε υσονται θανάτο υ· ἕως ἃν ἴδωσιν την βασιλειαν του θυ:
25 Τίγαρ' ὠφελει 25 τέ ανος κε ρδη σας τον κ οσμον ολον· εαυτον δε εाप ολεσαση ημω θεισ:	Εγε νε το δεμ 28 ετα του σλόγ ουστου του σ· ὥσει ημεραιο κτώ· και παρалаβων πέτρον· καί ὡα ννην και ἰακωβο ν· ανεβη εις το όροσ προσευξασθαι:

Lk 9, 25

Lk 9, 28

Lk 9, 29

Lk 9, 32

$\overline{\Lambda\Delta}$ περιττησμεταμορφωσθεωστος $\overline{u\bar{v}}$:

29	καιεγενετοεν τῷπροσευχεσ θαιαυτόν· τότε δοστουπροσω πουαυτοῦέτ ερων· καιηλλοιω θη ὀϊματισμῷς αυτουκαιεγε νετολευκοσε ξαστραπων·	5	δόξαναυτοῦ καίτουσδυοάν δρας τουσσυν εστωτασδωτῶ·	(32)
30	καὶἰδουανδρε σδύουσυνελαλ θυναυτῷ· οίτ ινεσήσαν· μωϋ σησ καιηλείας·	10	Καίεγένετσε ντῷδιαχωρί ζεσθαιαυτοῦ σαπαντῶν· ει πενπετροσπρ οστὸνῖν· επισ τά τα· καλόνε στινημᾶς ὥδε εἶναι· καιποιη σωμενσκηνᾶς τρεῖς· μήανσ οί· καιἑμιανμω υσει· καιμίαν ηλεία· μηειδό ς ὁ λεγει·	33
31	ὁϊοφθεντες εντηδοξή· ελ εγον τηνέξοδ οναυτοῦ· ἡγή μελλενπληρο ῦν ἐνῖερουςαλιῖμ··	15	Ταῦταδεαυτ ουλεγοντοσ· εγενετῶνε φέλη· καιεπε σκίασεναυτ οῦς· ε φοβή θησαν δε εν τω εκείνουσ	34
32	"Οδεπετροσκαι οι συναυτῷ ἦσ αν β ε β αρημέ νοι ὑπνω· δια γρηγορήσαντ ε σ δε· εἰδοντη	20		
		25		

Lk 9, 32

Lk 9, 34

	Lk 9, 34		Lk 9, 38	
	<u>ΛΕ: περιτ̃μαθήτω̃τιουκυδυνηθησανεκβαληντωδε</u>			
(34)	εισελθηνειστην		μωνιον:	
35	νεφέλην· και̃φω		μέσου. επιβλε	(38)
	νη εγενετοεκ		ψαι επιτον υ̃ν	
	τησ νε φέλησ		μου. οτιμονογ	
	λεγουσα. ο̃υτὸς	5	ενήσεστίνοι:	
	εστιν ο υ̃ιοσμ		και̃ιδουπ̃ναλα	39
	ουο εκλεκτ		μβανιαυτόν·	
	ος αυτ̃ουακούετε:		και̃εξέφνησκ	
36	Και̃ενταγενέσ		ραζει και̃ρήσσει	
	θαιτηνφωνην·	10	και̃σπαράσσεια	
	ευρεθηο̃ισμόν		υτόνμεταφ	
	ος· και̃αυτοι εσεί		ρ̃ου. και̃μολιστα	
	γησαν. και̃ουδε		ποχωρε̃ιαπαυ	
	νηαπήγγειλανέ		τού̃συντριβ̃ο̃	
	νέκειναιστεσ	15	αυτον: και̃εδε	40
	ημεραισ ουδέν		ηθηντωνμαθη	
	ω̃ν ε̃οράκα σιν:		τωνσου. ι̃ναεκ	
37	^χ <u>α̃ρ</u> Εγενετοδεεν		βαλωσιναυτό.	
	<u>ζ̃θ</u> τηεξ̃ησημέρα.		και̃ουκηδυνη	
	<u>τωκρ</u> κατελθόντον	20	θήσαν:	
	αυτωναποτου		Αποκριθεισδε	41
	̃ορους. συνηντ		ο̃ιδειπεν· ω̃γεν	
	ησεναυτ̃ωοχλ		εαάπιστος· και̃	
38	ΛΕ: οσπολύσ: και̃ι		διεστραμμένη:	
	δουανηρ' αποτ	25	έωσποται έσο	
	ου οχλουανε		μαιπροσ̃υμάσ·	
	βωησ ενλεγων:		και̃ανέξομα̃ι̃	
	διδασκαλε· δαιο		μών. προσάγαγε	
	Lk 9, 38		Lk 9, 41	

Lk 9, 41

Lk 9, 44

(41)	τόνυν̄ σου ᾧ δε:	<u>Λς.</u> περιτων διαλογιζο	
42	έτι δε προς ερχομενου αυτου.	<u>μενον τη σηζόν:</u>	
	έρρηξεν αυτον	εισταῶτα ὑμῶν	(44)
	το δαιμονιον και	του σλογουσ	
	συνεσπάραξεν:	5 τούτους: ὁ γ	
	Επετειμησεν δε	ἀρῦϊσ του ἁνω.	
	οἶστω πνίτω	μέλλει παραδίδ	
	καθάρτω· καὶ ἰά	ος θαιει σχεί	
	σα το τον πᾶν ἰδ.	ρας ἁνῶν:	
	καὶ ἀπέδωκεν	10 Ὁ ἰδὲ γινόουν	45
	αὐτὸν τῶ πατ	τοριματῶν το.	
	ρια του:	καὶ ἡν̄ παρακεκα	
43	<u>Ε</u> ξελήσθον	λυμμενον απα	
<u>P</u>	τοδ ελάντ	15 ὑτῶν ἵνα μη	
	εσ· επιτημεγ	αί σθωνται αυ	
	αλιότητι του θυ:	τώ. καὶ εφοβῶ.	
	Πάντω νδε θαυ	ντο αιρωτήσαι	
	μαζοντων επ	αὐτὸν· περήτ	
<u>P</u> <u>A</u>	ιπᾶσιν οἱ ἐπὶ οἰοῖσ:	20 <u>Λς.</u> του του:	
	<u>Ε</u> ἰπεν προσ το	<u>Ε</u> ἰσῆλθεν δὲ	46
	υσμαθητασ	: <u>PB</u> : διαλογισμὸς	
	αυτου	εναυτῶισ τὸ	
44	θες θέ	τίς ἀν̄ ἔιμήμει	
	ὑμ εἶσ	25 ζων αυτων:	
		"Οδὲ ἰσ̄ ἰδὸν τὸ	47
		διαλογισμον	
		τησ καρδιασ ἀγρῶ:	

Lk 9, 44

Lk 9, 47

	Lk 9, 47		Lk 9, 50	
(47)	επιλαβόμενος		καὶ εἶπεν πρὸς	50
	παιδίου. ἔστησ		αὐτον οἷσμη	
	εναυτοπαρεα		κωλύετε ὅς	
48	υτῷ· καὶ εἶπεν		γαρ ανούκες	
	αυτοῖς. ὅσεάν	5	τινκαθημῶν	
	δέξεται τοῦτο		ὑπερ' ὑμῶν	
	το παιδίον ἐπι		εσ τιν·-	
	οονοματίμου		Ἐγένετο δε	51
	εμεδέχεται:	Ἰ:ΡΔ:	εντωσυνπ	
	καὶ ὅς εἰαν εμε	10	ληροῦσθαι τα	
	δέξεται· δεχ		σημέρα στησ	
	εται το ναπο		αναλήμψεωσ	
	στείλαντά με:		αυτοῦ: καὶ α	
	"Ογαρμηκροτε		υτὸ στοπρο	
	ρος ενπά σινῷ	15	σωπον αυτου	
	μίν ὑπάρχων·		εστήριξεν· τ	
	ούτος εσται		ουπορευεσθ	
	μ ἐγας:		αι εἰσι λημ':	
49	Ἰ:ΡΓ: Αποκριθεὶς δὲ		Καὶ απεσ τηλε	52
	οἷω αννησ εἶπεν·	20	ν αγγέλουσπ	
	επιστάτα εἰδω		ροπροσώπου	
	μεντηνὰ επιτώ		αυτου: καὶ π	
	οονόμα τησου		ορευθεν	
	εκβάλλοντα		τες· ἡσ	
	δαιμώνια καὶ ε	25	εἰλ θο	
	κολῆσαμεν αυ			
	τόν· ὅτι ουκ			
	ακολουθῆμ			
	αιδ' ημῶν:			
	Lk 9, 49		Lk 9, 52	

Lk 9, 52

Lk 9, 56

(52)	εισκώμηνσαμ. <u>ΛΖ</u> περιτ ^{ον} μηπιτρεπομενουακολ ^{ον} θειν·		
	αρειτών· ὥσται	θησανείσετέραν	(56)
	ετοιμάσαιαυτω:	καμην:	
53	καιουκεδέξαν	<u>ΛΖ</u> Καιπορευομενων	57
	τοαυτον· οτιτο	5 <u>χ</u> <u>αρ</u> αυτωνεντηρω·	
	προσωποναυτου	ειπεντήσπροσα	
	ήνπορευόμενον	υτονακολουθή	
	είσϊερουσαλημ:	σωσοιόπουανα	
54	Ἰδοντεςδεοιμα	περχη κē:	
	θηταιαυτου· ἴα	10 :ΠΕ: Καιπεναυτώϊσ·	58
	κωβος· καϊῶαν	αἰαλώπεκεσφω	
	νησ, εἶπον: κēθ	λεουσ εχουσιν	
	έλεισειωμεν	καιταπεινάτου	
	πῦρ' καταβηναι	ουρανου κατασ	
	επαυτους εκ	15 κηνώσεις: οδε	
	τουουρανου·	ὑἱοστουανου.	
	καιαναλωσαιαυ	ουκέχειπούτ	
	τούς· ὡς καιηλεί	ηνκεφαληνκλ	
	ας επόησεν:	εινη:	
55	Στραφεισδεεπε	20 <u>Ε</u> ιπενδεπρόσέ	59
	τήμησεναυτοις	<u>Ρς</u> τερονακολ	
	καιειπεν· ουκοι	ουδημοι: οδέει	
	δατεοιουπνδε	πεν, κē επιτρε	
	σταιουῖοστου	ψονμοι· απελθ ^{ον}	
	ανουουκ' ηλθεν	25 ταπρώτονθάψ	
	ψυχασανωναπ	αιτονπράμου:	
	ολεσαι αλλασω	<u>Ε</u> ιπενδεαυτώ	60
56	σαι· καιεπορεύ	οἷς, άφεστους	

Lk 9, 56

Lk 9, 60

Lk 9, 60

Lk 10, 1

<u>ΛΗ</u> περιτου <u>χ</u> υοτιανεδειξενκαιετερουσεβδο			
<u>μη</u> κονταμαθητας: καιεστειλεναυτουσαναδυο:			
(60)	νεκρουσθαψαιτο υσεαυτωννεκρους: συδεαπελθόνδια γγελετην ^υ βασιλ ειαντου θυ: 5	αναδύο. β. προ προσώπουαυ του. εισπάσαν πόλινκαικόμον· ούήμελλεν ^{αι} αυ τοσεισέρχεσθαι:	(1)
61	Ειπ ^ε δέκα ^ι ετερ οσακολουθησω σοικε· πρώτον δε επιτρεψον μοιαποταξασθαι 10 τοισειστονοι κονμου:	Ελεγενδεπροσαυτους: 2 ΡΗ. Όμενθερισμόσπ ολύσ οιδεεργά ταιολίγοι· δεήθ ηταιδυντουκυ· τουθερισμού.	
62	Ειπενδέοι ^ο προς αυτον· ουδ εισ επίβαλλώντην 15 χειραυτουεπ αροτρονκαιβλέ πωνειστοαπίσω. εϋθετοσεστι ειστην ^υ βασιλει 20 αντ ^υ θυ	15 ΡΘ: Ύπάγετειδουε γ ^ω αποστελω υμάς. ώσάρνασ ενμέσωλύκων: 20 ΡΙ: Μήβαστάζεται βαλλάντιον· μήπήραν. μήδε υποδήματα· και μηδένακατατ ηνοδόνασπά σεισθαι:	3 4
10, 1	<u>ΡΞ</u> Μεταδεταυτα· :ΛΗ: ανεδιξενοκ ^ς και ετερουσεβ δομίκοντα· και 25 απεστειλεναυτουσ		

Lk 10, 1

Lk 10, 4

Lk 10, 5

Lk 10, 9

5 Εἰσὴν δὲ ἀνοικίαν
 ΠΙΑ εἰσερχεσθαι.
 πρωτον λεγε
 τε· εἰρηνητωοί
 6 κωτούτω· καὶ
 εὖ ἢ ὅς εἰρή
 νησ ἐπαναπαύ
 σεται ἐπ' αὐτό
 ηἰρηνη ὑμῶν·
 εἰδεμῆγε εφ' ὅ
 μάσαν ἀκάμψι·
 7 Ἐναυτὴ δ' ἐτι
 .ΠΙΒ· κίαμενε τὰ ἐ
 σθίοντες καὶ
 πείνοντες τὰ
 παραυτῶν ἄζ
 ιοσγὰρ' οὐ ργάτ·
 τησ τουμῆς
 τοῦ αὐτοῦ ἐστήν·
 Μημεταβενε
 20 ται ἐξοικίας
 εἰς οἰκίαν·
 8 Καὶ εἰσὴν ἀν πό
 ΠΙΓ λιν εἰσερχεσ
 θαι καὶ ἀδέχον
 ται ὑμᾶς· ἐσθὲ
 ἐτέταπα ρατ
 ηθεμενα ὑμῖν·

Lk 10, 8

καὶ θεραπεύετε 9
 τοὺς ἐναυτῆ
 ἀσθενεῖς· καὶ
 ἐγέται αὐτοῖς·
 5 ἡγγηκενε φ' ὅ
 μάση βασιλεία τοῦ
 Εἰσὴν δ' ἀν πόλιν 10
 :ΠΙΔ· εἰσερχεσθαι·
 καὶ μηδεχον
 10 ται ὑμᾶς· ἐξε
 λθόντες εἰς
 τὰς πλατίας
 αὐτῆς εἰπατ
 11 αὶ· καὶ τὸν κο
 νιορτόν τον
 15 κολληθέντα
 ὑμῖν ἐκτησ
 πόλιν αὐσὺ μῶ
 εἰς τοὺς ποδα
 20 σ ἡμῶν ἀπομα
 σ σόμεθα ὑμῖν·
 Πλὴν, τοῦτο γει
 νώσκειται ὅτι
 25 ἡγγηκενε φ' ὅ
 μάση βασιλεία
 αὐτοῦ·
 Λεγώδε ὑμῖν 12
 ὅτι σοδομοί[α]

Lk 10, 12

Lk 10, 12

Lk 10, 16

(12) ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖ
νηανεκτότερο
ἐσται. ἡ τῇ πόλει ἐκείνῃ·

13 PIE Οὐαῖ σοι χορᾶ ζέι.
ουαῖ σοι βησσαῖ δ᾿.
ὅτι εἰ ἐν τύρω καὶ
σειδωνί ἐγενήθ
ησαν ἀδυνάμῃς·
αἱ ἐγενόμεναι ἐν
μῖν· παλαιὰ ἐν σ
ακκῷ καὶ σποδῷ
καθήμενοι μετ
ἐνόησαν·

14 Πλὴν· τύρω καὶ σ
δῶνι ἀνεκτότε
ρον ἐστὶ ἐν τῇ
κρίσει· ἡ ὑμῖν·

15 μ Καὶ σὺ καπερναούμ·
ἡ ἔοστ' οὐρουραν
οὐ ὑψωθήσῃ· ἐω
σαδου καταβή
βας δὴ σεις·

16 χ
αρ Οὐαὶ τοῖς ὁκόνων ὑμῶν
PIE ἐμου ἀκούει· καὶ
οὐαὶ τοῖς ὑμῶν
ἐμε ἀθετεῖ· ὁ δὲ
ἐμε ἀθετῶν ἀθ
ετειτοναποστή

Lk 10, 16

λαντάμεις· καὶ οἱ
μου ἀκούοντες
κουεῖται ἀπο
στὶλάντος με·

5 PIZ Ὑπέστρεψαν δὲ
οἱ ἐβδομήκον
τα μεταχαρᾶς
λέγοντες· κἔ
καὶ τα δαιμονία
ὑποτάσσεται
ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόμ
ατί σου·

ε
αρ Εἰπεν δὲ αὐτοῖς
ἐδεδάκοντες
15 σατανᾶν ὡστὶ
πηνεκτοῦρου
ἀννοῦ πεσοντα·

χ
αρ Ἰδοὺ διδωμὶ ὑμ
19 ἡμῖν τὴν ἐξουσίαν
τοῦ πατεῖν ἐπὶ
ὡφεων καὶ σκ
οπίων καὶ ἐπὶ πᾶ
σαν τὴν δύναμιν
τοῦ ἐχθροῦ· καὶ
οὐδὲν ὑμᾶς οὐ
μη ἀδικήσει·

Πλὴν· ἐν τοῦτω
20 μη χέρεται· ὅτι

Lk 10, 20

	Lk 10, 25		Lk 10, 30	
(25)	αὐτόν καὶ λέγον:		Ἦπολα βῶνδε οἷς	30
	διδάσκαλε. τίποι		εἶπεν: ἄνθρωπο	
	ήσας. ζῶναι ὧνι		στis' κατεβεν	
	ον κληρονομήσω:		εναποῖερουσα	
26	"Οδὲ εἶπεν πρὸς αὐ	5	λημ' εἰς ἱερὶχώ	
	τόν: ἐν τῶν νομ		καὶ λιστάις περὶ	
	ωτί γέγραπται·		έπεσεν: οἱ καὶ ε	
	πῶσαν ἀγινώσκεις:		κδύσαντες αὐ	
27	'Οδε ἀποκριθεὶς		τόν: καὶ πληγας	
	εἶπεν: ἀγαπήσεις	10	ἐπίθεντες αὐ	
	κν' τον δν' σου. ε		λθον· ἀφεντε	
	ζόλησ τῆσ καρδ		σημιθάνῃ:	
	ιασ σου. καὶ ἐξό		Κατασυνκυρί	31
	λησ τῆσ φυχῇ		ανδε. ἱερέυστ	
	σ σου. καὶ ἐξολῆσ	15	ἰσκατεβενεν	
	τ. ησίσχύος σου:		εν τῇ ὁδῷ ἐκεί	
	κά ἐξόλησ τῆσ		νη· καὶ ἰδοναυ	
	διανόιας σου. καὶ		ὄναντι παρήλ	
	τον πλησιον σου		θεν· ὁμῶς ὡς δε	32
	ᾧ σσεαυτον:	20	καὶ λευεὶ τῆσ γε	
28	Εἶπεν δὲ αὐτῷ		νομεν ὁσκατα	
	ρῶσα πεκρίθ		τον τοπον ἐλ	
	εις: τοῦ τοποί		θῶν καὶ ἰδῶν· α	
	εἷ καὶ ζήσῃ:		ν τῇ παρήλθεν:	
29	PKB Ὁδε θέλων δικαί	25	Σαμαρῇ τῆσδε.	33
	οὔνε αὐτόν. εἰ		τῆσ ὁδῶν νη	
	πεν πρὸς τον ἰν.		λθεν κατα αὐτό·	
	καί τις εσ τίνου		καὶ ἰδῶν αὐτόν	
	[πλ]ησίον:			

Lk 10, 29

Lk 10, 33

Lk 10, 33

Lk 10, 37

(33) εσπλαγχνίσθη:
 34 καιπροσελθὼν
 κατέδησεντ ατ
 ράυματ αυτου
 επιχέωνέλεων
 καιοιον: επιβιβά
 σασδεαυτονεπι
 οἶδιονκτίνοσ· ήγ
 αγεναυτονεισ
 πανδοκειον· καιε
 35 πεμελήθηαυτου:
 καιεπιτηνάνριον
 εξέλθων· εκβα
 λώνδουοδηγάρια·
 έδωκεντωπαν
 δοχικαειπεναι
 τώ. επιμελήθητ
 ίαυτου. καιὅτιά
 νπροσδαπανήσησ
 εγωεντωεπανέ
 36 ρχεσθάιμεαπο
 δωσωσοι· τίσοῦν
 τούτοντῶντρι
 ῶνπλησίονδοκεί
 σοιγεγωνέναιτο
 υενπεσόντοσ
 ειστόνσληστάσ:
 37 Ὅδεείπεν· οποιη

Lk 10, 37

περιμαρ θασ. κμαριασ

MA

σ αστο έλεός (37)
 μεταυτου:
 Ειπενουναυτῶ
 5 ο ισ πορέου
 και σὺ ποιειο
 μοίωσ: κζησει $\frac{\text{P}}{\text{I}}$
 Εγενε τοδεεν 38
 τωπορευεσθ
 10 αιαυτουσ: και
 $\frac{\text{X}}{\text{ap}}$ αυτὸσ τωκρ εισήλθ οις
 ενεισκόμηντ $\approx$ κωμην
MA ινά· γυνηδετησ
 ονόμα τίμάρθα:
 15 ὑπεδεξατοαυ
 τὸν ειστονόικ
 ον αυτοῖσ· και 39
 τῇ δε ήν αδελφή·
 καλουμένημαρία:
 20 ή και παρακαδήσασα
 παρατουσπόδας
 του ιω. ή κουεντ
 ονλογον αυτου: ή 40
 25 δεμάρθα. περιεσπ
 ᾶτοπερηπολλήνδ
 ιακονίαν: επιστᾶ
 σαδὲ εἰ πεν· κ̄εου
 μέλειςοι· ότιηαδ

Lk 10, 40

Lk 10, 40

Lk 11, 1

(40) λήμου· μόνην
μεκατέλειπε
νδικονήν· ἔι
πόνουναντῇ·
ἰνάμῃ^υσυναντ
ηλάβηται:

41 Αποκριθεῖς δὲ
εὖς εἰπεν αὐ
τῇ· μάρθα μάρ
θα· μεριμν
ᾶς καὶ θορυβᾷ
ζη περιπολλά·
42 ενοσδε εστῇ^υχρεία:

Μαρία δετηναγα
θήν μερήδασ
ελέξατο. ἦτη
σουκαφερεθ
ήσεται αὐτ
ῇ σ·:·^π_υ

11, 1 ^{PKΓ}_E Καὶ ἐγενετο ἐν
τοῖς αὐτοῖς
ἐν τοπωτὶν πρ
ὸς εὐχόμενο
ν· ὥς ἐπαύσατ
ο· εἰπεν τισὶ
μαθητῶν αὐτ
οῦ πρὸς αὐτό·
κἔδιδάξον ἡμᾶς

Lk 11, 1

MB περι προσ ευχης:-
προσευχεσθ (1)
αι. καθως και
ἰωάννη σε διδα
ξεν του σμα
θητάς αὐτοῦ:

Εἰπεν δε αὐτοῖ 2
ὅταν προσ
ευχεσθαι λέ
γετε:

Περὶ ἡμῶν εὐεντ
οῖς οὐρανῶς. α
γιασθήτω
ὁ ὄνομα σου·
ἐλθέτω ἡ βα
σιλεία σου· γε
νηθήτω τω
ἐλῆμά σου
ἐν οὐρανῶ καὶ
ἐπί γῆς· τὸν ἅ
ρτων ἡμῶν
ἐπίούσιον·
δίδου ἡμῖν
καθ' ἡμέραν· καὶ
ἀφεσθῆναι τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν·
καὶ γὰρ αὐτοί
ἀφίεμεν παν·

4

ἀφεσθῆναι τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν·
καὶ γὰρ αὐτοί
ἀφίεμεν παν·

Lk 11, 4

Lk 11, 4

(4) τιοφίλον τη
μιν· καίμῃεισε
νεγκείσημᾶς
εισπειρασμὸν·
αλλαρύσαιημᾶς 5
σαποτοδυπονηρῶν·
5 ^{PKΔ} _ī Καίειπενπροσα
υτούς· τίσεξ
ὑμῶνέξειφίλῶν.
καίπορεύσεται 10
προσαυτονμε
σανυκτιούκαι
είπηαυτῶ· φίλ
εχρήσονμόιτ
6 ρεῖς ἄρτους· ε
πιδήφίλοσμου
παρεγενετοε
ξοδδυπρόσμε·
καίουκέχω
ὁπαράδήσωαυτ 20
ῶ· κακείνοσέσ
7 ωθεν αποκρη
θεῖς έπη· μήμ
οικόπουσπάρ
εχε· ήδηγάρ· η
θύρακάκκλις
ται· καιταπε
διαμουμετε

Lk 11, 7

Lk 11, 7

μοῦειστηγκοί (7)
τηνείσιν· ουδύ
ναμαιαναστάς
δδυναιοι· λέγ 8
αυμῖν· έίκαίου
δώσειαυτῶ· αν
αστασδιατάει
ναιαυτουφίλον·
διαγε· τηγανάιδ
ειαναυτουεγε
ρθεῖσδώσειαυ
τῶόσωνχρήζει·
^{PKΕ} _Ε Καγῶ ὑμινλέγ 9
αιτηταικαιιδ
ωθήσεταιὑμῖν·
ζητείται καιε
υρήσεται· κρο
υαίταίκαίανυ
γήσεται ὑμῖν·
πᾶσγαρ' ὁαιτῶν 10
λαμβάνει· καιο
ζητῶν ευρίσκ
ει· καιτωκρού
οντιανυγήσε
25 ται· Τίναδεε
ξ' ὑμῶντὸνπ
ατερααιτησ
ειοῦτίόσαρτο[ν]

Lk 11, 11

Lk 11, 11

Lk 11, 15

<u>ΜΓ</u> περιτουκοφουδαιμονιζομενον					
(11)	μηλιδονεπιδωσ ειαυτῶ: ἡκαι ἱ χθύν. μήαντι ἱ χθύσοφινεπι δώσειαυτῶ:	5	PKZ B 5	Τινὲςδεεξαυτῶ εἶπων· ενβεελ ζεβουλ' τῶάρ χοντιτωννδαι μώνίων· ἐκβαλ λειταδαιμόνια:	15
12	ἡκαιάναιτησειω ὄν: μηεπιδώσει αυτῶσκορπίον:		PKH: E	Ἐτεροιδὲπειρα ζοντεσσημειο νεξουρανουε	16
13	Ἔιουνῦμεῖσπο νηροὶ ὑπαρχον τεσ. οιδатаιδ οματαγαθαδ ιδοναιτοιςτέ κνοισῦμων: πὸ σω μαλλονοπα τηρ' ὁ εξουρα νδυ· δωσειδομ αταγαθατοι σετουσιναυτῶ:	10	PKΘ B 15	Αυτὸςδεειδωσ αυτωνταδιανο ήματα· εἶπεναι τοις: πασαβασιλ εία εφεαυτήν μερισθήσαερη μῦνται: καὶοἱ κοσ επ' οἶκονπι πτει:	17
14	Καιἡνεκβαλλῶ νδαιμόνιονκαι αυτῶ ἡνκωφον: εγενετοδέτ ουδάμῶνίου εξελθόντος· ελαλησενοκο φος· καιεθαυμ ασανπαντες [ο.]όχλοι:	20	25	Ἐιδεκὰι οσατανᾶ σ εφεαυτὸνδι εμερισθῇ πῶσ σταθήσεταιη βασιλείααυτου: οτιλεγεται ἐν βεελζεβουλ' τ ωαρχοντιέκβ αλλεινμεταδαι	18

Lk 11, 14

Lk 11, 18

Lk 11, 18

- 19 μόνια· ειδεε γω
 ενβέλζεβο υλ·
 εκβαλλωταδαι
 μονια: οὐϊ̄ οὐϊ̄
 μῶνεντίνι εκ
 βάλουσιν· διατ
 ουτοαυτοικρι
 ταιῦμωνέ σο
 20 νται: ειδεεν̄ δα
 κτυλωθῦε κ
 βαλλωταδαι μ
 ονια: ἀραεφ̄ θ̄
 ασεν εφ' ὕμα σ̄
 ηβασιλείατοῡ θῡ:
- 21 Οτανοῖσχυροτ
 εροσκαθωπλη
 σμένοσφυλά
 σσητηνέαυτ
 θυαυλήν: ἐν η
 ρήνηεστίντ α
 ὑπαρχοντα υ
 22 τῶν. επανδεῖ σ
 χυρότεροσ α
 υτῶν επελθ ὦ
 ννεικησεια υ
 τὸν· τηνπαν ο
 πλῖοναναυτο ὕ
 ἀρει· εφ' ἤεπε

Lk 11, 22

Lk 11, 22

- πόυθι· καιτασ (22)
 κύλααυτοῦδ
 ιαδίδωσιν:
 "Ομηῶνμετεμῶ
 5 υκατεμῶδ̄ ε̄σ
 τιν· κ̄αιομησ
 νάγωνμετεμ
 ουσκορπίζουμε:
 10 Ὅταντοακαθα
 : $\overline{\text{PΛ}}$
 $\overline{\text{Ε}}$ ρτονπ̄ν̄αεξε
 λθηαποτοῡαν̄οῡ:
 διέρχεταιδιαν
 ὕδρωντόπων
 ζητουνανάπα
 15 υσιν: καιμηευ
 ρίσκοντότε
 λεγει· ὑποστ
 ρέψωειστον
 ὀικονμοῡθ̄
 20 ενεξήλθον: και
 ελθονευρίσκ
 εισεσαρωμέ
 νονκαῖκεκο
 σμημένον: το
 25 τεπορέυετε
 καιπααραλαμβ
 ανει επταέτε
 ραπ̄νατα· πονη

Lk 11, 26

Lk 11, 26

Lk 11, 29

περητη σεκτουο
ΜΔ χλουεπ αρασησφωνηγ:
 (26) ρότε ραεαυτ
 ου. καιεισελθο
 τακατοι κειε
 κεϊ. καιγεινενετ
 εταεσχατατ
 ουανου ε κειν
 ουχειρονατω
ΜΔ νπρωτων: : ^Ξαρ
 27 Εγενετοδεε
ΡΛΑ ντωλεγειναι
Ι τωνταυτα. ε
 παρασατισγυ
 νηφωνηνεκτ
 ου οχλουειπε
 ναυτω. μακα
 15 ριαηκοι λιαηβ
 αστασα σασε.
 καιμαστοιου
 σε θηλασας:
 28 αυτοςδε ειπ
 εν: μενδυνγε:
 μακαριοι οι
 : ακου: ακουο
 ντεστονλογ
 οντου θυ. και
 φυλασσοντες:
 αυτον: ^ⲕ

Lk 11, 28

ΜΕ: περιτα^ωιουντσημει
 ον: ~

Τω ν δεοχλωνε 29
ΡΛΒ επ αθρυζομε
Ε νωνηροζατολ
ΜΕ εγ ειν: ηγενεα
 5 αυ τηγενεαπ
 ον ηρα εστιν.
 ση μειονεπιζη
 τεϊ και σημειον
 ουδοθησετε
 10 α υτη: ει μητ
 ο σημειονω
 ν ατουπροφ
 η του:
 15 κ αθω σγαρ'ε
 γενετοϊων
 α σ σημειον
 τ οισνηνευει
 ταισ: ουτωσ
 20 ε σταικαι ουϊ
 ο στουανου. τ
 η γενεαταυτ
 η σημιον:
 Βασιλεισσανο 31
 τουεγερθη
 25 σ εται εντηκ
 ρ ισει μετατ
 ων ανδρων

Lk 11, 31

Lk 11, 31

Lk 11, 33

			περιτουφαρησεουτουκα	
		<u>M_S</u>	<u>λεσαντοστονκν:-</u>	
(31)	τησγενεᾶστα		νοιτοφῶσβλέπωσιν: (33)	
	ύτησ. καικατα		᾽Ολύχνοστὸνσῶ	34
	κρινῆιαιτούς.	<u>PAΔ</u>	ματόσσουεστὶ	
	οτιηλθενεκτ	<u>E</u>	όοφθαλμός: ὁ	
	ωνπερατωντη	5	τανῶννόοφθαλ	
	σγησ. ακούσαι		μόςσουαπλου	
	τηνσοφίανσῶ		σῆ· καὶ ὅλοντοσ	
	λομώνος. καὶ		ωμασουφωτι	
	δουπλειονσολ		νονέστιν: ἐπ' ἂν	
	ομώντοσῶδε:	10	δεπονηρόσῃ· και	
32	Ἄνδρεςνινευει		τωσῶμασουσκο	
	ταιαναστησον		τηνόνεσται. σκ	35
	ταιεντηκρείσει		όπειοῦν. μητο	
	μετατησγενε		φωστοενδόσκ	
	ᾶστάυτησ. και	15	οτοσ εστιν:	
	κατακρινουσιν		Εἰδυντοσῶμασου	36
	αυτην: ὅτιμε		ὅλονφωτεινόν·	
	τενόησανειστ		μήχονμέρος	
	οκήρυγμαίων		σκοτείνόν: εστ	
	ᾱ· καὶιδουπλειο	20	αιφωτεινὸνδλο·	
	νίωνᾱ ᾧδε:		ᾧσῶτανολύχν	
33	<u>PAΓ</u> Ουδεῖσδελύχν		ος. τήαστραπη	
	<u>B</u> ονάψας εισκρυ		φωτήζησε:	
	πτήντίθησῇν·		Ἐνδὲτωλαλήσέ	37
	ουδεῦποτῶν	25	<u>PAE</u> αυτονταυτα	
	μόδιον· ἀλλ' ἐπίτ	<u>E</u>	ερωτααυτον	
	ἦν λυχνιαν· ἵνα	<u>M_S</u>	φαρεισέοστίσ·	
	οιεισπορευομε		ὅπωσαρισ τήση	

Lk 11, 33

Lk 11, 37

Lk 11, 37

Lk 11, 41

			<u>περιτουταλανη</u>	
(37)	παραυτῶ: εἰσελ	<u>MZ</u>	<u>σμουτωνομηκο</u>	
	θῶνδεανεπεσεν:		καὶ ἰδοὺ πάντ	(41)
38	οδεφαρισαῖος		ακαθαρᾶ ὑμ	
	ἰδῶν εἰς αὐμασ		ἵνεστιν:	
	ἐξ ἐνοτιου πρῶ	5	Ἀλλὰ οὐ αὖτις	42
	τονε βαπτίσ	:PΛς:	τοισφαρισαῖ	
	θηπροτῶν		οισ. οἱ αὖτις	
	ἰστού:		εκατῶτε	
39	Εἰπεν δεοκῶπ		οηδύοσμον'	
	ροσαυτόν: νῦ	10	καὶ τοπῆγαν	
	νῦμεις οἱ φα		ον: καὶ παντά	
	ρεισάιοι· τὸ ἐ		χανον· καὶ πα	
	ξωθεν του		ρέρχεσθαι	
	ποτηρίου καὶ		την κρῖσιν	
	τῶ πίνακος	15	καὶ τὴν ἀγα	
	καθαρίζεται·		πῆντος θύ:	
	τοδε ἐσώθη		ταῦτα δεε	
	νῦμῶν γέμη		δειπνοῖσαι·	
	ἀρπαγῆς καὶ		κακῆς ἵνα μὴ	
40	πονηρίας: ἅ	20	ἀφίενται:	
	φρονεσθῶν		Οὐ αὖτις	43
	οποησατο	.PΛZ	ισφαρισαῖοι	
	ἐξωθεν· καὶ	:B:	σ' οἱ αὖτις	
	το εσώθεν		ταί τὴν πρῶ	
	ποίησεν:	25	τοκα θέρη	
41	Πλὴν τὰ ἐνόν		ἀνέντεσσ	
	ταδὸς ἐ		υναγωγέσ:	
	λεημωσύνην:		καὶ τοῦ σασπ	
			ασμοῦς	

Lk 11, 41

Lk 11, 43

Lk 11, 43

- (43) ενταῖσαγοραῖς:
- 44 $\overline{\text{PAH}}$ Ουαῖ ὑμιν γραμ
 $\overline{\text{E}}$ ατεισκαί φαρῖς
αἰοῦ ποκριταῖο
τιεστάϊωσάμ
νηματα ἀάδηλα·
καὶ οἱ ἀνὸι περιπ
ατουντες οἱε
παναουκόιδασι:
- 45 $\overline{\text{PALH}}$ Αποκρίθεις δετ
 $\overline{\text{E}}$ ἰς των νομικῶ
ν λέγει αὐτῷ·
διδασκαλὶ αὐ
ταλέγων καὶ η
μᾶς ὑβρί ζεις:
- 46 "Οδέειπεν· καὶ ὑμῖ
τοισ νομικῶις
ουαῖ. ὅτι φορτ
ἵξετε τοὺς ἀν
ὸς φορτία αὐ
σ βάστακτα. καὶ
αὐτόιενι των
δακτύλων ὑμ
ῶνου προσψά
νετε τοῖς φο
ρτίοις:
- 47 $\overline{\text{PM}}$ Οὐαῖ ὑμῖν οτι
 $\overline{\text{E}}$ οἰκοδομηται

Lk 11, 47

Lk 11, 47

- ταμνημιάτων (47)
προφητῶν· οἶδε
πατέρες ὑμῶν
απεκτηναν αὐ
τοῦς: αραμαρτ 48
υρεῖτε καὶ σὺν
ευκειταῖτοις
εργοισ των πρῶν
ὑμῶν: ὅτι αὐτοὶ
μεναπέκτεῖναν
αὐτοῦς. ὑμεῖς
δὲ οἰκοδομεῖτε
εαυτον ταμνη
μῖα δια τοῦ τὸ 49
καὶ ἡ 'σοφια τοῦ
δὺ εἶπεν:
- $\overline{\text{PMA}}$ Αποστέλλω εἰ
 $\overline{\text{E}}$ σ αὐτοῦς προφ
ήτας καὶ αποστ
όλους. καὶ ἐξαυ
τῶνα ποκτενοῦ
σιν καὶ διόξουσιν. 50
Ἰνα ἐκζητηθῇ το
αἷμα παντων τ
ῶν προφητῶν. τ
οε κχνομενο
ν αποκατά βόλ
λή σ κόσμου καὶ

Lk 11, 50

Lk 11, 50

Lk 11, 53

	<u>ΜΗ περιτιςυμηστω̄ φαρι</u>			
(50)	καιαποτησγεν <u>σεων:</u>		τοστουλαου	(53)
51	εἰστάυτησ α πότουαιμα τ οσάβελ. εἰωστ δυάιματος ζα 5 χαρίουτδυναπ ολομένου. με ταξὺτδουδυσ ιαστηρίουκαι του οίκου. νὰι 10 λεγωῦμιν· οτ ιεκζητηθήσε ταιαποτησγ ενεἰσῑαυτησ:		κατισχυνον το. καιηρξαν το οιγραμμά τεισ' καιοιφα ρισάιοι' και οίν ομικδι' δειν ῶσ ενέχειν καιαποστομ ατήζειναυτ ὄν περιπλίο νων· ενεδρε 54 υοντεστι. θηρέυσαι εκ τουστοματ οσ αυτου: ἵν ακατηγορη σωσιναυτου: επισυναχθ 12, 1 ησῶντῶνμ υριάδωντο υ ὀχλου ῶσ τε καταπα τήναλληλους:	
52	<u>PMB</u> <u>E</u> Ουαἰῦμιντοῖς νομικδισ· οτι εκρυψατεήρ αταιτηγκλει δατησγνώσε ῶσ. αυτῶιδε 20 ουκεισῑήλθε ται καιτουσῑι σερχομένο υσεκολυσατε:	15		
53	<u>PMΓ</u> <u>I</u> Δ ἐγοντο σδε αυτουταυτ απροσαυτου σ. ενὀπιονπαν	25	<u>PMΔ</u> <u>B</u> Ἡρξατολεγει νπροσ του σ μαθητᾶσ αυτου. προ	

Lk 11, 53

Lk 12, 1

Lk 12, 1

- (1) τον προσέχε
 τε αποτησζ
 ύμηστωνφ
 αρίσέων· ήτι
 σεστιν· υπό
 κρικρισίς:
 2 'Ουδένδε συν
^{PM}Ε κεκαλυμ
^E ενονεστιν.
 δουκαποκαλ
 υφθήσεται·
 και κρυπτον
 δουγνωσθησ
 3 εται· ανθών
 ὅσα ἐν τη σκ
 οτία εἶπατε'
 εντω φωτι
 ακουσθησε
 ται· και ὁ πρὸς
 τοῦ σελαλή
 σата· εντοι
 σταμειοις·
 κηρυχθησε
 ται επι των
 δωματων:
 4 Λεγω δε υμιν
 τοις φίλοις μου.
 μη φοβηθηται

Lk 12, 4

Lk 12, 4

- αποτωναποκ (4)
 τενόντοντο
 σωμα· και μετ
 αταυτα μη εχ
 5 όντων τι περ
 ισσόν ποιησαι:
 ὑποδείξω δε 5
 ὑμιν τίνα φο
 βηθήται· φοβ
 10 ηθήτε. τον μ
 ετατο αποκ
 τήναι έχοντ
 αξουσίαν· ε
 νβαλεῖν ειστ
 15 ην γένναν·
 ναί λεγω υμιν·
 τούτον φοβ
 ηθήται:
 Ουχη πεντε 6
 20 στρουθία πῶ
 λθουνται σσα
 ρίων δυο. και ἐν
 εξ αυτων ου
 κέστιν επιλ
 25 ελησμένον
 ενώπιον τῶ
 θυ· ἀλλα και ἐ 7
 τριχ εσ της

Lk 12, 7

Lk 12, 7

Lk 12, 11

<u>ΜΘ</u> περιτου θελοντο σμερισασθαι τινουσιν:-		
(7)	κεφαλῆς ὑμῶν πάσαι. ηριθμημε ναι εις: μήδυν φοβεισθαι· πολ λὸν στρου θίων διαφέρετέ ὑμεῖς:	Ἐπειδὴ προσφ ερωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰ συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσί ας. μημεριμνη σητε πῶς· ἦτε ἡ ἀπολογία σε σθαι· ἡ τί ἐστι τε τοῦ ἀράγῃ ων πᾶν ἀδιδάξῃ υμᾶς ἐν αὐτῇ τη ᾧ ῥα. ἀδιδειπείν:
8	Λεγω δε ὑμῖν· πᾶς ὁ σὲ ἀνομολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσ θεν τῶν ἀνθρώ πων· καὶ οὕτως οὐ ἀνὸς ομολο γήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ αγγέλων τοῦ θυ·	Ἐπειδὴ τιστ ὀνεκ τοῦ οὐχ λου αὐτῶ· διδ άσκαλε εἰπέτω ἀδελφῶ μου ἐρησασθαι με τεμὸς τὴν κλ ηρονομίαν· ὁ δ ἐ εἶπεν αὐτῷ· ἀντίσμεκατ ἐστι σενδικα στήν ἡμερησ τήν ἐφ' ὑμᾶς:
9	<u>PM₅</u> <u>B</u> Ὁ δὲ ἀρνησάμεν ὁ σμε ἔμπροσθεν ἐν τῶν ἀνθρώπων. ἀπαρνησθήσετε ἐν ὀπίσθεν ἀγγελων τοῦ θυ:	Εἶπεν δὲ προσ αὐτοῦς· ὁ ῥα τε.
10	<u>PMZ</u> <u>B</u> Καὶ πᾶς ὁ σερεῖλο γονεῖστον οὕτως ντοῦ ἀνθρώπου υφαισθεται αὐτῷ· τῷ δεῖ στο ἀγίον πᾶν βλασφημήσαν τοῦ καφαισθεται:	14
		15
		20
		25

Lk 12, 10

Lk 12, 15

Lk 12, 15

Lk 12, 18

(15) περιτουευφορησε
Ν ηχοραπλουσιου:
 καιφυλασ σεσθ
 αι αποπασησπλ
 εονεξιασ· οτι
 ουκεντωπερ
 ισευνειντινι
 ηζωηαυτου
 εσ τιν· ε κτω
 νυπαρχοντω
 16 ⋮ ναυτου:
 Εἰπενδεκαπ
 αραβοληγπρ
 οσαυτουσ
 λεγων:
 17 χ
αρ Ν ανουτινοσπ
 λουσιου ηυφ
 ορησ ενήχώ
 ρα: καιδιελο
 γηζετωενε
 αυτω λεγων:
 18 ⋮ Ν: τιποιήσω· ο
 τιουκέχω
 πδυσυνάζω
 τουσκαρπου
 σ μου: καιειπ
 εντουτοποι
 ήσω· καθελω
 μουτασαπο

Lk 12, 18

5 δηκασ· καιμηζ
 ονασηκοδωμ
 ήσω: και συνά
 ζωεκείπαντ
 αταγενήματ
 άμουκαιταα
 γαθαμου. και 19
 ερωτηψυχή
 μου: ψυχῇ· ε
 10 χεισπ ολλαα
 γα θα κέμε
 να εί σέτηπο
 λλα': αναπαύού.
 15 φάγε. πίε. ευ
 φρένου: ειπ 20
 ενδε αυτω
 οθσ. άφρων
 τ αυτή τηνυ
 κτι· τηνψυ
 20 χηνσουαπαι
 τουσιν απο
 σου· α δεητ
 οιμασαστί
 νιέστε: ού 21
 25 τωσ ο δη σα
 υρίζων εαυ
 τω· καιμή είσ
 θνπλουτων:

Lk 12, 21

Lk 12, 22

- 22 Εἶπεν δε προστο
 PN υσμαθητασα
 E υτου. δια τουτο
 ὑμιν λέγω· μή μ
 εριμνᾶται τῇ ψ
 υχή τί φάγητε·
 μή δε τῷ σώματι
 23 τιενδυσθῆναι· ἡ
 γὰρ ἡ ψυχή· πλεῖον
 ἐστὶν τῆς τροφ
 ῆς. καὶ τὸ σῶμα
 οὐ ενδύματος·
 24 κατανοήσατε
 ουσκόρα κας· οτι
 οὐσπείρουσιν· ὁ
 ὕδερ ἐρίζουσιν·
 οἷς οὐκ ἐστὶν τι
 μεῖον ουδε απο
 θήκη. καὶ οἷς
 ρέφῃ αὐτοῦς. π
 ὅσω μᾶλλον ὑμεῖ
 σδιαφέρεται τῷ
 25 πετινῶν· τίς δε
 ἐξ ὑμῶν μεριμ
 νῶν δύναται πρ
 ος θῆναι ἐπί τη
 νηλικίαν αὐτοῦ
 26 πῇ χυνένα· εἶδου

Lk 12, 26

Lk 12, 26

- νοῦ δε ἐλαχιστ (26)
 ον δύνασθαι· τί
 περιτῶν λοιπὸν
 μεριμνᾶτε·
 5 Κατανοήσατε 27
 ακρίνα πωσαυ
 ξάνει· ουκοπία
 ουδ ἐνηθι·
 λέγω δε ὑμῖν
 10 ὅτι ουδε σολωμῶν
 ἐν παση τῇ δό
 ξῃ αὐτοῦ· περι
 εβάλετο ὡσὲν
 τούτων· εἶδε 28
 15 τον χόρτον·
 σήμερον ἐναγ
 ρῶντα καὶ αὐ
 ριον εἰσκλίβα
 νον βαλόμενο
 20 ν· ο ὅς οὕτως
 ἀμφιέννυσι· πο
 σωμᾶλλον ὑμᾶ
 σ ὀλιγόλιστοι·
 25 καὶ ὑμεῖς μὴ ζη 29
 τῇ τετίφαγι
 τε. ἤ τί πίητε·
 καὶ μετεω
 ρίζεσθαι·

Lk 12, 29

Lk 12, 30

Lk 12, 33

30 ταῦτα γὰρ παντ
αταέθνη τῶκ
όσμου επιζητ
ἐι· ὑμῶν δέ ο πῆρ
οιδεν ὅτι χρί
ζετε τοῦ τῶ
απάντων:

31 Πλὴν ζητεῖτε
την βασιλείαν
τοῦ θυ. καὶ τ
αὐτα πάντα· π
ροστεθήσεται
αὐμιν:

32 $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ Μηφοβούτο
 $\overline{\text{PNA}}$ $\overline{\text{I}}$ κρόν πρόμνι
ον ὅτι ευδόκη
σεν ὁ πῆρ ὑμῶ
δουναῖ μιν τ
ην βασιλείαν:

33 $\overline{\text{PNB}}$ $\overline{\text{B}}$ Πωλήσεται ταῦ
παρχονταῦμά
καιδιωτε ελεημ
ωσύ ν ην.

$\overline{\text{PNΓ}}$ $\overline{\text{E}}$ Ποιήσατε εαυ
τοῖς βαλλάντ
ια μηπαλαιού
μενα θησαυρ
ο νανέκ' λειπτο

Lk 12, 33

εν τῶ σῶν οἷς· ὁ πο (33)
υκλεπτη σου
κεγγίξει· ὁὐδ
εσὴ σδιαφθείρει:
ὁπου γὰρ εστίν 34
ὁ θησαυρὸς ὑμ
ῶν ἐκεῖ καὶ ἡ καρ
διά ὑμῶν ἐσται:

Ἐστωσαν αἰοσφ 35
υεσῶμων περιε
ζωσμένοι· καὶ οἱ
λύχνοι καί οἱ μεν
οι· καὶ ὑμῶν οἱ 36
οἱ αἰοσφ· προσ

δεχομένοι στ
ον κν εαυτῶν·
πότεαν ἀλύ
ση εκτ ὦν
γαμων· ἵν
α ἐλθόν τοσ
καικρούσαντο
ς· ευθέως ἀνύ
ζωσιν αὐτῶ:

25 $\overline{\text{PNΔ}}$ $\overline{\text{B}}$ Μακάριοι οἱ δοῦλοι 37
ἐκεῖνοι· οὐ σελθ
ῶνο κς ευρησι
γρηγορδυντας:
ἀμὴν λεγῶ μιν

Lk 12, 37

Lk 12, 37	Lk 12, 40
(37) οτι περιζώσεται κάι ἀνακλεινῆα υτοῦς. καὶ παρ ελθῶν διακον	(40) οὐστου ἀνῶν έρχεται· Φ
38 ήσει αὐτοῖς· κα νεντη δευτέ ρα· κἀνεντη ρί τη φυλακῆ λήθαι καὶ ὑρηθ υτος. μακάρι οι εἰ σίνιδουλ οικεῖνοι·	Εἰπεν δέ αὐτῷ 41 οπετρος· κῆ 5 πρὸ σημάστ ην παραβολή ν τάντην λέ γεις· ἡ καὶ προ σπάντας·
39 $\overline{\text{PNE}}$ $\overline{\text{B}}$ Τουτοδε γινό σκειται· οτι είηδεῖο οἰκο δεσπότης π όια ᾤρασκ λέ πτησέ ρ χεται· εγ ρηγόρη σενᾶν· καὶ οὐ κἀναφηκεν δ ιορυχθήναι ὀνοίκοναυτ	10 Εἰπεν οὖν 42 ἀρα ἐστίν ο πιστὸς οἶκο νόμος καὶ οφ ρόνιμος. ὃν 15 καταστήσει οκς ἐπιτήσ θεραπείας αὐ του. τουδού ναι ἐνκαιρῷ 20 τοσῖτο μέ τριον·
40 οὐ· καὶ ὑμεῖς· γέινεσθαι ἐτο ιμοι. ὅτι ἡ ᾤρα οὐδοκεῖτε	Μακάριος οδο 43 υλος ἐκεῖνο $\overline{\text{PNZ}}$ $\overline{\text{E}}$ σ. ὃ ἐλθῶν ο 25 κς αὐτοῦ· ε υρήσει ποι ο ὑντα οὕτω σ· ἀλλήθως 44
Lk 12, 40	Lk 12, 44

Lk 12, 44

(44) λέγωῦμιν· οτ
 ιεπίπάσιν τοι
 σὺπάρχουσι
 ναυτῶ· κατ
 ασειαυτὸν·
 45 $\overline{\text{PNH}}$ · Εάνδε εἴπη
 $\bar{\text{E}}$ δουλοσεκέι
 νος εντηκ
 αρδιααυτοῦ.
 χρονίζειοκῶ
 μουέρχεσθ
 αι· καίάρζηται
 τύπτειντο
 υσπέδασκα
 τασπαιδίσκα
 σ· εσθιήτακ
 αιπίνεικαίμε
 46 θύσκεσθαι· ή
 ξειοκῶτουδ
 ουλουεκείνο
 υ· ένημερα ή
 όπουροσδοκᾶ·
 καένώρα ήου
 γινώσκει· καί
 διχοτομησ
 ειαυτὸν· καί
 τομέροσαν
 τούμετατω

Lk 12, 46

Lk 12, 46

απιστωνθήσει· (46)
 Εκείνοσδεοδῶ 47
 $\overline{\text{PNH}}$
 $\bar{\text{I}}$
 5 υλοσ· ογνῶ
 σ τῶθέλημα
 τουκῶαυτοῦ
 υ· καμη ητοι
 μάσας μήδε
 ποιήσασπροσ
 τοθέλημααυ
 10 τοῦ· δαρησετ
 αιπολλάσ· ὁδὲ 48
 μηγνός· ποι
 ήσασδεάζια
 πληγῶνδαρή
 15 σεται ολίγας·
 παντήδε ὡ
 εδῶθηπολύ·
 πολύζητηθ
 ήσεται παρα
 20 αυτοῦ· καιῶ
 παρεθεντο
 πολύ· περισ
 σότερον αι
 τήσουσιναυτοῦ·
 25 $\overline{\text{PNE}}$ · Πῦρ ήλθονβα 49
 $\bar{\text{E}}$ · λείν επιτη
 νγην· καίτη
 θελο εἰήδη

Lk 12, 49

	Lk 12, 49		Lk 12, 54	
50	ἀνηφθῆ· βάπτισ μαδε ἔχω βαπτ ισθῆναι· καὶ πῶς συνέχομε ἕω σὸ του τελεσθῆ:	5	ἰδῆτε τὴν νεφέ λην ἀνατέλλου σαν ἀποδυσμῶ ν· εὐθέως λεγε ται ὅτι ὁ ἄμβρο ς ἔρχεται καὶ γεῖνεται οὕτω ς· καὶ ὁ ταννοτο ν πνέοντα λέγ ετε οὐκ αὖς ονέστε καὶ γεί νεται· οὕτως οὖ ποκριταί· το π ροσωπον τῆς γῆς· καὶ τοῦ οὐ ρανου οἰδατε δοκῆμα ζεῖν· τ ὸν δεκαὶ ὀντ ὄντον πᾶσιν κοιδατε δοκι μαζεῖν· Τὶ δεκαὶ ἀφῆαυ τῶν οὐκρίνε τε το δίκαιον· Ὡς γὰρ ὅπα γεῖς μετατοῦαντ ιδίου σου ἐπ ιάρχοντα· ἐν	(54)
51	Δοκεῖτε οὐκ εἰρή νην παρεγενόμ ην δύναιεν τῇ γῇ· οὐχὶ λέγου σιν· ἀλλὰ διαμερ ισμόν· ἐσοῦνταί γ ἀρα τοῦ νῦν· πέντε ἐν ὁκτώ ἐνὶ διαμερησμένοι· τρεῖς ἐπιδυσίν καὶ δύο ἐπιτρῶσι ν· διαμερισθῆσ εται πῆρ ἐπὶ ὕψ καὶ ὑψὸς ἐπὶ πῆρ μῆρ ἐπιτηνδυ γατερά καὶ θυγ ατὴρ ἐπιτην μῆρ· πενθερά ἐπιτη ννύμφη αὐτῆς· καὶ νύμφη ἐπιτη πενθερα αὐτῆς· Ελεγε νδεκαί τ οῖς οὐχλοῖς· ὅτ᾽ ἂν	10	55	
52		15	56	
53		20	57	
54	:PΞA: E	25 PΞB E	58	
	Lk 12, 54		Lk 12, 58	

Lk 12, 58

(58) NA καί τον εν τω σιλωαμ.: +
 τη οδῶ· δὲ σεργα
 σίαν ἄπηλλάχθ
 αια παυτοῦ. μή
 ποτε κατασύρ
 ησαι προστον κ
 ριτήν· καὶ οκριτ
 ἦς σε παραδώσει
 τω πράκτορι· καὶ
 οπράκτωρ' σε βά
 ληθεις φυλακήν·
 59 λέγω σοι ου μη
 ξέλθεις ἐκεῖθε
 εως ἀντονέσχ
 α τον λεπτόν
 13, 1 NA Παρῆσαν δετιν
PΞΓ ἐσεν αὐτῶ
I καιρῶ ἀπαγγέλ
 λοντες αὐτῶ
 περι τῶν γαλει
 λάων. ὧν το αἶμ
 ἀπειλάτος ἐμ
 ἐξεν μετὰ τῶ
 θυσιῶν αὐτῶν·
 2 Καὶ ἀποκριθεὶς
 οἷς εἶπεν αὐτ
 οἷς· δοκεῖτε

Lk 13, 2

Lk 13, 2

οτι οἱ γαλειλαῖοι οὐ
 τοια μαρτυροῦν
 παραπάντα σου
 σγαλιλαίου σε γέ
 νοντο οτι ταῦ
 τα πεπόνθασιν·
 ουχὶ λέγω ὑμῖν· 3
 ἀλλ' ἐάν ημετα
 νοήσητε· πάντ
 ες ομοίωσα πο
 λεῖς θ ε·
 4 Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα
 και οκτώ. ἐφ' οὗ
 ἐπεσεν οπύργο
 σ ἐν τῷ σιλωάμ·
 15 καὶ ἀπέκτεινεν
 αὐτοῦς· δοκεῖ
 τε οτι αὐτοῖς
 εἰλέται ἐγένε
 ντο παραπάντ
 ες ἀνθρώπους
 20 τοῦ σκατοῦ καὶ
 οὐκ ἔγνωσαν ἐν
 τῇ λημ·
 25 ουχὶ λέγω ὑμῖν·
 ἀλλ' ἐάν ημετα
 ανοήσητε· πάν
 τε ομοίωσα
 πολεῖς θ ε·

Lk 13, 5

Lk 13, 6

Lk 13, 8

6 PΞΔ
I ἔλεγεν δὲ ταύτην
την παραβολήν· συκὴ
νείχεν τίσε
ντωαμπελῶ
νιαυτοῦ πεφ
υτευμένην·
καὶ ἡ λθεν ζῆτ
ὄν καρπονεν
αυτῇ καιουχ
7 ἐύρεν· εἶπεν
δε προστονα
μ' πελουργῶν·
ἰδοὺ τριαετη
αφου ἐρχομ
ἐζητῶν καρπ
ὄν εν τη συκ
ἡ ταύτη και
ουχευρίσκω·
ἔκκοψόνουν
αυτήν· ἵνα τί
καιτη γῆ γινκ
8 αταργῇ· οδεα
μπελουργος
αποκριθεῖς
λέγει αὐτῷ·
κεάφεςαι
τὴν καίτου

Lk 13, 8

περὶ κυναikos τησ
NB· ασθενησασετι· ἡ· και
θεραπευσεις
το το ετοσεωσ (8)
ότου σκάψωπ
εριαυτήν· καὶ β
5 ἀλλωκόπρια·
κάνμεν ποιήση 9
καρπὸν ἡδέμη
γεειστομέλ
λον εκκόψει
10 τω κρ σαυτήν· οἱ δ
χ Ἦν δε διδασκω 10
αρ ν ἐν μιᾷ τω νσ
PΞΕ υναγωγῶν εν
I τοις σάββασ
15 NB ιν· καὶ ἰδοὺ γυ 11
νῆ· πᾶν ἔχου
σα ἅ σθενίασ·
ετί δέ κα και
οκτώ· καὶ ἦν
20 συνκύπτο
υσα και μηδ
υναμένηαν
α κύψαι εις
το παντε
25 λέ σ· ἰδονδε 12
αυτήν ο ἰσ·
προσεφώ
νησεν και εἰ

Lk 13, 12

Lk 13, 12

- (12) πενauτη· γύναι
 απολέλυσαιτη
 σάσθενίασσου:
 13 καιεπέθηκεν
 επαυτήτασχει
 ρασ. καιπαραχ
 ρήμα ανορθώ
 τη και εδόξ
 α ζεντονδν:
 14 $\overline{\text{P}\Xi\Xi}$ Αποκριθεῖσδὲ
 $\overline{\text{I}}$ οαρχισυνάγω
 γος αγανακτῶ·
 ὅτιτωσαββά
 τωε θεράπευ
 σενοῖς· ἔλεγε
 τῶόχλω· οτι
 ἐξ ημεραιεισιν
 ενάϊσδειεργάζ
 εσθαι· εντάυτ
 αἰσδυνερχόμ
 ενοι θεραπέυ
 εσθαι· καμμητι
 ημερατουσαββάτου·
 15 Απεκρίθηουν
 οἰσκαῖειπεν· ὅ
 ποκριτά· ἐκ
 αστοσῦμῶν
 εντωσαββάτω·

Lk 13, 15

Lk 13, 15

- $\overline{\text{N}\Gamma}$ περιτωνπαρaboλων:
 ουλύειτονβδῦ (15)
 αυτουητονόνο
 αποτήσφάτνησ.
 5 καῖαπαγώνποτί
 ζει: τῆτηνδε 16
 θυγατέρααβρ
 αάμ' ουσαν· ἡν
 εδησενοσατα
 νᾶσ ἰδουδέκα
 και οκτῶ ἐτή.
 ουκέδειλυθη
 ναι αποτουδε
 σμδουτούτου
 15 τημερατου
 σαββάτου:
 $\overline{\text{P}\Xi\Xi}$ Καὶ ταυταλέγον 17
 $\overline{\text{I}}$ τοσαυτου. κατ
 ισχύνοντοπά
 ντεσόιαντίκει
 20 μενοι αυτω· και
 πᾶσό ὄχλοσ' ἐ
 χαιρενεπίπά
 σιντῶισενδοξ
 25 οισ. τῶισγεινομ
 ἐνοισῦπαυτοῦ: $\overline{\text{I}}$
 $\overline{\text{X}}$ Ελεγενδετινι 18
 $\overline{\text{ap}}$ ομοῖαστιν
 $\overline{\text{P}\Xi\Xi}$ $\overline{\text{N}\Gamma}$

 $\overline{\text{B}}$

Lk 13, 18

Lk 13, 18

Lk 13, 22

(18) η βασιλεια του θυ.

19 και τινιομοιωσω
αυτην· ομοιαεσ
τιν· κοκκωσιν
απεωσ· ον λαβω
αν ο σε βαλε νεισ
κηπον αυτου· και
ηυξησεν· και εγε
νετω· εισ δ ενδρ
ον μεγα· και ταπ
ετι να τ ουουρα
νου κατεσκην
ωσεν· εν τοι σκ
λαδοις αυτου·

20 Και παλιν ειπεν·
PΞH τινιομοιωσωτ
E ην βασιλειαν του
21 θυ· ομοιαεστιν
ζυμη· ην λαβου
σα γυνη· εν εκρ
υψεν εις αλευ
ρου σατα τρια·
εω σο υε ζυμ
ωθη ολον·

22 Και διεπορευε
PΞΘ τοκατατασπ
B ολεις και κωμ
ασ δι ασκων·

Lk 13, 22

NΔ περι του επερωτη
σν το σειο λιγοι οι
σωζωμενοι·

και ποριαν ποιου
μενο σε εν ιερ (22)

5 NΔ ουσαλημ·
Eιπεν δε τις αυ (23)

PO τω· κεειο λιγ
E οιοι σωζομε
νοι· ο δε ειπ
εν προσ αυτ
10 ουσ· αγωνιζε (24)

σθε εισελθη
ν διατησεν
ησθυρασ· οτι
πολλοι λεγωυ
15 μιν ζητησου
σιν εισελθη
ν και ουμ ησχ
υσουσιν·

20 POA Αφου ανεγερθ
I ηροικοδεσ

ποτησ και απο
κλησιτην θυ
ραν· και αρξησ
25 θεξωεσ τα
νακαι κρουει
ντην θυραν·
λεγοντες·
κε κε ανοιξο

Lk 13, 25

Lk 13, 25

Lk 13, 28

(25) ὑμῖν· καὶ ἀποκρι-

NE περιτῶν νεποντωντων

ιθίεισε ρεῖ ὑμῖν·

ὑδιατων ηρωδην:

οὐκ οἶδα ὑμᾶ

προφήτασεντ (28)

σπό θενεστέ:

ἡ βασιλεία του

26

τοτε ἀρξήσθ

5

θυ. ὑμᾶσδε

ελεγεῖν· εἴπα

κ' βαλλομένου

γομεν ἐνωπι

σ ἐξω:

ονσου· καὶ ἐπί

Καὶ ἡξουσιν α (29)

ομεν· καὶ ἐν

ποανατολῶν

τέσπλαταῖσ

10

καὶ δυσμῶν

ἡμῶν ἐδίδαξ

καὶ βορρᾶ· καὶ ν

27

ας· καὶ ἐρεῖ λέ

ότου· καὶ ἀνα

γω ὑμῖν οὐκ οἶ

κλι θήσονται

δα ὑμᾶσπόθ

ἐντι βασιλεί

ενεστέ: ἀπό

15

Καὶ οὐδὲν σὶν (30)

στηται ἀπεμο

POΓ
B

ἐσχατοὶ οἱ ἐ

ὑπάντες οὐερ

σονται πρῶτοι·

γάτε τις ἀδι

οἱ ἐσονται ἐς

28

κεῖσας: ἐκ ἐιέ

χατοὶ:

σται οὐκλα υθ

20

Εν ταυτη τη (31)

μὸς καὶ οὐβρυ

μέρα προσῆ

γμὸστων ο

λθοντι νέσφ

δόντον:

αρις ἐοιλέγο

Οταν ἰδῇται

25

τες αὐτῶ. ε

POB
E

αβραάμ· καὶ ἰ

ξελθε καὶ π

σαακ. καὶ ἰακ

ορέουσιν

ὡβ' καὶ πάν

τε ὑθνενοτι

ταστους

ρώδης θέλῃσαι

ἀποκτεῖναι: :

Lk 13, 28

Lk 13, 31

Lk 13, 32

Lk 13, 34

32 $\overline{\text{PO}\Delta}$
 $\overline{\text{I}}$ Ὁδεῖπεναντ
 οἰσπορευθέντ
 εσέιπατετηαλ
 ὥπεκίτάντη· ἱ
 δούεκ' βάλῳδαι 5
 μώνια· καὶ ἰάσεις
 ἐπιτελῶσήμε
 ρον καὶ αὐριον
 καὶ τηρίτητε
 33 λειῶμαι· πλὴν 10
 δεῖ με σημερον
 καὶ αὐριον καὶ τ
 ηεχόμενηπο
 ρέυεσθε. οτ
 ιουκενδέχε 15
 ταιπροφήτην
 ἀπολεσ θαιέξω
 ἱερουσαλημ·
 34 $\overline{\text{POE}}$
 $\overline{\text{E}}$ ἱερουσαλήμ· ἱ
 ερουσαλήμ· ἡα
 ποκτίνουσα
 τουσπροφητ
 ασ· καὶ λιθοβο
 λοῦσατουςα
 πεσταλμέν
 ουσπροσαυτ
 ἦν· ποσάκιση
 θέλησα επισυ

Lk 13, 34

$\overline{\text{N}\zeta}$ περιτου ὑδρωπικου·
 νάξαιτατέκνα (34)
 σου ὄντροπον·
 ὀρνιστηνεαυ
 5 τῆς νοσσιᾶν
 ποτασπερυ
 γασκαιουκηθ
 ελήσαται· ἴδο 35
 ὑαφίετεῦμ
 10 ἱνοδικοσυμῶ
 νέρημος· λεγ
 ὁδὲ ὑμῖνουμη
 ἴδητάμεαπά
 15 ρτι ἑωσάνειπη
 τε· εὐλογημέ
 νος οερχόμε
 νος ἐνονόμα
 τη κῦ·
 20 $\overline{\text{PO}\varsigma}$
 $\overline{\text{I}}$ Καὶ ἐγενετω 14, 1
 ἐν τῷ εἰσελθ
 εἰ ναυτονεῖς
 $\overline{\text{X}}$
 $\overline{\text{AP}}$
 οἱ κοντινὸς
 : $\overline{\text{N}\zeta}$: τ ὠναρχόν
 25 τωντῶνφ
 ἀρι σάων ἐν
 σαββάτωφ
 ἀγείνάρτον·
 καὶ αὐτοὶ ἦσαν

Lk 14, 1

Lk 14, 1

Lk 14, 6

(1) παρατηρούμε
 νοιαυτὸν:
 2 Καὶ ἰδοὺ ἄνῳστis
 ἦν ὕδρωπικός
 ἐμπροσθεν αὐτοῦ:
 3 POZ Καὶ ἀποκριθεὶς
E οἷς. εἶπεν πρὸς
 τοὺς νομικοὺς
 ὑσκαί φαρεισοὺς
 αἰου σλέγων: ἐ
 4 10 ζεστίντωσα β
 βάτω θεραπεύ
 ῶσαι ἡοὺ οἰδὲ
 ἡσύχασαν:
 5 15 Καὶ ἐπιλαβόμε
 νος εἰάσατο αὐ
 τόν: καὶ ἀποκ
 ριθὴς προσαυ
 τὸς εἶπεν. τ
 20 ινοσὺ μῶνον
 ος ὕἱ οσῆβδου
 σέισφρέαρ' ε
 νπέσει· καὶ οὐ
 κευθέωσαν α
 σπάσει αὐτὸν
 25 τὴν μέρα του
 σαββάτου. καὶ
 6 οὐκ ἴσχυσαν
 ἀνταποκρι

Lk 14, 6

NZ περιτομῆς ἀγαπᾶν
τασ προτοκλήσιας
 (6) θῆναι αὐτῷ πρὸ
 σ τᾶν τα:
 5 POH Ἐλέγεν δεπρὸ
 7 στοὺς κεκλη
 μένους παραβό
 λην· ἐπέχων
 πῶστασ πρὸ
 10 τοκλήσιας ἐξ
 ἐλέγοντο· λ ε
 γων προσαὐτοῦς:
 Ὅταν κληθεῖσιν
 8 ποτινοσείσγα
 μουσ. μή κατα
 κληθεῖς εἰς τὴν
 ν προτοκλήσια:
 μή ποτ ε εντι
 μότερός σου
 20 ἦκε κλημένο
 σ ὕπαυτοῦ:·
 καὶ ἐλθὼν ὁ δὲ
 9 καὶ αὐτὸν καλ
 ἔσα σ ερεῖ σοι·
 25 δόστου τω τό
 πον: καὶ τότε
 ἀρξήμεται αὐ
 τὸν χύνησταν ἐσ
 χάτων τοπο

Lk 14, 9

	Lk 14, 9		Lk 14, 12	
10	κατέχειν: ἀλλ' ὅ ταν κληθῇς. πο ρευθεῖς. ἀνάπε σε εἰς τὸν ἐσχ ατον τόπον: ἵν αὐτὰν ἐλθῇ οἱ ἐκκληκώσ σε ρεῖσοι· φίλες οὐκ ἀβήθησαν ἄλλοι: τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον πάντων τῶν συνανακει μένων σοι:		τοὺς ἀδελφούς σου. μηδε τοὺς γῆτονας σου τοὺς πλουσίους 5 σ· μηποτε καὶ αὐτὰν κληθῇ σε εἰς τὸν ἐσχ ατον τόπον: ἵν αὐτὰν ἐλθῇ οἱ ἐκκληκώσ σε ρεῖσοι· φίλες οὐκ ἀβήθησαν ἄλλοι: τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον πάντων τῶν συνανακει μένων σοι:	(12)
11	ΠΟΘ Ε Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπει νωθήσεται. ὁ δεταπεινωθεὶς αὐτὸν ὑψώθη σεται: ... ¶	15	καὶ μακάριος ἐ σὺ ὁτι οὐκ ἐχ ουσίαν ἀποδο ῦναι σὺ· ἀνταπ δοθήσεται γάρ σοι ἐν τη ἡμέρᾳ τῇ ἐκείνῃ	13
12	ΠΠ Ι Ἐλεγένδε καὶ τῶν ἐκκληκώ σάντων· ὅτι οἱ ἐκκληκώσαν τες αὐτὸν· οὐκ ἔβηθησαν αὐ τὸν: τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπι ον πάντων τῶν συνανακειμένων σοι:	20	καὶ μακάριος ἐ σὺ ὁτι οὐκ ἐχ ουσίαν ἀποδο ῦναι σὺ· ἀνταπ δοθήσεται γάρ σοι ἐν τη ἡμέρᾳ τῇ ἐκείνῃ	14
		25	καὶ μακάριος ἐ σὺ ὁτι οὐκ ἐχ ουσίαν ἀποδο ῦναι σὺ· ἀνταπ δοθήσεται γάρ σοι ἐν τη ἡμέρᾳ τῇ ἐκείνῃ	15

Lk 14, 12

Lk 14, 15

Lk 14, 16

Lk 14, 20

ΝΗ περιτωνκαλουμενωνεντω̄ δειπνω:-

16	<u>ΡΠΑ</u> <u>Ε</u>	Οδ̄ε̄εῑπεν̄αῡτω·		γυν̄αῑκᾱε̄γ̄η̄μα·	(20)
		χ̄ αν̄θ̄ρω̄πό̄σ̄τί̄ς		κᾱῑδῑᾱτ̄ο̄ῡτο̄ου	
		ε̄πό̄ῑε̄ῑσ̄ε̄ν̄δῑπ̄νον		δ̄ ῡνᾱμ̄αῑε̄λ̄θ̄ε̄ῑ:	
		μέ̄γᾱκᾱῑε̄κ̄ά̄λε̄σ̄ε̄ν		κᾱῑπᾱρᾱγε̄νό̄με	21
17		πό̄λ̄ο̄ύ̄ς: κᾱῑᾱπέ̄σ̄τ	5	νο̄σο̄δ̄ο̄ῡλο̄ς. ᾱπ	
		ε̄ῑλε̄ν̄το̄ν̄δ̄ο̄ῡλο̄ν		ή̄γ̄γε̄ῑλε̄ν̄τ̄ᾱκ̄ω̄	
		αῡτ̄ο̄ῡτ̄η̄ῶ̄ρᾱτο̄υ		αῡτ̄ο̄ῡτᾱῡτα:	
		δῑπ̄νου. ε̄ῑπ̄ε̄ῑν̄το̄ι		Το̄τε̄ο̄ργ̄ῑσ̄θ̄ε̄ῑσ̄ό	
		σ̄κε̄κ̄λη̄μέ̄νοῑς.		ο̄ικ̄ο̄δε̄σ̄πό̄τ̄η̄ς	
		έ̄ρ̄χε̄σ̄θ̄ε̄ο̄τῑῆ̄δ̄η	10	ε̄ῑπ̄ε̄ν̄τ̄ω̄δ̄ο̄ῡλω	
18		έ̄το̄ῑμᾱε̄ῑσ̄ί̄ν. κᾱῑ		αῡτ̄ο̄υ: έ̄ξ̄ε̄λ̄θ̄ε	
		ή̄ρ̄ξ̄ᾱτο̄ᾱπο̄μ̄ῑᾱς		τᾱχ̄έ̄ω̄σε̄ῑσ̄τᾱς	
		πᾱρε̄τ̄ε̄ῑσ̄θ̄ε̄π̄άν		πά̄τ̄ῑᾱσ̄κᾱῑρύ̄μᾱς	
		τε̄ς. ό̄π̄ρ̄ω̄το̄σε̄ι		τ̄η̄ς̄πό̄λε̄ω̄ς: κᾱῑ	
		πε̄ναῡτ̄ω̄. ᾱγ̄ρ̄ον	15	το̄ῡς̄π̄τω̄χ̄ού̄ς	
		η̄γό̄ρᾱσ̄ᾱκᾱῑᾱν̄ά̄γ		κᾱῑᾱνᾱπέ̄ῑροῡς· κ,	
		κη̄νε̄χ̄ω̄ε̄ξ̄ε̄λ̄θ̄		τῡφ̄λ̄ού̄ς̄κᾱῑχ̄ό̄	
		ῶ̄ν̄ιδ̄ε̄ῑναῡτ̄όν̄:		λό̄ῡς· ε̄ῑσ̄ά̄γᾱγε	
		ε̄ρω̄τ̄ῶ̄σε̄ έ̄χε̄μ̄		ῶ̄δε̄κᾱῑε̄ῑπε̄νο	22
		ε̄πᾱρ̄η̄τ̄η̄μέ̄νον̄:	20	δ̄ο̄ῡλο̄ς: κ̄ε̄γ̄έ̄γ	
19		Κᾱῑο̄έ̄τε̄ρο̄ς̄ε̄ῑπε̄·		ο̄νε̄ν̄δ̄ε̄πέ̄τᾱξ̄ᾱς:	
		ζ̄έ̄ῡγη̄βο̄ῶ̄ν̄η̄γ		κᾱῑε̄τῑτό̄πο̄σε̄σ̄τί̄ν:	
		ο̄ρᾱσᾱπ̄έν̄τε· κᾱῑ		Κᾱῑε̄ῑπε̄νο̄κ̄ῶ̄σ̄π̄ρ	23
		πο̄ρέ̄ῡο̄μ̄αῑδο̄κι		ό̄σ̄το̄ν̄δ̄ο̄ῡλο̄ν·	
		μᾱσαῑαῡτά· ε̄ρω̄	25	έ̄ξ̄ε̄λ̄θ̄ε̄ ε̄ῑσ̄τᾱς	
		τ̄ῶ̄σε̄έ̄χε̄μ̄ε̄πα		ο̄δ̄ού̄ς̄κ̄ ᾱί̄φ̄ρᾱγ	
		ρη̄τ̄η̄μέ̄νον̄:		μό̄ῡς: κᾱῑᾱν̄ά̄γ̄κ̄	
20		Κᾱῑε̄τε̄ρο̄ς̄ε̄ῑπε̄ν·		ᾱς̄ ^β ε̄ῑσε̄λ̄θ̄ε̄ῑν	

Lk 14, 20

Lk 14, 23

Lk 14, 23

Lk 14, 27

(23) ἵνα γεμίῃς δῆμο
 24 υῑόδοκός· λέγω
 γὰρ ὑμῖν· οἱ τοῦ
 δεῖσταναν δ
 ῥῶν κεκλῆμεν
 ὧν κεκλήμεν
 ὧν· γέυσεται·
 μουτοδεῖπνον·
 25 Συνεπορένο
ΡΠΒ ντοδέαντῶ
Ε οἰόχλοι· καὶ στ
 26 ραφεις εἶπεν π
 ρόσαντούς· εἰ
 τις ἐρχεται π
 ρόσμε· καὶ οὐκ
 ἦσ· εἶπον· πῶρα
 τοῦ καὶ τιν· μῶρα·
 καὶ τὴν γυναι
 κά· καὶ τατέκ
 να· καὶ τοῦσα
 δελφούς· καὶ
 τὰς ἀδελφάς·
 ἐτι δεκα τὴ
 νεαυτοῦ ψυ
 χήν· οὐδὲνα
 ταῖμα μαθ
 ἦται· σείναι·
 27 καὶ ὅστις οὐ
 βασιτάζειτο

Lk 14, 27

ΝΘ παραβολὴ ἐπικοδο
μησπύργου·-
 σταυρόναυτοῦ (27)
 καὶ ἐρχεται οἱ
 5 σῶμα· οὐδὲν
 αὐταί· εἰναίμου
 μαθητῆς·
ΡΠΓ Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν
Ι νθελάν· πύργον
 10 ΝΘ οἰκοδομήσαι·
 οὐκ ἔπρωτον
 καθίστασθαι
 ἰσχυρὸν δαπ
 νην εἰέχειται
 15 προσάταρτι
 σμόν· ἵνα μὴ
 20 ποτε θέντο
 σῶμα τοῦ θεοῦ
 ἐλίου· καὶ μὴ
 20 σχύοντο σ
 αὐτοῦ ἐκ
 ἐλεσε· πάντ
 ἐσοῖ· θῶρο
 25 ντε σῶμα
 ν· ἀρξάντα
 ὑμῶν· ἐν τῷ
 εἰν λέγοντ
 30 ἐσ· οἱ ποῦ
 οὐκ ἂν ὁσ

Lk 14, 30

Lk 14, 30

Lk 14, 33

(30) ἤρξατο οἰκοδο-
μῆν καὶ οὐκ ἴσχυ-
ε σκελετελεῖσαι:

31 "Ἦτίσ βασιλεὺς
πορευόμενος
συνβαλεῖν ἐτέ-
ρω βασιλεῖ εἰς
πόλεμον· οὐ
χίκαθίσασπρώ-
τον βουλευσε-
ται· ἐιδυνατός
ἐστὶν ἐνδέκ
αχειλιάσιν αὖ
ἀντήσαι τῶν
ἐταέκοντι χει-
λιάδων ἐρχο-
μένων ἐπ' αὐτόν·
32 εἰδὲ μή γε· ἐ-
πὶ ὅρῳ αὐτοῦ
ὄντος πρεβεῖ
ἀνὰ ποστέλλα
σέρωντά τινι
προσεφῆνεν:

33 $\overline{\text{P}}\overline{\text{T}}\overline{\Delta}$ "Οὕτως οὖν πᾶ-
 $\overline{\text{E}}$ σεξῶν. ὁ σ-
κελετοτάσας
ταπείνους τοῖς
αὐτοῦ ὑπὸ
ρχοῦσιν· οὐ

Lk 14, 33

δύναται εἶναι ἰ-
σομαθητής:

Καλὸν οὖν τοῦ

$\overline{\text{P}}\overline{\text{T}}\overline{\text{E}}$
5 $\overline{\text{B}}$ λας· ἐὰν δέ καὶ
τοῦ ἀλαστωρᾶν
θῆναι τὴν αὐτῶν
οὐαρτύσεται:

10 οὔτε ἐισγῆν
οὔτε ἐισκοπ-
ρίαν· ὅθεν το-
ἐστὶν ἔξω βαλ-
λῶσιν αὐτῶν.
ὁ ἐχθρὸς αὐτῶν
οὔειν· ἀκού

15 ἐτάσας: $\overline{\text{P}}\overline{\text{T}}\overline{\text{E}}$

$\overline{\text{P}}\overline{\text{T}}\overline{\text{C}}$
1 $\overline{\text{I}}$ Ἦσαν δὲ αὐτῶν
ἐγγίζοντες
παντὶ ἐσοιτέ
λῶναι· καὶ οἱ αὖ
20 ἀρτωλοὶ· ἀκ-
οὔειν
αὐτοῦ

25 ὅ· καὶ ὁ

ἰεγοῦ

γυζον

οἷτε οἱ φαρ-
μακῶν καὶ οἱ γα-
ματῶν λέ-
γοντες: ὅτι

Lk 15, 2

Lk 15, 2		Lk 15, 6	
(2)	<div>≡ παραβοληκατονπροβατω̄:</div> <div>οὗτος· αμαρτω λὸςπροσδέχε ται· καισυνεσθ ί έί αυτοῖς:-</div>		<div>τονασλέγωνα (6)</div> <div>υτῷς. συνχά ρητάμοι· ότι έϋροντοπρόβ ατόνμουτοα πολωλός: λέγ</div>
3	<div>ΠΠΖ Εἰπενδεπρος</div> <div>Ε ^{Νέεπενοχῶ:}</div> <div>αυτούς: την</div> <div>≡: παραβολήντάυ</div>	5	<div>7</div> <div>ωϋμῖνοτιού τωσχαῤά ές τέεντῶουρα νῶ· επιενίαμαρ τωλῶμετανο δυντιῆπειεν ενήκονταεν νέαδίκάμοις· οί τινεσουχρ ιανεχουσινμ ετανόιας:</div>
4	<div>την: τίς ^χ _{αρ} ^{αν} _{ος}: τ'</div> <div>εξ' ὧμῶνέχων</div> <div>εκατόνπρόβατα·</div> <div>καιαπολέσασέν</div> <div>εξαυτῶν· ουκ</div> <div>αταλειπειτα ενέ</div> <div>νήκονταενέα</div> <div>εντηρημῶ· και</div> <div>πορεύεταιεπι</div> <div>τὸαπολωλός:</div> <div>"Εως ἔϋρηαυτώ:</div>	10	<div>8</div> <div>μας έχουσαδ έκα. εαναπολέ σηδραχημήνμ αν· ουχιάπτει λυχνονκαιῖσαρ ἡτηνοκίαν· και ζητεῖεπίμελ ῶς έωσουευρη: καιευρῶσα· σ υνκαλῆιτασφ ίλασκαιγείτω</div>
5	<div>καί ευρών· επι</div> <div>τη δη σιν</div> <div>επιτο</div> <div>υσῶμ</div> <div>ουσ αυ</div> <div>τοϋχάι</div>	20	<div>ΠΠΗ</div> <div>1</div>
6	<div>ρωνκαι ελθών</div> <div>ειστονόικον·</div> <div>συνκαλῆιτου</div> <div>σφίλους καιγεί</div>	25	
Lk 15, 6		Lk 16, 9	

Lk 15, 9

Lk 15, 14

ΞΑ περιτου αποδημησαντο συϊου εισχωραν μακραν:-

- (9) νασλέγουσα· συγχ ὑστερισθαι: και ποτε 15
 ἀρητάμοιοι τυρο υθῆϊσε κολλήθη εν ἱθῶ
 την δραχμήν ἡνα πώλεσα: πολητῶν τησχώρας
 10 ΠΠΘ ^οΟυ τωσλέγω ὑμῖν· εκείνης: και επεμψε
 Ε χαρά γέινεται ενώπιον 5 αυτὸν ειστουσα γρ
 των αγγέλων του θυ. οὐσαυτοῦ βόσκειν
 επι ενια μαρτωλῶμ χόιρους· και επεθύ 16
^χ ^{ἄρ} ^{οεχώνωτα κουεῖ}
 11 ετανοδυντι:· ^{ακουετω: φ} μειγεμισαι την κοιλ
 Εἰπεν δὲ ἀνὸς τις ίαν αυτοῦ απο των κ
^{·ΡΖ} ^{·Ι} 10
 12 ειχεν δύο ὑἱοὺς. ἀρατίων ὧν ἴσθιον
^{·ΞΑ} οι χόιροι· και ουδέϊς
 13 ροσαυτῶν τω πῶρι: εδίδου αὐτῶ: εισε 17
 περδοσμοι το επι αυτον δε ελθῶν ειπ
 βάλλον μοι μεροσ εν· πῶσοι μίσθιοι του
 τη σου σίασ: και διη 15
 λεν αυτοῖς τον βίῳ: πρῶμου περισσέου
 13 και ου μετου πολὰς σιν ἄρτον· εγὼ δὲ
 ημέρας· συναγαγῶν ωδελιμῶ απόλλυμαι:
 ἀπαντα νεώτεροσ 18
 ὑἱὸσα πεδήμησεν 20
 εισχωραν μακράν· και ερῶ αὐτῶ: περ' ἡ
 και εκείδιε σκόρπι μαρτον ἐιστον οὔ
 σεν την οσίαν αυτοῦ 19
 14 ζῶνα σώτοσ: δαπαν 25
 ἦσαν τὸσ δὲ αυτοῦ ησον μεωσ ἑνά τῶ
 πάντα: ἐγένετο λει 20
 μὸς ἰσχυρόσ κατα μισθίων σου: και ανα
 την χωραν εκείνην: στάσῃ λθ εν προστῶ
 και αυτὸς ἥρξατο πατερα αυτου:
Ἐτιδε αυτου μα

Lk 15, 14

Lk 15, 20

Lk 15, 20		Lk 15, 24	
(20)	κράναπέχοντος· εἰ δεναυτονοπῆρ' αὐτοῦ· καὶ εσπλαγχνίσθη· καὶ ἰδραμῶν ἐπέπεσ ενεπιτωντράχη 5 λοναυτοῦ· καὶ κατε φείλησεν αὐτόν· 21 εἰπεν δεαυτωοῦ ἱος· πῆρ' ἡμάρτον εἰστονουρανονκ 10 αιενώπιόν σου· καὶ οὐκέτι ἡμᾶξιος κληθῆναι ὑψους· 22 εἶπεν δὲ οπῆρπρ οστου σδούλου 15 σαυτοῦ· ἐξενέγ καῖτεστο λήνητη νπρώτην καὶ ἐνδύ σατε αὐτόν· καὶ ἰδ ότε δακτύλιον εἰ 20 στην χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ὑποδήματα εἰ 23 στους πόδας· καὶ ενεγκαντεστο μόσχοντονσει 25 τευτόν θύσαι ε· καὶ φαγοντες ευφρανθώμεν· 24 οτι οὗτο σοῦ ἱος	μουνεκροσῖν καὶ (24) ἀνέζησεν· ἀπολω λόσῃν καὶ ευρέθη· καὶ ἠρξαντο εὐ φραίνεσθαι· Ἦν δὲ οὐ ἴοσαντ 25 οὐοπρεσβύτε ροσεναγρῶ· καὶ ὡ σερχόμενος ἡ γγίζεν τηοικίᾳ· καὶ ἠκουσεν συ μφωνίας καὶ χο ρῶν· καὶ προσκαλ 26 εσάμενος ἕνα τ ωνπέδων· ἐπ' ἔθαν ετοτίει ταῦτα· ὁ δὲ εἶπε ναυτῶ· 27 ὅτι οὐ ἀδελφός σ οὐ ἔχει· καὶ ἐθὺ σενοπῆρσου τοῦ μοσχοντονσῆ τευτόν· οτι ὡγ εἰσίνοντα αὐτόν ἀπελαβεν· ὡρῆ 28 ἡσθη δεκαίου κήθελεν εἰσε λθῆν· ὁ οὐνοπῆρ αυτοῦ ἐξελθῶ παρεκαλεῖ αὐτον·	

Lk 15, 24

Lk 15, 28

Lk 15, 29

Lk 15, 32

Οδὲ ἀποκριθεῖς

ΞΒ περὶ τοῦ οἰκονομοῦ τῆς

29

πεντὰ πρὶ· ἰδοὺ
τοσάυτ' ἀέτηδο
υλέυσαν· καὶ οὐ
δέ ποτε ἐντολή
σου παρῆλθον·
καὶ ἐμοὶ οὐδὲ π
οτὲ ἐδόκασ' ἐρ
ῖφον· ἵνα μετὰ τ
ων φίλων μου εὖ
30 φραγθῶ· ὅτε δε
οὔ τοι σσὺ οὕτ
οσ' οὐ καταφαγῶ
ν σου τὸν βίον
μεταπορνῶν
ἤλθεν· ἐθύσα
σαυτῶν τὸν μό
σχον τὸν σείτε
υτον·

31

"Οδὲ εἶπεν αὐτῷ
τέκνον· σὺ πάντ'
τοτε μετ' ἐμοῦ
εἶ· καὶ πάντα τὰ
ἐμὰ σὰ ἐστίν·
32 εὐφρανθήναι
δε καὶ χαρῆναι
ἐδεῖ· ὅτι οἱ ἀδ
ελφοὶ σου οὐ
τοσ' νεκροὶ

Lk 15, 32

ἀδικίας·

ἦν καὶ ἀνέζησεν· α (32)

πολλὰ ὥσκει εὖ

ρέθῃ·: †

5

ΞΒ Ἐλεγεν δὲ καὶ πρ

16, 1

χ
αρ

οἱ σὺ μαθητ

ὰς αὐτοῦ·

Ἀνδρῶ ποσεισὴν

πλούσιος ὁσεῖχ

10

ενοικονόμον·

καὶ οὕτως διεβ

λήθη αὐτῶ· ὥς

διασκορπίζων

τὰ ὑπάρχοντα

15

αὐτοῦ· καὶ φων

2

ησάσας αὐτόν· εἰπ

εν αὐτῷ τῇ τῷ

τοακούω περὶ

σσοῦ· ἀπόδοσ' τῷ

20

λόγον τῇ σοικο

νομήσσοῦ· οὐ

γαρ δύνηται οἱ

κονομεῖν·

Εἰπεν δὲ ἐν αὐτῷ

3

ὁ οἰκονόμος· τί

ποιήσω· ὅτι οἶκός

μου αφαιρεῖται

τῇ νοικονομίᾳ

ἀπεμῶ· σκάπτῃ

Lk 16, 3

Lk 16, 3		Lk 16, 8	
(2)	ουκισχύω· επαι	τονοικονόμοντ	(8)
4	τεῖναισχύνομαι· ἐ	ισαδικίας· ὅτιφρ	
	γνωντιποιήσω· ἵνα	ονίμοσεποιησε	
	ᾧτανμετασταθῶ	ν· ὅτιοὐῖοῖτου	
	εκτησοικονομί	5	αιῶνοστότου
	ας· δέξωνταίμαι		φρονιμώτεροι
	στουσόκουσαυτων·		ὑπερτοῦσῦτοῦ
5	Καιπροσκαλεσάμε	στοῦφωτός· εἰ	
	νοσένα ἕκαστον	στηγγενεᾶντην	
	τῶνχρεοφιλετῶ	10	εαυτῶνειςίν· κ
	τουκῶαυτοῦ· ε		9
	λεγεντῶπρώτω·		αγῶῦμῖνλέγω·
	πόσονοφίλειστ		ποιήσατεεαυτ
6	ᾧκῶμου· ὁδέειπ		οῖσφίλουσεκτ
	εν· τωεκατόν βά	15	ουμαμωνάτησα
	τουσελέου· και		δικίας· ἵνα οταν
	εἶπεναυτῶ· δέξαι		εκλείπηδέξων
	σουτογράμμα· κ		ταιῦμᾶς εἰστασ
	αικαδησασταχέω		αιωνίουσκηνας·
	σγράψονπεντήκ	20	Οπιστόςενελαχ
7	οντα· ἐπειταετέε		10
	ρωεἶπεν· σὺδεπό		ίστω· καἰενπολλ
	σονοφίλεις ὁδὲ		ᾧπιστόςεστιν·
	εἶπενεκατῶνκό		καὶόενελαχίστω
	ρουσσίτου· καὶλέ	25	λῶάδικοςεστίν·
	γειαυτῶ· δεξέσ		11
	ουτογράμμα· καὶ		ειδυνεντῶαδίκ
	γράψονογδοήκοντα·		ωμαμμωνᾶπισ
8	Καὶ ἐπῆνε σενοκῶ		τοῖουκεγένέσ
			θαι· τοαλληθινο
			ντίσῦμῖνπιστέ
			υσει·

Lk 16, 8

Lk 16, 11

Lk 16, 12

- 12 καίειεν τω αλλω τρι
 ωπιστοίου κεγέν
 εσθαι: τοῦ μέτε
 ροντί σδῶσει ὑμῖν:
- 13 $\overline{P4A}$ Οὐδεῖς οὐκέτι σ
 $\overline{E}$ δυναται δυσίκυ
 ρίοι σδουλέυειν:
 ἤ γάρ τον ἐνα μει
 σήσει καί τον ετ
 ερὸν ἀγαπήσει: ἡ 10
 ἐνόσανθ' ἐξεται·
 καί του ετερου
 καταφρώνησει: ου
 δύνασθαι θωδου
 λῆυειν καί μαμωνᾶ: 15
- 14 $\overline{P4B}$ Ἡκουόνδε ταῦτα
 $\overline{I}$ πάντα καί οἱ φαρ
 ισαῖοι φιλάργυρο
 οὐ παρέχοντες·
 καί ἐξεμυκτήρ
 15 ἰζον αὐτόν: καί ἐι
 πεναυτοῖσ' οἱσ: ὅ
 μεις ἐστέ οἱ δι
 καί οὖν τες εαυ
 τῶν σενώπιον
 των ἀνῶν:
 Ὅδε θ' σγεινώσκ
 ειτα σκαρδία σῶ
 μῶν: ὅτι τοε

Lk 16, 15

Lk 16, 15

- ναν θρωποῖς ὑψηλό· (15)
 βδέλυγμα ἐνώπι
 ον του θυ:
- 5 $\overline{P4Γ}$ Ονόμος καί οἱ προ 16
 $\overline{E}$ φῆται ἐωσῖ' ωαν
 ου προεφίτευσα:
 ἀποτοτε τη βασιλεί
 ατ' οὐ θυευαγγε
 λίζεται· καί παῖσει
 10 σαυτήν βιάζεται:
 $\overline{P4Δ}$ Εὐκοπώτερον δ 17
 $\overline{E}$ ἐστίν το νουρ
 ἀνὸν καί τη γην·
 παρε λθεῖν ἢ το
 υνόμου μίαν κε
 ρεάν πεσεῖν:
- $\overline{P4E}$ Πᾶσα πολύντη 18
 $\overline{B}$ νγυναικα αὐτοῦ
 καί γαμῶν τε ῥᾶ
 20 μοιχέυει: καί πα
 σοα πολελυμέ
 νη ναποανδρος
 γαμῶν μοιχέυει:
 19 Ἀνδρῶ πόστι σῆν
 $\overline{P4ς}$ πλόνσι ος· καί ἐνε
 $\overline{I}$ διδύσκετο πορ
 φυραν καί βυσσόν·
 ευφρένόμεν
 ος καθ' ἡμέραν

Lk 16, 19

	Lk 16, 19		Lk 16, 23	
20	λαμ' πρωσ· πτωχός δετισήνονοματι λάζαρος· ὅσεβέβ λητοπρόστον πυ λῶνααυτοῦηλκω		κόλποις· αὐτοῦα	(23)
	μένος· καιεπιθυμ	5	ναπαυομενον· κ	24
21	ωνχώρτασθῆναι· αποτωνψιχίωντῶ πίπτωντοναποτ ῆστραπέζηστου		ασειπεν· περ' αβ	
	πλουσίου· ἄλακαι	10	ραάμ' ἐλέησόνμε· καιπέμψονλάζα ρον· ἵναβάψητοά κροντουδακτύ λουαυτοῦϋδατο	
	οικόινες ερχομ ενοιεπέλιχοντα ἐλκόιαυτ ου·		σ· κἀκαταψύζητη	
22	Εγένετώδεαποθ	15	γλῶσσανμου· οτιο δυνῶμεεντηφ	25
	ανεϊντὸνπτωχό· καιαπενεχθῆναι αυτῶνῆποτων αγγελωνειστὸν		λογιτάυτη· ειπε	
	κόλποναβραάμ'·	20	νδεαβράαμ' τέκ νον· μνησθητηο τιαπελαβεστὰα γαθάσουεντηζ ωῆσου· καιλάζαρ οσομόιωστακ	
	ἀπέθανενδεκαί οπλόνισιος· κἀιε		ακά· νῦνδὲᾶδε παρακαλεῖται· σὺ δεοδυνᾶσαι· και	26
23	τάφη· καιεντωά δηεπάραστους οφθαλμοῦσαυτοῦ·	25	ἐπιπᾶσιντούτ οις· μεταξὺμῶ καὶϋμῶν· χάσμα μεγαεστήρικται· ὅπωςοι θέλοντ εσδιαβῆναι ἐνθ ενπροσὺμᾶσμη	
	ὑπάρχωνενβασ άνοις· οράαβραάμ· ἀπομακρόθεν· καιλαζαρονεντοισ			

Lk 16, 23

Lk 16, 26

Lk 16, 26

Lk 16, 31

- (26) δύνωνται: μήδεοι
 εκείθεν προσήμ
 ασδιαπερῶσιν:
 27 Εἶπεν δ' ἑρωτῶ
 οὐν σε περ' ἵνα πέ
 μ' ψησ αὐτὸν νεισ
 τον οἶκον τοῦ πατρὸς
 28 μου: ἐχῶ γαρ πέν
 τε αδελφους. ὁ
 πωσ διαμαρτύρη
 ται αὐτοῖς ἵνα μὴ
 και αὐτοὶ ἐλθωσιν
 εἰς τῶν τόπων
 οὗτον τῆς βασιλείας σου:
 29 Λέγει δὲ αὐτῷ ἁβ
 ραάμ· ἐχουσιν μ
 ωσέ αὐαί του σπρω
 φήτας· ἀκουσα τὸ
 σαναυτῶν:
 30 "Ὅδε εἶπεν· οὐχὶ
 περ αβραάμ' ἀλλ' ἐ
 ἀντίσταπον νεκροῦ
 πορευθῆναι πρὸς α
 υτοῦ σμετανο
 31 ῆσουσιν:· εἶπεν
 δὲ αὐτῷ. εἰ μὴ
 ἑωσκαίτων προ
 φητῶν ουκακού
 ουσιν· οὐδέ εἰς

Lk 16, 31

- τισ ἐκ νεκρῶνα (31)
 να στήπι σθησονται:-
 Εἶπεν δὲ πρὸς τ
 17, 1 οὐ σμαθητάς·
 5 ἀνένδεκτον ἐσ
 τίν του μηελθῆν
 τας κἀν δαλα: οὐαὶ
 δεδιού ἐρχεται:
 λυσίτε λεί αὐτῷ: 2
 10 εἰλίδος μυλκός
 περίκειται περι
 τον τράχηλον
 αὐτοῦ. και ἐρρη
 πται εἰς τὴν δάλ
 15 ασσαν: ἥ ἵνα σκαν
 δαλίση ἐνάτων
 μηκρῶν τούτων:
 Προσέχεται αὐ
 3 τῷς: εἰς ἀναμαρτή
 20 σεις ἀδελφός
 σου ἐπιτήμησο
 ν αὐτῷ:
 Καί εἰς ἀνένδεκτον
 25 νοήσῃ ἁφες αὐτῷ:
 4 καί εἰς ἀνεπτάκεισ
 τῇ ἡμέρας αὐ
 αρτήσῃ εἰς σε:
 και ἐπτακείσῃ
 σ ἡμέρας ἐπὶ

Lk 17, 4

Lk 17, 4

Lk 17, 8

(4) τρεψηλέγωνμ
ετανοῶ· ἀφήσει
σαυτῶ:

5 Καίειπονοιαπόσ
Σ̄ τολοιτῶκῶπρο
I σ δεσημὶνπίστι:

6 εἶπενδὲοκῶ: εἰέ
χετεπίστινωσ
κόκκονσινάπ
εωσ. λέγετεἰ

7 Τίσδεξ' ὑμῶν
Σ̄Α δούλονέχωνα
I ροτριῶντα: ἢ
ποιμένοντα·
ὅς εἰσελθόντ
οσ αυτουεκ
τουαγρουερ
εἰ αυτῶευθέ
ωσπαρελθῶν
ανάπεσε: ἀλλ
ουχι ερεῖαυτῶ·
ετόμασωντ
ιδιπνησω. καὶ

Lk 17, 8

ΞΔ περιτωνδεκαλεπρω̄

περιζώσάμενο (8)

σδιακόνειμοι·

ἔωσανφάγωκαὶ

πίω· καίμετα

τάυταφάγεσ

αικαὶλί εσαικαι

σύ: μηχειχα 9

ριντωδούλοε

κείνω· οτιεπóι

ησενπᾶτατα

διαταχθέντ

α: οὐδοκῶ· οὐ 10

τωσκαὶὑμεῖσ·

ότανποιήτε

πάνταταδιατ

αχθένταὑμ

ἴν· λέγετεοτ

ιδουλοιἀχρει

οι εσμέν· οτιὁ

ωφέλωμενπο

ιῆσέπεποικαμε̄:

Καὶ εγενετω ε 11

ντωπορευεσ

δε αυτὸν εἰσ

ιλημ'· καὶαυτ

ὁσ διήρχετο

διαμέσουσα

μαρίασκαίγα

Lk 17, 11

Lk 17, 11

Lk 17, 16

12	<u>τωκρ</u>	λιλαίασ· καὶ εἰς	πι	πρόσωπο	(16)
	<u>ΞΔ</u>	ερχομένουαυ		παρατουσπόδ	
	<u>χ</u> <u>αρ</u>	τοῦ εἰστίνακ		ασαυτοῦευ	
		ῶμην· ὑπηντη		χαρηστοῦναυτῶ:	
		σαναυτῶδέκ	5	καιαυτοσήψα	
		αλεπροιάνδρεσ'		μαρέιτησ: απ	17
		οιεσπισάνπορ		οκριθεις δε	
13		ρωθεν: καιαυτού		οἱ εἶπεν: ὅυ	
		ήρανφωνήν λ		χὶ οιδέκα εκ	
		έγοντες· ὡ	10	αθαρίσθησαν:	
		επιστάτα ελε		οὶ δεενέαπῶ.	
14		ησονημάσ: και		ουχευρεθησ	18
		ἰδοναυτους		ανῦποστρέ	
		ειπεναυτοις:		ψαντεςδοῦν	
		πορευθέντε	15	αιδόξαντῶθῶ:	
		σεπιδίξαταιέ		ἐιμήροάλλογε	
		αυτουδστοις		νήσούτοσ: καὶ	19
		ἱερέυσιν: και		ειπεναυτῶ:	
		εγένετο εντ		αναστάσπο	
		ο ὑπάγειναυ	20	ρένου οτι	
		τούσεκαθα		ηπίστι σ σου	
15		ρίσθησαν: εἶς		σ έσωκέν σε: †	
		δε εξαυτῶν		<u>Ε</u> περωτηθή	20
		ἰδῶνοτι ειάθη:	<u>ΣΒ</u>	σδέῦποτῶ	
		ὑπές τρεψεν	<u>Ε</u>	φαρισάων· π	
		μεταφωνήσ	25	ότεέρχετε	
		μεγαλησ δοξ		ηβασιλείατο	
		άζωντονδν:		υ θυ: απεκρί	
16		καὶ έπεσεν ε		θηαυτοῖ σκαὶ	

Lk 17, 16

Lk 17, 20

Lk 17, 20		Lk 17, 25	
(20)	εἶπεν· οὐκ' ἔρχε τῆ βασιλῆια του θυ μετα παρατη ρήσεωσ· οὐδὲ ρῶσιν· ἰδοὺ ᾧδε ἦκει· ἰδοὺ γάρ η βασίλῆια του θυ ε ντὸ σὺ μωνεστί·	αὐτον πολλὰ παθ εἰν καὶ ἀποδωκη μασ θῆναι ἀποτ ῆσ γενεαστά τῆς· Καὶ καὶ ᾧ σε γένε τῶν ἐτῶν μέρ εσνῶε· οὕτωσ εσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ θυ του ἁνῶ· ἡσθιον ἐπινον· ἐγάμουν· ἐξεγαμίζοντο ἀχρησθί μέραι σηλθεν γὰρ εἰς την κιβωτόν· καὶ αἱ ἡλθεν οὐ κατα κλυσμός· καὶ ἀπ ολεσεν πάντα· Ομοίως καὶ ᾧ σε γ ἐνετο ἐν ταῖς ἡ μέραις σλώτ'· ἡσ θιον· ἐπινον· ἡ γόραζον· ἐπὶ λο υνεφυτευον αὐκοδομουν· ἦ δὲ ἡμέραι ἐξῆ λθεν γὰρ εἰς σωδῶμων· ἐβ ρεξεν δὲ ἰον καὶ	(25) <

Lk 17, 29

Lk 17, 34

			<u>ΞΕ</u>	περίτ'κριτουτ'αδικιασ	
(29)		πῦρ'απουραν'δου· καὶ		καιοέτεροσαφ	(34)
		απόλεσενάπάντας:		εθίησεται: δύο	35
30		καταταυτάεσται		εσονται αλήθο	
		ἡῆμέραενὶοὔϊοσ		υσαιεπιτοαυτό·	
		τῶαν'ον'αποκα	5	ημίαπαρалаλημφ	
		λύπταται:		θησεται· καίηε	
31		Ενεκείνητηῆμ		τέρααφεθίησεται:	
	<u>ΣΘ</u>	ἐραόδέσταιεπι		<u>Κ</u> αίαποκριθὲν	37
	<u>.Β</u>	τῶδ'ώματος·		τεσλεγουσιν	
		καίτασκευηαυ	10	αυτῶπουκ'εο	
		τῶεντηοκεί		δεειπεναυτοῖς.	
		α· μηκαταβάτο		όπουανγενηται	
		άραιαυτά: καίο		τοπτώμαεκει	
		εντῶαγρῶ· ομ		συναχθησον	
		όωσμηεπιστρ	15	ταιοιάετοῖ:	
		εψάτωεῖσταοπίσω:		<u>Ε</u> λεγενδέκαὶ	18, 1
32		Μνημονεύετε	<u>ΣΙΑ</u>	παραβολήναι	
	<u>ΣΙ</u>	τῇσγυνέκόσλώτ':	<u>Ι</u>	τοῖς· προστὸ	
33	<u>Ι</u>	Ὅσεάνζητήσητ		δείνπάντοτε	
	<u>ΣΙΑ</u>	ηνψυχήναιαυτῶ	20	προσέυχεσθαι	
	<u>Γ</u>	υσωσαιαπολέσ		αυτους· καίμη	
		εαυτήγκαίόδε		<u>ΞΕ</u> εγκακεῖνλέγω·	2
		αναπολέσῃζω		<u>Χ</u> κριτήσ τις. ἡν.	
		ογονήσειαυτή:		<u>αρ</u> ἐντῖνιπόλει: τὸ	
34		Δέγωὑμῖναιαυτῇ	25	ἄνμφοβόουμε	
	<u>ΣΙΒ</u>	τηνυκτιδύο		νοσ· καὶαν'ον'μη	
	<u>Ε</u>	εσονταιεπικλ		έντρεπόμενος:	
		έινησμηας· οεῖς		χήραδε ἡένεντι	3
		παρалаλημφθίσε		πόληεκεῖνη·	
		ται:	30		

Lk 17, 34

Lk 18, 3

	Lk 18, 3		Lk 18, 7	
(3)	καὶ ἡρχετο προσ αὐτὸν· λέγουσα· ἐκδίκησί σόν με απο τοῦ ἀντιδὶ		ⲙⲉⲣⲓ περιτοῦ φαρίσε οὐ καὶ ἐλθόνου·	(7)
4	κουμου· καίου κῆθηλεν ἐπιχ ρόνον· μέτα δέ ταῦτα εἶπεν· νεαυτῶ· ἐλκαὶ τον θῆνου φοβ ομαι· ὅδε	5	τῶν βοώντων προσαυτὸν ἡ μέρας καὶ νυκ τὸς· καὶ μακρο θυμεῖ ἐπ' αὐτό υς· ναί· λεγὼ μιν· ὅτι ποιήσ ει τῇ νεκδικῇ σιν αὐτῶν ἐν τά χῇ· ἅλῃν· οὐ ἴσθ' οὐ ἄν οὐ ἐλθῶν· ἄρ α εὐρήσει τῇ πίστιν ἐπὶ τῇ στήν·····	8
5	ἵνα μὴ στέλο σ ἐρχομένη ὅ ποπιᾶζή με· εἰ πενδὲξ κς· ἀκ ούσεται τίς κριτὴς τῇ ἀδικίας λέγει· οὐδ' ἐσθ' οὐ μὴ ποιήσῃ τῇ ἐκδίκησιν τῇ ᾧ ἐκλεκτῶ ναυτοῦ·	10	Εἶπεν δεκαί περ οστήναστος σπεποιθὸς ὅτι σ ἐφ' ἐαυτοῖς οτι εἰσὶν δίκαι οι· καὶ ἐξουθε νούνταστος λοιπὸν ὅς· τῇ παραβολῇ τῇ αὐτῇ·	9
6		15		
7		20		
		25		
		ⲧⲱ ⲕⲣ ⲭ ⲁⲣ ⲚⲓⲈ ⲙⲉⲣⲓ ⲙⲉⲣⲓ·	Αὐθροῦ τοῦ ἀνεβήσαν	10
	Lk 18, 7		Lk 18, 10	

Lk 18, 10

Lk 18, 13

ΚΔ

(10) ειστοιερόνπρ
 οσέυζασθαι: ὁ
 ἕισφαρισάϊος· καὶ
 ὁέτεροστελῶ
 11 νησ: ὁφαρισάϊος 5
 σταθῆισταυτα
 προσεαυτονπρ
 οσήύχeto: οθσ
 ευχαριστώσοι·
 οτιουκειμῖῶσ 10
 περοίλοιπὸιτῶ
 ἄνῶν ἄρπαγεσ.
 ἀδικοι. μοιχοί.
 ἡκαῖῶσούτοσ
 12 οτελωνησ: νη 15
 στέυωδῖστο
 υσαββατῶ. απ
 οδεκατῶπᾶν
 ταῶσακτῶμαι:
 13 καῖοτελώνησ 20
 απομακρόθεν
 εστῶσ. ουκῆ
 θελεν ὁὐδετ
 ὀυσοφαλμῶ
 σειστονουρα 25
 νὸνεπάραι· ἀλλ'
 ἐτυπτενειστ
 οστήθοσαυτ
 ὀυλεγων:

Lk 18, 13

ΞΖ περιτόνπαιδετελιονδετιφρονησι:

οθσῖλάσθητή (13)

μοιτῶαμαρτ ὦ

ωλῶ: λέγωῦμι 14

οτικατέβηου εωσω

τοσδε δικαιομ δε

ένοσειστονδι

κοναυτῶ: ἡε

κείνος:

"Οτιπᾶσοῦψῶν

εαυτόνταπειν

οδήσεται: ὁδε

ταπεινῶνεαυ

τόνῦψωθήσε

ται:· ἡ

15 Προσεφερονα 15

ΣΙς
B

υτῶ καῖταβρέ

φηῖναυτῶνά

πηται· ἰδόντ

εσδεοιμαθη

τάι επετέμ

ησαναυτῶις:

"Οδὲῖπροσκαλ 16

εσαμενοσαντά

εῖπεν: ἀφεται

ταπαιδία ἐρχ

εσθαι προσμε

κάμηκωλύετε

αυτά. τῶνγάρ

τοιούτωνεστῖ

Lk 18, 16

Lk 18, 16

Lk 18, 22

					περιτουεπερωτη	
					ΞΗ	σαντοστονινπλου
					σιου:	
(16)	ἦ βασιλεία του θυ:				Ακούσας δε ταυ	22
17	Amñv λεγαυμιν·				ΣΙΘ	
	ΣΙΖ				B	ταοιδειπεντω:
	H ὅσε ανμηδέζη					ετιεν σοι λειπει·
	ταιτην βασι λεί					
	αντ ου θυώσπαι		5			πάντα όσα έχ
	δίου· οὐ μη ει σέ					εισπώλησον
	λ θ η είσαιτην:					κα δι α ίδο στο
18	Και επηρωτησεν					ισ πτωχοισ·
	ΣΙΗ					
	B τις αυτον αρχ					κα ι εξεισθησ
	ον λεγων: διδασ		10			αυρον ενουρα
	κα λεαγαθα τι					νω· κα ιδευρω
	ποιήσας ζωηναι					ακώ λούθημοι:
	ώνιον κληρονο					
	μησω:					ΞΚ
19	Ειπεν δε αυτω		15		B	Οδε ακούσας
	οις: τι με λεγήσ					ταυτα περιλυ
	αγαθόν ουδέ ισ					ποσεγενετο·
	αγαθός ει μη εί					ἦ ν γάρ π λούσι
	σο θυς: τάσεντ					σιο σσφόδρα:
20	ολας οιδας· μη		20			Ιδών δε αυτον
	μοι χεύσησ μη					ο ις περιλυπον
	φονεύσησ: μη					γενομενον ει
	κλέψησ μη ψε					πεν· πως δυσ
	δομαρτυρήσησ:					κόλωσ όιταχ
	τημα τον πρ α		25			ρηματα εχον
	σου και τη νμ					τες· εισελευ
	ητερα: ο δε ει					σονται ει σιτι
	πεν: πάντα ταυ					ν βασι λειαν
	τα εφύλαξασ					του θυ:
	κ' νεοτι το σμου:					Ε' κοπώτερο
			30			ν γα ρεστιν
						25

Lk 18, 21

Lk 18, 25

Lk 18, 25

Lk 18, 30

κάμηλο
 δια τρυπη
 ματο σβελο
 νησµαλιᾶσραφ
 ἰδοσδιελθεῖν· 5
 ἡπλόνσιονεισι
 βασιλειαντουθι
 ἔισελθεῖν:
 26 Ἐπονδεοῖάκουσ
 αντες: κατησδυ 10
 27 ναισισωθηναι: ὁ
 δὲ ἔειπεν· τααδύ
 ναισισωθηναι
 σδυνατάεστιν
 παραινωθῶ: 15
 28 Ἐπεινδεοπετρ
 οσιδουημεῖς
 αρέντεσπαντα
 ταῖδιαηκολου
 δήσαµένσοι: 20
 29 "Οδὲἔειπεναυτ
 οισ: ἀμὴνϋμῖν
 λέγω· οτιουδεῖ
 σεστινὁσαφῆ
 κενόικιαν· ἡγο 25
 νεῖς· ἡαδελφου
 σ· ἡγυνᾱκα: ἡτ
 ἐκνα: ενεκεντ
 ἡσβασιλείαστου
 θυ: 30

Lk 18, 29

ὁσουμήαπολάβη 30
 πολλαπλασίοναεν
 τῷκαίρωτῶντω·
 καιεντωαῖωνιτω
 5 ερχώµένωζαή
 νάωνιονκληρονομίαι:
 Παραλαβὼνδετουσ 31
 δώδεκαειπενπρο
 σαιτούς· ἴδουαν
 10 ἀβένοµενεῖσῖερ
 οσώλυµα· κατε
 λεσθήσεταιπαν
 ταταγεγραµένα
 διατῶνδιατῶνπ
 15 ροφητῶνπεριτῶ
 υῖῶτουανῶν:
 παραδωθήσεται 32
 γαρτοῖςἐθνεσιν·
 καιενπαιχθήσε
 20 ται: καὶὑβρισθή
 σεται· καιεµπτυ
 σθησεται· καιμ 33
 αστηγῶσαντες
 αποκτενοῦσιν
 25 αυτον· καιτηη
 μέρατρίτηανα
 στησεται:
 30 Καὶαυτοὶ ουδέν
 τούτῳσυνῆκα: 34

Lk 18, 34

Lk 18, 34

Lk 18, 40

(34) ΞΘ περιτου τυφλου·
καὶ ἡντορήματ' αὐτοῦ
τοκάκρυμμένον
απαυτῶν· καὶ οὐ
κεγίνωσκοντα
λεγόμενα·
35 ΣΚΔ ΞΘ· Εγένετο δὲ ἐν τῷ
ᾧ ἐγγίζειν αὐτῷ
ἑισῆριχώ· τυφ
λόστιησε κἀκείνητο
παρατηνοδόν
36 προσειτῶν· ἀκ
ούσα δεόχλου
διαπορευομέν
ου ἐπυνθανετο
τιανειῆ τ' οὗτο·
37 Απήγγειλαν δὲ αὐτῷ·
οτι ἰσθναζωραῖος
38 παρέρχεται· καὶ
εβόησεν λέγων·
ἰϋῖδαυεῖδ' ε
λεησον με·
39 Καὶ οἱ προάγοντες
σεπετίμωναν
τῷ ἵνα σιωπήσῃ
αὐτὸς δὲ πολλ
ᾠμάλλον ἐκρα
ζεν ὑῖδαδ' ελ
ειησον με·

Lk 18, 39

Θ· περιτ' ζακ
χέου
Σταθ εἰσδὲ 40
οἷς ε - κέλευ
σεν αὐτὸν ἀχθ
ἦν αἰπροσαυτῷ·
ἐγγίσαντό σδε
αὐτοῦ· ἐπὶ ῥω
τησεν αὐτον
λέγων· τί σοι θ 41
ἐλεις ποιήσω·
Ὁ δὲ εἶπεν· κέῃ
να ἀναβλέψω·
καὶ οἷς εἰπ ενα 42
υτῷ· ἀνάβλεψ
ον ἡπίστισσου
σέ σοκένσε·
Καὶ παραχρήμα 43
ἀνεβλέψεν
καὶ κολούθη
αὐτῷ δοξάζω
ντον θν· καὶ π
ᾠσῶ λαοσίδῶ
ἐδωκεν αἰνον τῷ θῶ·
25 ΣΚΕ Καὶ εἰσελθὼν δι 19, 1
ἡρχετο τῇ
ἐρειχώ· καὶ ἰδ
οὐ ἀνηρ' ονομ
ατικαλοῦμε

Lk 19, 2

Lk 19, 2

Lk 19, 7

- (2) νοσζακ' χαιοσ: κα̅ιο
 αυ̅το̅ς. ἡ̅ναρχιτελω
 νησκα̅ι αυ̅το̅ς ἡ̅νπ
 3 λούσιος. κα̅ι ἐζ̅ήτ
 εὐ̅δειν το̅ν ἰν̅τίσε 5
 στίν: κα̅ι ουκ' ε̅ιδύ
 νατο̅ απο̅ το̅ν ὄχλ
 ου. ὅτι̅ τη̅ ηλικία̅μ
 4 ἡ̅κρὸ σί̅ν: κα̅ι προ̅δ
 ρα̅μ̅ων̅ ε̅ιστο̅έμ 10
 προσ̅θεν: ανε̅βη
 πι̅συκο̅μα̅ρεαν.
 ἵνα̅ ἴδῃ̅ αυ̅το̅ν· ο̅τι
 διε̅κείνη̅ σ̅ήμελλ
 εν̅διερχε̅σθαι: 15
 5 Κα̅ι ὡ̅ς ἤλθεν̅ ἐπι̅ το̅
 τόπον· ανα̅βλέψα
 σο̅ις̅ ε̅ιπεν̅ προσ
 αυ̅το̅ν ζακ'̅ χαι̅ ε̅σ
 πέν̅σα̅ σκα̅τάβη̅θη: 20
 ση̅μερον̅ γα̅ρ̅ εν̅ τῷ
 οικῶ̅ σου̅ δε̅ξιμε̅ν̅αι: ΣΚΖ
 6 Κα̅ι σ̅πέν̅σα̅ σκα̅τε
 βη. κα̅ι ὤ̅πεδε̅ξατο
 7 αυ̅το̅ν χ̅αίρων: κα̅ι 25
 ἴδόν̅τε̅ σ̅πάν̅τε̅ς
 διε̅γο̅γγυζον̅ λέ
 γον̅τε̅ς: ο̅τι̅ πα̅ρα
 α̅μαρτωλῶ̅ αν̅δρι

Lk 19, 7

- ΟΑ ἵ̅προ̅ς̅ ἡ̅μερό̅ν̅ του̅ πα̅σχα̅
 ε̅ισῆλ̅θεν̅ κα̅ταλῦ̅σαι: (7)
 Στα̅θ̅ει̅ς̅ δ̅έ̅ζα̅ χ̅α̅ι 8
 ο̅σει̅πεν̅ προ̅ς̅ το̅ν
 κ̅ν: ἴ̅δου̅ τα̅ ἡ̅μισ̅η̅
 μου̅ τῶ̅ν ὑ̅παρχόν̅
 των̅ κ̅ε̅ το̅ις̅ πτω̅
 χο̅ις̅ δι̅δω̅μι· κα̅ι ε̅ἰ
 τιν̅ ὁ̅στι̅ς̅ ε̅συκο̅φ̅ά̅
 τη̅σα̅ απο̅ δι̅δω̅μη̅τ
 ε̅τρα̅ π̅λ̅θ̅υν: 9
 Ε̅ιπεν̅ δε̅ προ̅ς̅ αυ̅το̅ν
 ο̅ι̅ ὁ̅τι̅ σ̅ή̅μερον̅
 σω̅τη̅ρί̅α̅ τῷ̅ ο̅ίκῳ̅
 τού̅τω̅ ἐ̅γένε̅το·
 κα̅θ' ὅ̅τι̅ κα̅ι̅ αυ̅το̅ς
 ὑ̅ιὸ̅ς̅ α̅βρα̅ά̅μ̅ ε̅στίν̅
 10 Ἠ̅λθεν̅ γα̅ρ̅ οὐ̅ἰος̅ του̅
ΣΚς
Ε αν̅ου̅ ζ̅η̅τη̅σέ̅ κα̅ι̅ σ̅ῶ̅
 20 σαι̅ το̅ απο̅ λω̅λό̅ς: ΣΚΖ
 Α̅κουον̅ των̅ δε̅ αυ̅τῶ̅ 11
 τῶ̅ν τα̅ προ̅ς̅ θε̅ι̅ς̅ ε̅ἰ
 πε̅ν̅ πα̅ρα̅ βολ̅ην· δια̅
 το̅ ἐ̅γγυ̅σα̅ν̅ το̅ν̅ ε̅ἰ
 να̅ ἡ̅μ'̅ κα̅ι̅ δο̅κε̅ι
 να̅ το̅ύ̅ς̅ ο̅τι̅ πα̅ρα
 χ̅ρη̅μα̅ μέ̅λλ̅ει̅ β̅
 α̅σι̅λ̅ει̅α̅ του̅ θυ̅α
 να̅ φέ̅νε̅σθ̅αι:

Lk 19, 11

Lk 19, 12

Lk 19, 15

: ὉΒ: περιτουπορευθεντος λαβιναι αυτωβασιλειαν:

12	ΣΚΗ Β	Εἶπεν οὐν ἄν' ὅστι σευγενησ· επορ ευθι εἰσχώραν μακρὰν· λαβεῖν εαυτῷ βασιλείαν καὶ ὑποστρέψαι:	τοαργυρίον: ἵν αγνώτῃ στίδιε πραγματευσά το:	(15)
13	ΣΚΘ Ε	Καλεσσαδὲ δέκα δούλουσε αὐτοῦ: ἐδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς· καὶ ἐι πεν προσαυτοῖς πραγματέεσθαι εὗς ἐρχώμαι:	5 Παρεγένετο δὲ ὁ πρότος λέγων· Κεῖ μνᾶς σου· προ σῆργάσατο δέ κ αμνᾶς: καὶ εἶπεν 17 αὐτῷ: εὐαγαθέ δούλε· οἴτινε λαχιστόπιστ ὅς ἐγένου· ἵσθι ἐξουσιανέχων· 15 ἐπ' ἄνω δέκα πόλ εων:	16
14		Οὐδὲ πόλεῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν: καὶ ἀπεστὶ λανθρε σβιανοπίσω αὐτοῦ λέγοντες: οἷο υθελομεν τούτῳ· βασιλεύειν ἐφ' ἡ μᾶς: Καὶ ἐγενε 15 το ἐν τῷ επανελ θεῖν αὐτόν λαβόν τα τῇ βασιλείᾳ ν· καὶ εἶπεν· φων ῇ θηναὶ αὐτῷ το υ σδουλουσαυ του· ὅτι ἐδωκεν	20 Καὶ ἡ λθεν ὁ δευ τερος λέγων· Κεῖ μνᾶς σου· 20 ἐπόησεν πεντ ε μνᾶς: εἶπεν δ ἐ καὶ τούτῳ: καὶ σὺ γέγονου ἐπ' ἄνω πεντε 25 πάλειν: Καὶ ὁ ἑτ' εὖρος 20 ἦλθεν λέγων: Κεῖ δὸν ἡ μνασ	18

Lk 19, 15

Lk 19, 20

Lk 19, 20

Lk 19, 24

ΟΓ περιτων λαβωντ ὀδεκαμνας· ΟΔ περι του πολου:

(20)	σου. ἦν ἰ· χοναπο	ταια παυτου την	(24)
	κειμένην εν σου	μνᾶν· καὶ δότετ	
21	δαρίω. εφοβοῦμ	ωτα σδέκα μνᾶσ	
	ην γάρ σε· οτι ἂν θ	έχοντι:	
	ρωπος αυστηρὸς	5 Καὶ εἰπον αὐτῷ· κἔ	25
	ἔι· ἀρεισδοκεῖθ	<u>ΣΛ</u> έχει δεκα μνᾶσ.	
	ηκας· καὶ θεριζεισ	<u>Β</u> λεγω γαρ ὑμῖν οτι	26
	δοκεῖσ πηρας· κ	παντι τῷ έχοντι	
	αισυναγεις οδε	δοθήσεται· απο	
	ου διεσκορπισας·	10 δέ του μίχον	
22	Καὶ λέγει αὐτῷ	τος· καὶ ὁδοκεῖ	
	κτου στοματο	χεινα ρθησεται	
	σου κρίνας· π	αυτου:	
	ονηρεδῶλε· ἡδέι	Πλὴν του σε χθρ	27
	σοτιαν ὀδ αυστ	15 <u>ΣΛΑ</u> ὁ σμου εκεινου	
	ηρος εἰμι· αιρων	<u>Ε</u> σ. του σμηθελήσᾶ	
	δοκέ θεικα· καὶ	τα σμε βασιλευσ	
	θεριζων δοκέ	αι παυτους· ἀγά	
	σπιδρα· και συναγ	γε τε ὧδε κακατα	
	ωνοθεν ου διεσ	20 σφάζατε αὐτο	
23	κορπισα· και δια	υς ἐμπροσθεν μου:	
	τιου κέ δὸ κάσ	Καὶ εἰπὼν ταῦτα ε	28
	μου το αργυρι	<u>ΣΛΒ</u> πορεύετο ἐμπ	
	ονεπιτράπεζαν:	<u>Β</u> ρος θεν ἀναβένω	
	καὶ ἐγω ελθὼν σ	25 εἰς ἑροσόλυμα·: †	
	υντω κωναναυ	Καὶ ἐγενετο ὡσηγ	29
24	των ἀνέπρασ· κ	<u>ΟΔ</u> : γησεν εἰς βηθ' φα	
	αι τοι σπαρεστ	γῆμ· καὶ βηθάνια	
	οσὶν εἶπεν· ἄρα	ν προστοόροστω	

Lk 19, 24

Lk 19, 29

	Lk 19, 29		Lk 19, 33	
(29)	καλουμενονελαι		τονπωλον· οἶδ	34
	ων· απεστιλενδύ		ἐξιπονοτικῶ	
30	οτωνμαθητων		αυτουχρειαν	
	αυτουλέγων· ὑπ		έχει· καιηγαγο	35
	άγετε εισηγηκ	5	αυτονπροστο	
	ατέναντικώμ		ν ιν· καιεπιριψ	
	ην· ενήεισπορε		αντεσαντων	
	ύμενοι· ευρη		ταίματιαεπι	
	σετέπῶλονδε		τονπῶλον επ	
	δεμένονεφθ	10	ε βίβασαντον	
	νουδισπῶποτ		ιν· πορευομε	36
	ε ανθρωπονεκ		νουδεαυτου	
	άθησεν· λύσαν		ὑπεστρωννυ	
31	τεσαγάγετεα		ονταίματιαε	
	υτον· κάειαντ	15	αυτων εντη	
	ησῦμασ ερωτᾶ		οδω·	
	διατιλύεται· ού		Εγγίζοντοσδέ	37
	τωσερεῖτεαυ	ΣΛΔ	αυτουήδηπρο	
	τῶοτιοκῶσaut	A	στηκαταβάσ	
	ουχρειαν έχει·	20	ιτουόρουστ	
32	Απελθόντεσδε		ωνελαιων· ηρξ	
ΣΛΓ	οι απεσταλμένοι·		αντοᾶπαντο	
B	ἐῦρονκαθωσ		πληθοστων	
	ειπεναυτοῖσο		μαθητωναυ	
33	ισ· λυόντωνδε	25	τουχάι ρον	
	αυτωντονπολῶ·		τεσ· ανειντ	
	ειπον οικύριοι		ονδνφωνημ	
	αυτουπροσαυ		εγάλη· περιπα	
	τούσ· τίλύετε		σῶνᾶνίδωνγι	
	Lk 19, 33		Lk 19, 37	

Lk 19, 37

Lk 19, 42

(37) νομενονδυνά
 38 μεωνλέγοντες:
 ευλογημένος
 οερχόμενοςβ
 ασιλεύσενον 5
 όματικῦ· ειρ
 ήνηενουρανῶ·
 καιδοξαενῦψ
 ί στοισ:
 39 Καιτινεστων 10
 ΣΛΕ
 Ε φαρισέωναπο
 τουοχλoui
 πονπροσαυτό·
 διδάσκαλε επί
 τειμησοντόί
 σ μαθηταῖσσου:
 40 καιαποκριθει 15
 σ ειπεναυτοισ·
 λέγωῦμίν· εά
 νόῦτοι σιωπίσ
 ωσιν· οιλίθοι κ
 εκράζονται:
 41 Καὶ ὠσηγησε 20
 ΣΛς
 Ι νῖδωντηνπό
 ληνέκλαυσεν
 επαυτήνλέγῶ·
 42 οτιἐιέγνωσκαί
 σύεντηημέρ
 ατάυτηταπ

Lk 19, 42

ροσειρήνην· νῦν (42)
 δέεκρύβηαπο
 οφθαλμώνσου:
 οτιήξουσινημ 43
 5 εραιεπί σέ: και
 παρεμβαλῶσι
 οιεχθρόισουχ
 άρακάσοι· καιπ
 ερικυκλόσου
 σινσε: καισυν 10
 εξουσινσεπά
 ντωθεν· καιε 44
 δαφιῶσινσε.
 και τατεκνασ
 ου ένσόι:
 15 Καίουκαφησου
 ΣΛΖ
 Β σιν ενσόίλί θο
 επιλίθονενο
 λησοι· ανθῶνου
 20 κέγνωστων
 καιροντησεπ
 ισκοπήσσου:
 Καιεισελῶνει 45
 ΣΛΗ
 Α στοῖερónήρ
 25 ζατοεκβάλλει
 ντουσπολδου
 ντασenaυτῶ
 καιαγοραζον
 τας· λεγωναυτοῖς: 46

Lk 19, 46

Lk 20, 6

Lk 20, 10

	<u>Ὅς παραβολητουαμπελο</u>	οιδεγεωργοῖδεῖ	(10)
	<u>νο σ:</u>		
(6)	μᾶς. πεπεισμενο	ραντεσαυτόν:	
	σγαρ'εστίν'ιαάν	εξαπεστιλαν	
	νηνπροφήτηνῆι	καί νον:	
7	ναι: καὶαπεκριθη	5 Καίπροσέθετο	11
	σανμηιδέναι	πεμφεετερο	
	πόθεν	δούλον: οιδεκα	
8	Καιοἶδεῖπεναντ	κεινονδειραν	
	οισουδεεγωλέγ	τεσ καιατημα	
	ωῦμίν· ενποιαε	10 σαντες· εξαπε	
	ξουσίατῶνταποιῶ:	στειλανκαινόν:	
9	Ἡρξατωδεπροσ	Καιπροσεθετο	12
ΣΜΑ	τῶνλαονλέγειν	πεμφαιριτο·	
Β	τηνπαραβολην	οιδεκαιτοῦτο	
Ὅς	τάυτην:	15 τραυματήσα	
	Ἀνθρωποστισεφ	τεσεξέβαλον:	
	ύτευσεναμπε	ειπενδε οκῶτ	13
	λωνα· καὶεξέδο	ουαμπελονος:	
	τοαυτον γεω	τίποιήσω· περ	
	ργοισ καιαπεδ	20 ψωτονῦιονμ	
	ημησενχρονο	ουτόναγαπητό:	
10	υσίκανούς: και	ἴσωστούτον	
	εντωκαιρῶαπ	ἰδόντες εντ	
	εστηλενπροσ	ραπήσονται:	
	τουσγεωργόν	25 Ἰδόντεςδεαυ	14
	σδούλον: ἵναα	τον οιγεωργ	
	ποτουκαρπου	οἱ: διελ ογίζον	
	τουαμπελον	τοπροσ εαυ	
	οσδώσιναυτῶ:	τουσλέγοντες·	

Lk 20, 10

Lk 20, 14

Lk 20, 20

- (20) ὉΖ ἐπερωτισιδιατοῦκίσο·
 (21) τὶ ἀρχὴ καὶ τῆς
 ζουσίας τοῦ ἡγε
 μόνου· καὶ ἐπη
 ρώτησαν αὐτὸ
 λέγοντες· διδ 5
 ἀσκαλεοῖδα μὲν
 οἱ τορθόσλέγεισ
 καὶ διδασκισκ
 αἰουλα μβάνει 10
 σπρόσωπον· ἀλ
 λ' ἐπαλειθίασ
 ἰνοδόν τοῦ θυ
 διδάσκεισ· :
 22 ὉΖ Ἐξεστὶν ἡμιν κ
 αἰσαριφόρον δ 15
 οὔναι ἢ οὐ·
 23 Κατανοήσαδ
 ε αὐτῶν τὴν
 πανουγίαν· ἐπ
 πρόσαν τούτῳ· 20
 τί μὲ πειράζεται·
 24 διζατάμοιδῃ
 νάριον· τί νοσέ
 χρεῖκόνα καὶ ε
 πιγραφῇν· ἀπο 25
 κριθεντες εἰ
 25 πονκαῖσαρος·
 "Ὁδε εἰπον αὐτοῖς·

Lk 20, 25

Lk 20, 25

- ὉΗ περιτῶν σαδδουκῶν·
 ἀπόδοτε τοῖνυν (25)
 τα καὶ σάρος· καὶ σ
 ἀρι. καὶ τα τοῦ θυ
 τῷ θυ·
 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν 26
 ἐπιλαβέσθαι τ
 ουρηματοσαυ
 του ἐναντίον
 του λαοῦ· καὶ θ
 αὑμάσαντες
 ἐπιτήλοκρισ
ὉΗ εἰ αὐτοῦ ἐσείγησά·
 Πρόελθόντες δ 27
 εἰ τινέστων σα
 δ ουκαίων· οἱ λέ
 γοντες ἀνάστ
 ασιν μνηεῖναι· ἐπ
 ἡρώτησαν αὐτὸ
 λέγοντες· δι 28
 δά σκαλαίμων
 σῆς ἔγραψεν
 ἡμῖν· εἰάν τινο
 σ ἀδελφος ἀπο
 θάνῃ ἐχων γυ
 ναῖκα· καὶ οὗτο
 σ ἄτεκνος ἀπο
 θάνῃ· ἵνα λάβῃ
 ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ

Lk 20, 28

	Lk 20, 28		Lk 20, 35	
(28)	τηγγυναικα· καιε ζαναστησησπερ ματωαδελφῶα		οἱδεκαταζιω οθεν τεστου αιωνος εκειν	35
29	υτου· επταδυν αδελφοιησαν· και οπρότοσλαβωνγ υναικα· απεδαν	5	ουτυχεινκαι τησαναστας εωστησ εκνε κρον· ουτεγ αμδουσινουτ	
30	ενάτεκνος· και οδέυτεροσέλα βεντηγγυνάικα	10	ται· ουδεγαπα ποθανειν επι μέλδουσιν· ις άγγελόιγαρ· ει σιν· καιυῖοιεισιν	36
31	καιοτρίτοσέλα βεναυτήνῳσάυ τοσ· ὡσαντοσδε καιόιεπτά καιου κατέλιποντέ κνακαιαπεθανον·	15	τουδυ· τησαν αστασεασωι· οιόντες·	
32	Υστερονδεπάντο απέθανεν και ηγυ	20	"Οτιδεγεγέρον ται οι νεκρυ· και μῶυσήσ εμήν υσεν επιτησ βάτου· ὡσλέ γει· κντονδν αβραάμ· καιτο	37
33	νή· εντήουνανασ τάσει· τίνοςαυτῶν εσταιγυνή· οιγαρεπ ταε σχοναυτην γυναικα·	25	δνίσαάκ· και τονδν ιακώβ· οδεθσ ουκέ στιν νεκρῶν αλλαζώντων.	38
34	Καιαποκριθησ ειπεν αυτῷσ οἱδ· οιτου αιωνοστουτουυῖοι· γαμουσινκαιεκ· γαμί ζονται·	30		

Lk 20, 34

Lk 20, 38

Lk 20, 38

Lk 20, 45

	<u>ερωτησις πωσσεστι</u> <u>ΟΘ υσδαδ' οχσ:-</u>		<u>Π περιτατησδυολεπτα: +</u>	
(38)	παντεσ γάρ' αυτ ωζωσιν:		ειπεν τοι σμαθητ (45) αισαυτου: προσ 46 εχεται αι ποτων γραμματαιων τω 5 θελοντων περη πατειν εν στολαι σκαι φιλοντων 40 ασπασμους εν λμωνε περωτα ΟΘ αυτων ουδεν:	10
39	ΣΜΔ Αποκριθεντες Β δε τι νεσ των γ ραμματαιων ει πον· διδασκαλε καλδσ ειπασ:		Ειπεν δε προσ α ΣΜΕ υτους· πως λε Β γουσιν τον χν 42 υιον δαδ' ειναι· α υτος γαρ· δαυειδ' λεγει εν βιβλω ψαλμων· ειπεν οκστω κωμου καθου εκδεξι 43 ων μου· εωσα γθ ωτου σε χθρου σσου υπο ποδιω των ποδων σου:	15
44	δαδ' ουν κναυ τον καλει· και π ωσαυτο· υσσεστι·	20	Οικατες θιουσιν 47 ΣΜΖ τα σοικια στω Ι χηρων· και πρω φασει μακρὰ πρ ο σευχόμενοι· 25 ου τοι ληψονται περισσότερον κριμα:	21, 1
45	Ακούοντο σδε παντος του λαου.		Π Αναβλέψας δε ειδε 25 τουσ βαλόντας τα δώρα ει στο γαζοφυλακίον αυτων· πλουσι ους· ιδεν δε τι 2	
	ΣΜς Β Lk 20, 45		Lk 21, 2	

Lk 21, 2

Lk 21, 7

			<u>ΠΑ</u>	<u>επερωτησισπεριτης</u> <u>συντελιας</u>	
(2)	νάκαιχηρανπενη			αυτὸνλέγοντε	(7)
	χραν· βάλ'ουσανε			σ· διδάσκαλεπό	
3	κεῖλεπτάδύοκαι			τεδυνταυτα	
	ειπεν· αληθὸςλε			έσται· καίτιτο	
	γαῦμίνοτιχηρό	5		σημῖονοταν	
	ανπτωχή αὐτη·			μέλλητ'αυτα	
	πλειῶπάντωνέβ			γείνεσθαι·	
4	αλεν· άπαντεδγαρ			Ὅδεειπεν· βλε	8
	εκτουπερισ σέυ			πετεμηπλαν	
	όντοσαντοῖς έ	10		ηθήτε· πολλοιγα	
	βαλονεισταδωρα			ρελεύσονταιεπι	
	τουδυ· αὐτηδε			τωνόματιμου	
	εκτουῦστερή			λέγοντεςοτι	
	ματοςαντῆσά			εγωειμι· καίοκέ	
	πάντατονβίον	15		ρόσηγγηκεν·	
	όνέσχεν εβαλεν·			μήουνπορε	
5	Καιτηνῶνλεγόν			υθῆταιοπίσωα	
	τωνπεριτουῖε			υτῶν· ότανδ	9
	ρῶυοτιλίθοισκα			ε ακούσεταιπ	
	λῶισ· καίαναθήμ	20		ολεμους καια	
	ασινκεκόσμηται·			καταστασίασ	
6	εἶπεντ'αυταῖδε			μηπτωηθήτε	
	ωρεῖται· ελεύσον			δειγαρταυτα	
	ταιημέραι έναῖσου			γενέσθαιπρώ	
	καφεθήσεταιλίθ	25		τον· αλλουκε	
	ος επιλίθω ὅσου			υδέωστοτέλθ·	
	καταλυθήσεται·			Τότεέλεγεν	10
7	Επηρωτησανδε			αυτοῖς· εγερ	
	<u>ΣΜΘ</u>				
	<u>Β</u>				
	Lk 21, 7			Lk 21, 10	

	Lk 21, 10		Lk 21, 15	
(10)	θήσεται ἐθνὸς ἐπι		σοφίαν· ἰηοὺδυνήσ	(15)
	ἐθνὸς· καὶ βασιλεία		ὀνται ἀντιπείνου	
11	ἐπιβασιλείαν σισ		δε ἀντιστήναι· πᾶ	
	μοιτε μεγάλο κα		τε σοιαντικέμε	
	τατοπούς· καὶ λι	5	νοὶ ὑμῖν·	
	μοὶ καὶ λοιμοὶ ἐσ		Παραδοθήσεσθε	16
	όνται· φόβη ⁹ τ ⁹ ρά		δε· καὶ ὑπογονά	αι
	τε καὶ σημεῖα ἀπο		ων καὶ ἀδελφῶν·	
	υρανῶν μεγάλα ἐ		καὶ συγγενῶν καὶ	
	σταί·	10	φιλῶν καὶ θανα	
12	Προδοτῶντων π		τῶσους ἐξ' ὑ	
ΣΝ	άντων ἐπιβαλόν		μῶν· καὶ ἐσεσθε	17
Α	σιν ἐφ' ὑμᾶστας		μῆσους μενοῦ	
	χεῖρας αὐτῶν κ		ποπάντων διατο	
	αἰδιῶξουσιν· παρ	15	ονομαρίου καὶ θ	18
	αδιδόντες εἰς σ		ριζ' ἐκτὸς κεφα	
	υναγωγὰς καὶ φυ		λης ὑμῶν οὐ μὴ	
	λακάς· ἀπαγομέ		ἀπόληται· ἐν τη	19
	νοὺς ἐπιβασιλεῖ		ὑπομονῇ ὑμῶν	
	ς καὶ ηγεμόνας·	20	κτησεσθε τα	
	ἐνεκεν τοῦ νο		σφυχᾶσ ὑμῶν·	
	ματοσμου·		Οταν δεῖδητε κ	20
13	Αποβήσεται δεῦ	ΣΝΒ	υκλουμένην	
ΣΝΑ	μινεῖς μαρτυρίον·	Ι	ὑποστράτοπέ	
Β	14		δωντην ἰλημ'·	
	Θέστε δυνεῖς	25	τότε γινῶται ο	
	τασκαρδία ὑμῶν		τη ἡγγι κεν ⁹ ῃ	
	μηπρομελεταν		ρήμω σισ αὐτῆς·	
	απολογηθῆναι·		Τότε οἰεν τη	21
15	ἐγὼ γαδῶσω ὑ		οὐδ αἰ ἀφευ	
	μὴν στόμα καὶ	30	ΣΝΓ	
		Β		
	Lk 21, 15		Lk 21, 21	

Lk 21, 21		Lk 21, 24	
(21)	γέτωσαν ἐν εἰσταό ρη· καὶ οἱ ἐν μεσση αυτῆς ἐκχωρή τωσαν· καὶ οἱ ἐν αἰσχροῦ ἔσθωσαν		θαυσιν καὶ οἱ ἐν ᾧ· (24)
22	εἰσαυτήν· οἱ τῆ μέραι ἐκδικήσ ωσάνται εἰσὶν· τοῦ πληρωθῆναι αὐτὰ ταῦτα γεγρα μμένα·	5	25
23	23 Οὐαὶ δευτέρῳ αστρὶ ἐκχούσας· καὶ θηλαζούσας ἐνεκείναισταις ἡμέραις·	10	26
	24 Ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλῃ ἐπιτη σῆς· καὶ οἱ ὅτι νὼν λαῶν τούτων·	15	27
24	25 Καὶ πεσύνονται τόματι μαχαί ρας· καὶ αἰετὶς λοτῆς θήσονται εἰς πάντα τὰ ἐθ νῆ· καὶ ἡλὴμ' ἐσ ταίπατοι μέν ἡ πόδες θνῶν· ἅ χι τοῦ πληρω	20	28
		25	
		30	
	Lk 21, 24		Lk 21, 28

Lk 21, 28

- (28) ^{λα} κέφαλα^α σϋμῶν·
 διοτιεγγίζει ἡ ἀπολ^α
 υτρωσι^α σϋμῶν:
 29 Καὶ εἶπεν παραβολήν αὐ^α
 τοῖς· ἴδετε τὴν συ^α
 κῆν καὶ πάντα αὐτὴν
 30 δραστὰν προβάλλωσιν·
 ἡδὴ βλέποντες αὐτὴν
 υτῶν· γινώσκετε
 οὐκ ἔστιν ἡ ἐγγύς τοις
 31 ὅτι· ὅταν ἴδῃτε
 αὐτὰ γινώσκοντα γινώ^α
 σκεται ὅτι ἐγγύς
 ἐστιν τῆ βασιλείας τοῦ
 32 Θεοῦ· λέγω ὑμῖν· ὅτι
 οὐκ ἔστιν ἡ ἐγγύς τοις
 33 οὐρανὸς καὶ γῆ· πα^α
 ρελεύσεται· οἶδε^α
 20 ὅτι· ὅταν ἴδῃτε
 34 Προσεχέτωσαν οἱ
 οἱ· μήποτε βαρυνθῶσιν
 ὑμῶν αἱ καρδίαι· ἐν κρ^α
 ἐπάλῃ καὶ μέθη· καὶ
 25 ἐρίμναις βιωτικαῖς·
 καὶ ἐφ' ἧς οὐκ ἔστι
 35 κείνη· ὥστε ἀγαθὰ
 ἐπελεύσεται ἐπὶ ὑμῶν

Lk 21, 35

- ταστούσκα θημένων (35)
 ἐπιπρόσωπον τῆς σῆς
 36 Ἀγρυπνίαν· οὐκ ἔστι
 5 τὸ καὶ ὡς ὁ μένος·
 ἡ καταξίωσις τῆς
 γένεσις πάντων αὐτῶν
 ταγίνεσθαι· καὶ σ^α
 ἀθῆναι ἐμπροσθεν
 τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
 10 Ἦνδε αὖτε ἡμερᾶς
 37 ἡμερᾶς· οὐκ ἔστι
 ἡμερᾶς· οὐκ ἔστι
 νυκτὸς· οὐκ ἔστι
 νοσὴ· οὐκ ἔστι
 ὁ ὅρος τοῦ καλοῦ
 38 ἐλαίου· καὶ πᾶσα ὁ
 ὥρῃς· οὐκ ἔστι
 ἐν τῇ ὥρῃ· οὐκ ἔστι
 22, 1 ἡ νύκτις· οὐκ ἔστι
 ὁ ὅρος τοῦ καλοῦ
 ἀναζύμων· ἡ ἐγ^α
 20 μὴν· ὁ ὅρος τοῦ
 2 καὶ ἐξήκουσιν
 χ' ἡ ἐρεῖς καὶ ἡ
 ἀτίς· τοπῶσαν
 25 λωσιν αὐτόν· ἐφο^α
 βύντο γὰρ τὸν λαόν·
 3 Εἰσὶν οὖν οἱ
 νῆες· οὐκ ἔστι
 ἐπικαλούμενοι
 3 καρῶν· ὅντα
 τοῦ αἵματος τοῦ
 δεκά:

Lk 22, 4		Lk 22, 10	
4	Καὶ ἀπελθὼν συνέλ ἀλησεν τοῖς ἀρχιε ρέυσιν· καὶ στρατ ηγῶσι. τοῦ ἱεροῦς τοπῶσαντον πα	5	ἄνδρες κεράμιον δατοσβασταζόν· ἀκολουθήσατε αὐτῷ ἐστὶν οὐκί αν οὐ εἰσπορεύε τε. καὶ ἐρεῖτε ὡς οὐδεὶς πότ η τῆς οὐκίας. λέ γει οἱ διδάσκ αλοσπύεστιν το κατὰ λυμά που τοπάσχα ετατονμαδη τῶν μουφάγω· κακείνος ὑμῖν δείξῃ ἀνάγκαιον ὅσον μεγας τραμένον· ἐκ εἰστοιμάσατε· Ἀπελθόντες δε ευρον κατὰ σεί ρηκεναυτοῖς καὶ τοιμασαν τοπάσχα· Καί ὅτε ἐγένετ οἱ ἄρα ἀνέτεσε ν· καὶ οἱ ἄπο στολοι συναυτῶ· Καὶ εἰπεν πρὸς αὐτοὺς ἐπιδυ
5	ραδῶ αὐτοῖς καὶ χάρησαν καὶ συν έθεντο αὐτῶ	11	
6	ργυριαδῶναι· καὶ ἐξωμῶ λόγησεν· καὶ ἐζητήεσκερι αντοῦ παραδουνα αὐτὸν αὐτοῖς ἅ τερ' ὄχλου·	10	
7	Ἦλθεν δὲ ἡμερὰ τῶν ἄζυμων· ἐν ἡμέρῃ δὲ ἐσθαι	15	
8	οπάσχα· καὶ ἀπεσ τείλεν πετρον καὶ ἰωαννην νεπῶν· πορεύεσθαι τοιμάσατε ἡμῖ τοπάσχα· ἵνα φά γωμεν· οἱ δὲ εἰπὼ αὐτῶν ποῦ θέλεις εἰστοιμάσωμεν·	20	
9	γῶμεν· οἱ δὲ εἰπὼ αὐτῶν ποῦ θέλεις εἰστοιμάσωμεν·	25	
10	Ὁ δὲ εἰπὼν αὐτοῖς· ἴδου εἰσελθόντων ὑμῶν ἐστὶν ἡ πό λην συναντήσῃ ὑμῖν	30	

Lk 22, 10

Lk 22, 15

Lk 22, 15

Lk 22, 20

ΠΠ περιτλωνεπερωτισαντωτισμειζω:-

- (15) μίαεπεθύμησατου ποτηριονμετατο (20)
τοτοπασχαφαγειν διπνησαιλεγων· τ
μεθυμωνπροτου ουτοτοποτήριον
μεπαθειν: ηκαινηδιαθήκη
16 :: Λέγωγαρυμίνοτι 5 ντωαιματιμου.
ΣΞΕ τοῦπερ' ὑμῶνε
I έωσοτουπληρωθ κχυνόμενον:
17 ηεντηβασιλείατουδου: Πληνιδούηχηρτου 21
ΣΞΗ
B Καιδεξάμενοστο παραδιδοντοσμε
ποτήριον· ευχαρη 10 μετεμδουεπιτη
στήσασειπεν· λάβ στραπέζης: καιο 22
ετετουτοκαίδι μένῳστουανῶν
18 αμέρησατεεαυτοῖς: πορευεταικατα
λέγωγαρυμίνο τοωρισμένον:
τιουμηπίωαπο 15 πληνῶναῖτωανῶ
τουγενήματος εκείνωδιουπαραδίδοται:
τησαμπέλου έ Kaiαυτοῖηρζαντο 23
ώσοτουηβασίλει ΣΞΘ
A ατδουδυέληθι: συζητήνπροσε
19 Καιλαβῶνάρτον 20 αυτουσ. τοτίσά
ΣΞς ραεῖηεξαυτώνο
A ευχαριστησας τούτομέλ'λων
έκλασεν καιεδώ πράσσ ειν:
κεναυτοισλέγω. Εγενετοδεκαιφ 24
τούτοεστιντο ιλονικίαεναυτοῖς.
σώμαμουτούπε 25 τοτίσαντώνδω
ρῳμῶνδιδόμενον· κεῖεῖναιμιζων:
τούτοποιητσει "Οδεειπεναυτοῖς· 25
στίνεμην ανάμν ριβασιλειστων
ησιν: αναπαυσιν εδνῶν[κατα]κυ
20 Ωσαντοσκαιτο 30 ριεύου[σιν αυ]
ΣΞΖ τῶν:
B

Lk 22, 20

Lk 22, 25

	Lk 22, 25		Lk 22, 30	
(25)	καιοιεξουσιάζον	ΠΔ	περιτισεξετισεωστουσα τανα:-	
	τεσαυτῶνευερ		δώδεκαφυλᾶς	(30)
	γέταικαλῶνται·		του ἡλ' :	
26	ὑμεῖσδε οὐχ' οὐ	5 ΠΔ	Εἰπεν δεοκῶ σίμ	31
	τως· αλλομίζω		ων σίμων:	
	ενὺμιν γενέσθω	ΣΟΓ	Ἴδου οσαταναᾶσεξ	
	ωσονεώτερος·	Ι	ητήσατο ὑμᾶς	
	καὶ οηγούμενος		του σινιᾶσαιωσ	
	ωσόδιακονῶν:		τον σίτον· ἐγώ	32
27	Τίς γαρ μίζωνοαν	10	δεεδεήθη νπε	
ΣΟΑ	ακέιμενος· ἡοδι		ρισου· ἵνα ρηκε'	
Ι	ακονῶν· οὐχ' οαν		λίπη ἡ πίστις σου:	
	ακέιμενος· ἐγώ		Και σὺ ἐπιστρέψ	
	δε εἰμι εν μεσω	ΣΟΔ	ασποτε· στήρι	
	ὑμῶν ωσodiaκωνων:	Θ	ζοντουσαδε	
28	Ὑμεῖς εστέ οἱ διαμε		λφουσσου:	
	μενηκότε σμετ		Οδε εἰπεν αὐτῶ	33
	ερδυνεν τοῖς πειρ	ΣΟΕ	κε μετασούε	
29	ασμῶδισμου: καγ	Α	τόιμος εἰμῖκ	
	ὠδιατίθημι ὑμῖ	20	αιεῖ σφυλακὴν	
	διαθηκη κκαθῶς		καεῖσθ' ἀνάτον	
	δεῖ ἐθετόμοι		πορευεσθαι:	
	οπῆρμου βασιλή		Οδε εἰπεν αὐτῶ	34
30	αν· ἵνα εσθίετε		λεγω σοι· ἐπερ	
	καὶ πείνητε ἐπὶ	25	εουφωνήσεις	
	τη στραπεζῆς		ἡμεροναλέκ	
	μου εντι βασιλείαμου:		τωρ' ἐώστρίς	
	Καὶ καθησесθαι		μεαπαρνήσει ἡ	
ΣΟ[B]	ἐπι[θρό]νων κρι		δένα:	
	[γοντες] τας	30	Και εἰπεν αὐτοῖς·	35
		ΣΟς		
		Ι		
	Lk 22, 30		Lk 22, 35	

Lk 22, 35

Lk 22, 41

- (35) οτεαπέστιλαῖμας
 ἀτερβαλλαντιου· και $\overline{\Sigma\overline{\Pi}\overline{A}}$
 πῆρας. καιὑποδημάτῳ·
 μήτινὸςὑστερήσατε.
 οἰδέεἰπονουθενός· 5
- 36 Οδεειπεναυτοισαλλα
 ὑνὸέχωνβαλλάντιον·
 ἀράτοομοῖωσκαὶπῆ
 ραν· κάιομηέχωνπω $\overline{\Sigma\overline{\Pi}\overline{B}}$
 λησατοτοῖμάτιονα 10 $\overline{A}$
 υτῶκαιαγορασατο
 μάχαι ραν·
- 37 $\overline{\Sigma\overline{O}\overline{Z}}$ Λέγωγάρῥμιν· οτίέτ
 $\overline{H}$ ιτουτογεγραμμ
 ενονδειτελεσθῆναι 15
 ενεμοι τοκαιμετά
 νομωνελογήσῃ· καὶ
 γάρταπεριεμυ. τελο
 σέχει· $\overline{\Sigma\overline{\Pi}\overline{\Gamma}}$
- 38 Οιδέεἰπον· κείδουμά 20 $\overline{I}$
 $\overline{\Sigma\overline{O}\overline{H}}$ χαραιωδεδύο· οδεει
 $\overline{I}$ πεναυτοισῖκανόνεστιν·
- 39 $\overline{\Sigma\overline{O}\overline{\Theta}}$ Καὶεξελθῶνεπορέυθη $\overline{\Sigma\overline{\Pi}\overline{\Delta}}$
 $\overline{A}$ κατατόθεοσειστοό $\overline{B}$
 ροστωνάιλαιων καὶη 25
 κολουθησαναυτῷ
 καιοιμα θηται·
- 40 $\overline{\Sigma\overline{\Pi}}$ Γενόμενοςδέεπιτῷ $\overline{\Sigma\overline{\Pi}\overline{E}}$
 $\overline{B}$ υτόπου. ἐἰπεναυτοῖς· $\overline{A}$
 προσευχεσθαιμη 30
 εἰσελθῆνειςπρασμόν·
- Καιαυτοσαπεσῶ^{π.σ}θηαυ 41
 τῶνῶσειλίθουβολήν·
 καὶθεῖσταγόνατα· προ
 σήυχετολέγωνπερ' εἰ 42
 βούληπαρένεγκετ
 ὅτοτοποτήριον
 ἀπεμυ·
 Πλὴνμήτοδέλημάμου.
 ἀλλατοσονγενέσθω·
 ὡφθηδεαυτωαγγε 43
 λοσαποτουουρανου·
 ἐνῖσχύναντον· και 44
 γενόμενοςεναγωνία·
 ἐκτενεστερονπροσήυχετο·
 Εγενετοδεοἰδρῶσαιτου
 ὡσειθρόμβοιάιματος
 καταβαίνοντεσεπιτηγῆ·
 Καὶαναστάσαποτησπρο 45
 σευχῆσελθῶνπρὸς
 τουσμαθητάς. ἐυρ
 εναυτοῦσκοιμωμ
 ἐνουσαποτησλύπης·
 Καὶεἰπεναυτοῖςτίκα 46
 θέυδεταιανασταντ
 εσπροσέυχεσθαι· ἵν
 ἀμῆεἰσέλθητε εἰς
 πηρασμῶν·
 Ἐτιδεαυτοῦλαλῶ 47
 ντοσίδουόχλος·
 καιολεγόμενοςοἷου

Lk 22, 40

Lk 22, 47

Lk 22, 47		Lk 22, 52	
(47)	δασεῖσι τῶν δώδε καπροῦ ῥητοαυτοῦς: Καὶ ἡγγισεν τῷ ὄφ ἰλῆσαι αὐτον· του το γὰρ σημιονδε 5 δωκίαν τοῖς οὐκ νηφίλῃς αὐτοσεστί:	μένουσε παυτοῖ: ἀρχιερεῖς καὶ ἱε ρατὴ γόνου στο υῖερ ὄν καὶ πρεσ βυτέρους· ὥσε πλῆσθι τῇ νεξίλ θατε μεταμα χαίρων καὶ ζύλω ν· κατῆμέραν ὅ 53 ντος μου μεθ' ὑ μῶν εν τῷ ἔρ ῳ· οὐ κεξετινα τετασχεῖρας επεμέ αλλ' ἡ αυ τῆς σθιν ὑμῶν ἡώρα· κατῆξου σια τοῦ σκοτόυς:	(52)
48	Οδ εἰσεῖπεν αὐτῷ ἰούδα φιλήματι τον υἱόν του ἀνῶν 10 παραδίδωσ:	ὡμῶν εν τῷ ἔρ ῳ· οὐ κεξετινα τετασχεῖρας επεμέ αλλ' ἡ αυ τῆς σθιν ὑμῶν ἡώρα· κατῆξου σια τοῦ σκοτόυς:	53
49	Ἰδόντες δέ οἱ πε ριαὺ τὸν τοῦ εσό μενον εἶπον α υτῶν· κῆεῖ πατά 15 ζομεν εν ραχάιρα:	τετασχεῖρας επεμέ αλλ' ἡ αυ τῆς σθιν ὑμῶν ἡώρα· κατῆξου σια τοῦ σκοτόυς:	54
50	Καὶ επάταξεν εἰς τὴν σέξαν τῶν ονδῶν λοντῶν ἀρχιερέως καὶ α 20 φείλεν αὐτοῦ το ὅς τὸ δεξι	Συλλαβόντες δ εαυτὸν ἡγάγο ν εἰς τὸν οἶκον του ἀρχ' ἱερέως:	54
51	ὦν: ἀποκριθὲς δεῖς εἶπεν· εἰ σατε εωστὸν του: 25 Καὶ ἀψάμενος τ	Οδ επετροσηκ ολουθη μακρό θεν· ἀψάντω 55 νδὲ πύρ' εν με σωτησα λῆς· καὶ συνκαθησάντ ων αὐτῶν· ἐκά θητωσεν πετρο σε νμέσω αὐτῶν:	55
52	Εἰπεν δὲ ἰπρος τουσ παραγενο 30 ο αὐτον:		
Lk 22, 52		Lk 22, 55	

Lk 22, 56

Lk 22, 61

ΠΕ εντηπαρασκευη:

56 Ἰδουσαδὲ αὐτόν (61)

παιδίσκητις καθ

ενέβλεψεντωπ

ήμενον προστο

έτρω: καὶ ὤπεμν

φῶς καὶ ατενήσα

ήσθη οπέτροτό

σα αὐτῷ εἶπεν·

5

υλογουτουκῦ

καὶ οὔτος συναν

ωσειπεν αὐτῷ ο

57 τῷ ἦν· ὁ δὲ ἠρνήσ

τιπρῖναλέκτορ

ατο αὐτόν λέγῶ·

αφωνήσαι παρνή

γύναιου κούδα αὐτό·

σημετρέϊς. καὶ ἐξ (62)

58 ΣΔΒ I Καὶ μεταβραχύ 10

έτεροσίδῳ ναυ

ροσέκλαυσε νπ

τόνε ρη· καὶ συεξ

ΠΕ

ικρώς:

αὐτῷ εἰ· ὁ δὲ πετ

ΣΔΔ
A

Καὶ οἱ ἀνδρες οἰσου

ροσέειπεν ἁνέουκμί:

63

59 Καὶ ἰδὼς τὴν σάσσησά 15

σειώρασμιᾶς· ἀλλ

ᾧ δέροντες. καὶ (64)

οστήσδι ὕσχυρί

περικαλύψαντ

ζετολέγων· ἐπα

εσαυτονέτυπ

ληθείας καὶ οὔτ

τῶναυτοῦ τοπ

οσμεταυτοῦ

20

ρόσωπον· καὶ ἐπη

ἦν· καὶ ἰαργαλιλαῖ

ρώτῶναυτον λέ

60 οσεστίν· εἶπεν

γοντες προφήτ

δεοπέτρος ἁνέ

ευσοντήσεστιν

ουκούδα ὁ λέγει

οπάσας σε· καὶ ἐ (65)

ς· καὶ παραχρήμ

τεραπολλά βλασ

αέτι λαλῶντο

25

φημουντες ἐ

σαυτοῦ. ἐφών

∴

λεγονεῖς αὐτό·

ἦσεν ἀλέκτωρ·

ΣΔΕ
B

Καὶ ὡς γενετω

66

61 ΣΔΓ B Καὶ στραφεῖς ὁ κς

ἡμέρα συνήχθ

ἡτοπρεσβυτε

Lk 22, 61

Lk 22, 66

Lk 22, 66

Lk 23, 2

- (66) ριοντῶν λαῶν· ἀρχιε
 ρειστε καὶ γραμματισ·
 Καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς
 τὸ συνέδριον αὐ
 τῶν λέγοντες· εἰς 5
 ὑεῖο ἤξει πόνημι·
- 67 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς ἐὰν
 ὑμῖν εἴπω· οὐ μὴ πισ
 68 τέυσῃτε· ἐὰν δὲ καὶ
 ἐρωτήσω ὑμῶν ἀπ 10
 οκριθήτε μοι·
- 69 Ἀποτοῦν ὑν δεεσται
 ΣΖΖ οὔτις τοῦ ἀνῶκα
 Ἀ δῆμνοσε κ' δεξι
 ὦν τῆς δυνάμεως τοῦ θυ· 15
- 70 Ἐἰπον δὲ πάντες·
 ΣΖΗ οὐδὲν οἶοῦτο
 Ἰ οὕτως· ὁ δὲ προσαυ
 τοῦ σέφη ὑμῖν εἰς λ
 20 ἐγετε οὐτις γώεμι·
- 71 Ὅτι δὲ εἶπον· τί ἐτι
 ΣΖΘ χρίαν ἐχομεν μ
 Β ἀρτυρίας· αὐτοὶ
 γαρηκύνσασκεν α
 25 ποτὸς τοῦ ματοσάου·
- 23, 1 Καὶ ἀναστάντες ἀ
 Τ παντοπληθῶσα
 Ἀ υτονήγαγον αὐ
 τὸν ἐπιτον πιλᾶτον· 30
- Ἡρξάντο δὲ κατηγο 2
 ρεῖν αὐτοῦ λέγοντες
 στῶτον· ἔντρομε
 ν διαστρέφονται
 οεθνος· καὶ κολύο
 ν τα καὶ σαριφόρου
 σ διδόναι καὶ λέγον
 τα αὐτὸν χῶ βα
 σι λέα εἶναι·
- Οδε πειλᾶτος ἐπη 3
 ρωτῆσεν αὐτον
 λέγων· σὺ εἰοβας
 ιλέυστων ἰουδαί
 ων· οδε ἀποκριθ
 εἰς αὐτὸν ἔφη· σύ
 λε γεις·
- Οδε πειλᾶτος εἶπε 4
 ν προστοῦσαρχι
 ἐρεῖς καὶ τοῦ σό
 χλου· σὺ δὲ νε
 υρίσκω αἴτιον ἐν
 τῶν ἁπάντων τῶν
 5 ὀιδε ἐπίσχυον λέ
 γοντες· ὅτι ἀνα
 σεί ειτόν λαόν
 διδάσκον καθώ
 ληστησίου δαίαισ·
 ἀρξάμενος ἀποτη
 σγαλεῖ αἰσέσωσώ
 δε·

Lk 23, 1

Lk 23, 5

Lk 23, 6

Lk 23, 10

Πς εξουθενησισηρωδου:

(6)	Πειλᾶτοςδεακου σασγαλειλάιαν· επη ρώτησενεἰοᾶνωδ γαλιλαίωσεστιν:		οιαρχιεῖς. καίγ (10) ραμματεισαυτό ωσκατηγοροῦν τεσαυτου.	
7	καίεπιγνῶσοτι εκτησεξουσίασ ηρώδουεστιν· α νέπεμφεναυτό προστονηρώδηγ· ὄντακαὶαυτονέ νίεροσολύμοις ενταῦταισταῖς ημέραις:	5	<u>Πς</u> Εξουθενήσασδ <u>Τς</u> εαυτὸνηρώδ 1 ησσύνοιςστρα τεύμασιναυτου· καιεμπέζασπε ριβαλῶναυτῶν εσ θήταλαμπρά ναν έπεμφεν αυτὸνπειλᾶτω:	11
8	Οδερῶδηςιδῶν τον ἰν εχάρηλεί αν· ἡν̄ γαρ' εξικαν ῶνχρονωνδέλ ονίδειναυτόν· διοτιήκουεν περιαυτοῦ· καὶ ηλιζεντίσημ εἰον ἰδεῖν ὑπau τοῦγεινόμενον:	15	Εγενοντόδεφ ἱλοι ὅτεπεῖλά τοσ καιηρώδεισ εναυτητηήμέ ραμεταλλήλων προὔπῃρχονγα ρ ενέχθραόντ εσπροσεαυτοῦς:	12
9	Επηρώταδεαυ τόν ενλόγοισί κανῶς. αυτὸς δεουδεναπε κρίνατοαυτῷ:	20	<u>ΤΖ</u> Πειλᾶτοςδὲπρο 0 σκαλεσάμενο στουσαρχιε ρ εἰσκαὶάρχοντ ας καίτονλαῶ ειπενπρὸσαυτοῦς:	13
10	<u>ΤΕ</u> Ἰσθικήσαν δὲ <u>Β</u> Lk 23, 10	25	Προσηνέγκατ έμοιτονἀρο	14

Lk 23, 14

Lk 23, 14		Lk 23, 19	
(14)	ποντιῦτον ὠσαπο στρέφοντατονλ αόν. καὶ ἰδούεγωε νώπιον ὑμῶνανα κρέινασ ουδέν ευρονε ντωανῶ τῶτα αἴτιον ᾧ κατηγορεῖτ ε αὐτοῦ: ἀλλ' ου δεηρώδης: 15 $\overline{\text{TH}}$ $\overline{\text{I}}$ Ανεπεμφεν γα ραυ τον προσημᾶσ· καὶ ἰδού ουδενά ξιον θανάτουεσ τὴν πεπραγμενον αὐτῶ: 15	σφυλα κήν: (19) $\overline{\text{TIA}}$ Πάλιν οὖνο πειλᾶ $\overline{\text{A}}$ τοσπροσεφών ἦσεν δέ λωναπο 5 λῦσαι τὸν νιν· οἶδ ἐεπεφώνουν λέγοντεσ στά υρῶσον στάυ ρωσον αὐτον: 10 $\overline{\text{TIB}}$ Ὅδε τριτον εἶπε $\overline{\Theta}$ νπροσαυτοῦσ. τί γαρ κακὸνε πόησεν οὗτοσ: ουδέν αἴτιον θ ανάτου εὔρον 16 $\overline{\text{TΘ}}$ Παιδέυσασθύν αὐ $\overline{\text{I}}$ τὸνα πολυσω: 17 Αναγκη νδεειχεν καταεορτηνα πολυειναυτοισένα: 20 $\overline{\text{TIF}}$ $\overline{\text{A}}$ φωναῖσμεγάλαι σaiτούμενοι αὐ τον σταυρόθῃ ναι· καὶ κατίσχυ οναῖ φωναῖ αὐτ ῶν· καὶ τῶναρχ ιερέων: 18 $\overline{\text{TI}}$ Ανεκραζαν δε παν $\overline{\text{H}}$ πληθὴ λέγοντεσ· ἄρετὺτον· ἀπ όλυσον δε ημῖν 19 βαρ ραββᾶν· ὁ σήν 25 $\overline{\text{TID}}$ $\overline{\text{A}}$ Οδε πείλάτοσε πεκρέινεν γέ νέσθαι το αἴτη	20 21 22 23 24
Lk 23, 19		Lk 23, 24	

Lk 23, 24

Lk 23, 28

	ΠΖ περιτωνκόπτομεν ὄν γυναικῶν·	ⲭ συντ̃ ιϰ̃	Η
25	μα αυτων· ἀπέλ υ σενδὲ τονδι άσ τασιν και φό νον βεβλημένον εισφυλακείν· ὄν ητοῦντο· τὸν δὲ ἰν παρέδωκεν τω θελήματι αὐτῶ·	καὶ ἐπιτάτεκνα ὑμων· οὐ γὰρ οὐ ρχονται ἡμέραι ἐναῖσε ροῦσιν μ ακάριαι αἱ στείραι· καὶ ἐκυλῖαίαι οὐκ ἐγεννησαν· καὶ μ αστοὶ οἷον κεξέ θρεψαν· τότε ἂ ρξωνται ἐγγεῖν τ οἰσὶν πᾶσι σε τε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς κα λύψατε ἡμᾶς· ο τι ἐν τῷ γῆρῳ ζύλωταυτα ποι οῦσιν· ἐν τῷ ξη ρῳ τι γένηται·	(28) 29
26	Καὶ ὡσαυτὰ ἡγαγον αὐ τον ἐπιλαβόμε νοι· σίμωνος τι νοσ κυριναίου· ἐρχομένου αὐτο ῦ ἀγροῦ· ἐπὶ δὲ κα ὐτῶ τονόσταν ρόν φέρειν ὀπίσ θεν τοῦ ἱσοῦ·	10 15 20	30 31 32
27	Ἡ κολούθη δὲ αὐ τὸν πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ· καὶ γυ ναῖκῶν αἱ καὶ ἐκ ὀπτόντο καὶ ἐ θρύνον αὐτόν·	ⲭ αρ 20	33
28	Στραφεὶς δὲ προ σαντὰς οἱσ̃ εἶπε· θυγατέρες ἰσλῆμ· μη κλέαιτε ἐπε μὲ· πλὴν ἐφεα υτὰ σκλέαιται	25 25	
	Lk 23, 28	ⲧⲏⲏ Α ⲧⲏⲏ Α	Lk 23, 33

Lk 23, 33

Lk 23, 33

		ΠΗ περιτου μετανοησαν το σλίστου:-	
(33)	εκδεξιῶν. ὄνδεε ξαιστερῶν:	καίεβραῖκοῖς· οὐ τοσεστίν οβ	(38)
34	Διαμερίζόμενοιδε ταῖμάτιααυτου βάλλοντες κλήρους: : 5	ασιλευστον ἰουδαίων: Ἐἶσδε τῶν κρε	39
35	Και ἐιστικέιο λαὸς θεαρῶν: Ἐξεμυκτήριζο δεκα καιοἰάρχοντε σ συναυτοῖς λέ γοντες ἄλλους σεσωεεν σωσά τωεαυτον· εἰοῦ τοσεστινοχσ οτου θυεκ' λεκτόσ: 15	μασθένε τανκα κούρ' γωνεβλασ φήμει αυτον· λ έγων· εἰσῶειοχσ σῶσον σεαυτόν κάημᾶς: Ἀποκριθεισδὲ ο έτεροσε πετι μαυτω λέγων· ουδὲ φοβῆσῃ ονθν· οτι εντ ῶ αυτῶ κρίματ ιέτ· και ημῆσι με νδικάωσ· ἀξιαγ αρῶνεπραξαμε ναπολαμ' βάνο μεν· οὔτωσδὲ ουδένάτοπον έπραξεν· και έλ εγεντῶ ἡ· μν ήσθη τίμου κε οτανέλ θεισεν· τιβασι λείασου· και ειπεν αυτῶ	40 41 42
36	Ἐνέπεζον δε αυ τῶ και οιστρατι ῶται προσερχό μενοι και ὀξοσπ ροσφέροντεσα υτῶ· και λέγον τες· σῶειοβασι λευστῶν ἰουδαί ων σωσον σεαυτό:	20	43
37	Ἡνδὲ και επίγρα φή γεγραμμένη επαυτῶ· γράμμ ασινελληνικοῖς· και ρωμα ἱκοῖς.	25	

Lk 23, 33

Lk 23, 43

Lk 23, 43

Lk 23, 48

ΠΘ περιτισετισεωστουκυριακουσωματος:-

(43) οἷσαμὴν λέγω σοι·
 σήμερον μετεμ
 ούεσθ' ἐν τῷ πα
 ραδείσῳ: ὁ μᾶ κ

44 TKZ B Ἦν δ' ἐὰν στείω ραέ 5

κη και σκοτο
 σεγένετο εφο
 ληντην γῆνέωσ
 45 ὥρασ ἐνάτησ. και
 εσκοτήσθη οἷλιος: 10

Καὶ ἐσχίσθητο

TKH
A καταπέτασμα
 του ναοῦ μέσον:

46 TKΘ A Καὶ φωνήσας φωνή
 νὴ μεγάλῃ οἶσεῖ
 πέν· περ' εἰσχυ
 ῖρα σσου παρα
 τήθεμαι το πᾶ
 μου· και τουτο
 εἰπὼν ἐξέπνευσέ: 20

47 TA B Ἰδὼν δ' ἐοικατο
 ταρχοσταγενό
 μενα: ἐδοξασε
 ντον θν λέγῳ·
 ὄντω σο ἄν' ὁσ' οὐ
 τοσδὶ και οσὴν

48 TAA I Καὶ πάντες οἱ συ
 ν' παραγενόμε
 νοὶ ὅχλοι ἐπὶ

Lk 23 48

την θεωρίαν ταῦ (48)
 την· θεωροῦντ
 εσταγενόμενα·
 τύπτοντες αὐτῶ
 ταστη θηῦπέ
 στρεφον:

Ἰστηκει σάνδεπ 49

αντε σοι γνωστ
 οἰαυτοῦ μακρό
 θεν: καὶ γυναικ
 εσ αἱ συνακολο
 υθὴ σάσαι αὐτῶ
 αποτησ γαλιλαία

ΠΘ σ' ὡρῶσαι ταῦτα: ·ξ
 15 TAB A Καὶ ἰδὼν ἀνὴρ ὄν
 ὄρα τι ἴωσ' ἔβ
 υλευτῇ σὺ πάρχο

ἀνὴρ ἀγαθὸσ και δι
 καιος: οὕτοσ οὐ 51

κῖνσυν κατατε
 θημένοσ τήβου
 λῇ και τη πρᾶξει
 αὐτῶν· αποαρῃμ
 αθίας πόλεωσ τῶ
 ἰουδαίων: ὁσ και
 προσεδέχετο
 και αὐτοσ την β
 ασιλείαν του θυ.
 οὕτοσ προσελ 42

Lk 23, 52

Lk 23, 52

Lk 24, 1

(52)	θῶντωπειλάτῳ τήσατοτοσωμα του ιϛ:		βάτωνόρθρουβ αθέωσ. ἤλθονγυ νάκεσεπιτωμν ἡμάφερουσαιᾶ ητόμασαναρῶ ματα· καιτηνέ σσυναυταῖσευ ρονδετονλίθο ν· αποκεκοιλισ μένοναποτου μνημῖου· καιησ ελθῶσαι· ουχ έυροντωσῶμα του κυ ιϛ. καιε γένετοεντο διαπορεῖσθαι αυτάσπεριτούτου:	(1)
53	Καὶ καθελῶν αὐτὸς ΤΛΓ Α νετύλιξεν σινδό 5 νι καὶ ἐθήκεν αὐτὸ ενμνηματιλαξε υτῷ οὐδὲ κίνου δεῖσουδέπω κεί μενος:	5	10	2
54	Καὶ ἡμέραι ἅπαρας ΤΛΔΔ Ι κευῆ· καὶ σάββα 1 τονεπέφωσ κεν· 55 κατακολουθήσ ασαῖδε αἰγυνάκ 15 ες· αἵτινες ἦσαν συνελιλυθυῖαι αὐτῶεκτῆσγαλει λαῖας· ἐδεάσαντο τομνημῖον· καὶ 20 ὥς ἐτέθη τῷ σομ α αὐτοῦ:	15	20	3
56	Ὑποστρέψασαι ΤΛΕ Η δὲ ἰστομασανα 25 ρῶματα καιμύρα. καίτομεν σάββ ατονησύχασαν κατατηνεντολην:	25	5	4
24, 1	Τηδε μιᾶτων σαβ ΤΛς Α		Εν φόβῳ νδεγε νομενων αὐτῶ· και κλεινουσῶν τα πρόσωπαις την γῆν ἔιπον προσαντάς. τίζητέτε το	5
	Lk 24, 1		Lk 24, 5	

Lk 24, 5

Lk 24, 12

K

- (5) ζώντα μετα τῶν νεκρῶ·
 6 ουκέστιν ὧδε· ἀλλ' ἡ
 γέρθη· μνησθητε
 σελάλησεν ὑμῖν ἐ
 τιῶν ἐν τη γαλιλαίᾳ 5
 7 λέγων· οτι δεῖ τον
 ἴον του ἀνὸς παραδω
 θῆναι ἐν χείρα σῶντων
 ἀμαρτωλῶν· καὶ σταυ
 ρωθῆναι καὶ τηρίτ 10
 ἡμέραν ἀναστήναι·
 8 καὶ ἐμνήσθησαν τῶ
 ρημάτων αὐτοῦ·
 9 Καὶ ὑποστρέψασαι
 τῶν
 B ποτου μνημείου. 15
 ἀπήγγειλαν πάντα
 τὰ ταῦτα τοῖς ἐνδεκα
 καὶ πασι τοῖς λοιποῖς·
 10 Ἦσαν δὲ ἡμαδα ἡν ἡ
 μαρία· καὶ ὧάννα καὶ 20
 μαρία ἡ ἁκώβου καὶ
 αἰλοῖ παῖς συναυταῖς
 αἱ λέγοντες τοῖς
 ἀποστόλοις ταῦτα·
 11 καὶ ἐφάνησαν ἐνώπι 25
 ον αὐτῶν ἡ σεβαστή
 ταρήματα αὐτοῦ
 καὶ ἡ πιστοὺν αὐταῖς·
 12 τῶ κρ ^χ_{αρ} Οδε πέτρος ἀνασ 30
 τᾶς ἐδραμενε π

Lk 24, 12

- 4A περιτοῦ κλεοπα·
 τομνημεῖον· καὶ παρὰ (12)
 κύψας βλέπιτα οὐ
 ὄντα κείμενα μόνα·
 καὶ ἀπήλθεν προσέ
 αὐτὸν θαναμάζων
 το γεγονός·
 Καὶ οὐδὲ οὐδε ξαντῶ 13
 τῶ
 I ησαν· πορευόμενοι
 ἐναυτὴ τῇ ἡμέρᾳ
 εἰσκάμνη ἀπέχου
 σαν σταδίου σ' ἐκα
 τον ἐξήκοντα πο
 ἰλημ' ἡ νόμα ερα
 οῦς· καὶ αὐτοὶ· ὦμή 14
 λουν προσαλλήλου
 σ· περὶ πατῶν των
 συ
 μ' βεβηκότων των
 Και ἐγένετο ἐν τῷ 15
 μελεῖν αὐτοὺς καὶ
 συζητῆν· καὶ αὐ
 τὸς οἷς ἐγγίσας· συ
 ἐπορεύετο αὐτοῖς·
 οἱ δε οφθαλμοὶ αὐτῶ 16
 ἐκρατοῦντο τοῦ
 ἡπιγνῶναι αὐτὸν·
 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς· 17
 τί ν' ἐσοῖ λόγος τοῖς
 οὐσαντι βάλεται πρὸ
 σαλλήλου σπερηπατοῦ
 ντες καὶ ἐστὲ σκυθῶν τοῖς·

Lk 24, 17

	Lk 24, 18		Lk 24, 21	
18	<u>4A</u> Αποκριθῆς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὄνομα μακλεόπασειπ ἐν προσαυτὸν· σύ μόνος παρ οὐκ ἑστίουσα λῆμ' καιουκε γνωστὰ γενό μενα ἐναυτῇ· ἐν τῇ ἡμέρᾳ στᾶταις· καὶ εἰπεν αὐτοῖς πῶς· Οἱ δὲ εἰπον αὐτῷ· ταπερι ἰωτῶν αἰωρᾶιου. ὅσε γένετο ἀνὴρ· προφήτης· δυ ντόσ ἐν ἐργῶ αἰλόγῳ ἐναντί ον τοῦ θυκαίπ αντοσ τουλα 20 οὔ. ὅπως τε αὐ τόν παρέδοκ' αἰ αρχιερεῖς καὶ αρχόντες ἡ μῶν εἰς κριμ αθανάτου. καὶ ἐστάυρωσαν 21 αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἐλπίζομεν·	5 10	οτι αὐτὸς ἐστ ινομελλων λυ τρουσθαι τον ιηλ' ἀλλά γε συ νπάσῃ τούτ οἰς. τρίτην τᾶυ την ἡμέραν ἃ γει σήμερον ἃ φύτῳ ταυτα ἐγ ἐνετώ·- Ἀλλὰ καὶ γυνά κεσθι νες ε ξήμῳν ἐξ ἐσ τησαν ἡμᾶς· 15 γενομεναι ορ θρια ἐπιτομ νημειον· καὶ μ ηευρῶσαι το σωμα αὐτοῦ ἡ 20 λθον λέγουσ αι· καὶ ὁ πτασία ναγγέλων ἐω ρακέναι· οἱ λέ γουσιν αὐτο 25 ν ζῆν· καὶ ἀπὴ λθοντι νες ον συνημῖνε πιτω μνημει ον καὶ ἔυρον 30 οὕτως καθῶς	(21) 22 23 24
	Lk 24, 21		Lk 24, 24	

Lk 24, 24

- (24) και ευανάκεσέιπο
αυτον δε ουκέιδον:
- 24 Και αυτὸς εἶπεν πρ
οσαυτούς· ἄν
ητοι· και βραδεῖς τ
η καρδιά· τουπισ
εὖ εἰνεῖ πᾶσιν οἱ
σελάλεισαν οἱ προ
26 φῆται· ουχι ταῦτα
ἐδέιπα θέντον ἄν
και εἰσελθὲν εἰς
την δόξαν αυτου.
27 και αρζάμενος απο
μουσέως· και από
πάντων των προ
φῆτῶν· διερμήν
ευεν αυτῶν· οἱ τι
εν πασέσταις γρα
φαῖς ταπερὶ αυτου:
- 28 Καὶ ἡγγισαν εἰς τὴν
κώμην· οὐδε πορὲ
υοντο· και αυτὸς
προσεποι εἶτοπ
ορρωτέρω πορεύ
29 εσθαι· και παρεβί
ᾶσαν το αυτον· λ
έγοντες· μείν
μεθῆμῶν· οτι π
ρος εσπερανεστί·
και ἐκ κλικενήη

Lk 24, 29

Lk 24, 29

- μέρα· και εἰσήλθεν (29)
του μείναι σὺν αυτοῖς:
- Και ἐγένετο ἐντ 30
ωκατακληθῆναι
5 αυτόν μετὰ αὐ
τῶν· λαβόντων
ἄρτον εὐλόγησεν·
και κλασας ἐπε
δίδου αυτοῖς:
- 10 Αυτῶν δε διηνύ 31
χθησαν οἱ οφθαλ
μοι· και ἐπέγνωσάν
αυτῶν· και αυτὸς
ἀφαντος ἐγένε
15 τοσάυτων:
- Και εἶπον προσ αὐ
32 λήλους· ουχι ἡ
καρδία ἡμῶν και
ομνήνην ἐν ἡμῖν·
20 ωσελ ἄληψεν
την ὁδόν· και ὡς διή
νυ γεννημιν τας
γραφᾶς· και ἀνασ
33 ταντες αυτὴν
25 ἡ ἡμεῖς στρε
ψαν εἰς ἱερὸς
αλήμ· και ἔν
ον συνήθροισ
μένους τοσέ
30 νδεκα· και τουσ

Lk 24, 33

Lk 24, 33		Lk 24, 39	
34	συναυτοῖς λέγοντας· οτι ηγέ ρθη ὁ κ̄σ̄ς ὄντος· καὶ ὠφθη σίμω	δασυτιαυτὸ σεγῶνιμι· ψη λαφήσατε καὶ ἴδετε· οτι π̄ν̄α	(39)
35	νι· καὶ αὐτοὶ ἐξ ἡγῶντο τὰς ντηοδῶ· καὶ ὡ σεγνώσθησαν τοῖς ἐν τη κλ ασεῖ του ἀρτου·: $\frac{\text{P}}{\text{P}}$	5 σάρκα καὶ οὐ τέα οὐκ ἔχει· καθ' ὡς ἐμέθ' ἐ ωρεῖτε ἔχον τα· καὶ τοῦτο εἰπὼν· ἐπέδῃ	40
36	$\frac{\text{TM}}{\text{Θ}}$ Ταυτα δε αὐτῶ λαλῶντων· αὐ σοσ οἱς ἐστὶ ἐν μέσῳ αὐτῶ καὶ λεγει αὐτοῖ ς εἰρήνη ὑμῖν	10 $\frac{\text{TMA}}{\text{Θ}}$ Ἐτι δε αἰσιστῶ ντων αὐτῶ ἀποτησχαρᾶ ς καὶ θαυμαζ όντων· εἶπεν	41
37	πτωθέντες δε καὶ ἐν φόβοι γενόμενοι· ἐδ ῶκουν π̄ν̄α δε	20 αὐτοῖς· ἔχ ε τετιβρώσ ιμων ἐνθάδε οὐδέ ἐπέδωκ	42
38	αρεῖν· καὶ εἶπε ναυτοῖς· τί ἐταραγμένοι ἐστέ· καὶ δια τί διαλογισμοῖ ἀναβενουσιν·	25 ὅς οτι τοῦ μέρος καὶ ἀ πομελισσίου κηριον· καὶ φ	43
39	ἐν τῇ σκαρδίῃ σὺ μ̄ν· ἴδετ ἐτασχεύρασμ ου καὶ τοῦ σπό	30 ὄντων·	

Lk 24, 39

Lk 24, 43

Lk 24, 43		Lk 24, 48	
(43)	λαβῶντα ἐπιλοιπ α εδωκεν αὐτοῖς:	τυρες τούτων:	(48)
44	^{TMB} _I Ἐἰπεν δε αὐτοῖς οὐ τοιιοὶ λόγοι οὐς ἐλάλησα προσϋμ ᾱς. ἐτιῶν συνϋ μῖν: οτι δι' ἐπληρ ωθήναι πάντα ταγ εγραμμένα εν τω νόμῳ μου ὅσῃς καὶ προφήτεσκαὶ ψαλμοῖς περιεμῶν:	5 Καὶ διδοὺ ἐγὼ ἀπ οστελλωτῆν ἐπαγγελίαν τ οῦ πρῶτον εὐφ ῶν ἡμῶν: ὅπως καθήσεται ἐν τῇ πόλει ὑμῶν ἕως ὅτου ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους:	49
45	^{TMG} _I Τότε δι' ἡν ὅσον υἱὸν τοῦ νοῦ τοῦ συνήεναι τὰς γραφᾶς: 15	10 Ἐξήγαγεν δε αὐ τοὺς ἐξ ἑωῶς εἰς βηθάνιαν· καὶ ἐπαρὰ σταθερῆ ρας αὐτοῦ. εὐ λόγησεν αὐτοῦ ς: καὶ ἐγένετο ἐν τοῦ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοῦς:	50
46	Καὶ εἰπεν αὐτοῖς οτι οὕτως γέγρα πται: καὶ οὗτος ἔδει παθεῖν τὸν χρῆν: καὶ ἀναστῆν αι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ κηρυχθῆναι ἐπι τονοματίᾳ αὐτοῦ μετάνοιαν· καὶ ἀφεσιν ἁμαρτι ων εἰς πάντας τὰς ἡμέρας: ἀρχὰς τοῦ ἀποκαταστήσαι τὸν ἥλιον καὶ τὸν μήνην καὶ τὰς ἀστέρας καὶ τὸν κοῖτον καὶ τὸν οὐρανόν:	20 Καὶ αὐτοὶ πρὸς κυνήσαντες αὐτὸν· ὅπως τρεψαν εἰς ἡμῶν μεταχαρᾶς μεγάλης: καὶ ἡ σάνδι ἀπαντὸς	51
47	Καὶ εἰπεν αὐτοῖς οτι οὕτως γέγρα πται: καὶ οὗτος ἔδει παθεῖν τὸν χρῆν: καὶ ἀναστῆν αι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ κηρυχθῆναι ἐπι τονοματίᾳ αὐτοῦ μετάνοιαν· καὶ ἀφεσιν ἁμαρτι ων εἰς πάντας τὰς ἡμέρας: ἀρχὰς τοῦ ἀποκαταστήσαι τὸν ἥλιον καὶ τὸν μήνην καὶ τὰς ἀστέρας καὶ τὸν κοῖτον καὶ τὸν οὐρανόν:	25	52
48	ἀποκαταστήσαι τὸν ἥλιον καὶ τὸν μήνην καὶ τὰς ἀστέρας καὶ τὸν κοῖτον καὶ τὸν οὐρανόν:	30	53
Lk 24, 48		Lk 24, 53	

Lk 24, 53

(53) Εντωῖερῶαιν

ούντες καιευ

λογούντεςτ

ον θν· αμῆν: †

<~~~~~>

5

τουκαταῖωάνην

ευαγγελίου κε

φαλεα ∴.

Ᾱ: περιτουενκαναγαμου

Β̄: περῑεκβληθε̄εκτοῡιερου: 10

Γ̄: περινικοδημου:

Δ̄: περικαθαρισμου· ζητησις:

Ε̄: περιτησσαμαριτιδος:

Ϛ̄: περῑ βασιλικου:

Ζ̄: περῑ λη: ετηεχ̄ο̄εν̄τιασθενια: 15

Η̄: περῑ ε̄: αρ̄τ̄: κτ̄· β̄: ῑχθυων:

Θ̄: περῑενθαλασσηπεριπατου:

Ῑ: περιενγεννητοιςτυφλου:

ΙᾹ: † τουλαζαρου:

ΙΒ̄: † τησαληψασηστ̄κ̄ν̄μυρ̄: 20

ΙΓ̄: † ριωνειπεν̄ιουδασεισκαριωτης:

κεβο ΙΔ̄: † τησόνου:

ΙΕ̄: † τ̄ω̄προσελ̄θ̄ω̄τελληνων:

ΙϚ̄: † τουνιπτειρος:

ΙΖ̄: † τουπαρακλητου: 25

ΙΗ̄: † τησαιτησεωστ̄σωμα

του κ̄υ

<~~~~~>

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ἸΩΑΝΝΗΝ

Joh 1, 1

Joh 1, 9

1 Εναρχῆ^ηνολόγος·
 Α Γ καιολόγος^ην^προς·
 2 τον^θν· και^ιθσηνολό
 3 γος· ο^υτος^ην^εναρ
 4 χῆ^προστον^θν· πα 5
 νταδιαυτουεγενε
 τό· και^ιχωρισ^αυτου
 εγενετοουδε^εν·
 6 ο^γεγονεν· ε^ναυτω
 ζωῆ^ην· και^ιζωῆ^ην^τ 10
 5 ο^φως των^ανων· και^ι
 ο^φως εν^τησκοτία
 φα^νει· και^ιησκοτία
 αυτω^υκατε^λαβεν·
 6 Εγενετο^αν^οσα^π 15
 Β Γ εσταλ^μενο^σπα^ρ
 α^υτου· ο^νομα^αυτω
 7 ιω^αννη^ς· ο^υτος^ηλ
 θεν^εισμα^ρτυ^ριαν·
 8 ι^να^μαρτυ^ρη^ση^περ^η 20
 του^φω^τος· ι^να^π
 ν^τε^σπισ^τευ^σω^σ
 8 ιν^εδια^υτου· ου^κι^ν
 εκ^ει^νο^στο^φως· α^λ
 9 λ'ι^να^μαρτυ^ρη^ση^περ^η 25
 η^του^φω^τος·
 Γ Γ Η^ντο^φω^στο^αλη^θη
 ν^ον· ο^φω^τι^ζει^παν

Joh 1, 9

τα^αν^ονε^ρχο^με^νον (9)
 ει^στο^νκο^σμ^ον·
 εν^τω^κο^σμ^ωη^ν· και^ι 10
 ο^κο^σμ^οσ^δια^υτου
 ε^γε^νε^το· και^οκο^σ
 μ^οσ^αυ^τον ου^κε^γνω·
 Ε^ισ^τα^ιδια^ηλ^θεν· και^ι 11
 Δ Ι ο^ιδι^οια^υτον ου^πα
 ρε^λα^βον· ο^σο^ιδε^ελ 12
 α^βον^αυ^τον· ε^δω^κε
 ν^αυ^το^ισε^ξου^σι^αν
 τε^κνα υ^υγε^νε^σθ^{αι}·
 το^ις^πισ^τευ^ου^σιν
 ει^στο^νο^νο^μα^αυ^του·
 οι ου^κε^ξαι^μα^των· 13
 ου^δε εκ^θε^λι^μα^τ
 ο^σσα^ρκο^σ· ου^δε
 κ^θε^λη^μα^το^σαν^δ
 ρο^σ· α^λλ'εκ^υ ε^γε
 νη^θη^σαν·
 Και ο^λο^γο^σσα^ρξ'ε^γ 14
 Ε Γ ε^νε^το και^εσ^κη^νω
 σεν^ενη^μιν· και^ι ε^θε
 α^σα^με^θα^τη^νδο^ξαν
 αυ^του· δο^ξαν^ωσ^μ
 ο^νο^γε^νο^υσα^ρα^πρ^ο·
 π^λη^ρη^σχα^ρη^το^σ
 και^ια^λλη^θει^ας·

Joh 1, 14

Joh 1, 24

Joh 1, 29

χ
αρ

24 IA Καὶ οἰαπεσταλμέ
 25 I νοιῆσαν ἐκ τῶν φ
 αρισάων· καὶ ηρώ
 τησαν αὐτόν καὶ
 εἶπον αὐτῷ. τι τοῦ
 νβαπτίζεις εἰς τὸ
 ὕδατος· οὐδε
 ἔφη· οὐτε ο
 προφήτης·

26 IB Απεκρίθη αὐτοὶ
A σοὶ ἰωάννη σλέγω·
 εγὼ βαπτίζω
 μαρς ἐν ὕδατι· μ
 ἔσοσδε ὑμῶν ἐ
 στικεν ὁ νῦν με
 27 σου κούδατε· ὁ
 οπίσω μου ερχ
 ὀμενος ἐμπρ
 οσθέν μου γέγ
 ονεν· ὅτι ἐγὼ οὐ
 κειμὶ ἀξίος εἶναι
 ὑποσχεσθαι τοῦ
 ἵμνασθαι τοῦ ὑπ
 οδήματός·

28 IF Ταῦτα ἐν βῆθάνι
I αεγένετο πέρ
 αντοῦ ὁ ροδάν
 ου ὁ ποιῆν ἰω
 ἀννης βαπτί
 ζων···

Joh 1, 28

IA Τῇ ἐπαύριον τωκρ βλῆ 29
 πεῖ· τον ἰν ἐρχό
 μενον πρός αὐτόν·
 καὶ λέγει· ἴδε ὁ
 μνός τοῦ θυ. δέ
 ρων τηνα μαρτή
 αντοῦ κόσμου·

Οὗτος ἐστίν πε 30
 ριὸς ἐγὼ εἶπον·
 οπισω μου ἐρχ
 εται ἀνὴρ· ὅς σε
 μπρος θένει
 υγέγωνεν· ὅτι
 πρότος μου ἦν·
 15 καγὼ οὐκ ἔδιν
 αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φ
 ανερωδηται ἡ λ'
 δια τοῦ τοῦ ἡλθ
 ἐγὼ ἐν ὕδατι βα
 20 πτίζων·

IE Καὶ ἐμαρτύρισε 32
A ν ἰωάννη σλεγων·
 οτι τεθέαμαι
 τὸ πᾶν καταβέ
 νον ὡς περὶ στ
 ἐραν ἐξ' οὐνοῦ
 καὶ ἐμὴ νέν επ
 αὐτόν· καγὼ 33
 οὐκ ἔδιν αὐτόν·
 30 ἀλλ' ὁπέμψας

Joh 1, 33

Joh 1, 43

Joh 1, 48

(43)	τινγαλειλαίαν· καιε υρίσκειφίλιππον· καίλέγειαυτῷοἱς ακολουθειμοι:		<u>Ā</u> : ἤ'ενκαναγαμου Λέγειαυτωναθαν αήλ' ποθενμεγιν ωσκεισ:	48
44	Ἡνδ'εοφίλιπποσαπ οβηδ'σαιδα. εκτ ησπόλεωσανδρα	5	Απεκρίθη τοῖς καίει πεναυτῶ: προτ ουσεφίλιππονφ ωνήσαιονταῦπο τηνσुकήνιδονσε:	
45	έουκάπέτρου: ε υ ρ ισκειφίλιπ ποστ ονναθαν	10	Απεκρίθηναθανήλ' καίλέγειαυτῶ: ραβ βεισύξειοῦιοστο υ θυ. συεῖ οβασ ιλευστουῖσραηλ:	49
	αήλ' καιλέγειαυτῶ: ὄνέγραψενμωῦ σεισ εντωνόμω καιοιπ ροφήται· ευρήκαμεν ιντο	15	Απεκρίθη τοῖς καίει πεναυτῶ: ὅτιεἰ πονσοι· εἶδονσε ὑποκατωτήσς υκῆσπιστεύεις: μέζωτούτων όψη: καιλεγειαυτῶ	50
46	καιεπεναυτῶνα θαναήλ· ἐκνάζαράτ' δυναταιτιαγαθόν εἶναι: λέγειαυτῶ φίλιπποσέρχου καί ιδε:	20	αμήναμήνλέγω ὑμῖναπάρτιόψε σ θαιτονουρανόν ανεωγότα: καιτου σ αγγέλουστουθυ αναβένοντασ· και καταβαίνοντασ·	51
47	Εἶδενοῖστονναθα ναήλ· ερχόμενόν προσαυτόν: και λέγειπεριαυτοῦ: ἴδεαλλήθῶςισρ αηλείτησ ενδοδό λοσουκέστιν:	25	<u>Ā</u> επιτονῦιόντουανῶ: † <u>ΙΘ</u> Καίτητριτημέρα <u>χ</u> <u>αρ</u> γάμοσεγενετο	2, 1

Joh 1, 47

τω κρ

Joh 2, 1

Joh 2, 1

- (1) ενκανᾶτησγαλιλάιασ.
 καὶ ἤννη μῆρ τοῦ ὕδατος·
 2 Ἐκλήθη δεκάοις· καὶ
 3 οἰμαθηταὶ αὐτοῦ εἰ
 στον γάμον· καὶ ὁ
 5 στερησαν τοσοῖνον.
 λέγει ἡ μῆρ τοῦ
 4 προσαυτόν· ὄνον
 ου κέχουσιν· καὶ
 λέγει αὐτῇ τοῖς· τ
 10 ἰεμοὶ καὶ σὺ γύναι·
 ὅπως κείνη ῥαμου·
 5 Λέγει ἡ μῆρ αὐτοῦ
 τοῦ διακόνοισ· ὅτι
 6 ἄν λέγει ὑμῖν ποιήσατε· 15
 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὕδρι
 αὶ λίθιναι· ἐξ ἑκάστης
 20 ναι κατατον καὶ α
 ρήσμον τῶν ἰουδ
 αίων· χωρουσαὶ
 να μετρίαν· ὁ ἵτρις·-
 7 Λέγει αὐτοῖς οἱς· γε
 μῆσα τετασὺδρία
 σ ὕδατος· καὶ ἐγε
 25 μῆσαν αὐτάς ἕως
 8 ἄνω· καὶ λέγει αὐ
 τοῖς ἀντλήσατε νῦν
 καὶ φέρετε τῶν
 30 χιτρικλίνων· καὶ ἡ
 νεγκαν·

Joh 2, 8

Joh 2, 9

- Ἦσαν δὲ ἐγεύσατο 9
 οἱ ἀρχιτρίκλεινο
 στοῦ ὕδατος· ὄνον
 γεγενημένον· καὶ
 5 αἰουκῆ δὲ ἐπὶ ὅθεν
 ἐστίν· οἱ δὲ διὰ
 κοινοὶ ἤδεισαν· οἱ
 ἤτληκότες το
 ὕδατος·
 10 Φωνεῖτω νῦν
 μφίονο ἀρχιτρί
 κλεινοὶ καὶ λέγει 10
 αὐτῶ· πᾶς ἄνθρωπος
 πρῶτῳ νῦν
 καλὸν ὄνον· τί
 15 θῆσιν· καὶ ἵστα νῦν
 εἰς τὸ ὕδωρ· σὺ
 τετονελάσσω·
 20 σὺ τε τήρηκας
 τον καλον ὄνον
 νέως ἄρτι·
 11 Τάυτην ἐπόησεν
 ἀρχὴν τῶν σημεῖ
 25 ων οἱ ἐν κανᾶ τη
 σγαλιλάιασ· καὶ ἐ
 φανερωσεν τὴν
 δόξαν αὐτοῦ· καὶ
 ἐπιστευσάνεισ
 30 αὐτόν· οἱ αὖτε
 αἱ αὐτοῦ···

Joh 2, 11

Joh 2, 12

Joh 2, 16

Β: π̄τεκβληθεντων εκτοῡιερου:-

- 12 Μετατ̄ου τοκα
 $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ τεβη̄εῑς καπερ
 ναδυρ: αῡτός καῑ
 ημη̄ραυτου καῑοῑ
 αδ̄ελφ̄οῑ αῡτου καῑοῑ 5
 μαθη̄ταῑ αῡτου·
 καῑ ἐκε̄ι ε̄μειναν
 οῡπο̄λ̄ᾱσ̄ή̄με̄ρας:
- 13 $\frac{\bar{K}}{\bar{A}}$ Κᾱῑεγγ̄ῡσ̄εί̄ν̄το
 $\frac{\bar{K}}{\bar{A}}$ πᾱσχᾱτων̄ῑοῡδᾱῑων: 10
 Β: Κᾱῑαν̄έβ̄η̄εῑσ̄ῑε̄ρο
 σ̄όλῡμα ο̄ ῑσ̄:
- 14 $\frac{\bar{K}\bar{A}}{\bar{A}}$ Κᾱῑε̄ῡρε̄νε̄ν̄τ̄ω̄ῑε
 $\frac{\bar{K}\bar{A}}{\bar{A}}$ ρ̄ᾱτοῡσπο̄λῡδυν
 τ̄ᾱσ β̄ό̄ᾱσκᾱῑπ̄ρό 15
 βᾱτα καῑπε̄ρῑ σ̄τε
 ρ̄ά̄σ. καῑ̄ῑοῡσ κε
 ρ̄ᾱμᾱτῑσ̄τ̄ᾱσκᾱθ
 η̄μ̄έν̄οῡσ: καῑ̄ῑοῑ
 15 ἡ̄σ̄ᾱσφ̄ρᾱγ̄έ̄λῑον
 ἐκ̄̄ σ̄χο̄ῑν̄ί̄ων: π̄ά
 ν̄τᾱσε̄ξ̄έ̄βᾱλε̄ν
 20 εκ̄τοῡ ἱ̄ε̄ρ̄οῡ: τ̄ά
 τε̄π̄ρό̄βᾱτᾱ καῑ̄ῑτ̄
 οῡσ̄β̄ό̄ᾱσ: καῑ̄ῑτ̄ω̄ 25
 κο̄λῡβ̄ῑσ̄τ̄ω̄νε̄ξ̄έ̄
 χ̄ε̄νε̄το̄κε̄ρ̄μα:
 16 καῑ̄ῑτᾱστ̄ρᾱπ̄έ̄ζ̄ᾱσ
 αν̄έ̄τ̄ρε̄ψ̄εν. καῑ̄ῑ
 30 τ̄ό̄ῑσ̄τᾱσπε̄ρῑσ̄τε̄ρ̄ᾱσ

Joh 2, 16

- πω̄ λοῡσιν̄εῑπεν: (16)
 ἀ̄ρᾱταῑτᾱτᾱε̄ν
 τε̄ῡθεν. καῑ̄ῑμ̄η̄π
 ο̄ῑεῑτε̄το̄νο̄ικ̄ον
 τοῡπ̄ρ̄σ̄μοῡ ο̄ῑ
 κον̄ε̄μ̄πο̄ρί̄οῡ:
 Ε̄μ̄ν̄ή̄σ̄δη̄σαν̄δε̄οῑ 17
 $\frac{\bar{K}\bar{B}}{\bar{I}}$ μᾱθη̄ταῑ αῡτοῡ
 ο̄τῑγε̄γρᾱμ̄με̄ν
 ο̄νε̄ σ̄τῑν· ο̄ζ̄η̄λο̄
 σ̄τ̄οῡό̄ικ̄οῡσ̄οῡ
 κατᾱφ̄ά̄γε̄τε̄μ̄ε:
 Ᾱπε̄κ̄ρί̄θη̄σαν̄δ̄οῡ 18
 $\frac{\bar{K}\bar{B}}{\bar{A}}$ ο̄ἰ̄οῡδᾱῑοῑ καῑ̄ῑε̄ῑπ
 ο̄νᾱῡτω̄: τ̄ί̄σ̄η̄μ̄
 εῑον̄δ̄ικ̄ν̄ῡεῑσ̄η̄
 μ̄ῑνο̄τῑτᾱῡτᾱπο̄ῑε̄ῑσ̄:
 Ᾱπε̄κ̄ρί̄θη̄ἱ̄σ̄κᾱῑεῑ 19
 $\frac{\bar{K}\bar{A}}{\bar{I}}$ πε̄νᾱῡτ̄ο̄ῑσ̄: λ̄ύ̄σα
 τε̄το̄ν̄νᾱδ̄ν̄το̄ῡ
 τον̄· καῑ̄ εν̄τ̄ρῑσ̄ῑ
 η̄μ̄έ̄ραῑσ̄ε̄γε̄ρ̄ω̄
 αῡτό̄ν:
 Ε̄ῑπο̄ν̄δ̄υν̄ᾱῡτω̄ 20
 ο̄ῑἰ̄οῡδᾱῑοῑ: τε̄σ̄
 σε̄ρ̄ά̄κο̄ν̄τᾱ καῑ̄
 ἐ̄ξ̄̄ ε̄τε̄σιν̄ ὥ̄κο̄
 δ̄ω̄μ̄ή̄δη̄νο̄ᾱο̄σ̄
 ὁ̄ῡτο̄σ̄· καῑ̄ σ̄ῡε̄
 ν̄τ̄ ρ̄ῑσιν̄η̄μ̄έ̄ραῑσ̄

Joh 2, 20

Joh 2, 20

Joh 3, 4

	<u>Γ</u> : ἡ νικοδημου:				
(20)	εγερεῖσαυτον:			δημο	σ όνομααυ
21	Εκεινοσδεέλεγε·			τῷ.	άρχωντωνίου
	περιτουναουτου			δαίων:	ούτοσῆλθ
	σωματοςαυτου:			ενπρόσαυτὸν	νυ
22	Ότεουνηγερθηεκ	5		κτός	καιειπενα
	νεκρῶνεμνησθησά			υτω:	ραββεί· όιδα
	οιμαθηταιαυτῶο			μενοτιαπο θυ'ε	
	τιτουτοέλεγεν			λήλυθασδιδάσκα	
	καιεπιστευσαντη			λος:	ουδειςγαρτ
	γραφῇ· καιτωλόγω	10		άυτατασημείαδυ	
	ῶξι πεν οἷς:· <u>ϕ</u>			νατεποιηνά	σуп
23	᾽Οσδεῇ εντοισίερο			οιῖς:	ειμηῇ ο ὅς
	σολύμοις εντω			μεταυτῶ:	
	πάσχαεντήεορτη·			Απεκρίθη οἷς και	3
	πολλοιεπίστευσαν	15		ειπεναυτῶ:	αμή
	ἔιστοόνομααυτου:			νλέγωσοι:	εάνμ
	θεωρουντεςαυτῶ			ήτησ γεννηθῆα	
	τασημείαά επόiei:			νωθεν·	ουδύνα
24	Αυτόςδεοἶδουκε			ταιηδῆιντηνβ	α
	πίστευενεαυτὸν	20		σιλείαντῶ θυ:	
	αυτοῖς· διατὸαυ			Λεγειπροσαυτὸν	4
	τονγεινώσ κεινπά			νικοδημος:	πῶς
25	ντας: καιιοτιουχρ			δυνατεανῶσγε	
	ειαν ἔιχενῖνατισ			ννηθῆναι	γέρων
	μαρτυρήσειπερὶ	25		ῶν:	μ, ὅδύναται
	τῶαν·θρωπου: αυ			ειστηνκοιλίαν	
	τόςγαρεγεινωσκ			τῆς μητρος αυ	
	εντίῆνεντῶανω:			τουδέυτερο	
3, 1	<u>Γ</u> : Ἡ ^χ <u>τ</u> ωκρ <u>α</u> ν·θρωπος εκτω			ν εισελθεῖν και	
	<u>α</u> ρ φαρεισaiων	εικό	30	γεν νηθῆναι:	
	Joh 3, 1			Joh 3, 4	

Joh 3, 5

Joh 3, 10

[illegible]

Joh 3, 9

Joh 3, 14

26*

Joh 3, 14		Joh 3, 19	
(14)	τονϋῖόντουαν̄ου.	σεις: οτιτοφῶς	(19)
15	ἵναπασοπιστεύω εἰσαυτονμηπο ληται· ἀλλέχῃζω	εληλυθεν εἰστο κόσμον· καιηγά πησανοιαν̄οιμάλ λοντοσκοτος:	
16	^χ _{αρ} ἦν αἰωνιον:· ^φ "Ουτωσγάρ' ηγάπησ ενοδστωνκόσμο· ᾧστετονϋῖοναυτῶ τονμονογενῆδω κεν: ἵναπᾶσπιστ 5 ευωνειδ αυτονμ ήαπόληται· ἀλλ' ἐχῃ ζωῆναιώνιον:	ἦτοφῶς· ἡν̄γαυ τωνπονηρατα ἐ ργα:	
17	Ουγαράπεστειλεν οδστωνϋῖόναν 15 τονειστον κόσ μον: ἵνακρίνητο κόσμον· ἀλλ' ι να σωθῇοκόσ μος διαυτου: 20	Πᾶσγαροταφάυλ 20 απρασσωνημῆστο φῶς. καιουκερχ ετέπροστωφ ᾧς: ἵναμηλεγ χθῆταεργαυ τουοτίπονηραεστίη:	
18	Οπιστεύωνεις αυτον ουκρινε ται. οδεμηπιστ έυνήδηκέκρι ται: οτιμηπεπι 25 στευκεν εἰστ οόνοματουμο νογενῶςϋῖου του θυ:	Οδεποιώντηνα 21 λήθειαν ερχεται προστοφῶς· ἵν αφανερωθῆταε ργααυτῶν: οτι ^χ _{αρ} εν̄ωεστίνηργ ασμένα:· ^φ Μεταταυτα <u>τωκρ</u> ἡ 22 λθενοῖσκαιοιμ αθηταῖαυτουει στην̄ιουδεάνγῃ· καιεκειδιετριβεν μεταυτῶν και εβαπτίζεν:	
19	Αυτηδεεστίνηκρι 30	Ἦνδεκαοἰωάννησ 23	
Joh 3, 19		Joh 3, 23	

Joh 3, 23

Joh 3, 27

KZ

- (23) $\bar{\Delta}$ περικα⁹ρισμουζητησης:
 βαπτίζωνέναι νῶν
 εγγυστουσαλέιμ·
 οτιϋδαταπολαῆν
 εκεικαιπαρεγείνο[—]
 τοπροσαυτογκαι 5
 εβαπτίζωντο:
- 24 $\bar{K}_S$ Οὐπαγάρηνβεβλη
 $\bar{A}$ μενος εἰσφυλακ
 $\bar{\Delta}$ ἥνοϊωάνης:
 25 $\bar{K}_Z$ Εγένετοδυνζή 10
 $\bar{I}$ τησήσ εκτωνμ
 αθητῶν ἰωαννου
 μεταἰουδέωνπε
 26 ρικαδαισμοῦ: καὶ 15
 ἤλθονπροστονῖω
 άννην καιειποναυτω:
 Ρᾶββεί' ὁσήνμετα
 σδυπέραντουῖορ
 δάνου. ὡδ σύμεμα
 20 ρτύρικας: ἴδεου
 τοσ βαπτίζει· καὶ
 πάντεσερχονται
 27 προσαυτὸν: απεκ
 ρίδηοῖωάννησ καὶ
 ειπεν: ουδυναται 25
 ἄνωσ λαμβανειναφ
 εαυτουουδέν: ἐ
 ανμῆῃδεδομένον
- αυτῷ εκ τουου (27)
 ρα νουάνω θεν:
 Αυτοῖϋμεῖ σ 28
 $\bar{K}_H$ μοιμαρτυρεῖται
 $\bar{A}$ οτιειπον· ουκει
 μί εγωωχσ· ἄλότι
 απεσταλμενός
 ειμι ἐμπροσθεν
 εκείνου:
 Οέχωντηννύμφην 29
 νυμφίος εστιν:
 $\bar{K}_\Theta$ Οδεφίλοσ τουνου
 $\bar{I}$ μφίου. δεστικῶς
 καὶ ακούωναυτοῦ.
 χαρᾶχάρειδιατη
 φωνήν τουνουμφ
 ίου: αυτηδυνηχα
 ρὰ ηεμήπεπλήρω
 30 ται: εκείγονδει
 αυζάνειν. εμεδε
 ελατ' τῶσ θαι:
 'Οάνωθενερχόμ 31
 ενοσ επάνωπάντῳ
 εστιν: ὁῶναπο
 τησγησ εκτησ
 γησ εστιν· καιεκ
 τησγῆσ λαλεῖ:
 "Οέκτουουρανου
 ερχόμενοσεπά

Joh 3, 27

Joh 3, 31

Joh 3, 31

Joh 3, 36

(31) νωπάντων ἐστὶ·

32 καὶ θεώρακ
ἐν καίῃκου
σεν τῷτομα
ρτυρεῖ· καίτη
νμαρτυρίαν
υτοῦ οὐδεις
λαμβάνει·

33 Ὅλα βῶναυτοῦ
τινμαρτυρίαν
ἐσφράγησεν·
οτιοῦσ' ἀληθ'

34 εἰσεστὶν· ὃν
γαραπεσιλεν
οῦσ'· ταρήματ
ατουοῦ λαλεῖ·
ουγαρεκμέτρ
οῦδιδωσιν οῦσ'
τῷ πᾶσι·

35 Ὁ πᾶσιγαπᾶτον
ὑν καὶ πάντα
ἐδωκεν ἐν τη
χειρὶ αὐτοῦ·

36 Ὁ πιστεύων εἰς
τον ὅτιονέχει
ζωὴν αἰωνίαν·
οὐδε ἀπιθῶν
ω ὅτι οὐχ ὅψ
ἐταιτηνζωὴν.

Joh 3, 36

Ἐ ἤτησσαμαρτιδος·-

ἀλλ' ἠοργητου (36)

θυμένειεπαυτό·

Ὅσ' οὐν ἐγέν' αὐτοῖς 4, 1

οτιήκουσαν οἱ

5 φαρισαῖοι· οτι

ἰσπλίονασμα

θητᾶσποιεῖ.

καὶ βαπτίζει

ἰωάννησ· καί 2

10 οἶγε ἰσ' αὐτόσ

οὐκεβάπτιζ

ἐν· ἀλλοιμα

θηταιαυτοῦ·

15 Ἀφ' ἡκεν τὴν 3

ἈΒ

Ζ

ουδαιανγῆν

καὶ ἀπηλθ' ἐν πα

λὴν εἰς τὴν γα

λεῖ λαίαν·

20 Ἐδεῖδ' αὐτόν 4

ΛΓ

Ι

διερχεσθαι

ἰατισσαμαρίας·

Ἐρχεται οὖν 5

τω κρ

Χ

ΑΡ

εἰσπολὴν

ἡσσαμαρίας

λεγωμένην

συχάρπλησί

οντουχωρ

ἰού· οὐδέδ' αὐκ

ἐν ἰακώβ'

Joh 4, 5

Joh 4, 5

Joh 4, 10

(5) Ἰωσήφ τω υἱῷ αὐτοῦ:
 6 Ἦν δὲ ἐκ εἰρηγητο
 υἱακῶβ· οὐνιῶ
 καικοπιακὸς ἐκ
 τησοδυπορίας· ἐ
 καθεξέστο οὕτω
 σεπιτηγηγῆωρα
 ἡνῶσέ κτη·
 7 Ἐρχεται γυνὴ ἐκ
 τησαμαριασάντλη
 ἡσαιῶδωρ· λέγει
 αὐτῇ οἷς· δόσμοι
 8 πιεῖν· οἱ γὰρ μαθ
 ηταὶ αὐτοῦ ἀπε
 ληλύθησαν· εἰς τ
 ην πόλιν ἵνα τρο
 φάσασιν·
 9 Λέγει αὐτῇ· πῶ
 νη ἡσαμαριτῶν· πῶ
 σσὺ ἰουδαίῳς ὥπ
 ἀρέμῳ πιεῖναι τῆς·
 10 οὐσησιν αἰκόσ
 αμαριτίδος· οὐ γὰ
 ρ σὺν χρωταῖου
 δεῖσιν αμαρέναις·
 10 Ἀπεκρίθη αὐτῇ· καὶ εἶπε
 αὐτῇ· εἰ δὲ οὐκ
 ἔστιν ὕδωρ τοῦ
 θυ· καὶ
 τισὲς τινὲς λέγον
 σοι
 δόσμοι πιεῖν· σὺ
 ἀνὴρ

τησασαυτον· καὶ ἐ
 10 δωκεν αὐτοῖς· ὅδ
 ὠρζῶν·
 Λέγει αὐτῇ γυνή·
 5 κἔ ὅτε ἀντλημα
 ἔχεις· καὶ τοφρέ
 ἀρεστὴν βαθὺ· πο
 θεν οὖν ἔχεις τό
 12 ὕδωρ τοῦ ζῶν· μὴ
 10 σὺ μίζων εἶται πρὸς
 ἡμων ἱακῶβ· ὅς
 ἰσέδωκεν ἡμῖν το
 φρέαρ· καὶ αὐτοσ
 ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ ἐν
 15 καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
 τα θρέμματα αὐτοῦ·
 Ἀπεκρίθη αὐτῇ· καὶ
 13 πεναυτῇ· πασοπ
 ἰνων ἐκ τοῦ ὕδα
 20 τοστοῦ τοῦ διψ
 ἡσει ἄλιν· ὅδαν
 14 πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος
 οὐ ἐγὼ δώσω αὐτῷ
 οὐ μὴ διψήσει εἰς
 τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τοῦ
 25 ὕδατος τοῦ
 δωρ' ὁ δώσω αὐτῷ·
 γενήσε ἐν αὐτῷ·
 30 πηγὴ ὕδατος ἀλλο
 μένου εἰς ζῶν
 αἰῶνα·

Joh 4, 10

Joh 4, 14

Joh 4, 15		Joh 4, 20	
15	Λέγειπροσαυτον ηγυνή· κεδόσμοι τουτοτοῦδα ρ' ἵναμήδιψῶ· μή δεέρχομαι εν θαδεάντλειν:	5	Λεγειαυτῇ ἰσ: γυ ναιπίστευσόν μοιοτιέρχε ταιῶρα· οτιού τεεντωρει τουτω. ὅυτε ενῖεροσολύμ. οισπροσ κυν ήσεταιῶπρη:
16	Λέγειαυτῇ ἰσ: ὅ παγεφώνησον τονά νδρασου. καιελθέ ενθάδε:	10	Ἵμεισπροσκυ νείτε ὁ ουκοί δατε: ημῆισπ ροσ κυνουμε. όόιδαμεν. οτι ησωτηρία εκ τωνίουδέων εσ τιν:-
17	απεκρίθηηγυν ήκαῖειπενουκε χωάνδρα: Λέγειαυτῇ ἰσ: κα λῶσ ἔιπασοτιά νδραου κέχω:	15	Αλλ' ἐρχεταῶ ρακᾶινυνεστ ίν· ότεοι αλη θηνόιπροσκυ νητάιπροσκυ νήσουσιντῶ πρι ενπνι καῖ αληθεία: καιγ αροπῆρ' τοι
18	πέντεγάρ' άνδ ρασ έσχεσκαιν υνῶνεχεισου κέστινσουανή ρ' τουτοαληθέ σ έιρηκας:	20	
19	Λεγειαυτωηγυ νή: κῆ θεωρῶ. οτιπροφητησ	25	
20	εἰσú: όίπατερε σ ημώνεντωό. ρειτουτωπρ οσκύνησαν: καιῦμῆισλέγε	30	
Joh 4, 20		Joh 4, 23	

	Joh 4, 35		Joh 4, 39	
(35)	επάρατε του σο φθαλμοῦ σὺ μω· καὶ θεάσασθαι ασχώρασιν λέυκα ἐν σὶν πρ		σαν εἰς αὐτὸν των σαμαριτῶν· διατον λόγον τη σγυναικός	(39)
36	ος θερίσμον· ἡ δη· καὶ οὐ θερίζω μισθὸν λαμβά νει· καὶ σὺν ἀγει	5	μαρτυροῦσίν· ὅτι ἐπενμοίπ ἀνταόσα ἐποί ησα:	
	καρπὸν ἐσζωῇν	10	Ἦσονται ἡλθον	40
	αἰώνιον· ἵνα καὶ οὐ σπείρων νομῶ		προσ αὐτὸν ἐν εἰς ἀμαρῆται· ἡρώ τον αὐτὸν ἡμ	
37	χαιρει καὶ θερί ζων· ἐν γάρ του		εἶναι παρααυ τισ· καὶ ἐμείνε	
	τοῦ λόγου ἐστὶ	15	ν ἐκείνου ἡμ ἐρας· καὶ πολλῶ	41
	ο ἀληθινός· ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὡς		πλήθος ἐπίσ τευσαν εἰσα	
	πείρων καὶ ἄλλος οὐ θερίζων:		τον διατον λ	
38	Εγὼ ἀπέστειλα	20	όγον αὐτοῦ:	
	ὑμᾶς θερίζει		τή τε γυναικί	42
	ὃ οὐχ ὑμεῖς κε		ἐλεγον· ὅτι οὐ	
	κοπιάκατε· ἄλ		κέτι διὰ τὴν	
	λοι κε κοπιάκασι:		σὶν λα λιβάν π	
	καὶ ὑμεῖς ἐιστό	25	τένομεν:	
	κόπον αὐτῶν		Αὐτοὶ γὰρ ἀρακ	
	εἰσεληλύθατε:		κόαμεν καὶ	
39	ἐκδετὴ σπόλε		οἶδαμεν· ὅτ	
	ὡς ἐκείνους π		ἰούτος ἐστ	
	ολλοὶ ἐπίστέυ	30	ιν ἀληθινός:	
	Joh 4, 39		Joh 4, 42	

Joh 4, 42

- (42) ξ : π ριτου βασιλήκου:-
 οσωτηρ' του κοσ
 μου $\chi\varsigma$: ϕ
- 43 $\Lambda\Delta$ $\equiv$ Μεταδετασδύοημ
 έρασ εξήλθεν και
 απήλθεν ειστην 5
 γαλι λαιαν:
- 44 $\Lambda\Xi$ $\bar{\Gamma}$ Αυτοσ γάρ π δεμαρ
 τύρησεν· ο π προ
 φήτησεν τη $\bar{\iota}$ δια
 πατρήδε τιμίν 10
 ου κέχει:
- 45 $\Lambda\varsigma$ $\bar{\Gamma}$ Ότε ου νήλθεν ει
 στην γαλι λαιαν·
 εδεξαντο αυτό
 οι γαλι λαιοι: πάντα 15
 εοράκό τε σοσαε
 πόησεν εν $\bar{\iota}$ εροσ
 ολύμοι σεν τη εο
 ρτή· και αυτόι γάρ
 ηλθον ειστην εορτήν: 20
- 46 ξ χ $\alpha\rho$ $\Lambda\Z$ $\bar{\Gamma}$ Ηλθεν ουν π άλιν ο $\bar{\iota}$ σ
 ειστην κανάτησ
 γαλι λαιας: όπου
 επόησεν το $\bar{\upsilon}$ δω
 ρ οινον: 25
- 47 $\alpha\rho$ $\Lambda\Z$ $\bar{\Gamma}$ Και $\tau\omega\kappa\rho$ η ν $\tau\iota$ σ βασιλικός·
 ο $\bar{\upsilon}$ ο $\bar{\upsilon}$ σησ δ ένειε
 καπερ να $\bar{\upsilon}$ μ': ου
 τοσακουσας· οτι
 ο $\bar{\iota}$ σ ηκει εκ' τη $\bar{\varsigma}$ ίου 30

Joh 4, 47

Joh 4, 47

- δαίασ ειστην γαλ (47)
 ει λαιαν: απήλθεν
 προσ αυτον και η
 ρωτα αυτον $\bar{\iota}$ νακα
 τάβη και $\epsilon\acute{\iota}$ άσητε
 αυτου τον $\bar{\iota}$ όν· η
 μελεν γάρ' απο θνήσκει·
 Ε $\bar{\iota}$ πεν ουν ο $\bar{\iota}$ σ προσ 48
 αυτόν: $\epsilon\acute{\alpha}$ ν μη $\bar{\varsigma}$ ιμ
 $\epsilon\iota\alpha$ και τ έρα τα $\bar{\alpha}$ ιδη
 τε ου μη π ιστεύσητε:
 Λέγει π ρόσ αυτόν 49
 ο βασιλεικός: $\kappa\epsilon$
 κατάβηθη π ριν η
 απο θανη η το π ε
 δ ιονμου: λέγει 50
 αυτώ ο $\bar{\iota}$ σ· πορέ
 νου ο $\bar{\upsilon}$ $\bar{\iota}$ ος σου $\zeta\eta$ ·
 και $\epsilon\pi$ ίστευσεν
 ο $\bar{\alpha}\nu$ ο σ το λογω
 όνει π εν αυτω ο $\bar{\iota}$ σ
 και ϵ πορέυετο:
 Ηδη δε αυτου κατ 51
 α βάνοντος· ο $\bar{\iota}$ δ
 ουλο $\bar{\iota}$ αυτου $\bar{\upsilon}$ $\pi\eta$
 τησαν αυτώ· και α
 $\pi\eta$ γγειλαν λέγον
 τεσ οτι ο π έσσου
 $\zeta\eta$: ϵ $\bar{\upsilon}$ δ ετο $\bar{\upsilon}$
 την $\bar{\alpha}$ ραν π αρα αυτώ 52

Joh 4, 52

	Joh 4, 52	Joh 5, 2	
	<u>Ζ</u> : περιτου· λη· ετηεχ ^ο τοσεντη	θρα· ηεπιλεγομ	(2)
(52)	ενήκομ' ψότερο· <u>ασθενια</u> :	ένηεβραϊστιβη	
	έσχεν· κάιειπον	θεσδά· πέντεσ	
	αυτῶ. οτιεχθ	τοᾱσ έχουσα:	
	έσ ὠρανεβδόμ	5 ενταυτεσ κα	3
	ηναφηκεναυτῶ	τέκειτοπλη	
	οπυρετοσ:	θοσπολύτων	
53	Έγνωουνοπῆρ' ο	ᾱσ θενδυντων:	
	τιενεκέινητ	τυφλῶν· χολῶ	
	ἡώρᾱ ενῆειπεν	10 ζηρῶν· εκ' δε	
	αυτῶοισ οτιουῶ	χομένοντην	
	σουζξι: καιεπί	τουῦδατοσκ	
	στέυσεναυτό	έινησιν· αγγε	4
	σ· κάιηοι κίααυ	λοσγάρ' κατα	
	τοῦόλη: : <u>ⲉ</u>	15 καιρὸνκατέβ	
54	Τουτοπάλινδέυ	ενεν εντηκο	
	τερον σημειο	λυμβηθρα και	
	νεποιησενοῖδ.	εταρασσεντ	
	ελθῶνεκτησ	ωῦδωρ'. οοун	
	ἰουδαίασ ειστ	20 προτοσ εμβ	
	<u>Ζ</u> : ηνγαλι λάιαν:	ᾱσ μετατην	
5, 1	Μεταταῦταῆνε	ταραχηντου	
	<u>ΛΗ</u> ορτήτωνῖου	ῦδατοσ ῦγι	
	<u>Α</u> δάιων· κάι τωκρ ^α νέ	εισ εγινετο:	
	<u>χ</u> βηοῖδ εισίεροσ	25 ὀδηποτεκα	
2	όλυμα: έστιν	τηχετονοσ	
	νδε εντοις'ε	ηματη:	
	ροσόλύμοισ	Ἦνδετήσᾱν ^ο σ	5
	εντηπροβατ	εκεί· τριάκο	
	ικῆκολυμβη	30 ντα οκτῶ	
	Joh 5, 2	Joh 5, 5	

Joh 5, 5

Joh 5, 9

(5)	ἐτήχωνεν τ		καὶ ἤρεν τον κράβ	(9)
	ησθενιαυτ		βαττον αυτου.	
6	οὐ: του τονῖ		και περιπάτει:	
	δοῖνοῖς κατα		ἦν δε σάββατο	
	κείμενον· καὶ	5	ενε κίνητη	
	γυνῶσοτι πολ		ἡμέρα:	
	ὕνηδη χρόνο		Ἐλεγον οὖνοῖ	10
	νέχει· λέγεια		ουδαίοι τωτε	
	υτῶ: θελεισὺ		θεραπευμέν	
	γιῆσ γενέσθαι:	10	ω: σάββατο νε	
7	Ἀπεκρίθη αυτ		στιν: ουκέξε	
	ῶσθεν ᾧ. ναὶ		στιν σοι ἄραι το	
	κῆ· ἀνθρωπον		κραβαττόν σου:	
	δεουκέχω· ἵ		"Οὐδὲ ἀπεκρήθη	11
	ναόταντα ραχ	15	αυτοῖς: ποιή	
	θῆτο ὁδωρ· βά		σασμε ὑγιῇ· ε	
	λημεισ την κο		κείνοσ μοι ἔι	
	κολυμβήθραν:		πεν· ἄρον τον	
	ενῶδε ἔρχομ		κράβαττόν σ	
	αιεγῶ· ἄλλοσ π	20	ου και περιπάτι:	
	ροεμδουκατα		Ἡρώτησαν οὖν	12
	βαί νῆει:		αυτόν. τίς εσ	
8	Λέγει αυτῶοῖς·		τινο ἄνῶσ οει	
	ἐγειρε· ἄρον		πάνσοι ἄρον το	
	τον κραβατ	25	κραβαττόν σ	
	τόν σου καὶ π		ου και περιπάτι:	
	εριπάτει:		Οδεῖα θείσου	13
9	Καὶ ευθέωσ ε		κῆδεῖ τῆσες	
	γένετο ὑγι		τιν: ογάρ ἰδε	
	ἦσ οἱ ἀνθρωπος·	30	ξένευσεν ὁ	

Joh 5, 9

Joh 5, 13

Joh 5, 13		Joh 5, 18	
(13)	χλουόντοσεντῶ	υεντὸσάββατο·	(18)
14	τόπω: μεταῦτα ευρίσκει αὐτὸν οἷδ' εντῶϊερῶκαι εἶπεναυτῶ: ἴδε ὑγιεῖσγένονάσ μηκέτιαμάρτα νε: ἵναμήχῃρον τισοι γένητε:	5 αλλ' ὅτικαὶπρᾶϊ διονελεγεντὸ ἦν ἴσονεαυτὸ ποιῶντωδω: 5 Απεκρίνατόοῦν οἷδ'και εἶπεναι τοῖς: ἀμήναμή νλέγωῦμῖν: ου δύναται οὐσποι ἦναφεαυτοῦου δέν· εἰναμήτιβλ ἐπιτονπρᾶποι οῦντα: ἀγᾶράν εκείνοσποῖη· τ ἅυτα καὶ οὐῖος ομοίωσ ποιεῖ: ο γὰρ πῆρ' φιλεῖτο ὑνκαὶπάνταδέι 20 κνυσιν αὐτῶ ἅ αὐτὸς ποι εἰκ αὶ μείζοντδ τωνεργαδειξι αὐτῶ. ἵναῦμει 25 σ θαναμάζηται: ᾽Ωσπεργὰροπῆρ' εγείρειτουσ νεκρούσκαῖζ ωποῖ εἰ· οὕτω 30 σ καιοῦῖδ' οὔσ	19 20 21
15	Απῆλθεν οὐνοάν θρῶπος· καὶ ἀνήγ γειλεντοῖσίουδ εἰόισ. οτι ἰδ'εστῖ· οποιήσασαυτονῦγιῆ:· ^ⲕ	10 15 20 25 30	
16	Καὶδιατδουτοεδίω κοντονῖνοῖουδαῖ οι· καιεζήτουναι τὸν απο κτείνειν· οτιτᾶυταεπόμε ενσαββάτω:	15 20 25 30	
17	Οδὲ ἰδαπεκρίνα ^χ ^{αρ} το αὐτοῖς: οπῆρμουέωσάρ τι εργάζεται· κα γωεργάζομαι:	20 25 30	
18	διατδουῖτο οὐν μᾶλλον ἐζήτου ναυτὸνοιῖουδ ἄιοιαποκτείνειν: οτιουμῶνονελ	20 25 30	
Joh 5, 18		Joh 5, 21	

Joh 5, 21

Joh 5, 25

(21) θέληζω οποιεῖς:
 22 ουδεγαροπῆρκ
 ρίνῃουδένα: ἀλ
 λατηνκρίσινπά
 σανδέδωκεντ 5
 23 ωϋῖῶ. ἵναπάντε
 στιμωσιντον
 ὑῖονκαθωστη
 μωσιντονπρά:
 Ὁμήτιμῶντο 10
 M
 A ὕνουτιματονπρά
 24 X τονπεμψαντααυτῶ:
 ap ἄμῃν ἀμῃνλέ
 γωϋμῖν· ὅτιοτῶ
 λόγονμουακού 15
 ων· καιπιστεύω
 τωπεμψαντί
 με· ἐχειζωῇν
 αιωνιον· καιεισκ
 20 ρίσινουκέρχε
 ται· ἀλλαμετα
 βέβηκεν· εκτ
 ουθανάτουει
 στηνζωῇν: 21
 25 Αμῃν ἀμῃνλεγ
 MA
 I ωϋμῖν· οτιέρ
 χεταιῖωρα και
 νῦνεστίν· ὅτε
 οινεκροιακου
 σονταιτησφω

νηστῶυῖουτῶ (25)
 θυ: καιιοιακουσα
 τεσζήσονται:
 Ὡσπεργάροπῆρ' ἐ 26
 χειζωηνεναυτῶ·
 ὅύτωσέδωκέν
 καιτωϋῖῶζωην
 ἐχεινεναυτῶ:
 καιεζουσίανέδω 27
 κενα υτῶκαικρί
 σινποιεῖνοτιϋῖό
 σᾶνῶυεστιν: μη 28
 θ αυμάζεταιιτου
 το· οτιέρχεται
 ὥρα: ἐνήπάντεσοι
 εντοισμημηεί
 οισακουσουσο
 ταιτησφωνήσα
 υτου: καιεκπο 29
 ρεύσονταιοῖτα
 αγαθαποίησαντ
 εσ εισανα στα
 σινζωῇς: οἱδὲ
 ταφαῦλαπραζα
 ντες εισανάστ
 α σινκρίσεως:
 Ουδύναμαι εγω 30
 εἰπεν
 οκσ ποιειναπεμαυ
 του ὁυδέν:
 30 X κα θωσακούω
 ap

Joh 5, 25

Joh 5, 30

Joh 5, 30		Joh 5, 35	
(30)	κρίνω· καὶ κρίσεις ημεδικαίαι εστιν:	ἄραν τω φωτίαν	(35)
	^{MB} Οτι ου ζητῶ το θε	του:	
	^A ληματοεμόν· αλ	Εγὼ δὲ έχω τι	36
	λατοθέλημα του	μαρτυρίαν μη	
	πεμφαντος με πρὸς: 5	ζω του ἰωάννου:	
31	^{MG} Εαν εγω μαρτυρῶ	τα γὰρ ἔργα αἰδέω	
	^I περιεμαυτου. ημ	κεν μοι οππρὶ να	
	αρτυρια μου	τελιῶσω αὐτά·	
	κέστιν αληθής: 10	αὐτὰ τα ἐργα ἅ	
32	ἄλλο σε στίνομαι	γῶ ποιῶ· μαρτυ	
	τυρῶν περιεμδου.	ρει περιεμου. οτ	
	καὶ ἰδιδασθι αληθής	ιο ππρ' με απεσ	
	εστιν ἡ μαρτυρια	ταλκεν: καὶ ἵπε	37
	αυτου: ην μαρτυ	μψασμε ππρ' αυ	
	ρεῖ περιεμδου: 15	τοσμε μαρτύ	
33	Ὑμεῖς απεσταλκα	ρικεν περιεμδου:	
	τε πρὸς ἰωάννην·	"Ουτε φωνή να	
	καὶ με μαρτύρικε	^{MD} υτῶ ακηκόα	
	τῆ αληθεία: εγω	^I τεποποτέ. οὐ	
34	δεου παραανῶντ	τε εἶδοσα του	
	ην μαρτυρήαν λα	εοράκατε. καὶ	38
	μβανω: αλλα ταυ	τον λογον αυ	
	τα λέγω ἵνα ὑμεις	ουοκέχετε	
35	σωθητε: ἐκεῖνος	μενοντα εν	
	ἡ γολύχνος ο καὶ	ὕμιν:	
	όμενος καὶ αἰ	Οτι ὁ να πεσταλ	
	νων: ὑμεις δεη	^{ME} κενε κείνος·	
	θελήσατε αγα	^I τότο ὑμεις	
	λήσθη να πρὸς	ου πιστεύετε:	
	30	ερευνάτε τας	39
Joh 5, 35		Joh 5, 39	

Joh 5, 39

Joh 5, 44

(39)	γραφάσ· οτιϋμ ἔισδοκειτεεν αυταῖς· ζῶῆναι ωνιονέχειν· και εκειναιεισινάμ αρτυροῦσαιτε ριεμου· καιουθ ελετέελθῆινπ ρόσμε· ἵναζῶῆν αιωνιον ἔχετε·	5	τουμο νουθυ ουζηтите· Μηδοκείτεοτιε γωκατηγορήσ ωῦμώνπροστοῦπα· ἔστινοκατηγο ρῶνῦμών· μωῦ σῆς· εἰς ὀνῦμεῖς ελπίκατε· εἰγαρ επιστευετε μωῦσεῖ· επισ τέυετεανέμοι· περιγαρ ἐμδου κείνουσέγραψε· ειδετοισεκείν ουγράμμασινο υπιστέυετε· πῶστοισεμδῖς ρήμασινπιστεύετε·	(44) 45 46 47 6, 1
40	Δοζανπαραἁνῶν ουλαμβάνω· αλ λέγνωκαῦμᾶς· οτιτηναγάπην τουθυουκεχ ε τε ενεαντοῖς·	10	Μεταταυτααπή λθενοιδῦπεραντ ησθαλάσσηστη σγαλήλίας· εἰς ταμέρητησι βεριάδος· Καιηκολούθηαυ τῷ ὄχλοσπο λύς· οτι εθεώ ρωντασημεῖά	
41	Εἰς τὸν πῶσον χρόνον οὐ λαμβάνετε τὴν ἀγάπην τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐκείνου· οὗτος ὁ ἐκείνους ἐκρίνει·	15		
42	Εἰς τὸν πῶσον χρόνον οὐ λαμβάνετε τὴν ἀγάπην τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐκείνου· οὗτος ὁ ἐκείνους ἐκρίνει·	20		
43	Εἰς τὸν πῶσον χρόνον οὐ λαμβάνετε τὴν ἀγάπην τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐκείνου· οὗτος ὁ ἐκείνους ἐκρίνει·	25		
44	Πῶς δύνασθαι μῆς πιστεύσαι· δοξάν παρα λήλῳ· λαμβά νοντες· καιτῷ δόξαν τὴν παρα	30		

Joh 5, 44

Joh 6, 2

Joh 6, 2

Joh 6, 7

$\bar{H}$ Κς περιτων πεντεαρτων κ, δυοϋ χ θυω:

- (2) $\frac{\tau\omega\kappa\rho}{\chi}$ α ε ποίει επί
 3 $\frac{\alpha\rho}{\bar{M}\bar{Z}}$ Ανῆλθεν δὲ εἰστο
 $\bar{\Gamma}$ ὁ ρος οἷδ'· καὶ ἐκ
 4 $\frac{\bar{M}\bar{H}}{\bar{A}}$ Ἡν δὲ ἐγγύστο πα
 $\bar{H}$ σχα ἦε ὀρήτ
 5 $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ Ἐπάρσ' οὐν τῶν
 $\bar{M}\bar{\Theta}$ σοφθαλμοῦς
 $\bar{A}$ οἷδ'· καὶ ἰθεασάμε
 νοσότηόχλοσπ
 ολύσ ἐρχεται
 προσαυτόν· λε
 γει προστον φί
 λῖπον: πό θ' ἐνα
 γοράσωμενάρ
 τουσ· ἵνα φάγω
 σιν οὗ τοι:
 6 Τούτο δὲ ἔλεγε
 ἐνπειράζων αὐ
 τὸν: αὐτοσ γ
 ἀρ' ἡδεῖ τι ἡμελλ
 ἐνποιεῖν:
 7 Ἀπεκριθη αὐτ
 ῶ φίλιππος: δι
 ακοσίον δὲ ἀνὰ

- ωνάρτοιου κα (7)
 ρκοῦσιν αὐτοί
 σ: ἵνα ἑκαστος
 βραχύ τι λάβῃ:
 5 Λέγει αὐτῷ εἰς 8
 ἐκτων μαθη
 των αὐτοῦ.
 ἀνδρέας· ὁ ἀδελφ
 ὅσπετρος ἰμω
 10 νος: ἐστὶν παιδά 9
 ριον ἐν ᾧ δε· ὁ δε
 εἰπέντε ἄρτους
 κρεινὴν οὐσ'· καὶ ἰ
 ὅσοι ψάρια: ἀλλὰ τ
 15 αὐταί εστιν ἐν
 ὅτοσούτους:
 Εἰπεν δὲ οἷς: ποιη 10
 σατε τοὺς ἄνθ
 σ ἀναπεσῖν: ἡν δὲ
 20 χόρτος πολὺς
 ἐν τω τόπῳ:
 Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄ
 δρεστοι ἀριθμ
 ὀνώσει πεντακι
 25 σχείλιοι: καὶ ἰλα 11
 βῶν τοῦ σαρτου
 σ οἷδ' καὶ εὐχαρι
 στήσασ διέδωκ
 ἐν τοῖς μαθηταῖς:

Joh 6, 7

Joh 6, 11

Joh 6, 11

Joh 6, 15

(11)	οιδε μαθηταῖοι σανακειμένοις: ομοιωσκάιεκτ ωνοψαρίων ὅσ ον ἤθελον:		5	Θ̄ KZ περιτουεν θαλασση περιπατου: εσθαι· και αρπάζειν (15) αυτὸν· ἵνα ποιήσωσιν αυτὸν βασιλέα:	
12	Ἵδεδε πλήσθη σαν λεγει τοις μαθηταῖς αὐτοῦ: συναγάγετε τα περισσέυσαντα κλάσματα· ἵνα μη τι ἐξ αὐτων ἀπόληται:		10	Θ̄ NA Δ̄	16
13	Συνήγαγον οὖν· και εγέμησαν δωδε κακοφίνους κλ ασμάτων· εκ τῶ πέντε ἄρτων τῶ κριθίνον· ἀπεριέ σσευσεν τοῖς βε βρωκῶσιν:	15	20	Ἵδεδε οψίε γενετο κατέβησαν οἱ μ αθηταὶ αὐτοῦ ε πι τὴν θάλασσαν: και ἐμβάντες εις τὸ πλῆθος τῶν ἰσχυρῶν τοπέραντησθα λασσησιν και πε ρὶ ναυμῶν· και σκο τία ἤδη ἐγγόνει καὶ οὐκ ἠληλύθη προσαυτοῦ σοῖς: ἤτε θάλασσα ἀν έμου μεγάλου πνέοντος διηγ ήρετο· ἐληλακό τῶ· οὐκ ὤστα διό υς εἰκοσι πέντ ε· ἡ τριάκοντα· θεωροῦσιν τὸ ἵν περιπατοῦν τα ἐπι τῆς θαλάσσης: καὶ ἐγγύστω	18
14	Ἵδον ἄνθρωποι ἵδοντες· οὐκ ᾔδεισαν σημεῖον· ὅτι ἐλε γον· οὐκ ᾔδεισαν ἐστὶν ἄλλος οὐκ προφήτης· οὐκ στον κόσμον ἐρχομενος·:	25	30	19	
15	Ἵδον γινώσκοντες μελλουσιν ἐρχ				

Joh 6, 15

Joh 6, 19

Joh 6, 19

Joh 6, 24

- (19) πλοίου γ' εἰνόμενον
καί εφοβήθησαν:
20 Ὅδε λέγει αὐτοῖς ἐγ
ώ εἰ μὴ φοβέσθαι:
21 Ἦθελον οὐν λαβεῖν α 5
υτονεῖστο πλῆθον·
καὶ ἐνθάδε στοπλῶν
ον ἐγένετο ἐπι
ησγήσ' εἰσὶν ὑπὲρ ἡγόν:
22 Τῆς πύριον ὁ χλο 10
NB
I
σεσθηκῶς περαν
τησθαλάσσης. εἶδο
οτι πλοῖα ῥιονάλλο
ουκ ἦνεκε· εἰ μὴ
ἔνεκε· οἱ εἰσὶν ἐνεβ 15
ησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
καὶ ὁ τῶν· συνήσθη
ἐν τοῖς μαθηταῖς αὐ
τοῦ οἷς εἰστοπλοῖ
ῥιον· ἀλλ' αὐτοὶ 20
μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς
23 ἦλθον· ἀλλ' αὐτῶν
πλοῖα ῥια ἐκτιβερῖα
δ' οἱ. ἐγγύς τοῦ τόπ
ου ὅπου ἐφαγον 25
τον ἄρτον· οὐκ
ρηστήσαντο στοπλῶν:
24 Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ
χλοσ οτι οἱ σ' οὐ
κεσθιν ἐκεῖ· οὐ 30

Joh 6, 24

- δεομαθηταὶ αὐτοῦ: (24)
ἐνέβησαν αὐτοῖ
εἰς τὰ πλῆθ' αὐτῶν
θονεῖσκα περ' ν' α
οὐ μ' ἔζητουν τε
στονῖν· καὶ ἐν ῥῶ
25 τεσ' αὐτῶν πέρα
τησθαλάσσης. εἰ
πον αὐτῶν· ραββί
πότε ᾤδε γέγονας:
26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς
οἷς καὶ εἶπεν· ἀμὴ
ν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ζητεῖτε με· οὐχ
ὅτι εἶδετε σημεῖ
α· ἀλλ' ὅτι ἐφάγε
τε ἐκ τῶν ἄρτων
καὶ ἐχορτάσθητε:
27 Ἐργάζεσθε μὴ
την βρώσιν τῆν
ἀπολυμένην· ἀλλ'
ατὴν βρωσίν τῆν
μενουσαν εἰς ζω
ην αἰωνίου· ἡ ν' οὐ
ἴστω ἁν' οὐ ὑμ
ιν δώσει· τοῦτο
γὰρ ὁ πᾶς ἐσφρα
γισεν ὁ θς· 28
Εἰπον οὖν πρὸς αὐ
τον τι ποιήσωμεν

Joh 6, 28

Joh 6, 28

Joh 6, 34

K

(28) ἵνα ἐργάζωμεθα τα ἐρ
 γατοῦ θυ·
 29 Ἀπεκριθὴ ἰδοὺ καὶ εἶπε
 αὐτοῖς· τοῦτο ἐστὶ
 το ἐργον τοῦ θυ· ἵνα 5
 πιστευήτε εἰς ὃνα
 πεστὶ λενε κεῖνος·
 30 Εἰπον οὖν αὐτῷ
 τι ποιήσεις ἡμῖν·
 ἵνα ἰδῶμεν καὶ πιστέ 10
 υῶμεν σοὶ ἐργάζη·
 31 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐφ'
 ἀγόντο μάνθανειν
 ἐρημῶ· καθὼς ἐστὶ
 γεγραμμένον· ἀρτὸ 15
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δε
 δῶκεν αὐτοῖς φαγεῖν·
 32 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς·
 ἀμὴν· ἀμὴν λέγω ὑ
 μῖν· οὐ μὴ ὀψήσῃς δεδ 20
 ὠκεν ὑμῖν τὸν ἀρτὸν
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ'
 ὁ πῆρ' ἡμῶν διδωσὶν ὑ
 μῖν τὸν ἀρτον ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ τοῦ ἀλλήθ 25
 εῖνον· οὐ γάρ τος
 οὗτος δύεσθιν ὁ κα
 τὰ βαινὼν ἐκ τοῦ οὐ
 ρανοῦ· καὶ ζῶν διδο 30
 υσ τῷ κόσμῳ··
 34 Εἰπὼν οὖν προσαὐτὸν
 NE

Joh 6, 34

κε· παντοτε δόσῃ (34)
 μιν τὸν ἀρτον το
 υτον· εἶπεν οὖν 35
 αὐτοῖς οἱς· Ἐγὼ εἶπεν
 ὁ κόσμ^{ος}
 εἰμιο ἀρτοσὶ τῆς ζωῆς·
 Οὐ ἐρχομένου σπρ
 ος με οὐ μὴ πίνα
 σει· καὶ οἱ πιστευῶ
 εἰς ἐμε οὐ μὴ δι
 ψήσει ἰσχυροί·
 Ἀλλ' εἰπον ὑμῖν· ὅτ 36
 καὶ ἐσθίοντες καὶ πο
 τίζοντες οὐ μὴ πίστευ
 ετε·
 παντοδιδωσὶν ἡμῖν 37
 ὁ πῆρ' ὅτι προσεμε
 ξει· καὶ τότε ἐρχο
 μένον προσεμε
 οῦμεν καὶ βλαστῶμεν·
 Ὅτι κατὰ βεβήκα 38
 ἀπο τοῦ οὐρανοῦ
 οἱ· ἵνα ποιῶμεν τὸ θε
 λημα τοῦ πατρὸς· ἀλλ'
 ὁ πατὴρ ἐλθὼν
 πεμψάντος με·
 τοῦτο δεῖ εἶναι 39
 τὸ θελημα τοῦ
 πατρὸς· πεμψάντος με
 πατρὸς·
 ἵνα παντοδεδώκεν
 ἡμῖν τὸ θελημα τοῦ
 πατρὸς· ἀλλὰ ἀνασ
 τῆσθαι αὐτὸς τῆς
 ἀτῆς ἡμέρας·

Joh 6, 39

Joh 6, 40		Joh 6, 44	
40	^χ <u>αρ</u> ειπε <u>νοκο</u> [~]		
	τουτογαρ' εστι το θεληματος πρσμου ινα πα σο θεωροντον υιον και πιστευ ωνεισ αυτον ε χη ζωην αιωνιον. και αναστησας αυ τον εγω τη εσ χατη ημερα:	5	δυναται ελθειν προσεμε· αιαν μη οπηρ· οπεμ ψασμε ελκοιση αυτον· καγω α ναστησω αυτο τη εσχατη ημε ρα:· [†] εστιν γ
41	^{ΝΘ} Ε γογγυζωνου νο υιου δε ο ιπε ριαυτου οτι ει πενε γω ειμιο αρτο σοκατα βασεκτουου ρανου:	10	εγραμμενον εν τοις προφ ηταις· και εσον ται παντες διδ ακτοι θυ· πας ουνο ακουσα σπαρα του πρσ και μαθωνερ χετε προσεμε:
42	Και ελεγον ουχ' ουτο σεστιν ις ου υιο σιωσηφ' ου ημη σοιδαμ εν τον πρ̄α και την μρ̄α· πωσν υν λεγει· εγω ε κτου ουρανου καταβεβηκα:	15	Ουχο τι τον πρ̄α εορακεν τις:
	43	20	ειμ ησων παρα του θυ· ουτο σεωρακεν το ν πρ̄α:
	44	25	Αμην· αμην λε γω υμιν· οτι ο πιστευων εχ ει ζωην αιωνιον:
		30	Εγω εμιο αρτ' οστησζωης:
			οι πατερε συ μωνε φαγον
			^{ειπε} <u>νοκο</u> [~]
	Joh 6, 44	Joh 6, 49	

Joh 6, 49

Joh 6, 53

(49) ἐντηρηματωμα
 ννακααιπεθανον:
 50 ΞΔ Ουτοσεστινοαρτ
 οσοεκτουουραν
 ουκαταβαινων· ἰν 5
 ατήσεξαυτουφα
 γηκαιμηαποθανη:
 51 ἐγωειμιοαρτος
 οζων· οεκτουουρῶ
 ρανουκαταβας· εα 10
 ντισφαγηεκτου
 τουτουαρτουζ
 ησειειστοναιωνα·
 καιοαρτοςδεον
 ἐγωδωσωησαρξ' 15
 μουεστιν· ηνεγω
 δωσω ὑπερτηστ
 ο υκοσμουζωης:
 52 ΞΕ Ε μαχοντο
 ουνοιῦτου 20
 δαι οιπροσαλ
 ληλ ουσλεγο
 τεσ· πωσδυναται
 ουτοσημιντην
 σαρκαδουναιφαγει· 25
 53 Ειπενουναυτοις
 οιδ· αμήν αμηνλε
 γωῦμιν· εανμίφα
 γητετηνσαρκα
 του ὕιουτουανῶ· 30
 καιπιητεαυτουτοαιμα·
 Joh 6, 53

ουκεχετεζωη (53)
 ενεαυτοις· οτ 54
 ρογονμουτην
 σαρκα· καιπινων
 μουτοαιμα· ἐχι
 ζωνναιωνιονκα
 γωαναστησωαυτο
 τησεχατημερα:
 Ηγαρσαρξ' μουα 55
 ληθωσεστινβρω
 σεις· και τοαιμα
 μουαληθωεσ
 τιν ποσις:
ΧΑΡ Οτρωγωνμου 56
 τηνσαρκα· καιπι
 νωνμουτοαιμα·
 ενεμοιμενκαγο
 εναυτω· καδωσ 57
 απεστιλενμεο
 ζωνπῆρ· καγωζ
 ωδιατονπῆρα· και
 ωτρωγωνμεκα
 κεινοσζισιδιεμε:
 Ουτοσεστινοαρ 58
 τοσ οεκτουου
 ρανουκαταβας·
 ουκαδωσφαγῶ
 οιατερες ὑμῶ
 τομανακααιπε
 θανον· στρογο
 τουτοντον
 Joh 6, 58

Joh 6, 58

Joh 6, 64

(58)	αρτονζησει ειστ οναιωνα:		ὑμωντινεσοιου	(64)
59	Ταυταειπεν ενσυ ναγωγειδιδασκω		πιστευουσιν:	
60	ενκαραρναουμ' πολλοιουνακου σαντες εκτω μαθητωναυτου ειπον· σκληρος εστινουτοσολο γος· τησδυνατέ αυτουακουειν:	5	ΟΒ Ηδειγαρ' εξαρχης οιςτινες εισινοι μηπιστευοντε ς· καιτισεστινοπ αρδωσωναυτον:	
61	Εγνωουνοιςενεα υτω· οτιγογγυ ζουσινπεριτου τουοιμαθηταιαυ του· ειπεναυτοις· τουτουῦμινσκα νδαλιζει:	10	ΟΓ Καιελεγενδιατο υτοειρηκαῦμιν οτιουδειςδυνατ αιελθῆνπροσμε εανμηῆδεδομε νοναυτωεκτουπρσ:	65
62	Εανουνθεωρητε τονῦιοντου ανδραπουαναβε νονταουηντο προτερον:	15	Εκτουτουουνπ ολλοιτωνμαθη τωναυτου απ ηλθονειστ αοπισω· καιουκ ετιμε τ' αυτ ουπε ριεπατου ν:	66
63	Τοπᾶεστιντοζ ωοποιουν· ησαρξ' ουκωφίλιουδεν:	20	Ειπενουνοις τοι σδωδεκαμαθη ταις· μηκαιῦμαι σδελετεὑπαγει:	67
64	Ταρηματααεγαλε λαληκαῦμιν· πᾶ εστιν. καιζωῆς τιν' αλλεισινεξ'	25	Απεκριθηαυτωσ ιμωνπετρος· κε προστινααπ ελευσομεθα:	68

Joh 6, 64

Joh 6, 68

Joh 6, 68

Joh 7, 3

<u>τ ᾱ τ δεβδομᾶ ευαγγε²⁾</u>			
(68)	ρρηματαζωησαιω	γεειστηνίουδαια.	(3)
69	νιουχεις· καιημ ειςπεπιστευκαμε ⁺ καιεγνωκαμενοτι συειοχ ^σ οὔϊοστου θυ:: τουζωντος ^ξ <u>†</u>	ἵνακαι οἰμαθητὲ σουθεωρησωσιν ταεργαasuποιεις:	
70	Απεκριθηαυτοιςοἷς· ΟΕ ουκεγωῦμαστου σδωδεκαεξελεξα μην· καιεξ' ὑμων	5 Ουδειςγαρενκρ υπτωτιποιει και ζητει ενπαρρησι αυτοσειναι: εἰ ταυταποιεις. φα	4
71	εισδιαβολοσεστι. ελεγενδετονῖ ουδαν σιμωνοσα ποκαρυωτου. ου τοσγαρ· εμελενπ	10 νερωσονσεαυτο ⁺ τωκωσμω. ουδε γαρ' οιαδελφοιου τουεπιστευον εισαυτον: λεγει	5 6
7, 1	αραδιδωναιαυτο ⁺ εισωνεκτωνδωδεκα: Καιμεταταυτα <u>τωκρ</u> <u>πε</u> <u>χ</u> <u>αρ</u> ριεπατειοῖς εντη γαλιλαια. ουγαρ' ηθ	15 ουναυτοις οἶδο καιροσσοεμοσ ουπωπαρεστιν· οδεκαιροσοῦμ ετεροσπαντο 20 τεεστινετοιμοσ:	
	ελεεντηῖουδαια περιπατειν· οτιε ζητουναυτονοι ἰουδαιοι αποκτειναι:	Ουδυναται οκοσ 7 μοσμησεινῦμασ· εμεδεμησειοτι εγαμαρτυρωπ 25 εριαυτου· οτιτα εργα αυτουπων ηραεστιν: ὑμει 8 σ αναβηται ειστ ινεορτην· εγω 30 ουπωαναβαινω ειστηνεορτην ^ν ταυτην:	
2	Ηνδεεγγυσηεορ τητωνῖουδαιων· ησκηνωπηγια:		
3	Ειπονουνπροσαυ τονοιαδελφοιου του. μεταζι θηε ντευθεν. καιῦπα		

	Joh 7, 8		Joh 7, 14	
	<u>τ̃ Δ: μ εσοπεντηκοστη:</u>			
(8)	οτι̃εμοσκαιροσου		σκεν. εθαυμαζ	15
	πωπεπληρωται:		ονουνοϊουδαιοι	
9	Ταυταειπωναυτοις		λεγοντες· πωσο	
	έμινενεντηγαλ		υτοσγραμματα	
10	ιλαια: ωσδεανε	5	οιδενμημεμαθ	
	βησανοιαδελφοι		ηκο̃σ:	
	αυτου. τοτεκαι		Απεκριθηδεαυτο̃ι	16
	αυτοσανεβηεισ		σ ο̃ις καιειπεν. ηε	
	τηνεορτηνου		μηδηδαχηουκε	
	φανερωσ· αλλ'ωσ	10	στινεμη· αλλατ	
	ενκρυπτω:		ουπεμψαντοσμ	
11	Οιουν̃ιουδεοιεζ		ε· εαντησδελητ	17
	ητουναυτονεν		οδελημααυτου	
	τηεορτηκαιελεγο̃·		ποιειν. γνωσεται	
	πουεστινεκειν	15	περιτησδιδαχη	
12	οσ· καιγογγυσμ		σποτερονεκτ	
	οσπεριαυτουη		ου̃νυ εστιν· ηε	
	νεντοισοχλοις:		γαπεμαυτουλαλω:	
	Οιμενγαρ'ελεγον		Οαφεαυτουλαλ	18
	οτιαγαθοσεστιν·	20	ωντηνδοξαντ	
	αλλοιδεελεγον		ην̃ιδιανζητει· ο	
	δυαλλαπλανατο̃		δεζητοντηνδ	
13	οχλον: ουδειςμ		οξαντουπεμ	
	εντοιπαρρησιαν		ψαντοσαυτον	
	ελαλήπεριαυτου	25	ουτοσαληθησ	
	διατονφοβον		εστιν: καιαδικι	
	των̃ιουδαιων: †		αεναυτου: κε	
14	<u>χ</u> <u>αρ</u> Ηδηδε τ̃ησεορ		στιν:	
	τησμεσαζουσης:		Ουμω̃σησδεδ	19
	ανεβηο̃ις ειστ	30	ωκεν̃μιντο	
	ο̃ιερονκαιεδιδα		ν νομ̃ων· και	
	Joh 7, 14		Joh 7, 19	426

	Joh 7, 19		Joh 7, 25	
(19)	ουδεις εζ' υμων π οιει τον νομον. τι μεζητιτε αποκ		ντινε σεκτωνι (25) εροσολυμιτων· ουχ ουτος εστι	
20	τιναι· απεκριθη οχλος και ειπεν· δαι 5 μονι ονεχεις. τισ εζητια αποκτιναι·		ονζητουσιν απο κτιναι· και υδε πα 26 ρρησια λαλει και ο υδεν αυτω λεγουσι·	
21	απεκριθη αυτοις ο ις και ειπεν· ενε ργονε ποιησα και 10 παντες θαυμαζ		Μη ποτε αλλη θωσ εγνωσαν οιαρχο τε σοτι ουτος	
22	εται· δια τουτο μ ω υσησ δεδωκεν υμιν την περιτο 15 μιν· ουχ' οτι εκτ		εστιν ο χς· αλλα 27 τουτο νοιδαμε ποθεν εστιν· ο δε χρηστος οτα	
	ουμα υσεωσ εστι· αλλ' εκ των πατε ρων, και εν σαββατω περιτεμνετε ανων·		εστιν· Εκραξεν ουνε 28 Ος ντω ιερωδιδ	
23	Επεριτομην λαμ βανιο ανθρωπος εν σαββατω· ινα μ ηλυθη νομος ο μα υσεως· εμοι 20 χολατε οτι ολο		ασκων ο ις και λ εγων· κα μεοι δατε και οιδατε ποθεν ειμι· και απεμ αυτου ου	
	ανων εν σαββατω υγιη ποιησα·		κεληλυθα· αλ λεστιν αληθιν ος ο περ ψαμε·	
24	Μη κρινητε κατο ψιν· αλλα την δι καιαν κρινις κρι 30		ον υμεις ου κοι δατε εγω ιδα αυτο νοτι παρα	
25	νατε· ελεγον ου		αυτω ειμι· και ε	29
	Joh 7, 25		Joh 7, 29	

Joh 7, 29		Joh 7, 34	
(29)	κεῖνοσμεαπεστηλἐ:	καὶ οὐ ποῦναι ἐγ	(34)
30	<u>ΟΖ</u> Ἐξήτουνον ναυ	ω· ὑμεῖς οὐδὲ	
	τον πιασαι· καὶ ἐ	να σθελελθῆναι:	
	ξηλθεν ἐκ τῆς	Εἰπον οὐνοῦ	35
	ειροσάντων· καὶ	δαι οἱ προσεαυ	
	οὐδεὶς ἐπεβαλἐ	τοῦς· ποῦ οὐτ	
	επαυτον τὴν χει	οσμελλει πορ	
	ρα· οἱ οὐ πω ἐλθ	εὐεσθαι· οἱ τῆμ	
	λυθη ἡ ῥα αὐτοῦ·:· †	εἰς οὐχευρησο	
31	<u>ΟΗ</u> Ἐκ τοῦ ὅλου π	μεναυτον· μὴ	
	ολλοι ἐπιστεῦ	τι εἰς τὴν διασπ	
	σαν εἰς αὐτον· καὶ	οραντων ἐλλῆ	
	ἐλεγον ὅτι ὅτα	νων μελλει πο	
	νελθῇ ἡ τιπλιο	ρευεσθαι καὶ ἰδ	
	να σημιαποῖσθαι	ιδασκεῖν τοῦ	
	ων οὐ τοσποῖει:	σε λληληθῆσ· τ	36
32	Καὶ ἡκουσαν οἱ φαρ	ῆσεσθιν ὅλο	
	ισαῖοι τοῦ ὅλου	γοσ οὐ τοσ· ὄν	
	υγογγύζοντες	εἶπεν· ζήτησε	
	ταῦτα περὶ αὐτοῦ:	ταίμεκα οὐχ' ἐ	
	<u>ΟΘ</u> Καὶ ἀπεστὶ λανοῖα	υρησεται· καὶ οὐ	
	ρχ' ἱερεῖς· καὶ οἱ φ	ποῦναι ἐγώ	
	αριστοὶ οὐ πῆρετ	οὐδὲ νασθαίε	
	ας· ἵνα πιασῶσιν αὐτό:	λθῆναι:	
33	<u>Π</u> Εἰπεν οὐνοῦ· ε	<u>Χ</u> <u>α</u> ρ <u>ρ</u> Ενδε ἔτι ἐσ χ	37
	τιχρονονμικ	ατὶ ἡμερὰ	
	ρον μεθ' ὑμῶν	ἡμεγαλη τῆσε	
	μι· καὶ ὑπαγωπρ	ορτῆς· ἴστηκε	
	οστον περὶ πάντας:	οἱς καὶ ἐκράζε	
34	<u>ΠΑ</u> Ζητησεται με καὶ	ν λεγών· ἐάν τι	
	οὐχευρησεται	σδιψαερχεσθ	
Joh 7, 34		Joh 7, 37	

Joh 7, 37

Joh 7, 42

(37)	απροσμεκαιπιν	χ̄σερχεται:	(42)
38	ετω· οπιστευων	ΠΔ Σχισμαουνεγε	43
	εισεμεκαθωσειπ	νετοεντωχλ	
	εν ηγραφη· ποταμ	ωδιαυτον:	
	οι εκτησκοιλιασα	5 ΠΕ Τινεσδεηθελον	44
	υτουρευουσιν	εξ αυτονπιασαι	
	υδατοσζωντος:	αυτον· αλλου	
39	Τουτοδε ειπενπε	δεις επεβαλε	
	ριτουπ̄νσ· ουημ·	επαυτοντασχειρας:	
	ελλονλαμβανειν	10 Πς Ηλθονουνοιπη	45
	οπιστευωντε	ρεταιπροστου	
	σ εισαυτον: ουπ	σ αρχιερεις και	
	ωδεηνπ̄να· οτι ισ	φαρισαιουσ· και	
	ουπαεδοξασθη:	ειπαναυτοεκ	
40	ΠΒ Οιουνεκτου ο	15 εινοι· διατιου	
	χλουακουσαν	κειγαγετεαυτον:	46
	τεσαυτουτω	απεκριθησαν	
	νλογωνελεγο·	οι υπηρετε· ο	
	ουτοσεστιναλ	υδεποτ̄εουτ	
	ηθωσοπροφητης:	20 οσ ελαλησεναν̄σ·	
41	Αλλοιδεελεγονο	ωσουτοσοαν̄σ:	
	υτοσεστινοχ̄σ:	Απεκριθησανο	47
	ΠΓ Οιδεελεγον· μηγ	υνοιφαρισαιοι·	
	αρεκτησγαλιλαι	μηκαι υμησπε	
	ασοχ̄σ ερχεται·	25 πλανησδε· μη	48
42	ουχ' ηγραφηειπε	τισεκτωναρ	
	οτιεκτουσπερ	χοντωνπιστ	
	ματοσδαυειδ:	ευει εισαυτο·	
	καιαποβηθλεε	ηεκτωνφαρι	
	μησκαμησο	30 σαιων· αλλοο	49
	πουηνδαυειδ' ο	χλοςουτος	

Joh 7, 42

Joh 7, 49

	Joh 7, 49		Joh 8, 13	
(49)	ομηγινωσκωντῶ		τυρεῖς· ἡμαρτυ	(13)
	νομον· επαράτοι		ριασουςουκεστι	
50	εἰσιν· λεγεινικο		αληθης· Απεκ	14
	δημοσπροσαντους·		ριθητοῖς και ειπεν	
	οελθοννυκτος	5	αυτοις· καγωμ	
	προσαντοντοπρ		αρτυρωπεριε	
	οτερονεισωνεξ		μαυτου. αληθης	
51	αυτων. μηνομ		εστινημαρτυ	
	οσημωνκρινειτο		ριαμου. οτιοιδα	
	ανῶν· εανμηακο	10	ποθενηλθον· και	
	υσηπρωτονπαρα		πουὑπαγω· ὑμ	
	υτου· καιγνώτι		εισδεουκοιδα	
52	ποιει· Απεκριθ		τεποθενερχ	
	ησαναυτωκαιειπα·		ομαι. καιπουὑπ	
	μηκαισυ εκτησ	15	αγω· ὑμειςκα	15
	γαλιλαιασει· ερευ		τατηνσαρκα	
	νησονκαῖδε· οτι		κρινετε· εγω	
	προφητησεκτη		ουκρινωουδε	
	σγαλιλαιασουεγειρεται·		να· και εανκρι	16
8, 12	Παλινουναυτοισε	20	νωδε εγω· ηκ	
	^χ <u>αρ</u> λαλησεν οἱς λεγω·		ρισισ ηεμηαλη	
	Ἐγωειμιτοφωσ		θεις εστινοτι	
	τουκοσμου· οα		μονοσουκει	
	κολουθωνεμοι·		μι· αλλ'εγωκαι	
	ουμηπεριπατη	25	οπεμψασμε	
	σειεντησκοτια·		πηρ' και εντωνο	17
	αλλεξειτοφω		μωδετωὑμετ	
	στησζωησ· ∴ ¶		ερωγεγραπται·	
13	Ειπανουναυτοι		οτιδυοανθρωπ	
	φαρισεοι· συπε	30	ωνημαρτυρια	
	ρισεαυτουμαρ		ληθησεστιν·	
	Joh 8, 13		Joh 8, 17	

Joh 8, 18

Joh 8, 22

18 Εγω ειμι ο μαρτυρων
περι εμου. και
μαρτυρι περι εμου
ου περι ψαψε πηρ'
19 ελεγονουν ουτ
ωπου εστινο πηρ' σου:

ΠΖ Απεκριθη ο ιουδαιος
ερεοιδατε· ου
τε τον π̄ρα μου. ει
εμεη δε ιτε και το
π̄ρα μου ει δε ιτε αν:

20 ΠΗ Ταυτα τα ρηματα
ελαλησεν εν τω γ
αζοφυλακιω· δι
δασκων εν τω̄ε
ρω και ουδεις επι
ασεν αυτον· οτι
ου πω εληλυθη η
ωρα αυτου· ^ϕ

21 ΠΘ Ειπεν ουν παλιν αυ
τοις ο ιδ̄. εγω ῡ
αρ̄ παγω και ζητησ
ετε με. και εν τη
αμαρτια ῡμων ανα
ποθανισθε· οπου
εγω ῡπαγω ῡμεις
σουδυνασθε ελθεῑ:

22 Ελεγον ουν ο ῡιου
δαιοιμητια αποκ
τενιε αυτον· οτ
ι λεγει οπου εγω

Joh 8, 22

ῡπαγω ῡμεις ουδ
(22) υνασθε ελθειν:

Και ελεγεν αυτοις 23

5 σ' ῡμεις εκ των

κατω εστε· εγω

5 ω εκ των ανων ει

μι· ῡμεις εκ του

υκοσμου του

10 του εστε. εγω

ουκειμι εκ του

10 υτου του υκοσμου:

Ειπον ουν ῡμιν· 24

οτι απο θανισθε

εντε σαμαρτη και σῡμων·

15 Εαν γαρ μη πιστε

υσητε μοι οτι ει

γω ειμι· απο θαν

ισθαι ενται σαμα

ρται και σῡμων·

20 Ελεγον ουν αυτοις 25

ω συτη σεις:

Ειπεν αυτοις ο ιδ̄

την αρχην οτι

και λαλω ῡμιν·

25 26 πο̄λα εχω περι

ῡμων λαλεις και

κρινεις· αλλ οπ

εμψαψε αλη

θησες τιν· καγω

30 αηκουσα παρ αυ

του ταυτα λα

Joh 8, 26

Joh 8, 26

(26) λωειστονκοσμ
 27 ον· ουκεγνωσανο
 τιτονπ̄ρααυτοις
 ελεγεν:

28 Ειπενουναυτοις·
 ο̄δοτανϋψωση
 τετονϋιοντου
 αν̄οῡτοτεγνωσ
 εσθεοτιεγωειμι·
 καιαπερααυτου
 ποιω ουδεν· αλλα
 καθασειδιδασ
 ενμε οπηρταυτα
 λαλω:

29 Καιοπεμφασμεμ
 ετεμουεστιν·
 ουκαφηκενμε
 μονον· οτιεγωτ
 ααρεστααυτω
 ποιωπαντοτε:

30 Ταυτααυτουλαλ
 ουντοσ· πολλοι
 επιστευσαν εισ
 αυτον:: †

31 Ελεγενουν̄ο̄ι·
 ὁ
 ἄρ̄ π̄ροστουσπε
 πιστευκοτας
 αυτω̄ιουδαιουσ·
 εανϋμεισμηνη
 τεεντωλωγωτω
 ερωαληθωσμα

Joh 8, 31

Joh 8, 31

δητεμουεσται· (31)
 καιγνωσε σθετ
 ηναληθειαν· και
 ηαλιθια ελευθ

5 ερωσειϋμας:
 Απεκριθησαν· π
 ροσαυτον· σπ
 ερμααβρααμ'ε
 σμενκαιουδε

10 νιδεδουλευκα
 μενπωποτε
 πωσσυλεγεισ
 οτιελευθεροι
 γενησεςθαι:

15 Απεκριθηαυτοι
 σο̄ις αμην αμην
 λεγωϋμιν οτιπ
 ασοποιωντηνα
 μαρτηανδουλ

20 οσεστιντησα
 μαρτιας· οδεδ
 ουλωσουμενι
 εντηοικεια εισ
 τωναιωνα· οϋ̄ιο

25 σμενει εις των
 αιωνα· εανουν
 οϋ̄ιος ϋμασελ
 ευθερωσει· ον
 τωσ ελευθεροι

30 εσεσθαι· ο̄ιδα οτ
 ισπερμααβραα

Joh 8, 37

Joh 8, 37

Joh 8, 42

- (37) μ'εστε· ἀλλὰ ζητή
τε με αποκτιναί·
οτι ο λογος σε μο
σου χαριενϋμιν·
- 38 Εγω αε ορακα παρα
τω πρῖμου λαλω·
και υμεις δυναηκ
ουσατε παρα του
πρῶτων ποιειτε·
- 39 Απεκριθησαν αυτω
και ειπαν· ο πῆρ' ημ
ων αβραμ' εστιν·
Λεγει αυτοις ο ιδ· ει
τε κνατου αβρα
μ' ητε· τα εργα τ
ου αβραμ' εποιη
τε νυν δε ζητει
τε με αποκτιναί
ανων· οστηναλη
θειαν λελαληκα υ
μιν· ην ηκουσα πα
ρα του πρῶμου·
του το αβραμ·
- 40 τε νυν δε ζητει
τε με αποκτιναί
ανων· οστηναλη
θειαν λελαληκα υ
μιν· ην ηκουσα πα
ρα του πρῶμου·
- 41 ου κε ποιησεν· υ
μεις ποιειτε τα ε
ργα του πρῶμου·
Ειπαν ουν αυτω ημ
εισε κ πορνια σου
γεγεννημεθα· ε
να εχομεν πατο
δν· ειπεν αυτοις ο ιδ·
- 42 δν· ειπεν αυτοις ο ιδ·

Joh 8, 42

- (42) ειοδσ πῆρ' υμων
ην ηγαπατε ανεμ
ε· εγω γαρ εκ του
υψεληθον και
ηκω· ∴ ¶
- 5 Ου γαρ απεμαν του
εληλυθα· αλλ' εκει
νοσ με απεστιλε·
δια τι την λαλιαν
- 10 την εμην ουγιν
ωσκετε· οτι ου
δυνασθε ακου
ην τον εμων λο
γον· υμεις εκτ
- 15 ου πρῶτου διαβ
ολου εσται· και
τασ επιθυμιασ
του πρῶτων
θελετε ποιειν·
- 20 εκεινοσανθρω
ποκτονοσ ηνα
παρχησ· και εντι
αληθια ου κεσθη
κεν· οτι ου κεσ
- 25 τιν αληθια εν αυτω·
οταν λαλητω σε
υδοσ εκ των ιδ
ων λαλει· οτι σε
υστησ· εστιν
- 30 και ο πῆρ' αυτου·
Εγω δε οτι την
- 45

Joh 8, 45

Joh 8, 45		5oh 8, 51	
(45)	αληθιαν λεγω ουπι στευετε μοι:	τηριση· θανατον	(51)
46	Τισεξ' υμων ελεγχει με περι αμαρτιας ειαληθειαν λεγω δι	ου μη θ εωρηση ειστοναιωνα:	
	ατι υμεις ου πιστ ευετε μοι:	Ειπαν αυτω ου του	52
47	Οωνεκ του θυ τα ρηματα του θυα κουει δια του το	δαιοι νυνεγνω καμεν οτι διαι μονιονε χεις·	
	υμεις ουκακου ετε οτι εκ του θυ ου κεστε:	αβρααμ απεθα νεν και οι προφ ηται· και συ λεγει	10
48	Απεκριθησαν ου του δαι οικαι ειπαν αυτω·	σ εαν τη στον λο γον μου τηρηση ου μη γευσεται θανατου ειστω	
	ουκαλοσ λεγω μ εν ημεις οτι σα μαριτησεις και δαιμονιονε χεις:	ναιωνα· μη συ μι	53
49	Απεκριθη ο ιδ και ει πεν εγω δαιμωνι ον ου καίχω· αλλα	ζων ει του πρσ ημων αβρααμ· ο στησ απεθανεν και οι προφηταια πεθανον· τηνα	
	τιμων τον πρσραμου· και υμεις ατιμαζ	σε αυτον ποιεις:	
50	ετερε εγω δε	Απεκριθη ο ιδσα	54
	ου ζητω την δοξ αν μου εστιν ο ζητων και κρινων:	νεγω δοξασωε μαυτον· η δοξα μου ουδενεσ τιν· εστιν ο πρ μου δοξαζων με· ον υμεις λε γεται οτι θση	
51	Αμην αμην λεγω υ μιν· εαντιστον	μων εστιν· και ου	55
	λογον τον εμον ειπεν ο κς αμιν αμιν λεγο υμιν	κεγνωκατε αυτον	

Joh 9, 7

- (7) γενιψε ειστηνκολυ
βηδραντουσιλωα· οε
ρμηνευεταπεστα
λμενος:
Απηλθενουνκαιενιψα 5
το· καιηλθενβλεπων:
8 Οιουνγειτωνες καιοι
θεωρουντεςαυτο
τοπροτερονοτιπ
ροσετησιν· ελεγο
ουχ' ουτοσεστιν 10
οκαδεζομενοςκαι
προσετων· αλλοιε
λεγονουτοσεστιν:
9 Αλλοιδε ελεγονουχι· 15
αλλ' οτιομοιοςαυτω
εστιν· εκεινοςελε
10 γενοτιεγωειμι· ε
λεγονδυναυτω· π
ωσουνανεωχθησαν 20
σου οιοφθαλμοι:
11 Απεκριθηεκεινος·
ανθρωποσολεγο
μενος ις· πληονε
ποιησενκαιπεχρ 25
ισενμουτουσοφ
θαλμους· καιειπεν
μοι· υπαγε ειστον
σι λα· ανκαινιψαι· απ
ελθωνουνκαινιψα 30
μενος ανεβλεψα:

Joh 9, 11

Joh 9, 12

- Ειπονουναυτω· που 12
εστιν· εκεινοςλεγει
αυτοιςουκοιδα· α 13
γουςιναυτονπρο
στουςφαρισαιους
τονποτετυφλον·
ηνδεσαββατονοτε 14
τονπηλον· εποιησεν
οις· καιανεωξεναυ
τουτουσοφθαλμους:
Παλινουνηρωτωναυτο 15
καιοιφαρισαιοιπωσ
ανεβλεψας:
Οδεειπεναυτοις·
πληονεπεδηκεν
μουεπιτουσοφ
θαλμουςκαι ενιψα
μηγκαιβλεπω:
Ελεγονουν εκτων 16
φαρισαιωντινες·
ουκεστινουτοσ
παραδ^υο^αν^ος· οτι
τοσαββατονουφ
υλασει· αλλοιελεγο·
πωσδυναταιαν^ος
αμαρτωλοστοιου
τασημιαποιην· και
σχισμαηνεναυτ
οις· λεγουσινουν 17
τωτυφλωπαλιν·
συτιλεγεισπεριαυτου.

Joh 9, 17

Joh 9, 17

Joh 9, 21

(17)	οτι ανεωξεν σου το υσφοδαλμους:		εαυτου λα λησει:	(21)
	Οδε ειπεν· οτι προ φητης εστιν:		Ταυτα ειπον οι γονει σαυτου. οτι φοβ ουν το του σιουδ αιουσ· ηδη γαρ συν ετεθιν το σιουδ δεοι· ινα εαν τις α υτο νομολογει σει χν απο συνα γαγος γενηται:	22
18	Ου κεπιστευον δε οι ουδαιοι περι αυτου. οτι ην τυφλος και α νεβλεψεν· εωσο του εφωνησαν του σγονεισαυτου	5	Δια του τοι γον εισαυτου ειπον οτι ηλικια ανεχει αυτο νερωτισαται:	23
	του αναβλεψαντος·	10		
19	και ηρωτησαν αυτο υς λεγοντες· ουτ ο σεστιν ουδ ο σιμω· ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγενν ηθη. πως ουν βλεπει αρτι:	15	Εφωνησαν ουν τον α νον εκ δευτερ ου οσιν τυφλος· και ειπαν αυτω· δ ο σδοξαν τωδω· ημεις οιδαμεν οτι ου το σο ανδρ αμαρτολο σεστιν:	24
20	Απεκριθησαν αυτοις οι γονεισαυτου και ειπον· οιδαμεν οτ ι ου το σεστιν ουδ ο σιμων· και οτι τυ φλος εγεννηθη· π ωσδε ουν βλεπει ου κυδαμεν· ητις αυτο	20	Ειπεν ουν εκεινο σει αμαρτολος εστιν ου κοιδα· ενοιδα οτι τυ φλος να ρτιβ λεπω:	25
	υ ανεωξεν το σο φθαλμους ημεις ου κοιδαμεν· αυτο ερωτησατε ηλικει ανεχει· αυτο σπερι	25	Ειπον ουν αυτω παλιν τι εποιησε σοι·	26
21		30		

Joh 9, 21

Joh 9, 26

	Joh 9, 26		Joh 9, 30	
(26)	πασανεώξενσο		ουτουσοφθαλ	(30)
	υτουσοφθαλμ		μους. οίδαμε	31
27	ους: απεκριθη		νοτιοθσαμα	
	αυτοις· ειπονϋ		ρτωλωνουκα	
	μνηδηκαιουκη	5	κουει· αλλεαν	
	κουσατε. τιθ		τισδεοσεβησ	
	ελετεπαλινακ		η· καιτοθελη	
	ουειν· μηκαιϋμ		μααυτουποι	
	εισδελετεαυτο		η. τουτουακουει:	
	υμαθητοιγενεσθαι:	10	Εκτουαιωνο	32
28	Οιδεελοιδορησα		σουκηκουσθ	
	αυτονκαιειπον		ηοτιανεωξεν	
	αυτω· συμαθη		τισοφθαλμο	
	τηςεκεινουει·		υστυφλουγε	
	ημεισδετουμ	15	γεννημενου·	
	ωϋσεωσ εσμεν		ημηηνπαραϋ	33
29	μαθηται: ημεις		οαν̄ος· ουκ̄̄ιδ	
	οιδαμενοτιμω		υνατοποιην	
	ϋσιελαλησενο		ουδεν:	
	θ̄στουτονδε	20	Απεκριθησανκ	34
	ουκοιδαμενπ		αιειπαναυτω·	
30	οθενεστιν: απ		εναμαρτηαισ	
	εκριθηροανθρω		συεγεννηθησ	
	ποσκαιειπεναυ		ολος· καισυδι	
	τοις· εντούτω	25	δασκεισημας·	
	γαρθαυμαστο		καιεξεβαλον	
	εστιν· οτιϋμ		αυτονεξω:	
	εισ ουκοιδατ		Ηκουσεν δεοῑθ	35
	εποθενεστιν·		οτιεξ εβάλω	
	καιανεωξενμ	30	αυτο νεξω·	
	Joh 9, 30		Joh 9, 35	

Joh 9, 35

Joh 9, 41

- (35) και ευρυναν τον
ειπεν αυτω· συ πι
στευεις εις τον
36 υιον του υιου· απε
κριθη κεινος και 5
ειπεντισεστιν κε·
ινα πιστευσω εις
37 αυτον· ειπεν αυ
τω ο υιου· και εωρακ
εσαν τον· και ο λα 10
λογμετα σου εκ
38 εινοσεστιν· ο δε ει
πενπιστευω κε·
και προσεκυνησ
εν αυτω·: $\frac{\chi}{\alpha\rho}$
39 Και $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ ειπεν ο υιου εις
κριμα εγω εις το
κοσμον του το
ηλθον· ινα οι μη β
λεπωντες βλεπ
ωσιν· και οι βλεπο
τες τυφλοι γενωντε·
40 Ηκουσαν εκ των
φαρισαιων ταυτα
οι μετα του του
τες· και ειπον αυτω·
μη και ημεις τυ
φλοι εσμεν·
41 Ειπεν αυτοις ο υιου·
ει τυφλοι ητε· ου 30

Joh 9, 41

- κειχετε αμαρτι (41)
αν· νυν δε λεγετε
οτι βλεπομεν
η αμαρτια αυμων
μενει· Αμην 10, 1
αμην λεγω υμιν·
ο μη εις ερχομ
ενοσ διατησθ
ρασεισ τη ναυλην
των προβατων·
αλλα αναβενων
αλλαχοθεν· ε
κει νοσ κλεπτ
ησεστιν και ληστης·
 $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ 15 $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ Ο δε εις ερχομ 2
ενοσ διατησθ
ρας· ποιμενεσ τη
των προβατων·
τουτω ο θυρω 3
ροσανοιγει· και
τα προβατα τη
σφωνησ αυτου
ακουει· και τα
δια προβατα κα
λεικατο νομα·
και εξαγει αυτα·
οταν τα ιδια πα
τα εκβαλη· ερ
προσθεν αυτων
πορευεται και τα 4

Joh 10, 4

Joh 10, 4		Joh 10, 9	
(4)	προβαταακολου θηαυτω· οτιοιδ ασιν αυτου τη̄	εισελθῃσ' αὐτῶν	(9)
5	φωνην· αλλ' οἱ αδελφου μη ακολου θουσιν αὐτῷ· αλ λα φευξονται αὐτου· οτι οὗ κοι δ' αὖτις τῶν	5 μηνυρησιν· ἡ οκλεπητῶν σου ἐρχεται ἐμὴ να κλέψῃ καὶ θυσῇ καὶ ἀπολεσῇ·	10
6	Ταυτην την παροι μιαν εἶπεν αὐτ οῖς· οἱ δ' ἐκείνοι δευκεγινωσκον τινα ἄναε λα λείαν τοῖς·	10 Ἐγὼ ἤλθον· ἵνα ζῶν ἐκώσκει περισσὸν ἐχω σι· Ἐγὼ εἰμι οἰμνηνοκαλ 15 ὅς· οἰμνηνο καλὸς τῇ ψυ χῇ· τὴν θυσίαν τοῦ ὑπερ 20 ὄντος προβάτων·	11
7	Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οἱ γενομενὲς 8 ὑμῶν· πάντες οἱ προέμενοι ἤλθον· κλέπται εἰσιν καὶ λησται· ἀλλ' οὐκ ἔχουσιν τὰ ἀνταποδο 9 ^χ ^α <u>ρ</u> ροβατα· εἰπεν οὖν·	20 Ὁ δ' ἐμισθώτο καὶ οὐκ ἔσται μην· ὅτι οὐκ ἔ στιν ἵδιαν ἀπο βάτα· θεωρεῖτο 25 νλὺκον ἐρχο μενον, καὶ ἀφί ησιν τὰ προβα τα καὶ φεύγει· καὶ οὐ λυκοσαρ 30 παίζει αὐτά·	12
Joh 10, 9		Joh 10, 12	

Joh 10, 12

Joh 10, 17

- 13 καισκορπιζέιο
τιμισθωτος
εστιν και ουμε
ληαυτωπερι το
προβατων:
- 14 Εγω ειμι ποιμη
οκαλος· και γινο
σκατασμα· και
γινοσκομαι ὡς
οτωνεμων:
- 15 ⁴ Καθωσγεινωσκ
ειμε ο ^ππρ' καγω
γεινοσκα τον ^πρα:
- ^{4A} Και την ψυχην μου
τειθημι ὡς περ
τον προβατων:
- 16 ^{4B} Και αλλα προβατα
εχω ουκεστι
εκ της αυλης
αυτης· κακειν
αδειμεα γαγειν
και της φωνης
μου ακουσωσι
και γενησονται
μια ποιμνήεις
ποιμην: ⁴
- 17 Δια τουτο μεο
^πραγαπα· οτι
εγω τιθημι την
ψυχην μου· ἵνα

Joh 10, 17

- παλιν λαβω αυτην: (17)
- Ουδεις ερειαι
την απεμου
αλλ' εγω τιθη
μι αυτην απε
μαυτου· εξο
υσιανεχω αυ
την θιναι· και ε
ξουσιανεχω π
αλιν λαβειν αυτην.
- 5
- 10 ταυτην εν το
λιν λαβον πα
ρα του ^πρσμου:
- Σχισμα ουν παλι
εγενετο εν τ
οι σι ουδε οι σ
δια του σ λογο
υστου του σ:
- 15
- 20 ελεγον δε πο
λλοι εξ αυτον
δαιμα νιονεχει·
και μενεται·
την αυτου ακουετε:
- Αλλοι δε ελεγον
ταυτα ταρημα
τα ουκεστιν δ
αιμονίζομε
νου· μη δαιμο
νιον δυναται το
φλονοφθαλμου σ
ανοιζαι:
- 21
- 25
- 30

Joh 10, 21

Joh 10, 31

Joh 10, 36

(31) λιθουσοῦν υἱοὺς τοῦ
ναλιδασωσιν αὐτόν·

32 Απεκριθη αὐτοῖς οἱ
πολλοὶ ἐργακαλὰ
ἐδιδάξαυμιν· 5
ἐκ τοῦ πρῶ· δια-
πονοῦντες αὐτὸν
ἐμελιδάζετε·

33 Απεκριθησαν αὐ-
τοῖς οἱ υἱοὶ τοῦ
ἐργακαλοῦ
οὐ λιδάζομεν σε·
ἀλλὰ περιβλάσ-
φημας· καὶ οἱ
ἱουδαῖοι· 10
ἐξ αὐτοῦ· ποί-
εῖς αὐτόν· 15

34 Απεκριθη αὐτοῖς
οἱ υἱοὶ· οὐκ ἐστὶ
γεγραμμένον
ἐν τῷ νόμῳ· 20
ὅτι ἐγὼ εἶπον· θεοὶ
ἐστε· εἰς τοὺς
οὐρανοὺς· θεοὺς
προσδοκῶντες
τοῦ υἱοῦ γενέ-
σθαι· καὶ οὐ δύνα-
ται υἱὸς τοῦ θεοῦ
γενέσθαι·

36 Οὐκ ἔφη· ἡγιασέν
καὶ ἀπεστείλεν
ἐν τῷ κόσμῳ· 30

Joh 10, 36

ὑμεῖς λέγετε
τιβλάσφημος·
οἱ υἱοὶ τοῦ
θεοῦ εἰμι· (36)

Εἰς τοὺς υἱοὺς
ἐργατοῦ πρῶ
μὴ πιστε-
υετε· 37
εἰδε- 38

ποιῶν ἐμοὶ
μὴ πιστε-
υετε· ἵνα
γινώσκῃτε
ὅτι ἐγὼ
ἐν τῷ κόσμῳ
ἐκ τοῦ
ἀρχαίου· 15

Ἐξήλθεν παλὶ
αὐτὸν πᾶσι· 39
καὶ ἐξήλθεν ἐκ
τῆς χειρὸς αὐτοῦ· 20

Καὶ ἦλθεν παλὶ
πέραν τοῦ ὄ-
ρανου· εἰς τὸν
τοπον οὗ
νῦν ἀνίστη
στερον βαπ-
τίζων καὶ ἐμμένει·

Ἦλθεν δεῖξαι
τοῖς πολλοῖς
ὅτι αὐτὸς καὶ
ἐγὼ· 41

Joh 10, 41

Joh 10, 41

Joh 11, 4

(41)	<u>ΙΑ</u> ἔριτουλαζαρου νησμενσιμιον εποιησενουδε ενπανταδεοσ αιπεινῶαννη σπερητουτου	5	Ακουσασδεο ἰσειπεναυτη ηασθενιαου κεστινπροσ θανατον: αλλ	4
42	αληθη καιεπι στευσανπολλ		ὑπερτηοδοξ ηστουθυ: ἔν	
11,1 <u>τω κρ</u>	<u>ΙΑ</u> οιεισαυτονεκει:		αδοξασθηοῦ ἵοστ ουθυδι	
<u>χ</u> <u>αρ</u>	Hνδε τεισασθ ενωνλάζαρος αποβηθανιασ ἐκτησκόμησ μαρίας καιμά ρθαστησαδε λφῆσαυτης:	10	αυτης:	
2	ἡνδεμαρίαἡαλ ἰψασατονκῶν μύρω· και εκ μάξασατους ποδασαυτου τεσθριζιντ ησκεφα λησα υτης: ἡῶσαδε λφὸσλάζαρο σ ησθενη:	15	Hγαπαδεοἰδοτη ντεμαριαμ καιτηναδελ φηναυτησμ αρθανκαιτο λαζαρον: ωσ ουνηκουσεν οτια σ θενι τ οτεμενεμη	5
3	Απεστιλανθουν αιαδελφαιπρ οσαυτονλεγ ουσαι: κῆ ἴδε ὁνφιλεισασ θενεῖ:	20	νεν εναιηντο πωδυοημερας:	
		25	Επιταμετατο υτολεγειτοι σμαθηταισ· αγωμεν παλι νειστηνῖουδαια:	7
		30	Λεγουσιναυτ ωοιμαθηται: ραββηνυνεζ ητουνσεοῦ	8

Joh 11, 3

Joh 11, 8

Joh 11, 8

Joh 11, 12

- (8) ουδαιοι λιθασαι· και παλιν ὑπ
αγει σεκει:
9 Απεκριθη οἷς·
ουχι δωδεκα
εισιν αρειται η
σημερας εαν
τησπερι πατ
ηεν τη ημερα
ου προσκοπῃ·
οτι το φως
ου κοσμου
τουτου βλεπει:
10 Εαν δε τις περ
ι πατη εντι
νυκτι προ
σκοπῃ· οτι
το φως ουκ
εστιν εν αυ
τω:
11 Ταυτα ειπεν·
και μετα του
το λεγει αυ
τοις· λαζαρο
σοφιλος ημ
ων και κοιμη
ται· αλλα πορ
ευσομαῖνα
εξ ὑπνισω αυτοῦ:
12 Ειπαν ουν οι

- μαθηται αυτω· (12)
κε· εις κοι
μηται σωθη
σεται:
5 Ειρηκει δε οἷς 13
περι του θα
νατου αυτου·
εκεινοι δε ε
δοξαν οτι π
ερι της κοιμη
σεως του ὕ
πνου λεγει:
Τοτε ουν ειπε 14
ναυτοι οἱ σ
παρρησια· λα
ζαρος απεθ
ανεν και χει 15
ρωδιῶμας· ἵν
απιστευση
τε οτι ουκ η 20
μηνεκει· αλλ
αγωμεν προ
σ αυτον:
Ειπεν ουν θα 16
μας ο λεγω
μενος διδυ
μοστοις συ
νμαθηταις·
αγωμεν και η
μεις ἵνα απο 30

Joh 11, 12

Joh 11, 16

Joh 11, 16		Joh 11, 22	
(16)	θανωμενμεταυτου:	ἴνδωσι σοιο ἴσ:	(22)
17	Ελθωνουνοῖσευ ρεναυτον· τεσ σαρεισηδημε ρασεχονταεν	Λεγει αυτη τοῖς· αναστησεται οαδελφος σου:	23
18	τωμνημῳ: ην δεηβὶ θανιαεγ γυσῖεροσολυμ ων· ωσαποστα	5 Λεγει αυτω ημ αρθα· οἰδαοτι αναστησεται εντη αναστα σει εν τη εσχ	24
19	διου· ἱε: πολλ οιδε τωνῖουδ αιωνελυλυθισᾱ προστασπεριμ αρθαν καιμαρι αμ: ἵνα παραμῆ θησονται αυτασ περι τουαδελφου:	10 ατη ημερα: Εἰπεν δε αυτη ο ἰδεγω εμμεῖα ναστασις και ἡζωη:	25
20	Ηουνμαρθαωση κουσεν οτι τοῖς ερχεται ὑπην τησεν αυτω: μ αριαμ' δε εντω οικωεκαθεζετο:	15 Οπιστευωνει σ εμεκαναπο θα νιζησεται: και πασοζων κ αι πιστευωνει	26
21	Εἰπεν ουν ημαρθ απροστον ἱν· κ̄ε. εἶωδε οαδελ φου σου οκαν τεθνηκει· αλλα	20 σεμε ουμη απ ο θανη εἰστω ναιωνα· πιστ ευεἰστούτο:	
22	και νυν οἶδα οτι οσα αναιτησθητῶ	25 Λεγει αυτωναι κ̄ε. εγω πεπισ τεκα οτι σуй οχ̄ς οὐ ἴοστο υθυ. ο εἰστον κοσμον ερχ ομενος:	27
	Joh 11, 22	Joh 11, 27	

Joh 11, 28

- 28 Καὶ ταυτὰ εἶπεν
σααπηλθεν καὶ
εφωνησεν μαρ
ιαμ τὴν ἀδελφ
ῆν αὐτῆς λαθ
ρα εἰπουσα· ὁ δ
ιδασκαλος πα
ρεστιν καὶ ἡ
29 νῆσε· ἐκείνη
δεωσθηκούς
ἐν ἐγείρεται
ταχέως· καὶ ἐ
ρχεται πρὸς αὐ
30 τόν· οὐ παρ
ε εληλυθην οἷς
εἰσὶ τῆν κωμὴν·
ἀλλ' ἡ νεπιτωτο
παῶν πῆντησεν
αὐτῇ μαρθα·
- 31 Οἱ οὐνοὶ οὐδαί
οι οὐντες μετ
αὐτῆς ἐν τῇ
οὐκίᾳ καὶ παρ
αμῶν μενοί
αυτῆν· ἴδον
τε στήν μαρ
ιαμ· ὅτι ταχ
έως ἀνέστη
καὶ ἐξήλθεν·
ἡ κολὸν οὐθῆσα

Joh 11, 31

Joh 11, 31

- αὐτῇ λέγοντες (31)
ὅτι ὑπάγει
στο μνημῖον
ἵνα κλίσῃ ἐκεῖ·
- 5 Ἡ δὲ μαρία ἄωσῃ 32
λθὲνο ποιεῖν
οἷς· ἴδουσα αὐ
τόν περὶ τὴν
10 σποδασλέγον
ὑσά αὐτῶ· κέ·
εἰσὶ δ' εὐδοκῶ
ν μαρθα περὶ τὴν
ἐνο ἀδελφόν·
- 15 Οὐνοὶ σῶσιν 33
αὐτὴν κλίσαν
σαν· καὶ τοὺς
συνελθόντας
αὐτῇ οὐδαί ο
ὑς κλίσαντας·
- 20 ἐταράχθη τῶ
πῶν σερμῶν
μῶν· καὶ 34
λέγει πρὸς αὐ
25 τὴν· ἴδου·
λέγουσιν αὐτῶ
κέ· ἐλθε καὶ ἴδε·
- Καὶ ἐδάκρυσε 35
οἷς ἐλεγον 36
30 οἱ οὐνοὶ οὐδαί

Joh 11, 36

Joh 11, 36		Joh 11, 41	
(36)	ἴδε πωσαυτονεφιλεῖ:	εἶπεν· $\overline{\pi\epsilon\rho'}$ εὐχ	(41)
37	Τινες δὲ ἐξ' αὐτοῦ εἶπον· οὐ κεδυ νατοουτος· οανοιζαστους 5 οφθαλμοῦς οὐ τυφλοῦ, ποι ῆσαι ἵνα καίουτ οσμη αποθανῇ:	ἀριστῶσοι ὅτι ἤκου σασμου: ἐγώ δὲ ᾔδειν ὅτι 42 παντοτε μου ἀκουεῖς· ἀλλ' ἄ διατονοχλον τον παρεστῶ τα μοι ποιω· ἵν ἀπιστεῦσω σὶ ὅτι συμεαπε στήλῃς:	
38	Οἱ δὲ οὐκ ᾔκουσαν μὲν· ἡ δὲ ἐσπῆλ μιον· ἡ δὲ ἐσπῆλ εὐν καὶ λυθὸς ε 15 πέκειτο ἐπ' αὐτῶν:	Καὶ τὰν ταεῖπ ον ἐκράυγας ἐν φωνῇ μεγά λῃ· λαζαρεῖ εὐροεξῶ:	43
39	Λεγέει οὖν οἱ δ' ἀρα τετον λυθόν: λεγει αὐτῶν ἡ μαρ θα· $\overline{\kappa\epsilon\eta\delta\eta\theta\zeta\iota}$ 20 τεταρτεῶς γὰρ ἐστίν:	Καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἐδν ^η ἡκωσδεδ εμενοστούς ποδὰς καὶ τὰς χειρὰς κειρῖαι σ' καὶ τὸ νοψίν αὐτοῦ σοῦ δ ἀριωπεριδεδ εμενός:	44
40	Λεγέει αὐτῇ οἱ δ' οὐ κειπον· ὅτι ἐάν πιστευσῇς ὀψήτην δοξάν του ^υ δυ:	25 αριωπεριδεδ εμενός:	
41	Ἡραν οὖν τὸν λυ θόν· οὐκ ᾔκουσαν ρεν τοῦ σοφλ ^η μου σ' ἀνῶ· καὶ 30	Λεγέει αὐτοῖς οἱ δ' λυσατε αὐτό καὶ ἐασατε αὐ τον ὑπαγεῖν:	
Joh 11, 41		Joh 11, 44	

Joh 11, 45

Joh 11, 49

45 Πολλοὶ οὐνεκ τῷ
 Ἰουδαίῳ νομοῖ
 θύοντες πρὸς
 τὴν μαρίαν· καὶ
 θεασάμενοι ἅ
 ἐποίησεν· ἐπίσ
 τευσαν εἰς αὐτὸν· ϕ
 46 Τινες δὲ ἐξ' αὐτοῦ
 ἀπηλθόντες πρὸς
 τοὺς φαρισαίους
 σ'· καὶ εἰπον αὐ
 τοῖς· ἀποποιήσενοι οἱ
 47 χ
αρ τῷ κρῶ Συνηγαγόνουν
 οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ φαρισαῖοι
 συνέδριον· καὶ
 ἐλεγον τιποιοῦ
 υμνοῦ τοῦτο
 σὸ ἀνθρώπου
 πολλὰ ποιεῖ σημ
 48 ια· ἐναφωμὲν
 αὐτοῦ τῷ
 παντὶ σπείνεν
 αὐτὸ· καὶ ἐλευ
 σονται οἱ ῥωμέ
 οὗ σπινθῶντες
 49 Εἰσδετις ἐξ αὐ
 τῶν καὶ Ἰάφας

Joh 11, 49

ονοματι: αρχι
 ερευσώντου
 ενιαυτουεκει
 νουεπειναυτοις:
 ὑμεισουκοιδα
 τεουδεν. ουδ
 ελογιζεσθαι·
 οτισυμφερει
 ημινῖναεισαῖν ὁ
 αποθानηῦπερ
 τουλαου. καμ
 ηολοντο εθν
 ος αποληται:
 Τουτοδεαφεα
 υτουουκειπε·
 αλλαρχῖερευσ
 ὶντουενιαυ
 του εκεινου.
 επροφητευσε:
 Οτιημελλενο
 ἱς αποθνησκει
 ὑπερτουεθν
 ος· και ουχῖ
 περτουεθνο
 υςμονον: αλλῖ
 ἱνακαιτατεκ
 νατουδῦταδ
 ιεσκορπισμ
 ενα συναγαγ
 ηεισεν:

Joh 11, 52

Joh 11, 53

Joh 11, 57

53	Απεκεινησουντη σημερασεβουλ ευσαντο: ινα απο κτινωσιν αυτον:		<u>IB</u> ^π ριτησαληψασιστον κ̄ν̄μυρω:	
			Δεδωκισαν δε οιαρ	57
			χῑερεις και οι φαρ	
			ῑσαιοι· εντολην	
			ῑνα εαντησγνω	
54	Οουνοισ̄ ουκει	5	πουεστιν μην	
	παρρησια περιεπ		υση· ὡπως πιασ	
	ατει εν τοισ̄ιου		ωσιν αυτον:	
	δαιοις· αλλα απελ		<u>O</u> δυνησ̄	12, 1
	θενεκειθενεισ		^X <u>αρ</u> προέξ' ἡμερ	
	χωρ' αν εγγυστη	10	ῶν τ̄ου πασχα·	
	σερημου· εισεφ		ἦ λθεν· ^{·ω̄·} εισβηθ	
	ρεμ' λεγομενην		ανιαν ὅπου ἦν λα	
	πολιν· και εκειδι		ζαροσ οτε θνηκ	
	ετριβεν μετα τῶ		ῶς· ονηγηρενε	
	μαθητων αυτου· ^φ	15	κνεκρων:	
55	Ην δε εγ̄ γυστο		<u>E</u> ποιησαν ουναυ	2
	πασχατ̄ ων̄ιου δαιῶ:	<u>4H</u>	τα εκειδι πνον:	
	Και ανεβησαν πολλ		και διηκονει μαρ	
	οι εισ̄ιεροσολυ		θα· ολα ζαροσει	
	μα εκτησχωρ	20	σιν των ανακει.	
	ασπροτου πασ		<u>IB</u> μενων συν αυτω:	
	χα· ινα αγνισωσι		Ηουν μαρια· λαβου	3
	ν̄ εαυτου σ:		σαλή τραν μυρου	
56	Εζητουν ουνο		ναρδου πιστηκη	
	ιν· και ελεγον με	25	σπολυ τιμουη	
	ταλληλων εστιη		λιψεν του σποδ	
	κοτες εν τῶ		αστου ὡ: και ται	
	ερῶ· τιδοκει ὡ		σθριζι ναυτησ·	
	μινοτι ουμη ε		απεμαζεν αυτ	
	λθηιστη νεορτη:	30	ουτου σποδας:	

Joh 11, 56

Joh 12, 3

Joh 12, 3

Joh 12, 8

	Π̄	περιωνειπειν̄ιουδᾱσῑσκαριωτης:			
(3)		η̄δεοικιαοληεπ		παντοτεεχε	(8)
		ληρωθηεκτησ		τεμεδ'εαυτω̄.	
	Π̄	οσμηστουμυρου:		εμεδεουπαν	
4		Λέγειιδυνεισ εκ		τοτεεχετε:	
		τωνμαθητων	5	Εγνωνουνοχλος	9
		αυτοῡιουδᾱσ		πολυσ εκτων	
		σίμωνος̄ισκα		ιουδαιωνοτιε	
		ριώτης· ομ̄έλλ		κειεστιν: και	
5		ωναυτον παρα	10	ηλθονουχιδι	
		διδωναι· διατι		ατον ῑν̄μονον.	
		τουτοτομυ		αλλ̄ινα καιτον	
		ρονουκεπραθ		λαζαρον̄ιδωσῑ	
		ηδηναριωντρι		ονηγειρεν εκ	
		ακοσιων· καιε		νεκρων:	
		δοθητοισπτωχοις:	15	Εβουλευσᾱ	10
6		Επενδετουτ		τοδε. οιαρχ̄ι	
		ουχοτιπερι		ερεις· ῑνακαιτο	
		τωνπτωχων		λαζαροναπο	
		εμελεν αυτω̄		κτεινωσιν· ο	11
		αλλ' οτικλεπτη	20	τι πολλοιδια	
		σῑν· καιτογλωσ		υτον̄υπηγο	
		σοκομονεχο̄		ντον̄ιουδᾱω̄.	
		ταβαλλομενα		καιεπιστευο	
7		εβασταζεν: ει		νειστον ῑν̄:	
		πενουνοῑδαρ	25	Τηεπαυριονου	12
		ε̄σαυτην: ῑνα	P	νοοχλοςοπ	
		ειστηνημερᾱ		ολλυσ· οελθ	
		τουενταφια		ων ειστηνεο	
		σμουτηρησηαυτο:		ρτην· ακου	
8		Τουσπτωχους	30	σαντες οτι	

Joh 12, 8

Joh 12, 12

29*

Joh 12, 12

- (12) ΙΔ ἄριτησονου
 13 ερχεται οἷς εισίε
 ροσολυμα· ελαβο̄
 ταβαῖα τωνφυνι
 κων· καιεξηλθον
 εισυπαντησιν 5
 αυτωκαιεκραζ
 ον· ωσανα ευλο
 γημενὸσοερχο
 μενοσενονομ
 ατι κῡ· οβασι 10
ΙΔ λευστου ηλ':
 14 Ευρωνδε οἷσον
ΡΑ αριον· εκαθεισ
 εν επαυτωκα
 θωσεστινγεγ 15
 15 ραμενον· μηφ
 οβουθυγατερ'
 σειων· ἴδουοβα
 σιλευσσουερ
 χεταικαθημε 20
 νοδ̄ επιπωλον
 ονου:
 16 Ταυταουκενοη
 σαν αυτουοιμ
 αθηταιτοπρωτῶ:
 Αλλ' οτεεδοξασ
ΡΒ θη οἷς: τοτεε
 μνησθησαν· οτι
 ταυταηνπερη
 αυτουγεγραμ 30

Joh 12, 16

Joh 12, 16

- ΙΕ ἅτωνπροσελθοντῶελληνων:
 μενα· καιταυτα ε (16)
 ποιησαναυτω:
 Εμαρτυριουνο 17
 οχλος οωνμε
 5 ταυτου· οτε
 τονλαζαρνεφ
 ωνησεν εκτου
 μνημιου: και ηγ
 εφεναυτον ε
 10 κτωννεκρων:
Διατουτο καιἰ 18
 πηνητησεναυτω
 οοχλος· οτιη
 κουσαντουτ
 15 οαυτον· πεπο
 ηκενετο ση
 μιον·
 Οιουνφαρισαιοι 19
 ειπονπροσεαυ
 20 τους· θεωρητ
 εοτιουκωφε
 λιταιουδεν· ἴδ
 εοκοσμοσολ
 οσοπισωαυτο
 25 ΙΕ υ απηλθεν:
 Ησανδε καιελλ.
 20 ηνεστινε σε
 κτωναναβεν
 οντων· ἰ ναπρ
 ος κυνησωσιν 30

Joh 12, 20

Joh 12, 20

Joh 12, 25

21 εντηεορτη· ουτοι
 ουνπροσηλθονφ
 ιπωτωαποβηθ'
 σαϊδατησγαλιλαιας·
 καιηρωτωναυτον 5
 λεγοντες. κε. θε
 λομεντονῑν̄ιδειν·

22 Ερχεταιφιλιππος
 και λεγειτωανδ
 ραια· ανδρεαστε 10
 καιφιλιπ̄ποσλεγ
 ουσιντω ῑω·

23 $\overline{P\Gamma}$ Οδειδαπεκρω̄θη
 λεγωναυτοις·
 εληλυθενηωρα 15
 ῑναδοξασθηοῡι
 οστουανθρωπου·

24 $\overline{P\Delta}$ Αμην αμηνλεγω̄ι
 μιν· $\overline{\chi\alpha\rho}$ εανμηκο
 κκοστουσειτου
 πεσωνειστηνγην
 αποθανηαυτος
 μονοσμενει· εαν
 δεαποθανειπολυ
 νκαρπονφερει· 25

25 $\overline{P\Xi}$ Οφιλωντηνψυχη
 ναυτουαπολεσ
 αυτην· καιομη
 σωντηνψυχην

Joh 12, 25

αυτουεντωκοσ (25)
 μωτουωεισζ
 ωηναιωνιον φυ
 λαξειαυτην·

5 $\overline{\chi\alpha\rho}$ $\overline{P\varsigma}$ Ε̄αντισεμοιδιδι 26
 ακονη εμοιακ
 ολουδιω· καιο

πουμειμ εγω εκ
 εικαιοδιακονος
 οεμοσεσαι· εαν
 τισεμοιδιακονη
 τιμησειαυτον
 οπ̄η̄ρμου·

15 $\overline{PZ}$ Νυνηψυχημου 27
 τεταρακται· και
 τιειπω̄περ' σωσο̄
 μεεκτησωρασ
 ταυτης·

20 $\overline{P\eta}$ Αλλαδιατουτοη
 λθονειστηνωρα
 νταυτην· περ' δο 28
 ξασονσουτοο
 νομα· ηλθενου
 νφωνηεκτου
 ουρανου· καιεδ
 οξασακαιπαλιν
 δοξασω· Ο ουν 29
 οχλοσο εστι
 κωσκαιακουσας

Joh 12, 29

Joh 12, 29	Joh 12, 34	
(29) ελεγεν βροντη γεγονεν· αλλοι ελεγονοτιαγγ ελοσαυταλε λα ληκεν:	<u>ε̃λενοκ̃σ</u> ναιωναμενει: κ αιπασσυλεγεισ οτιδειϋψαδη ναιτονϋιοντ ουαν̄ου. τισε στιν ουτοσρ ϋιοσ του αν̄ου:	(34)
30 Απεκριθη ο̄σκαι ειπεν· ουδι εμε ηφωναυτηελ ηλυθεν· αλλαδι ϋμα σ:	Ειπενουναυ οισ ο̄σ ετιμι κρονχρονον τοφωσενϋμ ινε στιν:	35
31 Νυνκρισισεσ̄τι του κοσμου τουτου: Νυν αρχοντου κοσμου τουτου. βληθησεται κατω·	<u>ᾱρ</u> <u>χ̄</u> <u>π̄</u> Περιπατει ευστοφωσ εχετε· ινα μησκοτιαϋ μασκαταλαβ η· και ο περιπα των νεντι σκ οτια ουκοιδ ενπουϋπαγει: ωστωφωσ εχ ετᾱι πιστευ ετε ει στο φωσ· ιναϋ̄ιοι φωτοσ γε νησ θ̄ ε: <u>ϕ</u> : τα υτα ελαλησε ν ο̄σ. και απε	36
32 καγωεανϋψω θω εκτησγησ. παντασελκυσ ωπροσεμαυτο̄: 33 Τουτοδεελε γενσημενων ποιω θανατω ημελεναποθ νησκειν:	20	
34 Απεκριθη αυτω οοχλος· ημει σηκουσαμεν εκ του νομου. οτι ο̄χ̄σειστω	25	
Joh 12, 34	Joh 12, 36	

Joh 12, 36

Joh 12, 41

(36) λθωνεκρυβηαυτο:

ε σαΐ ασοτύδεν (41)

37 Τοσαυταδεαυτου

ε τηνδοξαντο

σημιαπεποιηκ

ε υθυ· καιελαλη

οτος εμπροσθ

ε σενπεριαυτου:

εναυτων· ουκ

5

Ορωσμεντοικαι

42

επιστευονεισ

εκτωναρχοντω

38 αυτον ἵναολογο

ε σησαΐουτουπρ

πολλοι επιστευ

ε οφητουπληροθ

σανεισαυτον·

ε ηονειπεν· κε. τ

10

αλλαδιατουσφ

ε ισ επιστευσεν

αρισαιουσουχω

ε τηακοημων· και

μολογουν· ἵνα

ε οβραχιωνκῦτι

μηαποσυναγω

ε νιαπεκαλυφθη:

γοιγενωνται·

39 Διατουτουουκη

15

ηγαπησανγαρ' τη

43

PΘ

ε δυναντοπιστε

δοξαντωνανων

ε υειν: οτιπαλιν

μαλλονηπερτη

40 ε ειπενησαΐας· τε

δοξαντουθυ:

ε τυφλωκεναυτω

PIA

Οιςδε εκραζεν

44

ε τουσοφθαλμου

20

καιελεγеноπισ

ε σ καιεπωρωσεν

τευωνεισεμε·

ε αυτωντηνκαρδ

ουμηπιστευει

ε ιαν· ἵναμηῖδωσιν

σεμε· αλλειστον

ε τοισοφθαλμοις·

περ' ψανταμε·

ε καινωησωσιτηκ

25

και ο θεωρωνεμε

45

ε αρδια· καιεπιστ

θεωριτον περ

ε ρεψωσινκαΐας

ψαντα με:

ε ωμαιαυτους:

PIB

Εγῶφῶς ειστον

46

41 Ταυταειπενη

κοσμονελήλυ

PI

Joh 12, 41

Joh 12, 46

Joh 12, 46		Joh 12, 49	
(46)	τεύωνναισεμέ εντισκοτια	λαλήσω· καὶ οἶδα	50
47	μημείνη· καὶ ε άντισμουακό υσητῶνρημά	οτιηνετολήα υτῶζωῆαιώ νιο σεστιν·	
	τωνκάφυυλάζει·	5	ά. συνλαλῶεγώ.
	εγῶουκρίνωα	καθῶς εἰρηκὲ	
	υτὸν· ουγάρ' ἤ	νμοι ο πῆρ' οὔ	
	λθον' ἵνακρίν	τῶσλαλῶ·	
	ωτονκόσμά·	Προδετησεορτ	13, 1
	αλλ' ἵνασώσωτ	ηστουπάσχα·	
	ον κόσμον· ∴ †	εἰδωσ οἷς οτιῆ	
48	“Ο α θετῶννεμέ	λθεναντῶυῆ	
	καίμηλαμβάν	ώρα· ἵναμετα	
	ωνταρηματά	βῆ εκτουκό	
	μου. ἐχειτον	σμουτουτο	
	κρίνονταυτὸ·	υ προστονπῶρα	
	ολόγοσ ὄνελ	αγαπήσαστο	
	άλησα. εκεῖνο	ὑσῖδιουστο	
	σ κρεινειαυτὸ·	υσεντωκόσ	
	εντησεσχάτ	20	μω· εἰς τελο
49	η ἡμέρα· οτιε	σηγαπησεναν	
≈ληλυθα	γῶεξεμαυτο	τους·	
	ου καὶ λάλησα·	ΠΓ Καὶδιπνουγε	2
	αλλ' οπέμψα	νομενου. το	
	σμεπῆρ' αυτ	25	υδιαβολου
	όσμοι εντο	ἡδη β εβληκο	
	λήνέδωκεν·	τοσ εισην	
	τί εἶπω καίτί	καρδιαν· ἰουδ	
	Joh 12, 49	ασιμωνοσῖσ	
		Joh 13, 2	

Joh 13, 2

- (2) $\overline{\text{I}\zeta}$ περιτουνιπτηρος †
 $\overline{\text{E}}$ καριώτουϊναυτο̄
 $\overline{\alpha\rho}$ παραδω:
 3 $\overline{\text{PI}\Delta}$ Ειδώσ οἶδοτιπ
 ανταδέδωκεν
 αυτώοπ̄ηρ ει στ
 ασχειρας: κᾱιοτ
 ιαπο θυεξηλθε̄
 καιπροστονδ̄ν
 ὑπάγει:
 4 $\overline{\text{PIE}}$ Εγειρετε εκτ̄ου
 δειπνου· κᾱιτιθ
 εισινταῖματα:
 καιλαβὼνλέντ
 ιονδιέζωσενε
 5 αυτὸν: έιτα βά
 $\overline{\text{I}\zeta}$ λλει ὑδωρ' ειστ̄ο̄
 νιπτηρα. κᾱι ήρξ
 ατονίπτειντ̄ου
 σπόδαστωνμα
 θητῶν: κᾱιεκμ
 άσσειντωλεντ
 6 ίω· ὠ̄η̄νδιέζωσμ
 ένος: Ε̄ρχετ̄ε
 συνπροσίμων
 απετρον κᾱιλέ
 γειαυτῶ εκειν
 7 ος: κ̄ε σύμουνί
 πτειστουσπόδας
 Απεκριθηῖς κᾱιει

Joh 13, 7

Joh 13, 8

- πεναυτῶ· ὁέγ (8)
 ὠποιῶσ̄ουκ̄οἰ
 δασάρτι: γνώ
 σηδεμετατ̄αυτα:
 5 Λέγειαυτῶπέτ 9
 ρος. κ̄ε ουμηνί
 ψηστουσπόδα
 σμου ειστωναιῶνα:
 Απεκρίθηαυτῶ
 10 ἰς ε̄άνμη̄νιψω
 σε ουκ̄έχεις
 μέροσμεταμ̄ου:
 Λέγειαυτῶσίμ 10
 ωνπέτρος. κ̄ε
 15 μήτουσπόδας
 μούμόνον· αλλ
 ἀκᾱιτασχειρας
 καιτηνκεφαλην:
 λέγειαυτῶοἶς
 20 ολελουμένος
 ουχρ̄ϊαν εχειει
 μη· τουσπόδα
 σμόνον νίψας
 θαιαλλεστινκα
 25 θαρὸσὸλος. κᾱι
 ὑ̄μ̄εῖσκαθαροὶ
 εστέαλλουχιπ
 άντες: ή̄δ̄είγάρ 11
 τονπαραδιδοντα

Joh 13, 11

Joh 13, 11

Joh 13, 15

(11) αὐτόν· διατό
υτοεἵπενουχ
ιπάντεσκαθα
ρόιεστέ:

12 Ὅτεδυνένιψε
τουσπόδα σ
αυτῶν καίελα
βενταῖμάτια
αυτοῦ: αναπε
σὸνπάλιν· εἰπ
εναυτοῖς: γει
νώσκετετί
πεποίηκαὑμῖν:

13 ΠΙς Ὑμεῖ σφωνείτε
μεοδιάσκα
λος και ο κσ:
καίκαλὸσλέγ
ετε εἰμίγάρ:

14 Εἰουν εγῶενιψ
ΠΙΖ αὑμῶν του σ
ποδασ· ο κσ και
οδιάσκαλος·
πώσωμαλλον
καὶ ὑμεῖς οφεί
λετε. ἀλλήλω
ννίπτειντου
σπόδας. ὑπόδη
γμαγάρεδακα
ὑμῖν. ἵνακαθ

Joh 13, 15

ᾧσεγῶ ἐποίη (15)
σάὑμῖν· και
ὑμεῖ σποιῆτε:

5 ΠΙΗ Ἀμὴν ἀμὴν λέ
γῶμῖν· ουκ
ἔστιν δούλο
ς· μέζωντο
υπεμψαντ
οσ αὐτόν:

10 εἰταῦτα οἶδα
ται μακάριοι
εστέ εἰάνποι
ῆτεαυτα: $\frac{\pi}{\mu}$ $\frac{\delta\pi}{\mu}$

15 ΠΙΘ Ὅπερι πάντ
ων ὑμῶν λ
έγω. ἐγῶ οἶ
δα οὖς ἐξ ε
λεξάμην· ἀλλ'

20 ἵνα ηγραφηπ
ληρωθῇ: οτ
ρώγωνμετ
εμδουτονά
ρτόν· ἐπήρ
κεν ἐπερμέ
τηνπτέρν
25 αναυτοῦ. α
π αρ τηλ ἐγ.
αὑμῖνπροτ
ουγενέσθαι:

Joh 13, 19

Joh 13, 19

- (19) ἵνα ὅταν γένητε
πιστεύσητε ὅτι
ἐγὼ εἰμι:
- 20 ^{PK} Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι ἂν λαμβανῶ
ἐάν τινα περὶ ψα-
ρὸς ἐλαμβάνω
λαμβάνει τὸν πέ-
21 μψαντά με· τῶν
ταπεινῶν οἷός ἐστι
ράχδι τῶ πῶν· καὶ
εμαρτύρησεν
καὶ εἶπεν· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι εἴς ἐξ ὑμῶν
νὰ παραδώσει με:
- 22 ^{PIK} Ἐβλεπον δὲ οὐκ
ἔσθ' ἵνα ἴδωσι
μαθηταὶ ἀπορ-
οῦμενοι περὶ
τίνας λέγει
- 23 ^{PKB} Ἦν δὲ ἀνακείμεν
ὅς ἐστις τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ ἐν
τῷ κόλπῳ τοῦ ὡ-
24 ρή· ἡ γὰρ αὖ οἷός ἐστι· νέ-
κει δὲ τὸν τῶν
ἰμῶν πέτρος·

Joh 13, 24

Joh 13, 24

- πυθέσθαι τίς αὖν (24)
ἡ περιόχ' λέγει·
- Ἐπιτεσῶν δὲ ἐκεῖ 25
^{PKΓ} νος ἐπιτοστή
5 θοστοῦ ὡς λέγει
ἐαυτῶν· κέτις
ἐστιν· ἀποκρί- 26
νετε οἷός· ἐκεῖν
ὁ σεστίς ἀεγὼ
10 βάψαστο ψωμί
ὁ νεπιδῶς·
- ^{PKΔ} Καὶ ἐμβάψαστο ψ-
ωμίον· ἐπιδίδω
σιν ἰούδα σίμῳ
15 νοσίσκαριώτου·
καὶ μετατοψῶ
27 μίον τότε εἰς
ἡλθεν εἰσεκεῖ
νονοσατανᾶς·
- 20 ^{PKΕ} Λέγει δὲ τῶν αὐτῶ
οἷός· ὁποῖός π
ὁ ἡσοντά χειρός·
28 τοῦ τοδεοῦδ
εἰς ἐγνατῶνα
25 νακειμένων·
πρὸς τὴν εἶπεν
αὐτῶν· τινὲς γ
29 ἄρ' ἐδόκουνε
πίτογλωσσός

Joh 13, 29

Joh 13, 29		Joh 13, 33		
(29)	κομονεῖ χενοῖ ούδα σοτιλέγει αυτῶοις ἀγό ρασον ὧν χρέαν έχομεν εἰστί εορτήν ἤτοις πτωχοῖς ἵνατ 30 ἰδῶ: λαβὼν οὖν τοψωμίονεκ εινος ευθέως εξηλθεν ἡνδ 31 ενυζ ὅτεου ^χ _{αρ} ν εξηλθεν: Λέγει οἱς νῦνε δοξάσθῃ οὐ τῶν οὐ: καὶ ο 32 ἡς εδοξάσθῃ εναυτῶ: εἰς ἡς εδοξάσθῃ ενα υτῶ: καὶ οὐς δο ξάσειαυτονε νεαυτῶ. καὶ εὐ θύσδοξάσει 33 αὐτόν: τεκνι α· ἐτι μικρὸν χρονὸν μεθ' υμῶν εἰμι. ζι τίσετέ με· και καθῶσειπον	5 10 15 20 25	τοῖσι οὐδαίοις (33) οτιόπου εγώ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε λθεῖν: καὶ ὑμι νλέγω ἀρτιε 34 ντολινκαινη νδίδωμι ὑμῖν ἵνα αγαπάτε αλλήλους. κα θῶσθῃ ἀγαπησα ὑμᾶς· ἵνα καὶ ὑ μεις αγαπατε εαλλήλους· 35 εντοῦτῶν ὥσονται πᾶν τες οτι εμοί μαθητέ εστ έ. εἰναγαπήν έχητε εναλ λήλοις: 36 Λέγει αὐτῶσί μ PK ₅ ων πέτρος· κεποῦ ὑπάγ εις: απεκρίθη αὐτῶις· ὅπου ὑπάγουσιν νασάμοιν ὧν ακολουθήσαι·	34 35 36
Joh 13, 33		Joh 13, 36		

Joh 13, 36

Joh 14, 3

(36) ὅστερόνδεακ
 ολουθήσεις:
 37 Λέγειαυτωπέτ
 ροσκῆδιατίου
 δύναμάισοι ακ
 ολουθήσαιάρτι:
 τηνψυχῆνμου
 ὑπερσούήσω:
 38 αποκρινεταιῶ:
 τηνψυχηνσου
 ὑπερέμδουθήσης:
 αμῆναμῆνλέγ
 ωσοι· ουμήαλέ
 κτωρφωνήσει
 ἕωςόυαπαρνη
 14, 1 ^χ
αρ σημετρίς:
 PKZ Μῆταρασσέσθω
 ὑμῶνηκαρδία:
 πιστεύετεεις
 τονδν καιεισε
 μέπιστεύετε
 2 εν τῇοικίату
 πρσμουμοναι
 πολλαι εισιν· εἶδ
 εμίειπονάνὑμῖν.
 πορέυομαι· ετοι
 μάσαιτόπονὑ
 3 μῖν· καιεάνπορ
 ευθῶετοιμασῶ

Joh 14, 3

ὑμῖντόπον· πα (3)
 λινέρχομεκαί
 παραλήψομε
 ὑμᾶσπρόσεμ
 5 αυτόν: ἵναόπο
 υειμιεγώ· και
 ὑμεῖς ἴτε:
 Καίόπουὑπάγω 4
 ὁἰδατε· καιτη
 10 νοδόνόῖδατε:
 λέγειαυτῶθω 5
 μᾶς· κῆούκόιδ
 αμενπῶυπά
 γεις· και πῶσδ
 15 υνάμεθατην
 οδόνείδεναι:
 λέγειαυτῶ οἷς 6
 εγώεμιήδός·
 καιηαλήθῆα και
 20 ἡζωή: ουδεῖς ἐ
 ρχετέπροστο
 πρᾶεἰμῆδιεμδου:
 εἰεγνώκιτέμε· 7
 καιτονπράμου
 25 γνώκειτέαν·
 καιαπάρτιγειν
 ωσκειταιαυτό·
 καιεοράκατεαυτό:
 Λέγειαυτῶφίλιπ 8

Joh 14, 8

	Joh 14, 8		Joh 14, 11	
(8)	ποσ. κ̄εδιζονη μ̄ιντονπ̄ρα· καὶ αρκεῖμ̄ιν·		ταέργααυτὰπ ιστένετέμοι·	(11)
9	Λέγειαυτῶοις· τοσόυτονχρο όνονμεθ' ὑμῶ· εἰμ̄ικαίουκέγ νακασμεφίλι ππε· δεωρακό σεμέ εἶρακε	5	Αμ̄ην αμ̄ην λε γαῦμ̄ιν· οτι οπιστευωνεῖ σε μέταεργ αἶ εγῶποιω· κ	12
	ντον π̄ρα· και πῶσ σ ὑλεγεισ διζονημιντ	10	ακείνοσ ποιή σει· καὶμ̄εῖζο νατούτων	
10	ονπ̄ρα· ὅυπισ τέυεισοτιε γῶεντωπ̄ρι· καιοπ̄ρη· ενεμ οίεστιν·:†	15	ποιήσει. οτι εγῶπρόστο ν π̄ρα πορευ ομαι·	13
	Τὰρήματαἀεγῶ λαλῶυμ̄ίναπε	PKH	Καὶοτίαναιτή σητε ἔντωο νοματίμου τουτοποιήσ ω· ἵναδοξασ	
	μαυτοῦούλα λῶ· δεπ̄ρηῶε νεμ̄οιμένων· αυτὸσποι εἶτ	20	θ̄ῆοπ̄ρη· ἐντ ῶυῖω· ἐάν τι ἐτήσητέμε εντὸ ονομα τήμου εγῶ	14
11	ἀέργα· πιστέ υετέμοι οτ ι εγῶἐντωπ̄ρι· καιοπ̄ρηνεμ οί· εἰδεμ̄ήδια	25	ποι ἦσω· Εἰναγαπάτε με· τασεντ ολάστας εμ ἄστηρησατ	15
	Joh 14, 11		Joh 14, 15	

Joh 14, 15

Joh 14, 20

16	ε: καλεῶ· ἐρωτῇ σωτον πᾶ· καὶ ἁ λλον παράκλητο δώσει ὑμιν· ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν	5
17	εἰστοναίῳ· τ ὀπνᾷ τῇ σαλῇ εἰας, δοκόσμο σου δυνάτα ἰα βείν· ὅτι οὕθεω ρεῖ αὐτό. οὐδε γ εἰνώσκει αὐτό· Ἰμεισδεγεινῶ σκετε αὐτό τι παρ' ὑμῖν μέ νει· καὶ ἐν ὑμῖν ἐσται·	10
18	Οὐκα φήσω ὑμ ἄσσορ φανῶς, ε ρχομαι προσῦμας·	15
19	Ἐτι μικρόν καιο κόσμοσ μου κέτι θειαρῶι· ὑμεισδεδεω ρεῖτε· μαί· ὅτι ἐγὼ ζῶ· καὶ ὑμ εἰς ζήσεσθε·	20
20	ἐνεκ' ἐκινήτη μέρα γνῶσεσ θε· ὅτι ἐγώ γε	25

Joh 14, 20

νταπ̄ρι· καὶ ὤμ	(20)
εἰσενερόι κα	
γῶ ἐν ὕμειν:	
Ὅ έχωντα σεντ	21
ολά σμου καί τ	
ηρώναυτά σε	
κείνος ἔστιν	
ὁ αγαπῶν με:	
Ὅ δε αγαπῶν με	
εαγαπηθήσε	
ται ὑπο τοῦ	
π̄ρσμου· καὶ ἐ	
γωαγαπήσω αὐ	
τόν· καὶ ἐν φαν	
ίσω αὐτῶν με αὐτο·	
Λέγει αὐτῷ ὁ	22
υδάσ· οὐχ ὁῖς	
καριώτις· κ̄ετ	
ίγέγονε νοτι	
ημιν μέλλεις	
εμφανίζεῖν σ	
εαυτόν· καὶ ο	
υχί τῶ κόσμῳ:	
Ἀπεκρίθη ὁ καὶ	23
εἰπεν αὐτῷ· ε	
άντησαγαπᾶ	
με τὸν λόγον	
νμου τηρήσει:	
καὶ οπ̄ρμου	

Joh 14, 23

Joh 14, 23

Joh 14, 27

	ΛΗ	περιτου παρακλητου:-			
(23)		αγαπήσει αὐτον·		μῶν ἡ καρδιά μὴ	(27)
		καὶ πρὸς αὐτον		δεδιλιάτω: ἦκο	28
		ἐλ. εὐσόμεθα· καὶ		ὕσατε οτι ἐγω	
		μονὴν παραυτῷ		εἶπων ὑμῖν: ὑπ	
24		ποιήσομεν: ὁμη	5	άγω καὶ ἔρχομ.	
		αγαπῶν με τοὺς		αὖ πρὸς ὑμᾶς: εἰ	
		λόγου σου οὐ τηρεῖ:		ἡγαπάτε με ἐχ	
	ΡΛΑ	Καὶ ὁ λόγος ὁ νακοῦ		άρητε ἂν· οτι π	
		εἰτε, οὐκέστιν		ορέυομε προσ	
		ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ	10	τον πᾶρα· οτι ο	
		πέμψαντός με πᾶρ:		πᾶρ μου εἰζω	
25	ΡΛΒ	Τὰυτα ἐλάληκα ὑμῖν		ν. μου ἐστίν: καὶ	29
		παρῶν ἐμὴν ἐνών·		νῦν νειρηκαῦμι	
26		ὁδε παράκλητο		ν. πρὶν γενεσθ	
		στο πᾶνα τόγι	15	αι· ἵνα ὅταν γέν	
		ονοπέμψω ἐμὸν πᾶρ		ἡτε πιστευση	
		μου ἐν τῷ νο		τε: οὐκέτι π	30
		ματίμου· ἐκεῖ		ολλα λαλήσω με	
		νοσ ὑμᾶς διδάξη		δ' ὑμῶν: ἐρχετ	
		πάντα: καὶ ὑπομ	20	εγὰρ ὁ τοῦ κόσ	
		νήσει ὑμᾶς πάντα		μου ἄρχων· καὶ	
		ὅσα εἰπον ὑμῖν:		ἐνεμοὶ οὐ· κε	
27		Εἰρήνην ἀφ' ἡμῶν		χει οὐδέν: ἀλλ	31
		μῖν: εἰρήνην την		ἵνα γινώσκῃ	
		ἐμὴν δὴ δωμῇ	25	ὅσῳ τὰ γαποτ	
		μῖν. οὐκαθ' ὅσον		ὁν πᾶρα: καὶ καθ	
		ὅσον σοὶ δίδωσιν		ὡς ἐνετείλατ	
		ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν:		ὅμοι ὁ πᾶρ οὐτ	
		Μηταρσέσθω ὑ		ῶσποι ὡ. ἐγείρε	

Joh 14, 27

Joh 14, 31

Joh 14, 31

Joh 15, 5

(31) σθεάγωμεν ε
 15, 1 ^χ_{ap} ντέυθεν:
 Εἴώεμιήάμπε
 λοσηαληθινή· καὶ
 2 ὁπῆρμουογεορ 5
 γόσέστιν· πᾶνκ
 λῆμαἔνεμοιμή
 φέρονκαρπὸνάρω
 ειαυτό· καιπᾶντὸ
 καρπὸνφερόν· κ 10
 αθέρειαυτό· ἵνα
 πλίονακαρπονφέρει:
 3 Ἡδηῦμεῖσκαθαροὶ
 εστέ· διατονλόγῳ
 4 ὄνλεάληκαῦμί: 15
 μέΐνατεένεμοί
 καγῶενῦμῖν· κα
 θῶστοκλήμαὸν
 δύνατεκαρπὸν
 φέρειναφεαυτοῦ 20
 εἰνμήμεινηεντ
 ηαμπέλω: οὕτως
 οὐδὲῦμεῖσεάν
 μήενεμοιμένῃ
 5 τε: ἐγώεμιη 25
 άμπελοσ ὕμει
 στακλήματα· ὁ
 μενωνενεμοί
 καγωεναυτῶ:

Joh 15, 5

οὐτοσφέρεικαρ' (5)
 πονπολύν· ὅτιχω
 ρίσεμδουοδύν
 ασθαιοποιηνοῦδέν:
 6 Εἰνμήτισμημένη
 ενεμοί· εβληθῆέ
 ζῶστοκλήμα
 καεξηράνθη· και
 συνάγουσιναυτὰ
 καἰἔιστοπῦρ· βάλ
 λουσινκαἰκέται:
 Εἰνμείνητεἔν 7
 εμοῖκαἰτάρημα
 τάμουενῦμῖν
 μέινη· ὁεάνθελῃ
 τεαιτήσεσαι
 καἰγενησεταῖῦμῖν:
 8 Ἐντούτωεδοζά
 σθηοπῆρμου· ἵ
 νακαρπὸνπολὺ
 νφέρητε· καίγ
 ἐνησθαι εμοι
 μαθηται:· ^χ_{ap} ^φ· εἴπενοκῶ
 9 Καθῶσηγαπησέ
 μεὸπῆρ· καγῶ
 ηγάπησαῦμᾶς:
 μέινατε ἐντῇ
 αγάπητῇεμῇ·
 εἰάντασεντο 10

Joh 15, 10

Joh 15, 10

Joh 15, 15

		ειπεν ο κς τοι σε αυτου μαθηταις	
(10)	λασμου τηρήσητε· μεινετε εν τη αγ άπηνου. καθώσε γὰ τὰ σε ντο λὰ σ τῷ πρῶμου τετ	5	Ἰμασ δε ιρηκαφ ίλουσ· οτι πάντ αδήκουσα παρ ατῷ πρῶμου εγνώρισα ὑμῖν· Ὅχ' ὑμεις μεε
11	Τὰντα λελάληκα ὑ μῖν. ἵνα ἡ χαρά ἡ ἐμ ἡ ἐν ὑμῖν ἤ. καὶ ἡ χ	10	16 ζελέξασθαι· ἀλ λεγω ἐξελεξά μην ὑμᾶς. καὶ ἐ θηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητ
12	αὐτῇ ἐστὶν ἡ εντ ολή ἡ ἐμ· ἵνα αγαπά τε ἀλλήλους καθ		ε. καὶ καρπὸν φ έρητε καὶ οὐκαρ πὸς ὑμῶν μέ
	ῶσιν ἡ ἀγάπη σα ὑμᾶς·	15	ν ἡ· Ἰνά οτι· ἀναϊτή σ
13	Μείζονα αὐτῇ σα		ΡΛΖ
ΡΛΕ	γάπην ὃ δὲ σε χει·		ἡ τε τὸν πρᾶε ντωνονοματ
	ἵνα τὴν ψυχὴν αὐ		ἡ μου δώσει ὑμῖ·
	τῷ θυῇ. ὑπερτῶν	20	Τὰντα ἐντελλο
	φίλων αὐτοῦ·	ΡΛΗ	17 μαι ὑμῖν ἵνα αγ απά τε ἀλλήλοῦ·
14	Ἰμεις φίλοι μου ἐσ		18 Ἔϊο κόσμος ὑμ α σ μ εῖ σ εἰ· γειν
ΡΛς	τέε ἀνποιῇτε. ὅς αε γων τέλλομ αι ὑμιν·	25	ώσχετε οτι εμε πρῶτων ὑμων με με σηκεν· ἔϊεκ του κόσμου
15	Ὅκετι ὑμᾶς λε		
	γῶδου λους· οτι		
	οδου λους κοι		
	δεν τιποιῇ αὐτο		
	ο κς·		

Joh 15, 15

Joh 15, 19

Joh 15, 19

(19) ἦτε οὐκ ὁσμοὶ σά
ντο ἰδὶον ἐφίλει·
οτι δὲ ἐκ τοῦ κ
όσμου οὐ κεσ
τὲ· ἀλλ' ἐγὼ ἐξε
λεξάμην ὑμᾶς·
ἐκ τοῦ κόσμου·
δια τοῦτο μισεῖ
ὑμᾶς ὁ κόσμος·

20 ^{PM} Μνημονεύετε
^{PLΘ} του λόγου
οὗ ἐγὼ εἶπον ὑ
μῖν· ὅτι ἐστὶν
δουλοσμιζω
ν τοῦ κυρίου·

^{PM} Ἐι ἐμεδιδωξαν
καὶ ὑμᾶς διωξ
ουσιν· εἰτον λό
γον μου ἐτηρησα·
καὶ τον ὕμετ
ερον τηρήσουσιν·

21 ^{PMA} Ἀλλὰ ταῦτα παν
τα ποιήσουσιν
εἰς ὑμᾶς· δια το
νομα μου· Ὁ
τι οὐ κοιδασι
τον πεμψαν
τα με·

22 Ἐμνήλθον καὶ
^{PMB} Joh 15, 22

Joh 15, 22

(22) ἐλάλησα αὐτοῖς
ὁ ἀμαρτιανου
κειχον νῦν δὲ
πρόφασιν οὐ
κέχουσιν περ
ι τῆς ἀμαρτί
ας αὐτῶν·

10 ^{PMΓ} Οὐ ἐμεμισῶν καὶ
τον πᾶρα μου μισεῖ·

^{PMD} Εἰ τα ἐργα μου
ποίησα ἐν αὐ

15 τῷ σ. ἀουδ εἰς
ἄλλο σ ἐπόησε
ν· ἀμαρτίαν οὐ
κέιχο ν·

^{PME} Νῦν δὲ καὶ ἐορά
κασιν καὶ μεμ
ισέκασιν καὶ
20 ἐμέ καὶ τον πᾶ
ρα μου·

25 Ἀλλ' ἵνα πληρω
θῇ ὁ λόγος οὗ
ἐγγραμμένος
ἐν τῷ νόμῳ
αὐτῶν· οτι ἐμ
ήσεισαν με δω
ρεάν·

Ὅταν δὲ ἐέλθῃ 26

Joh 15, 26

	Joh 15, 26		Joh 16, 4	
(26)	ο παρακλητοσ ^ο εγω ^ω πε ^μ ψω ^υ μι ^ι παρα ^τ ου ^π ρ ^σ τ ο ^π ν ^α τη ^σ α ^λ η ^θ ει α ^σ . ο ^π αρα ^τ ου ^π ρ ^σ εκ ^{πο} ρευ ^ε τε: εκ ^{ει} νο ^σ μα ^ρ τυ	5	οταν ^ε λ ^θ η ^η ω ^ρ α αυ ^τ ων: μ ^ν η ^μ ον ευ ^ε ι ^{τε} αυ ^τ ων. ο ^{τι} εγω ^ω ει ^π ον υ ^μ ιν: Τ ^α υ ^τ α ^δ ε ^υ μ ^ι νε ζ ^α ρχ ^η ς ^{ου} κ ^ε ι ^π ον ο ^{τι} με ^θ υ ^μ ω ^ν η ^μ ιν: ν ^υ ν ^δ ε ^υ π α ^γ ω ^π ρο ^σ το ^ν π ε ^μ ψ ^{αν} τα ^μ ε· κα ^ι ο ^υ δ ^ε ι ^{σε} ξ ^υ μ ^ω ε ^ρ ω ^τ α ^μ ε ^π ου υ ^π α ^γ ει ^σ : Α ^λ λ ^ο τι ^α υ ^τ α ^λ ε ^λ η ^{κα} υ ^μ ιν· η ^λ υ π ^η π ^ε π ^λ η ^ρ ω ^κ ε ^ν υ ^μ ων ^{τη} ν κα ^ρ δι ^{αν} : α ^λ λ ^ε γ ^ω τη ^ν α ^λ η ^θ η ^α ν ^λ ε ^γ ω ^υ μ ^ι ν: σ υ ^μ φ ^ε ρ ^{ει} υ ^μ ιν ι ^ν α ^ε γ ^ω α ^π ελ ^θ ω ^ε α ^ν γα ^ρ μ ^η α ^π ελ ^θ ω ο ^{πα} ρα κ ^{λη} το ^σ ο ^υ κ ε ^λ ευ ^{σε} τε ^π ρο ^σ υ ^μ α ^σ : ε ^α ν δε ^{πο} ρευ ^θ ω.	(4)
27	ρ ^η σει ^{πε} ρι ^ε μου: κα ^ι υ ^μ ει ^σ δε ^μ αρ τυ ^ρ ει ^{τε} . ο ^{τι} α ^π α ^ρ χει ^σ με ^{τε} μο υ ^ε σ ^{τε} : Τα ^υ τα λε ^λ α ^λ η ^{κα} υ ^μ ιν ι ^ν α ^μ η ^σ κα ^ν δα ^λ ι ^σ θ ^η τε: α ^{πο} συ ^{να} γ ω ^γ ου ^σ ποι ^η σου σιν υ ^μ α ^σ : Α ^λ λ ^α ε ^ρ χ ^ε τε ^ω ρα. ι ^ν α ^π α ^σ ο ^α πο ^κ τει να ^σ υ ^μ α ^σ δο ^ξ η ^λ α ^τ ρι ^{αν} π ^{ρο} σ ^{φε} ρ ^{ει} ν ^{τω} θ ^ω :· [†] κα ^ι τ ^α υ ^τ α ^{πο} ι ^{ου} σιν ο ^{τι} ου ^κ ε ^γ ν ω ^σ αν ^{το} ν ^π ρ ^α ου ^ν δ ^ε ε ^μ ε: <u>ει^{πε}νο^κσ^ω</u> Α ^λ λ ^α ^χ _{αρ} τ ^α υ ^τ α ^{λε} λα ^λ η ^{κα} υ ^μ ιν. ι ^ν α	10	5	5
16, 1				
2		15		6
		20		7
3		25		
4				

Joh 16, 4

Joh 16, 7

Joh 16, 7

- (7) πέμψω αὐτον
 8 πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐ-
 λθὼν ἐκείνους
 λέγξιντον κόσ-
 μον· περιαμαρ-
 5 τίας· καὶ περιδι-
 καιωσύνησ· καὶ
 περικρίσεως·
 9 περιαμαρτίας
 μέν· οἱ οὐ πισ-
 10 τέουσιν εἰσε-
 μέ· περιδικαιω-
 σύνησ δέ οἱ
 προστον πᾶν
 οὐ πᾶν· καὶ οὐ-
 κέ τι θεωρεῖ
 11 τεμε· περιδὲ
 κρίσεως· οἱ οὐ
 ἀρχωντοῦ κό-
 σμου τοῦτου
 κέκριται·
 12 ἔτι πολλὰ ἔχω
 λέγειν ὑμῖν· ἀ-
 λλ' οὐ δύνασθαι
 βαστάζειν ἅρτι·
 13 ὅταν δὲ ἐλθῇ ἐ-
 κείνος· τοῖς
 τῆς ἀλήθειας·
 ὁδηγήσει ὑμᾶς

Joh 16, 13

Joh 16, 13

- ἐν πάση τη ἀληθείᾳ (13)
 οὐ γὰρ λαλήσει αὐ-
 τοῦ· ἀλλ' ὅσα
 ἀνακούσει λα-
 5 ῆσει· καὶ τα ἐρχό-
 μενα ἀναγγελεῖ
 ὑμῖν· ἐκείνους 14
 μέδοξάσει· ὅτι
 10 ἐκ τοῦ ἐμδουλή-
 ψεται· καὶ ἀναγγ-
 ελ εἰ ὑμῖν·
 Πάντα ὁσὰ ἐκεί-
 15 PMH ὁ πᾶν ἔρμα ἐστιν·
 Διὰ τοῦτο εἰπον
 15 PMΘ ὑμῖν ὅτι ἐκ-
 τὸς ἐμδουλαμ-
 βά-
 νει· καὶ ἀναγγε-
 εἰ ὑμῖν·
 20 Μικρόν καὶ οὐκέ-
 τι θεωρεῖτε με-
 καὶ πάλιν μικρο-
 καὶ ὀψες θεμε·
 25 ὅτι ὑπάρχω πρό-
 στον πᾶν· εἰπ-
 17 ὄντως ἐκ τῶν
 μαθητῶν αὐ-
 τοῦ προσ αὐ-
 λήλους·

Joh 16, 17

Joh 16, 17

Joh 16, 20

(17) τίεσιντουτο
ὄλεγειμιν· μικ
ρον καιουθεαρῆ
τεμε· καιπάλινμ
ικρόνκαιόψεσθ
έμε· καιοτιεγωῦ
πάγωπροστονπᾶ:

18	ἐλεγωνδυντοῦ	
	τοτίεστινδλέ	10
	γειτομικρόν· ου	
	κρίδαμεντηλέ	

[illegible]

20 Ἀμήν ἀμήν λεγού
μῖν· οτικλάυσε 25
τεκαθρινήσεται
εὐμεῖς. ὁδεκόσ
μοσχαρήσετε·
ὑμεῖς δελυπηθῇ

Joh 16, 20

επιενοκ^ς·
 σεσθε· ἀλλαηλύ (20)
 πηϋμῶνειςχα·
 ράνγενήσεται·
 "Ηγυνήσοταντίκ 21
 τηλύπηνέχει·
 ότιῆλθενηώρ
 ααυτήσ· οταν
 δέγεννήσητο
 παιδιον· ουκέ
 τιμνημώνένυει
 της θλιψεωσδι
 ατινχαράν· οτι
 εγεννήθηᾱνῶσ
 ει στονκόσμ
 ον· καιϋμείσδυν 22
 λύπηνμένυνέ·
 ξετέ· πάλινδè
 όψομεϋμᾱσκ
 αιχαρήσεταιϋ
 μωνηκαρδία·
 καιτηνχᾱρανϋ
 μῶνουδεῖσαίρ
 ιαφ' ὑμῶν· και 23
 εκένητηῆῆμ
 έρα εμεουκε
 ρωτήσετεου
 δέν·

PN Αμην αμην λέγω
μιν· οτιό^χ_{αρ} ε^ξαν^ζαι

Joh 16, 23

Joh 16, 23

- (23) τήσεται τον $\overline{\pi\rho\alpha}$
 εντων ονόματι
 μου δώσει ὑμῖν· $\frac{\text{PNA}}{\text{PNA}}$
 24 "Εως ἀρτι ουκ ἔ
 ἦσατε οὐδὲνε
 ντων ονοματι
 ου. ἀπεῖτε καὶ
 λήψετε· ἵνα ἡ
 χαρὰ ὑμῶν ἦ πε
 πληρωμένη· 10
 25 $\overline{\text{PNA}}$ Ταῦτα ἐν παροι
 μίαις λελάληκα
 ὑμῖν· ἀλλὰ ἐρ
 χεται ἰσχυρὰ ὅτε
 ουκέτι ἐν παροι
 μίαις λαλήσω ὑ
 μῖν· ἀλλὰ παρρη
 σία περὶ τοῦ $\overline{\pi\rho\sigma}$
 ἀπαγγελάω ὑμῖν·
 26 Ἐνεκείνη τῇ ἡμ
 ἐρα ἐντων ονο
 ατίμου αὐτῆς
 εσθαι· καὶ οὐδέ
 γὰρ ὑμῖν οἱ γε
 ὠρωπῆσθε
 $\overline{\pi\rho\alpha}$ περὶ ὑμῶν·
 27 αὐτὸ σγὰρ ὁ $\overline{\pi\rho\alpha}$
 φιλεῖ ὑμᾶς· ὅτι
 ὑμεῖς ἐμε πέπε

Joh 16, 27

Joh 16, 27

- φιλήκατε καὶ ἐπε
 πιστεύκατε ὁ
 τι ἐγὼ παραθῶ
 ἐξ ἡλθον· ἐξ ἡλθ
 28 ὦν παρα τοῦ $\overline{\pi\rho\sigma}$
 καὶ ἐληλυθα εἰς
 τον κόσμον·
 καὶ πάλιν ἀφίημι
 τον κόσμον· καὶ
 πορεύομαι πρὸς
 τὸν $\overline{\pi\rho\alpha}$ · λέγου
 29 σινοίμαθητέ α
 υτοῦ. ἵδεν ὅτι
 ἀρρησία λαλεῖς·
 15 καὶ παροιμίαν
 οὐκ ἔμελλαν
 δεμῖαν λεγεῖς·
 νῦν οἶδαμεν ὅτι
 30 ἡ ἀλήθεια ἐν
 σοί· οἱ οὐκ ἔμελλαν
 οὐκ ἔμελλαν
 20 σὶ νατὶς σε ερω
 τᾶ· ἐν τούτῳ
 πιστεύομεν ὅτι
 25 $\overline{\text{PNB}}$ ἀποθυσσεύσεις·
 ἀπεκρίθη αὐτῷ
 31 σὶς· ἀρτι πιστ
 έυετε· ἵδού ἐ
 32 ρχετε ὥρα καὶ
 νυν ἐληλυθεν·
 ἵνα σκορπισθῇ

Joh 16, 32

Joh 16, 32		Joh 17, 3		
(32)	τεέκαστοσεῖς ταῖδια· καίεμεμ ονοναφήτε: καί ουκειμίμόνος· οτιοπηρμετε μῦσεστιν: : <u>ξ</u> :	5	ηαιώνιοσζωῆ· ἴν αγέινωσκωσίν σετονμονον αλληθινόνθν καίόνἀπέστει λασίνχν:	(3)
33	PNΓ Τάυταλελαληκαῦ μῖν· ἵναενεμόιει ρηνηνέχειτεεν τωκόσμωνθλίψιν έχετε. αλλαθαρ σεῖτε· εγῶνενί κηκατονκοσμο:	10	Εγῶσεεδόξασ αεπιτήσγησ. τ ὁ έργονετετελή ώσα ὁδέδωκά σμοῖι ναποιῆσω:	4
17,1 <u>τωκρ</u>	Τάυταελάλησεν ἰδ και ^χ _{αρ} ἑπάρασ <u>οἰσ</u> · τῶς οφθαλμο υσαυτῶειστον ουρανόνειπεν: <u>περ</u> ' ελήλυθενηώρα· δόξασόνσουτο υἶον· ἵναοὔϊοσσο	15	Καὶνῦνδόξασο μεσὺπερ' παρ ασεαυτῶ. τῇ δόξῃ ἡεἶχονπ ροτῶτονκό σμονεῖναιπαρ ασοί: εφανέρω σας ουτῶονο ματοισᾶνοῖς: οὔς ἐδωκάσμ οι εκτῶκο σ μουσὸιῆσαν· καί εμῶδιαυτοῦ σ ἐδωκασ καί τονλόγονσου τετηρήκασίν.	5
2	υδοξάσεισε: κα θῶσέδωκασαυ τῶεξουσίανπα σίσσαρκός. ἵνα πᾶν ὁ ἐδωκασαυ τῶδῶσιαυτοῖς ζωῆναιώ· νιον:	20	Νῦνέγνωκανο τιπάνταόσα	6
3	Αὐτηδεεστί	25		7
Joh 17, 3		Joh 17, 7		

Joh 17, 7

- (7) δέδωκάσμοιπαρ
 8 ασδουεστιν: οτι
 ταρήματαἰδέδ
 ωκάσμοι δέδω
 κα· αυτῷς. καιαυ
 τόιέλαβον καιέ
 γνωσαναληθῶς·
 ὅτιπαρασδουεξῆ
 λθον· καιεπιστ
 ευσαν οτισύμε
 απέστήλας:
 9 Εγώπερηαυτῶν
 ερωτῶ· ουπερι
 τουκόσμουερ
 ωτῶ· αλλαπερι
 ὧνεδωκάσμοιο
 10 τισοίει σὶν· καιτ
 αεραπάντασάε
 στιν· καὶ τασάε
 μά· καὶιδοδοξα
 σμε εναυτοῖς
 11 καιουκέτιεμ
 ι εντωκόσμω·
 καὶοὔτοι εντ
 ωκόσμωεισὶν·
 καὶεγώπρόσσε
 ἔρχομε:

Joh 17, 11

Joh 17, 11

- Περ' ἁγιετήρησον (11)
 αυτῶς εντῶ
 νόμα τησουᾶδε
 δωκάσμοι ἵναῶ
 5 σι νέν· καθωσκαι
 ημεῖς ἐν: ὅτεῆ 12
 μην μετααυτῶ
 εντῶκόσμῳ ε
 γῶετήρουναι
 10 τοῦς εντῶνό
 ματήσου. ὄυσ
 δεδωκάσμοιε
 φύλαξα. καίου
 δεῖς εξαυτῶν
 15 απώ λε τωειμή
 οὔϊός τῆσαπω
 λείας· ἵναηγρα
 φήπληρωθῇ:
 Νῦνδὲπροσς 13
 20 ε ερχομαι· και
 ταυταλαλῶε
 ντῶκόσμω·
 ἵνα ἐχῶσιντη
 χαρὰντηνεμῆ
 25 πεπληρωμέν
 νην εναυτοῖς:: †

Joh 17, 13

Joh 17, 14

Joh 17, 18

14 Εγὼ δὲ ἔδωκα
αὐτοῖς τὸν λό-
γον σου· καὶ οὐκ
ὁσμος ἐμείσει
σεν αὐτοῦς· ο
τι οὐκ εἰσὶν ἐκ
τοῦ κόσμου·
καὶ θῶσε γὰρ οὐ
κειμὶ ἐκ τοῦ

PNΔ κόσμου:
15 Οὐ κερωτῶν
ἀάρησα τοῦ
σ ἐκ τοῦ κόσμ
ου· ἀλλ' ἵνα τηρ
ησῇσα τοὺς
ἐκ τοῦ πονηρ
16 οῦ· ἐκ τοῦ κοσ
μου οὐκ εἰσὶν·
καὶ θῶσε γὰρ ἐκ

τοῦ κοσμου
17 οὐκ εἰμὶ. ἀγία
σον αὐτοῦ σε
νη ἀληθεία· ο
λόγος οὐ σοῦ σαλ
ήθια ἐστιν· +

Joh 17, 17

χ
αρ 18 Καὶ θῶσε μὲ ἀπ
ἐστεῖλα σεῖς τ
ον κόσμον· κ
αὶ γὰρ ἀπέστει
5 λα αὐτοῦ σεῖς
τον κόσμον·
καὶ ὑπὲρ αὐτῶν
19 ἐγὼ ἀγιαζῶ ε
μαυτὸν· ἵνα ᾧ
σιν καὶ αὐτοὶ ἡ
γιασμένοι ἐν
ἀληθείᾳ:
20 Οὐ περιτοῦ τω
ν δερωτῶν
15 ὄνον· ἀλλὰ καὶ
περιτωνπισ
τευόντων νδ
ιατοῦ λόγου
αὐτῶν εἰσεμ
20 ἐ· ἵνα πάντες
21 ἐν ᾧ σιν· καὶ θῶ
σ ὑπὲρ ἐνε
μοί· καὶ ἐ γὰρ
ν σοί· ἵνα κ' αὐ
25 τοὶ ἐν ἡμῇ
ἐν ᾧ σιν· ἵνα ο
κόσμος

Joh 17, 21

Joh 17, 21

Joh 17, 25

- (21) πιστεύσηοτισὺ
μεαπέστειλας·
22 καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν
ἣν ἔδωκα σμοιέ
δοκαυτοῖς· ἵν
αὖ σιν ἐνέκα θῶ
σ ἡμεῖς ἐνέσμε·
23 ἐγὼ ἐναυτοῖς
καὶ σὺ ἐνεμῶι·
ἵνα ὡ σιν τετελει
ωμένοι εἰσὲν·
καὶ ἵνα γεινώσκ
ῇ ὁ κόσμος ὅτι
συμεαπέστι
λας· καὶ ἡγάπησ
ας αὐτοῦ σκαθ
ὥς ἐμὴ ἡγάπησας·
24 Περ' οὐδέ δωκάς
μοι θέλω ἵνα ὀπ
ουεῖμι ἐγὼ· κακ
εῖνοι ὡ σιν μετε
μου· ἵνα θεωρῶ
σιν τὴν δόξαν
τὴν ἐμὴν· ἣ ἥ ἐδ
ωκάσμοι ὅτι ἡ γ
απησάσμε προ
καταβρλόη σκόσμου:

Joh 17, 24

- Περ' δίκαιε καὶ ὁ κο
σμος σε οὐκ ἐγνώ·
Εγὼ δεσεῖ γνων
PNE καὶ οὗτοι ἐγνώσαν
5 οτι συμεαπέσ
τειλας· καὶ ἐγν
26 ὤρισαν αὐτοῖς
τοὺ νόμου σου καὶ
αἰγνώρισαν· ἵνα ἡ
αγάπη ἣν ἡγάπησ
άσμε ἐναυτοῖς
ἦ· καὶ γὼ ἐναυτοῖς· †
Ταῦτα εἰπω νοῖς
18, 1
PNε ^χ _{αρ} ἐξ ἡλθεν οἷς
15 σὺν τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ· περὰ
τοῦ χειμάρρου
τῶν κέδρων· ὅ
που ἦν κήπος·
20 εἰσὸν εἰσηλθὲν
αὐτὸς καὶ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ· †
PNZ Ἰνδεδεκάκις οὐδ
25 ἀσ οπαρὰ διδο
σαν τοντοντό
πον· ὅτι πολλὰ
κις συνήχθη οἷς

Joh 18, 2

Joh 18, 2		Joh 18, 6	
(2)	εκεῖμετατων μαθητωναυτου:	οπίσω· καίεπεσω	(6)
3	PNH Ὁδυνιούδασλαβ ῶντηνσπέφραν·	ν χαμαί:	7
	καίεκτωναρχιε	σ επηρωτησεν:	
	ρεωνκαιφαρισάι	τίναζητεῖτε:	
	ωνῦπηρέτας· ἐρ	οιδε εἶπον ἰντ	
	χεταιεκεῖμετ	ονναζωραῖ ον:	
	αφανῶνκαίλαμ	Απ εκρί θηῖς· εἰ	8
	πάδωνκαιόπλων:	πονῦμιν ο τιέ	
4	PNΘ Ἰσδυνειδῶσπάντ	γώειμι· εἰδυνε	
	αταερχομενα	μέζητεῖτε· ἄ	
	επαυτόνεξελ	φετετούτο	
	θῶνείπεναυτοι	υς ὑπάγειν· ἰν	9
	ς: τίναζητῆτε:	απληρωθῆολό	
5	απεκρίθησαν	γος ὃν εἶπεν·	
	αυτῷ: ἰν τον	οτιούς ἐδωκ	
	ναζωραῖ ον: λέ	ασμοι· ουκαπ	
	γειαυτοις οἷς	ό λεσα εζ αυ	
	εγώ ει μι:	τῶνουδ ένα:	
	Ἰσθήκειδὲ και	Σίμωνδυν πέτ	10
	ἰουδασ οπαρα	PNΞ ρος έχωνμά	
	διδούσαντῷ	χαιραν εἰ λκυ	
	νμετάαυτων:	σεναυτήν· και	
6	Ωσουνείπεναν	έπεσεντον	
	τῷς εγώειμι:	τουαρχιερ	
	απῆλθων ειστα	έως δουλων·	
		καίἔτεκοψεν	
Joh 18, 6		Joh 18, 10	

Joh 18, 10

Joh 18, 13

- (10) αυτοῦτω τῷ
 οντοδεξιόν· ἦν
 δεόνομα τῷδ
 ὄυλω μάλχος·
- 11 Εἶπεν οὖν οἱς τῷ
 πέτρῳ· βάλε τῇ
 μάχαιραν εἰς τὴν
 νθηκὴν· πάντε
 σγαρ' οἰλαβοντ
 εσμάχαιραν
 νμαχαιρα ἀπο
 λυνται·
- 12 Ἡ οὖν σπείρα καὶ
 οχειλάρχος
 καὶ οὐ πηρέτ
 αιτῶν ἰουδαίῳ·
 συνέλαβον τὸ
 ἰν· καὶ ἐδήσαν αὐτοῦ·
- 13 Καὶ ἀπήγαγον αὐ
 τὸν προσάνν
 ἀνπρώτον· ἦν
 γὰρ πενθερὸς
 τοῦ καϊάφα· ὃ
 σὴν ἀρχιεὺς
- τοῦ ἐνιαυτοῦ
 ἐκείνου· ἡνδὲ
 καϊάφας· οὗ
 βουλευσας
 τοῖς ἰουδαίοις
 οτι συμφέρει
 ἕνα ἀνθρώπον·
 ἀποθανεῖν
 περ' τοῦ λαοῦ·
- 10 Ηκολούθει δ' ἄν
 δε τῷ ἰσχυρῷ
 πέτρος καὶ ὁ
 λοσμάθητής·
- 15 Οδεμαθητὸς
 ἐκεῖνος ἦν γ
 νωστὸς τῷ
 ρχιερεῖ· καὶ συ
 νησ ἡλθεν τῷ
 ὡ εἰς τὴν αὐλ
 ῆν τοῦ ἀρχιερέως·
- 20 Οδὲ πέτρος
 εἰστήκει προ
 στὴ θύρᾳ ἐξω·
- 25 Εξῆλθεν οὖν ὁ
 μαθητὴς ὁ
 λλος ὁ σὴν γ
 νωστὸς τῷ

Joh 18, 13

Joh 18, 16

	Joh 18, 16		Joh 18, 20	
(16)	αρχιερεῖ· καὶ εἰ πεντήδυρω ᾧ καὶ εἰσήγαγε τον πέτρον:		^{PO} Απεκρίθη αὐτῷ ἰὼ ἐγὼ παρρησί αελαλησα τῷ κ οσμῷ· ἐγὼ πάν τῶτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέ ρχονται· καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλ ησαοὺς ἐν:	20
17	^{PΞH} Λέγει οὖν ἡ πεδ ίσκη θυρωρὸς τῷ πέτρῳ· μή και σὺ ἐκ τῶν μαθ ητῶν νεῖτου Ἀνῶν τούτου· λέγει ἐκείνου σου κειμή:	5	Τί με ρωτᾷς· ἐ περώτησον τ ους ἀκηκοότ αστι ἐλαλησα υτοῖς· ἰδεοὺ τοὶ οἰδα σίνα εἰπον ἐγὼ:	21
18	^{PΞΘ} Εἰστίθεισαν δε οιδόυλοι· καὶ οἱ ὑπερέτεάν θρ ακίαν πεποιηκ ότες. οὐ ψύχ οσῆν και ἐθερμ ένοντο ἡν δέ μ εταυτῶν ὁ πέ τρος· ἐστῶς καὶ θερμενόμε νος· Ὁ οὖν α ρ χιερεύς ἐπὶ ῥω τησεν τὸν ἰν πε ρι τῶν μαθητῶ αυτοῦ· καὶ περη τησδι ἀχῆσαυτοῦ:	10 15 20	^{POA} περώτησον τ ους ἀκηκοότ αστι ἐλαλησα υτοῖς· ἰδεοὺ τοὶ οἰδα σίνα εἰπον ἐγὼ: ^{POB} Ταῦτα δε αὐτ οὺς εἰπόντος· εἰστών ὑπηρε τῶν παρεστ ῶς ἐδωκεν ῥ' ἅ πισματα ὑ· εἰ πάν· οὕτως α ποκρήνη τῷ αρχιερεῖ:	22
19		25		

Joh 18, 19

Joh 18, 22

Joh 18, 23

Joh 18, 26

23 POΓ Απεκριθη αυτω̄·
 εικακῶσε λαλησ
 αμαρτύρησον π
 ερητου κακῶ. ει
 δεκαλῶστί με
 δέρει σ:

24 POΔ Απεστιλένδυν
 αυτονοάσας
 δεδεμένον πρ
 οσκαῖά φαντο̄
 αρχιερα:

25 POE Ἦν δὲ σίμων πέ
 τροσε στοκαῖ
 θε ρμενομεν
 ος. εἰπονδυνα
 υτῶμή και σὺ
 εκτων μαθη
 τῶν αὐτοῦ εἶ:
 ηρνήσα το εκ
 έινος κα ιεῖπε
 ουκειμι:·

26 Λέγει ει σε κτῶ
 δούλων τοῦ α
 ρχιερέως συν
 γενήσῶνδυνα
 πέκοψεν πέ
 τροστοωτί
 ον: ὅυ κεγω

Joh 18, 26

σε εἶδον εν τω (26)

κήπω μεταυ 27

τοῦ: πάληνοῦ

νηρνήσα το οπ

έτρος· και ευ

θέωσα λέκτ

χ
αρ ωρ εφώνησεν:

Ἄγουσινδυντον 28

POς ἵνα ποτου καῖά φα

10 εἰστοπρετώριον:

POZ Ἦν δε πρωῖα και αυ

τοῖ ουκει σήλθο

νειστοπρετώ

ριον· ἵνα μη μια

νθώσιν αλλα ρ

άγωσιν το π ά

σχα: †

Εξήλθεν οἱ νοπ 29

ειλάτος και εἶπ

εν. τίνα καταηγ

ορίαν φέρετε

κατα του ανῶυ

τούτου:

Απεκρίθησαν 30

καὶ εἰπον αυτ

ῶ: εἴμη ἦν οἱ

τοσ κακοποι

ὅς ουκανσοι

Joh 18, 30

	Joh 18, 30		Joh 18, 33	
(30)	παρεδώκαμεν αυτόν:		στῶν Ἰουδαίων ν: ἀπεκρίνα	(33) 34
31	Εἶπεν οὖν αὐτὸς· λάβετε αὐτὸ ὑμεῖς καὶ κατα τοννομήσατε αὐτόν·	5	τοῦτο· ἀφ' αὐ τοῦ σκεύους οὗτος ἡ ἀλλ οῖς οἰκιστὴς πε ριέμεται:	
	Εἶπον δὲ αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖ ν οὐκ ἐστιν τις ἀποκτεῖ ναι οὐδένα· ἵνα ἀλλόγουσθε αὐτόν· πληρωθὴς ὁ νόμος·	10	ΠΟΘ Ἀπεκρίθη οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων εἰς· τοῦ νο μοῦ ὅτι· καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν αὐτον·	35
32	εἶπεν· σημαίν ων πόσους νά τω· ἡμελλεν ἀποδύσκειν:	15	Απεκρίθη ἰσ· ἡ βασιλεὺς μη οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κο μοῦ· τοῦτο εἰς ἐκ τοῦ κομοῦ τοῦ ἐκ τῆς βα σιλείας· οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐκ τῶν Ἰουδαίων οὗτος·	36
33	Εἰσὶν οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἀλλόγουσθε αὐτόν· καὶ ἐφώνησεν αὐτῷ· σύ εἰσὶν οὖν ἄνθρωποι ἐκ τῶν Ἰουδαίων οὗτοι:	20	μου· τοῦτο εἰς ἐκ τοῦ κομοῦ τοῦ ἐκ τῆς βα σιλείας· οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐκ τῶν Ἰουδαίων οὗτος·	
	Εἰσὶν οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἀλλόγουσθε αὐτόν· καὶ ἐφώνησεν αὐτῷ· σύ εἰσὶν οὖν ἄνθρωποι ἐκ τῶν Ἰουδαίων οὗτοι:	25	μου· τοῦτο εἰς ἐκ τοῦ κομοῦ τοῦ ἐκ τῆς βα σιλείας· οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐκ τῶν Ἰουδαίων οὗτος·	
	Joh 18, 33		Joh 18, 36	

Joh 18, 36

Joh 18, 38

(36) μή παραδοθῶτοι
σῶν οὐδαίωσι· νῦν
δεηθῶσι· ἵνα
μὴ οὐκ ἐστὶν
νῦν·

37 Ἐπενοῦν αὐτῷ
ΠΠ πειλάτος οὐκ
ὄν βασιλεὺς εἶς·
Ἀπεκριθῆναι· σὺ
λέγεις οὕτως·

ΠΠΑ Εγὼ εἰστούτο
γεγέννημαι· καὶ
εἰστούτο ἐλεῖν
θα εἰστούτο
μον· ἵνα μαρτυ
ρήσω τῇ ἀληθείᾳ·
πᾶς ὁ ὠνεκτῆς
ἀληθείας ἀκού
ειμυτησφωνης·

38 Λέγει αὐτῷ· οὐ
λάτος· τίς εἶ;
ἀληθῆς· καὶ ἵτο
υτο εἰπῶν· πᾶ
λήνεξ ἦλθε νῦν
ρὸ σῶτος οὗτο
αἰῶνος·

ΠΠΒ Καὶ λέγει αὐτοῖς

Joh 18, 38

(38) ἐγὼ οὐδέ μιν
αἰτίαν εὐρίσκω
ἐν αὐτοῖς·

5 ΠΠΓ Ἔστιν δὲ συνη
θεῖα ὑμῖν· ἵνα ἔ

10 ναῦ μιν ἀπολύ
σω ἐν τῷ πάσχῃ·
βούλεσθαι οὐκ
ἀπολύσω τὸν
βασιλέα τῶν
ουδαίων·

ΠΠΑ Ἐκράυγασαν οὖν
νῦν ἀπὸ πάντων

15 λεγόντες· μὴ
τοῦτο ἀλλὰ
τὸν βαρραββάν·

Ἦν δὲ οὐ βαρραββᾶς
οὗτος πληστής·
Τότε οὖν ἐλαβὲ

20 ΠΠΕ οὐκ ἐλάττω
ἵνα καὶ ἐμαστίγω

25 σεν· καὶ οἱ στρατοὶ
ὥς ἐπλήξαν

25 ἐς στέφανον·
ἐξ ἁκανθῶν· ἐπε
δήκαν αὐτοῦ τὴν
κεφαλὴν· καὶ ἵμ
ἄτιον πορφυροῦν

Joh 19, 2

Joh 19, 2

- (2) περιέβαλοναυ
 3 τὸν· κἀηρχον
 τοπροσαυτο
 κἀιέλεγον· χ
 αἰρεοβασιλέυ
 στωνίουδάω.
 καιεδίδουναι
 τῶραπίσματα:
 4 Εξῆλθενουνπ
 ΠΤΣ αλινέζωπειλ
 ατος· καιλέγει
 αυτοις· ἰδεάγ
 αὔμῖναυτον
 ἐξω. ἵναγῶτ
 ε στιεναυτῶ
 ουδεμίαν αι
 τίανευρίσκω:
 5 Εξῆλθενδυνέ
 ΠΤΖ ζωοῖσφορῶν
 τονακάνθιν
 ονστεφανον·
 καῖτοπορφυ
 ρδυνῖμάτιον·
 καιλέγειαυτ
 οῖς· ἴδεοἰανός:
 6 Ὅτεδυνείδον
 ΠΠΗ αὐτὸνοιαρ
 χιερεῖς· καιοι

Joh 19, 6

Joh 19, 6

- ὑπηρέταιεκρά (6)
 υγασανλέγον
 τεσ· σταῦρω
 σον σ τᾶυρω
 5 σον αὐτὸν:
 ΠΠΘ Λέγειαυτοῖσο
 πειλάτος· λά
 βετεαυτον
 ὑμεῖς καὶ στα
 10 υρώσατε:
 Εγῶγαρ ουχε
 ΠΖ υρίσκωενα
 υτῶαιτίαν: ὁ
 15 Απεκρίθησαν
 ΠΖΑ αὐτῶοι ἰουδ
 αιοι· ημεισνό
 μονέχομεν
 καικατατον
 νόμονημῶν
 20 οφίλει απο
 θανεῖν· οτι
 εα υτὸν υἱὸ
 νθυε πόησεν:
 25 Ὅτεοῦνήκου
 ΠΖΒ σε νοπειλά
 τ ος τοῦτ
 ον τονλόγο·
 μ ἄλλονεφ

Joh 19, 8

Joh 19, 8

Joh 19, 12

- 9 οβήθη καὶ εἰς ἡλ
θεν εἰστοπραιτ
ξ
αρ ὁ ριον αρ πάλιν: οπιλατος:
καὶ λέγει τῷ: 5
πόθεν εἰς. οδε
ἰσ ἀπόκρισινου
κεδωκεναυτω:
- 10 P4Γ Λέγει οὖν αὐτῷ
οπειλάτος· ἐμὸι
ουλαλῆις· οὐκοι 10 ξ
αρ δασοτικαὶ ἐξου
σίαν ἐχω σταυ
ρῶσαι καὶ ἐξ
ουσίαν ἐχω ἀπ
ολύσαι: 15
- 11 Καὶ ἀπεκρίθη τοῖς·
οὐκ ἔχω ἐξο
υ σίαν οὐδεμί
αν ἀνὰ τε μῦθον. εἰ
μή μὴν σοὶ ἀνὰ θ
ενδεδομένη π
υ διατῶ τοιοπα
ραδῶ συμεσοίμ
εἰζων ἀμαρτίαν
12 ἔχει· ἐκ τούτ
ου ἐζήτησεν
λῦσαι αὐτόν
πέιλάτος: 25
- ἦ
- 9 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐκρ
αυγαζόντες λέγον
τες· ἐάν τοῦτο
ἀπολύσῃς οὐκ
εἰ φίλος τοῦ καί
σαρος· πᾶς οὖν βα
σιλέα εαυτὸν
ποιῶν ἀντιλέγ
ει τῷ καὶ σαρεῖ: 13
- 10 Οὖν πειλάτος α
κουσαστὸν
τον τῶν λόγων
ἤγαγεν ἐξ αὐτοῦ
ἰν καὶ ἐκάθισεν
νεπιτοβημ
ατοσειστόπο
λεγόμενον λ
εἰθόστροτον.
ἐβραῖς τὶς διέχιρ
βαθα: ἡνδε πα
14 ρασκευήτου
πάσχα ᾧ ῥάδ
εωσέκτη. καὶ
λέγει τοῖς ἰσίου
δάτοις. ἴδε οὖν
ασιλευσῶντων: 15
- P4Δ Οἱ δὲ ἐκράυγαζ
ων ἄρον ἄρον

Joh 19, 12

Joh 19, 15

Joh 19, 15		Joh 19, 18	
(15)	στάυρωσοναυτό:	εντεύθενμ	(18)
	Λέγειαυτοῖσοπι	εσονδετο ἰν:	
P ⁴ E	λατοστονβασ	P ⁴ Θ	Ἐγραψενδέκαι 19
	ιλεαῦμῶσταυ	τίτλονοπει	
	ρώσω: απεκρὶ	5 λάτοσ. καὶ επ	
	θησανοιαρχι	έθηκενεπιτῷ	
	ερεῖσ· ου κέχ	υσταυρῷ: ἦν	
	ομενβασιλέα	δέγεγραμμεν	
	ειμηκαίσαρα:	ον ἰσ οναζωρᾶι	
16	Τότεοῦνπαρέ	10 οσ· οβασιλευσ	
P ⁴ ς	δακεναυτὸν	τῶνῶνδαιω:	
	αυτοῖς. ἵνασ	Τοῦτονοῦντο 20	
	ταυρω θῆ: ^ε	Σ ντίτλονπολ	
	Παρέλαβονδετο	λοιανέγνωσα·	
P ⁴ Z	ἰν· καμήγαγον·	15 ντωνῶνδαι	
17	και βασιτάζων	ων· οτιεγγύσ	
	τονσταυρόν	ἦνοτόποστῇ	
	εαυτοῦεξῆλ	σπόλεωσόπο	
	θενειστονλε	υεσταυρώθη	
	γόμενονκρα	20 ο ἰσ: καὶἦνγε	
	νίουτόπον: ὅσ	γράμμενον· εβ	
	λέγεται έβρα	ραῖστί· ελλην	
	ἴστιγολγοθά	ἴστί· ρωμαῖ σ	
18	ὅπουαυτὸν	τί: ^π _υ	
	εστάυρωσαν:	25 Ἐλεγονουντῷ	
	Καίμεταυτοῦ	21 πειλάτωοιαρ	
P ⁴ H	αλλουσδύο: ε	χειριστων	
	ντέυθεν και	ἰουδαίων:	

Joh 19, 18

Joh 19, 21

Joh 19, 21

Joh 19, 24

(21) μηγραφαι οβασ
ιλευστανίου
δάϊων· ἀλλ' οτι
εκεινοσειπεν·
βασιλεύσειμι
των̄ιουδαιων·

22 Απεκρίθηοπειλ
άτος ὁ γέγρα
φα γέγρᾱφα

23 ΣΑ: "Οῑουνστρατιώ
ται ὅτεεσ̄τάυ
ρωσαν̄τὸν ἰν̄·

έλαβονταῖμα

τιαυτου. και

επόησαντέσ

σεραμέρει· ε

κάστοστρα

τιώτημέρος·

καίτονχι τῷ

να· ἰ̄ν̄δεοχι

τῶν̄άραφο σ

εκτῶν̄ άνωθ

εν̄ ὕφαντὸς

24 διόλου. εἶπον

ὄυν̄ προσαλλη

λους· μησχίς

ωμεν̄ αυτον̄·

ἀλλαλάχωμε

Joh 19, 24

περιαντῶντι (24)

νοσεσ̄ται·

Ἰνᾱηγραφῇπλ

ηρωδη̄η λέγο

υσα· διεμερή

σαντοτα ἡμ

άτιαμουεαυ

τοῖς· καίεπιτ

ον̄ιματισμό

νμουέβαλο

ν κλήρον· οἱ

μενουνστρ

ατιῶται ταυ

τα επόησαν·

Εἰστήκεισαν

δεπαρατωσ

ταυρῶτῶ

ῶημη̄ραυτ

οῦ. καίηαδελ

φήτῇσ̄μ̄ρ̄ς

αυτῶν· μαρ

ία η̄τουκλω

πᾶ· καιμαρια

ημαγδαληνη·

Οῑσ̄ουν̄ ἰδῶν

την̄μ̄ραυτ

ου. καίτονμ

ᾱθητην̄παρε

Joh 19, 26

Joh 19, 34

Joh 19, 38

34 αλλαειστονστρ
 ατιωτών λογ
 χηαυτούτην
 πλευρανένυξ
 εν· καιευθυσ 5
 εξήλθεν αιμα
 καιῦδαρ':
 35 Καίοεωρακῶσ
 μεμαρτύρη
 κεν· καιαληθι 10
 νήαυτουεστ
 ινημαρτυρια· : †
 καιεκινος οἶδ
 ενοτιαληθῆλ
 ἐγει ἵνακαῖ 15
 μείσπιστεύ
 σει τε:
 36 Εγένετογαρ
 ταυταῖναίγρ
 αφήπληρωθή· 20
 οστῶνουσυ
 ντριβήσεται
 37 αυτου· καιπά
 λινετεραγρα
 φήλέγει· οψο 25
 ντε εισονεξ
 εκέντησαν:
π'θ'κ'α μ'ατ'κ,φ'α TNZ ~

Joh 19, 37

Μεταδεταυτα 38
 Σς ηρώτησεντ
 ονπιλάτωνοἶ
 ωσήφ'οαποαρ
 ιμαθίας: ὡνμ.
 αθητήστουῦ:
 καικρυμμένος
 δεδιατων φῶβ
 οντῶνιου δέ
 ων: ἵναἄρητοσ
 ὡματῶν: και
 επετρεψενο
 πιλάτος:
 Απήλθενδυν·
 καιήρεντοσω
 ματου ῶ:
 39 Ἦλθενδεκαινι
 ΣΖ κοδιμος· ὅε
 λθῶνπρὸστο
 ἱννυκτόστο
 πρῶτον· φέ
 ρωνμέιγμασ
 μύρνησ και
 αλόησῶσλη
 τρας· P:
 40 Ἐλαβονοῦντ
 οσωματουῦ:

Joh 19, 40

Joh 20, 4

Joh 20, 8

(4) καὶ οἱ ἄλλοι μαθη
 τῆς· προεδραμ
 εντάχειοντ
 ουπέτρου. καὶ
 ἦλθεν πρῶτος 5
 εἰστομνημίον·
 5 καιπαρκυψας
 βλεπεικίμενα
 ταοθονια· ουδὺ
 μέντοι εἰσηλθε· 10
 6 Ἐρχεται οὖν σί
 μων πετροσα
 κολουθῶναυ
 τω· και ησηλθ
 εν εἰστομνη 15
 μειον· και θεω
 ρῖτα οθόνια κ
 7 ειμένα· και τ
 οσουδαριον
 ὁ ἦν ἐπιτησκ 20
 εφ αλῆσαι του·
 ου μετα των
 οθωνων κει
 μενον· ἀλλὰ
 χωρὶς· εντε 25
 τυληγμενον
 εἰσένεατοπον·
 8 τότε οὖν εἰση

λθεν και οἱ ἄλλοι (8)
 οσμηθητῆς
 οελθων πρῶτος
 εἰστομνημ
 5 εἶον· και εἶδε
 ν και ἐπίστε
 9 υσεν· ουδέπ
 ωγαρ' ἤδεισαν
 την γραφῆν.
 10 οτι δεῖατο
 ἐκ νεκρῶν
 α νας τῆναι·
 ἀπῆλθον οὖν 10
 πάλιν· προσ
 15 εαυτους οἱ
 μαθηταί·

Μαριαδε εἰς 11
 ΣΙΑ τῆκει προ
 20 στομνημί
 ω· κλαιουσα
 ἐξωω σου
 ν ἐκλαιεν·
 παρεκυψε
 25 νειστωμν
 ημέιόν· και 12
 θεωρειδύο
 ἀγγελου

Joh 20, 8

Joh 20, 12

Joh 20, 12		Joh 20, 14	
(12)	ενλευκοῖσκα θεζομένουσ· έναπροστηκ εφαλῇ· καιέν απροστοισπ ωσῖν· οπουε κιτοτοσωμ α του ὡ		
13	Καιλέγουσιν ΣΙΒ αυτηεκεινοι: γύναιτικλάι εισ: λέγειαυ τῷσ· οτιήρα ν τονκῆνμου: καίουκρίδα μεν πουεδη καν αυτον:	5 10 15	(14) εστῶτα. καί ουκήδηοτι ἴσεστίν: Λέγειαυτη οἷσ γύναιτί κλάεισ· τίνα ζητεῖσ: εκι νηδοκούσα οτιοκηπου ρῶσεστίν: Λέγειαυτῶ· κῆεισὺεβά στασασ αυ τὸν: ειπῆρ οιπουεδηκ ασ αυτὸνκ
14	Τᾶυτα ειπού σα· εστρά φηεισταιο πισω· καιῶ εωρίτον ἰν	20	16 αγῶαυτον αφῶ: λέγει αυτη ἰδ: μα ρία· στραφ ήσαδε εκεί νη:
Joh 20, 14		Joh 20, 16	

Joh 20, 16

(16) λέγει αὐτῷ· ὅ
 ἴστη· ρα βωνί· ὅ
 λέγετε διδάσκα
 λε· καὶ προσέδραμί
 μενάψασθ' αὐτοῦ· 5

17 Λέγει αὐτῇ οἷς·
 μήμου αὐτοῦ·
 οὐπω γὰρ ἀναβέ
 βηκαὶ προστον πῶρά
 μου· πορεύου 10
 δεπροστούσα δ
 ἐλφ' οὐσμου· καὶ
 εἰπ' αὐτοῖς· ἀν
 αβαίνω προστό
 πῶρα μου· καὶ πῶρα 15
 ὑμῶν καὶ τῶν μου
 καὶ τῶν ὑμῶν·

18 Ἐρχεται μαρία
 ἡ μαγδαληνή· α
 παγγέλουσα 20
 οἰσμαθηταῖς·
 Ὅτι εὐόρακεν τὸ
 κῆν· καὶ ταῦτα

19 ^χ_α_ρ εἶπεν αὐτῇ·
 ΣΠ Οὐ σήσου νοψ 25
 ΣΠ ἰασητή μέρα
 ἐκίνητη μῖα
 τῶν σαββάτων·

Joh 20, 19

Joh 20, 19

καὶ τῶν θυρῶν (19)
 κεκλεισμένων·

οπουῆσαν ἡμ
 αθηταῖς· συνηγ
 μένοι διατῶν
 φόβων τῶν ἰο
 υδαιῶν· ἤλθε
 νοῖς καὶ ἐστή
 ἐῖστο μέσον·

καὶ λέγει αὐτοῖς
 εἰρήνη ὑμῖν· 20

καὶ τοῦτο εἶπ
 ὥν ἐδείξεν αὐ
 τοῖς τὰς χειρ

ἀσκαὶ τῆν πλ
 εὐράν αὐτοῦ·

ΣΙΔ Ἐχάρησαν οὖν
 οἱ μαθηταί· ἰδοῦ
 τεστον κῆν·

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς 21
 οἷς πάλιν· εἰρή
 νη ὑμῖν· καὶ

ὡσαπεσταλ
 κέν με ὁ πῶρ·

καγὼ πέμ' πω
 ὑμᾶς· καὶ τοῦ 22

τουτο εἰπὼν
 ἐνεφύσησεν·

Joh 20, 22

Joh 20, 22

- (22) καί λέγει αυτοῖς:
 λάβετε πᾶν ἅγιον·
 23 Ἄντινωνα φή
 ΣΙΕ τετασάμαρ 5
 τίας· ἀφή εν
 τε αυτοῖς· ἄν
 τινων κρατῇ
 τε· κεκράτηντε·
 24 Θωμᾶ σδεείσε 10
 ΣΙς κτων δώδεκ
 ὁ λεγόμενος· οὐ
 κήν μεταυτῶ·
 ὅτε ἦλθεν οἱς· 15
 25 Ἐλεγον οὖν· αὐ
 τῶι ἁλλοιμα
 θηταῖ· ὁράκαμε
 τον κν'· ὁδε εἰ
 πεναυτοῖς· ε 20
 ανμηῖδωεντ
 εσχερσῖναι
 του τοντύ
 ποντων ἡλων·
 και βάλωτον 25
 δακτυλον
 μουεῖστον
 τόπων τωῇ

Joh 20, 25

Joh 20, 25

- λων· και βαλω (25)
 την χεῖρα μου
 υειστην πλευ
 ρᾶν αὐτου ου
 μή πιστεύσω·
 ΣΙς Καμεθημερα 26
 σ οκτώ· πάλι
 νῆσανε σωοι
 μαθηται αὐτο
 υ και θωμᾶ συμ
 εαυτῶν·
 Ἐρχετο οἱς τω
 ν θυρων κεκ
 λεισμένων· κ
 αι ἐστῆεῖστο
 μέσον λέγει
 αυτοῖς· εἰρη
 νη ὑμῖν·
 Εἰτᾶ· λέγει τω 27
 θωμᾶ· φερε
 τον δακτυλ
 ὠν σου ὡδε· κ
 αι ἴδε τας χεῖ
 ρας μου· και
 φερε την χ
 εῖρα σου και
 βάλε εἰστην
 πλευρᾶν μου·

Joh 20, 27

Joh 20, 27

Joh 21, 1

(27) και μηγεινουαπί
 στοσαλλαπιστὸς:
 28 Απεκριθη θωμας
 και ειπεν αυτω·
 οκῶρου και οδῶρου: 5
 29 Λέγει αυτῷ οῖς· ο
 τι ορα κασμεπε
 πιστευκας· μα
 καριοιοι μηδόν
 τεσ και πιστευ 10
 σαντες:
 30 ΠΟΛΛᾶ μενου και
 ΣΙΗ ἄλλα σημεια ἐποί
 ησεν οἷς· ἐνώπιον
 των μαθητῶνα 15
 υτου· ουκ εσ
 τιν γεγραμμέν
 ἄεν τω βιβλίῳ τουτω:
 31 Τὰυτα δε γεγρα
 πται· ἵνα πιστευ
 ηται· οτι ἰσ εσ
 τιν οἷς οὐ ὅς
 του θυ:
 Καὶ ἵνα πιστευσ
 ντες· ζῶντες
 ητε εν τῶν
 οματι αυτου:
 21, 1 ^χ_αρ Μετα ταυτα τω κρ
 : ΣΙΘ: Joh 21, 1

Ἐφανερωσεν (1)
 αυτον παλιν οἷς
 τοις μαθηταις·
 επι της θαλασ
 ης· τισι βερι
 αδος· εφανε
 ρωσεν δὲ οὕτως·
 ησαν ομοσιμ 2
 ων πετρῶς· και
 θωμας ο λεγω
 μενος διδυμ
 ος· και ναθαν
 ηλοαποκανᾶτ
 ησ· γαλιλᾶιας· κ
 αἰοι του ζεβε
 δαιου υἱοι· και α
 λλοι εκ των η
 αθητων αυτου
 δύο· λεγει αυτ 3
 οἷς σιμων πε
 τρος· ὑπάγω
 λιν·
 Λέγουσιν αυτῷ
 ἐρχώμεθα και
 25 ημεῖς συνδοι·
 Εξήλθον οὖν
 καὶ ἐνέβησαν
 εἰς το πλοῖον·
 Joh 21, 3

Joh 21, 3

- (3) και ενεκεινητη
ηνυκτιεπίασα
ουδέν:
- 4 Πρωΐασδεηδηγ
ενομένης· ες
τη οἷς επιτο
αιγιαλον· ουμ
έντουήδησαν
οιμαθηταί· ο
τις εστιν:
- 5 Λεγει ουν αυτ
οις οἷς· παιδία·
μή τι προσφά
γιον εχεται:
- Απεκριθησαν
- 6 αυτω· οὐ· οδέ
ειπεν αυτοις·
Βαλετε ειστα
δεξιᾶ μέρητ
ουπλόιουτο
δίκτυόν· και
ευρήσετε:
- Έβαλον ουναυ
τω και ουκέ
τιελκύσαι αυ
τοῖς χυοναπ
οτουπλήθο
υστων ἰχθυων:

Joh 21, 6

Joh 21, 7

- Λεγει ουνομαθ 7
:ΣΚ: ητήσε κείνος
ὄνηγα παοῖστω
πέτρω· οκῶσεστιν:
- 5 Σίμων ουν πέτ
ροσακουσα σο
τιοκῶσεστιν
τονεπενδυτη
νδιεζῶσατο·
- 10 ἤγγαργυμνος
καιεβαλενεαυ
τον ειστηνθα
λασσαν:
- Οιδεαλλοιμαθ 8
ηταῖτοπλοια
ριωήλθον· ου
γαρήσανμακ
ραναποτησ
γῆς· αλλοσα
- 20 ποπηχῶνδι
ακοσιων· σύ
ροντεστοδι
κτυοντων
ἰχθυων:
- 25 Ωσουναπεβη 9
ΣΚΑ: σαν· ειστηνγ
ην· βλεπουσ
ινανθρακιαν

Joh 21, 9

Joh 21, 9

Joh 21, 13

(9) κίμενην· καὶ ο
 ψαριονεπικιμ
 ενονκαιαρτον·
 10 Λέγειαι αυτοισοῖς·
 ενεγκατεαπ
 οτωνοψαρίω
 ν ανεπιασατε
 νυν·
 11 Ανεβηοῦνσιμ
 ΣΚΒ· ὡν πετρος· και
 ηλκυσεν τοδι
 κτυον εις την
 γην· μεστωνμ
 μεγαλων ἰχθυ
 ων· εκατον πε
 ντικοντατριῶ·
 και τοδ σου των
 οντων ουκ εσ
 χισθη το δικτυο·
 12 Λεγειαι αυτοισοῖς·
 ΣΚΓ δευτε αριστησατε·
 ΣΚΔ Ουδεις δεετο λ
 ματων μαθη
 τῶν εξετας
 έαυτον συτι
 σσει· ειδοτε σο
 τι οκδ εστιν·

Joh 21, 12

Ερχεται ουν οἱς· 13
 ΣΚΕ και λαμβανητο
 ναρτον καὶ ιδι
 ωσιν αυτοισ·
 5 και το οψαριον
 ομοιος·
 :ΣΚς· Τουτο δε ηδη τ
 ριτον· εφανε
 ρωθη οἱς τοις
 10 μαθηταῖς· εγ
 ερδισε κνε
 κρων···
 Οτε ουν ηριστ
 15 ησαν· λεγει
 ωσιμωνι πετ
 ρω οἱς· σιμων
 ἰωναγαπασμε
 πλεων του τῶ·
 20 Λεγειαι τῶ· ναὶ
 ΣΚΖ κε· συ ὑδα σο τι
 φιλω σε· λεγει
 αυτω βοσκει
 αρνι αμου·
 25 ΣΚΗ Παλιν λεγειαι τῶ
 δευτερον· σι
 μων ἰωνα αγα
 πασμε· λεγει

Joh 21, 16

Joh 21, 16		Joh 21, 18	
(16)	αυτωναῑκε: συ οιδασοτιφιλω σε: λεγειαυτ ωποιμενετα προβαταμου:	5	Οτανδεγηρα σησ· εκτενη στασχειρας σου· καὶ αλλο σσεζωσει: και εισιοπουσυ ουθελεις:
17	ΣΚΘ Λεγειαυτωτο τριτον σιμα νῖωναφιλεις με: ελυπιδη οπετρος· οτι ειπεναυτωτ οτριτον φιλ εισμε: και λε γειαυτω κ̄επ αντασυοιδας· συγινωσκεισ οτιφιλωσε:	10	Τουτοδεελεγ εν· σημειων πιοωθανατ ωδοζασιτο ν θν· και το υτοειπωνλε γειαυτωακ ολουθημοι:
	ΣΛ Λεγειαυτωοῦδ· βοσκεταπρο βαταμου:	15	επιστραφει σδε οπετρος βλεπειτονμ αθητηνονη γαπα οῖδακο λοθουν τα:
18	ΣΛΒ Αμην αμην λέ γασοι· οτεει σ νεοτερος. εζωνυε σσεα υτον· καιπερι επατησ οπο υηθελεσ:	20	ο σ καιανέπε σεν εντωδι πνω επιτοστ ήθος αυτου και ειπεν: κ̄ε τήσεστιν
	Joh 21, 18		Joh 21, 20
			(18)
			19
			20

Joh 21, 20

- (20) οπαραδιδῶς
 21 σε: τούτον ἰδ
 ονοπετρος λέ
 γειτωῦ: κῆ
 οὔτος δετὶ:
 22 λεγειαυτω οἷς:
 εἰς αὐτον δε
 λωμένην· εω
 σέρχομέτῃ
 προσεῖ. συακ
 ολῶθημοι:
 23 Εξήλθεν οὖν ὁ
 λογος οὔτος
 εἰς τοὺς ἀδελ
 φούς: οτι οἱ μ
 αθητησεκει
 νος· ουκαπο
 θνήσκει: και
 ουκειπεν αυ
 τω οἷς οτι
 κατοθνησκει:
 ἀλλεἰ αὐτο
 ν θέλωμένην:
 εἰς σέρχομέ
 24 τι προσεῖ: οὗ
 τοσεστιν ο
 μαθητῆς

Joh 21, 24

Joh 21, 24

- ομαρτυρῶν (24)
 περιῶντα
 ν· ὡ και γραψ
 ασταυτα:
 5 και οἶδαμεν
 οτι ἀλλήλῃς
 εστιν ἡμαρ
 τυρι αὐτου:
 Ἔστιν δε και αλ 25
 λα πολλὰ· οσα
 εποιησεν οἷς:
 ἅτινα εανγρα
 φηται κα θέν·
 ουδ' αὐτον
 15 οἱ μαίτονκ
 οσμονχω
 ρησαι: ταγρα
 φομενα βι β
 λια αμην·:
 20
 <~~~~~>
 Ευαγγελιον και
 ταῖων ανην
 Ἰρηνητω γραφονται
 25 και τω αναγεινω
 σκον τει †
 δοξατω θωαμιν
 <~~~~~>

Im Namen des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes. Ich, Georg, teilte einen Weinberg in zwei Hälften. Ich Georg Chulidse schenkte die Hälfte desselben, für die andere Hälfte nahm ich den Wert zu meinen Gunsten 11 Asser . . . . nach der Geburt meines Bruders . . . . dem Gesalbten . . . . Stephan aus Dolis-Chana.

† Εγω κουρινησ κωμισαπο^τ ταξια^ζ σ^ς τεφρ^ς
 ειλθαειστα καστρο [και επεστρεψα?] τ^ς χιστη^ς Καστροφ^ς υ^ς μαρ^ς.

†Als ich Eristaw der Eristawen, Beschken, dieses Vier-evangelium und ein einzelnes Evangelium, Koridethi gehörig, von der Länge der Zeit verdorben fand, so habe ich sie eingebunden. Dieses Vierevangelium habe ich mit einem Kreuze versehen und vergoldet, das Matthaeus-Evangelium aber verzierte ich einfacher. Nun ihr, die ihr diese heiligen Bücher lesen und gebrauchen werdet, gedenket in den Gebeten meiner, des Sünders und Unwürdigen, welchem die Vergebung an jenem Tage des Gerichts viel helfen wird.

II.

GESCHICHTE DER HANDSCHRIFT

VON

GUSTAV BEERMANN.

I.

Die Auffindung der Koridethi-Handschrift durch Oberst Bartholomée im freien Swanetien.

Der westliche, sich am höchsten erhebende Teil des Kaukasus birgt in sich ein von der Hauptkette und einer südlichen Parallelkette gebildetes Höhentäl.¹ Durch einen dazwischen liegenden Bergrücken und seinen Ausläufern wird es geteilt. Der rasche Ingur und sein Nebenfluss Mulchre fließen hindurch. Die Höhe des Talkessels beträgt 6000 Fuss, die der hineinführenden Pässe gegen 10000 Fuss. Von letzteren ist der relativ bequemste der Latparsche Pass mit 9700 Fuss. Nur im Laufe der Sommermonate ist ein gefahrloser Verkehr möglich; sonst bilden die frühfallenden und spätauenden Schneemassen ein schwer zu überwindendes Hindernis. Ein Panorama von entzückender Schönheit, von herber Grossartigkeit entfaltet sich vom Passe aus vor den Augen des Be-

¹ Полковникъ Бартоломей: Поѣздка въ вольную Сванетію въ 1853 году. Записки Кавказскаго Отдѣла Императорскаго Русскаго Географическаго Общества. книжка III, изданная подъ редакціею Е. А. Вердеревскаго, Tiflis 1855, S. 147—213; mit einer Karte und drei Tafeln; nebst einer Beilage bis S. 237, entnommen einem Referat des Akademikers Brosset verlesen am 14. Oktober 1853 und erschienen in dem Bulletin de la classe des sciences historiques et philologiques de l'Académie Impériale des Sciences de St.-Petersbourg. — Über Swanetien siehe: Баградзе: Сванетія, Записки Кавк. Отд. Импер. Русск. Геогр. Общ. Tiflis 1864, VI, 51.52.55.113—115; — Раде: Путешествіе въ Мингрельскихъ алпахъ и въ трехъ ихъ верхнихъ продольныхъ долинахъ. Записки Кавказск. Отд. Импер. Русск. Геогр. Общ. Tiflis 1866, VII.; — Raphael Bernouville: La Souanéthie libre, Paris 1875, mit einer ausgezeichneten Karte (nach der Generalstabskarte 1 Zoll = 5 Werst); — die vom kaukasischen Lehrbezirk herausgegebene Beschreibung der Ortschaften und Volksstämme: Сборникъ матеріаловъ для описанія мѣстностей и племенъ Кавказа Tiflis 1890, X, Сванетія; — В. Б. Тепцовъ: Географическій очеркъ S. 1—68; — Д. Маргіани: Нѣкоторые черты быта S. 69—87; — Гульбіани: Краткій очеркъ религіозно-правственнаго состоянія Сванетовъ S. 88—94. Im zweiten Teil desselben

schauers.¹ Vom lichten Himmel herab wallt der Saum der vom ewigen Schnee gekrönten Felsenhöhen, die wie eine unübersteigbare Schutzmauer das Tal umzingeln. Hoch oben ragen die Gipfel Eschchor, Uchwan, Tetnuld, Adisch, Dichtau, die himmelstürmenden Zinken des majestätischen Elbrus, das märchenhaft einzigartige Uschba hervor. Eisige Kälte bringende Gletscher reichen tief hinab, während schaurig düstere Moränenfelder ihren einstigen Weg bezeichnen. In den Schluchten der bald kahlen, bald bewaldeten felsigen Abhänge sprudeln schäumende Giessbäche, die sich im Ingur vereinigen, um sich durch die ihnen entgegenstarrenden Felsmassen einen engen Ausweg zu erzwingen. Über dem Ganzen wölbt sich der von Lichtesfülle leuchtende südliche Himmel.

Die Swaneten.

In solch einer Umgebung wohnen die Swaneten², ein stolzes Bergvolk, das bis in die fünfziger Jahre des vorigen Jahrhunderts keiner fürstlichen Macht unterworfen, sich, seiner abgeschlossenen Lage wohl bewusst, als ein freies Volk fühlte. Es bildete eine Art Eidgenossenschaft von 11 Gemeinden.³

Bandes sind Sprichwörter, Lieder, Erzählungen usw. Vor allem zu beachten ist das grosse Prachtwerk, mit ausgezeichneten, kunstvollen phototypischen Tafeln ausgestattet: Кавказъ. Матеріалы по археологiи Кавказа, вып. X. Поѣздка въ Пшавію, Хевсуретію и Сванетію Графини Уваровой, Moskau 1904. — Vergleiche noch folgende Werke: Преосвящ. Гавріилъ: Обзорѣніе Сванетскихъ приходоѡ. Православное Обзорѣніе, Moskau 1867 г. — Гилевъ: Сванетія, Горный Журналъ, St. Petersburg 1863; — Brosset: Rapports sur un voyage archéologique dans la Géorgie et dans l'Arménie exécuté en 1847—1848, XII. Teil, St. Petersburg S. 44—64.

¹ Кавказъ. Матеріалы, Heft X, 1904, Tafel IX.

² Vergleiche Bernouville, La Souanéthie libre, Taf. VII.

³ Bartholomée, Поѣздка въ вольную Сванетію, gibt auf der Karte 11 Gemeinden an: Uschgul, Kala, Ipari, Adisch, Zürmi, El, Latal, Lendscher, Mesti, Mullach, Muschal. — Gräfin Uwarow, Кавказъ. Матеріалы, X, S. 27, führt folgende Gemeinden an: Uschkul, Kal, Ipari, Lendscher, Mesti, Mullach, Latal, Betscho. Das heiligste Bundessymbol der vereinigten Gemeinden Latal, Ugar und Seti ist eine Löwenstandarte, die früher in der Georgskirche zu Seti aufbewahrt wurde, jetzt aber sich in einem Turm befindet. Sie darf nur mit Zustimmung der Ältesten herausgeholt werden, siehe Bartholomée S. 196 und Uwarow, Матеріалы X, 131—133, und Abbildungen 44—47. Diese Löwenstandarte, von der Spitze einer Lanze wehend, bläht sich beim raschen Ritt des Bannerträgers zu einem ungestalteten Löwen auf, wie die Abbildungen zeigen.

Die Dörfer und Häuser sind meist auf vorspringenden Felsen errichtet. Die zahlreichen hochgebauten Schutz- und Trutztürme zaubern ein Stück kampfbereiten Mittelalters vor das Auge.¹

Die freien Swaneten, deren sprachliche und ethnographische Zugehörigkeit noch nicht genau bestimmt worden ist, waren seit längerer Zeit Christen, aber infolge der abgeschlossenen Lage war das Christentum verblasst. Eine Verrohung der Sitten war eingetreten. Bis in die Mitte des vorigen Jahrhunderts wurden die neugeborenen Mädchen durch Erstickung mit Salz oder durch Verhungern getötet. Auch heute noch findet man viel Abergläubisches besonders bei Todesfällen. Stirbt ein Swanete ausserhalb des Hauses, so holt man zuerst den Leichnam, alsdann begibt man sich mit einem Hahn und einem Streichinstrument an den Sterbeort, um die Seele zu befördern. Ohne den Hahn rührt sich die Seele nicht von der Stelle. Ohne das Streichinstrument geht sie nicht über das Wasser, weil sie dessen Rauschen fürchtet, das aber von dem Streichinstrument übertönt wird. Die Seele wird an die Stelle gebracht, wo der Leichnam ruht². Die Leichen der Kinder unter drei Jahren werden im Hause verscharrt. Die übrigen Leichen werden nicht in der Kirche selbst oder an ihrer Mauer, sondern innerhalb der Umfriedung der Kirche in dem Familienbegräbnisplatze bestattet. Davon werden ausgenommen die unehelichen Kinder, und die Leichen derer, die gleich nach dem Tode in Verwesung übergehen. Da die Swaneten eine heillose Angst vor schlechtem Wetter haben, so darf die Bestattung nicht an einem trüben Tage sondern nur bei Sonnenschein vollzogen werden. Tritt letzterer längere Zeit nicht ein, dann wird die Leiche ohne Erlaubnis der Verwandten irgendwo verscharrt. Wenn es in der Woche der Beerdigung regnet, wird die Leiche ausgegraben und in eine Grube geworfen, nicht aber mit Erde sondern mit Brettern und Steinen

¹ Die Türme sind bis 60 Fuss hoch. Siehe Abbildung in Uwarow, *Кавказъ. Матеріалы*, Taf. XIIa 21a, Taf. XIV 25, Fig. 1 und 2, und in Bernouville: *La Souanéthie libre* Taf. VI.

² Гилевъ, О Сванетіи. *Горный журналъ*, часть II, St. Petersburg 1863 S. 82.

zugedeckt. Vor dem Beerdigungszug wird ein Stier, oder eine Kuh, oder ein Kalb geführt, das den Dekanosen zufällt¹. — Die Blutrache beherrschte so sehr das Volksbewusstsein, dass selten ein Swanete zu finden war, der sie nicht ausgeübt hätte. Der neugeborene Knabe wurde gleichsam zum Bluträcher geweiht, indem der Vater in seine Wiege zwei Kugeln legte. Die Arbeit ruhte — weil sündhaft — ausser am Sonntage auch noch am Freitage und Sonnabend.²

Pfleger des geistlichen Lebens waren die sogenannten Dekanosen oder Papi.³ Diese bildeten einen besonderen Stand. Ihr Amt war erblich und wurde durch Handauflegung weiter übertragen. Sie waren meist Analphabeten und murmelten Gebete, deren Inhalt ihnen unverständlich, und vollzogen geistliche, wohl mit heidnischen Gebräuchen vermengte Handlungen, deren Sinn ihnen verschlossen war. Leider wurde und wird der Gottesdienst nicht in der swanetischen, sondern in der grusinischen Sprache gehalten.⁴ Daher ist es nicht zu verwundern, dass 1890 nur 12 Mann — darunter 3 Dekanosen — die Gebete und Glaubenslehren kannten.⁵ Die Dekanosen genossen noch jetzt das grösste Vertrauen, ihnen ist die Obhut der Kirchen und der Heiligtümer übertragen. Die Swaneten sind von einem ungeheuren Fanatismus inbezug auf die Unantastbarkeit ihrer Heiligtümer beseelt, so dass sie selbst die Priester zu denselben ungern zulassen und ihnen den Zugang bisweilen ganz verweigern⁶. Fast jedes Dorf und Dörflein hat eine oder mehrere Kirchen, die aber sehr klein gebaut sind, so dass das Volk draussen stehen muss, obgleich man bei einigen durch den Anbau von ein oder zwei Seitenschiffen mehr Raum zu schaffen versucht hat.⁷ Die Kirchen sind in einem sehr vernachlässigten Zustand, sie werden nicht einmal gefegt.

¹ Bakradze, *Сванетія* . . . Tiflis 1861, S. 53.

² Wahrscheinlich geht die Arbeitsruhe am Sonnabend auf den Einfluss der Bergjuden, die am Freitag auf den der Mohammedaner zurück.

³ Bartholomée, S. 162, nennt sie Dekanosen, Uwarow, *Материалы* X, S. 27, Papi.

⁴ Uwarow, S. 51.

⁵ Uwarow, S. 51.

⁶ Uwarow, S. 29.

⁷ Siehe bei Uwarow den Abschnitt: Kirchen und heilige Stätten S. 50—78. Bernouville, *La Souanéthie libre*, S. 72, Fig. 3; S. 81, Fig. 7; S. 82, Fig. 8; S. 83, Fig. 9; S. 143, Fig. 19.

Die Kirche des Kerykos und der Julitta.

Im Jahre 1853 erschienen einige freie Swaneten in Borshom bei dem Statthalter des Kaukasus, liessen sich taufen und baten um Zusendung von Priestern. Das war die Veranlassung zu einer archäologischen Forschungsreise, die Oberst Bartholomée in jenes Gebiet unternahm.¹ Sein erstes Bestreben war, das Hauptheiligtum der freien Swaneten, das einstige Kloster mit der jetzt noch stehenden Kirche des heiligen Kerykos und der heiligen Julitta, zu besuchen. Das Kloster soll ein Frauenkloster gewesen sein.

Die Patronheiligen dieser Kirche, Kerykos und Julitta, sind überhaupt, namentlich im Westen, so wenig bekannt, dass es wünschenswert sein wird, etwas näheres über sie zu sagen.

Während der Name Julitta — Iwlita — wenig schwankt, erscheint der Name Kerykos nicht nur in der Form Cyricus sondern auch als Cyriacus, Cericus, Curig, Cyr, Kyros, Cyrus, Ceres, Quiricus und Kyrique. Der schottische Name Ecclesgreig mag wohl eine ganz andere Herkunft haben, doch sieht er von einem kirchlichen Standpunkt aus, als ob er aus „ecclesia kyriki“ herstammte. Gerade dort in der Parochie vom heiligen Cyrus in Kincardineshire, und in der Parochie von St. Ceres in Fifeshire finden einige Forscher sehr zeitige Spuren der Verehrung des Kerykos im Nordwesten.

Der Tag, der diesen zwei Heiligen gewidmet ist, hat einen Monat Spielraum. Denn die östlichen Menologien, wenigstens die griechischen, bringen sie am 15. Juli, die westlichen aber am 16. oder am 17. Juni.

Eine gewisse Schwierigkeit in Bezug auf die Überlieferung spiegelt sich in dem Gelasianischen Schriftstück wieder, das im Einklang mit dem dreiundsechzigsten Kanon des Konzils von Trullo im Jahre 692, bei der Besprechung der christlichen Bücher erklärt, die Akten dieser Heiligen, — ob die von

¹ Bei dieser Gelegenheit leisteten die noch unabhängigen Dörfer den Treueid; eigentümlich berührte es, dass die Swaneten mit einer gewissen Scheu in weitem Bogen vor der Kirche stehen blieben und zum Kreuzküssen nicht hervortraten, sondern nur die Lippen bewegten, als küssten sie die Luft; siehe Bartholomée S. 188.

Theodor von Ikonium zur Zeit Justinians geschrieben?¹ — seien häretisch und nicht in der römischen Kirche zu lesen. Dem gegenüber findet man in Mignes lateinischen Vätern die Leiden dieser Märtyrer von Hucbaldus geschrieben, der sich befleissigt, das vom Papst Blasius verworfene Apokryphische durch das Wahre zu ersetzen; MPL 132, 851—858.

Nach ihm haben wir an den Anfang des zweiten Viertels des dritten Jahrhunderts zu denken, etwa 226 — Andere setzen den Vorgang ins Jahr 304 — unter dem Papst Urban und dem Kaiser Alexander. Der Ort des Märtyrertums soll Tarsus in Kilikien gewesen sein. Durch die Standhaftigkeit der Julitta, aber auch besonders ihres dreijährigen Sohnes Kerykos wurden Hunderte von gefangenen Christen zum siegreichen Märtyrertod gestärkt.

Das schöne, reich mit Bildern versehene Buch der kunst-sinnigen Gräfin Uwarow bietet uns prächtige Nachbildungen von den Bildern der Märtyrer-Mutter und ihres Sohnes, die auf der Altarwand oder Ikonostas der kleinen Bergkirche stehen.² Kerykos in jugendlicher Gestalt in einem äusserst geschickt behandelten Faltenmantel, hält vor sich mit der linken, zum Zeichen der Ehrfurcht³ verhüllten, Hand ein Buch oder einen Schrein, vielleicht unser Evangelium oder den nachher beschriebenen Schrein. Seinen Kopf umgibt ein Glorienschein. Das andere Bild zeichnet für uns die Mutter, auch mit einem Heiligenschein ausgezeichnet. Aus der oberen rechten Ecke ragt eine Hand, das Zeichen für die Macht Gottes, aus einer Wolke hervor. Bei der Hand aus der Wolke ist zu bemerken, dass die Finger die lateinische Segensform bieten.⁴ Julitta ist in

¹ Vgl. Karl Krumbacher, Geschichte der byzantinischen Literatur, 88, 8, 2. Aufl., München 1897, S. 187. Über ein von dem konstantinopolitanen Patriarchen Sisinnios verfassten Enkomium auf Kerykos und Julitta vgl. Krumbacher, 77, 3, S. 170.

² Vgl. Uwarow, Материалы, Kerykos, ist auf Taf. XXXI, Nr. 52, und Julitta, Taf. XXXVI, Nr. 62.

³ Solche ehrfurchtsvoll verhüllten Hände finden wir auch Tafel XXIII, Nr. 39 bei der Mutter Gottes links und bei Johannes dem Evangelisten rechts, und Nr. 40 bei dem heiligen Nikolaus.

⁴ Es ist ein untrüglicher, weil wenig bemerkbarer Beweis für die Vermischung der Einflüsse in den Bildern aus dieser Umgebung, dass wir bald die eine bald die andere Form des Segens finden. Auf Tafel XXIII bietet das

einem eng anliegenden Kleid mit langer Taille und mit kurzem kaum bis zu den Knien reichenden Rock gekleidet. Die Taille und die ebenfalls sehr eng anschliessenden Ärmel sind mit zahlreichen wagrechten Falten, vielleicht auch mit eingenähten Schnüren versehen. Von dem Hals bis zum Rock führt vorn ein netzartig gewobenes Mittelstück mit einer Reihe von Knöpfen oder Perlen geziert. Der Rock fällt in schönen Falten wie das „Kilt“ eines schottischen Hochländers und hat unten eine Borte von demselben Stoff wie jenes Mittelstück. Eng-anliegende Hosen werden von der Mitte der Waden bis zu den Knöcheln mit Schnüren gewunden. Die Schuhe sehen mehr wie Strümpfe aus, denn sie haben keine deutlich bemerkbaren Sohlen und ihr oberer Rand verschwindet hinter jenen Schnüren. Von den Schultern fällt hinten ein bis unter die Knie reichender Mantel mit reichen Falten. Julitta hält beide Hände vor der Brust. Die rechte Hand hat den Handteller nach vorn offen. Die linke Hand hält ein zierliches kleines Kreuz, aber der Handteller ist nach aussen gerichtet und in einer durchaus unmöglichen Lage. Neben ihrem rechten Fuss kauert eine Kindesfigur, die aber fast bis zur Taille zerstört ist. Daneben ist eine achtzeilige grusinische Inschrift. — Jetzt kehre ich zu Bartholomée zurück.

Der Kalschen Gemeinde¹ gegenüber erhebt sich steil, vom Fluss aufsteigend, ein alleinstehender Bergkegel. Dunkle Tannen bedecken ihn und machen einen geheimnisvoll erhaltenen Eindruck. Unberührt stehen die Bäume, weil sie dem Heiligtum geweiht sind und nur zur Dachdeckung

Kreuz nach rechts drei segnende Hände und alle sind griechisch. Auf Tafel XXVII segnet Petrus griechisch. Im Textbild 31 segnet Christus griechisch, ebenso 32, ebenso Tafel XXVIII, Nr. 45. Dagegen segnet Christus Tafel XXIX, Nr. 46 oben, lateinisch, ebenso Tafel XXXII, Nr. 55. Auf Tafel XXXIII, Nr. 57, segnet Christus mit den beiden Händen offen und mit allen Fingern gestreckt, was weder griechisch noch lateinisch ist. Die griechische Form erscheint wieder Tafel XXXV, Nr. 60 und 61, wo das Christkind beidesmal so segnet. Tafel XXXVI, die Tafel worauf Julitta als Nummer 62 vorkommt, bietet uns Nummer 63 eine gewebte Darstellung der Auferstehung, worin eine Figur rechts oben lateinisch segnet. Auf Tafel XXXVII segnet das Christkind, wenn ich nicht irre, lateinisch.

¹ Bernouville, La Souanéthie libre, Taf. V. Die Kalsche Gemeinde.

der Kirche oder zum Bau von Mühlen und Brücken¹ gefällt werden dürfen.

Der Aufstieg auf dem unter vielen Windungen sich hinziehenden Fusspfad ist überaus beschwerlich. Man braucht dazu etwa zwei Stunden. Oben erblickt man eine festungsartige Mauer, durch wuchtige Ecktürme verstärkt.² Die halbverfallene, zum Teil zinnengekrönte Mauer ist dem Bergabhänge entsprechend geführt. Ein massig gebauter, nicht hoher Turm bildet das Eingangstor, das auch jetzt noch streng bewacht wird. Auf dem Hofe steht die aus behauenen Steinen im Basilikenstil erbaute kleine Kirche, dem heiligen Kerykos und der heiligen Julitta geweiht.³ An der Endwand, dem Eingangstor gegenüber, erhebt sich ein viereckiger Turm, dessen nicht steiles Dach von vier Ecksäulen getragen wird. An die Längswand schliesst sich ein niedriger Anbau an.⁴ Durch ein paar kleine Fenster dringt nur spärliches Licht in das Innere der Kirche ein. Das Tonnengewölbe wird von zwei Bogen gestützt. Die Gewölbe, Wände, und Säulen waren meist mit Fresken geschmückt, letztere haben viel gelitten und können nur noch im Altarraum einigermaßen erkannt werden.⁵ Die Altarwand hat drei Türwölbungen — richtiger eine Tür und zwei Fenster⁶ —, von denen die mittlere nur durch einen Vorhang geschlossen wird. Unter den Heiligenbildern sind grössere mit der Darstellung des heiligen Kerykos⁷ und der heiligen Julitta.⁸

¹ Записки Общества Любителей Кавказской Археологии. Книга I. Баградзе: Кавказъ въ древнихъ памятникахъ Христіанства. Tiflis, 1870, S. 81.

² Siehe die schöne Abbildung des Berges bei Uwarow, Матеріалы X, Taf. XI.

³ Leider war keine Abbildung der Kirche vorhanden. Durch die freundliche Vermittlung Magister Ottens und des Photographen Jermakow in Tiflis wurde ein Liebhaberphotograph, ein Feldscher in Swanetien ersucht, die Kirche zu photographiren. Der Standort muss ein etwas zu weit entfernter gewesen sein; siehe Taf. I.

⁴ Siehe die Beschreibungen der Kirche: Uwarow, Матеріалы X, S. 67; Bartholomée S. 162, Taf. I, Nr. 3; Bernouville: La Souanéthie libre, S. 109 ff. Ferner: Записки общества любителей кавказской археологии I. Баградзе: Кавказъ въ древнихъ памятникахъ Христіанства, S. 81 f.

⁵ Uwarow, Матеріалы X, S. 67. ⁶ Bernouville, S. 110 und 83, Fig. 9.

⁷ Uwarow, Матеріалы X, Taf. XXXI, Nr. 52.

⁸ Siehe das Verzeichnis der Heiligenbilder und Gegenstände bei Uwarow, Матеріалы X, S. 170—172, und XIX, 116—170.

Bartholomée wurde am Eingangstor von den sieben Dekanosen der sieben Dörfer der Kalschen Gemeinde empfangen; er und seine Begleiter mussten am Tor die Hände und das Gesicht waschen. Als Wasserbehälter diente ein Becken, das wohl früher als Taufbecken benutzt worden war. Der Vorraum der Kirche starrte von Schmutz und Russ, da hier ein Herd zur Bereitung der Speisen und des Brotes errichtet war. Kehrlichthaufen lagen umher, in welchen man Knochenüberreste der Mahlzeiten bemerkte. An der von Russ geschwärzten Decke hingen Geweihe. Aus diesem Vorraum führte eine kleine Tür in die Kirche.¹ Die Dekanosen verweigerten anfangs das Aufschliessen der Tür, indem sie, ihre Unwürdigkeit vorschützend, Einer dem Andern den Schlüssel übergaben.

Einen peinlichen Eindruck machte der völlig verwahrloste und vernachlässigte Zustand der Kirche. Infolge des Staubes und des durch die Türspalten eingedrungenen Rauches, des Schmutzes und des über Alles lagernden Russes konnte man bei dem spärlichen Tageslichte anfangs nichts erkennen; es musste ein Licht angezündet werden. Als erstes fiel in die Augen ein grosses, auf einem hohen steinernen, mit zwei Stufen versehenen Postamente errichtetes Kreuz², das mit vielen Heiligenbildern bedeckt und von einem helmartigen³, mit einem Kreuz versehenen Aufsatz gekrönt war. Auffällig war das Verhältnis der Grösse und Höhe des Kreuzes zu den an sich kleinen Dimensionen der Kirche. — Auf dem steinernen Altartisch, der an die östliche halbrunde Wand anstiess, lag eine schöne, mit grossen Buchstaben geschriebene griechische Evangelienhandschrift. Auf dem ersten Blatte war eine in Minuskeln geschriebene Randbemerkung, die Bartholomée abschrieb.⁴

¹ Die Gräfin Uwarow erwähnt als eine Unregelmässigkeit das Vorhandensein von zwei Türen X, S. 67. Ob nicht die zweite Tür in der Zeit nach Bartholomée angelegt ist, da er nur eine zu erwähnen scheint, S. 165.

² Uwarow, Матеріалы X, S. 84: Die Höhe des Kreuzes beträgt 2 Meter, 49,2 Zentimeter, die des Postamentes 1 Meter, 22,37 Zentimeter, die des Helmes 55,62 Zentimeter, im ganzen 4 Meter, 27,2 Zentimeter. Ich komme später darauf zurück.

³ Uwarow, Матеріалы X, S. 83, Fig. 16.

⁴ Bartholomée, Поѣздка, Taf. I, Nr. 4.

Der Reliquienschrein.

Als Bartholomée im Begriff war, die Kirche zu verlassen, bemerkte er in dem Altarraum eine grosse eisenbeschlagene Kiste, die zu öffnen die Dekanosen, wiederum ihre Unwürdigkeit vor-schützend, anfangs verweigerten. Darin befand sich unter ver-schiedenen Geräten und Gefässen, in einem seidenen Futteral verwahrt, ein Reliquienschrein, der durch sein Alter, die schöne byzantinische Arbeit und den reichen Schmuck einen sehr hohen Wert repräsentirte. Das ist der grösste Schatz der Swaneten und wird darum sehr selten einem Fremden gezeigt. Bartholomée gibt eine unvollständige Beschreibung¹. Wahrscheinlich durfte er den oberen Deckel nicht entfernen, oder er wusste nicht, dass er zu öffnen sei. Bernouville² und namentlich die Gräfin Uwarow geben uns eine ausführlichere Schilderung.³ Der hölzerne Behälter ist mit vergoldeten Silber-platten bedeckt. In der Mitte ist eine breite Vertiefung in der Form eines Kreuzes mit zwei Querbalken, von welchen der obere kürzer ist. Hier sollen Teile des Kreuzes des Herrn aufbewahrt worden sein. Links von dem Kreuze ist der heilige Konstantin, rechts die heilige Helene, beide in reichem Ornat; zu beiden Seiten derselben sind die Aufschriften:

Α	Τ	Η	Ε
Κ	Ι	Α	ΛΕ
ΩΝ	Ν	Π	Ν
ΣΤ	Ο	Α	Η
Α	С		
Ν			

ὁ ἅγιος κωνσταντῖνος, ἡ αγία ἐλένα⁴ der heilige Konstantin, die heilige Helena. An den vier Ecken sind Reliquienbehälter,

¹ Bartholomée, Поѣздка, S. 165, Taf. I, Nr. 6.

² Bernouville, La Souanéthie libre, S. 111 f, Fig. 10 und 11. Er spricht die Meinung aus, dass der Schrein zur Aufbewahrung des heiligen Sakraments gedient habe. Dazu siehe auch die von hier entnommene Abbildung in И. Помяловскій, Сборникъ греческихъ и латинскихъ надписей Кавказа, St. Petersburg 1881, Taf. VI, Nr. 21.

³ Uwarow, Матеріалы X, S. 94—100, Fig. 23, Taf. XXVI. XXVII. Die Gräfin Uwarow findet in diesem Schrein eine auffallende Ähnlichkeit mit dem der St. Markuskirche in Venedig, in technischer Hinsicht auch mit dem Schmuck des Evangeliums in Monza, S. 98 f, Fig. 24, 25.

⁴ Das Wort ἅγιος ist das α, das in ein ὁ eingeschlossen ist.

deren Deckel folgende Gestalten enthalten: oben links Petrus, rechts Paulus; unten links Johannes der Täufer, rechts der Prophet Elias, mit den Aufschriften:

Ο	Π	Ο	Π	Α	Δ	Ο	Η
Α	Ε	Α	Α	ΙΩ	ΡΟ	Π	Α
Π	ΤΡ	Π	Υ	Ο	Μ	ΡΩ	Ι
Ο	Ο	Ο	Α	ΠΡ	Ο	ΦΗ	Α
С	С	С	Ο	Ο	С	Π	С
			С			С	

ὁ ἅγιος πέτρος, ὁ ἅγιος παῦλος, ὁ ἅγιος ἰωάννης ὁ πρόδρομος, ὁ προφήτης ἡλίας¹ der heilige Petrus, der heilige Paulus, der Johannes der Vorläufer, der Prophet Elias. Über dem Kreuze sind zwei Medaillons mit der Darstellung der Engel:

Μ	Χ	Γ	Β
Ι	Α	Α	ΡΙ
	ΗΑ		ΗΑ

μυχάηλ, γαβριήλ Michael, Gabriel. Die Umrahmung bildet ein Ornament mit nach aussen gewandten Akanthusblättern. Darüber greift, den Schiebrand für den oberen Deckel bildend, ein Ornament aus drei ineinandergelegten Halbkreisen bestehend. Der obere Deckel enthält in einem von dem Akanthusornament umrahmten Rechteck die Darstellung der Kreuzigung. Rechts vom Herrn steht Maria, links Johannes. Unter dem Querbalken über Maria ist die Aufschrift: ἸΔΕΟΥΟCCOY ἴδε ὁ υἱός σου siehe, dein Sohn!, über Johannes: ἸΔΟΥ-ΗΜΗΡCΟY ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου siehe, deine Mutter! Zum Kreuzigten schweben zwei Engelgestalten herab. Über ihren Häuptern sind die Sonne und der Mond. Die Gestalten sind in Emailfarben ausgeführt.

Unten am Fusse des Kreuzes ist ein, die Breite des Rechtecks einnehmendes, goldenes Blättchen verkehrt befestigt², die Aufschrift enthaltend:

¹ ἅγιος bei πρόδρομος ist α in ο.

² Wahrscheinlich ist das Blättchen abgefallen, und dann von einem Nichtkenner der griechischen Sprache verkehrt angeheftet.

+ ΛΑΜΠΡΑ: ΠΕΡΙΣΧΩΝΦΩΣ
 ΙΑΡΙΩΝΥΛΗ: ΟΔΗΓΟΝΕΙΣ
 ΜΕΡΙΣΤΟΝΕΞΕΙΦΩΣΤΟΔΕ.¹

„Leuchtendes, das Licht der Freudenfeste überstrahlendes Holz. Als Führer zum Allmächtigen bietet sich dieses Licht“. Der Raum zwischen dem Rechteck und dem Aussenrande ist mit Edelsteinen geschmückt, von denen die meisten erhalten sind; darunter ist ein Oval mit einem fein geschnittenen Brustbilde des Herrn. Die Rückseite des Schreines enthält die Auferstehung des Herrn. Letzterer schreitet, in der linken Hand ein Kreuz mit zwei Querbalken haltend, über zwei gesprengte, auf eine Weise eine Kluft überbrückende Pforten, die rechte Hand einer vor ihm knienden Gestalt reichend. Hinter der letzteren stehen drei Gestalten, von welchen die erstere — eine Frau — nach orientalischer Art die Hände wie zum Gebet vorstreckt. Hinter dem Herrn sind vier Gestalten, davon zwei, ein Mann und eine Frau, mit königlichem Diadem geschmückt. Den Hintergrund bilden zwei Berge, zwischen welchen eine Tal-senkung ist. Über dem Ganzen ist die Aufschrift: † ΗΑΝΑ-CTACHC die Auferstehung.² Der zum Teil erhaltene Seitenrand des Schreines enthält in Medaillonform die Brustbilder der Heiligen: Theodor, Demetrius, Jakobus, Nikolaus, Georg, Martha.

Auf dem Altar lag eine Bronzelampe in der Form eines Fusses mit einer Sandale, deren Sohle mit grossen Nägeln versehen war, somit von einem Vertreter der Bergvölker her-gestellt sein muss.³ In den Ecken der Kirche standen alte

¹ Der Akademiker Nauck — siehe Pomjalowsky (wie S. 510, Anm. 2), S. 42. 43 — fand in diesen drei Zeilen ein iambisches Distichon:

λαμπρά(ι) περισχών φῶς ἱαρίων ὕλη(ι)
 ὀδηγὸν εἰς μέγιστον ἔξει φῶς τόδε.

² Trotz dieser vom Künstler selbst angebrachten Aufschrift glaubt Gräfin Uwarow die Niederfahrt zur Hölle annehmen zu müssen. Die vor dem Herrn kniende Gestalt sei Adam, hinter ihm stehe, die Hände ausstreckend, Eva; vgl. Uwarow, X, S. 97. Bartholomée, Reise S. 165, und Bernouville, S. 111, nehmen die Auferstehung an.

³ Bartholomée, Ποῦδκα, S. 165. 166 Taf. I, Fig. 7. Die Dekanosen erklärten, Satan hätte diesen Schuh getragen, als er Eva zum Sündenfall verleitete, ihn aber bei der Geburt Christi verloren. Seit der Zeit wurde er in diesem Kloster aufbewahrt. Auf die Erklärung Bartholomées, es sei eine heidnische Lampe, trugen die Dekanosen mit einer grausigen Scheu den Schuh hinaus und warfen ihn auf den Hof. — Siehe auch Uwarow, Материалы, X, S. 146, Fig. 74.

Waffen, Pfeile; an der Decke hingen Geweihe und Tierschädel. — An der südlichen Wand entzifferte Bartholomée eine grusinische Inschrift, die von Brosset folgendermassen übersetzt worden ist: „Als ein Erdbeben diese Kirche des heiligen Kerykos zerstörte, so habe ich Georg, der Sohn (oder der Gehilfe) des Antonius sie wieder aufs neue ausgeschmückt. Gedenket auch unsrer und Gott wird sich unsrer erbarmen.“ —

Die Heiligentage.

Die Heiligentage dieser Kirche sind der Sonnabend in der Karwoche und der 15. Juli. An dem letzteren Tage versammeln sich alle Swaneten auf diesem Berge, einige bleiben in scheuer Furcht ausserhalb der Klostermauern. Die meisten bringen Opfergaben an Naturalien und Tieren mit, die dort zubereitet und verspeist werden.¹ An diesem Tage wird der oben beschriebene Heiligenschrein aus der Kiste genommen, von einem Dekanos gewaschen und dann bei den Zeremonien gebraucht. Das Waschwasser wird in einem kupfernen Gefäss² aufbewahrt und dann in den Dörfern als das heilkräftigste Wundermittel in Krankheitsfällen und bei der Vereidigung in gerichtlichen Angelegenheiten angewandt.³ In besonderer religiöser Stimmung stiegen einige Swaneten in Erinnerung an das griechische Evangelium, den einstigen Besitz ihres Nationalheiligtums der Kirche des heiligen Kerykos, nach Kutais hinab und zündeten in dem Gelaty-Kloster vor der Evangelienhandschrift — wohin dieselbe in der Folgezeit übergeführt worden war — ihre Lichter an und verrichteten vor derselben ihre Gebete.⁴

Auf diesem waldumrauschten, weltentrückten Bergesgipfel in dem schwer zu erreichenden Höhentale des Ingur, in diesem von dem grossen Menschenstrom fast gar nicht berührten Gotteshause hat die Koridethi-Evangelienhandschrift ein Jahrhundertlang für die Welt verschollenes, aber von den Swaneten und den Dekanosen wohlgehütetes Dasein geführt.

¹ Bakradse erwähnt die grossen Kessel und Geschirre S. 82.

² Uwarow, Матеріалы, X, S. 138. 139, Fig. 60.

³ Bakradse, Кавказъ въ древнихъ памятникахъ . . . , Tiflis 1875, S. 82.

⁴ Епископъ Киріонъ: Греческій пергаментный манускриптъ четвероглава, найденный мною между рукописями въ Гелатскомъ монастырѣ. Перепечатано изъ Орловскихъ Епархіальныхъ Вѣдомостей за 1904, Orel 1904, S. 34.

2.

Die literarische Erwähnung und die Bearbeitung der Handschrift.

Die Geschicke dieser Handschrift sind von dem Augenblick der Entdeckung an merkwürdig gewesen. Zweimal ist sie gefunden und dann wieder zeitweilig verschwunden. Wiederholt ist sie in die Literatur eingeführt und doch nicht wissenschaftlich verwertet worden. Der Entdecker Oberst Bartholomée war der Erste, der die wissenschaftliche Welt von dem Vorhandensein der Handschrift in Kenntnis setzte. Er veröffentlichte in den Denkwürdigkeiten der kaukasischen Abteilung der Kaiserlichen Russischen Geographischen Gesellschaft¹ einen ausführlichen Reisebericht, dem er eine Karte des Gebiets, einige einfache Bilder der Ortschaften, Kirchen und Gegenstände beifügte, darunter auch eine Nachbildung der Randbemerkung Bl. 72v². Nach seiner Meinung gehörte die Handschrift zu den ältesten, während jene Randbemerkung viel jüngeren Datums sei³. Die Ergebnisse seiner Forschungen und seiner Entzifferungen teilte er dem Akademiker Brosset in St. Petersburg mit, der auf Grund derselben der Akademie der Wissenschaften einen Bericht vorlegte, und die schöne griechische Handschrift als eine den Hellenisten wertvolle bezeichnete⁴.

Im Herbst des Jahres 1860 besuchte dann Dm. S. Bakradse das Kloster. In seiner Arbeit über Swanetien⁵ und in der Beschreibung der altchristlichen Denkmäler des Kaukasus erwähnt er unter den wertvollen Gegenständen des Klosters

¹ Поѣздка . . . (wie oben S. 50, Anm. 1) S. 147—224.

² Поѣздка въ Большую Сванетію . . . Taf. I, Nr. 4.

³ Поѣздка въ Вольную Сванетію . . . S. 164.

⁴ Lettres de M. Bartholomaei relatives aux antiquités Géorgiennes . . . Der Akademie vorgelegt am 14. Oktober 1853. Bulletin de la classe des Sciences Historiques et Philologiques de l'Académie Impériale des Sciences de St. Petersburg. Nr. 256. 257, Bd. XI. Nr. 16. 17, S. 248, 1. Nr. 258. 259, Bd. XI. Nr. 18. 19, S. 294, schreibt er: „Que diront aussi les hellénistes de ce bel Évangile grec, conservé à S.-Cuiricé, de cette brillante image avec légendes grecques, du même lieu, et de Lailach“.

⁵ Bakradse: Сванетія. Записки Кавказскаго Отдѣла Императорскаго Русскаго Географическаго общества, Tiflis 1861, S. 37.

diese Evangelienhandschrift¹. Als aber am 27. Juli 1866 der Bischof von Imeretien, Gabriel, den Klosterberg erstieg, wurde ihm weder der Heiligenschrein — die Dekanosen hatten angeblich den Schlüssel vergessen, — noch die Handschrift gezeigt². Besser erging es Raphael Bernouville³, der im Jahre 1872 dort oben war. Seine Aufmerksamkeit wandte er vorzüglich dieser Handschrift und dem oben beschriebenen Heiligenschreine zu. Er glaubte die Entstehung der Handschrift dem Mass der Buchstaben und ihrer Ausführung gemäss in eine frühe Zeit, etwa in das 6. oder 7. Jahrhundert verlegen zu müssen, während er die Bartholoméische Zeitbestimmung, das zweite Jahrhundert⁴ für zu hoch gegriffen erklärte. Die Herstellung scheint er geneigt, einem Einheimischen zuzuschreiben.

Die Handschrift in St. Petersburg.

Soweit haben wir nur Reisende gehabt. Jetzt tritt die Behörde in Tätigkeit. Denn im Jahre 1869 liess der Militärgouverneur dieses Gebietes, der Provinz Kutais, Graf Wladimir Lewaschow sie aus dem Kloster holen. Er ging darauf aus, diese Handschrift zu erwerben, und zwar zahlte er der Kalschen Gemeinde für die zeitweilige Überlassung der Handschrift fünfzig Rubel. Er brachte sie nach St. Petersburg, wo sie in den Besitz des Grafen Panin geriet, mit dessen Zustimmung sie von dem Akademiker A. Bütschkow dem Akademiker Marie Félicité Brosset zur Entzifferung der grusinischen und griechischen

¹ Bakradse, Кавказъ въ древнихъ Памятникахъ Христіанства. Записки общества Любителей Кавказской Археологіи, книга I, изданная подъ редакціею помощника председателя Общества Ад. Берже и члена комитета общества Дм. Бакрадзе, Tiflis, 1875, S. 81. Separatabdruck aus „Акты собранные Кавказскою археографическою Коммиссіею. Архивъ Главнаго Управленія Намѣстника Кавказскаго. Томъ V, изданъ подъ редакціею председателя Коммиссіи Ад. Берже. Tiflis 1875.

² Обзорѣіе Сванетскихъ приходовъ. (Изъ записокъ преосвященнаго Гаврііла, епископа имеретинскаго.) Православное обзорѣіе. VIII г. Январь 1867, Moskau S. 53. 54.

³ Bernouville, La Souanéthie libre, Paris 1873, S. 110.

⁴ Vielleicht beruht diese Angabe auf irgend einer mündlichen Mitteilung Bartholomées. Ich habe sie nicht in seinen Schriften finden können.

Randbemerkungen übergeben wurde.¹ Vor allem versuchte Brosset die zum teil sehr nachlässig oder besser von ungeübten Händen geschriebenen grusinischen Randbemerkungen zu entziffern, in denen er verschiedene Verträge, Vermächtnisse aber auch auf die Handschrift selbst bezügliche Angaben fand. Er scheint sich nicht näher mit dem Haupttext der Handschrift, den er in das neunte oder zehnte Jahrhundert verlegte, befasst zu haben. Die entzifferten Randbemerkungen, die Erklärung derselben und die aus ihnen gewonnenen Ergebnisse hat er am 6/18. Oktober 1870 in der Sitzung der historisch-philologischen Abteilung der Akademie der Wissenschaften verlesen.² Die Handschrift blieb aber nicht im Besitz des jungen Grafen Panin, nur wissen wir nicht, wann er sie weiter gegeben hat.³

Da der Graf Lewaschow sein Versprechen, die Handschrift bald der Kalschen Gemeinde zurückzustellen, nicht zu erfüllen schien, so wurden die Swaneten sehr besorgt. Dank den Bemühungen des swanetischen Fürsten Lewan Zokowitsch Dadischkeliani und des Bischofs von Imeretien Gabriel wurde die Handschrift aus Petersburg in den Kaukasus zurückgebracht und dem ebengenannten Bischof anvertraut, der sie zur Aufbewahrung dem Gelatykloster bei Kutais übergab.

Trotz der an den Swaneten gerühmten, geradezu eifersüchtigen, hartnäckigen Anhänglichkeit an ihren kirchlichen Heiligtümern, geriet die Handschrift nunmehr in Vergessenheit, ja sie verschwand geradezu von der Bildfläche. Hieran war entweder Gleichgültigkeit oder Nachlässigkeit im Aufbewahren des kostbaren Besitzes oder ein absichtliches Verheimlichen von seiten der Klosterverwaltung schuld. Denn es ist

¹ Kirion, Греческій манускриптъ . . . Orel 1904, S. 7. Bulletin de l'Académie impériale des sciences de St. Petersburg, St. Petersburg 1908, Bd. 2, S. 1244. 1245.

² Brosset, Note sur un manuscrit grec des quatre Évangiles, rapporté du Souaneth-Libre et appartenant au comte Panin, Mélanges asiatiques tirés du Bulletin de l'Académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg. Bd. 6, Heft 3 und 4, St. Petersburg 1872, S. 269—286, (im Bulletin, Bd. 15, S. 385—397).

³ Durch die liebenswürdige Vermittlung der Familien Wulffius und Graf Saburow wurden auf meine Bitte hin Nachforschungen im Familienarchiv des Grafen Panin angestellt, doch fand man nichts Genaueres darüber, wie er über diese Handschrift verfügt hat.

auffallend, dass I. Pomjalowsky,¹ der im Auftrage des Präsidenten der Moskauer archäologischen Gesellschaft, des Grafen Uwarow, als Vorarbeit für den fünften archäologischen Kongress in Tiflis, die auf den Kaukasus bezüglichen griechischen und lateinischen Inschriften sammelte, und mit genauer Literaturangabe veröffentlichte, und dem der Reisebericht Bartholomées bekannt war, nicht auch auf diese griechische Evangelienhandschrift, oder deren griechische Randbemerkungen aufmerksam machte. Wahrscheinlich ist das der Grund, warum auch der Tiflische Kongress die Handschrift nicht berücksichtigt hat. Auch dem Auge des Professors Kondakow,² der im Allerhöchsten Auftrage die Kirchen und Klöster Grusiens besuchte, und ihre kirchlichen Altertümer beschrieb, scheint die Handschrift entgangen zu sein.

Bischof Kirion.

Erst 1901 wurde die Handschrift wiedergefunden. Im August des ebengenannten Jahres besuchte Seine Eminenz der Vikarbischof von Gori, Kirion³, das Gelatykloster behufs Erwerbung von grusinischen Handschriften für das Eparchialmuseum der grusinischen Geistlichkeit, das neben der Zionskathedrale in Tiflis steht. Er begab sich in die Schatzkammer der Andreaskathedrale, in der die Kleinodien und die Handschriften des Klosters aufbewahrt wurden. Die Handschriften befanden sich in einem chaotischen Zustande. Bei einigen waren die Einbände auseinandergerissen, anderen fehlten die ersten oder die letzten Blätter. Pergamentblätter und Papierbruchstücke waren buchstäblich in einen Haufen zusammengeworfen. Seine Aufmerksamkeit wurde durch eine griechische

¹ И. Помяловскій, Сборникъ греческихъ и латинскихъ надписей Кавказа, для Vго Археологическаго сѣзда въ Тифлисъ, St. Petersburg 1881.

² Kondakow, Описание памятниковъ древности въ нѣкоторыхъ храмахъ и монастыряхъ Грузин, составленное по Высочайшему повелѣнію, St. Petersburg 1890.

³ Kirion, Греческій пергаментный манускриптъ четвероглава, найденный мною между рукописями въ Гелатскомъ монастырѣ Перепечатано изъ Орловскихъ Епархіальныхъ Вѣдомостей, Orel 1904. Diese Schrift hat der ehrwürdige Bischof die Freundlichkeit gehabt, auf meine Bitte hin (s. bei ihm S. 1 Anm.) abzufassen.

Handschrift gefesselt, in der auf dem freien Raum an den Rändern sich die ältesten grusinischen Anmerkungen fanden. Auf Grund einiger paläographischer Anzeichen glaubte er die Entstehung der Handschrift in den Anfang des vierten Jahrhunderts verlegen zu müssen. Um nicht den Mönchen den grossen Wert der Handschrift zu verraten, widmete er ihr nur eine kurze Zeit. Nichtsdestoweniger gelang es ihm nur mit grosser Mühe, den Abt zu überreden, ihm die Handschrift behufs genauer Erforschung zu überlassen. Der Bischof wusste, dass sie im Kloster ohne jegliche Verwertung bleiben würde. Ausserdem versprach er, sie nach vollendetem Gebrauch dem Kloster zurückzustellen. Die Einwilligung, die Handschrift dem Bischof Kirion zu überlassen, fiel deshalb dem Abt schwer, weil die Swaneten dem Buche gegenüber ihre Ehrfurcht bezeugten, sie als Gegenstand ihrer religiösen Übungen benutzten, s. oben S. 513. Bischof Kirion brachte die Handschrift nach Tiflis, wo ihm niemand etwas näheres über die Herkunft derselben mitteilen konnte. Da es ihm infolge seiner Amtspflichten nicht möglich war, sich der Bearbeitung der Handschrift zu widmen, so wandte er sich wiederholt an die übrigen Glieder des Ausschusses des Museums und an andere Personen von höherer theologischer Bildung mit der Bitte, die genauere Untersuchung der Handschrift zu übernehmen, oder auf jemand hinzuweisen, der imstande wäre die Arbeit auszuführen. Alle seine Bemühungen blieben ohne Erfolg.

Im Sommer des Jahres 1901 besuchte ich mit meinem Bruder, dem Oberlehrer Johannes Beermann, das obengenannte Museum in Tiflis, um die reiche Handschriftensammlung und die kirchlichen Altertümer in Augenschein zu nehmen. Bei dieser Gelegenheit bemerkten wir auf einem Tische eine Pergamenthandschrift, deren vorderer Einbanddeckel fehlte. Wir sahen, wie ein Besucher durch Zerreißen des Randes eines Blattes der Handschrift, für sich prüfte, ob es Papier oder Leder (Pergament) war. Auffälliger Weise war das Buch nicht registriert, auch nicht wie die grusinischen Handschriften in einem Schrank verschlossen, sondern lag offen auf dem Tisch von einem dunkelroten Bande zusammengehalten. Auf unsere Frage, was diese Handschrift enthalte, wurde uns geantwortet, dass Gelehrte den Inhalt als wertlose alte griechische Traktate

bestimmt hätten. Beim ersten Blick war sie als eine Evangelienhandschrift zu erkennen.

Erste Bearbeitung.

Auf die später ausgesprochene Bitte, nähere Einsicht in dieselbe nehmen zu dürfen, ging der damalige Vorsitzende des Ausschusses des Museums, Bischof Kirion, in liebenswürdigster Weise ein, und gestattete mir in seinem Kabinette zu arbeiten. Bei näherer Beschäftigung stellte sich der Wert der Handschrift heraus. Noch deutlicher erkannte ich ihn, nachdem ich im Sommer 1902 mit der Erlaubnis des Direktors der Kaiserlichen Öffentlichen Bibliothek in St. Petersburg Geheimrat Kobeko die dortigen griechischen Handschriften besehen und vergleichen durfte, und nach Rücksprache mit Gelehrten der Dorpater und Briefwechsel mit einem Vertreter des Faches an der Berliner Universität. Zum Schutz der Handschrift liess ich, nach Art der Schutzkiste der grossen Sinaitischen Handschrift in der Kaiserlichen Öffentlichen Bibliothek in Petersburg, eine Kiste mit einem doppelten Deckel anfertigen. Der innere verschliessbare Deckel besteht aus einer Glasplatte, so dass die Besucher des Museums die Handschrift sehen können, ohne dass es für sie möglich ist, sie dabei mit der Hand zu berühren. Noch jetzt, 1910, befindet sich die Handschrift in dieser Schutzkiste.

Nach Überlegung aller Möglichkeiten übersandte ich im Herbst 1902 eine Beschreibung der Handschrift, nebst einer Variantensammlung, einem Hinweis auf die seltensten Lesarten und einer Übersicht der Kapitel und der liturgischen Abschnitte, an die Kaiserliche Akademie der Wissenschaften in St. Petersburg. Ich bat, dass sie als Förderin und Pflegerin aller wissenschaftlichen Forschungen in Russland und als solche vor allen anderen berechtigt die innerhalb der Grenzen des russischen Reiches gefundenen Handschriften herauszugeben, den gesamten Text Blatt für Blatt, Spalte für Spalte zu veröffentlichen, um diesen hochwichtigen Zeugen für die Textgeschichte der Evangelien der theologischen Wissenschaft zugänglich zu machen.

Unterdessen fing ich mit der Erlaubnis des Bischofs Kirion an, für den so in Aussicht genommenen Druck eine genaue

Abschrift anzufertigen. Da der Vorsteher des Gelatyklosters die Handschrift ihm persönlich behufs wissenschaftlicher Verwertung überlassen hatte, so hielt sich Bischof Kirion für berechtigt, sie auch mir zur leichteren Anfertigung der Abschrift und zur genaueren Erforschung des Textes anzuvertrauen. Und demgemäss wurde sie in gleicher Weise auf sein Verlangen hin ihm später wieder persönlich in die Hand zurückgegeben.

Die Akademie der Wissenschaften liess durch einen Referenten, den Akademiker Järnstedt, die von mir eingereichte Vorlage prüfen und die historisch-philologische Abteilung¹ beschloss, auf seinen Bericht hin, sich bereit zu erklären, eine Beschreibung der Handschrift und eine genaue Variantensammlung auf ihre Kosten zu veröffentlichen, während sie den Druck des gesamten Textes in der oben angeführten Weise als zu kostspielig ablehnte. Es ist leichtverständlich, dass die Akademie der Wissenschaften, die für alle Wissensgebiete zu sorgen hat, kaum soviel für eine einzige Arbeit gewähren konnte. Nochmals im Dezember 1902 tat ich persönlich in St. Petersburg bei einem Vertreter der Akademie Schritte für die ins Auge gefasste Ausgabe des Textes.

Unterdessen war durch den Briefwechsel das Vorhandensein der Handschrift bekannt geworden. In- und ausländische Kreise fingen an, sich für sie lebhaft zu interessieren.

Professor Hermann von Soden in Berlin ersuchte mich um einige nähere Angaben über die wieder ans Licht gekommene Handschrift. Ich übersandte ihm eine Liste der Varianten, hauptsächlich an der Hand der von Westcott und Hort² hervorgehobenen Stellen. Seiner Aufforderung, ihm eine Abschrift zu überlassen, oder auf seine Kosten die Handschrift photographiren zu lassen, glaubte ich nicht nachkommen zu können, da ich mich der Hoffnung hingab, die Möglichkeit zu finden, den ganzen Text in Russland herauszugeben.

¹ Bulletin de l'académie impériale des sciences de St. Péterbourg, St. Petersburg 1908, Bd. 2, S. 1244. 1245, wo auf die Protokolle der Sitzung der historisch-philologischen Abteilung vom 2. und 30. Oktober 1902, §§ 178 und 206, hingewiesen wird.

² Brooke Foss Westcott und Fenton John Anthony Hort, The New Testament in the original Greek. Introduction, Appendix, London 1896, Appendix S. 1—91.

Im Sommer 1903 erfolgte meine Ernennung zum Pastor der deutschen Gemeinden in Zarskoje Sselo und Pawlowsk. An dem neuen Wirkungsorte besuchte mich August 1903 Professor Gregory aus Leipzig. Es wurden Pläne über eine gemeinsame Herausgabe in der für die Wissenschaft am besten entsprechenden Art gemacht. Dabei stellte es sich heraus, dass die Handschrift schon in einem Werke Gregorys,¹ sowohl aus früherer Kenntnis der Brossetschen Berichte wie auch Dank den Angaben Professor Oskar von Gebhardts, angeführt war, allerdings fälschlicher Weise unter den Kleinschriften, weil Bartholomées Nachbildung einer Randbemerkung Gregory irre geführt hatte. Da wir eine gemeinsame Ausgabe in Aussicht nahmen, so konnten anderweitige Aufforderungen um Überlassung der Abschrift nicht erfüllt werden. Die Drucklegung musste jedoch damals unterbleiben, die Arbeit auf Jahre hin zurückgestellt werden.

Die Kaiserliche Moskowische Archäologische Gesellschaft. •

Eine andere mit reichen Mitteln ausgestattete Gesellschaft, die Kaiserliche Moskowische Archäologische Gesellschaft, nahm sich nunmehr der Handschrift an. Schon im Jahre 1895 hatte im Auftrage der Gesellschaft die Präsidentin derselben Gräfin Uwarow eine archäologische Forschungsreise in die Gebiete Pschawien, Chewsuretien und Swanetien unternommen. Ihr Tagebuch, die Beschreibung der Ortschaften, der Kirchen, der Klöster und der vorhandenen Altertümer hat sie in dem früher erwähnten Prachtwerk veröffentlicht.² Am 14. August 1895 besuchte die Gräfin das Kloster des Kerykos und der Julitta und sie erwähnt in ihrem Tagebuch als einen früheren Schatz des Klosters diese griechische Evangelienhandschrift.³ Bei ihrem abermaligen Besuch der Stadt Tiflis im Jahre 1904 bemerkte sie

¹ Gregory, Textkritik des Neuen Testamentes, Bd. I, Leipzig, 1900, S. 257, Nr. 1360.

² Поѣздка въ Пшавію, Хевсуретію и Сванетію. Графини Уваровой Матеріалы по Археологіи Кавказа. Выпускъ X, Moskau 1904.

³ Поѣздка въ Пшавію . . . Moskau 1904, S. 35. 171. Auf letzterer Seite ist irrthümlicher Weise angegeben, dass die Handschrift von der Berliner Akademie herausgegeben wurde. Diese Notiz geht auf eine ungenaue Anmerkung

in dem kirchlichen Museum die Handschrift, die noch immer nicht registriert war. Auf letzteres bestand sie und die Handschrift erhielt die Bibliotheksnummer 993. Sie bat um die Überlassung der Handschrift behufs Bearbeitung und Herausgabe durch die genannte Gesellschaft. Am 28. November 1904, in der Sitzung der slawischen Kommission¹ der archäologischen Gesellschaft, lenkte sie die Aufmerksamkeit auf die von ihr in Tiflis gefundenen, in der Wissenschaft bekannten, Handschrift und stellte die Frage, ob es zweckmässig wäre, den Text ganz oder nur teilweise herauszugeben. Sowohl für die eine als auch die andere Art fanden sich Vertreter unter den anwesenden Gliedern. Behufs allseitiger Entscheidung der Frage sollte der Wert des Textes genau erforscht werden. J. J. Jewsejew wurde aufgefordert die Bearbeitung des Textes, N. P. Popow die paläographische Besprechung zu übernehmen; der rein mechanische Auszug der Varianten könnte für ein Honorar angefertigt werden. Mit der Bearbeitung sollte beeilt werden, um einer eventuellen ausländischen Ausgabe zuvorzukommen. Da Jewsejew zuerst den Auftrag ablehnte, so wurde Popow anfangs mit der Arbeit betraut. In der Folgezeit hat doch Jewsejew sie ausgeführt.

Als das Vorhaben der archäologischen Gesellschaft bekannt wurde, sprach Professor von Soden in Berlin seine Bereitwilligkeit aus, der Moskauer Ausgabe ein Vorwort beizufügen. Dieses Anerbieten wurde mit Freuden angenommen.² In Sodens Auftrag fertigte in Moskau der Privatdozent der Berliner Universität Wagner eine Abschrift der Handschrift an.³ Dann aber, nach Angabe des Vorworts Uwarows⁴ wurde

in der oben ausgeführten kleinen Schrift Bischof Kirions, S. 1, zurück, dass die Abschrift für die Berliner Akademie angefertigt wurde. Wie oben nachgewiesen, sind nur mit der Akademie der Wissenschaften in Petersburg Unterhandlungen geführt worden.

¹ Древности. Труды Славянской Комиссии Императорскаго Московскаго Археологическаго Общества. Томъ IV, выпускъ I, издавъ подъ редакціей А. С. Орлова, Moskau 1907, протоколы 80, засѣданія 29 Ноября 1904, S. 42. 43.

² Кавказъ. Матеріалы по Археологiи Кавказа, Выпускъ XI, Moskau 1907, S. III, отъ Редакціи.

³ Матеріалы, Выпускъ XI, S. 2.

⁴ Матеріалы, Выпускъ XI, S. III отъ Редакціи.

dieselbe nach Berlin geschickt, um in Sodens grossem textkritischen Werk verwendet zu werden, von dem die zweite Abteilung des ersten Bandes im Jahre 1906 erschien.¹ Soden sieht in den Koridethi Evangelien, welchen er die Zahl 050 gibt, nächst D, seinem 8 5, den besten Zeugen des von ihm I^a genannten Texttypus.

Mit Allerhöchst bewilligten Mitteln veröffentlichte 1907 die Kaiserliche Moskowische Archäologische Gesellschaft ihre Bearbeitung der Handschrift.² Nach dem Vorwort der Redaktion, folgt S. VII—XVI, eine deutsche Abhandlung Sodens über: „Charakter und Wert des Textes dieses Codex,“ deren erster Teil mit dem eben angeführten Abschnitt in seinem Werk übereinstimmt, während der zweite Teil den Nachweis der Verwandtschaft dieser Handschrift mit D und 700 (Sodens ε 133), gewidmet ist. Dem fügt sich an, S. 1—13, unter der Aufschrift: Коридетское Евангелие „Das Koridethi-Evangelium“, die Besprechung der Handschrift durch J. J. Jewsejew. Er findet, dass diese Handschrift in dem Markus-Evangelium unter die ersten Zehn der griechischen Handschriften der Evangelien einzureihen ist, während sie in den drei übrigen Evangelien nicht über die gewöhnlichen Handschriften hinausragt. Um die Beziehung des Markusevangeliums in dieser Handschrift zu D zu bestimmen, verglich er anfangs das erste Kapitel mit anderen Handschriften. Da dieses Verfahren aber kein genaues Resultat ergab, so griff er 112 typische Stellen³ heraus, die vor allem eine sehr nahe Beziehung zu D auf-

¹ Die Schriften des Neuen Testaments in ihrer ältesten erreichbaren Textgestalt. Von Hermann Freiherr von Soden, Bd. I, 1. Abt. Berlin 1902, Bd. I, 2. Abt. 1906, I, 3, 1907, I, 4, 1910, siehe S. 1041. 1297—1302.

² Кавказъ. Матеріалы по Археологiи Кавказа печатаются на Высочайше дарованные средства. Выпускъ XI. подъ редакціей графини Уваровой. Moskau 1907. Auf Seite 2 deutet Jewsejew an, dass diese Handschrift an Gregory nach Leipzig geschickt wurde. Dies beruht auf irgend welchem Missverständnis, da, soweit Gregory und ich uns mit der Handschrift beschäftigt haben, sie Russland nicht verlassen hat.

³ Матеріалы по Археологiи . . . XI, S. 12: Marcus 2 18 24 25 3 5 14 27 34 34 4 19 40 41 5 12 21 25 26 33 42 6 2 27 48 51 53 53 53 54 7 3 4 7 8 3 4 8 10 17 24 25 25 25 26 9 2 17 21 21 21 42 44 45 46 49 10 7 11 11 17 17 20 24 25 27 27 46 50 11 1 3 7 10 15 26 32 12 2 4 7 13 15 21 27 30 38 41 13 2 9 14 14 19 20 14 4 8 10 13 19 25 27 36 36 36 45 49 51 62 65 65 67 15 3 8 11 17 25 28 34 46 47 16 3 4 8.

wiesen, dann aber auch, stets im Verhältnis ferner werdend, zu 565 früher 2^{pe}, 69, 13, A, 28, ff², 346, c, a, 1, C, C², C³, b. Er macht besonders aufmerksam auf die geographische Nachbarschaft mit 565, früher 2^{pe}, in Humisch Khan in Pontus. Jewsejew hält dieses Markusevangelium für einen hervorragenden Vertreter des sogenannten westlichen Textes, während die anderen Evangelien einen gemischten Text enthalten. Die Schrift setzt er ins VIII.—IX. Jahrhundert.

Seite 14—18 bieten die Varianten nach dem Tischendorf'schen Neuen Testament und zwar der achten Auflage. Leipzig 1869 zusammengestellt. Darauf sind 50 phototypische Tafeln beigelegt, die in vorzüglicher Weise die erste Seite des Markusevangeliums in natürlichem, die folgenden Seiten desselben Evangeliums in ein wenig verkleinertem Masstabe — zwei Seiten auf einer Tafel — wiedergeben. Dank dieser grossartigen Ausgabe ist es der um die archäologischen Wissenschaft verdienten Präsidentin Dr. der Philologie Gräfin Uwarow gelungen, das Vorrecht der russischen Wissenschaft zu wahren.

Die Beischriften.

Einer besonderen Erwähnung bedürfen die griechischen und namentlich die grusinischen Randbemerkungen. Die Entzifferung der grusinischen Beischriften ist eine sehr schwierige. Während sonst die grusinischen Bibelhandschriften, Liturgierollen und Bücher, auch die Kommentarwerke, bis zu den kleinsten „Westentaschen“-Miniaturgebetbüchern meisterhaft künstlerisch geschrieben sind, so gehen diese Randbemerkungen auf Hände zurück, die nicht zur Zunft der Schreiber gehörten. Eigentümlich berührt einen heutigen Christen die ihm pietätlos vorkommende, eine freiere Stellung zum Evangelienbuche beweisende, Behandlung der heiligen Schrift, und zwar die Benutzung des freien Raumes an den Rändern der Seiten zu verschiedenen Eintragungen, oder sogar geradezu als „Fremdenbuch“. Auf solche zufällige Schreiber gehen die Randbemerkungen zurück, daher ist es auch nicht zu verwundern, dass Brosset sie bei ihrer schwer lesbaren Form „les horribles grafiti“, „die schrecklichen Kritzeleien“¹ nennt. Es

¹ Brosset, Note sur un manuscrit . . . Mélanges Asiatiques, VI. S. 271.

ist dann nicht zu verwundern, dass seine Entzifferung davon nicht ganz ohne Fehler ist, und vielfache Lücken aufweist. Um diese auszufüllen, jene zu verbessern, unternahm Dshanaschwili eine neue Bearbeitung, die von Takaischwili genau kontrollirt wurde. Dies hat er dann unter der Aufschrift: „Das Korideti-Vierevangelium und seine grusinischen Beischriften“ in dem ersten Band der „Sammlung der grusinischen Gesellschaft für Geschichte und Ethnographie“¹ herausgegeben. Dasselbe wurde in dem mit kurzen Beschreibungen der Handschriften versehenen Katalog des kirchlichen Museums in Tiflis veröffentlicht.² Beiden Männern stand das reichste handschriftliche Material zur Verfügung, so dass ihnen die Arbeit leichter als Brosset fallen musste.

Sie glauben in diesen die ältesten datirten grusinischen Aufzeichnungen zu finden. Diese Beischriften wurden photographirt und die Photographien werden besonders in einer Vitrine unter der Nr. 993 aufbewahrt.

Ausserdem verglichen sie die Varianten in der Moskowschen Ausgabe mit den ältesten grusinischen Evangelienhandschriften aus dem IX.—X. Jahrhundert und fanden die Eigentümlichkeit, dass die Koridethi-Evangelien den grusinischen Gelehrten bei der Verbesserung und Vervollständigung der in alter Zeit aus dem Griechischen in das Grusinische angefertigten Übersetzung der Evangelien als Richtschnur gedient haben.³

Eine genaue wissenschaftliche Entzifferung und Durcharbeitung dieser grusinischen Beischriften erhalten wir voraussichtlich in nächster Zeit aus der Feder eines grossen Forschers auf dem Gebiete der grusinisch-armenischen Sprachdenkmäler des Professors Marr, eines Adjunkts der Akademie, der gegenwärtig damit beschäftigt ist. Es ist ferner mit Freuden zu

³ Dshanaschwili, Древняя Грузія: Сборникъ Грузинскаго Общества Исторіи и Этнографіи, Т. 1, подъ редакціею Е. Такайшвили. L'Ancienne Géorgie: Mémoires de la Société géorgienne d'histoire et d'éthnographie, Tome I. Sous la rédaction de M. E. Takaïchvili Tiflis 1909, S. 74—87, nebst Anmerkung Takaischwilis, S. 88.

⁴ М. Г. Джанашвили, Описание рукописей церковнаго Музея Духовенства Грузинской Епархіи. Книга III, Nr. 13. Tiflis 1908, S. V, Nr. 993, u. S. 233—250.

⁵ Джанашвили, Описание . . . S. 250.

⁶ Джанашвили, Описание . . . S. 237.

begrüssen, dass wir von ihm über das Verhältnis der Koridethi-Evangelien zu der grusinischen Übersetzung genaueres erfahren werden, denn er bereitet jetzt eine Ausgabe der ältesten grusinischen Bibeltexte vor.

Die vollständige Textausgabe.

Diese Handschrift ist es wohl wert in ihrem vollen Wortlaut der theologischen Wissenschaft zugänglich gemacht zu werden und zwar in der allererst ins Auge gefassten Art des Druckes Spalte für Spalte. Dieser Gedanke musste jahrelang zurücktreten, bis eine Aufforderung Gregorys im Herbst 1908, ihm die Abschrift zu überlassen, die Arbeit wieder in Fluss brachte. Mittlerweile hatte ich gehört, dass die Akademie der Wissenschaften Handschriften aus anderen Bibliotheken nach St. Petersburg verschreibe. Darum wandte ich mich am 6. Oktober 1908 an den ordentlichen Akademiker Exzellenz Geheimrat Carl Salemann, Direktor der ausländischen Abteilung der Bibliothek der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften, mit der Bitte, die Akademie der Wissenschaften zu ersuchen, die Drucklegung des ganzen Textes dadurch zu fördern, dass sie die Handschrift für die Zeit des Druckes behufs genauer Korrektur aus Tiflis nach St. Petersburg kommen lasse. Akademiker Salemann war so liebenswürdig, diese Bitte in der Sitzung der Historisch-Philologischen Abteilung am 15. Oktober 1908¹ warm zu befürworten, wobei er selbst die Bürgschaft für die unversehrte Aufbewahrung der Handschrift während der Bearbeitung in den Räumen der ihm unterstellten Bibliothek übernahm. Die Erfüllung dieser Bitte wurde beschlossen und ein dahingehendes Gesuch an seine Hohe Eminenz, den Exarchen von Grusien gerichtet. Am 5. März 1909 traf die Handschrift in der Bibliothek ein. Wir sind seiner Exzellenz Salemann von Herzen dankbar für seine erfolgreiche Hilfe, aber auch für die nie versagende Güte, mit der er uns bei der Bearbeitung der Handschrift stets entgegen gekommen ist.²

¹ Известія императорской академіи наукъ. Bulletin de l'académie impériale des sciences de St. Peterbourg, St. Petersburg 1908, Bd. 2, S. 1244. 1245.

² Nicht nur Seine Exzellenz sondern auch alle seine Gehülfen und Beamten bis zu dem letzten Angestellten der Akademie der Wissenschaften haben unermüdlich mit der grössten Zuvorkommenheit und Freundlichkeit uns zur Seite gestanden. Wir danken ihnen Allen herzlich dafür.

Die altbewährte Hinrichssche Verlagsbuchhandlung in Leipzig hielt eine Spaltenausgabe für zu kostspielig. Da übernahm in hochherziger Weise eine Dame, ein Mitglied der evangelischen Gemeinde in Zarskoje Sselo, die dadurch verursachten Mehrausgaben; — ihren Namen hat sie gebeten nicht bekannt zu geben. Ihr freigebiger Eifer für die wissenschaftliche Bearbeitung dieser Evangelienhandschrift findet in uns dankbare Herzen und wird uns unvergesslich bleiben. Der Druck konnte nunmehr beginnen. In den Osterferien 1909 und im Herbst 1910 weilte Gregory in Russland, um die Handschrift wieder zu untersuchen.

Die Widmung.

Da unsere gemeinsame Arbeit in der Zeit begann, als alle wissenschaftlichen Anstalten sich rüsteten, um dem Erlauchten Präsidenten der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften, Seiner Kaiserlichen Hoheit dem Grossfürsten Konstantin Konstantinowitsch anlässlich der silbernen Hochzeit ihre Glückwünsche darzubringen, so beschlossen wir diese Ausgabe als eine bescheidene Huldigungsgabe dem Hohen Jubelpaar, dem Förderer aller wissenschaftlichen Forschung, der Pflegerin aller Liebeswerke zu widmen, wozu wir von Ihrer Kaiserlichen Hoheit der Grossfürstin Jelissaweta Mawrikijewna am 31. März 1909 aus Pawlowsk die telegraphische Zustimmung erhielten. Die offizielle Anzeige der Annahme der Widmung von Seiten des Hofmarschallamtes des Marmoralastes erfolgte am 31. Juli (13. August) 1909 unter Nr. 1515.

3.

Die Geschichte der Handschrift in den Beischriften.

Obschon diese Handschrift uns nicht sagt, wo und wann sie entstanden ist, so trägt sie doch auf ihren Blättern Aufzeichnungen, die uns mehr als einen Einblick in ihre Geschieke gewähren.

Gleich den Familienbibeln mit ihren Stammbaumlisten wurde die Handschrift zu Eintragung von bedeutungsvollen Ereignissen benutzt, die sie selbst oder den Ort ihrer Aufbewahrung betrafen. Diese haben einen allgemeinen, weitere Kreise angehenden Inhalt, weil die Handschrift nicht einer einzelnen

Familie, sondern einer Kirche, somit einer ganzen Parochie gehörte. Daneben finden sich auch Familieneinzeichnungen, die sich auf die Glieder des Hauses der Geistlichen beziehen. Sie bieten uns infolgedessen solche Eintragungen, wie wir sie heute im Grundbuch und in den Akten und Verzeichnissen des Notars finden. Die Beischriften sind in grusinischer und in griechischer Sprache geschrieben. In den ersteren werden grusinische Fürsten, in den letzteren byzantinische Herrscher erwähnt.

Die grusinischen Beischriften¹.

Die grusinischen Beischriften sind in der älteren, einer Kirchenschrift oder der Khutzuri Schrift, in der jüngeren, einer Militär- oder Mchedruli- (oder auch Zivil-)Schrift und in einer zwischen den beiden verwendeten Übergangsschrift geschrieben. Die Beischriften sind teilweise mit einer, der im Text der Handschrift gebrauchten ähnlichen braunen Tinte, teilweise mit einer grauen, oder ganz schwarzen Tinte geschrieben. Ebenfalls wechselt die Feder selbstverständlich ab. Meist sind derbe, stumpfe Federn benutzt worden. Es sind im Ganzen dreiundzwanzig Beischriften, die wir wie folgt numerieren: Nr. 1 ist auf Bl 2 v 3 r v 4 r v 5 r v 6 r v 7 r;² Nr. 2 Bl 73 v am Rande; — Nr 3 Bl 73 v die obere Hälfte; — Nr 4 Bl 73 v das untere Viertel des Blattes; Nr 5 Bl 74 r; — Nr 6 Bl 74 v; — Nr 7 Bl 75 r b am Aussenrande; — Nr 8 Bl 75 r unten; — Nr 9 Bl 75 v 76 r; — Nr 10 Bl 76 v 77 r v 78 r; — Nr 11 Bl 77 v a; Nr 12 Bl 121 v 122 r; — Nr 13 Bl 123 v 124 r; — Nr 14 Bl 124 r b; — Nr 15 Bl 124 r; — Nr 16 Bl 131 v 132 r; — Nr 17 Bl 132 r; — Nr 18 Bl 132 r; — Nr 19 Bl 187 r v 188 r; — Nr 20 Bl 192 v 193 r; — Nr 21 Bl 247 v 248 r; — Nr 22 Bl 249 v obere Hälfte; Nr 23 Bl 249 v untere Hälfte.

Auf Grund dieser Beischriften wollen wir jetzt, soweit es möglich ist, der äusseren Geschichte der Handschrift nachgehen und ihre Ortszugehörigkeit sowie ihren Bestand feststellen. Erstere wird vertreten durch die Nennung der Ortschaften Kala und Koridethi.

¹ Über die Literatur der Entzifferung siehe Seite 524. 525.

² Dshanaschwili, Описание рукописей . . . . Tiflis 1908, verwendet Seite 238 die falschen Blattnummern für die erste Beischrift. Ich gebe seine Nummern in Klammern und dazu die richtigen: (26) 3. (27) 4. (28) 5. (29) 6. (30) 7.

Kala.

Die Handschrift wurde, wie oben Seite 509 gesagt, von Bartholomée in der Kalschen Gemeinde in der Kirche des heiligen Kerykos und der heiligen Julitta gefunden. Dort muss sie Jahrhunderte lang ohne irgendwelche gottesdienstliche Verwendung gelegen haben, was bei der Unkenntnis der griechischen Sprache unter den Swaneten verständlich ist¹. Wie und warum sie dort hinauf gebracht wurde, ist noch nicht ersichtlich. Die Kalsche Gemeinde hat sich einmal veranlasst gesehen, einen Gemeindebeschluss in kurzer knapper Gesetzessprache als unaufhebbare Bestimmung einzutragen. Die Hand des Schreibenden hat ein wenig gezittert. Die Buchstaben sind derb und unbeholfen. Zum Schluss ist die Schrift etwas verschmiert².

„Kala und die ganze Kalsche Schlucht. Was für eine Sache auch geschehen möchte, wer auch erschlagen sein möchte, wer auch verwundet sein möchte, oder wer ein Verbrechen begehen möchte, der wird verantworten dem heiligen Kerykos oder aber dem Grossmartyrer Chrysostomus. Fest und unveränderlich! Wer übertritt, wegen Unerfüllbarkeit dieser unumstösslichen Bestimmung, der wird verantworten für seine Tat. Durch des heiligen Kerykos von Kala Bürgschaft und Vermittlung stellten wir diese unvertilgbare Aufzeichnung alle in Einheit fest.“

Brosset³ hat nur die fünf ersten Worte entziffert, dabei statt „Kala und die ganze Kalsche Schlucht“ „... de Wali, et la vallée entière — la commune — de Wali“, gelesen. Zu

¹ Abseits von dem Gottesdienst wurde das Buch als ein Heiliges verehrt. (S. 513). Eines ähnlichen hohen Ansehens erfreut sich eine wertvolle grusinische Evangelienhandschrift in der armenisch gregorianischen Kirche in Artwin. Das Volk hält das Vorlesen daraus in Krankheitsfällen für heilkräftig. Da aber der armenische Priester, die grusinische Sprache nicht kennt, so schiebt er einen selbstgeschriebenen armenischen Text hinein und liest diesen dem Volke vor. Siehe Nikolai Marr, *Дневникъ поѣздки въ Шавшетію и Кларджетію*, St. Petersburg 1911, S. 189.

² Nr 19: Bl 187 r b von unten nach oben eine Zeile; — Bl 187 v a auf dem Seitenrande zwei Zeilen, unten zwei Zeilen; — Bl 188 r unten vier und eine halbe Zeile; — Bl 188 r b auf dem Seitenrande drei Zeilen.

³ Brosset, *Note sur un manuscrit grec . . . Mélanges asiatiques*, tirés du Bulletin de l'Académie, Bd. 6, St. Petersburg 1872, S. 278, Nr. 12.

dem Ausdruck „die ganze Kalsche Schlucht“ ist zu bemerken, dass der kaukasischen Bergnatur entsprechend in Grusien, und in den von Grusien beeinflussten Gebieten, das Wort „Schlucht“ eine administrative Einheit bedeutet, deren natürliche Grenzen die Bergrücken bilden. Eine ähnliche Teilung nach Schluchten (chevi) kam auch in der Landschaft Tao vor. Der Ausdruck wurde ohne engen Anschluss an den natürlichen Begriff einer Schlucht auf eine Provinz oder eine Gegend übertragen und wurde schon von den altgrusinischen Übersetzern der armenischen Hagiographen so gebraucht. Auch heute noch wird das Wort in diesem Sinn angewendet. In der swanetischen Sprache bezeichnet es Swanetien¹. Zum Inhalte dieser Bestimmung ist auf das Auffallende hinzuweisen, dass nicht nur der Schädiger sondern auch der Geschädigte selbst, sogar der Tote sich zu verantworten hat. Wahrscheinlich hängt dies mit der Blutrache zusammen, indem der Verwundete, der Getötete als der Schuldige angesehen wurde².

Das Alter dieser Beischrift wird die grusinische Paläographie und die vergleichende Forschung der grusinischen Sprachstämme, die jetzt wissenschaftlich betrieben wird, näher bestimmen müssen. Hat man dies festgestellt, so werden wir schon einen grossen Zeitraum vor uns sehen, während der diese Handschrift sich in Kala befand, ohne aber genau wissen zu können, wie lange vorher sie dort angekommen war.

Koridethi.

Der Ort, der am ersten und am häufigsten sowohl in den grusinischen als auch in den griechischen Beischriften erwähnt wird, ist Koridethi. Die Aufzeichnungen werden uns genügende

¹ Dshawachow, Государственный строй древней Грузии и древней Армении. Томъ I. Изданія Факультета восточныхъ языковъ Императорскаго С.-Петербургскаго Университета. Nr. 5, Тексты и разысканія по армяно-грузинской филологіи. Книга VIII, S. 33—35. Schlucht entspricht dem Talgau der Armenier. Vgl. Kiepert, Lehrbuch der alten Geographie, Berlin 1878 S. 77.

² Chrysostomus wird hier Grossmartyrer genannt, was aber, so viel mir bekannt ist, mit der Auffassung der orientalischen Kirche nicht übereinstimmt. Wahrscheinlich konnte die prinzipielle Anschauung der Grosskirche in diesen fernen Gegenden nicht zur Geltung kommen, zumal das Andenken an Chrysostomus hier lebhaft war und er besondere Verehrung genoss, weil er in die kaukasischen Gegenden in die Verbannung geschickt wurde.

Anhaltspunkte geben, um die geographische Lage dieses Orts zu bestimmen.

Beischrift Nr. 1¹.

Mit unschönen flüchtigen Schriftzügen hat ein gewisser Johann Tschiadse in der Militärschrift oder Mchedruli durch sechs Blätter fortlaufend auf den unteren Rand geschrieben.

„Geschrieben ist dies Euch, allerheiligste Gottesmutter von Koridethi. Ich, Johann Tschiadse, Stallmeister des Feldmarschalls, in der Zeit, als ich durch meines Patrons, des Feldmarschalls Gunst das Gut Ortschissi besass, [erhielt ich?] von den beiden Königen, von dem König David (Kuropalat) selbst und auf Befehl des Königs Georg . . . [gewisse Güter?] worunter Koridethi und darauf] durch meines Patrons Gunst teilte ich dir dieses Koridethi mitsamt Gobieri zu. Als man das Vierkapitelbuch wegtrug und die Georgs-Kirche beraubte, da habe ich sie zurückgebracht und erneuert [= eingebunden] und nachdem ich damit begonnen hatte, legte ich sie in dieser Kirche nieder und brachte sie und Schawgolissdse der heiligen Gottesgebärerin von Koridethi dar. Zur Errettung meiner Seele und zur langen Lebensdauer meines Sohnes Beschken bestimmte ich eine Agape für mich am Tage der Himmelfahrt [der Maria]. So viel es dort Priester gibt, sollen in der Kirche eine Liturgie halten. Ausserdem sollen sie die Kirche mit Öl, mit Lichtern, und mit Schindeln [Käse?] ausstatten, und an der Brudertafel sollen sie für die Gesundheit und das Wohlergehen meines Sohnes Beschken beten. Ich bringe dies als ganz unantastbar und unanfechtbar dar. Wer dies ausmerzt, möchte der vom Glauben an Christum ausgemerzt werden. Möchte er bestraft werden zusammen mit Judas und möchte er für würdig des Judas Loses erachtet und dessen Loses teilhaftig werden. Möchte auch dessen Teil mit Origenes sein, und auch mit jenem Weib, welches das Haupt Johannes des Täufers abhieb. Möchte Gott ihm nicht verzeihen auch für seine jüdische Reue. Von mir Johann eigenhändig geschrieben zur Beglaubigung, mit zitternder Hand“.

¹ Bl 2 v 4 Zeilen, zum Teil beschädigt; — Bl 3 r und v je 3 Zeilen; — Bl 4 r 2 1/2 Zeilen; — Bl 4 v 3 Zeilen; — Bl 5 r v 6 r je 6 Zeilen; — Bl 6 v 2 1/2 Zeilen; — Bl 7 r 1 1/2 Zeile. Mit einer stumpfen Feder in grau schwarzer Tinte geschrieben.

Brosset hat den ersten Teil dieser Beischrift nicht entziffert. Er hat statt „Schawgolissdse“ „Agwilis-dze“ gelesen und diesen für den Schreibenden und somit für den Vater Beschkens¹ gehalten. Er ist dabei aus der Konstruktion des Satzes und des Zusammenhanges geraten. Schawgolissdse ist der Name eines Leibeigenen², den Tschiadse dem Kloster schenkte. Wenn in der ganzen, von einer Hand stammenden Beischrift dem Inhalte nach keine Lücke vorhanden ist, so waren schon damals die fehlenden Blätter aus dem ersten Heft (Bl 1. 3. 4. 5. 6. 8.) verloren gegangen. Dem entspricht die Bemerkung des Schreibenden, dass er den durch den Raub beschädigten Einband erneuert habe. Die Persönlichkeit Tschiadses als Beschkens Vater wird durch eine Aufzeichnung in einer Handschrift in Jerusalem, wie es scheint, bestätigt, in welcher als Spender Beschken und sein Vater, dessen Name an Tschiadse anklingt, erwähnt werden³. Der Name Tschiadse kommt noch auf einer grossen Steinsäule vor, die sich in dem kirchlichen Museum in Tiflis befindet. Sie stammt aus der Festung Kweli⁴.

¹ Brosset, Note sur un manuscrit grec . . . . Mélanges asiatiques, St. Petersburg, Bd. 6, 1872, S. 272. 273. 282.

² Professor Marrs Korrektur.

³ Diese Mitteilung verdanke ich der Liebenswürdigkeit Professor Marrs. Er hat in Jerusalem die grusinischen Handschriften untersucht. Eine davon enthält die Namen der Stifter, Euergeten, oder Woltäter der Kirche des Heiligen Grabes. Er wird diese Liste in der nächsten Zeit herausgeben.

⁴ Dshanaschwili, Описание рукописей . . . , Seite 238, Anmerkung 1. Eine andere Entzifferung der Inschrift auf der Säule bietet Takaischwili in: Разборъ грузинскихъ надписей на камняхъ, доставленныхъ изъ Понцавскаго участка въ церковный музей грузинскаго экзархата, in: Извѣстія Кавказскаго отдѣленія Императорскаго Московскаго Археологическаго общества, выпускъ II. Tiflis 1907, S. 63; nebst einer phototypischen Nachbildung der aus einem Stein bestehenden Säule. Oben ist eine Vertiefung für das Kreuz. Takaischwili liest: „Gross ist der Eristaw Johann! Im Namen Johannis haben wir Schwawassdsewen dieses Kreuz aus einem ganzen [Stein] errichtet.“ — Takaischwili glaubt in diesem Eristaw Johann Dshakel, einen Zeitgenossen des Königs Georg II (1072—1089) annehmen zu können. — Möglicher Weise ist es aber doch der in der Beischrift genannte Johann Tschiadse. Zur Festung Kweli siehe Brosset, Histoire de la Géorgie. Additions et éclaircissements à l'histoire de la Géorgie depuis l'antiquité jusqu'en 1469 de J.-C., St.-Petersburg 1851, S. 148, Ann. 3: „Tyrocastrum, le fort du fromage, est très certainement le géorgien Qwélis Tzikhé, dont le nom signifie absolument la même chose.“

Der König David Kuropalates¹ ist der treue Verbündete des byzantinischen Reiches. Zur Zeit des Kaisers Basilios II zog zu ihm der Reichsgeneral Bardas Phokas nach den verlorenen Schlachten bei Amorion und Basilika Therma, um neue Söldner zu werben. Phokas überwand in der Schlacht am Halys in der Ebene von Pankalia seinen Gegner Skleros (979). Basilios II verlieh David den Kuropalatestitel. Letzterer bestimmte ersteren zum Erben seines Fürstentums². Der König Georg ist Georg I, der Sohn Bagrat III, König der Abhasen und der Grusier 1014—1027³.

Das Wort Patron ist ein Lehnwort aus dem Lateinischen. Es kommt in dem östlichen Grusien verhältnismässig spät vor, seit die Bagratiden von Tao-Klardschetien und Abhasien dort zur Herrschaft gelangten. Es bedeutet „Herr“, patroni oder batoni, wie sie dort sagen. Dem gegenüber, steht der „Leib-eigene“, krma oder kma.⁴ Obgleich das Wort erst mit der angegebenen geschichtlichen Zeit in dem östlichen Grusien zur Geltung gelangte, so ist es früher in Tao-Klardschetien selbst, wie aus den Beischriften in dieser Handschrift ersichtlich ist, vom Verhältnis eines Fürsten zum König, oder eines Nachfolgers zu seinen Vorgängern verstanden worden. Als Schmuck der Kirche werden bestimmt Lichter, Oel, und Schindeln

¹ Brosset, Histoire de la Géorgie. Additions et éclaircissements, St. Petersburg 1851, S. 155: Tableau généalogique complet des couropalates du Karthli et des Bagratides du Tao d'après le Annales géorgiennes. Es ist der in der Tabelle erwähnte Dawith le Grand couropalate († 1001, nach Gelzer † 999). Der König Kuropalat David I (876—881) ist durch die Zeitfolge Tschiadses und Beschkens ausgeschlossen.

² Heinrich Gelzer, Abriss der byzantinischen Kaisergeschichte, in der: Geschichte der byzantinischen Litteratur von Justinian bis zum Ende des oströmischen Reiches von Karl Krumbacher im Handbuch der klassischen Altertumswissenschaft, neuntes Band, 1. Abteilung, 2. Auflage, München, 1897, S. 991. 996; — G. F. Hertzberg, Geschichte der Byzantiner und des Osmanischen Reiches, in; Allgemeine Geschichte in Einzeldarstellungen herausgegeben von W. Oncken, Berlin, 1883, S. 178. Siehe auch Brosset, Histoire de la Géorgie. Introduction et tables des matières, St. Petersburg, 1858, S. LIX. LX. — Obgleich der Kuropalatestitel „Palastmarschall“ in der Regel den Gliedern des Kaiserhauses vorbehalten wurde (s. Hertzberg S. 194), so wurde er auch verdienstvollen treuergebenen auswärtigen Fürsten verliehen.

³ Brosset, Histoire de la Géorgie . . . , S. 306—311.

⁴ Dshawachow, Государственный строй . . . S. 72.

oder Käse. Die beiden letzten Worte werden durch die Einschlebung des Vokals „a“ oder „e“ gewonnen. Käse (nach Brosset) würde sich auf die Brudertafel beziehen, Schindeln (nach Dshanaschwili) auf das Dach der Kirche¹. Noch jetzt werden in Klardschetien die Häuser gleich den Schweizerhäusern mit Schindeln gedeckt, die mit Steinen beschwert werden².

Zum Fluch ist zu bemerken, dass solche Verwünschungen in den Handschriften häufig vorkommen. Auffällig ist die „jüdische“ richtiger „der Juden-Reue“; wahrscheinlich ist die Judas-Reue gemeint. — Den Namen des Gutes Ortschissi werden wir in der noch jetzt vorhandenen kleinen Ortschaft Ordschi erkennen. Letztere befindet sich links vom Tschoroch, etwa vier und ein Viertel Kilometer in der Luftlinie oberhalb der Einmündung des Nebenflusses Murgul-sy³.

Beischrift Nr 2, Bl 73 v.⁴

Da der Abschreiber das Markusevangelium auf einem neuen Blatt beginnen wollte, so blieb Bl 73 v frei. Auf Bl 73 r wurden die Aufschriften der Kapitel des Markus geschrieben, während Bl 73 v Raum für drei Beischriften bot. Nachdem die obere Blatthälfte beschrieben war, hat irgend jemand ein Stück von 12,5 Zentimeter Höhe und 12 Zentimeter Breite mit der letzten Zeile der oberen Beischrift abgeschnitten. Dadurch wurden die Kapitelaufschriften auf der vorhergehenden Seite jedoch nicht beschädigt, weil auch hier der Raum freigeblieben war, zumal die Aufschriften sehr eng geschrieben waren.

Mit grossem Schwung und Sicherheit hat ein Johann in Militärschrift seine devote Verehrung dem Fürsten gegenüber zum Ausdruck gebracht:

„† O, Eristaw der Eristawen Beschken! du Gott ähnlicher! ich, Johann, deine Asche schrieb“.

So die Entzifferung Professor Marrs, die von Dshanasch-

¹ Brosset, Note sur un manuscrit grec . . . S. 272; — Dshanaschwili, Описание рукописей . . . S. 239.

² Siehe phototypische Tafeln in dem Werke Prof. Marrs, Дневникъ поѣздки въ Шавшетію и Кларджетію, St. Petersburg 1911.

³ Специальная Карта Европейской Россіи, изд. воен. топ. управл. Генеральнаго штаба, Ausgabe 1909, Tafel 80, (10 Werst ein Zoll.)

⁴ Am linken Seitenrande 6 Zeilen.

wilis abweicht.¹ Der Ausdruck Asche, Staub, Erde wurde als ergebenster Ausdruck vom Untergebenen dem Fürsten gegenüber gebraucht.

Das Wort Eristaw bedeutet Heerführer, Feldherr, Oberkommandirender. Zum Bereich seiner Tätigkeit gehörte ausserdem die Gerichtsbarkeit, und nach der Chronik „Kartlis Tschowreba“ auch die administrative Gewalt. Nach der Darstellung Strabos kam ihm letztere noch nicht zu. Zur Zeit der Entthronung der einheimischen Herrscher durch die Perser und Araber wurde die Stellung des Eristaws oder Eristaw der Eristawen, die eines Stellvertreters des Königs und schliesslich im neunten Jahrhundert wurde aus diesem Stande die königliche Herrschaft wieder hergestellt².

Die Eristawen von Tao-Klardschetien nahmen eine sehr selbständige, geradezu unabhängige Stellung ihrem Könige gegenüber ein.

Der hier und später vorkommende Eristaw Beschken lebte zur Zeit des Königs Bagrat IV (1027—1072). Er wird in der grusinischen Geschichte als Eristaw von Thoukharis erwähnt³. Brosset sieht in ihm die erste bekannte Persönlichkeit aus dem Hause Dshaquél oder der Herren von Dshaq, die Vorfahren der Atabeken von Achalzich⁴.

Beischrift Nr. 3.

Auf der oberen Blatthälfte Bl 73 v hat sich ein gewisser Pitiros (Petrus) als der Einbinder der Handschrift verewigt. Sieben und eine halbe Zeile hat er auf recht weit auseinander stehenden Linien in kalligraphisch schönen, mehr der kirchlichen Schrift ähnlichen Buchstaben mit brauner Tinte geschrieben. Aus diesem Umstand wird man auf einen Mönch schliessen können.

¹ Dshanaschwili, Описание рукописей, S. 240, liest: „Eristaw der Eristawen Beschken, verbrannt ist deine Asche Johann“.

² Dshawachow, Государственный строй . . S. 69.

³ Brosset, Histoire de la Géorgie, 1re Partie, St.-Petersburg 1849, S. 318.

⁴ Brosset, Histoire de la Géorgie, 1re Partie, St.-Petersburg 1849, S. 318, Anm. 7; und Brosset, Histoire de la Géorgie. Additions et éclaircissements, St.-Petersburg 1851, S. 260, Anm. 1: „Djaq est un fort situé sur l'un des petits affluents de la rivière d'Akhal-Tzikhé“.

„✠ Im Namen Gottes und durch die Fürbitte der heiligen Gottesgebärerin, des heiligen Johannes des Täuflers und durch die Hilfe des heiligen Georg und aller Heiligen, bin ich, Pitiros, für würdig erfunden worden, dieses heilige Vier Hauptstück [Buch] einzubinden, damit für mich und meine Eltern Mikel und Salome gebetet werde. Amen.“

Die Zeit, zu der der genannte Petrus das Buch einband, lässt sich von ungefähr folgendermassen bestimmen. Nachdem Petrus geschrieben hatte, hat jemand ein Stück vom Blatt mit der unteren Hälfte der Buchstaben der letzten Zeile ausgeschnitten. Auf dem freigebliebenen Stück schrieb Murwan, der Sohn des oben erwähnten Beschken. So hat Petrus vor diesem geschrieben. Da ein gewisser Johann sich veranlasst fühlte, neben dieser Beischrift seine devote Stellung und Hochachtung dem Eristaw der Eristawen Beschken gegenüber zum Ausdruck zu bringen, so wird letzterer Petrus den Auftrag gegeben haben, die Handschrift einzubinden. Dem entspricht die Beischrift Nr. 23 auf der letzten Seite Bl 249 v acht und eine halbe Zeile. Siehe dort die Übersetzung.

Nach der grusinischen Beischrift Nr 22 und einer griechischen von 2 Zeilen stand nur die kleinere untere Hälfte der Seite zur Verfügung. Somit ist sie auch zeitlich nach diesen geschrieben. In gedrungener, aber kalligraphisch schöner Quadratschrift (Khutzuri) hat ein geübter Schreiber, gewiss ein Mönch, im Auftrag Beschkens dessen Bemühungen um den Einband und den Schmuck der Handschrift eingetragen. Seine Feder war breit; seine Tinte braun. Den Einband und den Schmuck werden wir unten beschreiben.

Auf den Eristaw der Eristawen Beschken gehen einige Beischriften zurück. Seine Schriftzüge sind gross geführt. Wenn er selbst schreibt, so gebraucht er die Militärschrift.

Beischrift Nr 5¹.

Beschken wurde durch seine Schwiegertochter zu einer Verfügung zu Gunsten der Priester bewogen. Da die Seite des Blattes (74r) schlecht bearbeitet war, so musste er

¹ Bl 74r, am rechten Aussenrand sind neunzehn kurze und unten zwei und eine halbe längere Zeile. Die Ecke und unten die Mitte sind abgerissen.

einen grösseren Druck auf die Feder ausüben. Nichtsdestoweniger hatte mit der Zeit die braune Tinte gelitten. Da es sich um eine Bestimmung handelte, die sich auf die Abgabefreiheit der Priester bezog, so hat später wohl einer derselben die Schriftzüge durch Überschreiben erneuert. Bevor das geschah, hat der Enkel, auch Beschken genannt, das von seinem Grossvater Geschriebene bestätigt. Obgleich auch hier die hellbraune Tinte ausgebleichen war, so lag kein Anlass vor, sie zu erneuern, da die Bestimmung des Grossvaters die eigentliche Erlassungsurkunde enthielt.

„Im Namen Gottes, ich, Beschken ordnete auf den Wunsch meiner Schwiegertochter Choaschaki an, was niemand abändern darf, dass niemand von den Koridethi-Priestern die Abgabe für den Tanuter erheben darf. Und in dem Gebet für meinen Enkel Bekhai und zur Erquickung seiner Seele legt das Ornat an, soviel es Gottes . . .“

Dshanaschwili hat die Beischrift falsch verstanden. Nach ihm würde es heissen, dass niemand die den Koridethi-Priestern zukommende priesterliche Zahlung (?) abändern dürfe, während hier den Priestern die Zahlung zum besten des Tanuter erlassen wird, was auch mit der Beischrift Nr 7 und 8 stimmen würde.

Das Wort „satandroi“ ist mit der Vorsilbe „sa“ aus dem Worte „tanuter“ gebildet und bedeutet die dem Tanuter zukommende Abgabe. Wichtig ist das hier und in den anderen Beischriften vorkommende Wort „tanuter“. Es stammt aus dem Armenischen und bedeutet der Älteste im Geschlecht, der alle, das ganze Geschlecht betreffenden Angelegenheiten verwaltete¹. In dem Grusinischen hat es die Bedeutung „mama-ssachlissi“, „Hausvater“, „Hausherr“², auch „Haupt des Hauses“ und „Regent des Volkes“³. Dieses armenische

¹ Dshawachow, Государственный строй . . . S. 100. 101.

² Nikolai Marr, Аркаунъ, монгольское названіе христіанъ въ связи съ вопросомъ объ армянахъ-халкедонитахъ, St. Petersburg 1905, in Буѣзвѣтѣ хрѣвѣка Византійскій Временникъ, издаваемый при Императорской Академіи Наукъ, Bd. 12, St. Petersburg 1906, S. 24.

³ Dshawachow, Государственный строй . . . S. 51; — Bakradse, Статьи по исторіи и древности Грузин. III. Сигель или актъ XI вѣка. Приложение къ LV тому Записокъ Императорской Академіи Наукъ Nr. 1, St. Petersburg, 1887, S. 26. Bakradse glaubt die Wurzel des Wortes in dem Assyrischen „tartan“ „Kriegsminister“ finden zu können.

Wort erlangte das Bürgerrecht in Tao-Klardschetien, wo die Armenier „grusinisirt“ waren¹. Es findet sich in den Beischriften dieser Handschrift (tanuter, tanutroba, satandroj), in einer Rechtsbestimmung des Königs Bagrat IV, im elften Jahrhundert, den Grenzstreit zwischen den Klöstern Opisa und Midshnadsor betreffend², und in einer Inschrift an einer jetzigen Moschee, einer früheren Kirche³. —

Beischrift Nr. 6.

Nach dem Tod des Grossvaters und des Vaters hat Beschken die Bestimmung bestätigt:⁴

„Das auf der anderen Seite von der Hand meines Grossvaters Geschriebene war beschädigt. Ich, sein Enkel Beschken, erneuere und bestätige. So viel ihr weniger betet . . . , so viel wird eurer Seele mangeln an jenem Gerichtstage . . . Die Schuld liegt nicht auf uns, ihr . . . “

Beschken der Enkel des obengenannten Beschken wird in der grusinischen Geschichte als Zeitgenosse des Königs David II, 1089—1125, erwähnt. Er war Kommandant von Dshaq und wurde 1118 von den Türken getötet⁵.

Beischrift Nr. 7 und Nr. 8.

Nr 7: Bl 75 r b am Aussenrand 8 Zeilen in Mchedrulischrift; sie sind aber abgewaschen. Nr 8: Bl 75 r unten 3 Zeilen in Mchedrulischrift; ebenfalls abgewaschen.

Beischrift Nr. 9.⁶

„Dieses habe ich Beschken mit meiner Hand geschrieben. Dieses von meinen Eltern und mir Geschriebene ist selbstver-

¹ Marr, Аркауъ . . . S. 24.

² Marr, Аркауъ . . . S. 24, und Bakradse, der diese Bestimmung herausgegeben hat, s. S. 537, Anmerk. 3.

³ Marr, Дневникъ поѣздки въ Шавшетию и Кларджетію, St. Petersburg 1911. Siehe Житіе Григорія Хандзтійскаго професора Н. Марръ, St. Petersburg 1911, und daselbst eine phototypische Abbildung der Inschrift 34, Text S. 105.

⁴ Bl 74 v a am linken Aussenrand, der in der Mitte eingerissen und unten abgerissen ist, sind 17 kurze Zeilen und unten 2 Zeilen; von den letzteren ist die Hälfte abgerissen.

⁵ Brosset, Histoire de la Géorgie, 1re Partie, St. Petersburg 1849, S. 360.

⁶ Bl 75 v a am linken Aussenrand 15, unten 2 Zeilen; Bl 76 r unten eine Zeile.

ständig unabänderlich. Von den Priestern die am Tag der Verkündigung [Mariae] den Dienst verrichten, wird keine Zahlung zum besten des Tanuter erhoben. Wenn die Priester nicht zu Hause sind, so können sie den Dienst nicht verrichten. Wenn sie aber zu Hause sind (aber den Dienst nicht verrichten), so müssen sie zahlen.

Wer meinen Dienst nicht verrichtet, der sei im Namen Gottes verflucht.“

Die Schriftzüge in der Mchedrulischrift und das Anfangszeichen lassen die Hand Beschkens erkennen, auf den auch Brosset die Beischrift bezieht¹, während Dshanaschwili sie der Hand der sechsten Beischrift zuweisen möchte². Mit letzterer Auffassung würden die Worte „dieses von meinen Eltern und mir Geschriebene“ stimmen. Der Inhalt scheint mehr auf die selbstbewusste Art Beschkens I zu gehen.

Beschkens Sohn, Murwan, hat auf dem freigebliebenen Raum der unteren Hälfte, Bl 73 v, mit schwarzer Tinte in ziemlich steilgehaltenen Militärbuchstaben 10 Zeilen geschrieben.

„✙ Wir Murwan und Agathe bringen der heiligen Gottesgebärerin von Koridethi thichtschietsche Steppen dar. Gott möge gedeihen lassen. Niemand möge abändern. Dieses ist fest von unserer Seite, wenn es Gott gefällt.“

Auch in der grusinischen Geschichte wird in zeitlicher Folge nach Beschken Murwan als Eristaw erwähnt³.

Beischriften 13. 14. 15.

Wohl derselbe Murwan hat Bl 123 v a am Aussenrand neunzehn schräg nach oben gerichtete Zeilen, unten drei Zeilen, und Bl 124 r unten eine Zeile, recht breit in verschlungenen Vulgärbuchstaben geschrieben. Sein Sohn Bekhi hat die Handschrift von rechts nach links gedreht, und, mit einem energischen Anfangszeichen beginnend, auf dem Aussenrand von Bl 124 r b (von unten nach oben) zwei Zeilen geschrieben. Dann wurde

Dann wurde das Buch von rechts nach links gedreht und an den Aussenrand 2 Zeilen, darauf abermals gedreht und oben eine Zeile geschrieben.

¹ Brosset, Note sur manuscrit . . . S. 275.

² Dshanaschwili, Onucanie . . . Tiflis 1908, S. 242.

³ Brosset, Histoire de la Géorgie . . . 1re partie, St. Petersburg 1849, S. 333; „Mourwan de Djaq, éristhaw de Qouel“.

die Handschrift wieder von links nach rechts gedreht, so dass der Oberrand unten war. Auf dem letzteren hat mit zierlichen schön geschlungenen Buchstaben der Enkel Murwans geschrieben. Alle drei haben eine graue Tinte gebraucht, wo dieselbe dick aufgetragen wurde, da ist sie schwarz.

„† Im Namen Gottes und durch die Vermittlung der heiligen Gottesgebärerin habe ich, Murwan, diese Schrift dir dem Priester Michael Jo[hann]ssdse geschrieben. Der Vater deines Vaters war Markos Chuzessisschwili und das ihm gehörige Gut wird auch dir bestätigt, deinen Kindern und deinen Zukünftigen. Dieses ist fest von meiner, meiner Kinder und Erben Seite; unübertretbar und unantastbar auch von Seiten meines Beamten. Ich habe von dir als Gegenleistung ein Maultier und einen Stier erhalten.“

Beischrift 14.

„† Dieses, wie es von meinem Vater geschrieben ist, bezeuge und bestätige ich, Bekhai“¹.

Beischrift 15.

„† Dieses von meinem Grossvater bestätigte, bestätige auch ich Murwan“.

Beischriften Nr 16. 17. 18.

Der Feder Beschken des Enkels entstammt eine die Gerechtsame der Priester betreffende Bestimmung, die nach seinem Tod von seinem Sohne Murwan, und nach dessen Tod von seinem Sohne Kotl Arsgan ebenfalls bestätigt wurde. Alle drei schreiben in der Mchedruli Schrift. Mit einer eigenartigen Rücksichtslosigkeit, wahrscheinlich unter stillschweigender Zulassung seitens der Geistlichkeit, wurde hierbei die Handschrift behandelt. Bl 131 v wurde oben eine Zeile, am Aussenrand und unten je zwei Zeilen geschrieben. Bl 132 r

¹ Dshanaschwili, Onnicanie, . . . Tiflis 1908, S. 242, Anmerkung, macht darauf aufmerksam, dass Bekhai entweder die Abkürzung aus Beschken ist oder aber der Name eines zweiten Enkels des Eristaws Beschken ist. — Da nicht beide Enkel in gleicher Weise berechtigt gewesen sein werden und somit auch nicht in gleicher Weise Bestimmungen treffen konnten, so glaube ich, dass Bekhai der in der Familie gebrauchte Rufname gewesen, somit eine Abkürzung aus Beschken ist.

unten zwei Zeilen. Dann wurde das Buch gedreht und zwischen den Artikeln und den Eigennamen (Lukas 3,23—38) je eine, auf dem Raum zwischen den beiden Spalten eine und eine halbe, am Aussenrand drei und oben eine Zeile geschrieben. Der Text der Handschrift ist gleichsam eingerahmt. Der freie Raum ist gut ausgenutzt.

„†Im Namen Gottes und auf die Fürbitte und Vermittlung der Gottesmutter von Koridethi, habe ich, Beschken, dieses allen Bewohnern von Koridethi damals geschrieben, als ich, nachdem ich euch eine neue Gerechtsame auferlegt hatte, sie ungerecht fand und erliess. Es wurde von euch verlangt, zu pflügen, zu ernten, zu mähen, beim Dreschen zu helfen. Von euch durfte das nicht gefordert werden und darum habe ich es abgeändert. Ihr müsst für mich und meine Verwandten einen Gottesdienst halten. Eure übrigen Verpflichtungen verbleiben in Kraft. Wer das übertritt oder von euch zu erfüllen verlangt, der sei im Namen Gottes verflucht.“

Beischrift 17.

„†Diese Anordnung meines Vaters bezüglich dessen, worin er euch nicht bedrängte, bestätige auch ich, Murwan, eifrig. Verflucht ist der Übertreter.

Beischrift 18.

„†Diesen meiner Patronen, des Grossvaters und des Vaters Befehl bestätige auch ich Kotl Arsgan.“

Beischrift Nr. 10.

Diese Beischrift¹ ist von Murwan dem Sohn des zweiten Beschken geschrieben. Seine Militärbuchstaben sind eng und steil; auf dem unteren Rand werden sie grösser, desgleichen auf der folgenden Seite. Nachdem der Schreibende die Handschrift von links nach rechts gedreht hatte, setzte er die

¹ Bl 76 v a: Aussenrand 26 kurze Zeilen (die letzte ist abgerissen); unten 2 Zeilen, [links abgerissen]; — 77 r unten 3 Zeilen [die Ecke abgerissen]; — 77 v a Aussenrand 25 kurze Zeilen und unten 2 Zeilen [die Ecke abgerissen]; — 78 r unten und r b am Aussenrand je 2 Zeilen.

Beischrift mit grossen verschlungenen Buchstaben fort. Er gebrauchte eine graue Tinte.

„Ich Murwan habe euch allen von Koridethi geschrieben. Thichtschiati schenkten der Mutter Gottes Murwan und Agathe. Und ihr habt auf irgendwelche heimliche [schlaue] Weise die Nutzniessung gehabt, und da dafür keine Abgaben erhoben wurden, so habe ich euch nicht gezwungen etwas zu bezahlen. Die Waldungen waren gefällt [abgeholzt] und nicht . . . ich verlangte zu bezahlen, ich erhob von euch den Dienst von fünfzig und . . . aber auch das Abholzen des Waldes habe ich vergeben, und gab euch Tichtschet als erblich zukommend; dergleichen in Ergebenheit [gebrauchet] dieses Gut . . . [möge es gesegnet sein] durch den Mund Gottes. Ich erhob von euch früher sechzig, aber später erliess ich euch zehn, aber fünfzig Botaniat zum besten meiner Seele [oder meiner Frau] und für jegliche Verwaltung, und in Thichtschiati schenkte ich sechzig Mass Nüsse. Selbstverständlich war dieses so und wer in irgendwelcher Beziehung . . . [übertritt] so [möge er] eure Sünden und Übertretungen [auf sich nehmen] und möge sich auch die Mutter Gottes von Koridethi über ihn erzürnen. O Christel! wie ich dieses eigenhändig geschrieben habe, so bestätige ich es, und möge der für meine Schuld und Übertretungen verantworten, der dieses abändert und Gott möge es ihm heimzahlen.“

Professor Marr war so liebenswürdig diese Randbemerkung zu entziffern und die russische Übertragung zu diktieren. Was die hier vorkommenden Münzen betrifft, so wurden die Botaniaten sowohl die griechischen als auch die nachgebildeten in Grusien gebraucht. Sie wurden nach dem byzantinischen Kaiser Nikephoros III Botaneiates (1078—1081) genannt¹.

Beischrift Nr. 11.

Diese Bestimmung Murwans wird von seiner Gattin Eghi auf der folgenden Seite, Bl 78 va, bestätigt, Mit sicherer

¹ Victor Langlois, *Essai de classification des suites monétaires de la Géorgie, depuis l'antiquité jusqu'à nos jours*, Paris 1860, S. 34. 35. [M. Soleirol], *Catalogue des monnaies byzantines qui composent la Collection de M. Soleirol*, Metz 1853, Seite 269—271. Im: *Repertorium zur antiken Numismatik im Anschluss an Mionnets Description des médailles antiques zusammengestellt von Julius Fried-*

Hand, auf die Feder einen leichten Druck ausübend, schreibt sie in recht grossen Buchstaben (Mchedruli).

„†Den Befehl dieses meines Patrons bestätige auch ich, Eghi“.

Ausser den auf die Eristawen zurückgehenden Beischriften finden sich noch drei, die Schenkungsurkunden enthalten, Nr 12. Nr 20, und Nr 22, und eine private, die Familie des Priesters betreffende Bemerkung Nr 21. In 12. 21. 22 wird eine Art Übergangsschrift von der Militär- oder Mchedruli zur Kirchen- oder Khutzuri-Schrift, und in 20 die Khutzuri-Schrift gebraucht.

Beischrift Nr 12¹.

Die Buchstaben sind etwas steil aber ordentlich geschrieben.

„Im Namen Gottes und durch die Vermittlung der heiligen Gottesgebälerin, habe ich, Johann Matescheli dem Priester Michael Koirikidse geschrieben, damals, als Parsman der Verwaltende war: in Schoghelethi, das Land in der Nähe von Johann-Zminda, seine Hälfte kaufte ich [euch], indem ich dafür Nüsse bezahlte. Gott möge es euch gedeihen lassen. Zeugen dieses Geschriebenen waren Waschanai und Johannes von Koridethi, und Nadirberi und Petrus und alle [Leute] von Koridethi. Geschrieben von der Hand Nadirissdse, und wer dieses Geschriebene übertritt, von dem werden zehn Botaniat erhoben, aber diese Bestimmung behält ihre Kraft“.

Infolge der hier erwähnten Münze, Botaniat, kann diese Beischrift erst nach 1078 geschrieben sein, siehe vorher S. 542. Schoghelethi erklärt Brosset „le pays au milieu de la vallée“²; es könnte vielleicht das jetzige Gogelethi in der Murgulschlucht³ oder Tschachlethi an dem westlichen Nebenfluss des Murgul sein.

laender, aus seinem Nachlass herausgegeben von Rudolf Weil, Berlin, 1885, S. 433, ist angegeben: Revue belge, 3 Serie, II, 268: gemeint ist: Revue numismatique belge. Dshanaschwili hat hier auch die Münze „pelpeli“ gelesen (S. 243), die allerdings auch in Grusien gebraucht wurde (Langlois S. 48), aber in der Beischrift ist nach Marr statt der Münze „früher“, oder „zuerst“ zu lesen.

¹ Bl 121 v unten 2, Bl 122 r unten 4, r b am Aussenrand 10 kurze Zeilen.

² Brosset, Note sur un manuscrit grec . . . S. 283.

³ Bakradse erwähnt diesen Ortsnamen: Статьи по истории и древности Грузии, приложение къ I.V тому записокъ императ. Академіи Наукъ, Petersburg 1887, S. 26. 27.

Beischrift Nr 20¹.

Die Bestimmung ist in kalligraphisch schönen, den Armenischen ähnlichen Quadratbuchstaben, mit sicherer Hand geschrieben. Die Linien wurden eingehalten. Die Tinte war schwarz. Die Feder hatte eine breite Spitze.

„†Im Namen Gottes ist dieses geschrieben. Tichtsche verschrieb ich euch Johann und Georg. Die Hälfte meines Anteils in Imeretien möge Gott euch und euren Nachkommen gedeihen lassen. Geschrieben zur Zeit der Verwaltung Johann Phtschueli, unter dem Tanuterat von Koridethi Johann Dortscheli des Tanuters, Petrus Tawgogidse und ganz Koridethi. Wer diese Schrift abändert, zahlt 82 Drachmen, nichts destoweniger behält dieses seine Kraft.“

Unter Imeretien ist wohl nicht die Landschaft Imeretien gemeint; wahrscheinlich wird damit ein kleinerer engerer Bezirk bezeichnet. Das Wort bedeutet „le pays des cerfs“ „das Land der Hirsche“. Die Münze Drachme war eine Nachahmung einer Silbermünze der Sassaniden².

Beischrift 22.

Zu dieser Gruppe nehmen wir noch die Beischrift Nr 22, deren Übersetzung auf Bl 249 v (12 lang und 2 kurzen) geboten wurde. Sie nimmt die obere Hälfte des Bl 249 v ein und ist auf 12 Zeilen in breiter Übergangs-Quadratschrift mit einer ziemlich stumpfen Feder geschrieben. Die Schrift hat gelitten. Einzelne Stellen sind abgerieben. Dshanaschwili und Takaischwili glaubten hier die älteste datirte Mchedruli-Schrift zu finden³, was aber nach den Worten Marrs nicht möglich ist, da zu einer so frühen Zeit (821) die Mchedruli nicht nachweisbar vorhanden war. Zu dieser irrigen Annahme wurden sie durch ihre Entzifferung geleitet. Das Wort Chronikon findet sich gar nicht im Text. Für die geographische Ortsbestimmung der Handschrift ist die

¹ Bl 192 v unten 3, 193 r unten 2 1/2 und r b am Seitenrand 1 1/2 Zeilen.

² Victor Langlois, Numismatique de la Géorgie au moyen age. Paris 1852, S. 3; Victor Langlois, Essai de classification des suites monétaires de la Géorgie, depuis l'antiquité jusqu'à nos jours, Paris, 1860, S. 16. — Tichtsche vielleicht jetzt Tikma.

³ Dshanaschwili, Описание рукописей . . . Tiflis 1908, S. 236, 249.

Erwähnung von Dolis-Chana wichtig. Dieser Ort liegt an dem Weg von Ardagan nach Artwin, westlich vom Zusammenfluss des Artanudsh und des Imerchew, die sich in den Tschoroch ergießen¹. Die frühere Kirche, jetzt eine Moschee, ist in der Kreuzform mit einer Kuppel erbaut². Geschichtlich wird der Ort zur Zeit des Königs Kuropalates Aschot (787—826) erwähnt³. Geschrieben ist diese Schenkungsurkunde noch vor der von Beschken verfügten Eintragung über den Einband und den Schmuck der Handschrift, siehe oben Bl 249 v.

Beischrift 21⁴.

Diese Beischrift enthält eine familienrechtliche Bestimmung, die Inventaraufnahme der in die Ehe gebrachten Mitgift der Frau des Priesters:

„Im Namen Gottes. Als die Frau des Priesters Michael, die Tochter des Priesters Teios starb, schrieben wir als ihre Mitgift auf: einen Stier und eine Kuh, eine Drachme . . . eine Ziege“.

Die geographische Lage des Klosters Koridethi.

In den bisher besprochenen Beischriften wurden Personen, Ortschaften und Amtsnamen erwähnt, die nach der Landschaft Tao-Klardschetien wiesen, welche sich in dem Gebiet des Tschoroch-Flusses und seiner Nebenflüsse befand. Letzterer entspringt südlich von Trapezunt und der pontischen Gebirgs-

¹ Дорожная Карта Кавказскаго Края составлена и литографирована въ военно-топографическомъ отдѣленіи Кавказскаго военнаго Округа 1870 года Тифлисъ, исправлена по 1 Мая 1901 г.

² Professor Marr hat die Kirche, ihre Ornamente, Fresken und Inschriften in seiner im Druck befindlichen Schrift beschrieben: Marr, Дневникъ поѣздки въ Шавшетію и Кларджетію, St. Petersburg 1911, S. 183—189. Dazu Tafel 59. 60. 61. 63. Siehe auch seine Житіе Григорія Хандзійскаго, St. Petersburg 1911.

³ Brosset, Histoire de la Géorgie. 1re Partie, St. Petersburg 1849, S. 263 und Anmerkung 5. Er übersetzt den Namen „le champ de la grosse pierre“ „das Feld des grossen Steins“. Jetzt wird der Ort Dolüs-Khana genannt.

⁴ Unten 3 Zeilen, von denen die untere zum Teil vom Buchbinder abgeschnitten ist. Die Buchstaben sind eine Übergangsform aus der kirchlichen in die Militärschrift. Die Tinte ist schwarz.

kette. Er fliesst ostwärts bis zur Vereinigung mit dem Fluss Olty, wendet sich nordwärts und ergiesst sich südwestlich von Batum ins Schwarze Meer. Die Landschaft ist sehr schön und fruchtbar. Der Durchbruch des Flusses durch die letzte Gebirgskette gehört zu den grossartigsten in der Welt. Die ursprünglichen Bewohner dieses Gebiets waren die Lasen, die zu dem grusinischen Sprachstamm gehören und noch jetzt in einem schmalen Gürtel die Nordküste Kleinasiens von Batum bis Trapezunt bewohnen¹. Im siebenten Jahrhundert wurden die Lasen von den Armeniern verdrängt. Letztere gründeten einige Klöster wie Schatberd, Midsnadsor und das blühende Ischchan, dessen Kathedralkirche von dem Katholikos Nerses erbaut wurde. Diesen Armeniern ist die Anerkennung des Chalcedonense insofern verhängnisvoll geworden, als sie dadurch entnationalisirt wurden und in den Bestand bald der Grusier, bald, an anderen Orten, der Griechen oder der Syrer aufgingen, während die anderen Armenier als Gegner des Chalcedonense sich zur national-armenischen Kirche entwickelten². Im Gebiet des Nebenflusses des Tschoroch, Imerchew, erscheinen am Ende des achten Jahrhunderts Grusier³. Ihre Fürsten die Bagratiden von Ardanutsch erstarken. Auf den armenischen Fundamenten wurden grusinische Klöster errichtet, die aber die alten, oben erwähnten armenischen Benennungen beibehielten. Die Mönche waren Grusier. Der Gottesdienst wurde in grusinischer Sprache gehalten. Letztere wurde von der armenischen Landbevölkerung als Umgangssprache angenommen, wobei aber auch armenische Worte, wie das oben erwähnte „tanuter“, „satandroi“ zeigt, noch gebraucht wurden. Diese Verschmelzung der

¹ Nikolai Jakowlewitsch Marr, Изъ поѣздки въ турецкій Лазистанъ. Извѣстія Императорской Академіи Наукъ. Bulletin de l'Académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, St. Petersburg 1910, S. 548. 607. 608. Das Wort Lasen (λαζοι, λαζοι, λαζοί) ist nach Marr (S. 607) aus san oder tschan mit dem Praefix la gebildet.

² Nikolai J. Marr, Аркаунъ, монгольское названіе христіанъ, въ связи съ вопросомъ объ армянахъ-халкедонитахъ, St. Petersburg, 1905, aus: Византийскій хронока. Византийскій Временникъ издаваемый при императорской Академіи Наукъ подъ редакцію В. Э. Рогова, Bd. 12, St. Petersburg 1906 S. 21. Verlesen am 25. Nov. 1904 in der Sitzung der orientalischen Abteilung der Kaiserlich Russischen Archäologischen Gesellschaft.

³ Nikolai J. Marr, Изъ поѣздки въ турецкій Лазистанъ . . . 1910 S. 548.

Armenier und Grusier ist für letztere von der hervorragendsten Bedeutung gewesen, denn dank diesem Umstande hat Tao-Klardschetien die schöpferischsten und oft die glänzendsten Vertreter und Bahnbrecher der grusinischen Kultur und Literatur gezeitigt¹.

Diese Landschaft bildete das Grenzgebiet zwischen Grusien und Byzanz². Von dem letzteren gingen selbstverständlich geistige und geistliche Impulse aus, die von hier aus weiter in das eigentliche Grusien wirkten.

Die Bewohner des Gebietes Tao-Klardschetien nahmen schon in der ersten Hälfte des vierten Jahrhunderts das Christentum an³. Dies ist um so verständlicher, wenn wir uns daran erinnern, dass das Christentum schon um das Jahr 300 zu den griechischen Küstenstädten des östlichen Pontus und zu den Grusiern gekommen ist⁴. Die Nachbarschaft mit den griechischen Gebieten bedingte und erleichterte die Kenntnis der griechischen Sprache und die Benutzung derselben in den Gottesdiensten. Obgleich die Grusier sich mehr nach Byzanz als nach Armenien neigten, so strebten sie doch nach einer gewissen Unabhängigkeit von der Grosskirche. Einige Grusier sind der Meinung, dass das Konzil zu Konstantinopel im Jahr 680 ihrer Kirche die Selbständigkeit zuerkannt habe. Von dieser Zeit an wäre der Einfluss der griechischen Kirche geringer geworden, und eine selbständige Literatur entstanden.

Das Jahr 600 wäre dann die Grenzscheide für das Aufhören der Benutzung der griechischen Bücher im Gottesdienst⁵. Dabei wird auch der Einfluss der syrischen Kirche geltend gewesen sein. Zur Zeit des Königs Parsman VI, 542—557, kamen

¹ Nikolai J. Marr, Аркаунъ . . . . S. 21. 16. 17.

² Über die Lage siehe auch Brosset, Description géographique de la Géorgie, par le Tsarévitch Wakhought, publiée d'après l'original autographe, St. Petersburg, 1842. Carte générale des pays Géorgiens Nr. 6.

³ Brosset, Description géographique de la Géorgie, par le Tsarévitch Wakhought, St. Petersburg 1842, S. 79. Von 314 bis 1626 bewahrten die Bewohner von Klardschetien den christlichen Glauben.

⁴ Adolf Harnack, Die Mission und Ausbreitung des Christentums in den ersten drei Jahrhunderten. Zweite Auflage, 2. Band, Leipzig 1906, S. 177, 178. Das von Marr, Изъ поездки въ турецкій Лазистанъ, S. 549: angenommene sechste Jahrhundert dürfte zu spät sein.

⁵ Arthur Leyst, Das georgische Volk, Dresden 1903, S. 99.

die syrischen Väter nach Grusien¹. Im Gegensatz zur griechischen Kirche verdrängte die syrische Kirche nicht die Muttersprache des Volks, unter dem sie arbeitete². Später lebte der griechische Einfluss, vom Athos ausgehend, wieder auf. Somit gibt es zwei, eine vor- und eine nachsyrische griechische Periode. Die Lasen oder Tschanen fühlten sich den stamm- und sprachverwandten östlichen grusinischen Nachbarn näher, unter deren Einfluss sie schliesslich gerieten. Dabei haben sie aus ihrem christlichen Sprachschatz den Grusiern vielfach Wendungen und Ausdrücke überliefert, die bei der jetzigen genauen Erforschung der altgrusinischen Bibeltexte und der tschanschen Sprache gefunden werden³. Selbstverständlich wurde in dem vorliegenden Grenzgebiet die griechische Sprache längere Zeit gebraucht. Das beweist das Vorhandensein der grusinischen Beischriften in der griechischen Handschrift und das Vorkommen grusinischer Namen in den griechischen Beischriften. Tschanen (Lasen), Griechen, Armenier, Grusier haben in diesem Gebiete gewohnt. Vertreter dieser Völker haben kirchlich und literarisch gewirkt. Vielleicht wird die Paläographie einen Nichtgriechen, einen Syrer als Schreiber der Koridethihandschrift annehmen, der seinen Namen und seine Zeit nicht verewigt hat, der in bescheidener Weise aus seiner Vorlage den Wunsch hinzufügte:

ἱερηνήτωγραφῶνται
καὶ παναγείνω
σκόνται.

Wir haben oben an der Erwähnung der Eristawen und der Könige einen Zeitpunkt gefunden, zu dem die Handschrift schon in Koridethi vorhanden war. Einige Schritte weiter hoffen wir durch die griechischen Beischriften zu gelangen.

In dem also gezeichneten und begrenzten Gebiete ist Koridethi zu suchen. Auf Tafel 80 der von der topographischen Abteilung des Hauptstabs des Kaukasischen Militärbezirks herausgegebenen ausgezeichneten Karte des Generalstabs —

¹ Brosset, Histoire de la Géorgie. Additions et éclaircissements, St. Petersburg, 1851, S. 125—132.

² Aus einem Gespräch mit Professor Marr.

³ Marr, Изъ поездки въ турецкій лазиставъ, St. Petersburg 1910, S. 549.

1 Zoll gleich 10 Werst¹ — ist der Ort Кордеты (Kordety) 11° 16' östlich von Pulkowo, 41° 17' 35" nördlicher Breite angegeben. In der Luftlinie etwa neun bis zehn Werst, etwa 10 1/2 Kilometer, westlich von der Einmündung des Nebenflusses Murgul in den Tschoroch, an dem rechten Ufer des genannten Nebenflusses.

In Koridethi sollen noch gegenwärtig die Ruinen eines Klosters zu sehen sein². Das jetzige Dorf Kordety gehört zur Dsanssulschen Gemeinde, oberhalb Kordety. Es liegt im ersten Polizeibezirk des Artwinschen Kreises, in dem Gouvernement Batum. Gemäss den statistischen Angaben³ gehören zu Kordety neun Wirtschaften von Grusiern. Diese sind wahrscheinlich Mohammedaner, denn dieselben statistischen Listen nennen nur armenische Gregorianer, armenische Katholiken, und mohammedanische Sunniten für dieses Gebiet.

Den Namen Koridethi erklärt Brosset als „le pays de Corid“ „das Land von Korid“ und er wäre geneigt, ihn für eine Umbildung von Coirikéthi „le pays de Kyrique“ „das Land von Kerykos“ zu halten⁴. Das Wort Koridethi klingt dem grusinischen Ohr fremd. Es ist seinem Ursprung nach aus dem Griechischen, und zwar aus dem in Kleinasien,

¹ Специальная карта европейской России изд. воен. топо. Управл. Генерального Штаба. 80, издание 1909.

² Bakradse, Статьи по истории и древностям Грузии III. Сигель или акт XI века. Приложение к LV тому записок Импер. Академии Наук № 1. St. Petersburg 1887. Verlesen in der Sitzung der historisch-philologischen Abteilung am 20. Mai 1886, S. 26. 27.

³ Сводъ статистическихъ данныхъ о населеніи закавказскаго края извлеченныхъ изъ семейныхъ списковъ 1886 г. изданъ по распоряженію Главноначальствующаго гражданскою частию на Кавказѣ Закавказскимъ статистическимъ комитетомъ. Tiflis 1893. Артвинскій Округъ. I. Артвинскій участокъ. 4. Дзансульское сельское общество 1332. Коридети. Grusier sind im Dorf 21 männlichen, 29 weiblichen Geschlechts.

⁴ Brosset, Note sur un manuscrit grec des quatre évangiles, ... S. 283: „Quant à Coridéthi „le pays de Corid“, je ne soupçonne pas quelle en est la racine; ce qu'il y a de sûr, c'est que le manuscrit en question, qui lui appartenait autrefois, a été vu et trouvé par le général Bartholomée au couvent des SS. Kyrique et Iwlita, commune de Kala, l'avant-dernière à l'extrémité orientale du Souaneth-Libre. Coridéthi serait-il une altération de Coirikéthi „le pays de Kyrique“, comme Siritopoulos est, à ce qu'il semble, une altération de Kyrikopoulos? On est porté à le croire“.

sonderlich in der Gegend von Trapezunt und östlich davon gesprochenen, durch die Nachbarschaft anderer Sprachstämme beeinflussten Dialekt entstanden. Die Laute desselben vernehmen wir in den griechischen Beischriften dieser Handschrift aber auch vielfach noch jetzt unter den an der Südostküste des Schwarzen Meeres wohnenden Griechen.

Zwei Stämme sind in dem Worte Koridethi vereinigt: ἡ κόρη, im Byzantinischen im Sinn von ἡ παρθένος „die Jungfrau“ gebraucht¹, und θεῖος „göttlich“, oder θεοῦ „Gottes“, verbunden durch die Silbe δε oder δα. Damit stimmt auch die Zusammenstellung in der griechischen Beischrift Bl 72 v und Bl 132 v „ . ἐν τῇ ἀγίᾳ μονῇ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τοῦ κορηδαίου . . .“.

Nichtsdestoweniger hört der Grusier die Endung „ethi“ gleich „Land“² heraus, welche sehr oft in der Verbindung mit Ortsnamen gebraucht wird. Schon in der Murgulschlucht treffen wir folgende Namen: Kamelethi, Kwamtschirethi, Porosethi, Tschangurethi, Tschchaletli, Gogliethi, Kordethi, Kapardethi, Budiethi². Auch griechische und lateinische Namen finden sich in dieser Zusammensetzung. Das beweisen für das Griechische Koridethi und Kalanethi (in der achten griechischen Beischrift) und für das Lateinische Isulethi (insulā-ethi)³. Aus dem oben erwähnten Einfluss der Griechen auf die Lasen und der ursprünglich griechischen Wortbildung von Koridethi kann vielleicht als wahrscheinlich angenommen werden, dass Koridethi von Anfang her eine griechische Ortschaft war. Auffallend ist es, dass dieser Ort in der sonstigen bekannten Literatur der älteren Zeit nicht erwähnt wird.

Die griechischen Beischriften.

Abgesehen von den am Rande stehenden, zum liturgischen Gebrauch der Handschrift notwendigen einleitenden und er-

¹ E. A. Sophocles, Greek Lexicon of the Roman and Byzantine Periods (from B. C. 146 to A. D. 1100). Memorial edition, New York und Leipzig 1890, S. 681.

² Karte des Generalstabes, ein Zoll gleich 5 Werst, Gouvernement Kutais, Tafel Nr 7, herausgegeben am 15. August 1906.

³ Brosset, Histoire de la Géorgie. Additions et éclaircissements, St. Petersburg 1851 S. 100.

gänzenden Worten sind neun griechische Beischriften vorhanden:
Nr 1 Bl 72 v; — Nr 2 Bl 72 v; — Nr 3 Bl 132 v; — Nr 4 Bl 139 r;
— Nr 5 Bl 140 v; — Nr 6 Bl 155 v; — Nr 7 Bl 174 r; — Nr 8
Bl 197 v; — Nr 9 Bl 249 v.

Koridethi.

Beischrift Nr 1 und Nr 2.

Am Schluss des Matthäus-Evangeliums war auf Bl 72 v b ein freier Raum von zwölf Zeilen geblieben. Auf demselben sind fünfzehn kürzere und unten zwei längere Zeilen geschrieben. Die beiden letzteren sind beschädigt; von der ersten ist der Anfang, von der zweiten die vordere Hälfte abgerissen. Es handelt sich um zwei Beischriften, die schon gemäss der Schreibart, und den Abkürzungen nicht zusammengehören, dann aber auch zeitlich weit auseinander liegen.

Die erste Beischrift, Bl 72 v b, enthält nur vier Zeilen, mit brauner Tinte geschrieben:

† εμῖς ἀμαρτωλῶν κεδηωγμε
^{π γ}
 νηγουμενοστισυαθεοτοκου
^{ε ζ ζ}
 του κορηδεθου πμυλις ο α δελ
 φος μου στεφανος κε· υ:ος ; αυτου

Die Itacismen sind leicht zu korrigiren: ἡμεῖς οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ διωγμένοι ἡγούμενος τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τοῦ κορη-
 δεθείου πρεσβύτερος μιχαῆλις ὁ ἀδελφός μου στέφανος καὶ
 υἱὸς αὐτοῦ. „Wir Sündige und Angefochtene, Vorsteher des
 [Klosters der] sehr heiligen Gottesgebärerin von Koridethi
 Presbyter Michael, mein Bruder Stephanus und sein Sohn“

Diese Einzeichnung fällt zeitlich mit der fünften griechischen Beischrift zusammen.

Beischrift Nr 2.

Die Beischrift besteht aus elf Zeilen, die etwas länger als der Spaltenraum sind, und aus zwei langen Zeilen auf dem unteren Rande. Sie ist mit schwarzer Tinte geschrieben. Sowohl die Zeilen als auch die Buchstaben sind enger als in der ersten Beischrift. Ein Unterschied ist desgleichen in dem

Anfangszeichen, das hier grösser ist. Der senkrechte Stab ist länger; der Querstab mit einem leichten Schwung nach oben gezogen.

„Ich Priester Gregorios Otonl kaufte von Johannes und dem Prediger Sirotopulos den Ort Metochi und zahlte als Preis 30 Opfer und 2 Botinat in Gegenwart des Ältesten-Priesters Johannes und des Markus und des Priesters Michael und des Predigers und des Matesis . . . Zebas Kurtze. Die Zeugen unterschrieben“.

Der Priester Gregorios — sein Familien- oder Ortsname

Otonl ist schwer zu enträtseln — hat von einem Johannes (ἰω) und einem Prediger (κῆρυξ) Sirotopulos einen Ort Metoch für den Preis (τιμὴν) von dreissig (·λ·) Opfern und zwei Botinat gekauft. In dem Namen Metoch ist das griechisch-byzantinische Wort τὸ μετόχιον „das Neben-Kloster“ zu erkennen, das als Eigenname (Μετόχι) gebraucht ist¹. Es handelt sich hier um den Ankauf, wahrscheinlich um den Rückkauf eines früher dem Kloster gehörigen Ortes. Um allen etwa eintretenden Möglichkeiten gegenüber gesichert zu sein, ist der Kauf von mehreren Zeugen beglaubigt und bestätigt: in Gegenwart des Ältesten Priesters (παπᾶς Weltpriesters) Johannes und des Markus und des Priesters Michael und des Predigers . . . und des Matesis . . . . Zebas Kurtze. Auf der folgenden Seite steht die Bemerkung, dass die Zeugen unterschrieben haben. Beachtenswert ist hier der Unterschied zwischen πρεσβύτερος, παπᾶς, κῆρυξ.

Unter den Zeugen kommt auch ein Georgier κουρζε vor. Die Silbe „dse“ „Sohn“ entstammt der Kirchensprache und wird mehr von Gliedern der aristokratischen und „schwili“ „Sohn“ der Volkssprache und wird mehr von den bäuerlichen und bürgerlichen Familien als Endung der Familiennamen in ähnlicher Weise gebraucht.

Das Wort Matesis scheint weniger ein Name zu sein als vielmehr den Stand eines Zeugen zu bezeichnen, dessen Name sich wahrscheinlich auf dem abgerissenen Stück des Blattes befand. Ein ähnlich lautendes Wort wird von dem griechischen Dorfbewohnern des nordöstlichen Kleinasien im Sinne von Berg-

¹ Krumbacher, Geschichte der byzantinischen Literatur, 2. Aufl., S. 411, Anm. 8.

bautreibenden gebraucht¹. Infolge der Erwähnung der Münze Botanata kann diese Beischrift erst nach dem Jahre 1078 geschrieben sein (siehe oben S. 542).

Von besonderem Interesse ist die Erwähnung der dreissig Opfer. Die Abkürzung $\sigma\lambda\omicron\kappa\alpha$ ^{$\tau\nu(\mu)$} stammt aus dem Wort $\tau\omicron\sigma\lambda\omicron\kappa\alpha\upsilon\tau\omega\rho\alpha$ das Brandopfer. In diesem Ausdruck ist ein Stück altorientalischen Christentums enthalten, dessen Vorhandensein für die armenische und grusinische Kirche literärisch bestätigt wird. Das armenische Christentum hatte infolge des jüdenfreundlichen Zuges in der Einrichtung eines erblichen Hohenpriestertums (Kahanayepet) und dem Institut des Sühnopfers vom Lämmern und Kälbern eine alttestamentliche Färbung². Wahrscheinlich kam dieser Brauch durch die Vermittelung der Syrer zu den Armeniern und von diesen zu den Grusiern. Auf dem Sinaikloster finden sich in altgrusinischen liturgischen Büchern Gebete und alttestamentliche Lektionen zu den Zeremonien der Sühnopfer³. Diese Beischrift bestätigt den Brauch der Opfer in der Murgurlschlucht. Jetzt kommt er noch in Swanetien (siehe S. 513) und in der Gegend am Fusse des Kasbek vor.

Beischrift Nr 3 Bl 132 v.

Für die Zeitbestimmung ist diese Beischrift wichtig, da hier ein Kaiser Andronikos erwähnt wird. Benutzt worden ist der etwas breitere freie Raum zwischen dem Artikel $\tau\omicron\upsilon$ und den Namen in dem Geschlechtsregister Lukas 3,23—38. Es sind zwei Zeilen mit schwarzer Tinte geschrieben. Das Buch

¹ Diese Erklärung des Wortes verdanke ich einem aus Trapezunt stammenden Griechen, einem Absolventen der Universität Athen, den ich im Süden traf.

² Heinrich Gelzer, Die Anfänge der armenischen Kirche, Berichte über die Verhandlungen der königlich Sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften in Leipzig. Philologisch-historische Klasse, 47. Band, Leipzig 1895, S. 137. 138. 144. Nach Faustus bestimmte Gregor der Erleuchter in Aštišat, dem kirchlichen Hauptzentrum der Armenier jährlich sieben Opfer, die in der dortigen Christuskirche dargebracht werden sollten, vgl. Gelzer, S. 137.

³ Марръ, Предварительный отчетъ о работахъ на Синаѣ, веденныхъ въ сотрудничествѣ съ И. А. Джаваховымъ, и въ Иерусалимѣ, въ поѣздку 1902 г., in: Сообщ. Имп. Прав. Палест. Общ., Bd. XIV, II. Teil, S. 1—51.

war von rechts nach links gewandt. Das ν ist recht gross, das η sehr klein geschrieben.

† ἐγὼ ἀμαρ^τ λως^θ μα^{ου} ὀνήνι^ττις^τ ξένος^τ κ^τ λαβον^τ ἐν^τ ἀγία^τ μόντις^τ
 υπεραγίας^{ου} θ^{ου}κου^{ου} κορηδάθιου^{ου} ἐπ^η βασιλ^εως^{ου} αντροονηκου^{ου}
 δεσποτη^{ου} τις^{ου} ρωμανηας^{ου}. ἐγὼ ἀμαρτωλὸς ματθαῖος ὁ ἦν ἡοστης^{ου}
 καὶ ξένος καταλαβων ἐν τῇ ἀγίᾳ μονῇ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου^{ου}
 τοῦ κορηδαθίου ἐπὶ βασιλέως Ἀρδρονίκου δεσπότη τῆς ῥωμανίας.
 „Ich sündiger Matthaëus, der ich ungekannt und fremd war,
 erreichte das heilige Kloster der hochheiligen Gottesgebärerin
 zu Koridethi zur Zeit des Kaisers Andronikos des Herrschers
 des Romaerreiches“.¹

Schwierig ist das Wort nach Matthaïos. Es kann ein Name oder dem ξένος entsprechend ein Praedicativ sein. Möglicherweise ist das Wort ein korrumpirtes αἴσιος und würde dem ξένος entsprechend „ungekannt“ bedeuten.

Inbetracht kommen hier zwei Herrscher des Namens Andronikos: Andronikos I Komnenos, Kaiser von Ostrom (1183—1185) und Andronikos I Gidon, Kaiser von Trapezunt (1222—1235). Der erstere trat als Prinz durch seine Besuche an den orientalischen Fürstenhöfen in nähere Beziehung mit denselben, wobei er durch den Zauber seiner gewinnenden Persönlichkeit einen nicht geringen Eindruck hinterliess. Als Herrscher hat er Glieder des Kaiserhauses und des Adels verfolgt². War der genannte Matthäus vielleicht ein seinem Wüten Entgangener und hatte sich in diesen weltabgeschlossenen Winkel von Koridethi geflüchtet? Vielleicht war er geistlichen Standes, da er sich ἀμαρτωλὸς nennt.

Nicht ausgeschlossen ist Andronikos, Kaiser von Trapezunt.

¹ W. N. Beneschewitsch glaubt hier κορηδαθι-ου lesen zu können. Marr erkennt darin den Namen der Ortschaft mit der ursprünglichen tubalkainschen Endung -αθ(-οθ) und schliesst daraus, dass hier tubalkainsche Volksstämme gewohnt haben. N. J. Marr, Грузинскія приписки греческаго Евангелія изъ Кориѳи. Извѣстія Императорской Академіи Наукъ. Bulletin de l'Académie Imperiale des Sciences de St.-Petersbourg. IV Série, 1 Mars, St. Petersburg 1911, S. 211, Anm. 6, und S. 218. 219.

² Gelzer, Abriss der byzantinischen Geschichte, in: Krumbacher, Geschichte der byzantinischen Literatur, S. 1030.

Die Beziehungen zwischen diesem Kaiserreich und dem Kaukasus waren besonders lebhaft, zumal die hervorragende, noch jetzt von der Volkstradition verherrlichte Königin von Grusien Thamar (1184—1212) als nahe Verwandte und Beschützerin des Alexios I Komnenos (1204—1222) sich an der Gründung des Reiches Trapezunt lebhaft beteiligte¹. Sollte vielleicht auch noch Andronikos II (1263—1266) gemeint sein, so ist Andronikos III (1330—1332) jedenfalls ausgeschlossen, da sein Vorgänger der Kaiser Johannes im Jahre 1282 mit dem Paläologen Michael VIII (1261—1282) einen Frieden schloss, nach dessen Bestimmung er den Titel „Kaiser der Romäer“ ablegte, und sich „Kaiser des Orients, Iberiens und der überseeischen Lande“ nannte², während in der Randbemerkung noch der Name Romäer steht. Infolge der Hinzufügung von δεσπότης ist wohl an den byzantinischen Herrscher zu denken.

Da die Tinte und die Schreibweise mit der zweiten griechischen Beischrift eine gewisse Ähnlichkeit haben, so werden beide in gleichem Zeitraum entstanden sein.

Beischrift Nr 4 Bl 139 r.

Auf dem ziemlich breiten Raum des unteren Randes sind mit grauer Tinte zwei Zeilen geschrieben. Die Buchstaben haben eine senkrechte Stellung. Das ο wird an τ (dreimal) und an χ so angeschlossen, dass rechts oben ein kleiner Bogen nach unten gezogen ist. Eine eigentümliche Form hat das δ.

^{υο}
 † ενοματη του πρ̄ κε του νου π̄ν εμε
 σα δου νυ κε̄ σιχωρ̄ κε τον λαζαρω.

Der Schlüssel zur Entzifferung liegt in den Silben εμε σα δου νυ. Einen passenden Sinn ergibt die Ersetzung des δου νυ durch das Verbum δονεῖν, im übertragenen Sinn von aufregen, bewegen. Das α ist das relativ Pronomen, εμεσ ist für ἡμεῖς. σιχωρ̄ ist das Imperativum von dem Zeitwort συγχωρεῖν gewähren, gestatten, gnädig sein.

† ἐν ὀνόματι τοῦ πρ̄ς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ πνεύματος
 ἡμεῖς ἃ δονεῖ κε̄ συγχωρεῖ καὶ τῷ λαζάρῳ.

¹ Gelzer, Abriss der byzantinischen Geschichte, S. 1049.

² Gelzer, Abriss der byzantinischen Geschichte, S. 1050.

„Im Namen des Vaters und des Sohnes und des Geistes: was uns bewegt¹, Herr! sei gnädig auch dem Lazarus!“

Demgemäss wird hier eine gelegentliche Fürbitte für einen gewissen Lazarus in ein liturgisches Gebet eingeschlossen.

Beischrift Nr 5 Bl 140 v a.

Am Aussenrande der Spalte a — die Handschrift war von links nach rechts gedreht — sind in grauer Tinte mit einer spitzen Feder fünf lange, die Höhe des Textes einnehmende Zeilen geschrieben. Dann war die Handschrift in die richtige Lage gebracht und unten noch eine Zeile hinzugefügt, Leider hat die Beischrift sehr gelitten. Das Buch war geschlossen worden, bevor die Tinte trocken war, sodass das folgende Blatt einen Teil der Tinte eingesogen hat. Infolgedessen ist die Beischrift, sonderlich die zweite Hälfte der vierten Zeile schwer zu entziffern.

† εν ονοματι του πρς υ·ου κε αγ·ου πανος διατασω τω
πρηκεων μου

υ θηγατηρ του π^ρ μιχαيلτου :: υγου: μιμεμενος αστιχος απο τα
τεκνα ανατε

κνων απεμινεν κε οθς αν: αστιση οισ: των γονικοντου πρσ
αυτου τοπον ζυηγον των κονα

κορω περην εδοκα τι εκλίσιαν του κοριδεθιου κε τις πατι ουκ
εχυε: εξυαλλταμεος

εντηβασιλυα του Κ' φωκα του βασιλεως· μινι φελαριου
ινδικτιονος

unten η: χειρος διαγραμενων π^ρ μιλ^χ τζαλανιου.

Es scheinen zwei geschrieben zu haben, der eine die Bestimmung, der andere die Unterschrift. Letzterer nennt sich Michael; er war Priester (πρεσβύτερος) und Vorsteher.

Hier wird dieselbe Art der Abkürzung für πρεσβυτερος wie in der ersten Beischrift gebraucht: über π wird ein ρ geschrieben, dessen Stab durch den Querbalken von π hinabgezogen wird. Desgleichen ähnlich ist auch der Name Michael

¹ [Ich habe keine Erklärung für σα δουου gefunden. Als wilden Einfall könnte man ἄδωναί κύριε vorschlagen. C. R. G.]

abgekürzt. Michael nennt sich in der Unterschrift τζαλανιου. Da in dieser und in der sechsten und achten Beischrift Ortschaften erwähnt werden, die in der Umgebung Koridethis vorkommen, so werden wir auch Tsalanis dort zu suchen haben und ich glaube dasselbe in der Ortschaft Dsanssul wieder zu erkennen. Letzteres liegt etwa sieben Kilometer südlich von Koridethi. Dem Worte τζαλανις (Dsanssul) scheint als Stammwurzel der eigentliche Name der Lasen Tschan zu Grunde zu liegen. Demgemäss wurde Tsalanis kein griechisches sondern ein tschanisches Dorf sein. Daraus würde folgen, dass der Presbyter Michael ein Tschane war, welcher der griechischen Sprache nicht vollständig mächtig war. Eine gewisse Bestätigung dieser Annahme gewinnt man durch den Vergleich des Inhalts der Beischrift (S. 545) nach welcher beim Tode der Frau des Priesters Michael, der Tochter des Priesters Teios — letzterer wohl Grieche (θεῖος) — ihre Mitgift aufgeschrieben werden soll. Michael wird ἡγούμενος genannt. Er war verheiratet. Vielleicht hat er sich erst in späteren Jahren entschlossen, in das Kloster zu gehen; oder es ist hier ein Einfluss der altarmenischen Kirche zu erkennen, die ein erbliches Hohepriestertum hatte.

Einigermassen geläufig war dem Schreibenden die Formel „Im Namen des Vaters und des Sohnes und des Geistes“. Das ou wird in Ligatur, das ι in υἱός und ἅγιος durch 4 Punkte wiedergegeben. διατάσσω mit dem Genitiv, wobei das περί ausgelassen ist, im Sinn von anordnen, bestimmen. πρήκεα mit dem Itacismus für τὰ προίκεα Aussteuer, Mitgift. Dem μου entsprechend sollte ein Genitiv folgen, aber infolge der geringen Kenntnis der Sprache fuhr er im Nominativ fort, dabei υ für ἡ θυγάτηρ. Durch den Gleichklang mit dem zwiefachen τοῦ υἱοῦ und τοῦ ἁγίου wurde er verleitet auch nach τοῦ Punkte für ein ι zu setzen, wodurch das Wort υγιουμεμενος entsteht; die Silbe μι wurde gestrichen. Das Wort müsste als Apposition im Genitiv stehen, es wurde im Nominativ belassen. ἄστιχος ist wahrscheinlich für ἄστικτον (χωρίον) welches dem Zusammenhang nach einen Sinn gibt, geschrieben worden. Gemeint ist ein nicht mit einer Hypothek belastetes Grundstück. Das wird der Tochter vermacht, es möge als solches von Kind auf Kindeskind bleiben und von

Gott als unverschuldet, unverpfändet erhalten werden. Gebraucht ist das Verbum στίζω mit α privativum. Das von den Eltern seines Vaters γονικὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ erhaltene Landstück ein Morgen gross (τόπον ξεῦγον) schenkt er der Koridethi Kirche. Es liegt (τῶν auf τόπον bezogen) jenseits (πέραν) oder grenzt an κενάκωρ, κ ist für κωμη Dorf, ἐνάκωρ für das jetzige Dorf Ober Kura ἀνωκούρα etwa 2 Kilometer westlich von Koridethi auf der anderen Seite des Murgul gelegen.

Eigentümlich ist die folgende Verbindung: und niemand je habe (ἔχῃ): werde haben ἔξῃ, so viel als dürfe abändern, eintauschen (ἀλλάττεσθαι).¹

„Im Namen des Vaters, des Sohnes und des heiligen Geistes bestimme ich inbezug auf die Aussteuer meiner Tochter des Priesters Michael, des Vorstehers: das unverpfändete Land verbleibt von Kind auf Kindes Kind und Gott möge es ihnen unverschuldet erhalten. Das Landstück der Eltern seines Vaters ein Morgen gross, das an das Dorf Oberkura angrenzt, gab ich der Kirche Koridethi und niemand habe und werde es abzuändern haben. Zur Zeit der Regierung des Herrn Phokas des Königs [Kaisers]. Im Monat Februar Indiktion acht. Mit [eigener] Hand geschrieben. Priester Michael aus Tsalanis.“

Als Anhaltspunkt der Zeitbestimmung dient die Erwähnung des Kaisers Phokas I (602—610) und Nikephoras Phokas II (963—969). Obgleich der Name Nikephoras in der Beischrift fehlt, so zeigt der hier stark hervorgehobene Ausdruck βασιλεὺς ἐν βασιλείᾳ, der erst im achten Jahrhundert in Gebrauch kam², dass hier Phokas II gemeint ist. Seine Beziehungen zum Kaukasus waren sehr lebhaft, zumal zum Kern seiner Truppen Armenier und Grusier gehörten³; die höheren Militärposten

¹ Gregory schlägt folgende Entzifferung vor: ἄστιχος = μοναστικός, daher ἡγούμενος μοναστικός ἀπὸ τὰ τέκνα ἀνὰ τέκνων ἀπέμινεν καὶ ὁ θεὸς ἀναστήσει εἰς τὸν γονικὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ . . . . . und dass der Schreiber am Ende der vierten Zeile ἀλλοτριωμένος ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ schreiben wollte — oder von einem Konzept hätte abschreiben sollen —, und und aus Versehen gleich zu ἐν τῇ βασιλείᾳ . . . weiterglitt.

² Krumbacher, Geschichte der byzantinischen Literatur, München 1897, S. 4.

³ Heinrich Gelzer, Abriss der byzantinischen Kaisergeschichte, München 1897, S. 985.

waren von den Vertretern beider Völker besetzt¹. — Da Michael Tsalanis als Bestätigung eigenhändig das Datum (die Zahl der Indiktion H) mit seiner Unterschrift hinzufügt und damit der Urkunde Rechtskraft verleiht², so ergibt es sich, dass er im Februar Monat des Jahres 965 geschrieben hat³.

Derselbe Michael hat Bl 229 r a oben geschrieben υδος [εἰδῶς] δε ο ιϛ und 229 r b oben den Titel wiederholt περι του νιπτριου. In der Verbindung des ρ mit ι ist dieselbe Handschrift zu erkennen. Die Hand desjenigen, der die Beischrift selbst schrieb erkennen wir ferner Bl 65 r a 8—10, wo er eine Stelle der Handschrift überschrieben hat, in der die Tinte abgerieben war.

Beischrift Nr 6, Bl 155.

Bl 155 v sind auf dem linken Rande 24 kurze und unten 3 lange Zeilen mit einer recht stumpfen Feder in grauer Tinte geschrieben. Der Schreibende verfügte im Gebrauch der Feder über einen gewissen Schwung. Darum fiel es ihm leicht die Buchstaben miteinander zu verbinden und doch dabei verhältnismässig leserlich zu bleiben. Zum Beispiel zieht er den rechten Stab von α hinauf und beginnt dort das obere Ende von λ; beim Hinabführen der Feder gewinnt er den kurzen Stab von λ, steigt demselben entlang hinauf, und schlägt einen kleinen Bogen nach rechts in der Richtung nach unten; darauf beschreibt er einen Bogen nach oben (ι), und bildet durch eine Schleife σ. Das τόν schreibt er τ mit einem Punkt oder einem kleinen Häkchen und darüber einen grösseren Bogen. Das β hat die Gestalt einer von ungeübter Kinderhand geschriebenen Zahl Acht. Er beginnt mit einem Kreuz.

† σι|γνω κυ|ρικοπου|λος: μι|χαλις: σι|γνοκαρ | ιδελις·
σι|γνοπε|τρες: αυ|ψ εος τουμι|χαλις: | ενονο|ματι του|προς και
του υου και | του αγιου | πν̄σ· πα | ρεδoka | μεγαλα|στρατα |
το | πό|τεταρ|τ̄: δια|τ̄. βουδι|.

ννεμισιν τ̄ πρεσβυτε ρον παπα. ωανε και τ̄
[αὐτοῦ συ?] ναδελφον: οθ̄ και αγιος Θκ̄ος νασε χαρυ
ος αναστρεψυ· μεχιμερος του θου

¹ Gelzer, Abriss der byzantinischen Kaisergeschichte, S. 987.

² Gardthausen, Griechische Paläographie, Leipzig 1879, S. 396.

³ Gardthausen, Griechische Paläographie, S. 452.

Das Wort σὺννω oder σὺννο dreimal vor einem Namen gebraucht ist vielleicht ein abgekürzt geschriebenes Participium mit dem Itacismus aus dem Verbum συγγινώσκω gebildet, im Sinn von beistimmen, Mitkenntnis haben; hier soviel als Zeuge¹ ἀνυψεος ist ἀνέψιος der Verwandte, Geschwistersohn; ἐμισὼν gleich ἡμισὼν die Hälfte.

† Zeuge Kyrikopulos: Michalis: Zeuge Koridelis: Zeuge Petres: der Verwandte des Michalis: Im Namen des Vaters und des Sohnes und des heiligen Geistes: ich übergab Megalastrata den vierten Ort, den bis an Budin (grenzenden), die Hälfte dem Presbyter Popen Johann und dem . . . . . Bruder: Gott und die heilige Gottesgebärerin lasse es dir wahrlich gesegnet sein . . . . . wer es abändert, habe keinen Anteil an Gott“.

Hier werden zwei Ortschaften Megalastrata und Budin erwähnt. In dem letzteren Wort hatte der Schreibende das zuerst schlecht geratene *v* durch ein neues *v* verbessert. Vielleicht hat sich Megalastrata mit einer oft vorkommenden Vertauschung des *l* mit *r* erhalten². Etwa zwei Kilometer nordöstlich von dem 10654 Fuss hohen Gipfel Magara-Dag (Agara Dag), welcher sich auf der russisch-türkischen Grenze zwischen den 10. und 11. Grenzposten erhebt, befindet sich eine Ortschaft Jailja Magara. Dem genannten Berge entspringen mehrere Wasserläufe, die sich nordwestlich in dem Archave vereinigen, östlich dagegen einen Nebenfluss des Murgulflusses bilden. Zwischen den beiden letzteren erhebt sich ein Höhenzug. Eine Bestätigung dafür, dass unter Magara vielleicht Megalastrata wiederzuerkennen ist, könnte man in der anderen Ortschaft der Beischrift Budin suchen, die wir vielleicht in Mesre Budiet sehen könnten, wäre es nur nicht so weit weg. Dieses liegt in gerader Linie etwa sieben Kilometer östlich von Megara

¹ [Ob man σὺννω nicht mit σὺννον gleich σημειον verbinden sollte? C. R. G.]

² Möglicherweise liegt dem Wort das aus μέγας gebildete μέγαρον pl. τὰ μέγαρα oder μάγαρα zu Grunde. Im Kaukasus sind sehr viel Höhlenwohnungen, Höhlenstädte, Klöster angelegt z. B. Wardsia, Urbstichi, die Schluchten von Ani. Nach Kiepert, Lehrbuch der alten Geographie, waren auch in Kappadocien Höhlen. Eine Ortschaft Magaro, Magoroskari ist am Fluss Magarauli der sich in die Aragwa, einem Nebenflusse der Kura, ergiesst, vgl. Uwarow, Materialien, X, S. 9.

an dem östlichen Ufer des Murgul bei der Einmündung eines von dem Kerzen Dag kommenden Nebenflusses. Nach Koridethi sind von hier in nördlicher Richtung elfundeinhalb Kilometer. Budin hat die Endung eth, ethi erhalten. Mesre und Jailja bedeuten Sommer- und Winterplätze. Jailja würde der Alm in der Schweiz entsprechen. Nach der Beischrift war die langgestreckte Alm von Magara in vier Teile geteilt, von welchen der vierte auf dem Höhenzuge zwischen dem Murgul und seinem von Magara-Dag kommenden Nebenfluss lag und mit den Weideplätzen bis in die Nähe von Budin reichte. Da diese Bestimmung in der heiligen Schrift von Koridethi eingetragen wurde, so wird der Presbyter Papa Johann dort seinen Dienstort gehabt haben. Es wurde ihm in Zeugengegenwart die Nutznissung einer Alm überlassen. Er ist wohl mit dem in der zweiten Beischrift erwähnten Johann identisch (siehe oben S. 534).

Beischrift Nr 7 Bl 174 r.

Bl 174 r oben ist eine längere Zeile und am rechten Seitenrande sind zehn kurze Zeilen. Die Schriftzüge sind recht deutlich. † ευλογησω δεσπωτα θεετιν γνωμη σου | κε αναγνω | σω | καλαφο | βοσδϑ | μαθε'κεμιχα'ωσις | τιν ψυχυ | σου. In der ersten Zeile fehlt ein ν (γνωμην); es ist nicht klar, ob er καλα als Adverb zu αναγνωσων oder κατα als Präposition schreiben wollte. Im letzteren Falle müsste φοβου θεου stehen. μαθε für μαθευομαι; κε für και; μι für μοι; χαωσιστιν für χαος εστιν im Sinn von eine Leere haben; Verlangen haben; ψυχυ für ψυχῃ als Verstärkung des Begriffs verlangen. „Ich werde (will) rühmen Herr Gott deinen Rat (Ausspruch) und indem ich lese, erlerne ich gemäss der Furcht Gottes und mich verlangt von (ganzer) Seele nach dir“. Dieses Gebet enthält Anklänge an Psalm 119,2 „wohl denen, die seine Zeugnisse beachten, ihn von ganzem Herzen suchen; 7 „ich will dich mit redlichem Herzen preisen, wenn ich deine gerechten Ordnungen erlerne“. 10 „von ganzem Herzen suche ich dich“ [oder: „Herr Gott ich werde deinen Rat loben und anerkennen. Lerne gut die Furcht Gottes und es wird keine Leere in deiner Seele sein. C.R.G.]

Beischrift Nr 8 Bl 197 v.

Bl 197 v b war neben den Kapiteltiteln des Johannes-Evangeliums ein freier Spaltenraum, der zu einer längeren Beischrift

χουσαν δηα τουλονκοντο	χουσαν δια τὸ λόνκον τὸ
νοκαλανδυμ υχα: υλυω	νο καλανεδυ μιχαηλιώ
φατζουσιῶ ^ε ᾠτ ^ρ ζακαδ ^α υ	φάτζους ιωάννης ὀρτζάκα δια
γεωργυς ᾠλολᾠβ τασκες	γεώργις ᾠλολᾠβ τάσκες
κεεβραντουσμαρτυρους	καὶ εὔραν τοὺς μαρτύρους
αζυους πυστοους μαρτυρους	ἄξιους πιστοὺς μαρτύρους
Υαδη τζιοτικε εθεντου ασ προ-	οἷα δείξει ὅτι καὶ ἔθεντο
ποταμον ουκυραν	ἄσπροπόταμον οὐ κυραν
ουδε κλασμην τοπον κατὰ	οὐ δὲ κλασμὸν τόπον κατὰ
φόβουδῦ κε τισ αλυθυ	φόβου θεοῦ καὶ τῆς ἀληθεί
ασψεμα ουκεβρεθενοστισανα-	ας· ψεῦμα οὐχ εὐρέθην· ὅστις
στρεψυ μι εχυ μεροσ του θυ.	ἀναστρέψῃ μὴ ἔχη μέρος τοῦ θυ.

„Im Namen des Vaters und des Sohnes und des heiligen Geistes. Nachdem wir von drei Dörfern Priester und Hausbesitzer Älteste wegen der Grenzen und Wälder (λόγγος mit λόχος und λόχη verwandt) uns versammelt hatten, durchforschten wir gemäss der Furcht Gottes und der Wahrheit, dass wir keine Lüge vor Gott und den Heiligen sprechen. Inbezug auf den Anteil Osmals, dort wo unten unweit des Flusses ein verehrtes Kreuz (des) heiligen Georg steht, von den unteren Grenzen bis zu dem Kreuz oberhalb des heiligen Georgios und oben der heilige Gregorios der Siegbringende (Grossmartyrer) grossen Stein: abgeteilte Güter mit Namen Psiaphyma, wo Χ (Grenzzeichen) angrenzend ist Durstza gerichtlich (festgestellt) im Osten gelegen [oder: neben dem Wald C. R. G.] Kalanethi dem Michael gehörig, Phatzus des Johannes, Ortzaka bis Georg Ololob Taskes — und fanden die Zeugen als vertrauenswürdige Zeugen und gaben zu dem Weissfluss, wo Kura wo das abgetrennte Landstück ist [oder: Sie nahmen nicht einmal ein abgetrenntes Stück Land C. R. G.] gemäss der Furcht Gottes und der Wahrheit, eine Lüge wurde nicht gefunden; wer da abändern sollte, möge keinen Teil an Gott haben.“

Es scheint sich hier um die Wiederherstellung des Besitzrechtes der zerstreut liegenden Klostergüter (μετόχια) zu handeln. Ihre Nutzniessung war an den Grenzen in fremde Hände geraten oder lief Gefahr dem Kloster διὰ συνόρην χώραν

verloren zu gehen. Die Priester und die Ältesten aus den Hausbesitzern dreier Dörfer, τρία ἀγρίδια, bezeugen die Grenzen mit zweimaliger Beteuerung der Wahrheit und Abweisung der Lüge. Obgleich die Schlichtung dieser Frage ein engbegrenztes Gebiet umfasst, so sind wir noch heute im Stande, an der Hand einiger bis in die Gegenwart vorkommender Namen die geographische Lage auf den Karten der topographischen Abteilung des Generalstabes zu bestimmen. Dadurch wird zugleich die obenangegebene Lage Koridethis als richtig bestätigt. Kaum ein Kilometer östlich von Koridethi liegt das Dorf Osmal (ὠσμάλυ) und ebensoweit südlich — gerade unter $11^{\circ} 15'$ — Durtscha δοῦρτζα), dann folgt etwas südwestlich Adurtscha am gleichnamigen Fluss. Die genannten Ortschaften befinden sich an den Ausläufern des Madscheweny Bergrückens, die zum Murgulfluss abfallen. Vielleicht wird man bei genauerer Erforschung der Namen der Einzelgehöfte auf Psiaphyma, Kalanethy, Phatzus, Orzaka, Taskesa stossen. Da ἄσπρος im späteren Griechisch für λευκός gebraucht wird, so ist ἄσπρο-πόταμος der Name von „Weisser Fluss“. Möglicherweise ist das der Name des Koridethi gegenüber sich in den Murgul ergiessendes Flusses, der die Wasserbäche des Balychly-Daglary Höhenzuges und des Barnalik-Tepesi Berges vereinigt. Denn oberhalb seiner Einmündung in den Murgul liegt von Koridethi etwa zwei Kilometer westlich Unter-Kura (κυρα) und davon etwas südlicher Ober-Kura, ἀνωκοῦρα und κατωκοῦρα. Da die Gebirgsbäche zur Zeit des Hochwassers leicht ihr Bett ändern oder Landstücke losreisen, so wird hier ein in der Nähe Kuras abgetrenntes Landstück (κλασμόν τόπον) gemeint sein.

Diese Beischrift gewinnt ein besonderes Interesse durch die Erwähnung der Georgskreuze, nach welchen die Grenzen bestimmt wurden. Sie sind als freistehend zu denken. Ob dort noch jetzt solche Kreuze vorhanden sind, wissen wir nicht. Jedoch an der Hand der in Swanetien vorkommenden Kreuze können wir uns eine Vorstellung von denselben machen. Dasselbst fällt jedem Reisenden als eine Eigentümlichkeit ins Auge, dass in der Mitte der Kirchen ein grosses, den räumlichen Verhältnissen der letzteren weit überragendes Kreuz errichtet ist. Sie haben einen Querbalken und stehen auf einem steinernen Piedestal. Sie sind aus Holz angefertigt mit

Silber- oder versilberten Messingplatten bedeckt, oben von einer Spitze oder einem Helm mit einem kleinen Kreuz gekrönt. Die Metallplatten, unter welchen Zeugreste zu erkennen sind, enthalten in Reliefdarstellung hauptsächlich den heiligen Georg, den Siegbringenden, bald zu Pferde, bald zu Fuss, den Drachen oder einen Feind überwindend¹.

Solche Georgskreuze befinden sich: im Dorf Tekali und in der Georgskirche des Dorfes Tschukuli. Das Kreuz ist kunstvoll gearbeitet. Ausser den Darstellungen des heiligen Georg, enthält es die der Maria und der Engel, und an einer Seite aus späterer Zeit die des Herrn, der Evangelisten Lukas und Markus, und die des Engels Gabriel. Die Georgskirche zu Sachdari hat zwei Kreuze je 2,84 Meter hoch. Auf der vorderen Seite des einen Kreuzes ist der heilige Georg in drei verschiedenen Darstellungen. Auf den vier Armen des Kreuzes um das die Mitte bildende verzierte Quadrat sind vier gleiche, grosse Reiterbilder; dann folgen auf dem oberen Arm und dem Querbalken je ein kleineres Reiterbild, und drei derselben auf dem unteren Arm. Eine Darstellung auf dem oberen Arm zeigt einen Jüngling auf rasch laufendem Ross den Drachen besiegend, während die anderen zehn Georg einen Ritter überwinden lassen. Das zweite Kreuz enthält drei Georgsbilder. Im freien Swanetien sind solche Kreuze in der Kirche des heiligen Kerykos und der heiligen Julitta, siehe oben S. 509; vier in der Muttergotteskirche zu Shibiani; eins in der Erlöserkirche zu Murkmedi; eins in der Barbara-Kirche desselben Dorfes; drei in der Verklärungskirche zu Zürmi — jetzt an die Altarwand gelehnt —, das eine enthält Georg zu Pferde, das zweite Georg zu Fuss mit Speer und Schild; eins in der Kirche bei dem Dorfe Schamuschi; eins in der Erlöserkirche zu Lagan; zwei in der Verklärungskirche zu Nemschwin und ein Kreuz in der Georgskirche zu Kaschueti. In dem fürstlichen Swanetien ist in der Michaelkirche ein Kreuz mit einer kunstvoll gearbeiteten Darstellung des Reiterbildes des heiligen Georg, und in der Georgskirche zu Supi sind drei Kreuze.

¹ Eine genaue Beschreibung verdanken wir der Gräfin Uwarow, Материалы по Археологии Кавказа. Выпускъ X, Moskau 1904, Abschnitt III. Кресты. Die Kreuze, S. 79—90, Tafel XXI 36, XXII 37. 38; — Figur 16 (Helm), 17 (Piedestal).

Zwischen den Kreuzen in Swanetien und den in der Beischrift erwähnten ist eine Wechselbeziehung, die wir an der Hand der Geschichte enträtseln können. Der grosse Strom der Weltgeschichte gleicht dem Bergflusse. Mit seinem rasch dahineilenden Lauf zerschlägt er Altes und erhebt Neues. Je leiser sein Wellenschlag und je schwächer sein Einfluss wird, desto mehr ragen Spuren von Denkmälern einer längst vergangenen Zeit bis in die Gegenwart hinein. Gemäss der Darstellung des Agathangelos, dessen historische Zuverlässigkeit anerkannt ist¹, hat der Apostel der Armenier Gregor Illuminator (der Erleuchter) vor seiner Priesterweihe Kreuze an den Stätten errichtet, wo später Kirchen gebaut werden sollten². Dabei hat er auch altheidnische kultisch bedeutsame Orte ins Auge gefasst. Durch seine Tätigkeit, begünstigt von dem tatkräftigen Könige Trdat, wurden sonderlich die nördlichen Gebiete Grossarmeniens christianisirt³. Da zu demselben auch das Tschorochgebiet gehörte⁴, so wird die ursprüngliche Anlage der in der Beischrift erwähnten Kreuze bis auf jene Zeit zurückgehen. Einige Kreuze werden aus Holz, andere aus Stein angefertigt worden sein⁵. Erstere wurden beim Verfall erneuert, behielten dabei

¹ Alfred v. Gutschmid, Agathangelos, in der Zeitschrift der deutschen morgenländischen Gesellschaft Bd. 31, Leipzig 1877, S. 60. Auch den Teil, welchen Gutschmid „verklärte Geschichte“ nennt, findet Gelzer zuverlässig; vgl. Heinrich Gelzer, Die Anfänge der armenischen Geschichte S. 171.

² Paul de Lagarde, Agathangelus, neu herausgegeben, Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, 35. Bd. vom Jahre 1888, Göttingen 1889, S. 66, Zeile 50—58. οὕτως δὴ πᾶσιν ὁ ἅγιος γρηγόριος, σπείρας τὸν λόγον τῆς θεογνωσίας καὶ πάντας στήσας ἐν τῇ τοῦ χριστοῦ ὁδῷ, ἐδίδαξε τὰς ἐντολὰς τοῦ κτίσαντος αὐτοὺς θεοῦ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῆς Ἀρμενίας καὶ ταῖς κώμαις καὶ χωρίοις καὶ κωμπούλεσιν ἀφώρισε τοὺς τόπους τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ, μὴ καταβαλὼν θεμέλιον ἐκκλησίας μηδὲ στήσας θυσιαστήριον, διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν τὴν τῆς ἱερωσύνης τιμὴν. μόνον δὲ περιτείχιζεν τοὺς τόπους περιβόλῳ, καὶ τὸ δεσποτικὸν σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐπήγγυνεν ὡσαύτως ἐν εἰσόδοις καὶ ἐξόδοις, καὶ παρ' οἷς πανταχοῦ ἐδίδασκεν τοῦτο τὸ σημεῖον πάντας ἔχειν καταφυγὴν πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν δαιμονίων ἐπέλευσιν, ἵνα καὶ ἀδίστακτος ἐνώπιον αὐτοῦ προσκυνήσωσιν.

³ Simon Weber, Die katholische Kirche in Armenien, Freiburg im Breisgau 1903, S. 124.

⁴ Heinrich Kiepert, Lehrbuch der alten Geographie, Berlin 1878, S. 82.

⁵ Beachte in der Beischrift den Ausdruck *μεγα τω λυθον: μέγα τὸ λίθον*: steinerne Kreuze stehen jetzt noch im Ingurtal auf den Hügeln am Wege in das fürstliche Swanetien, vgl. Uwarow, *Матеріалы*, X, S. 45.

durch die Jahrhunderte hindurch den Namen dessen, der in Armenien den Anlass zu ihrer Errichtung gegeben hatte.

Die Sitte der Kreuzerrichtung an altheidnischen Kultusstätten¹ erstreckte sich auch über die armenischen Grenzen hinaus, wobei die kirchliche Überlieferung mit wunderbarer Leichtigkeit grosse Perioden überspringen und auseinander stehende Zeiten in einen für wahr gehaltenen Einklang bringen konnte². Selbstverständlich hat die Auffindung und Errichtung des Kreuzes in Jerusalem, noch mehr die Kreuzerhöhung durch den Kaiser Heraklius einen nachhaltigen Einfluss in der Aufstellung der Kreuze ausgeübt. Die Erinnerung an die Persönlichkeit Gregors des Erleuchters trat mit der Zeit zurück. Seine Stelle nahm der gleichzeitige heilige Georg, der Siegbringende ein, der sonderlich im Orient eine grosse Verehrung genoss. Die Kreuze wurden mit ihm als dem Symbol des Sieges in Verbindung gebracht und mit Darstellungen seines Sieges über den Drachen oder einen überwundenen Feind versehen³. Auf diese Vertauschung der beiden Träger gleich lautender Namen geht auch die Verschiedenheit in der Anführung der Kreuze in der Beischrift zurück: ἅγιος γυόργης und ἅγιος γρυγόρουας, ἀρχιστρατηγός. Ersteres bezieht sich auf Gregor den Erleuchter, letzteres auf Gregor den Siegbringenden.

Dort wo die Kreuze standen, wurden über denselben kleine

¹ Unweit des Dorfes Tabor befindet sich auf einem alleinstehenden Hügel die Kreuzkirche; rechts davon ist ein heiliger Ahornhain, in dessen Schatten ein steinernes Kreuz steht, das mit bescheidenen Weihegaben behängt wird. Vgl. Uwarow, Матеріалы, X, S. 31.

² Mzchet gegenüber am Zusammenfluss der Aragwa und Kura erhebt sich ein steiler hoher Berg, auf dessen Spitze die Kreuzkirche steht. Der Überlieferung gemäss soll der Apostel Andreas an dieser Stelle ein Kreuz errichtet haben. Dieser Berg und der noch höhere, sonnenerhöhte Vorsprung Sedasen haben wahrscheinlich zur Zeit des Parsismus eine kultische Bedeutung gehabt, denn nicht weit stehen die Ruinen der Stadt Harmostichi, in deren Namen vielleicht das Wort Ormuz zu erkennen ist.

³ In der Georgskirche des Dorfes Nakipari im freien Swanetien ist ein grosses Heiligenbild mit der Darstellung des heiligen Georg zu Pferd, der mit der Lanze eine auf dem Boden liegende Gestalt besiegt, über die in grusinischer Sprache geschrieben ist: Diocletian, der ungläubige Herrscher. Vgl. Bartholomée, Поѣздка въ Вольную Сванетію (wie oben S. 501, Anm. 1), S. 173, und Tafel I, Nr. 11.

Kapellen und Kirchen in Basilikenstile erbaut¹, daher die eigentümliche Stellung der Kreuze in der Mitte der Kirchen². Letztere wurden dann vielfach auf den Namen des heiligen Georg geweiht³.

In dem geschützten Swanetien behielten die Kreuze ihre ursprüngliche Form und Stellung, in den leichter zu erreichenden Gebieten wurden sie auch mit anderen Darstellungen versehen⁴; schliesslich wichen die kleinen Kirchen den grösseren Kuppelbauten⁵, von welchen einige in Klardschetien in mohammedanische Moscheen verwandelt wurden. Die Erinnerung an die Kreuze wurde aus dem Gedächtnis der Volksüberlieferung getilgt.

Ausser der religiös kultischen Bedeutung dienten die Georgskreuze auch noch — wie die Beischrift zeigt — einfachen praktischen Zwecken bei Grenzstreitigkeiten. Der vorliegende Fall war wohl zu einer Zeit veranlasst, als neue Völkerverschiebungen stattfanden, als nördlich (Osmal) und südlich (Durtscha) von Koridethi neue Eindringlinge erschienen. Osmal erinnert dem Laute nach vielleicht an die Osmanen (al wohl abgekürzt aus aul Dorf) und Durtscha an die Türken. Als nach diesen Vorboten die

¹ Einigen Kirchen sind später Seitenflügel hinzugebaut, die aber nicht immer den Wert eines Seitenschiffes erhalten, da eine Verbindung mit dem Hauptschiff fehlt. Die Meinung der Gräfin Uwarow, der Stil der swanetischen Kirchen sei von Abhasien aus beeinflusst, wird nicht ganz zu recht bestehen dürfen, da wir solche Kirchen auch in der Umgebung von Tiflis finden, auf dem Berge von Udso bei Kodshori; auf dem Berge hinter Artatschali, auf einem Hügel bei Awtschali, und die Sedasenkirche (s. S. 567, Anm. 2).

² Wenn in einer Kirche mehrere Kreuze zu finden sind, so sind sie von ihrem ursprünglichen Standort entfernt und in die nächste Kirche gebracht.

³ Georgskirchen gibt es im dadianischen Swanetien: in Dshachunderi, Mami, Sachdari; im freien Swanetien: in Shibiani, Nakipari, Zürmi, Seti, Mullach, Kaschueti; im fürstlichen Swanetien in Supi.

⁴ In Ratscha haben die Kreuze statt der Darstellung des heiligen Georg die des Herrn und der Maria. Nichtsdestoweniger werden dieselben mit dem heiligen Georg in Zusammenhang gebracht. Die Priester behaupten, dass in dem Helm der Kreuze der Schädel Georgs aufbewahrt wurde. Das Kreuz in Schuancho soll in einer Vertiefung einen Knochen des heiligen Georg enthalten. Vgl. Uwarow, Матеріалы. X, S. 81 und 11.

⁵ Eine interessante Aufgabe erwächst der Kunstgeschichte und der Geschichte der Architektur in der Erforschung der Zeit der einzelnen Teile des Schmuckes der Kreuze, des Baues der kleinen Kirchen — wohl der älteste Typus im Kaukasus —, und ihrer Ablösung durch die Kuppelbauten.

feindliche Hochflut der genannten Völker einbrach, dann war die Zeit für die Rettung der Handschrift nach Kala gekommen.

Aber auch schon vor dem Eintritt dieses Ereignisses verlor die Handschrift ihre Bedeutung für Koridethi. Die von Osten her längs dem Imerchew über die Trümmer der Armenier vordringenden Grusier¹ werden anfangs von den griechischen Bewohnern des Murgultales deren Sprache erlernt und gebraucht haben. Mit dem numerischen Geringerwerden der Letzteren und Anwachsen der Ersteren schwand die Kenntnis des Griechischen. Selbst den Priestern fiel das Griechische schwer. Die grusinische Sprache war ihnen geläufiger. Als schliesslich die Eristawen als Vertreter der politischen Macht auftraten, so wurde nur noch die grusinische Sprache gebraucht. Unsere griechische Handschrift wurde dann als Erbauungsbuch für Koridethi ihres Dienstes enthoben. Doch behielt sie den Wert eines ehrwürdigen alten Dokuments, auf deren Ränder urkundliche Aufzeichnungen eingetragen wurden.

Beischrift Nr 9.

Tephric und Martyropolis: Bl 249 v Mitte.

Auf Bl 249v befindet sich zwischen den beiden grusinischen Beischriften eine griechische. Letztere ist die älteste der drei und somit für die Bestimmung der Handschrift die wichtigste. Obgleich sie der Reihenfolge nach erst nach der grusinischen Beischrift geschrieben zu sein scheint, so ist sie tatsächlich bedeutend älter. Wenn man die vorhergehende grusinische Beischrift genau ansieht, so bemerkt man, dass der Schreibende der zweiten Hälfte der elften und zwölften Zeile eine stärkere

¹ Es ist zu beachten, dass die in den grusinischen Beischriften genannten Ortschaften Dolis-Khana und Ordschi östlich von Koridethi am Imerchew und Tschoroch liegen — also entsprechend der Linie der eindringenden Grusier —, während die in den griechischen Beischriften erwähnten Ortschaften auf das Talgebiet des Murgulfusses beschränkt sind.

In dem Namen Murgul erkennt Marr ein tubalkainsches Wort; murg-uli ist aus dem Tschanischen murg-i „die Erdbeere“ entstanden. In Durtscha, Dortscha findet er ein tschanisches Zeitwort rŕ liegen; das abgeleitete Hauptwort do-rŕ-eli bedeutete Bett und der Eigenname Dortscheli Weisshaupt, (grusinische Beischrift Nr 20 siehe oben S. 544). Marr, Грузинскія приписки греческаго Евангелія изъ Коридіи (wie oben S. 554) S. 219.

Wendung nach oben gibt. Er weicht geflissentlich dem über dem griechischen Text befindlichen χ und noch mehr dem hochgeschriebenen ξ ähnlichen Zeichen aus. Infolge einer Falte, die von der anderen Seite des Blattes durch eine Schnur eingepresst war, wurde der Schreibende der griechischen Beischrift dazu geführt, die erste Zeile etwas rechts von der Spaltenlinie zu beginnen. An dieser Spaltenlinie beginnt die zweite Zeile und schliesst genau mit der ersten. Da der Grusier mit zwölf Zeilen nicht ausgekommen war, so benutzte er noch den Raum vor den beiden griechischen Zeilen. Wären letztere nicht dagewesen, so hätte er in einer Zeile weiter geschrieben. Daraus ergibt sich die Priorität der aus zwei Zeilen bestehenden griechischen Beischrift. Der Schreibende folgte nicht ganz den für den Text der Handschrift vorher gezogenen Linien, doch hat man den Eindruck, dass er eine kalligraphisch sichere und durch Übung ausgebildete Hand hatte, die die einmal eingeschlagene Richtung der Zeile festhielt. Er gibt seinen Buchstaben einen gewissen Schwung und eine leichte Zierlichkeit, so bei ξ , namentlich bei dem ξ ähnlichen Sigel für $\kappa\eta\varsigma$, welches er oberhalb an das Ende der ersten Zeile gesetzt hat. Den linken Stab der Buchstaben γ und κ zieht er fast senkrecht herab, dabei die Höhe des Raumes dreier Linien überragend. Das ϵ in $\epsilon\gamma\omega$ hat die Höhe des Raumes zwischen zwei Linien. Leider hat die zweite Zeile in der Mitte etwas gelitten. Der Wortlaut scheint folgender zu sein:

†Εγὼ κουρίνης κῶμις ἀπὸ ταξιάρχου τῆς τεφρικῆς
 εἶλθα εἰς τὰ κάστρα [καὶ ἔστρ]εψαν τῇ(ι)χι[στα] oder [α]
 [ε]?)ῖς τιν
 καστροφυλακὴν [?] μεγάλων μαρτύρων.

Kōmis ist wahrscheinlich das lateinische comes, da man einen Dörfler kaum bei dem Taxiarchen erwarten würde, und ein Dörfler weder Lust gehabt, noch Erlaubnis erhalten hätte, sich in der Handschrift zu verewigen. Ταξιάρχος der Hauptmann oder Oberst wird hier in der Verbindung mit dem Namen einer Stadt der Kommandant sein.

„Ich Kurines, Comes des Kommandanten der Stadt

Tephrice kam in die Kastelle¹ und [kehrte eiligst? oder ob man τχι² „mit tausend Mann“ wiedergeben kann?] in die Festung der grossen Märtyrer zurück“. Τεφρικὴ in der Beischrift und bei Photios, τεβρικὴ bei Petrus Siculus, Tephrice, jetzt Diwrigi, Diwrigi, Divreky, دیورکی, liegt an dem Tschalta, einem Nebenfluss des westlichen Euphrats innerhalb der Grenzen des sogenannten Kleinarminiens³. Der Ort hat in der Geschichte der Paulicianer eine hervorragende Rolle gespielt. Diese wurden von der Kaiserin Theodora auf das grausamste verfolgt. Als Karbeas, der Protomandator des dux orientis, dadurch seinen Vater verlor, zog er mit den sich flüchtenden Paulicianern in das Gebiet der Araber, wo sie sich in Melitene unter dem Schutz des Emirs Omar-Ibn-Abd-Allah niederliessen⁴. Von hier aus wurden Raubzüge in das byzantinische Gebiet unternommen. Da aber die Zahl ihrer Anhänger stark anwuchs und sie durch ihren Reichtum den Neid der Araber erweckten, so setzten sie sich in Amara und schliesslich auf dem Reichsgebiet in Tephrice fest, wodurch sie ein bequemes Einfallstor gewannen⁵. Byzanz versuchte sich der Raubzüge

¹ κάστρον ist in der byzantinischen Zeit auch als Eigenname gebraucht, s. Krumbacher, Geschichte der byzantinischen Literatur, S. 411, Anm. 8. Vgl. Castel, Mainz gegenüber, und Berncastel, dann auch in England Chester, nebst Dorchester, Winchester, und anderen castra; und in Frankreich Cassell oder Castel, Kanton und Stadt im Arrondissement Hazebrouck im Departement Nord.

² W. Wattenbach, Anleitung zur griechischen Paläographie, Leipzig, 1895, S. 113, 6 und 123.

³ Kiepert, Atlas antiquus, 11. Auflage, Tafel 4; — G. Droysen, Allgemeiner historischer Handatlas, Bielefeld—Leipzig 1886, Taf. 13; M. J. Saint Martin, Mémoires historiques et géographiques sur l'Arménie, Bd. 1, Paris 1818, S. 188. 189; — William M. Ramsay, The historical geography of Asia Minor, London 1890, S. 57. 76. 265 (und Karte). 267 Anm. 342.

⁴ Gustav Friedrich Hertzberg, Geschichte der Byzantiner und des Osmanischen Reiches . . . Berlin 1883, S. 137.

⁵ Φωτίου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως τὰ εὑρισκόμενα πάντα, Migne, Patrologia Graeca, Bd. 102, Paris 1860, διήγησις περὶ τῆς μανιχαίων ἀναβλαστήσεως, Sp. 81, Kap. 26: διὸ καὶ τῆς ἀποστατικῆς ἐκείνης πληθύος ἤδη πρὸς χεῖρα πολεμικὴν τε καὶ βαρεῖαν ἀδρυνομένης, ἄρχειν ὑπὸ τοῦ πληθους ἡρέθη, ὅς, ἐπὶ μᾶλλον αὔξων τε καὶ κρατύνων τὸ θεομάχον ἄθροισμα, ἐπεὶ τῇ βαρύντητι τοῦ πολυχνίου στενοχωρούμενος εἶδε τοὺς ὑπὸ χεῖρα, πόλιν ἄλλην εὐρυχωροτέραν ἐγείρει, ἣν ἐπωνόμαζε τεφρικὴν, καὶ ταύτην τοῖς ἐπομένοις πολιζει, ὁμοῦ μὲν καὶ τὴν ἐπιφερομένην τῶν μελιτινιτῶν

zu erwehren. Ein Schachzug zur Ablenkung der mit ihnen verbundenen Araber wurde nach Damiette unternommen¹. Karbeas schlug bei Samosata Michael und Bardas. Unter seinem Schwiegersohn Chrysocheres erschienen die Paulicianer vor Nizäa. Der Kaiser Basilius schickte Petrus Siculus nach Tephrike, um für die Auslösung der Gefangenen zu sorgen. Er blieb dort gegen neun Monate und sammelte Materialien zu seinem Geschichtswerke. Basilius zerstörte 870 die umliegenden Ortschaften von Tephrike. Im Jahre 871 wurde Chrysocheres auf der Rückkehr von einem Beutezuge getötet². Tephrike fiel 873 und verlor für immer seine Bedeutung³.

Dieser engbegrenzte Zeitraum scheint uns für die Bestimmung der Beischrift nicht ganz zu genügen. Klarheit wird man erst durch die Erklärung der Beziehung zur zweiten in der Beischrift genannten Stadt gewinnen.

Freilich stellen sich der Lösung der Worte μ $\mu\alpha\rho$ einige Schwierigkeiten entgegen. Gregory schlägt vor das Doppelzeichen — zwei schräg nach oben gerichtete Striche mit nach rechts und unten gezogenen kurzen Haken — für das tachygraphische $\epsilon\iota\nu$, $\eta\nu$, $\iota\nu$ anzunehmen, wodurch man $\mu\eta\nu$, $\mu\epsilon\iota\nu$, $\mu\iota\nu$ erhalten würde. Im Zusammenhang damit würde das folgende Wort $\mu\alpha\rho$ als März zu lesen sein und wir würden ein Datum $\mu\eta\nu\iota$ $\mu\alpha\rho\tau\iota\omega$ „im Monat März“ erhalten. Der Sinn wäre dann: sie wandten sich, sie kehrten zurück in die Festung,

$\alpha\pi\omicron\kappa\lambda\acute{\iota}\nu\omega\nu$ $\tau\upsilon\rho\alpha\nu\nu\acute{\iota}\delta\alpha$. Vgl. auch Petrus Siculus, Migne, Patr. Gr. Bd. 104, Paris 1860, Sp. 1302, Kap. 42: $\pi\acute{\epsilon}\tau\rho\upsilon$ $\sigma\iota\kappa\epsilon\lambda\acute{\iota}\omega\tau\circ\upsilon$ $\acute{\iota}\sigma\tau\omicron\rho\acute{\iota}\alpha$ $\chi\rho\epsilon\iota\upsilon\delta\eta\varsigma$ $\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\theta\acute{\omicron}\varsigma$ $\tau\epsilon$ $\kappa\alpha\acute{\iota}$ $\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\rho\omicron\pi\acute{\eta}$ $\alpha\acute{\iota}\rho\epsilon\sigma\epsilon\omega\varsigma$ $\tau\acute{\omega}\nu$ $\mu\alpha\nu\iota\chi\alpha\acute{\iota}\omega\nu$ $\tau\acute{\omega}\nu$ $\kappa\alpha\acute{\iota}$ $\mu\alpha\upsilon\lambda\iota\kappa\iota\delta\omega\nu$ $\lambda\epsilon\gamma\omicron\mu\acute{\epsilon}\nu\omega\nu$ $\pi\rho\omicron\sigma\omega\pi\omicron\tau\omicron\iota\eta\delta\epsilon\iota\sigma\alpha$ $\acute{\omega}\varsigma$ $\pi\rho\acute{\omicron}\varsigma$ $\tau\acute{\omicron}\nu$ $\acute{\alpha}\rho\chi\iota\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\kappa\omicron\pi\omicron\nu$ $\beta\omicron\upsilon\lambda\gamma\alpha\rho\acute{\iota}\alpha\varsigma$. — Über die Wechselbeziehung der Darstellung der Geschichte der Paulicianer seitens Photius und Petrus Sikulus, und über die von Karapet Ter Mkrttschian, Die Paulicianer im byzantinischen Reich, Leipzig 1893, S. 13 ff, vorgeschlagene Leugnung der Existenz des letzteren, siehe Karl Krumbacher, Geschichte der byzantinischen Literatur, 2. Aufl., München 1897, S. 76. 78, und Hauck, Realenzyklopädie, 3. Auflage Leipzig, Bd. 15, S. 389, unter dem Worte Photius.

¹ Hertzberg, Geschichte der Byzantiner . . . Berlin 1883, S. 137.

² Gieseler, Untersuchungen über die Geschichte der Paulicianer, in den Theologischen Studien und Kritiken, Hamburg 1823, 2. Band, 1. Heft, S. 97.

³ Frederic C. Conybeare, The Key of truth. A manual of the Paulician church of Armenia, Oxford 1898, S. LXXXVI; Hauck, Realenzyklopädie, 3. Aufl. Bd. 15, Leipzig 1904, S. 53, unter dem Wort: Paulicianer.

das heisst, Tephrice im Monat März. Dann würde sich die Eigentümlichkeit ergeben, dass der Comes des Kommandanten die militärische Operation nicht in einem militärischen Aktenbuch seiner Festung, sondern in einer Evangelienhandschrift verzeichnet hätte. Falls es ihm wirklich auf eine Zeitbestimmung ankam, dann hätte er sich nicht mit einem allgemeinen Ausdruck „im Monat März“ begnügt, sondern er hätte vor allem durch die Indiktion oder einige sonstige Angaben das Jahr näher bezeichnet. Zudem fragt es sich, ob Kurines als Comes die Abkürzungen der professionellen Tachygraphen bekannt gewesen sind. Mir scheint es, dass er nicht auf die Angabe der Zeit, sondern auf die des Orts hat Gewicht legen wollen. Denn nach *καστροφύλη* muss unwillkürlich der Eigenname folgen.

Wenn der Comes Kurines das Zahlenzeichen $\mu=40$ gebraucht hätte, dann hätte er es, mit einem horizontalen Strich oder einem Akzent ähnlichen Zeichen versehen. Es wäre damit die Festung der 40 Märtyrer bezeichnet worden. Das ist die Stadt Sebaste am Halys, in welcher zur Zeit des Licinius vierzig Christen um ihres Bekenntnisses willen verfolgt wurden. Von diesen besitzt die historische Forschung das Testament der Vierzig.¹

Gegen die Annahme dieser Stadt sprechen folgende Umstände. Ein byzantinischer Taxiarch hätte es nicht nötig gehabt, von Tephrice aus im Rücken eine Stadt zu besetzen; wenn der Comes Paulicianer war — falls diese Räuberrepublik militärische Rangklassen besass, — so hätte er sich nicht in einer Evangelien-Handschrift verewigt, welche die von den Paulicianern nicht anerkannten Evangelien enthielt. Die Stadt Sebaste, Sebasteia, jetzt Siwas, hat nicht den Namen einer Märtyrerstadt geführt. Die Ortschaft wurde von Pompejus unter dem Namen Megalopolis zur Stadt erhoben. Als in der Kaiserzeit ihr Handel sich entwickelte, so wurde sie die Hauptstadt der Provinz Armenia prima und Sebasteia genannt

¹ Adolf Harnack, Die Mission und Ausbreitung des Christentums . . . 2. Auflage, Leipzig 1906, S. 167. Nathanael Bonwetsch, Das Testament der vierzig Märtyrer zu Sebaste, Neue kirchliche Zeitschrift, 3. Jhg., Leipzig 1892, S. 704—726.

Ihre Mauern liess Justinian wieder herstellen¹. Der Comes Kurines schrieb über dem μ ein doppeltes Zeichen, dass gemäss seiner Schreibweise $\gamma\gamma$ entspricht, was ich als den Plural von $\mu\acute{\epsilon}\gamma\alpha\varsigma$ auflösen möchte. Das würde wohl dem Namen $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\acute{o}\pi\omicron\lambda\iota\varsigma$, aber nicht der in der Beischrift erwähnten Märtyrerfestung gerecht werden. Zu dem stehen der Beischrift gemäss die $\kappa\acute{\alpha}\sigma\tau\rho\alpha$ und $\kappa\alpha\sigma\tau\rho\omicron\phi\acute{\upsilon}\lambda\eta$ zu einander in einer engen strategischen Beziehung.

Infolge des eben dargelegten Tatbestandes ist nach einer Stadt Umschau zu halten, die den angegebenen Bedingungen entspricht. Schon durch den Namen Märtyrer wird man auf die Stadt Martyropolis, die Hauptstadt des Gaues Gross Kop'k'² in der Provinz Arzanene in Armenien geführt. Sie ist auch unter anderen Namen geschichtlich bekannt: Maipheracta, Mejafärkîn, Nprkert³, Maifergēt, Maipherkat⁴, Medhinatsähde⁵, Die Stadt⁶ liegt nördlich vom Tigris an dem Nebenfluss Farkin-Su (Nicephorus) an dem Fuss des Hazro-Daghlari, einem Ausläufer des Antitaurus-Gebirges. Sie ist in einer von Hügeln umgebenen Talmulde erbaut. In der Mitte erhebt sich ein recht hoher Burgberg. Auf künstlich angelegten Terrassen sind hohe Mauern von bedeutender Stärke und zahlreiche Türme von runder, vier- oder fünfeckiger Gestalt

¹ A. Forbiger, Handbuch der alten Geographie, aus den Quellen bearbeitet. II. Band. Politische Geographie von Asia und Afrika, Leipzig 1844 S. 429.

² J. Marquart, *Ērānšahr* nach der Geographie des Ps. Moses Xorenaci. Mit historisch-kritischem Kommentar und historischen und topographischen Exkursen. Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen. Philologisch-historische Klasse. Neue Folge Band, III, Nr 2, S. 161, Anm. 62.

³ J. Marquart, *Ērānšahr* nach der Geographie des Moses Xorenaci . . . S. 161, Anm. 62.

⁴ J. Labourt, *Le Christianisme dans l'empire Perse sous la dynastie Sassanide*, Paris 1904 S. 89.

⁵ Eberhard Nestle, in Haucks Realenzyklopädie, Band 12, Leipzig 1902, S. 89, unter dem Wort: Maruthas.

⁶ W. Belck, Aus den Berichten über die armenische Expedition. 9. Maja-farkin und Tigranokerta. Zeitschrift für Ethnologie. Organ der Berliner Gesellschaft für Anthropologie, Ethnologie und Urgeschichte. 31. Jhg. 1899, Berlin 1899, S. 263—275; — C. F. Lehmann, Verhandlungen der Berliner Gesellschaft für Anthropologie Ethnologie und Urgeschichte redigirt von R. Virchow, Jahrgang 1899, Berlin 1899, S. 488 und S. 600—608.

errichtet. Die Ostseite ist durch eine Doppelmauer geschützt. Ähnlich den Vorwerken der modernen Festungen waren alleinstehende Türme gebaut, die den ersten Anprall des Feindes aufzuhalten hatten. Zum Schutz der Wasserquelle oberhalb der Stadt war ein Kastell errichtet. Unter den vielen Kirchenruinen ragen besonders die Mauern einer grossen, im Basilikenstil erbauten Kathedrale hervor. Einst standen hier mitsamt den Prachtbauten zwei- oder dreitausend Häuser. Jetzt erheben sich auf den Trümmern etwa fünf- oder sechshundert Häuser, die von drei- oder vierhundert Mohammedaner-, hundertfünfzig Armenier-, achtundzwanzig Jakobiten- und fünfundzwanzig Chaldäer-Familien bewohnt werden¹.

Schon der Blick auf die Karte lässt die grosse strategische Bedeutung der Festung erkennen, mit der jeder Feldherr, der durch die Ebene zwischen dem Taurus und dem Masiosgebirge zu ziehen hatte, rechnen musste. Dazu kommt der etwa zwanzig Kilometer östlich fliessende wasserreiche Batman-Su, dessen Hauptfurten durch Kastele — wohl noch assyrischen Ursprungs² — verteidigt wurden, deren Besatzungen in der Garnison der Festung einen sicheren Rückhalt hatten.

Nach den von W. Belck und F. C. Lehmann im Auftrage der Berliner Gesellschaft für Anthropologie, Ethnologie und Urgeschichte vorgenommenen Untersuchung und Vergleichung der Angaben der alten Historiker mit dem örtlichen Tatbestande haben wir in der genannten Festung die frühere Hauptstadt Tigranokerta zu erkennen. Somit geht ihre Anlage auf Tigranes den Grossen zurück. Das Gebiet ist eigentlich syrisch. Tigranes versetzte jedoch in die Stadt aus Kappadocien griechische und armenische Einwohner³.

In dem gewaltigen, geradezu ewigen Kampf zwischen Rom und den Parthern, Byzanz und den Persern, war Armenien ein Spielball der hier zusammenprallenden Machtfaktoren, die um die Verschiebung ihrer Reichsgrenzen rangen. Lucullus belagerte die Festung und schlug das Entsatzheer des Tigranes in der Ebene am Batman-Su⁴. Justinian erhob die Festung

¹ W. Belck, Aus den Berichten über die armenische Expedition, S. 272.

² W. Belck, S. 273.

³ H. Kiepert, Lehrbuch der alten Geographie, Berlin 1878, S. 79.

⁴ Belck, 273. 274.

zum Sitz des ersten dux Armeniens¹. Zur Zeit Mauritius (582—602) geriet sie in die Hände der Perser. Da er sich für die Thronbesteigung Chosroës II Parviz verwandte, so trat letzterer Martyropolis wieder an den Kaiser ab. Als letzterer durch Phokas Hand gefallen war, erhoben sich die Perser. Ihre Scharen überschwemmten Kleinasien und bedrohten die Hauptstadt. Erst dem Löwenmut, der rastlosen Energie und der Strategie des Heraclius, den Feind in den Flanken und im Rücken zu fassen, gelang es, nach drei grossen Expeditionen die Perser zu überwinden, sie zurückzuwerfen, zum Frieden und zur Herausgabe des heiligen Kreuzes (629) zu zwingen². Ein Jubelruf ertönte durch die christliche Welt. Die durch den Kampf auf Leben und Tod lange zurückgehaltene Spannung³ löste sich auf in dem zum Triumphfest erhobenen Tage der Kreuzerhöhung⁴ und der damit im Zusammenhang stehenden Hymnen und Liedern. Einen Nachklang derselben finden wir in dem oben (S. 512) angeführten Spruch, der wohl damals entstanden sein wird.

Im Jahre 654 verloren die Byzantiner Armenien an die mächtig vordringenden Araber. Von den letzteren befreite der Bagratide Aschot (915—928) das Land, aber Martyropolis und Amida sind in der Feinde Hand geblieben. Beide Städte ergaben sich dem Kaiser Johannes I Tzemiskes, als er 974 an der Spitze einer Expedition am oberen Tigris erschien. Die Emire der Städte wurden tributpflichtig⁵; ausserdem wurden noch Nisibis, Apamea, Edessa und Berytos gewonnen⁶.

Für unseren Zweck brauchen wir die Geschichte dieses Gebietes nicht weiter zu verfolgen. Der Abriss bietet uns den Rahmen, in welchen wir die Beischrift und damit auch die Handschrift einzureihen haben. Kaiser Johannes I Tzemiskes kann hier nicht in betracht kommen, da die Handschrift zur

¹ Forbiger, Handbuch der alten Geographie, 2. Bd. Leipzig 1844, S. 606.

² Hertzberg, Geschichte der Byzantiner . . . 1883 S. 38. — Gelzer, Abriss der byzantinischen Kaisergeschichte, in Krumbacher, Geschichte der byzantinischen Literatur, S. 943. 944.

³ Gelzer, Abriss der byzantinischen Kaisergeschichte, S. 946.

⁴ Gelzer, S. 948, Hertzberg, S. 44.

⁵ Gelzer, S. 989.

⁶ Hertzberg, S. 176.

Zeit seines Vorgängers des Kaisers Phokas Nicephoras gemäss der Beischrift Bl 132 v (S. 553—555) schon in Koridethi war.

Einen Anhaltspunkt für die Zeitbestimmung gewinnen wir aus dem Namen „die Festung der grossen Märtyrer“.

Als der von der gesamten kirchlichen Tradition hochgeschätzte Bischof Maruthas von Maipherkat im Auftrage des Arkadius und Theodosius II am Hofe Jezdegerds I (399/400 und 409/10)¹ weilte, so erbat er sich die Reliquien der heiligen Märtyrer in Persien. Er führte sie in die bischöfliche Stadt Maipherkat, die in der Folgezeit den Namen Martyropolis, das ist die Stadt der Märtyrer, erhielt².

Unter diesem Namen ist die Stadt zur Zeit des Historikers Prokopios, der Belisar auf dem Feldzuge gegen die Perser begleitete, bekannt³. Identisch damit ist die in der Beischrift erwähnte Festung der grossen Märtyrer.

Die Beischrift entspricht den politischen und strategischen Verhältnissen der Kaiser Mauritius und Heraklius dem Perserreiche gegenüber. Da das wichtige Nisibis zur Zeit des ersteren in den Händen der Perser geblieben war, so musste die weit nach Osten vorgeschobene Festung Martyropolis schleunigst besetzt werden und zwar von einer Heeresabteilung, die auf der Tigrisebene vorrückte, beziehungsweise in die Festung zurückkehrte, nach dem dieselbe eine kurze Zeit in dem Besitz der Perser gewesen war. Das geschah im Jahre 591⁴. Sollte aber Heraklius gemeint sein, so kommt der Friedensschluss (628) inbetracht, zu dem sich die Perser bald nach der entscheidungsvollen Schlacht bei Ninive (627) und der Katastrophe von 628 gezwungen sahen, nach dessen Bestimmungen sie die römischen Provinzen räumten.⁵

Der Comes Kurines erhielt den Auftrag die Festung (καστροφύλη) und die Vorwerke (κάστρα): die alleinstehenden Türme, das Quellungkastell und die Furtkastellen: zu besetzen.

¹ A. Harnack, Der Ketzerkatalog des Bischofs Maruta von Maipherkat. Texte und Untersuchungen. Neue Folge. 4. Bd., Leipzig 1899.

² J. Labourt, Le christianisme dans l'empire Perse, Paris, 1904, S. 89.

³ Procopius ex recensione Guilielmi Dindorfii, Vol. I. Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Paris II, Bonn 1823, S. 107. 262.

⁴ Gelzer, Abriss, S. 945.

⁵ Gelzer, Abriss, S. 948.

Eine griechische Kolonie gab es in der Stadt von Tigranes Zeiten her. Sie wird wohl zeitweilig unter den Persern infolge der aus politischen Rücksichten sich ergebenden Abneigung derselben gegenüber dem griechischen Wesen gelitten haben. Wegen dieses feindlichen Gebarens, welchem sich vielleicht auch persische, syrische und armenische Mitbürger hingaben, stand über einem der Tore eine von einem römischen, oder byzantinischen Eroberer angebrachte griechische Inschrift, eine Art Proklamation, in welcher angedroht wird, bis aufs Äusserste zu kämpfen¹. Beim Einrücken der Byzantiner wird die griechische Kolonie aufgetatmet haben. Es muss ein besonders erhebender Moment gewesen sein, als Kurines mit seiner Schar in die Festung einzog und diese Tatsache auf der letzten Seite der Handschrift verewigte. Es geschah das in der Kirche, welche der griechischen Gemeinde gehörte, oder, um das Politische der Tatsache bedeutsam hervorzuheben, in der oben erwähnten Hauptkathedrale der Festung.

Zwei Einwände werden gegen diese Zeitbestimmung erhoben werden. Der erste ist berechtigt, wenn Tephrike von Karbeas angelegt worden ist. Von dieser Gründung bis zur Zerstörung der Stadt ist kein Raum für die Annahme eines byzantinischen Taxiarchen und seines Comes. Ein paulicianischer Taxiarch, oder Comes, ist abgesehen von dem schon oben angeführten dogmatischen Grunde, deshalb ausgeschlossen, weil die Paulicianer ihre Raubzüge nicht soweit nach Osten ausgedehnt haben werden — während sie südlich bis über Samosata hinaus es wohl taten, — um nicht in den Kämpfen gegen Byzanz die Sicherheit im Rücken zu verlieren.

Nach der Zerstörung von Tephrike war es nicht mehr nötig, dass ein Taxiarch sein Hauptquartier daselbst hatte. So werden wir zu der Annahme kommen, das Tephrike schon vor Karbeas bestand. Letzterem wäre es wohl nicht gelungen in einem Gebiet, an dessen Nord- und Südpunkten grössere byzantinische Garnisonen standen, so rasch sich festzusetzen, wenn er nicht schon mehr oder weniger zerfallene, viel-

¹ C. F. Lehmann, Bericht über den von ihm erledigten Abschnitt der armenischen Expedition. Verhandlungen der Berliner Gesellschaft für Anthropologie, Ethnologie und Urgeschichte. Jahrgang 1899, Berlin 1899, S. 604.

leicht auch noch recht gut erhaltene Mauern vorgefunden hätte. Das wird sich auch trotz der Berichte des Petrus Sikulus¹ und des Photius² — beide in literarischer Abhängigkeit von einander — wohl behaupten lassen. Falls Ersterer in Tephrike verweilte, und Materialien zur Geschichte sammelte, so werden die Paulicianer durch die Erzählung von der Gründung der Stadt dem byzantinischen Abgesandten gegenüber ihre imponirende Stellung hervorgehoben haben. Da Tephrike tiefer landeinwärts von der Ostgrenze lag und letztere vor allem zu verteidigen war, so hatten die Byzantiner nach vorübergehender Besetzung der Stadt keinen Grund sich hier niederzulassen. Dazu kommt der eigentümliche Name Tephrike, der nicht auf Karbeas zurückgehen wird, sondern auf die Bergvölker, die von Kappadocien an bis an das Schwarze Meer, hier allerdings einen schmalen Streifen besetzend, wohnten und in älterer Zeit unter dem gemeinsamen Namen der Tibarer oder Tibarener bekannt waren³. Nach Petrus Sikulus heisst die Stadt τεβρική (πόλις), das ist eine adjektivische Form vom genannten Volksnamen gebildet. Das bietet uns die Möglichkeit anzunehmen, dass die betreffende Ortschaft schon zur Zeit des Mauritius, oder des Heraclius vorhanden war⁴.

Der zweite Einwand, den man gegen den gewonnen Zeitraum erheben könnte, wäre der Umstand, dass die griechischen Evangelienhandschriften von einer gewissen Einfachheit sind⁵, Hier aber wird man mit dem Orient rechnen müssen, der die Farbenpracht und die Ornamente liebt. Bei der Koridethi Handschrift handelt es sich nur um einige grössere Initialbuchstaben und ein Paar Vignetten, die keine grossen An-

¹ Migne Patr. Gr., Bd. 104: πέτρου σικελιώτου ἱστορία χρειώδης ἐλεγχός τε καὶ ἀνατροπὴ αἰρέσεως τῶν μανιχαίων τῶν καὶ παυλικιάνων λεγομένων προσωποποιηθεῖσα ὡς πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον βουλγαρίας, Sp. 1302, Kap. MB: 'Ο οὖν Καρβέας ἐν τοῖς τότε καιροῖς ἀναφανείς, καὶ τοῦ ὀλεθρίου ἐκείνου λαοῦ καθηγησάμενος, εἰς πλῆθος αὐτὸν ἐπηύξησεν, ὥστε, μὴ χωρουμένου αὐτοῦ ἐν τῷ Ἀργαοῦ, ἐλθεῖν καὶ κτίσας τὴν Τιβρικήν, καὶ αὐτῇ κατοικῆσαι.

² Siehe oben.

³ Kiepert, Lehrbuch der alten Geographie, S. 94. § 94.

⁴ Forbiger, Handbuch der alten Geographie, II Band S. 304, glaubte, dass Devrigi an der Stelle der von Pompejus gegründeten Stadt Nikopolis stehe.

⁵ Gardthausen, Griechische Palaeographie, Leipzig 1879.

forderungen an die Geschicklichkeit des Schreibenden stellten. Solange nur Koridethi inbetracht kam, war der mutmassliche Abschreiber unter den Griechen, vielleicht auch den Tschanen und Grusiern zu suchen; durch die zuletzt gewonnene geographische Lage sind wir in das Gebiet der Syrer und der hier eine Enklave bildenden Armenier gekommen. Sollte die Paläographie keinen Griechen als Schreibenden annehmen können, dann wäre zwischen einem Armenier oder einem Syrer die Wahl zu treffen. Bei der gegenseitigen Wertung der beiden würde der Syrer den Vorzug gewinnen, da die Armenier durch die politische Anschauung der partischen oder persischen Machtfaktoren gezwungen wurden, dem Griechischen zu entsagen, das Syrische zu gebrauchen oder eine selbständige armenische Literatur zu bilden.

Über den gewonnen Zeitraum (591—628) können wir beim Fehlen der Anhaltspunkte nicht tiefer in die Vergangenheit zurückgehen. Hier hat nun die Textkritik einzusetzen und die Beziehung der Handschrift zu der altsyrischen und armenischen Übersetzung zu entschleiern, eine Beziehung, die durch die verhältnismässig nicht grosse Entfernung von den Städten Nisibis und Edessa und deren bedeutenden Schulen¹ bedingt ist. Der Übersetzung und der Koridethihandschrift wird ein in dieser Gegend im Gebrauch gewesener Evangelientypus zu Grunde gelegen haben, dessen Original unter der Bekämpfung des Griechischen durch die Perser vernichtet worden ist. Selbstverständlich sind Zwischenglieder vorhanden gewesen, zumal der in Edessa entstandene Syrer Sinaiticus² ohne und die Koridethi Handschrift mit liturgischen Zeichen versehen ist, die letztere schon aus ihrer Vorlage erhalten hat.

Oft hat in Kleinasien die Weltgeschichte ihr durch die Jahrtausende ergrautes Haupt mit verjüngender Kraft zu neuem Werden erhoben. Grosse Wogen der politischen Geschichte rollten über das Land hinweg. Staaten und Völkerfamilien lösten einander ab. Geschichtlich Gewordenes und in Namen und Gebräuchen Festgelegtes wurde von den nachfolgenden Geschlechtern übernommen. Zu gleicher Zeit erhoben

¹ A. Harnack, Die Mission und die Ausbreitung des Christentums, 2. Band, Leipzig 1906, S. 120.

² A. Harnack, Die Mission, S. 120, Anm. 1.

sich die leichterregbaren Wellenschläge des geistlichen Lebens in den Glaubensfragen der Christen, in dem Kampf um Sein oder Nichtsein gegenüber dem vordringenden Mohamedanismus. Durch all diese Stürme, in denen Städte und Kirchen untergingen, wurde ein Denkmal, die Koridethi Handschrift, gerettet. Als der mohamedanische Einfluss stärker wurde, fühlte sich ein Ungenannter verpflichtet, die Handschrift in Sicherheit nach Koridethi zu bringen. Eine abermals durch mohamedanische Völker erregte Woge schleuderte die Handschrift in das schwerzuerreichende Höhental des Ingur. Und hier, an der Schwelle Europas, waren die freien Swaneten, die in ihrer aus Auerochsen- und Bärenfellen bestehenden Kleidung wie ein Stück längst vergangener Urzeit in die Gegenwart hineinragen, — mit ihrem zähen Festhalten an dem Althergebrachten die wohlbestellten Wächter dieses für die Textkritik so wichtigen Kleinods.

Ergebnis.

Die historische Übersicht ergibt inbezug auf die Ortzugehörigkeit und die Zeit der Handschrift folgendes Resultat. Die älteste Zeit und erste Periode ist durch eine einzige Beischrift bestimmt: Martyropolis 629, oder 873 bis etwa 900. Die zweite Periode ist durch den Namen Koridethi gekennzeichnet, worauf sich die meisten Beischriften beziehen. Diese Koridethi-Beischriften umfassen die Verwaltungszeit von sechs aufeinanderfolgenden Gliedern einer Eristawenfamilie: vom Jahr 965 bis etwa 1300. Von der dritten Periode an war die Handschrift nicht mehr im gottesdienstlichen Gebrauch. Sielag in Kala, etwa 1300—1869. Auf dem Umweg über Petersburg 1870 geriet sie nach Gelaty bei Kutais und verblieb dort bis 1901. Von dieser Zeit an hat sie ihren Standort in dem kirchlichen Museum zu Tiflis.

Einband und Schmuck.

Als die Handschrift zum Abschluss gekommen war, übergab sie der Abschreiber einem Buchbinder oder er erfüllte selbst dessen Obliegenheiten. Die Handschrift wurde vierzehnmal mit einer stark angezogenen Schnur umwunden, die vier-

mal über den Vorderrand geknotet wurde. Da das Pergament damals noch verhältnismässig frisch war, so haben die Schnüre und Knoten auf dem letzten Blatt bleibende Falten eingepresst. Die Schnüre vertraten die Buchbinderpresse. Nun wurden an der Rückseite die Hefte aneinander geheftet; die Ränder konnten der Schnüre wegen nicht glatt geschnitten werden. Falls das Buch damals Deckel erhielt, so werden dieselben etwas grösser als der jetzt noch vorhandene Deckel gewesen sein.

Der erste Einband ging durch die Wechselfälle und die Länge der Zeit verloren. Als das Buch bei einem Überfall in Koridethi geraubt und beschädigt worden war, liess es Tschiadse wieder einbinden und übergab es wieder der Kirche von Koridethi, siehe oben S. 531. Sein Sohn Beschken erneuerte den Einband und liess ihn mit einem Kruzifix verzieren, siehe oben S. 536 und Bl 249v. Die Buchbinderarbeit führte ein gewisser Petrus aus. Leider hat er, wie die Mehrzahl der Buchbinder die unsere handschriftlichen Schätze einzuhüllen gehabt haben, die Ränder viel zu stark beschnitten, und damit auch einige Heftnummern weggeschnitten.

Die Hefte haben hinten vier grössere und zwei kleinere Einschnitte. Zum Heften ist eine dreifach gedrehte Schnur benutzt worden, die auf der Rückseite des Buches den grossen Einschnitten entsprechend geflochten ist. Ein Stück grober Leinwand ist auf der Rückseite angenäht worden. Der dicke noch vorhandene hintere Holzdeckel hat auf der inneren Seite eine von oben nach unten laufende Rille, von welcher vier den grossen Einschnitten entsprechende, zum Rande hin erweiterte Vertiefungen führen. Mit einer durch die Rille und die Vertiefungen gezogenen Schnur ist der Deckel mit dem Buch verbunden. Die beiden Enden der Schnur, mit roten und grünen Fäden geschmückt, werden oben und unten durch den Deckel gezogen und mit Holzstiften verkeilt. Ausserdem sind oben und unten durch je drei in schräger Linie angebrachte Löcher starke auf der Aussenseite des Deckels geknotete Fäden gezogen, sodass der Deckel durch die doppelte Heftung — von innen nach aussen und umgekehrt — mit dem Buch verbunden war. Er wurde mit derbem braunem Leder überzogen, dessen Ränder nach innen greifen. An der Seite erhielt der Deckel zwei recht starke kupferne Verschluss-

stifte, deren kegelförmiger Kopf mit einem runden Halse auf einer viereckigen Basis ruht.

Auf der Innenseite des Deckels ist mit griechischen und zum teil grusinischen, armenischen, vielleicht auch koptischen Buchstaben in grauer Tuschtinte geschrieben: „im Anfang, siehe, der Bücher ist von mir geschrieben, zu erfüllen deinen Willen“. Psalm 40, 8. 9.

ΘΑΔΒСА ЗННПЕСΘΑСА

РЕРІΛΑΡНC ΧΕΜΘΙC

Д И
ΧΕФД СЕВІСАЕ —
Д

Die Worte sind grusinisch, ausgenommen das ‚siehe‘, welches als unterägyptisch erkannt wurde¹. Der Schreibende hat die meisten Buchstaben aus einem rechten Winkel gebildet. Durch die Hinzufügung einer Diagonale gewinnt er Д, aus diesem wird durch eine Basislinie, deren Enden nach unten gebogen sind, Д gebildet. Wird das Ende der diagonalen Linie im spitzen Winkel mit dem senkrechten Schenkel des rechten Winkels verbunden, so erhält er А. Diese Schreibart war dem Schreibenden ungewohnt, denn in der dritten Zeile misslang ihm erst das Δ; darauf hatte er das Д ausgelassen; er schrieb es oben, es misslang ihm, darum schrieb er es unten. In der zweiten Zeile hatte er statt Н zuerst О geschrieben. In derselben Zeile gebrauchte er als ersten Buchstaben das grusinische Р = z, als vorletzten das armenische ι und als zehnten ein dem koptischen ähnliches Χ = tsch². Dem letzten Buchstaben entspricht der erste der dritten Zeile³. Ebenda selbst strich er das C und setzte oben ein N (И).

¹ Oskar von Lemm, Bibliothekar der asiatischen Abteilung der Bibliothek der kaiserlichen Akademie der Wissenschaften in St. Petersburg, erkannte das unterägyptische Wort. Er wird in seinen koptischen Miscellen, im Bulletin de l'Académie Impériale des Sciences de St. Péterbourg 1911, eine Bemerkung darüber veröffentlichen. Hier möchten wir ihm und seinem Gehülfen den herzlichsten Dank für das lebenswürdige Entgegenkommen aussprechen.

² Marr, Грузинскія приписки греческаго Евангелія изъ Коридіи, S. 240.

³ Den folgenden Buchstaben Ε liest Brosset, Note sur un manuscrit grec . . . S. 281, als Θ, Dschanaschwili, Описание рукописей . . . S. 250, und Marr, S. 238, als О.

Aus dem Dargelegten ergibt es sich, dass der Schreibende die Buchstaben einiger Sprachen kannte, dass er aber beim Schreiben sie untereinander verwirrte. Man gewinnt den Eindruck, dass er eine griechische Vorlage in das Grusinische übertrug, wobei er das unterägyptische Wort, weil ihm unverständlich, einfach mit dem merkwürdig gebildeten ersten Buchstaben herübernahm. Der lange Strich, zu dem der Mittelstab des letzten E verlängert ist, führt uns auf die Spur des Schreibenden. Ein solcher Strich findet sich Bl 240 r b 17, den Abschluss eines liturgischen Abschnittes bezeichnend. Auf dieselbe Hand gehen folgende mit Tuschtinte geschriebenen Zahlen zurück: 65 r b $\tilde{\Gamma}$; 66 v a E $\tilde{\Gamma}$ $\tilde{E}$; 120 r b $\tilde{\Gamma}$, 184 r b $\tilde{\beta}$; 238 r b $\tilde{B}$; 243 r b $\tilde{\theta}$, 244 r $\tilde{I}\tilde{A}$. Wenn der Schein nicht trügt, so ist Michael Tsalanis der Schreibende, siehe oben S. 509¹.

Auf dem erhaltenen hinteren Deckel ist das silberne Kruzifix. Das Kreuz erhebt sich aus einem Hügel. Das untere Ende des senkrechten Balkens wird von einem gerade aus schauenden Totenkopf (Adam) bedeckt. Das obere Ende trägt die Tafel mit der Überschrift in grusinischer Sprache: Jesus Christus König der jüdische“ (der Juden). Als Stützpunkt der Füße dient ein Querbalken. Entsprechend den Linien des Kreuzes, der Tafel, des unteren Querbalkens und des Hügels ist eine schnurähnliche Verzierung geführt worden. Der Raum zwischen letzterer und dem Kreuz ist mit feinpunktierten Figuren geschmückt. Christus lässt das Haupt auf der rechten Schulter ruhn. Vier Doppelstrahlen führen vom Haupt durch den Heiligenschein. Das Haar ist in der Mitte gescheitelt und fällt als vierfach geteilte Locke auf die linke Schulter. An den Ellbogen senken sich die Arme. Vier Finger sind zusammen, der Daumen ist nach oben gerichtet. Von den Hüften bis zu den Knien reicht ein faltenreicher Schurz. Die Füße stehen nebeneinander, also mit zwei Nägeln durchbohrt. — Der sonstige Schmuck des Deckels hat aus Stiften bestanden, die entsprechend dem Kruzifix rosettenartig gruppiert sind.

Von diesem Einband ist nur der hintere Deckel erhalten, während der vordere abhanden gekommen ist. Infolge dessen

¹ Die phototypische Abbildung der Deckelinschrift findet man bei Marr, Грузинскія приписки греческаго Евангелія. Bulletin de l'Académie Impériale des Sciences, Petersburg 1911, S. 239, Tafel 6.

lockerte sich die Heftung des ersten Teiles der Handschrift. Willkürlich wurden dann die losen Hefte wieder befestigt. Bartholomée fiel die Beischrift Bl 73 v ins Auge (S. 509); somit bildete dieses Blatt damals den Anfang und war zudem umgekehrt angeheftet. Zu Brossets¹ Zeiten begann die Handschrift mit Bl 43 r—50, es folgten 27—34, 11—17, 3—10, 18—26, 35—41, 51—249. Ohne Rücksicht auf die natürliche Reihenfolge hatte Graf Panin die Blätter numerirt². Im Jahr 1902 wurden die löse in der Handschrift liegenden Bl 1 und 2 als erste angeheftet³. Oktober 1910 erhielten in der Bibliothek der Akademie der Wissenschaften zu Petersburg die Blätter ihre ursprüngliche Reihenfolge 1—249.

*   *   *

Gleichzeitig mit der Handschrift werden auch andere griechische kirchliche Gegenstände nach Swanetien gerettet worden sein. Eine Spur des Zusammenhanges lässt sich verfolgen. Kleinasien ist durch dogmengeschichtliche Kämpfe tief erschüttert worden. Dadurch wurde das griechische Ohr für das genaue Unterscheiden der Ausdrücke geschärft. Die abweichende Lesart der Handschrift in Matth. 1, 16, die Joseph eine ganz eigenartige Stellung dem Herrn gegenüber einräumt, konnte dann nicht unbemerkt bleiben. Ein griechischer Meister kultischer Gegenstände, vielleicht ein Mönch, hat diesen Gedanken aufgegriffen und ihn bei der Darstellung Josephs verwertet. Das hat bei der Herstellung des Heiligenschreines in der Kirche zu Sakhundari in Swanetien nachgewirkt. Der Schrein ist mit grusinischen Inschriften versehen, doch haben

¹ Brosset, Note sur un manuscrit grec . . . S. 270.

² Brosset, S. 270.

³ Leider ist mein Vorschlag, dieses zerrissene, in Splitter zerbröckelnde Blatt zwischen Glasplatten zu fassen, nicht erfüllt worden, so dass die ersten Zeilen abgebröckelt sind. Zum Glück hatte mein Bruder, Johannes Beermann, von diesem Blatt eine Liebhaberaufnahme gemacht, nach welcher die für Textkritik einzigartige Stelle wiederhergestellt werden kann.

zwei Gestalten griechische Umschriften: Michael: AIC MIX, „der heilige Michael“, und Joseph: IOCF ΠP KOY „Joseph der Vater des Herrn“⁴. Entweder ist der Schrein nach einem griechischen Muster angefertigt, oder die Darstellung von Joseph und Michael ist von einem alten griechischen Schrein herübergenommen.

Anhang.

Während des Druckes hat Nikolai Marr „die grusinischen Beischriften des griechischen Evangeliums aus Koridia“ in dem Bulletin de l'Académie Impériale des Sciences de St.-Pétersbourg. VI Série, 1 Mars 1911, S. 211—240 veröffentlicht. Die Beischriften sind auch phototypisch wiedergegeben. Da Marr in einigen Entzifferungen von dem abweicht, was er, und daher wir, früher angenommen hat, so fügen wir die Abweichungen als Ergänzung bei. In den Klammern ist die Seitenzahl des Bulletin angegeben.

S. 529: (234. 235) Marr streicht den Grossmartyrer Chrysostomus und stellt die Reihenfolge der Sätze um; wenn man die Zeilen des zweiten Abschnitts mit Zahlen versieht, so müsste man lesen: 8—10. 5—7. 4. 1—3.

S. 531: (223. 224. Taf. I) 11. Zeile: statt ‚Kuropalat‘ lies: König der Könige; 12. Zeile: statt, ‚auf Befehl‘, lies: des griechischen; 30. Zeile statt ‚dessen‘ lies: ‚Nestorius‘; 33. Zeile statt ‚jüdische, lies: ‚gar keine‘. Der griechische König Georg sei der Kaiser Georg von Trapezunt (1266—1280) und David entweder David V von Grusien (1243—1269) oder David IV Narin von Imeretien (1259—1293). Durch das Wort ‚griechische‘ gewinnt Marr eine Zeitbestimmung, die von der unsrigen abweicht. Aus seinen einleitenden Worten ist das Bestreben ersichtlich, für die grusinischen Beischriften eine spätere

¹ Brosset, Études sur le monuments géorgiens photographiés par M. Jermakof, et sur leur inscriptions. Mélanges Asiatiques tirés du Bulletin de l'Académie Impériale des Sciences, St. Petersburg 1869, S. 474, Nr 188. Brosset hielt sich verpflichtet zum Ausdruck „Joseph der Vater des Herrn“ ein Ausrufungszeichen hinzu zu setzen.

Datirung nachzuweisen. Den Schlüssel für die Datirung bietet die Beziehung der 21 grusinischen zur 5. griechischen Beischrift, siehe oben, S. 545. 556. 557.

So sehen wir uns nicht gezwungen unsren geschichtlichen Nachweis aufzugeben, zumal das Wort ‚griechische‘ bei früheren Lesungen nicht gefunden wurde.

Ferner liegt bei den in den Beischriften erwähnten Gliedern der Eristawenfamilie gewiss mehr als bloss zufälliger Gleichklang der Namen vor, wenn dieselben auch in der Geschichte in gleicher Aufeinanderfolge vorkommen.

S. 537: (226) Zeile 15 statt ‚seiner‘ lies ‚meiner‘; Zeile 16: füge hinzu: . . . in (der Kirche) der Muttergottes . . .

S. 538. 539: Beischrift 9 (228): der Sinn bleibt derselbe.

S. 540: (231. 232) Zeile 9 der Name Chuzessisschwili wird als ‚Sohn des Priesters‘ aufgelöst.

S. 541: (233) Zeile 10 statt ‚nachdem‘, lies: als ich vordem in die Notlage kam‘ und euch. Zeile 17; füge hinzu, und es sei auch das Teil seiner Seele mit den Lästerern der Mutter Gottes, er sei verflucht durch die Rechte des Bischofs und das Kreuz des Priesters‘.

S. 542: (229. 230) Zeile 8 statt ‚die Waldungen waren gefällt‘, liest Marr jetzt: das Blatt [der Urkunde] war ausgeschnitten‘, und Zeile 10 statt ‚das Abholzen des Waldes‘ liest er: ‚das Ausschneiden des Blattes‘. Zeile 16 statt ‚schenkte ich‘ liest er: ‚waren geschenkt‘.

S. 543: (230) Zeile 3: streicht er: ‚Eghi‘.

S. 543: (231) Zeile 15 vor in setzt er: ‚die Hälfte‘, Zeile 19 nach Koridethi setzt er: ‚Thaddaeus‘ und statt ‚und Nadirberi‘ liest er: ‚der Älteste Nadir‘.

S. 544: (236) Zeile 12 statt ‚82 Drachmen‘ liest er: ‚32 Denar‘.

S. 545: (236) Zeile 15 ergänzt er den Namen Teios zu Timotheus.

Bl 249 v: (237) Zeile 2 ergänzt er: ‚pflanzte einen Weinberg, (wenn) es (Gott) genehm ist, werde ich ihn teilen. Zeile 5 statt ‚11 Asser‘ liest er: ‚10,000 Drachmen. Weder mein Verwandter, noch mein Sohn . . . auf die Bitte meines Bruders . . . als Anteil erhaltenes . . . der (Bruderschaft) der Kathedrale . . . schrieb ich Stephan aus Dolis-Chana‘.

S. 583: Oscar von Lemm hat nunmehr in dem Bulletin

der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften seine Bemerkungen zu dem oben S. 583 erwähnten koptischen Wort veröffentlicht¹. Er hat schon vor zwölf Jahren darauf hingewiesen, dass die Kopten gut unterrichtet waren über Georgien und die Georgier², und er findet in diesem koptischen Wort mitten in einem grusinischen Text eine Bestätigung dafür.

¹ Lemm, **ⲉⲙⲓⲛⲉ** in einem grusinischen Texte. Bulletin de l'Académie . . . St. Petersburg 1911, Bd. 5, Nr. 6, vom 1. März, S. 458. 459; Lemm hat diese Reihe von seinen Arbeiten in einem Band zusammengefasst: Koptische Miscellen. I. I—C (1907—1911), St. Petersburg 1911.

² Lemm, Zur Geschichte der Bekehrung der Iberer zum Christentum. Kleine koptische Studien. LX, im Bulletin de l'Académie, Bd. 10, 1899, S. 403 ff., und in Iberica, in Mémoires de la Classe histor.-philol. VIII. série, Bd. 7, Nr. 6, 1906.

III.

BESCHREIBUNG DER HANDSCHRIFT

VON

CASPAR RENÉ GREGORY

I.

Äusseres.

Damit diejenigen, die Handschriften kennen, zu jeder Zeit rasch einen Überblick über einige Punkte erlangen können, gebe ich zuerst eine kurze Zusammenfassung.

7.—9. Jahrhundert, $29 \times 24,1$ Zentimeter, Pergament, Grossschrift, 249 Blätter, 2 Spalten (23×8 ; 2 Sp = 17,5 in Breite), 25—31 Zeilen; die grossen Buchstaben Tinte, die grössten Tinte oder Farbe, rot, grün; Pergament schlecht, grob, dick; Tinte schwarzbraun mit Neigung zum Grün im Durchscheinen; Buchstaben, 003, 004, 005 hoch; die Blätter der Hefte sind unregelmässig und technisch meist falsch zusammengestellt; die Linien sind falsch und zwar auf mehrere Doppelblätter auf einmal gezogen; gelegentliche liturgische Angaben mit Anfang; Abschnitte; hier und dort Kanones:

Vier Evangelien; Mt 1,1—9 und 1,21—44 (7) (10) (11) und 4,17—5,4 fehlt. Soweit der Text von dem landläufigen stärker abweicht, zeigt er die Eigenschaften des Überarbeiteten Texts, den man bislang unrichtiger Weise „westlich“ genannt hat.

Das Pergament.

Das Pergament dieser Handschrift ist von grober Beschaffenheit. Ohne Zweifel ist er meistens aus Schaffellen und und Ziegenfellen bereitet. Man erkennt daran, dass die Hersteller davon wenig geübt waren. Der Umstand, dass manches recht fehlerhafte Stück gebraucht wird, macht es wahrscheinlich, dass die Felle verhältnismässig selten und teuer waren. Löcher sind häufig zu sehen. Auch finden wir viele von den blasenartigen dünnen Stellen, die, wenn ich recht erinnere, von Fettdrüsen herkommen. Häufig sind Löcher oder Risse zugenäht worden, und die grobe Art der Nähte weist auf

Leute hin, die nicht daran gewöhnt waren, feines Pergament zu benutzen. Alles ist bauerlich und hausbacken.

Die Dicke des Blatts schwankt zwischen etwa zehn und fünfundfünfzig Hundertstel eines Millimeters. Beermann mass ein Blatt aus jedem Doppelblatt am Seitenrand in Mittelhöhe. Es genügt dies um eine Ahnung von den Massen zu geben.

	Millim.		Millim.
1. Heft, Bl	1 0,2	9. Heft, Bl	59 0,2
2. Heft, Bl	3 0,3		60 0,34
	4 0,18		61 0,10
	5 0,23		62 0,29
	6 0,32	10. Heft, Bl	67 0,25
3. Heft, Bl	11 0,19		68 0,12
	12 0,25		69 0,26
	13 0,21		70 0,2
	14 0,19		71 0,24
4. Heft, Bl	19 0,25		73 0,12
	20 0,32	dieses Blatt konnte in	
	21 0,22	der Mitte gemessen	
	22 0,23	werden, da ein Viertel	
5. Heft, Bl	27 0,1	abgeschnitten ist	
	28 0,2	11. Heft, Bl	75 0,2
	29 0,16	an einer zerrisse-	
	30 0,14	nen Stelle	0,1
	31 0,18		76 0,1
6. Heft, Bl	35 0,22		77 0,15
	36 0,27		78 0,24
	37 0,3		79 0,21
	38 0,2		81 0,12
7. Heft, Bl	43 0,4		82 0,24
	44 0,27	12. Heft, Bl	83 0,16
	45 0,25		84 0,15
	47 0,55		85 0,17
	48 0,24		86 0,29
	49 0,28	13. Heft, Bl	91 0,25
8. Heft, Bl	51 0,15		92 0,15
	52 0,3		93 0,19
	53 0,25		94 0,25
	54 0,19		98 0,19

	Millim.		Millim.
14. Heft, Bl	99 0,29	22. Heft, Bl	162 0,2
	100 0,21		163 0,23
	101 0,18		164 0,3
	103 0,22		165 0,3
	104 0,14	23. Heft, Bl	170 0,25
15. Heft, Bl	106 0,17		171 0,22
	107 0,17		172 0,21
	108 0,18		173 0,24
	109 0,17	24. Heft, Bl	179 0,38
	111 0,18		180 0,29
16. Heft, Bl	115 0,1		181 0,31
	116 0,14		182 0,18
	117 0,16		183 0,14
	118 0,21		184 0,15
17. Heft, Bl	124 0,23	25. Heft, Bl	187 0,22
	125 0,2		188 0,2
	126 0,3		189 0,1
	127 0,24		190 0,33
18. Heft, Bl	132 0,19	26. Heft, Bl	195 0,22
	133 0,24		196 0,18
	134 0,36		197 0,15
	135 0,25		198 0,24
19. Heft, Bl	140 0,29	27. Heft, Bl	203 0,2
	141 0,3		204 0,19
	142 0,3		205 0,15
	143 0,35		206 0,29
	144 0,34	28. Heft, Bl	211 0,21
	147 0,2		212 0,2
20. Heft, Bl	148 0,2		213 0,27
	149 0,26		214 0,35
	150 0,22	29. Heft, Bl	219 0,16
	151 0,3		220 0,17
21. Heft, Bl	156 0,26		221 0,15
am unteren Rand	0,4		222 0,31
	157 0,25	30. Heft, Bl	227 0,31
	158 0,17		228 0,15
	161		229 0,12
am unteren Rand	0,39		230 0,15
Die Koridethi Evangelien.			38

30. Heft, Bl 231	0,16	242	0,45
31. Heft, Bl 237	0,15	243	0,51
238	0,3	am unteren Rand	0,4
239	0,19	247	0,31
240	0,18	32. Heft, Bl 248	0,44
241	0,16	249	0,44

Aus diesen 145 Messungen, weisen 92 Blätter zwanzig Hundertstel eines Millimeters oder mehr auf, und nur 24 Blätter fünfzehn Hundertstel oder weniger. Fünfzehn Hundertstel sind ein leidlich dünnes Pergament. Die grosse Unregelmäßigkeit in der Dicke ist selbstverständlich an und für sich einerseits ein Zeichen der Unkenntnisse der Anfertiger, und andererseits ein Zeichen, dass sie wenige junge Tiere zur Verfügung hatten, oder sogar nicht wussten, dass die Häute der jungen Tiere dünnes Pergament liefern.

Diese Handschrift ist somit, wegen der schlechten Art des Pergaments, die bisweilen kaum das Daraufschreiben zulässt, und wegen der schlechten Verfassung des Pergaments mit Falten und Rissen und Nähten und Löchern, von dem Schicksal nicht günstig behandelt worden. Wir werden sehen, wenn wir uns zu der Schrift wenden, dass dies für die Schriftzüge bisweilen unvorteilhaft gewesen ist.

Die Hefte.

Um eine deutliche Vorstellung der zweiunddreissig mit grossen Buchstaben bezeichneten Hefte zu bieten, gebe ich verschiedene Bilder davon, und zwar zuerst eine einfache Aufzählung ihrer Blätter. Dabei ist zu bemerken, dass wie bei guten griechischen Handschriften so auch in dieser Handschrift die Einheit das Heft von vier Doppelblättern oder acht Blättern ist. Links stehen die Blätterzahlen. Darauf folgt die griechische Heftzahl, und dann das, was in den Fällen zu sagen ist, wo die acht Blätter des Hefts zum Teil fehlen oder Zusätze erhalten haben.

- Bl 1 und 2: A': 1. 3. 4. 5. 6. 8 fehlen, nur 2 und 7 sind übrig
 „ 3—98: B'—II'
 „ 99—105: IΔ': 3 fehlt; Text vollständig
 „ 106—114: IE': 9 Blätter, da ein Blatt von erster Hand nach Blatt 5 eingefügt ist

- Bl 115—123: Iç': 9 Blätter; ein Blatt nach Blatt 5 eingefügt
 „ 124—155: IZ'—K'
 „ 156—161: KA': 6 Blätter; es fehlt nichts
 „ 162—169: KB'
 „ 170—178: KI': 9 Blätter; ein Blatt nach Blatt 5 eingefügt
 „ 179—226: KΔ'—KΘ'
 „ 227—236: Λ': 10 Blätter
 „ 237—247: ΛΑ': 11 Blätter; das erste Blatt ist angefügt
 „ 248. 249: ΛΒ': 2 Einzelblätter.

Daraus ist ersichtlich, dass der Zustand der Handschrift ein verhältnismässig guter ist. Aus diesen zweiunddreissig Heften des ursprünglichen Texts der Vier Evangelien fehlen nur sechs Blätter, die Blätter 1. 3. 4. 5. 6. und 8.

Die Frage entsteht, ob wir meinen sollten, dass die Handschrift wie ursprünglich hergestellt nur noch diese sechs Blätter enthielt. Anders gesagt, ist es wahrscheinlich, dass die Handschrift nur die Vier Evangelien bot? Nichts in den heute vorhandenen Blättern antwortet deutlich auf diese Frage, so dass wir auf Vermutungen verwiesen sind.

Wenn wir andere Handschriften zum Vergleich in Betracht ziehen, finden wir es möglich, dass vor dem ersten Textheft ein oder zwei Hefte gestanden haben, die etwa den Brief des Eusebius an Karpianus und Eusebs Kanones oder Listen für die Harmonie der Vier Evangelien boten. Das fehlende erste Blatt des ersten Hefts würde mehr Raum geboten haben, als die ersten Verse des Matthäus brauchten. Dort kann die Kapitelliste für Matthäus gestanden haben, um der Liste für Markus, siehe oben Bl 73 r, der angefangenen Liste für Lukas, oben Bl 122 r b, und der Liste für Johannes, oben Bl 197 v a, zu entsprechen. Das alles, und auch unter Umständen die vier Vorworte zu den Vier Evangelien, kann vorn gestanden haben. Wir wissen es aber nicht.

Was das Ende angeht, so wäre es denkbar, dass auf den Schluss des Johannes eine Liste der Lesestücke, ein Synaxarion und ein Menologion folgte. Die Tatsache, dass die zwei Blätter, die den Schluss des Johannes enthalten, Einzelblätter sind, lässt uns denken, dass der Schreiber irgend etwas noch beifügen wollte. Denn sonst würde er vermutlich ein Doppelblatt benutzt haben. Doch ist diese Folgerung keine zwingende.

Er kann gerade zwei Einzelblätter zur Verfügung gehabt und sie deswegen verwendet haben. Andererseits weist der Umstand, dass die letzte Seite leer ist, eher darauf, dass nichts folgte. Das ist aber ebenfalls nicht zwingend, denn es gibt eine leere Seite nach Matthäus und eine leere Spalte nach Lukas. Weiteres ist nicht zu sagen. Wir sehen keine sicheren Andeutungen, dass die Handschrift mit Bildern geschmückt gewesen ist.

Das ist also das Eine. So verhält es sich mit dem Blattbestand dieser Handschrift.

Ehe wir aber die Besprechung der Hefte verlassen, müssen wir auf die Zusammenstellung der einzelnen Hefte zurückkommen. Vor etwa dreissig Jahren entdeckte ich, dass gute griechische Handschriften die Blätter der Hefte in einer bestimmten, aus ästhetischen Gründen empfehlungswerten Weise anordneten. Nach diesem Gesetz muss jedes Heft mit einer Fleischseite anfangen und enden und die vierte, fünfte, achte, neunte, zwölfte, dreizehnte Seite muss auch eine Fleischseite sein. Aus der Natur des Pergamentblatts folgt dann, dass die übrigen Seiten Haarseiten oder nach dem Kunstaussdruck der Fabrikanten Narbenseiten sind. Wie steht es mit der Kori-dethi Handschrift? Beachtet sie die griechische Überlieferung oder nicht?

Sie beachtet die Sitte nicht. Ferner aber zeigt sie durch die Weise, auf die die Hefte zusammengestellt sind, dass der Hersteller der Hefte überhaupt keine Regel kannte. Augenscheinlich ist er in dieser Hinsicht nicht soweit unterrichtet, dass er sich darüber Gedanken gemacht hat. Kein einziges Heft in der Handschrift ist ganz richtig gebaut, obschon der Hersteller viermal aus den ein[zwei]unddreissig bald daran war, ein Heft richtig zu haben. In dem ersten Heft ist natürlich nur das eine Doppelblatt zu bestimmen.

A': Bl 2 und 7: dieses Doppelblatt ist technisch falsch, denn 2 r ist glatt, 2 v rauh, und 7 r rauh, 7 v glatt.

B': bloss das Mittel-Doppelblatt ist falsch gelegt.

Γ'.Δ'.Ε': die rauhe oder Haarseite ist die erste Seite und danach wechseln die Seiten ab, sodass sie jedesmal für eine griechische Handschrift falsch sind. Für eine lateinische Handschrift wäre dies richtig.

ζ': die zwei ersten und zwei letzten Blätter sind richtig,
Blatt 3—6 falsch.

Z': wie Γ'.

H': wie ζ'.

Θ': ganz verkehrt: Bl 1 fängt mit rauher Seite an, ebenso
zwei und drei; Bl 4 fängt glatt an.

I': wie Γ'.

IA': wie B'.

IB': wie Γ'.

II': nur das erste und letzte Blatt falsch.

IA': wie Θ', aber Bl 3 ausgeschnitten.

IΣ': die Blätter fangen glatt, glatt, rauh, glatt an, aber es
gibt neun Bl.

IZ': wie B'.

IH'.IΘ': wie Γ'.

K': wie B'.

KA': rauh, rauh, glatt.

KB': wie ζ'.

KΓ': wie Γ', aber neun Blatt.

KΔ'—KΘ': glatt, glatt, glatt, glatt.

Λ': wie KΔ' und noch: glatt dazu, also 10 Blätter.

ΛB': glatt, rauh, also soweit ganz richtig.

Die Hefte sind in noch einer Hinsicht zu prüfen. Es ist nicht eine völlig allgemeine Regel, doch besteht eine Neigung in griechischen Evangelienhandschriften, jedes Evangelium mit einem neuen Heft anfangen zu lassen. Nun finden wir hier, dass Markus mit dem letzten Blatt von Heft zehn anfängt, dass Lukas mit dem vorletzten Blatt vom sechzehnten Heft anfängt, und dass Johannes mit dem vierten Blatt vom sechs- und zwanzigsten Heft anfängt. Es ist hier also keine Neigung vorhanden, ein Evangelium mit einem neuen Heft anfangen zu lassen. Wie nachlässig der Schreiber die Anfänge der Evangelien beachtete, geht daraus hervor, dass während Johannes wenigstens nach einer leeren Spalte mit einer neuen Seite, und Markus sogar nach einer leeren Seite mit einer neuen Seite anfängt, Lukas keine neue Seite, nicht einmal eine neue Spalte ziert, und dass vorher kaum ein paar leeren Zeilen als Vorbote eines neuen Evangeliums dienen. Dabei passiert

dann, dass von den vielen Kapiteln des Lukas nur neun in der Kapitelliste stehen, siehe oben Blatt 122 r.

Wie so häufig vorkommt, sind auch in dieser Handschrift die Nummern für die Hefte, die oben rechts auf dem Rekto des ersten Blatts eines jeden Hefts standen, mehrfach zum Teil durch den Buchbinder abgeschnitten. Wir finden Bl 19 Δ' , 27 E' , 35 ζ' aber das rechte Stück ist weg, 59 Θ' , 67 I' , 75 eine Spur vom I in IA' , 83 IB' , 91 Π' , 99 IA' , 106 IE' 115 $I\zeta'$, 124 IZ' , 132 von IH' verbleibt I und der linke Teil von H, 140 IO' , 148 K' , 156 KA' , 170 $K\Delta'$, 187 eine Spur vom K in KE' , 195 nur K von $K\zeta'$, 203 KZ' , 211 von KH' bleibt nur noch K, und 219 ebenfalls nur noch K von KO' .

Das wird für die Hefte genügen. Der Leser wird sie sich vorstellen können.

Die Linien.

Nach den Regeln für gute griechische Handschriften sind die Linien für die Schrift auf die rauhe Haarseite eines jeden Doppelblatts einzeln, und zwar über die zwei Seiten weg zu ziehen, einzuritzen. Diese peinlich genaue Regel wird nicht selten von den Herstellern der Handschriften vernachlässigt, einerseits aus Faulheit, weil die Regel viel Mühe macht, andererseits aus Schlaueit, da die Vernachlässigung dieser Regel dem Nichtkenner weniger auffällt.

Bei den Linien wiederholen sich die schon bemerkten Zeichen der Unkenntnis des Technischen, der Technik der Herstellung von Handschriften. Solche Linien werden in der Regel an einem Lineal gezogen, der durch Punkte rechts und links von den zwei Seiten gerichtet wird. Die Punkte müssen mit dem Zirkel sorgfältig und gleichmässig abgesteckt werden. In dieser Handschrift aber sind die abgesteckten Punkte nicht Punkte sondern senkrechte Schnitte. Natürlich ist es dann kaum möglich die Linien gut zu ziehen. Sodann sind die Linien auf mehrere Blätter zu gleicher Zeit und zwar von der Mitte gegen den Rand zu, nach rechts gezogen, siehe Heft E' , Bl 27—34. In Heft ζ' , Bl 8 haben wir einige nachgezogenen Linien. In Heft IB' finden wir die Doppelblätter linirt von aussen und zwar zweimal, weil die Linien das erste Mal zu schlecht waren, siehe auch Heft $I\zeta'$. Dann und wann, zum

Beispiel in Heft Z'. H' gibt es weite Linien, die nur zum Teil oder gar nicht mit der Schrift zusammenlaufen, siehe Bl 51 r mit acht solchen Linien und Bl 44 r mit 11 solchen Linien. Es ist aus diesen wenigen Angaben klar, dass Einer, der gute Handschriften kennt, die Linien dieser Handschrift nur mit Widerwillen betrachten kann.

Die Tinte.

Auf Wunsch Beermanns untersuchte Magister Otten die Tinte und fand, dass sie Gallapfeltinte ist, der Saft von Galläpfeln mit Eisenvitriol verbunden. An einigen Stellen ist die Tinte mit Russ gemischt. Verschiedene der Beischriften sind mit schwarzer Tusche geschrieben.

Die Farbe der Tinte würde man im allgemeinen schwarzbraun nennen. Das Dunkle aber, das sogenannte Schwarz muss grüne Bestandteile haben, weil die Tinte beim Durchscheinen durch das Pergament eine grüne Schattirung zeigt, siehe Bl 8 r. Die Tiefe der Farbe wechselt. Man sieht deutlich, wo der Schreiber mehr Wasser der Tinte zusetzte oder frische Tinte machte.

Bei den verschiedenen Händen kommen auch recht helle, blass braune oder blass braungelbe Buchstaben zum Vorschein. Nicht selten scheinen solche blasse Buchstaben von Händen, die sonst dunkel schreiben, herzurühren. Vielleicht hat man, weiter schreitend, die einzelnen Striche und Buchstaben mit Sand gelöscht, und auf diese Weise ihrer Farbe beraubt. Es ist nicht ausgeschlossen, dass dies auch bei der ersten Hand vorgekommen ist.

Eine Hand, die nachher als c bezeichnet wird, benutzte eine grüne Tinte, die aber keine Säure enthält und abwaschbar ist.

Die rote Farbe ist weder Mennig noch Zinnober sondern ein Pflanzenrot.

Die Schrift.

Eine allgemeine Eigentümlichkeit der Schrift liegt in dem Umstand, dass der Schreiber immer wieder neu ansetzte und grössere Buchstaben schrieb. Dann aber wurde die Schrift

nach und nach kleiner und kleiner. So ging es weiter eine halbe Spalte oder anderthalb Spalten und darauf folgte ein neuer Ansatz. Es wäre möglich, dass der Schreiber immer wieder versuchte, die Grösse der Schrift in der Vorlage als Muster zu benutzen und im Eifer der Arbeit die Sache vergass. Aus diesem Grund schwankt die Grösse der Schrift. Das Meiste ist wol zwischen .003 und .005, das heisst zwischen drei und fünf Millimeter hoch.

Die verschiedenen Hände sind soweit einander ähnlich, dass ich sie kurz charakterisiren werde, ehe ich zu der Beschreibung der Schrift übergehe. Ich bin geneigt, alles in allem sieben Hände in dieser Handschrift zu erkennen, und zwar den ersten Schreiber und sechs spätere. Sieben spätere wären zu nennen, wenn ich nicht den ersten von den sechs mit dem Rubrikator verbände. Von diesen sieben Händen ist der erste Schreiber selbstverständlich die wichtigste und der Rubrikator oder der erste von den sechs späteren Schreibern ist die nächstbedeutende Hand. Manchmal ist es nicht möglich mit Sicherheit zu bestimmen, welche von diesen zwei Händen einen Buchstaben beigefügt hat. Gehen wir aber genauer vor und lassen wir den ersten Schreiber bei Seite. Er kommt daran bei der allgemeinen Beschreibung der Schrift

Die Hand a.

Diese Hand **a** korrigirt den Text in einer ähnlichen Schrift aber gewöhnlich mit blasser Tinte, wobei an das oben bei Erwähnung der Tinte besagte zu erinnern ist. Wenn ich nicht irre, sind ihr die meisten der vielen Omega zuzuschreiben, die für Omikron stehen sollten, und die oberhalb der Omikron geschrieben sind. Der Grund warum ich den Rubrikator mit **a** verbinde, liegt in dem von ihm geschriebenen roten Omega Bl 16 recto Sp b in der Aufschrift über dem letzten o in *αποστολον*. Damit ist auch Bl 23 v b oben und v b 19 zu vergleichen. Die letztgenannte Zeile bietet zwei obengeschriebene Omega.

Sehr häufig hat diese Hand **a** statt Epsilon den Diphthong *αι* korrigirt. Dabei scheint der Betreffende häufig als Zeichen des Tadels für das falsche Epsilon einen Strich, einen ziemlich

wagrechten Strich mit einem dicken Ende links unten wie einen altmodischen Spiritus, darüber gesetzt zu haben, ehe er den Diphthong hinschrieb. Dafür siehe Bl 14 va Z 15 und Bl 16 vb 25.

Wenn man Bl 4 ra Z 21 und Bl 5 va Z 5 und Bl 7 ra Z 20 scharf ansieht, wird man glaube ich erkennen, dass diese Hand eine Neigung hat, der Schrift einen gewissen Schwung zu geben. Der senkrechte Strich des Iota zum Beispiel erhält eine leise Doppelbiegung. Oben links schwingt er nach rechts und dann in der Mitte nach unten und links sowie unten nach rechts. Dieser Duktus oder Führung der Feder und des Strichs zeigt sich auch häufig in dem Omega, das oben geschrieben ist, vergleiche Bl 4 va Z 22. Man vergleiche auch folgende Stellen auf den ersten fünfundzwanzig Blättern, wobei die zweifelhaften mit einem Fragezeichen versehen sind: 4 vb 19. 20; — 5 rb 6; — 6 ra 5. vb 19; — 8 ra 11; — 8 vb 12; — 9 ra 12 ω. b 11 (?). 18; — 10 rb 8; — 12 ra 24. b 14 (?). vb 5; — 13 ra 17. vb 21; — 14 va 9; — 16 ra 16. 28; — 17 va 19; — 18 va 15. 22; — 20 ra 11. b 7 (?); — 21 rb 10. vb 1. 27; — 22 rb 21. 24. va 12; — 23 ra 5. 20. b 5. va 22. b 5. 19; — 24 ra 1. va 27; — 25 va 18. b 9. So viel für die Hand a.

Die Hand b.

Die dritte Hand, die diese Handschrift bearbeitet hat, nennen wir **b**. Diese Hand setzt einen blassen Strich wie einen Akutakzent über itazistische oder ähnliche Fehler, die der Aussprache zuzuschreiben sind. Nicht, dass alle solche Fehler so gerügt werden. Bisweilen nimmt dieser Strich ungefähr die Form eines länglichen Spiritus, nach Art von dem unter der Hand **a** erwähnten.

Für diese Hand vergleiche Bl 5 vb 3, wo der Strich über H' darauf hinweist, dass dies wirklich Iota sein sollte; Bl 15 rb 23 steht der Strich über α, das durch das folgende ε ersetzt ist. Ferner ist zu vergleichen Bl 16 vb 25; — 18 vb 1; — 19 ra 17; — 20 ra 19; — 21 va 4; — 23 va 17; — 24 ra 9 (?). va 11; — 25 ra 18. Um diesen Strich vom wirklichen Akutakzent zu unterscheiden, haben wir ihn in dem Druck als einen kurzen senkrechten Strich wiedergegeben. Wenn ich nicht irre, korrigirt diese selbe Hand einige Stellen

in ziemlich blasser nicht ganz gut geformter Schrift: Bl 2 r a 5; — 8 v b 20; — 11 r a 15; — 14 r a 20; — 22 r b 20 ριζ (?); — 23 v a 7 (?); — 24 r a 9; — 25 v b 16 ρλδ. Es ist möglich, dass sie viele der späteren Punkte gesetzt hat, wie zum Beispiel Bl 11 r b 20.

Dieser Hand möchte ich eine einzelne sehr häufig wiederkehrende Verbesserung zuschreiben. Sobald ein im Buchstabiren schlecht beschlagener Schreiber eine Handschrift abschreibt, dürfen wir mit Sicherheit erwarten, dass er Omikron und Omega vertauscht. Dabei glaube ich, dass Omikron, indem es sowol leichter zu schreiben als auch als einfaches O näher liegend ist, häufiger für Omega als Omega für Omikron angewendet wird. Wir finden demgemäss in dieser Handschrift unzählige Male ein Omikron statt eines Omega. In sehr vielen Fällen hat dann der erste Schreiber oder eine spätere Hand, und ich glaube es war häufig diese Hand **b**, in das Omikron unten in der Mitte einen kurzen Strich eingefügt, durch den für ein Auge, das etwas Einbildung und Fantasie zur Apperzeption mitbringt, das Omikron das Aussehen eines werdenden Omegas annimmt; dazu ist Bl 19 v a 15 der letzte Buchstabe zu vergleichen. In dem Text haben wir diese Änderung nicht angegeben, sondern sie für die genauere Beschreibung aufgehoben. Es ist zwar der Fall dass ich sie meistens der ersten Hand zuweise. Das ist aber, weil ich bei der Unsicherheit der Bestimmung über einen einzelnen kurzen Strich, dem ersten Schreiber so weit wie möglich die Einsicht beimessen möchte, seine Fehler zu verbessern.

Die Hand c.

Die Hand **c** ist die Benennung für jemand, der mit grüner Tinte den Vers Matt 18,11 Bl 39 r b Z 3 und Z 28. 29, und Bl 213 r a 6 τοῦ ζῶντος schrieb. Ähnlich wie diese Schrift im allgemeinen der der anderen Hände ist, so hat sie doch die Eigentümlichkeit, dass sie die engeren Formen der Buchstaben εθος benutzt. Sie ist schwerlich viel jünger als die erste Hand.

Die Hand d.

Der Hand **d** schreibe ich einige noch spätere blässere gelegentliche Verbesserungen zu, wie zum Beispiel Bl 39 v b 10

das o oben, Bl 43 v b 17, das o oben Bl 95 r a 8 (das ι daneben ist aus erster Hand), ein μ oben Bl 98 r a 12, Bl 190 r b 27 o oben, Bl 217 v a 22 α^ε, Bl 223 v a 7 η, Bl 227 r a 11, Bl 233 r a 16.

Die Hand e.

Für die Hand e habe ich mit einigem Zögern die sechste Kapitel-Aufschrift in roter Tinte Bl 11 r b oben bestimmt, wozu vielleicht einige spätere Kapitel-Aufschriften kommen. Doch bin ich nicht sicher, dass diese alle nicht mit der Hand b oder der Hand d verbunden werden könnten.

Die Hand f.

Bei der Hand f kommt die Farbe in Betracht. Dieser Hand gehört ein einzelner Buchstabe, und zwar Bl 13 r b oben am Schluss des Kapitels ιβ' das Omega unter dem Omikron. Der Form, dem Duktus nach könnte dieses Omega von der ersten Hand sein, aber das Rot ist mehr ein venezianisches Rot. Doch ist die Änderung der Farbe möglicherweise einem Löschen der Farbe mit Sand oder Asche zuzuschreiben. Ein gelöschtes Rot ändert sich mehr nach dieser Richtung zu.

Aus dieser Aufstellung ist es sofort deutlich, dass nur der Urschreiber nebst den zwei Händen a und b irgend wie häufig in Erwägung kommt.

Das Datum.

Man wird sofort darüber Aufklärung wünschen, wann die verschiedenen Schreiber ihre Tätigkeit ausgeübt haben. Natürlich lässt sich wenig über die Hände d ■ und f sagen. Es ist zu wenig davon. Zur Hand c wäre zu bemerken, dass die schmalen Formen der Buchstaben ε θ ο σ eher spät als zeitig zu setzen wären. Das will sagen, dass diese Formen leicht ins neunte oder zehnte Jahrhundert gehörten. Ich bestehe aber als Paläograph darauf, dass bis jetzt nichts aufgefunden worden ist, was das Vorkommen dieser Formen schon im siebenten oder achten Jahrhundert unmöglich macht. Ähnliche enge, schmale, gepresste Formen kommen schon in den Papyri vor unserer Zeitrechnung, vor Christi Geburt vor.

Zur Hand **b** ist eine Bezeugung unserer Unwissenheit in Bezug auf ihre Zeit das durch die Klugheit Gebotene. Denn ihre Tätigkeit ist grösstenteils in der Ziehung der kurzen, akzentartigen Striche über falsche Buchstaben und in der Einfügung des noch kürzeren aber dickeren Strichs in jenen Omikron zu beobachten, und dabei ist wenig Handhabe für eine Datirung. Die geringere Kunst der wenigen eingesetzten Buchstaben, reicht kaum dazu aus, um das Datum zu bestimmen. Es wäre nicht unmöglich, diese Hand gleich oder bald nach der Herstellung der Urschrift sich zu denken. Eben so möglich wäre es aber, sie zwei oder drei Jahrhunderte später zu setzen.

Wir kommen aber nunmehr zu der Hand **a**, die ich mit dem Rubrikator verbunden habe. Der Unterschied zwischen dieser Hand und der Hand des Urschreibers liegt weniger in der blassen Tinte, von der ich oben sprach, und mehr in der wenn auch nur geringen Neigung dieser Hand, einen künstlerischen Schwung in die Buchstaben zu bringen. Wer er auch gewesen ist, so hat der Schreiber **a** die Feder gern geführt und das darf man von dem ursprünglichen Schreiber nicht sagen. Dass die grösseren Buchstaben keine sehr geschmackvollen Formen aufweisen, liegt, glaube ich, daran, dass ihre Linien fast immer von dem ursprünglichen Schreiber gezogen wurden. Die Farbe mag der Schreiber **a** dann eingetragen haben.

Diese Hand **a** ist als gleichzeitig mit dem Schreiber der Handschrift zu denken. Warum ein anderer Schreiber daran ging, wissen wir nicht. Es ist häufig, vielleicht meistens der Fall bei guten alten Handschriften, dass wir geneigt sind, den Rubrikator zwar für gleichzeitig mit aber doch für verschieden von dem Schreiber der betreffenden Handschrift zu halten. Der Grund dafür mag in der Regel der sein, dass bei dem Vorhandensein mehrerer schreibfähigen Mönche einer sich besonders der mehr künstlichen, farbenbenutzenden Arbeit widmete.

Nun können wir bei der völlig ungeschlachten Art dieser Handschrift durchaus nicht auf den Gedanken kommen, dass an dem Ort ihrer Entstehung die Herstellung von Handschriften eine alltägliche vielgeübte Tätigkeit irgend eines Mönchs,

geschweige einer ganzen Anzahl von Mönchen gewesen ist. Ich bin unter diesen Umständen geneigt, mir die Sache folgendermassen vorzustellen. Wahrscheinlich hat der Vorsteher des Klosters die mühselige lange Aufgabe, die Vier Evangelien abzuschreiben, demjenigen seiner Mönche überlassen, der am ehesten dazu befähigt war. Er der Vorsteher selbst, mag an Bildung und an Geschicklichkeit der Hand und des Auges seinen Untergebenen übertroffen und die geringere Mühe des Rubrizirens und des gelegentlichen Verbesserns auf sich genommen haben. Das ist aber nur Vermutung. Die Möglichkeiten sind vielfach.

Die Urschrift.

Bei der Betrachtung des Urtexts dieser Handschrift wird es nötig sein zu überlegen, ob einer oder ob verschiedene Schreiber die Arbeit besorgt haben, sodann haben wir die Eigentümlichkeiten der Schrift ins Auge zu fassen, und schliesslich müssen wir die Zeit der Herstellung zu bestimmen suchen.

Wenn man die Tafel 2. 3. 4— auch 7.—8. 9 ansieht, und diese mit Tafel 5 und 6 vergleicht, so wäre auch der am wenigsten geübte Handschriftenkenner sofort bereit zu erklären, Tafel 5 müsse von einer eigenen Hand, ebenfalls Tafel 6 von einer dritten Hand herrühren. Es ist nicht nötig zu sagen, dass ich am Anfang so dachte.

Nach reiferer Überlegung bei längerer Beobachtung der Erscheinungen in dieser Handschrift bin ich doch zu der Ansicht gelangt, dass nur ein Schreiber diese Evangelien geschrieben hat.

Es wird aus dem folgenden, meine ich, klar sein, dass die Handschrift in einem fort, auf einmal, und an einem Ort geschrieben wurde, daher erkläre ich die Feststellung von verschiedenen Händen für weniger belangreich. Nun aber zur Darlegung der Gründe, warum ich, trotz der augenscheinlichen auffallenden Verschiedenheiten in der Schrift, die zum Beispiel zwischen Tafel 4 und Tafel 5 vor Augen liegen, zu sagen wage, es kann das ganze Buch von einem Schreiber herrühren. Es wird nötig sein, die Verhältnisse sehr genau auseinanderzusetzen.

Einfluss des Pergaments auf die Schrift.

Bei neunhundertneunundneunzig aus tausend unserer Pergamenthandschriften übt das Pergament so gut wie keinen Einfluss auf eine bald hier bald dort erkennbare abweichende Gestaltung der Schriftzeichen aus. Ist das Pergament weniger fein, so werden die Züge, die Striche auf der Fleischseite feiner und fester, die auf der Haarseite derber und verschwommener sein. Das ist aber etwas, das von Seite zur Seite durch die Handschrift gehen und keine auffallende Verschiedenheit der einen Stelle von der anderen hervorrufen wird.

Hier ist die Sache ganz anders. Denn, um sofort auf den eben erwähnten Nachteil des groben Pergaments einzugehen, es kann hier vorkommen, dass die Oberfläche das Schreiben nur schlecht verträgt. Man braucht bloss Blatt 10 anzusehen, um sich dies vorzustellen. Das Rekto ist die Haarseite und der Schreiber konnte nur mit Mühe und Not darauf schreiben. In der zweiten Spalte, Zeile 14, ging das Schreiben ganz und gar nicht. Wenn man dann die Löcher, sowol die offenen wie auch die zugenähten, und die Falten hinzunimmt, erkennt man, dass unter solchen Umständen die ruhige Fortsetzung einer festen Schriftart mit einem wolgeübten Ductus auch für einen guten Schreiber schwer sein müsste. Unser Schreiber ist aber kein geschickter Künstler.

Einfluss der Vorlage auf die Schrift.

Das Pergament war zu sehen, ist zu sehen, und seine Einwirkung auf das Schreiben und die Schrift ist deutlich erkennbar. Wenn wir aber die Vorlage in Betracht ziehen wollen, so betreten wir das luftige Gelände der Vermutung. Es ist aber unumgänglich nötig zu erwähnen, dass manches, was zur Feststellung einer Schreiberhand mit benutzt werden könnte, durchaus nicht mit Notwendigkeit von den Eigenheiten des Schreibers oder eines Schreibers abhängig zu sein braucht. Denn es kann dies und jenes aus der Vorlage übernommen worden sein. Ich erwähne zweierlei, einmal die schlechte Buchstabirung der Wörter und sodann das Setzen oder Nichtsetzen der Akzente. Wo unsere Handschrift

Schlechtes aufweist, dort mag auch die Vorlage nicht ohne Tadel gewesen sein, mag sie gerade diese Fehler enthalten haben.

Ebenso ist es möglich, dass die Vorlage den Charakter der Schrift im ganzen, aber auch im einzelnen bestimmt hat. Wir finden immer wieder, dass der Schreiber von neuem mit einer grossen Schrift anfängt, und dass er allmählich gewiss unbewusst kleiner und kleiner schreibt. Dann hebt er wieder an. Diese Grösse der Schrift, auf die er zurückkommt, mag, wie schon erwähnt, recht gut die Grösse der Schrift in der Vorlage sein. Auch dürften die Schriftzüge nach denen der Vorlage gestaltet sein. Es wird einleuchten, dass dies bei einem weniger geübten Schreiber um so wahrscheinlicher ist. Ein ungebildeter Schreiber würde nicht sofort an die Abschrift gehen, sondern zuerst, wie ein Schulknabe, sich im Schreiben geübt haben. Dann wird er vor allem geneigt gewesen sein, die Schrift der Vorlage zu seinem Muster zu nehmen. Vorausichtlich ist die Vorlage, wenn nicht die einzige — das ist durchaus möglich, denn wir befinden uns augenscheinlich in einer nichtgriechischen Umgebung — so doch die beste, die schönste Handschrift der Vier Evangelien, die zu erreichen war. Gerade deswegen wird ihre Schrift dann für den weniger geübten Schreiber eher massgebend gewesen sein.

Gegen die Ähnlichkeit mit der Vorlage und für eine Besonderheit der Schriftzüge in dieser Handschrift könnte man die fremde Art des Schreibers anführen. Es könnte sein, dass er bei der Gestaltung der griechischen Buchstaben seine Feder in die Spuren der ihm heimischen Buchstaben gleiten liess, seien das georgische oder grusinische oder armenische oder syrische. In dieser Richtung bin ich völlig unfähig ein Urteil auszusprechen. Nur halte ich das Vorhergesagte für das Wahrscheinlichere. Je fremder ihm das Griechische, um so enger musste sein Anschluss an die Formen der Vorlage sein.

Einfluss der Tinte und der Feder auf die Schrift.

Über die Tinte habe ich schon gesprochen. Hier ist hervorzuheben, dass die Unterschiede in der Tinte, die in vielen Fällen in Handschriften ganz deutlich verschiedene Hände verraten, in dieser Handschrift, soweit ich bis jetzt

gesehen habe, durchaus nicht zu einem solchen Kenntlichmachen der Hände ausreichen. Es wäre zum Beispiel möglich, dass ein eilig Urteilender eine dunkel gefärbte Schrift für unbedingt anderen Ursprungs von einer blassen Schrift erklärte, Aber der eine Schreiber kann Wasser in seine Tinte schütten — das kommt auch heute vor — und er kann die stumpf gewordene Feder spitzen und durch beides die Schrift anders aussehen lassen.

Hieraus erkennt man die Wichtigkeit des früher Gesagten, wo ich auf die blasse Farbe der Tinte bei Korrekturen, Verbesserungen hingewiesen habe. Denn es ist bei diesen zu vermuten, dass der Schreiber, um die Blätter rasch umwenden zu können, das Neuhinzugekommene, das Hinzugeschriebene oder das Abgeänderte, mit Sand bestreute, um es eilig zu trocknen. Natürlich hat der Sand dann die Farbe der Tinte aufgesaugt und sie blass gemacht, gerade wie wir das alle Tage bei dem Gebrauch von Löschpapier sehen. Es gibt peinliche Leute, die es nicht leiden können, ihre Unterschrift mit einem Löschblatt zu trocknen, weil sie kühn im Schwarz erscheinen wollen.

Aus diesen Betrachtungen geht es hervor, dass die Schrift auf Tafel drei und vier und sieben und acht sich durchaus nicht mit der ursprünglich anscheinenden Notwendigkeit von der Schrift auf Tafel fünf unterscheiden muss. Dabei fällt aber dem Leser Tafel sechs ins Auge. Mit Entschiedenheit ruft er aus, dort sei es schlechthin sicher, dass eine andere Hand die Feder geführt habe. Sehen wir zu. Nunmehr haben wir einen neuen Einfluss, die Wirkung eines neuen Faktors bei der Gestaltung der Schrift in Betracht zu ziehen.

Der Einfluss der Raumverhältnisse auf die Schrift.

Wenn ich andeute, dass die Raumverhältnisse die Schrift beeinflussen können, denkt jeder sofort, das sei unmöglich. Das Pergament habe ja eine bestimmte Grösse. Die Seiten sind deswegen allemal gleich lang. Und die Spalten müssen stets die gleiche Breite entfalten können. Das Raumverhältnis ist als Unterscheidungsfaktor ausgeschlossen.

Doch nicht. Denn bei aller Gleichheit der Seiten kommt

für die Frage der Raumverhältnisse der Punkt in Betracht, was man in diesen gleichen Raum hineinbringen will. Will man in den gleichen Raum die gleiche Anzahl von Zeilen, und zwar von Zeilen anbringen, die die gleiche Anzahl von gleich-grossen Buchstaben aufweisen, so gebe ich zu, dass das Raum-verhältnis gleich bleibt.

Nunmehr erkennt der Leser den Unterschied im Raum-verhältnis zwischen Blatt vier Rekto mit drei und zwanzig Zeilen und Blatt 178 Rekto mit dreissig Zeilen oder Blatt 173 Rekto — dies ist Tafel sechs — mit neun und zwanzig Zeilen. Ebenfalls sieht der Leser den Unterschied zwischen Tafel vier und Tafel sechs, was die Zeilenmasse angeht. Denn die Tafel vier hat auf der Zeile bisweilen neun, bisweilen zehn, und zweimal elf Buchstaben. Das ist aber die zweite Spalte, die dort erheblich enger als die erste Spalte ist. Daher muss man zum gedruckten Text Blatt 88 Verso greifen, wo wir finden, dass in der ersten Spalte zwei Zeilen je dreizehn Buchstaben und eine sogar sechzehn Buchstaben enthalten; obwol diese letzte Zeile für die zweite Spalte nur eine Zeile von sieben Buchstaben frei lässt. Aber die sechste Tafel hat — ich bitte zu bemerken, dass wir hier die erste Spalte vor uns haben — nur dreimal so wenig wie dreizehn Buchstaben in einer Zeile. Die Zeile mit nur zehn ist nicht eine volle Zeile. Dazu haben sieben Zeilen vierzehn Buchstaben, sieben Zeilen fünfzehn Buchstaben, zwei Zeilen sechzehn Buchstaben und je eine Zeile achtzehn und neunzehn Buchstaben. Dies ist aber noch zu verschärfen.

Es ist oben darauf aufmerksam gemacht, dass bei Blatt 88 v die zweite Spalte enger als die erste war. Das kommt in der Tat in Handschriften sehr häufig vor. Die zweite Spalte ist eine Art mageres Stiefkind. Bei der sechsten Tafel, wo wir die erste Spalte breit gefunden haben, müssen wir, zur Vervollständigung des Bilds von den Raumverhältnissen, die zweite Spalte ansehen, die wir im gedruckten Text Blatt 173 Rekto finden. Natürlich wird diese zweite Spalte magerer als die vorhin beschene erste sein. Mit nichten. Es ist zwar der Fall, dass eine Zeile nur elf und zwei nur zwölf Buchstaben aufweisen. Dafür aber gibt es nur eine Zeile, die dreizehn enthält. Vier haben vierzehn, acht haben fünfzehn,

sieben haben sechzehn, fünf haben siebzehn, und eine hat achtzehn Buchstaben.

Ich habe das zusammengezählt, um die Sache festzulegen, doch braucht der Leser bloss die zwei gedruckten Seiten Blatt 88 Verso und Blatt 173 Rekto mit einander zu vergleichen und er wird augenblicklich sehen, wie ganz anders die Raumverhältnisse sich gestalten. Es wird nunmehr klar sein, dass wenn wir statt drei und zwanzig Zeilen auf die Seite dreissig schreiben, die Höhe der Buchstaben eingeschränkt werden muss. Ebenso muss aber die Breite sowol der Buchstaben als auch der Zwischenräume leiden, wenn wir in der doppel-spaltigen Zeile statt achtzehn oder zwanzig Buchstaben so viele wie vier und dreissig stehen lassen. Auch Blatt 172 Verso mit 173 Rekto verglichen stellt den Unterschied deutlich vor Augen.

Aber, wendet ein Leser ein, diese Buchstaben sind ganz anders regelmässig als die auf der anderen Tafel. Sie schweifen weder nach oben noch nach unten aus. Sie stehen wie Soldaten stramm in Reih und Glied. Das muss eine andere Hand sein. Ich gebe zu, dass es so aussieht. Das ist aber, soweit ich sehen kann, die Folge des Raumzwangs. Um so viele Zeilen mehr auf die Seite und so viele Buchstaben mehr auf die Zeile zu bringen, musste der Schreiber sich zusammennehmen und stille halten und Buchstaben für Buchstaben auf den angewiesenen Raum anbringen.

Es gehört dann als ferneres Stück zu den schon erwähnten Zeichen der „handschriftlichen Unkenntnisse“ des Herstellers dieser Handschrift, dass er die Sache gar nicht richtig eingeteilt hat. Der Leser wird bei einer sorgfältigen Durchsicht des gedruckten Texts beobachten, wie der Anfang weitläufig der spätere Teil der Handschrift zusammengedrängt geschrieben ist. Wahrscheinlich drohte das schlechte Pergament ganz auszugehen, so dass der Schreiber keine Wahl hatte, wollte er das Buch fertig schreiben. Es wäre aber auch denkbar, dass man den Band gerade nach dem Mass der Vorlage herstellen wollte. Und das führt zu dem möglichen Grund, dass die Vorlage gerade die Weitläufigkeit am Anfang und diese bedrängte Art am Schluss aufgewiesen haben kann. Zu beweisen ist nichts.

Aus allen diesen Gründen bin ich geneigt, trotz der Verschiedenheit der Schrift an verschiedenen Stellen in dieser Handschrift, und obgleich ich gern zugebe, dass mehr als Einer daran gearbeitet haben kann, — bin ich geneigt, nur einen Schreiber für die erste Niederschrift anzunehmen. Die schwankende Güte des Pergaments, die Abwechslung in Tinte und Federn bei einem wenig geübten Schreiber, und die Weitläufigkeit des Raums hier im Vergleich mit der Beengtheit des Raums dort, — das Alles scheint mir genug zu sein, die Abschrift durch eine Hand in dieser merkwürdigen Weise ungleichmässig zu gestalten.

Um die Frage in Bezug auf die im Text der Evangelien gefundenen Hände klarzustellen, gebe ich zuerst eine allgemeine Übersicht.

Bl 1—72 v: die grobe erste Hand: dies ist das Matthäusevangelium.

„ 73 r: die Kapitelliste des Markus, wahrscheinlich dieselbe Hand aber kleiner geschrieben.

„ 74 r—116 v a Zeile 2 Mitte: die erste Hand.

Bl 116 v a Zeile 2 Mitte bis b Ende: eine dünnere blässere Schrift; die Blässe ist die Folge davon, dass weniger Tinte die schmale Feder hinunterfließt.

„ 117 r—122 r a: Markus-Ende: die erste Hand.

Bl 122 r a b: die Kapitelliste des Lukas: die Aufschrift ist recht grünlich; die Kapitel sind ungefähr wie die Markus-Kapitel geschrieben.

„ 122 r b—139 r a Mitte: die erste Hand.

Bl 139 r a Mitte und b: dünnere blässere Schrift wie Bl 116 v.

„ 139 v—158 r b 9. 11—14: die erste Hand

Bl 158 r b 15 zweiter Buchstabe spitze Feder bis Sp b Ende.

„ 158 v—172 v Schluss: die erste Hand.

Bl 173 ra bis $2\frac{1}{2}$ Zeilen vom Ende
von b: die zusammengedrückte
Schrift.

Bl 173 v b $2\frac{1}{2}$ Zeilen vom Ende bis 188 ra 19: die erste
Hand; aber 181 r ist ziemlich zusammen-
gedrängt geschrieben.

Bl 188 ra Zeile 2 bis b Ende: spitze
Feder: die zusammengedrückte
Schrift.

„ 188 v—189 v: die erste Hand.

Bl 190 r: die zusammengedrückte Schrift.

„ 190 v—194 v: die erste Hand.

Bl 195 r: die zusammengedrückte Schrift.

„ 196 r—197 v a: Lukas-Ende.

Bl 197 v a: die Kapitelliste des Johannes:
Aufschrift der Liste grün und
rot und das erste Kapitel
rot, die übrigen Kapitel wie
bei Markus und Lukas ge-
schrieben.

„ 198 r—249 r: die erste Hand.

Fassen wir das zusammen, so sehen wir, dass alles in
allem aus den 249 Blättern, wovon zwei Seiten Bl 73 v und
249 v, zusammen ein Blatt, keinen neutestamentlichen Text
enthalten, weniger als zehn Seiten einige Abweichung in der
Schrift aufweisen. Zwei Seiten, Bl 73 r (1 Seite), 122 r ($\frac{1}{4}$ Seite),
197 v ($\frac{2}{5}$ Seiten) sind in kleinerer Schrift. Vier Seiten, Bl 173 r
188 r. 190 r. 195 r, sind in zusammengedrückter Schrift. Und
weniger als vier Seiten, Bl 116 v a b. 139 $\frac{1}{2}$ a b. 158 r b 11—14
Zeilen, 185 v a 11 $\frac{1}{2}$ Zeilen, 188 r b 8 Zeilen, sind mit der
spitzeren Feder geschrieben. Der Grund für diese spitze
Feder ist jedes Mal klar vor Augen. Die Tinte fing an zu
laufen und der Abschreiber spitzte die Feder oder nahm eine
spitze Feder auf. So bald das Pergament wieder gut wurde,
nahm er wieder die breite Feder. Man findet auf Bl 218 v
und 243 v eine etwas dünnere Schrift. Ausserdem gibt es an
vielen Stellen Zwischenstufen, bald stärker und kräftiger bald
schwächer in den Zügen. Auf einigen Seiten nimmt die Schrift

plötzlich einen anderen Charakter an, weil das schlechte Pergament den Schreiber zwang die Buchstaben sehr gross und sehr weit von einander zu schreiben.

Ich bin der Meinung, dass der Text aus einer Hand fliesst. Sollte aber jemand wünschen, jene sagen wir zehn Seiten anderen Händen zuzuschreiben, so ist zu erhärten, dass auch dann die erste Form der Evangelien hier, was die Niederschrift angeht, durchaus einheitlich ist. Niemand wird auf den Gedanken kommen, dass diese wenigen zerstreuten Seiten, oder Spalten, oder Zeilen, die in einem Zug mit dem übrigen Text geschrieben sind, auch bisweilen mitten in einer Zeile anheben, irgend wie als aus einer anderen Vorlage oder in einem textgeschichtlich abweichenden Sinn von der Masse des Texts aufzufassen sind. Höchstens könnte man meinen, dass ein Genosse des Schreibers auf kurze Zeit hier und dort einige Worte abgeschrieben habe. Paläographisch ist das nicht wahrscheinlich. Die Annahme eines einzigen Schreibers deckt alle Erscheinungen.

Die Eigentümlichkeiten der Schrift.

Das erste, das einem Paläographen in die Augen fällt, ist die Unregelmässigkeit der Zeilen. Bis zum neunten und zehnten Jahrhundert wurde die griechische Schrift durch eine Linie, auf der die Buchstaben standen, scharf und genau wagerecht gehalten. Das war die Grossschrift und die früheste Kleinschrift. Nachher schrieb man die Kleinschrift unter die richtunggebende Linie, so dass die meisten Buchstaben davon abhingen, während β , δ , ζ , ϑ , λ , ξ , φ , und ψ , über die Linie hinaufragten. Bei der Grossschrift kam es auch vor, dass man zwei Linien für jede Zeile der Schrift zog, zwischen welchen die Buchstaben standen.

Nun weiss der Schreiber dieser Handschrift, dass Linien um die Schrift zu richten üblich sind, und er hat sie gezogen. Doch gelingt es ihm nirgendwo, seine Schrift ordentlich danach zu richten. Steht ein Buchstabe richtig auf der Linie, so mag der nächste zu hoch und der darauffolgende zu tief stehen. Ist der Buchstabe einer mit zwei Seiten, zum Beispiel ein φ , so liegt vielleicht die linke Seite zu hoch, die rechte aber zu tief, wie Tafel III, Z. 7 von unten zeigt. Nicht ein-

mal in dem gezwungen und gedrängt geschriebenen Teil, wie auf Tafel VI, sind die Zeilen der Schrift gerade. Ähnlich verhält es sich mit der Linie, die die linke oder Anfangs-Seite der Spalten angibt. Man hätte denken können, der Schreiber würde von selbst allmählich dazu kommen, die Spalte links gerade senkrecht zu schreiben. Aber nein! Tafel VIII bietet Spalte b auf Blatt 245 Verso, und Tafel IX sogar Spalte b. auf Blatt 249 Rekto und weder die eine noch die andere Spalte ist gerade gerichtet. Dies belegt wieder die bauerliche Unfertigkeit des Schreibers.

Wir werden bei der Besprechung der einzelnen Buchstaben immer wieder gewahren, dass der Schreiber nicht dazu kommt, eine regelmässige einzelne Form für jeden Buchstaben sich anzugewöhnen. Ein und dieselbe Seite mag mehrere Formen desselben Buchstaben aufweisen. Sehen wir nunmehr die Tafeln an. Im voraus verrate ich, dass drei Buchstaben besonders eigentümlich sind. Der Leser wird sie für sich sofort erkennen, wenn er Tafel III, Z. 8—5 von unten liest.

Es wird Jedem auch aus den Nachbildungen klar sein, dass die Fehlerhaftigkeit des Pergaments manchmal eine Verzerrung der Formen der Buchstaben veranlasst hat.

A.

Der Buchstabe A hat eine ganz altertümliche Gestalt und nähert sich dem aufrecht auf zwei gleichen Beinen stehenden A der späteren Zeit nicht. Er hätte gleich aus alten Inschriften genommen werden können. Im allgemeinen ist dies ein Alpha mit einem kräftigen Hauptstrich und einem scharfen Winkel, der sich mit seinen Katheten an den Hauptstrich anschliesst. Doch ist weder Hauptstrich noch Winkel irgendwie regelmässig in den Zügen. Nehmen wir Tafel III. Was den Hauptstrich angeht, so ist er auf Zeile 4 dreimal mehr oder weniger nach rechts geneigt, — auf Zeile 6 nach links, — auf Zeile 7 das erste Mal fast senkrecht aber doch nach links geneigt, das zweite Mal fast senkrecht, — auf Zeile 8 nach rechts geneigt, — auf Zeile 10 senkrecht, obschon es den Eindruck der Neigung nach links macht, — auf Zeile 11 das erste Mal nach rechts, das zweite Mal nach rechts (oder senkrecht), und das dritte Mal nach links geneigt, — auf Zeile 12 nach

links geneigt, — auf Zeile 14 zwei Mal, das zweite Mal wenig, nach rechts geneigt, — auf Zeile 15 nach links geneigt, — auf Zeile 16 das erste Mal senkrecht oder leise nach rechts, das zweite Mal nach links geneigt, — auf Zeile 17 ein wenig nach links geneigt, — auf Zeile 18 nach links geneigt, — auf Zeile 19 das erste Mal nach links, das zweite Mal nach rechts geneigt, — und schliesslich auf Zeile 20 nach rechts geneigt. Also: zehn Mal neigt der Hauptstrich nach rechts, neun Mal nach links, und dreimal bleibt er ziemlich senkrecht. Daraus aus diesem einzelnen Strich erhellt, wie gänzlich dem Schreiber alle Schulung fehlt. Dass er nichts lernte, zeigt Tafel VIII, wo immer noch nur vier Blätter vom Ende die Neigung nach links und nach rechts, und der senkrechte Strich zu sehen sind.

Wir werden in gleicher Weise finden, dass der Winkel durchaus kein gleichmässiger bleibt. Bald ist der Winkel breit ausgespannt, bald enger zusammengezogen. Einmal sind die Katheten lang, ein andermal kurz. Je nachdem sind sie mehr oder weniger spitz am linken Ende. Einigemal sind die Katheten ziemlich gleiche dünne Striche, meist aber ist der obere dick, der untere dünn. Dem Ansatzstrich oben links entspricht ein Auslaufstrich oder ein Haken unten rechts. Dieser erste Buchstabe verkündet den ungeübten Schreiber, den wir uns schon gedacht haben.

B.

Beta ist dergestalt geschrieben, dass der obere und der untere Strich dünn, und dass sie rechtwinklig zum Hauptstrich stehen. Der obere und kleinere Teil rechts bildet sodann einen spitzen Winkel, während der untere Teil grösser ist und den wagrechten Strich mit einem dicken etwa Viertelkreis trifft, siehe Tafel III, Z. 4 dreimal, Z. 11 dreimal, und Z. 18 einmal.

Γ.

Der Hauptstrich im Gamma neigt eher nach rechts und mag bisweilen ein wenig gebogen sein, ein wenig hohl nach rechts zu. Unten verdickt er sich leicht nach beiden Seiten oder er läuft nach rechts in einen Haken aus. Dem dünnen wagrechten Strich oben wird am rechten Ende ein dicker

Klotz oder eine dicke Locke angefügt. Man muss sich hüten den rechten Teil des Kappa für Gamma zu halten. Vgl. Tafel III, Z. 3. 5. 12. 14. Der Kreuzstrich oben läuft ein wenig über den Hauptstrich links hinaus wie ein Ansatzstrich.

△.

Eben habe ich auf den dicken Klotz oder die dicke Locke hingewiesen, die vom rechten Ende des wagrechten dünnen Strichs des Gamma herabhängt. Wir sind daran gewöhnt, dass in späterer Zeit, und zwar besonders vielleicht im 7. bis zum 10. Jahrhundert, fast jede wagrechte Linie in den Buchstaben, die in einem feinen Strich ausgeht, mit einem solchen Klotz versehen wird. Das berührt etwa die Buchstaben Γ, Ε, Ζ, Κ, Ξ, Τ. Andere werden je nachdem mit diesen Klötzen versehen oder nicht: der rechte Strich von Υ, die beiden Seitenstriche von Ψ, der rechte oder der linke obere Teil von Χ, die beiden zu dem Zweck hervorragenden Enden des Oberstrichs von Π, besonders aber der untere Strich von Δ und der Kreuzstrich von Θ. In dieser Handschrift hat Δ auf den hinausragenden Enden des unteren Strichs solche Klötze oder Locken. Man sieht sie zum Beispiel auf Tafel III, Sp 1, Z. 1. 2; — Z. 6 fehlen die Klötze beim ersten Buchstaben; — Z. 9. 14. 15. 17 (rechter Klotz weg); auch Sp 2, Z. 11 und in der Kapitel-Zahl neben Sp 1, Z. 19. Auf Tafel IV sieht man noch deutlicher auf dem besseren Pergament, wie stark diese Klötze sich zu Locken umbiegen. Bei Tafel VI könnte der Beobachter auf den Gedanken kommen, dass diese Klötze geradezu hier eine andere Hand belegen, weil sie Zeile 9 und 10 so steif sind. Wenn er aber die grössere Beherrschung des Strichs für diese gedrängten Zeilen überlegt, und wenn er sieht, wie die Klötze Zeile 3 und besonders 13. 15 geschweift sind, wird er erkennen, dass der Zwang eine andere Hand anzunehmen fehlt. Tafel IX, B wird den Umstand genügend belegen, dass ein und derselbe Schreiber die Klötze bei den betreffenden Buchstaben bald derb viereckig, bald geschweift und gespitzt herstellen kann. Jede Zeile darin weist Klötze auf, auch ohne die über den Zahlbuchstaben mit zu rechnen, die doch nicht zu übersehen sind.

Kehren wir zu Tafel III zurück. Zeile 1 finden wir, dass

der linke Strich des Delta ganz richtig ein Haarstrich, der rechte ein fetter, breiter Strich ist, ebenso Z. 2. 6. 17. Gewiss hat der schlechte Zustand des Pergaments sich der Unbeholfenheit des ungeübten Schreibers zugesellt, um Z. 9 den linken Strich derb dick und den rechten wie abgebrochen zu gestalten; Z. 13. 14 sind wenig besser; Z. 15 hat einen noch dickeren linken Strich. Es wäre auch ferner zu beachten, dass der rechte starke Strich auf dieser einen Seite ganz verschieden gehalten wird. Zeile 1 ist er etwas geschweift, Z. 2 ganz steif und richtig, Z. 12 ein wenig geschweift, ebenso Z. 13, Z. 14 sehr stark und unschön geschweift, Z. 15 nur wenig geschweift, Z. 17 ist er fast gerade. Man ersieht daraus, wie der Schreiber sich ganz und gar nicht bemüht hat, seine Buchstaben peinlich genau zu gestalten.

Oben finden wir fast immer einen Ansatzstrich nach links, wenn zufälligerweise der Schreiber vergessen hat, einen oft ganz derben späten Kreuzstrich von links nach rechts oben anzubringen.

Ε.

Mit Epsilon berühren wir die vier Buchstaben $\epsilon \theta \omicron \varsigma$, die in der vornehmen alten Grossschrift ungefähr Kreise bilden, während sie bei flüchtiger Schrift schon im Altertum und bei sorgfältiger Schrift in gewissen Gegenden nach dem siebenten bis zum zehnten Jahrhundert etwa Ovale oder sogar fast eng verdrückte Parallelogramme darstellen. In dieser Handschrift bieten diese vier Buchstaben beinahe überall die richtigen alten Grossschriftformen. Soweit dies reicht, spricht es für ein höheres Alter der Handschrift. Auch würde eine nur gelegentliche, anscheinend spontane, durch Raumverhältnisse empfohlene Abweichung von den vollen Formen wenig zu bedeuten haben. Wir finden aber etwas Anderes.

In dem Text zwar sind verdrückte Formen kaum zu finden. Dafür aber sind sie in dem Beiwerk vorhanden. Auf Tafel IX, A in der Unterschrift zum Johannesevangelium merkt man kaum das Ovalwerden in dem Epsilon nach dem hohen Tau am Ende der dritten Zeile. In der sechsten Zeile aber finden wir ein Theta, das nicht nur ein zugespitztes Oval bildet, sondern zugleichzeitig die Kreuzlinie weit über die beiden

senkrechten sowol rechts als auch links führt, und einen Klotz oder eine Locke an jedes Ende anhängt. Dieses Theta kann aber in keinem Fall eine nur zufällige Erfindung des Schreibers sein, denn es ist genau und richtig eine von den Formen, die in späterer Zeit vorkommen.

Sehen wir sodann Tafel IX, B an, so gewahren wir verdrücktes Epsilon in Zeile 1. 2. 3. 5. 7. und 10, verdrücktes Theta vor Z. 1 und in Z. 2. 3. 8. und 9, verdrücktes Omikron in Z. 1. 2. 3. 4. 6. (7 oben) und 9, und verdrücktes Sigma Z. (2.) 3. 8. 9, und 10. Aber Tafel IX, B ist von Bl 73 r, a. Ich bin geneigt zu denken, dass diese engen Buchstaben nicht von dieser Handschrift selbst ausgehen, sondern, dass sie sich schon in dem Beiwerk der benutzten Vorlage befanden. In der Regel sind die Buchstaben in dem Beiwerk einer griechischen Handschrift, glaube ich, einer älteren Art als die Buchstaben des Texts, doch fehlt es nicht an Beispielen der ebenerwähnten Art, hier denke ich zum Beispiel an die Grossschrift **0105** (früher Wⁿ) in Wien.

Diese verdrückten Buchstaben in den später — will sagen, soweit wir wissen, siebentes bis zehntes Jahrhundert — üblichen Formen können also meiner Ansicht nach nicht von dem so wenig wissenden Schreiber dieser Handschrift herrühren. Mir scheint es unumgänglich nötig, sie der Vorlage zuzuschreiben. Daraus sind nachher gewisse Schlüsse hinsichtlich der Datirung zu ziehen.

Die Verdickungen oder Klötze an den drei Strichenden von Epsilon sind die in den späteren Grossschriften üblichen. Die Verdickung am untersten Ende ist fast immer innerhalb des Kreises, nur dann und wann aus eiligem Versehen nach unten zu gezogen.

Ζ.

Das Zeta zeigt in drei Fällen auf Tafel VII, Z. 8. (9.) 6. (7.) 4. (5) von unten, eine wenig schöne Form, da der obere wagrechte Strich länger als der untere ist. Dabei sind die Klötze an den beiden ersten ungeschlacht. Doch zeigt der Schlussbuchstabe in der zweiten von diesen Zeilen, eine schöne Locke als Schluss, und das dritte Zeta ist in dieser Hinsicht besser als die zwei ersten, so dass der Schreiber sich nicht

auf schlechte Klötze beschränkte. Auf Tafel IX, B, ist Zeta dagegen Z. 1 und 10 gleichmässiger gestaltet, Z. 7 aber eben so schlecht wie auf Tafel VII.

H.

Das Eta weist auf eine gute Form in der Vorlage. Im allgemeinen sind die beiden Hauptstriche ziemlich gleichmässig dick. Bisweilen stehen sie senkrecht, meistens aber lehnen sie sich nach rechts. Für gewöhnlich sind sie gerade, aber die Striche sind gelegentlich konvex gegen einander geschweift. In sehr vielen Fällen hat jeder Strich oben einen deutlichen Ansatzstrich nach links, auch häufig einen Auslaufstrich unten rechts. Der Haarkreuzstrich liegt bald in der Mitte bald, was sonst üblich ist, ein wenig mehr nach oben zu.

Θ.

Für Theta weise ich auf das oben bei Epsilon gesagte. Die Form dieses Buchstaben ist meistens eine gute, obschon die fünf Fälle auf Tafel IX, B, die späte Form bieten.

I.

Das Jota mag dann und wann senkrecht stehen, doch neigt es sich meistens nach rechts. Eine gleichmässige Stärke von oben nach unten, wechselt gelegentlich mit einer grösseren Stärke unten oder auch mit einer grösseren Stärke oben ab, letzteres besonders, wenn der Strich deutlich mit einer Schweifung nach rechts unten ausläuft. Sehr oft zeigt sich der Ansatzstrich oben links und der Auslaufstrich unten rechts. Für die Trennungspunkte vergleiche Tafel V, Z. 8, 11 von unten, Tafel VI, Z. 3, 13 v. u., Tafel VII, Z. 7, Tafel IX, A, Z. 3, 4 und auch IX B, Z. 5 v. u. Wir sehen sie sonst überall, wie Bl I r a 13, 14, 15, 16, 24 und b 24, 25, auch Bl I v a Z. 23.

K.

Mit dem Buchstaben Kappa erreichen wir eine der eigentümlichsten Erscheinungen in dieser Handschrift. Er besteht aus zwei fast immer gänzlich von einander getrennten Teilen.

Links steht ein senkrechter Hauptstrich, der ungefähr dem eben beschriebenen Buchstaben Jota gleicht. Rechts finden wir dann einen senkrechten und einen nach links zu ein wenig gesenkten oder beinahe wagrechten Strich so verbunden, dass sie ohne weiteres für ein Gamma gelten könnten. Auf Tafel IV, Z. 3 der Nachbildung, und Z. 4. 9. 10 (zwei Fälle). 12. 15. 16. 19. (die letzte Zeile) findet man Beispiele. Vergleiche den rechten Teil des Kappa in Z. 3 und 4 mit dem darunter in Zeile 5 stehenden Gamma. Zuerst dürfte jemand meinen, jener rechte Teil unterscheide sich dadurch von Gamma, dass der Klotz oder Locke rechts eine Schweifung nach links habe, während bei Gamma die Schweifung nach rechts gehe. Doch wird man dann sofort in Z. 10 sowie in dem grossen Gamma in der dritten Zeile von unten finden, dass auch bei Gamma der Klotz ebensogut sich nach links richten kann.

Kein Grund für diese Form ist mir bekannt. Natürlich bezweifle ich nicht, dass sie auf die Vorlage zurückzuführen ist. Leicht kommt man auf den Gedanken, dass ein Buchstabe in der Sprache, die dort heimisch war, wo die Vorlage geschrieben wurde, diese Form beeinflusst hat. Doch bin ich ganz ausser Stand auch eine Vermutung in dieser Richtung auszusprechen. Die Vorlage kann zwar auch in Grusien, Armenien, oder Syrien entstanden sein, sie kann aber aus irgend einer anderen Gegend, sogar weither eingeführt gewesen sein. Man darf nicht an eine vorübergehende Laune eines Schreibers denken, denn wir finden dieses Kappa sowol auf Blatt 1, siehe Tafel I, wie auf dem letzten Blatt 249, siehe Tafel IX.

Die Trennung der zwei Teile erfolgt mit einer solchen Folgerichtigkeit, dass man denken könnte, der Schreiber habe jeden Teil für einen selbständigen Buchstaben gehalten. Dies ist aber deswegen ausgeschlossen, weil im Fall, wo dieser Buchstabe irgend wie vereinzelt steht, etwa als grösserer Buchstabe, auch innerhalb einer Zeile, dort die beiden Teile gleichmässig behandelt werden. Vergleiche Tafel IV, Z. 10 von unten.

Ich hoffe, dass irgend ein Leser mich auf eine von mir übersehene oder vergessene Nachbildung einer Handschrift, oder auf eine mir unbekannte Handschrift aufmerksam machen wird, die das Rätsel dieses Buchstaben, auch das von zwei anderen noch zu beschreibenden, lösen helfen wird.

Λ.

Das Lambda schliesst sich einigermaßen dem Delta an. Der rechte, der Hauptstrich ist bisweilen senkrecht und gerade, bisweilen ein wenig geschweift, nach rechts hohl, aber meistens glaube ich etwas nach rechts geneigt. Er zeigt rechts unten fast immer den Auslaufstrich. Der linke Strich ist grösstenteils dicker als er sein sollte, ob gerade oder ob hohl nach links. Er mag ziemlich glatt auslaufen, wie Tafel IV, Sp. 1, Z. 11 von unten, oder ein Häkchen nach links, wie Tafel IV, Sp. 2, Z. 2 von oben, oder einen meist nach rechts gerichteten Klumpfuss haben, wie Tafel IV, Sp. 1, Z. 7 von unten. Oben wird ein Kreuzstrich wie bei Delta gezogen, doch ragt dieser Strich auch hier manchmal nicht über den Hauptstrich rechts hinaus.

M.

Der Buchstabe My ist das zweite der drei auffallend eigentümlichen Zeichen. Es besteht aus vier starken Strichen von oben nach unten, die oben in Paaren durch wagrechte Haarstriche verbunden sind. Der erste, zweite, und vierte Strich ist meistens dick, der dritte aber meistens etwas dünner besonders nach unten zu. Der erste, der linke Strich verjüngt sich manchmal eine Kleinigkeit gegen unten zu, hat selten einen Auslaufstrich, und wird leicht ein wenig hohl nach links zu. Der zweite Strich ist hohl nach rechts und der dritte hohl nach links; sie vereinigen sich unten und bilden, je nach der Annäherung oder Entfernung der oberen Teile, etwa ein ovales O oder ein lateinisches U. Der vierte Strich ist gerade oder nach rechts geneigt, auch häufig hohl nach rechts zu, und hat manchmal einen Auslaufstrich unten nach rechts. Zwei Haarstriche oben verbinden den ersten und den zweiten und sodann den dritten und vierten Strich. Es ist hauptsächlich der Umstand, dass diese zwei Strichenpaare, eins mit zwei und drei mit vier, nicht je zwei sich eng an einander anschliessen, sondern von einander abstehen und nur durch die oberen Haarstriche wie durch eine Brücke verbunden sind, — es ist dieser Umstand, der die Haupteigentümlichkeit dieses Buchstaben ausmacht.

N.

Im Buchstaben N haben die beiden Hauptstriche rechts und links meistens die Neigung sich gegen rechts zu lehnen, obschon sie dann und wann ungefähr wagrecht stehen. Nicht selten sind beide ein wenig hohl nach rechts zu. Oben haben sie fast immer einen Ansatzstrich nach links, der sich bisweilen zu einem auch rechts oben ein wenig auslugenden Haarstrich ausbildet. Unten gibt es häufig einen Auslaufstrich nach rechts, doch endet jeder der zwei Striche unten gelegentlich in einer leisen Anschwellung oder umgekehrt mit einer leisen Verjüngung.

Z.

Diese Gestalt von Z sieht man Tafel VII, Z. 6 (7) von unten, im Text, und Tafel VI in der Kapitel-Zahl oben links und der entsprechenden Zahl neben Z. 12 (13). Der Buchstabe auf Tafel VII hat einen besseren länger geschwungenen Haken am Ende, doch reicht dieser Unterschied nicht ohne Anderes aus, um eine Änderung der Hand festzustellen.

O.

Das Omikron ist bei Epsilon erwähnt worden. Es ist oft unbeholfen breit, wie auf Tafel IV, Sp. 2, letzte Zeile und Tafel V, Sp. 2 Z. 5 von unten.

Π.

Im Pi sind die beiden Hauptstriche bei allen Schwankungen selten gerade und senkrecht. Meistens neigen sich beide nach rechts und der linke Strich ist fast immer eine Idee hohl nach links, der rechte deutlich hohl nach rechts. Unten geht der linke häufiger als der rechte ohne Auslaufstrich oder Häkchen aus. Der obere Haarstrich ragt für gewöhnlich ein wenig über die Hauptstriche rechts und links hinaus.

ρ.

Der Buchstabe Rho deutet auf die unsichere Schreibüberlieferung des Schreibers. Denn der Hauptstrich ist manchmal so kurz, dass dieser Buchstabe den Rahmen der anderen

Buchstaben weder oben noch unten überschreitet, wie fast immer auf Tafel III. Sehen wir aber Tafel IV an, so finden wir Z. 1 und 2 von unten einen längeren Strich. Wollte jemand dort von einer anderen Hand reden, würde er sofort Z. 6 v. u. einen kurzen Strich sehen, während Zeile 5 von oben sowol einen längeren als auch einen kürzeren bietet.

Der runde Teil des Rho oben ist weniger als einen einzelnen Halbkreisstrich zu betrachten. Er besteht aus einem wagrechten oder nach rechts ansteigenden, bisweilen recht dicken Haarstrich, der links häufig weit über den Hauptstrich hinaus ragt, und einem Viertelkreis, der von dem Haarstrich oben rechts breit ansetzt und kommaartig in einer feinen Spitze den Hauptstrich links berührt. Doch ist dieser Viertelkreis nicht selten recht flach. Natürlich ist die obere rechte Ecke des Buchstabens bei dieser Verfassung spitz, nicht aber so spitz wie bei Beta.

C.

Bei Sigma haben wir wieder auf das unter Epsilon gesagte hinzuweisen. Wie bei Epsilon so ist auch bei Sigma der Klotz an der unteren Spitze meist innerhalb des Kreises. Beispiele des Gegenteils findet man Tafel V, Z. 4 von oben und Z. 3 von unten, Tafel VI, Z. 6 v. u.

T.

Das Tau ist recht breit und bietet wieder Beispiele der angehängten Klötze oder Locken, die wir bei Delta sahen. Der Hauptstrich neigt sich gewöhnlich nach rechts und geht je nachdem glatt, in einem Klumpen (der sich rechts und links ausbreitet), oder in einem Auslaufstrich nach rechts aus. Dieser Strich erhebt sich bisweilen über die anderen Buchstaben hinaus, besonders wenn es wünschenswert ist, Raum nach rechts und links zu sparen, wie Tafel III, Sp. 1, letzte Zeile.

Der obere, oft dicke, Haarstrich steigt meistens ein wenig nach rechts zu. Am rechten Ende schliesst sich die Locke oder Klotz fast immer eng an, und schwingt sich wie ein Komma nach links hinunter, ohne dass der Haarstrich rechts hinausragt. Links aber ragt der Haarstrich weit hervor und die hier nach rechts schweifende Locke hängt nicht von der Spitze

des Haarstrichs ab. Daraus ersieht man, dass der Schreiber den Haarstrich nach rechts zog und die rechte Locke ohne die Feder zu heben, ohne abzusetzen anfügte. Dann aber hat er die linke Locke angehängt. Bisweilen sind die Locken nur derbe senkrechte gerade kurze Klötze, während sie bei Gelegenheit als Locken über die Mitte des Buchstabens hinunterreichen.

Υ.

Das Ypsilon ist von einer weniger üblichen Form, da es nach rechts zu mit dem rechten Strich weit ausladet. Der Hauptstrich links mag fast gerade und senkrecht, leise nach links hohl und geneigt, oder auch nach links sehr hohl sein. Oben hat er häufig einen Ansatzstrich nach links, unten einen Auslaufstrich nach rechts. Doch hat der Schreiber gewiss in vielen Fällen den Buchstaben ohne Abzusetzen gemacht. Als er mit dem Hauptstrich unten fertig war, rückte er die Feder ein wenig nach links, was den Fuss des Hauptstrichs ausdehnte, und schlug mit dem Haarstrich nach oben rechts hinaus, um ihn mit der Komma-Locke nach unten zu abzuschliessen. Die Locke ist wie bei anderen Buchstaben bisweilen kurz und eckig, bisweilen rund, bisweilen fein gespitzt.

Was die Punkte zur Trennung angeht, so findet man sie Tafel VI, Z. 3 und 13 von unten, VII, Z. 4, und auch Z. (I). 3. (4). 8. (9) von unten.

ϕ.

Der Hauptstrich des Phi fängt mit einem Ansatzstrich nach links an, der auch nach rechts geführt wird, ehe die Feder nach unten geht. Der Strich reicht weit unter die Linie hin und schliesst mit Auslaufstrich oder einem Haken nach rechts oder mit einem von links nach rechts gezogenen Abschlusshaarstrich. Der Kreis ist gross aber sehr häufig nachlässig ausgeführt. Die rechte Hälfte mag länger als die linke sein, wie Tafel IV, Sp. 2, Z. 6. Dieselbe Tafel, Sp. 1, Z. 4 von unten, bietet ein besser gestaltetes ϕ.

Χ.

Mit Chi erreichen wir den letzten der drei eigentümlichsten Buchstaben dieser Handschrift. Der übliche links oben an-

fangende schräge Strich, der Hauptstrich, mag hier senkrecht wie ein Iota und ziemlich gerade, oder ein wenig nach links geschweift und mit Ansatzstrich links oben und Auslaufstrich oder einem Haken rechts unten versehen sein. Dieser Strich geht an. Er ist in anderen Handschriften ungefähr so zu gewahren.

Der andere Strich aber, der für gewöhnlich von rechts oben nach links unten führt, fällt ganz aus seiner Rolle. Er fängt links unten, nicht auf sondern oberhalb der Linie, an und führt nach rechts zu mit nur einer geringen Steigung, sodass er die obere Linie bei weitem nicht erreicht. Sodann ist er auf beiden Enden mit Klötzen oder Locken versehen, wie Tafel III, Z. 8 von unten, Tafel V, Z. 8, und auch Z. 8 von unten, Tafel VI, Z. 3 (4), und Z. 2 von unten, Tafel VII, Z. 10 (II) von unten. Man wäre fast geneigt, hinter dieser Form eine ursprüngliche Zwittergestalt zwischen Psi und Chi zu vermuten, wäre es nicht dafür, dass wir bei dieser Handschrift uns schwerlich eine Verbindung mit dem Ursprung des Alphabets und mit den Inschriften vorstellen können. Nichtsdestoweniger könnte dieser Buchstabe gerade so gut ein Psi wie ein Chi sein.

Ψ.

Psi ist nicht sonderbar in seiner Gestalt. Der Hauptstrich ragt oben und unten aus der Zeile hinaus und mag glatt sein oder sich gegen unten zu verdicken oder mit einem kurzen Kreuzstrich abgeschlossen sein. Die zwei Seitenstriche bilden ziemlich spitze Winkel mit dem Hauptstrich und haben an den äusseren Enden herabhängende Klötze oder Locken.

Ω.

Omega hat seine übliche Form oder eine von seinen häufig vorkommenden Formen. Der linke und der mittlere Strich sind, der linke am meisten, nach rechts hohl. Der dritte oder der Strich rechts ist nach links hohl. Dieser Buchstabe kommt deswegen weniger häufig vor, weil der Schreiber eine solche Vorliebe für Omikron hat. Tafel VII, Z. 9 zeigt wie aus einem Omikron dann durch Einfügung eines senkrechten Strichs in der Mitte unten ein Omega gemacht wurde.

ς'. 4'.

Das Zahlzeichen Stigma nimmt ungefähr die Gestalt des lateinischen S, wie Tafel III, Sp. 2, Z. 2 von unten, Tafel IX, B, Z. 5 v. u. links, und Z. 2 v. u. rechts. Das Zahlzeichen Koppa steht Tafel VI, Z. 12 v. u. links.

Interpunktion.

Das Kolon oder der Doppelpunkt wird häufig für den Schluss eines Abschnitts benutzt. Die übrige Interpunktion schwebt sehr in der Luft. Denn es ist in vielen Fällen nicht möglich zu entscheiden, welches Zeichen der Abschreiber hat schreiben, auch nicht an welche Stelle er das Zeichen hat setzen wollen. Diese Schwierigkeit entsteht einerseits aus der Form des Zeichens oder der Zeichen. Ein wie ein eckiger Spiritus, oder wie ein eckiges Komma, oder wie ein eckiger Apostroph aussehendes Zeichen mag ein Punkt, ein Komma, ein Spiritus, oder ein Apostroph sein. Andererseits mag die Nachlässigkeit der Schrift, das Hin- und Her-Schwanken der Buchstaben und dieser Zeichen es unmöglich machen zu sagen, ob das betreffende Zeichen oben am Buchstaben oder in der Mitte, oder ob es in der Mitte oder unten am Buchstaben stehen soll.

Dies ist dann bei der Betrachtung der Ausgabe des Texts stets im Sinn zu behalten. Wir haben unser Möglichstes getan, um dem Textbestand treu zu sein, um die Absicht des Schreibers zu erkennen, und gerade das von ihm gewollte Zeichen im Druck wiederzugeben. Unangenehm, wie das Gefühl ist, ein Unmögliches sich zum Ziel zu setzen, so ist es doch ein gewisser Trost, dass bei den geringen Kenntnissen des Schreibers seine Wiedergabe der Interpunktion der Vorlage wahrscheinlich sehr unvollkommen ist. Seine eigene Interpunktion hätte gewiss keinen Wert, hätte er es übernommen von sich aus Punkte zu setzen.

Spiritus.

Die Spiritus kommen verhältnismässig selten zur Erscheinung. Wie eben dargelegt, kann das, was wir als Spiritus aufgefasst haben, in der Tat als Punkt oder als Apostroph

gesetzt worden sein. Es ist möglich, dass die Spiritus in der Vorlage ebenso selten standen. Natürlich finden wir gelegentlich Asper für Lenis oder umgekehrt. Bei der Kleinheit des Zeichens ist es häufig nicht möglich auch zu ahnen, welche Hand den Spiritus gesetzt hat.

Apostroph.

So weit man trotz der erwähnten Schwierigkeit den Apostroph erkennen kann, scheint er leidlich häufig in Gebrauch zu kommen, um das Ende eines ungewöhnlichen Worts anzugeben. Sehr häufig wird er nach Rho gesetzt, auch sogar, ohne dass es am Wortende steht. Ich möchte wissen, ob das etwa mit der Muttersprache des Schreibers zu verknüpfen ist.

Akzente.

Obschon es für mich glaubhaft erscheint, dass die Vorlage keine Akzente aufwies, so haben wir doch die vorhandenen Akzente so gut es ging wiedergegeben. Denn es ist einmal leicht genug für einen Forscher sie weg zu denken. Sodann ist es nicht viel weniger denkbar, dass sie auch in der Vorlage gerade wie in dieser Handschrift sporadisch dem Text beigegeben wurden, obschon die Regel gelten darf, je später die Zeit je zahlreicher die Akzente. Es ist klar, dass die Akzente auf verschiedene Personen zurückzuführen sind, da sie bisweilen in der unpassendsten Weise angewendet werden, während sie an anderen Stellen ganz richtig sind. Bei einem Diphthong stehen sie fast immer über dem ersten Vokal. Akut und Gravis sind häufig flach wie das Zeichen für Länge.

Ein blasses Strichelchen wie ein Akutakzent, dann und wann fast gerade oder wie ein Gravis nach links gelehnt oder wie ein Spiritus, ist von jemand, wahrscheinlich von einer der späteren Hände — siehe oben die Hand **b** auf Seite 601 — über falsche Vokale gesetzt. In dem gedruckten Text oben, haben wir dieses Zeichen durch einen kurzen senkrechten Strich angegeben, damit man ihn sofort erkenne.

Νϛ ἐφελευστικόν.

Wenigstens einmal in Matthäus fehlt dieses Ny vor einem Vokal, Mt 11,6. Es ist vor einem Konsonanten dreimal in

Matthäus, zweimal (einmal) in Lukas, und viermal (dreimal) in Johannes nicht gesetzt worden. Dafür steht es vor einem Konsonanten 224 Mal in Matthäus (aus welchen 45 Mal mit Punkt oder Doppelpunkt dazwischen), 196 Mal in Markus (16 Mal mit Punkt), 414 Mal in Lukas (16 Mal mit Punkt), und 177 Mal in Johannes (37 Mal mit Punkt).

Οὕτως.

Οὕτως steht vor einem Konsonanten neun Mal in Matthäus, drei Mal in Markus, zehn Mal in Lukas, und vier Mal in Johannes.

Abkürzungen.

Das Zeichen für eine Abkürzung, der Strich über die beihehaltenen Buchstaben, hat an beiden Enden einen Klotz oder eine Locke. Häufig ist der Strich kürzer im Verhältnis zu den Buchstaben als sonst üblich, oder anders gesetzt. Bei ὁ ἰησοῦς ist der Strich hauptsächlich über ι also: οῖς statt: οῖς.

Mehrmals wird die Verkürzung unterlassen. In Matthäus finden wir ἀνθρώπων achtmal, (ιεροσόλυμα sieben mal), ιερουσαλήμ zweimal, ἰσραήλ einmal, μητέρα zweimal, οὐρανός sechsmal, πατέρα dreimal. In Markus steht (ιεροσόλυμα sechsmal, ιεροσολύμων einmal), ιερουσαλήμ einmal. In Lukas steht (ιεροσόλυμα zweimal, ιεροσολύμοις einmal), ιερουσαλήμ achtmal. (Und in Johannes steht ιεροσόλυμα zwölfmal, ιεροσολυμιτῶν einmal). Für υἱός ist Tafel VI, die Kapitelaufschrift oben, Z. 10, und Z. 20 zu vergleichen. Tafel II, Z. 10 bringt δαυεῖδ voll geschrieben.

2.

Die Lesarten.

Um die Übersicht sowol über den Zustand der Handschrift und über die Lesarten als auch namentlich über das Verhältnis des Zustands an verschiedenen Stellen zu der Feststellung der Lesarten zu erleichtern, scheint es wünschenswert zu sein, Zustand und Lesarten nicht gesondert zu besprechen, sondern sie in einer zwiefachen Schnur zusammenzudrehen. Am Anfang wird zur grösseren Deutlichkeit und um die Art der Handschrift klarer vor Augen zu legen, weitläufiger berichtet. Nachher wird manches beiseite gelassen, um Raum zu ersparen.

a. Matthäus: Blatt 1 r a—72 v b.

Bl 1 r Mt 1,9—16

Dieses Blatt hat viel durch Feuchtigkeit und Misshandlung gelitten. Man vergleiche Tafel II, die die Rückseite zeigt. Zeile 1—4 ist ein Stück abgerissen. Wie die Tafel klar macht, hat die Tinte unter Beihilfe der Nässe, Z. 1—11, die Buchstaben zum Teil durch das Pergament durchgefressen. — Sp. a, Z. 1 ist eine Spur von ν vor η zu sehen. Diese Zeile ist lang und reicht fast bis zur zweiten Spalte hinüber. — Z. 17 fand Beermann mit der Lupe Spuren eines Kolon nach $\iota\epsilon\chi\omicron\nu\acute{\iota}\alpha\nu$ und in einiger Entfernung einen Doppelpunkt. — Sp. b, Z. 1 sind die oberen Teile von $\sigma\alpha\lambda\alpha\theta$ beschädigt, doch sind die Buchstaben sicher. — Z. 7 am Schluss scheinen zwei Punkte von dem Verso durch. — Z. 11 bei $\omega\rho$ scheint die Rundung eines B von dem Verso durch. — Z. 26 scheint das Omikron über dem falschgeschriebenen Omega aus erster Hand zu stammen.

Mt 1,10 zweimal $\acute{\alpha}\mu\acute{\omega}\varsigma$ mit $\aleph\text{BCM}\Gamma\Delta\Pi^*$ auch unter anderem mit der armenischen Übersetzung, während die syrischen Übersetzungen $\acute{\alpha}\mu\acute{\omega}\nu$ haben. — 10. 11 $\iota\omega\sigma\acute{\iota}\alpha\varsigma$ mit CEKLMSUV Π . — 11 fügt vor $\iota\epsilon\chi\omicron\nu\acute{\iota}\alpha\nu$ ein: $\iota\omega\alpha\kappa\epsilon\acute{\iota}\mu$: $\iota\omega\alpha\kappa\epsilon\acute{\iota}\mu$ δὲ ἐγέννησεν τὸν mit MU ^{sy^{pal}} und ^{hl}. — 14 $\sigma\alpha\delta\acute{\omega}\delta$ · $\sigma\alpha\delta\acute{\omega}\kappa$ das erste Wort $\sigma\alpha\delta\acute{\omega}\delta$ ist wahrscheinlich ein Schreibfehler, da der Schreiber sofort die richtige Form für den folgenden Satz hat. — 15 zweimal $\mu\alpha\theta\theta\acute{\alpha}\nu$ mit B*.

Bl 1 v Mt 1,16—21

Sp. a, Z. 1 Beermann fand mit der Lupe Spuren eines Haarstrichs an der Risslinie des Pergaments, sodass ein Asper statt des Punkts über ω zu setzen ist. — Z. 8. 10 und b, Z. 17 ist $\delta\alpha\upsilon\epsilon\acute{\iota}\delta$ dreimal voll geschrieben. — Z. 9. 13. 17 $\delta\epsilon\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\sigma\sigma\alpha\rho\epsilon\varsigma$ ist dreimal $\acute{\iota}\delta'$. — Z. 23 ein Loch im Pergament zwischen $\acute{\iota}$ und ω . — Sp. b, Z. 3 das ν nur zum Teil erhalten aber sicher. — Z. 4 das ϵ beschädigt aber sicher. — Z. 20 $\omicron\upsilon$ ist $\omicron$ mit einem υ daraufgesetzt, wie häufig sonst, erster Hand.

Mt 1,16 statt τὸν ἄνδρα μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ἰησοῦς ὁ λεγόμενος χριστός, liest diese Handschrift ϕ μνηστευθεῖσα παρθένος μαριάμ. ἐγέννησεν ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν. Hier finden wir diese Lesart zum ersten Mal in einer griechischen Grossschrift. Ähnliches war schon lange aus den lateinischen

Handschriften a g¹ k q bekannt, auch ungefähr derselbe Anfang aus b c d sy^c arm, während die Kleinschrift 346 dasselbe liest, nur dass ein τόν eingefügt ist vor ἡσοῦν, und die von Frau Lewis und Frau Gibson entdeckte sinaitische Handschrift des syrischen Texts gerade so liest: „Joseph, dem Maria die Jungfrau verlobt war, zeugte Jesus, der Messias genannt ist“. Indem Armenien, auch schon zur Zeit der Annahme des Christentums dort, aufs engste mit Syrien verbunden war, ist man berechtigt zu vermuten, dass diese notwendigerweise uralte Lesart aus Palästina und Syrien die grusinischen Täler erreicht hat. — 1,17 am Rand B für den zweiten Absatz des Euseb. — δαυεῖδ zweimal voll geschrieben. Diese Form wird von **ABCDHLTΔΞ0107** verwendet, wo sie das Wort voll schreiben, gegen δαυίδ der jüngeren Handschriften. — 1,18 am Rand Γ für den dritten Absatz des Euseb. — ἐγ[γαστρῖ]? hier ist das Stück abgerissen, wie beim Rekto bemerkt. — 1,19 am Rand Δ für den vierten Absatz des Euseb. — παραδειγματίσαι mit **α^aβ^cCEKLMPSUVΓΔΠ**. — ἀπολῦσε: das ε durch αι oben ersetzt, wahrscheinlich durch die Hand a. — 1,20 ἐφάνη κατ' ὄναρ τῷ ἰωσήφ λέγων υἱὸς δαυεῖδ allein.

Bl 2 r Mt 4,4—10

Hier ist wieder der obere Teil des Blatts abgerissen, so dass vom Rekto eine Zeile der ersten und acht Zeilen der zweiten Spalte, vom Verso acht Zeilen der ersten und eine Zeile der zweiten Spalte, sowie mancher Buchstabe sonst fehlen. Rekto Sp. 1, Z. 2 ist eine Spur vom ε vor ν in εἶπεν übrig und ebenfalls der Hauptstrich vom ε in γέγραπται. — Z. 3 ist nur der Hauptstrich vom κ übrig. — Z. 5 das αι oben von der Hand a. — Z. 9 nur ein Teil des θ zu sehen. — Z. 22 αι oben wol von der Hand a. Am Rand drei Zeilen Grusinisch.

Mt 4,4 ὁ[ἄνθρωπος] mit **BCDELPUVZΔ** — 4,5 παραλαμβάνι aus Itacismus. — ἵστησιν mit **EKLMPSUVΓΔ**, — 4,6 εἰ υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰ allein. — ἐντεῦθεν κάτω mit C*. — ἐντελεῖαι wegen der Aussprache. — 4,8 παραλαμβάνι, λείαν, δίκνυσιν aus Itacismus. — 4,9 λέγει αὐτῷ ταῦτα πάντα σοι: hier ist λέγει die Lesart von **EKLMPSUVΓΔ**, aber die Reihenfolge ταῦτα πάντα σοι befindet nicht nur in diesen Zeugen und in C³ sondern auch in D, dem Hauptzeugen in den Evangelien für den Überarbeiteten Text.

Bl 2 v Mt 4,11—17

Sp a, Z. 9 sind ο und δ sehr beschädigt, doch erkennbar. — Z. 10 ist nur der rechte Rand vom δ übrig. Ein

Teil des Hauptstrichs vom ersten γ und eine Spur des unteren Teils des zweiten γ sind zu sehen. — Z. 11 sind nur die Spitzen von σ am Rand des Risses, und Z. 12 drei Spuren, deutlich erkennbaren Spuren des κ zu sehen. — Z. 13 sehen wir einen Überrest des Fusses von dem grossen Α, das den Abschnitt zierte. — Sp b, Z. 2 θ und ε sind beschädigt, von ν sind nur Spuren übrig. — Z. 3 ist τ beschädigt, während vom zweiten υ in αὐτοῦ nur zwei Spuren übrig sind. — Z. 4 bietet eine Spur vom η in προφήτου. — Z. 5 ist ο am Anfang halb abgerissen und ein Teil des υ am Ende ist weg. — Z. 6 fehlt mehr als die Hälfte von ω.

Sp a, Z. 12 Ende steht in Rot τέλος für den Schluss des Lesestücks Mt 4,1—11. Sp a, Z. 12 τέλος für das Ende des siebenten Lesestücks in Matthäus (4,1—11). — Z. 15 am Rand IH' für den achtzehnten Absatz des Euseb, 4—5 Zeilen nachher IO' und Sp b, fünf Zeilen von unten K'. Über diesem K' finden wir in roter Tinte Δ' für das vierte grosse Kapitel. — Sp b, Z. 17 Das Pünktchen nach χώρα ist das Ende des Auslaufstrichs von α, das durch die eingeritzte Spaltenlinie abgeschnitten ist. Unten vier Zeilen Grusinisch.

Mt 4,12 nach δέ fügt ὁ ἰησοῦς bei mit C**EKLMP SUVΓΔ. — 4,13 ναζαρέτ mit s*DEKMUV. — καπαρναῦμ, was fast dem Latein von Δ cabarnaum entspricht. — παραδαλαόσιον mit D und Zyrill. — 4,16 σκότει (aber aus Itazismus -η) mit s*CEKLMP SUVΓΔ. — ἴδεν mit s*CKLPV. — φῶς μέγα in dieser Reihenfolge mit DEKLMP SUVΓΔ.

Bl 3 r Mt 5,4—13

Dieses Blatt ist mit Kreide stark geweißt vgl Bl 67. 74. Es sieht wie Schaffell aus. Die Schrift auf dem Rekto ist sehr verrieben. Sp a, Z. 6 ist es nicht ganz klar, ob der Schreiber τιν statt τιν, oder ob er η mit τ oder mit ν verbunden hat. Im Druck setzen wir das η als wahrscheinlich voraus. Die scheinbaren Rasuren dürfen auf die Verreibung des Blatts zurückzuführen sein. — Z. 21 schrieb man zuerst statt des ε ein ι, verwandelte es aber sofort in ein ε. Die zweite Zeile in Spalte b wurde zu eng an Zeile eins angeschlossen, weil die eingeritzte Linirung hier ganz wild war. Dann aber kam Zeile drei der zweiten Zeile in Spalte a gegenüber zu stehen und diese Spalte b enthält in der Folge 24 statt 23 Zeilen. Unten drei Zeilen Grusinisch.

Am Rand stehen die Eusebianischen Abschnitte 27—31. — Sp b 3 (4) ist οι aus Versehen zweimal geschrieben.

Mt 5,4.5: diese Verse folgen der Ordnung πενθούντες... πραεῖς und nicht der Ordnung von D 33. und Genossen. — 5,9 ὅτι αὐτοί mit BEKMSUVΓΔΠ. — 5,11 διώξουσιν mit sΔ. — πονηρὸν ῥῆμα mit CEKMSUVΓΔΠ. — ψευδόμενοι mit

ⲛBCEKMSUVΓΔΠ. Dieser Vers 11 zeigt wie wenig der Schreiber vom Griechischen wusste, obschon wir nicht sicher sein können, dass seine Vorlage fehlerfrei war. Er schrieb statt ὑμᾶς die 1. Person ἡμᾶς, für εἰπωσιν setzte er εἰποσιν, und er schrieb zuerst, Z. 8, ἡ für ἡμῶν, dafür aber richtig, Z. 9 ὑμῶν.

Bl 3 v Mt 5,13—18

Bl 3—10 haben die äussere Spalte auffallend breiter als die innere, Bl 3 z. B. 9 Zentimeter gegen 7. Später ist das Verhältnis nicht so bemerkbar. Diese Seite Bl 3 v bot, trotz des starken Kreideüberzugs, eine so schlechte Schreibfläche, dass die Buchstaben vielfach recht weit auseinander geschrieben wurden. Die Eusebianischen Abschnitte 32—34. Sp a, Z. 9, wo das grosse Ypsilon mit ein paar Flecken rot verziert ist, fängt das Lesestück Matt 5,14—19 an. Links steht ἀρχή in Rot und oben finden wir in Rot den liturgischen Anfang: εἶπεν ὁ κύριος. Unten drei Zeilen Grusinisch.

Mt 5,13 βλῆθῆναι ἔξω καὶ καταπατεῖσθαι mit DEKMSU VΓΔΠ.

Bl 4 r Mt 5,18—22

Der Schreiber folgte den schlecht gezogenen Linien in der ersten Spalte nicht sorgfältig und liess deshalb dort am Schluss sieben Zeilen den richtigen sechs der zweiten Spalte entsprechen. — Sp a 13 schrieb die erste Hand ganz richtig ι in der zweiten Silbe von βασιλεία, änderte das ι aber sofort in ein ε und schrieb falsch βασειλεία. Ob seine Vorlage ihn dazu führte? Kenntnis des Griechischen hat ihn nicht geleitet. — Z. 21 schrieb die erste Hand zuerst ἐν, setzte aber dann selbst ein α darüber, um das richtige ἐάν zu bilden. Vor dieser Zeile stehen zwei zufällige nichtssagende Punkte, Kleckse. — Sp b 12 scheint ein gerader Hauptstrich zuerst bei dem ε in ἐγώ gezogen worden zu sein. Sofort wurde ε darauf geschrieben, und zwar gross und dick um jenen falschen Strich zu verschlingen. — Z. 20 sind ν und ε durch zwei Falten im Pergament weit auseinander getrieben. Solches haben wir auf den ersten Seiten noch nicht im Druck wiedergegeben. Dieselbe Zeile bietet uns αλ statt αδελ.

Sp a 4.5 Eusebs Abschnitt 35. — Z. 19 τέλος in Rot, der Schluss des auf der vorigen Seite anfangenden Lesestücks. Unten zwei und ein halb Zeilen Grusinisch.

Mt 5,18 finden wir wie bei 1,16 hier zum ersten Mal das Zeugnis einer griechischen Grossschrift, wo bis jetzt nur Kleinschriften standen; Θ 038. liest nach νόμου mit 13. 124 καὶ τῶν προφητῶν, was auch im Armenischen, im palästinischen Syrischen, und bei Irenäus vorkommt. — 5,20 περισσεύσει mit L. — ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη mit ⲛBEKLMVΓΔΠ, — 5,21 ἐρρήθη (ερρηθη)

mit BDEKVT. — φονεῦσι mit L. — 5,22 nach dem ersten αὐτοῦ hat εἰκῇ mit DEKLMSUVΓΔ*Π sy boh arm go. — — ῥακά mit $\aleph^b$ BE und den übrigen Grosschriften ausser $\aleph^*$ D.

Bl 4 v Mt 5,22—28

Die Zeilenzahl 5 ist anderthalb Zeilen tiefer zu setzen. Die Zeile 5 in Spalte a ist so lang, dass der letzte Buchstabe σ oberhalb des o geschrieben werden musste, weil das Wort gegen die Spalte b stiess. Das υ in τοῦ ist auf dem o oben in der üblichen Verbindung. Man könnte leicht denken, der Schreiber habe zuerst aus Versehen υ in πυρός ausgelassen und es später eingefügt. Die Tinte ist ein wenig heller. Aber gerade diese Verlängerung der Zeile vor einem Abschnitt, um den Rest des vorigen Abschnitts anzubringen, und den neuen Abschnitt mit der neuen Zeile und einem grossen Buchstaben anzufangen, kommt in dieser Handschrift häufig vor. Ich habe ungefähr zweihundert solche Fälle bemerkt. Diese Fälle sind häufig deswegen im Druck weniger auffallend, weil in der Handschrift die ersten Buchstaben in der Zeile weitläufig geschrieben wurden, so dass im Druck die Zeile zusammenschrumpft. Ein paar Mal, wie Bl 83 v a 10 und 88 v a die letzte Zeile, läuft die Zeile sogar über die Spaltenlinie in die zweite Spalte hinein. Es ist nicht zu übersehen, dass gelegentlich auch sonst, auch wo kein Abschnitt schliesst, eine Zeile über-voll geschrieben wird. Bei genauerer Überlegung dürfte etwas über die Kapitel oder Abschnitte der Vorlage aus diesen Zeilenenden geschlossen werden, besonders angesichts des Umstands, dass der Schreiber nicht selten augenscheinlich nicht weiss, wo ein griechisches Wort aufhört.

Sp a 12 ου die obere Verbindung des υ wie in Z. 5. — Z. 18 ο über ω Hand a. — Z. 22 ω über ο, vielleicht Hand a aber die Tinte blasser. — Sp b zwei Punkte, wie ein Kolon, vor Eusebs Zahl 36. — Z. 12 das vierte ε und Z. 17 der Anfangs-ο sind etwas grösser. Vielleicht ist das reiner Zufall, doch fragt man sich, ob grössere Buchstaben in der Vorlage, hier schüchtern nachgeahmt sind. — Z. 17 das οι über η ist wahrscheinlich von der Hand a gesetzt. — Z. 19 ω über ο und Z. 20 ο über ω ebenfalls aus erster Hand. Unten drei Zeilen Grusinisch.

Sp b Eusebs Abschnitte 36. 37. Mt 5,22 vor μωρέ hat zum dritten Mal in diesem Vers τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ mit L 1. 13. sy^o boh arm — γένναν allein. — 5,23 καὶ ἐκεῖ mit DEKMUVΓΔΠ. — 5,25 ὁδῶ μετ' αὐτοῦ mit EKMSUVΓΔΠ. — ὁ κριτὴς σε παραδῶ mit DEKLMSUVΓΔΠ. — βληθήσει mit D. — 5,26 κονδράντην allein. — 5,27 ἐρρσθη gewiss für ἐρρέθη mit $\aleph$ KLMSUVΔΠ. Wahrscheinlich fehlte der Mittelstrich des ε in der Vorlage; ein paar andere ähnliche Fälle kommen später vor. Natürlich kann dieser Schreiber selbst den Mittel-

strich weggelassen haben. — ἔρρ. τοῖς ἀρχείοις mit LMD. — 5,28 βλέπων mit **B**DELM^SUVΔΠ. — ἐπιθυμῆσαι αὐτῇν mit BDEKLSUVΓΔΛ.

Bl 5 r Mt 5,28—35

Als Beispiel der Benutzung oder Nichtbenutzung der eingeritzten Linien bemerke ich, dass in der ersten Spalte auf dieser Seite höchstens vier oder fünf Zeilen ungefähr richtig auf den Linien stehen. In der zweiten Spalte folgen etwa ein dutzend Zeilen den Linien. Sp a 11 η oben Hand a. — Z. 24 unter dem zweiten π ein zufälliger Punkt. — η und ν verbunden, so dass nur drei Hauptstriche nötig sind; gewiss aus der Vorlage; vgl oben Bl 3 r a 5. — Sp b 12 ου in ὅρκους und 21 Ende ου in Ligatur. Unten drei Zeilen Grusinisch.

Mt 5,30 ἡ χεὶρ σου ἡ δεξιὰ allein. — 5,32 πᾶς ὁ ἀπολύων mit **B**KLMDΠ. — πορνίας mit **B**. — μοιχευθῆναι mit **B**BD 13. 22. 33. 124. 209. Ich bitte diese Kleinschriften zu beachten. Sie und ihre Genossen werden sich als Verwandte von Θ 038. ausweisen. Zwei von ihnen, 13. 124., haben wir schon Mt 5,18 angetroffen. — Statt ἐάν hat ἄν mit **B***K*. — Es steht für δς ἐάν (Θ ἄν) ἀπολελυμένην γαμήση (ΘL-σει) mit **B**EKLSMU VΔΠ. — 5,33 ἐρρέθη mit **B**LSUΔΠ. — 5,35 ἱεροσολυμά.

Bl 5 v Mt 5,35—44

Sp a 2 εε am Ende trotz des ε am Anfang von Zeile drei. — Z. 5 αἱ oben Hand a. — Z. 21 πωνηρῶ ist es nicht. Der Strich gehört dem Abschnitt Eusebs darüber. — Z. 22 zeigt uns ein τιν für την, vgl oben Bl 3 r a 5. — Sp b 3 das Strichelchen über η ist der Tadel eines Lesers, da das η wirklich ι sein sollte. — Z. 11 links σβ, das β in dem runden σ. — In dieser Zeile ist das grosse T in der Mitte mit Rot verziert. Dies ist das einzige Mal in dieser Handschrift, dass ein grosser geschmückter Buchstabe mitten in der Zeile steht. Es ist dies die Folge davon, dass der Schreiber versäumt hat, das Wort δύο noch an Zeile 10 anzufügen; vgl oben das zu Bl 4 r a 5 Gesagte.

Eusebs Abschnitte 38. 39. 40. — Σάββατον ^zα' erscheint in der Abkürzung für σαββάτω πρώτῳ mit αρ für ἀρχή Sp b 11 vor jenem grossen T. Das Lesestück ist Mt 5,42—48.

Mt 5,36 μίαν τρίχαν mit **B***EL. — μίαν τρίχ. λευκὴν ποιῆσαι ἢ μέλαι[-ε]-ναν mit **B**BL. — 5,37 ἔστω mit **B**DEKLM SUVΔΠ. — τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ mit Justin dem Märtyrer, den klementinischen Homilien, Klemens von Alexandrien, und Zyrill von Alexandrien. — Mt 5,38 ἐρρέθη [ερεθη] mit **B**E*LM SUΔΠ**. — 5,39 ῥαπί[η]σει mit DEGKLMSUVΔΠ. — ἐπὶ τὴν mit **B***DEGKLMSUVΔΠ. — σου διαγόνα mit EGKLM SUVΔΠ. — 5,41 ἀγγαρεύση mit **B**EGKVΔ. — 5,42 δίδου mit

EGKLMSUVΔΠ. — 5,42 δανήσασθαι mit L. — 5,43 ἐρρήθη [ερηθη] mit BDEGKMVII*. — 5,44 nach ὑμῶν hat εὐλογεῖ[η]τε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς mit DEKLMSUΔΠ.

Bl 6 r Mt 5,44—6,2

Spalte a auf dieser Seite ist mit einer ein wenig spitzeren Feder als Spalte b geschrieben und der Unterschied in der Tinte ist auffallend, da a rotbraun ist, während b dunkler mit einem Stich ins Grünliche ist. Eigentlich sieht es so aus, als ob der Schreiber grüne Farbe in sein Tintenfass geschüttet, dann aber das Ganze nicht gut gemischt. Denn einige Buchstaben bald hier bald dort in b weisen die braune Farbe von a auf. Hiermit fängt die Tinte an, durch das Pergament grün zu scheinen.

Sp a 5 ὁ oben Hand a. — Z. 33 ist ἔσεσθε gesperrt geschrieben, als ob der Schreiber das Wort betonen wollte. Da aber die Betonung eigentlich auf ὑμεῖς fallen sollte, und da der Schreiber Griechisch nicht verstanden zu haben scheint, so bin ich geneigt zu denken, dass er sich als ungeübter Schreiber Raum gönnte, um diese unsicheren Kreis-Buchstaben auszuführen. — Der Schreiber hat Spalte a zwei Zeilen oder $1\frac{1}{3}$ länger gemacht, um den nächsten Abschnitt mit Spalte b anfangen zu können; vgl Bl 4 v a 5. — Unten drei Zeilen Grusinisch.

Eusebs Abschnitte 41. 42. Ich bemerke hier, dass wir nicht vermocht haben, in jedem Fall die Verzierungen der Zahlen für die Kapitelzahlen und für Eusebs Zahlen wiederzugeben. Hier ist zum Beispiel das MA' für 42 mit drei Strichen oben und einem Strich unten versehen. Solche Striche haben meistens Quasten oder hinunterhängende Häkchen an beiden Enden. MB' für 42 zeigt, dass diese Zahlen erst nach den roten Rubriken hineingeschrieben wurden. Denn es gab deswegen keinen Platz oben für mehr als einen Strich. Daher zog der Schreiber zwei Striche unten und setzte zwei Punkte vor und zwei nach MB'. Später in dem Druck geben wir solche Punkte wieder. Spalte a Ende schliesst mit rotem τέλος das Lesestück von der vorigen Seite. Oben mit der Spalte b fängt, mit ἀρχή zwischen die Säulen des grossen Π eingefügt, das Lesestück für den Sonnabend des Käseessers an. Deshalb steht oben in Rot: σαββάτω δευτέρῳ τῆς τυρινῆς [weniger gewöhnlich als τυροφάγου] εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον εἶπεν ὁ κύριος. Das grosse Π, womit das Lesestück anfängt, ist mit Rot in ungeübter, ungenauer Ausführung geschmückt.

Mt 5,44 vor καὶ hat καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς mit DEKLMSUΔΠ. — nach τῶν hat ἐπη[υ]ρεαζό[ω]ντων ὑμᾶς καί, der erste Schreiber schrieb aus. versehen ἡμᾶς und besserte es dann aus durch das oben gesetzte ὁ. — 5,45 ὅπως ἂν allein. — τοῖς οὐρανοῖς mit KUII 13. 33. 124. — 5,46 ἔχετε mit NBZ

und den übrigen Grosschriften ausser D. — τὸ αὐτό mit **BEKLSMSUΔΠ**. — 5,47 φίλους und τελῶναι mit **EKLMSUΔΠ**. — οὕτω[ος] mit **EKLSΔΠ**. — 5,48 ὥσπερ mit **DEKMSUΔΠ**. — ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς mit **D*E²KMSΔΠ**. — 6,1 προσέχετε δέ mit **KLZ 1. 22. 33. 209**. — ἐλεημοσύνην mit **EKLMSUZΔΠ**. — τοῖς οὐρανοῖς mit **BEKLSMSUΔΠ**. — 6,2 ποιεῖς mit **LU**. —

Bl 6 v Mt 6,3—8

Spalte a schrieb der Schreiber noch eine Zeile, obschon die Linien zu Ende waren, denn er wollte den Satz fertig haben. Aus demselben Grund fügte er Spalte b zwei Zeilen noch den Linien hinzu — Sp b 7 ην zusammengeschrieben mit nur drei Hauptstrichen. — Z. 19 nenne ich das ω oben als aus erster Hand, weil die Tinte so genau gleich ist. Der Strich aber dieses flachen Omegas ist viel schöner als der der meisten Omega im Text. Unten zweieinhalb Zeilen Grusinisch. Eusebs Abschnitt 43.

Mt 6,4 ἡ σου ἡ ἐλεημο[ω]σύνη mit **BEKLSMSUΠ**. — ἀποδώσει ohne αὐτός mit **BEKLUZ 1. 22. 33. 124. 157. 209**. — σοι ἐν τῷ φανερώ mit **EKLMSUX^{vid}ΔΠ**. — 6,5 προσεύχη οὐκ ἔση mit **DEKLMSUX^{vid}ΔΠ**. — ὥσπερ mit **EKLMSUΔΠ**. — ὅπως ἂν mit **EMSUΔΠ****. — ὅτι ἀπέχουσιν mit **EKLMSUΔΠ**. — 6,6 ταμεῖον (ταμίον mit **BD**) mit **BDEL**. — σοι ἐν τῷ φανερώ mit **EKLMSUXΔΠ**. — 6,7 βαττολογήσετε[αι] mit **KLMUZΔΠ**. — aus Versehen hat τους statt τοῦ.

Bl 7 r Mt 6,9—16

Sp a 10 o oben Hand a. — Z. 13 ein zufälliger Punkt über ν, den wir weglassen. — Z. 20 αι oben Hand a. — Sp b 1 αι oben Hand a. — Eusebs Abschnitte 44. 45. — Sp b 2 schliesst mit τέλος das vorhergehende Lesestück, und Z. 3 fängt ein neues an, wofür die Aufschrift oben steht: [τῇ] κυριακῇ τῆς τυρινῆς: εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον: εἶπεν ὁ κύριος. Die übliche Form ist ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον εὐαγγελίου. — Das Wort ἀρχή oder die Abkürzung dafür ist in das grosse E geschrieben. — Unten eine kurze Zeile Grusinisch.

Mt 6,10 ἐλθέτω mit **BE*KLMSUZΠ**. — ἐπὶ τῆς γῆς mit **DEGKLMSUΠ**. — 6,12 ἀφίμεν mit **DELΔΠ**. — 6,13 hat ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν mit **EGKLMSUVΔΠ**. — 6,14 statt ὁ οὐράνιος hat ἐν τοῖς οὐρανοῖς **allein**. — 6,15 ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν mit **BEGKLMSUVΔΠ**. — 6,16 ὥσπερ mit **EGKLMSUVΤΔΠ**.

Bl 7 v Mt 6,16—23

Eusebs Abschnitte 46. 47. — Sp b 17 schliesst das vorige Lesestück und ein anderes fängt Z. 18 an. Die Aufschrift oben: [τῇ] κυριακῇ [τῇ] δευτέρᾳ: εἶπεν ὁ κύριος.

Mt 6,16 ὅτι ἀπέχουσιν mit **EGKLMSUVΤΔΠ**. — 6,18 κρυπτῶ mit **EGKLMSUVΤΔΠ**. — σοι ohne ἐν τῷ φανερώ mit **BD**

GKLM^SUVΓΔΠ. — 6,21 ὑμῶν zweimal mit EGKLM^SUVΓΔΠ. — 6,22 ἐὰν οὖν mit BEGKLM^SUVΓΔΠ. — ἀπλοῦς ἡ mit EGKLM^SUVΓΔΠ.

Bl 8 r Mt 6,23—28

Sp a 7 ι oben Hand a. — Z. 11 αι oben Hand a. — Z. 18 ι oben Hd a. — Sp b letzte Zeile ου ist υ auf ο.

Mt 6,24 δυσι mit **SB**EGLM^SUVΓΔΠ. — μαμωνᾶ mit allen Grosschriften. — 6,25 καὶ τί πίητε mit EGKLM^SUVΓΔΠ. — 6,26 statt οὐχ hat οὐχί. — 6,28 αὐξάνουσιν. οὐ νή[ι]θουσιν· οὐδὲ κοπιῶσιν· so lesen **SB** 1. 4. 33. 118. 209., nur dass sie κοπιῶσιν vor νήθουσιν stellen.

Bl 8 v Mt 6,28—7,2

Sp a 21 der Strich über ι könnte die Nachahmung eines statt der zwei Punkte gesetzten Strichs in der Vorlage oder ein Zeichen des Tadels für das ι sein, das η sein sollte; der Strich scheint von der Hand a herzurühren. — Sp b 12 αι oben Hand a, nur nicht augenblicklich gesetzt, denn es ist die braune Tinte. — Z. 20 ε oben Hand b. — Sp b 12 schliesst mit τέλος das vorige Lesestück. Ein neues für das σάββατον δεύτερον fängt Z. 19 mit dem grossen rot und grün gezierten M an, wo ἀρχή steht. Ein Zeichen ~ verweist auf die Aufschrift am Kopf der Spalte mit dem Anfang: εἶπεν ὁ κύριος. Gerade mit Z. 19 fängt Eusebs 50 an.

Mt 6,28 für die ersten zwei Zeilen vgl vorher. — 6,29 statt οὐδέ hat οὔτε **allein**. — 6,32 ταῦτα γὰρ πάντα mit **SA**. — ἐπιζητοῦσιν mit **SB** 1. 4. 13. 22. 124. 207. — 6,33 τοῦ θεοῦ mit EGKLM^SUVΔΠ. — 6,34 τὸ ἐαυτῆς **allein**. — 7,2 ἀντιμετρῆ[ι]-θήσεται hier erhält zum ersten Mal Estienne 1550 eine Grossschrift als Zeugen.

Bl 9 r Mt 7,3—11

Sp a 12 ω oben Hand a. — In dieser Spalte von Z. 16 an ist das Pergament verschiedentlich von der Tinte durchgefressen, vgl Bl 11. — Sp b 10 tadelndes Strichelchen und ο oben Hand b. — Z. 11 αι oben Hand a. — Z. 18 ε oben Hand a. — Eusebs 51. 52. 53.

Mt 7,4 statt ἐρεῖς hat λέγεις mit **S***. — ἀπό mit EGKL^SMSUVZΔΠ. — 7,5 τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου mit EGKLM^SUVXΔΠ. — ἐκβάλλειν mit **SA**. — 7,6 καταπατήσουσιν mit BCLX 33. — 7,8 ἀνοιχθήσεται **allein**. — 7,9 ἡ τί[η]ς ἐστίν mit **SB**²CEGKMSUVXΔΠ. — ὅν ohne ἐάν mit **S***BC 13. 235. — αἰτήσῃ mit **SB**CLΔ 131. 157. — 7,10 καὶ ἐάν mit EGLUVXΔ. — αἰτήσῃ mit EGKMSUVXΠ.

Bl 9 v Mt 7,11—16

Sp a 7 ist σ, das schon Z. 6 geschrieben war, aus Versehen wiederholt. Am Schluss dieser Zeile hat der Rubrikator,

als er τέλος für das vorige Lesestück schrieb, fünf rote Punkte nach τὸν gesetzt. — Z. 21. (19) ein zufälliger Punkt über dem zweiten σ. — Z. 24 (22) schrieb der Schreiber zuerst ι, aber änderte es in ο um, sodass er οι statt υ bot. — Spalte b ist weitläufiger und mit grösseren Buchstaben als Spalte a geschrieben. — Eusebs 54. 55. 56. 57.

Mt 7,12 οὖν mit ^hBCEGKMSUVXΔΠ. — εἰάν mit ^hC. — 7,13 εἰσελθατε mit ^hBCΛΔ 157. — ἡ πόλις mit ^hBCEGKL MSUVXΔΠ. — 7,14 statt ὅτι hat τι[η] mit ^hbvid und ^eB²EGKL MSUVΔΠ. — lässt ἡ vor πόλις mit L weg. — 7,15 προσέχετε δέ mit CEGKLMSUVXΔΠ. — 7,16 σταφυλήν mit C²EGKL MSUVXΔΠ

Bl 10 r Mt 7,16–21

Das Pergament dieser Seite, wie auf der damit eine Fläche bildenden Seite Bl 3 v, ist sehr schlecht, so dass es schwer zu beschreiben war, und eine verzwickte Falte verhinderte das Schreiben auf Sp b 14. — Sp b 8 ε oben Hand a. — Eusebs 58. 59.

Mt 7,18 zweimal ποιεῖν mit ^hb und ^{ca}CEGKLMSUVXZΔΠ. — 7,19 πᾶν ohne οὖν mit ^hBC*EGKMSUVXΔΠ. — 7,20 ἀπό mit ^hBEGKLMSUVXZΔΠ.

Bl 10 v Mt 7,21–25

Das stark verkreidete Pergament hat, wie das zusammengehörige Bl 3 r, vielfach besonders unten die Tinte abreiben lassen. — Eusebs 60. 61. — Sp b 10 ἀρχή, mit dem grossen rotverzierten Π, Anfang des Lesestücks für σάββατον τρίτον mit dem Anfang am Kopf der Spalte a: εἶπεν ὁ κύριος.

Mt 7,21 τοῖς mit ^hBCZ 1. 33. 124. 131. — nach οὐρανοῖς add οὗτος (Θ 038. αὐτός) εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν mit C** 33. altlt vg sy^c. — 7,22 ἐπροφητεύ- [Θ om] σαμεν mit ^hB*CLZ 13. 33. 124. 470. l 48. — 7,23 ἀναχωρε[om]τε allein. — πάντες οἱ ἐργαζόμενοι mit LU. — 7,24 ὁμοιωθήσεται[ε] mit ^hBZ 1. 13. 22. 33. 124. — αὐτοῦ τὴν οἰκίαν mit BCZ 1. 33.

Bl 11 r Mt 7,25–8,2

Das schlechte Pergament ist auf dieser Seite sehr fettig. Bei den zusammengehörigen Blättern 11 und 18 hat die gründerdurschimmernde Tinte die Buchstaben vielfach durch das Pergament zerfressen. Vielleicht enthielt das Pergament etwas, das die ätzende Wirkung der Tinte verursachte oder hervorrief oder erhöhte.

Sp a 15 αι oben Hand a. — Sp b 20 Punkt sp Hd. — Sp b 5 fehlt Eusebs 62. Darunter Z. 18, 63. — Z. 18 Kapitel 6 mit fünf roten Punkten um die Zahl. Oben die Aufschrift flüchtig und gespreizt geschrieben, wahrscheinlich, wegen des Fetts im Pergament.

Mt 7,25 ἤλθον mit **CEGKLMSUVXΔΠ**. — προσέρρηξαν mit einer oder mehreren Kleinschriften. — 7,26 statt ὁ ἀκούων hat ὅστις ἀκούει **allein**. — ποιεῖ **allein**. — οἰκοδό[ω]μῃσεν mit C*. — αὐτοῦ [ἐαυ-] τὴν οἰκίαν mit **BZ** 1. — 7,27 ἤλθον mit **BCEKLSUVXΓΔΠ**. — προσέρρη[-ερι-]ξαν mit **CM**. — μεγάλη σφόδρα mit 13. 33. 124. — 7,28 συνετέλεσεν mit **EKLMSUVXΔΠ**. — πάντες οἱ ὄχλοι mit Δ 1. 118. Origenes. — γραμματεῖς αὐτῶν mit **ABC³KΔΠ¹** und ³ 1. 13. 22. 118*. 124. — 8,1 καταβάντος δὲ αὐτοῦ mit **B^bBC**. — 8,2 προσελθόν mit **BEMΔ** 1. 13. 108. 131. 157. 209.

Bl II v Mt 8,2—9

Sp b 23 αἰ oben Hd a. — Z. 26 der Punkt nach Π hat keinen Sinn und ist wahrscheinlich zufällig. — Eusebs 64. — Sp a 17 schliesst das vorige Lesestück und der Rubrikator setzte zwei rote Punkte in das Kolon, als er τέλος schrieb. — Z. 18 fängt das siebente Kapitel mit dem grossen, grün und rot verzierten E, während die Aufschrift oben auf der Seite zu lesen ist. — Mit derselben Zeile fängt auch ἀρχή das Lesestück für κυριακή τρίτη an. Innerhalb des grossen E sieht man das Monogramm für den Anfang: τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, und rechts von Zeile 18. 19 den nötigen Ersatz für αὐτῷ nämlich: τῷ ἰησοῦ.

Mt 8,3 nach αὐτοῦ hat ὁ ἰησοῦς mit **C²EKLMSUVXΓΔΠ**. — ἐκαθαρίσθη mit **B²CKMSUVΓΔΠ**. — 8,4 προσένεγκε mit **SEKLMSUVΓΔΠ**. — μωϋσῆς mit **ABC²KZI**. — 8,5 εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ mit **EFKMSUVXΓΔΠ**. — καπερναοῦμ mit **CEKLSUVXΓΔΠ**. — ἑκατοντάραχος **allein**. — 8,7 καὶ λέγει mit **CEKLSUVXΓΔΠ**. — 8,8 καὶ ἀποκριθεὶς mit **B^bCEKLMSUVXΓΔΠ**. — ἑκατοντάραχος **allein**. — ὑπὸ τὴν στέγην μου **allein**. — λόγῳ mit **BCEFKLMSUVXΔΠ**. — 8,9 ὑπὸ ἐξουσίαν mit **CEKLMSUVXΓΔΠ**.

Bl 12 r Mt 8,10—15

Hier und dort von Tinte durchlöchert. Sp a 4 ein Loch am Ende, sodass es nicht sicher ist, ob η⁻ oder ι⁻ dort stand. — Eine schlechte Falte unten in Spalte b. — Sp a 6 muss Apostroph statt Punkt hinter λ stehen. — Z. 11 ein zufälliger Punkt über η. — Z. 24 v oben Hand a. — Sp b 14 αἰ oben Hand a. — Eusebs 65. 66. 67. — Sp b 16 fängt Kapitel acht an. Die Aufschrift steht oberhalb der Spalte, wo das Schluss-ou die übliche Form v auf o zeigt. — Ebenfalls dort oben sehen wir die Aufschrift für Kapitel neun, obschon dieses Kapitel erst am Verso anfängt. Das deutet auf den Inhalt der Seite der Vorlage. In dieser Aufschrift fehlt das v in ιαδέντων. Vielleicht war es in der Vorlage bloss ein Strich oben. Sp b 8 schliesst das vorige Lesestück und mit dem τέλος fügte der Rubrikator-Liturg noch zwei rote Punkte den drei schwarzen

bei. — Z. 16 fängt das Lesestück für σάββατον τέταρτον mit αρχή links und dem Sigel für τῷ καιρῷ ἐκείνῳ an.

Mt 8,10 οὐδὲ . . . εὖρον mit **BC** und den übrigen Grosschriften ausser **N***. — 8,13 ἐκατοντάραχη **allein**. — καὶ ὡς mit **CEGKLMSUVXΓΔΠ**. — ὁ παῖς αὐτοῦ mit **CEGKLMSUVXΓΔΠ**. — ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης mit **CD** 33. — Fügt noch hinzu: καὶ ὑποστρέψας ὁ ἐκατοντάραχος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ εὗρεν τὸν παῖδα ὑγιαίνοντα. Ungefähr so lesen **N*** und **C** **EMUX** 33. **sy**^{pal} und **hl** **äth**. — 8,14 ἴδεν mit **K**. — 8,15 αὐτῷ mit **N*** **BCEFGKM**² **SUVXΓΔΠ**.

Bl 12 v Mt 8,16—22

Sp a zeigt uns die von einer späteren Hand, vielleicht b, gesetzten Anführungszeichen für die Worte aus Jesaias. — Von Z. 14 an spaltet die vorhin erwähnte Falte die Zeilen in zwei. — Sp b 5 ist das **i** unten Hand a, das **i** oben setzte eine spätere Hand, vielleicht b, ganz unnötigerweise hinein. — Z. 16 ist das **i** oben Hand a. — Eusebs 68. — Mit Sp a **i** fängt das auf der vorigen Seite angekündigte Kapitel neun an. — Z. 24 fängt Kapitel zehn an, dessen Aufschrift oben auf der Spalte steht. Über Sp b steht die Aufschrift für Kapitel elf, aber, gerade wie bei Kapitel neun, das Kapitel selbst fängt erst auf der nächsten Seite an; wieder ein Hinweis auf die Seiten der Vorlage.

Mt 8,16 setzt ἐθεράπευσεν vor πάντας. — 8,18 πολλοὺς ὄχλους mit **N*** **CEGKLMSUVXΓΔΠ**. — 8,19 statt ἐάν hat **äv**. — 8,20 κλίνη mit **N** **BCELSUVΔΠ**. — 8,21 μαθητῶν αὐτοῦ mit **CEGKLMSUVXΓΔΠ**. — 8,22 ὁ δὲ ἰησοῦς mit **BCEGKLMSUVXΓΔΠ**. — εἶπεν mit **EGKLMSUVXΓΔΠ**.

Bl 13 r Mt 8,23—29

Grün durchschimmernde Tinte. Falte unten in Sp b durch die Falte in Bl 12 erzeugt. Buchstaben vielfach durchgefressen. — Sp a 17 **ai** oben Hand a. — Sp b 2 zufälliger Punkt über dem zweiten **v**. — Z. 9 der Strich nach dem Kolon fängt mit einem Kopf links an. — Z. 10 das grosse K mit Rot geziert. — Kapitel elf fängt Sp a **i** an. Die Aufschrift steht auf der vorigen Seite. — Kapitel zwölf fängt Sp b **io** mit jenem grossen K an. — In der Aufschrift für Kap 12 oben ist das hohe **i** Hand a, das tiefe **ω** entweder Hand b oder gelöscht und deshalb heller. — Sp a 5 schliesst das vorige Lesestück mit τέλος, wobei zwei rote Punkte den vier schwarzen beige-fügt wurden. — Sp b **io** fängt das Lesestück für κυριακῇ τετάρτῃ mit αρχή und dem Sigel für τῷ καιρῷ ἐκείνῳ an.

Mt 8,23 τὸ πλοῖον mit **N*** und **C** **EGKLMSUVXΓΔΠ**. — 8,25 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ mit **C**^{vid} **X**. — 8,27 ὅτι καὶ mit **N** **BEKLMSUVXΔΠ**. — αὐτῷ ὑπακούουσιν mit **N** **B** 1. 33. — 8,28 ἐλθόντος

αὐτοῦ mit $\aleph^b$ BC 1. 13. 22. 33. 118. 124. 471. — γαδαρηνῶν mit ($\aleph^*$ -ζαρ-) BC*ΜΔ (-ραδ-) 471. — 8,21 ἰησοῦ υἱέ mit C³EKMSUVXΔΠ.

Bl 13 v Mt 8,30—9,3

Sp b 1—5 oben durch Feuchtigkeit verkleckst. — Z. 21 αἱ oben Hand a. — Das grosse K Z. 7 ist rot und grün geziert. Dort fangen Eusebs 70 und das Kapitel dreizehn an, dessen Aufschrift oben steht. Und ebenfalls dort fängt das Lesestück für κυριακή πέμπτη mit ἀρχή an und dem Sigel am Kopf der Spalte für τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, während das für das Vorlesen einzufügende ὁ ἰησοῦς rot zwischen Zeile 6 und 7 ist. Das vorhergehende Lesestück schliesst erst Z. 10 mit τέλος und vier roten den drei schwarzen beigefügten Punkten.

Mt 8,30 om πολλῶν. — 8,31 ἀπόστ[ε]λλον ἡμᾶς m. $\aleph$ B 1. 22. 33. 118. — 8,32 ἀπῆλθον m. $\aleph$ Cgrs¹⁰. — εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων m. C³grs¹⁰. — πᾶσα ἡ ἀγέλη ohne τῶν χοίρων m. $\aleph$ BC*ΜΔ 1. 13. 33. 118. 124. 157. 471. — 8,34 τῷ ἰησοῦ m. Bgrs ausser $\aleph$ C. — 9,1 ἐμβὰς ὁ ἰησοῦς m. C³F. — πλοῖον ohne τό m. $\aleph$ BC³LVrdX 1. 13. 33. 124. 209. — 9,2 προσέφερον m. $\aleph$ Bgrs¹¹ — ἀφένονται m. Cgrs¹¹. — σοι αἱ ἁμαρτίαι σου m. Egrs⁸. — 9,3 εἶπον m. $\aleph$ CDLgrs¹⁰.

Bl 14 r Mt 9,4—11

Vielfach durchgefressen. Sp a 1—4 durch Nässe verkleckst. — Z. 7 ἡμῶν st. ὑμῶν, doch sind die zwei Punkte über dem η, gerade als ob es das richtige υ wäre. — Z. 9 ο oben Hd a. — Z. 22 υ oben Hd d. — Sp b 4 τοιν st την, dann ο durch drei Punkte oben unten und in der Mitte getilgt und das ι mit dem rechten Strich des ο verbunden um ein η zu machen. Z. 9 der erste überflüssige μ durch Punkte oben und unten getilgt. — Z. 10 der Apostroph Hd d. — Eusebs 71. 72. — Sp b 6 rot u. grün verziertes grosses K für den Anfang des Kapitel 14, mit der Aufschrift über Sp a. — Sp b 5 schliesst das vorige Lesestück mit τέλος und einem roten Punkt in dem Kolon. — Z. 6 fängt das Lesestück für σάββατον πέμπτον mit ἀρχή und dem Sigel für τῷ καιρῷ ἐκείνῳ an, während dem παράγων in dem Text ein rotes Kolon nachgesetzt wird, und oben ein rotes τι geschrieben, um es in einen Dativ zu verwandeln, auch τῷ ἰησοῦ rot an den Rand beigefügt, um mit dem Dativ des Partizips verbunden zu werden, und so das ὁ ἰησοῦς in Z. 7 zu ersetzen.

Mt 9,4 st καὶ ἰδὼν hat εἰδὼς δέ das εἰδὼς m. BE²MP 1. 209. — εἶπεν αὐτοῖς m. D. — ἰνατί ὑμεῖς m. Egrs¹⁰. — 9,5 ἀφένονται m. CEgrs ausser $\aleph^c$ B. — σου αἱ ἁμαρτίαι m. $\aleph$ BCDgrs⁷. — ἔγειρε m. $\aleph$ BCDLgrs⁸. — 9,6 εἰδητε m. $\aleph$ BKMUVΔΠ. — ἐγερθεῖς m. $\aleph$ Cgrs¹¹. — 9,8 ἐθαύμασαν καὶ m. Cgrs¹¹. — 9,9 ἐκείθεν ὁ ἰησοῦς m. D. 124. — ἶδεν m. CEKLVXΠ. —

ματθαῖον m. grs ausser **SB***D. — ἠκολούθησεν m. BCgrs ausser **SD**. — 9,10 αὐτοῦ ἀνακειμένου m. BDgrs¹². — καὶ ἰδοῦ m. BCgrs ausser **SD**. — 9,11 εἶπον m. Dgrs¹⁰.

Bl 14 v Mt 9,11—17

Sp a 7—14 Falte. — Sp b 1—4 durch Nässe verkleckst — Sp a 9 ω oben Hd a. — Z. 15 ein altertümlicher eckiger Spiritus Hd a über dem zweiten ε als Zeichen des Tadels, während das ε sofort durch das folgende αι ersetzt ist. — Z. 22 ein zufälliger Punkt über dem zweiten ν. — Eusebs 73. — Sp a 18 Schluss des vorigen Lesestücks mit τέλος und einer Reihe von roten Punkten und einem roten Kolon.

Mt 9,11 ὁ διδάσκαλος ὑμῶν m. **SB**C³grs¹¹. — 9,12 ὁ δὲ ἰησοῦς grs ausser **SB**D. — εἶπεν αὐτοῖς m. C³grs¹⁰. — ἀλλ' m. **S**grs ausser B. — 9,13 ἔλεος m. **SB**C*D 1. 33. 209. — ἀλλὰ m. **SB**CDgrs⁸. — εἰς μετάνοιαν m. Cgrs¹¹. — πολλά m. **S**^cCDLgrs¹⁰. — 9,16 ἐπίβλημα ἐπιβάλλει. — ῥάκκους m. DGA.

Bl 15 r Mt 9,17—23

Durchgefressen. Linien durchgeschnitten. Verschiedentlich durch Nässe verkleckst. Sp a 13 ου das υ oberhalb des ο. — Z. 17 das grosse ι mit Rot verziert. — Sp b 23 das αι wird von i. Hand durch den Strich oben getilgt und sofort durch ε ersetzt. — Eusebs 74. — Kapitel 15 fängt mit dem grossen ι und Kapitel 16 mit dem K in Sp b 5 an. Die Aufschriften für beide Kapitel stehen oberhalb der betreffenden Spalten. In jeder dieser Aufschriften steht ein τῆς als τ mit einem Strich darüber verkürzt. — Mit Sp a 17 fängt das Lesestück für σάββατον ἕκτον mit ἀρχή und dem zwischen dem grossen ι und δου stehenden Sigel für den Anfang: τῷ καιρῷ ἐκείνῳ an. Der Rubrikator-Liturg fügte einen roten Punkt in das Kolon Z. 16, als er den Tag schrieb. Dann setzte er τις verkürzt rechts oben von ἄρχων und schrieb προσῆλθεν τῷ ἰησοῦ an den linken Rand. Das Verweis-Zeichen sollte über dem λ nicht über dem γ in λέγων stehen. So fängt der Vorleser dann an: τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσῆλθεν τῷ ἰησοῦ ἄρχων τις λέγων. — Auf dieser Seite haben wir drei Mal das Zahlzeichen ζ und es trägt eine eigentümliche Form fast wie ein unbeholfenes δ. Einmal ist die untere Schleife ganz geschlossen, ein anderes Mal fast geschlossen. Vielleicht rührt die Form von der Vorlage her. — Die letzten zwei Buchstaben auf dieser Seite ει sind überflüssig, weil auf der folgenden Seite wiederholt.

Mt 9,17 ἀπόλλυνται m. **SB** 1. 13. — ἀλλά bis καινοὺς in dieser Reihenfolge grs ausser **SC**. — ἀμφοτέροι m. allen grs. — 9,18 εἰσελθῶ[ο]ν m. **S**^cCDEMXP*. — λέγων ὅτι m. BCLgrs¹⁰. — 9,19 ἠκολούθησεν m. BLgrs 9. — 9,22 ὁ δὲ ἰησοῦς m. **S**^bBCgrs ausser **S***D. — ἐπιστραφεὶς m. CLgrs¹⁰. — συγὰτηρ m. DGL.

Bl 15 v Mt 9,23—31

Sp b 1—5 durch Nässe verkleckst. — Sp a 22 das grosse α rot und grün verziert. — Sp a 21 die Kapitelzahl ιγ' ist rot. Die Aufschrift für dieses Kapitel ist über der Spalte. Vier rote Punkte steigen über dem φ hinauf und sind gewiss aus der Vorlage, wo diese Aufschrift gerade so gestanden haben muss. Über Sp b steht die Aufschrift für Kapitel 18, das aber erst auf der folgenden Seite anfängt. Ich hoffe, es wird irgend einem klugen Leser gelingen, aus diesen Verschiebungen die Seitengestalt der Vorlage festzustellen.

Mt 9,24 λέγει αὐτοῖς m. CLgrs¹⁰ | 26 αὐτῆς m. NC 1. 33. 118. 124 | 27 αὐτῶ m. NCLgrs¹⁰ | υἱέ m. NC²DLgrs⁶ | 28 προσήλθον m. NCDgrs ausser B | δύναιμι τοῦτο ποιῆσαι m. NC³DLgrs¹⁰ | 30 ἀνεώχθησαν m. NC³Lgrs¹⁰ | ἐνεβριμήσατο m. B²CDLgrs¹⁰ |

Bl 16 r Mt 9,32—10,1

Tinte vielfach abgerieben. Buchstaben manchmal durchgefressen. Sp a 1—5 durch Nässe verkleckst. — Sp a 16 o oben Hd a. — Z. 25 αἱ oben Hd a. — Eusebs 76. 77. 78. 79., links von der Zahl OH' sind zwei Punkte, die mit dem o in Sp a hineingeschoben sind. — Sp a 1 fängt Kapitel 18 an, dessen Aufschrift auf der vorigen Seite oben steht. — Sp b 22 fängt Kapitel 19 an. Die Aufschrift steht über der Spalte. Der Rubrikator hat selbst das ω oben gesetzt. — Ebenso fängt Sp b 22 ein Lesestück an mit ἀρχή und τῷ καιρῷ ἐκείνῳ und dem Z. 23 einzufügenden ὁ ἰησοῦς, aber ohne Nennung des Tags.

Mt 9,32 ἄνθρωπον m. grs ausser NB | 33 λέγοντες ὅτι m. V | 35 μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ m. NC³Lgrs⁹ | 36 ἐσκυλμένοι m. NBCDgrs¹² | ἐρριμμένοι m. Egrs⁸ | ὥς m. CDFLMY 034 | 10,1 ἐξουσίαν ohne κατά m. NBCDgrs³ |

Bl 16 v Mt 10,1—8

Sp b 15 steht ein Strichelchen am Anfang vor ρ, das zufällig sein kann. Es wäre aber bloss möglich, dass der Schreiber hier ausnahmsweise zeigte, er wisse, dass das ρ mit dem π Z. 14 zusammengehöre. — Z. 17 finden wir ein grosses Π nach dem Kolon. Gewiss war hier in der Vorlage ein Absatz, nur hat der Schreiber vergessen, ὡλ an die vorige Zeile anzuhängen, um diesen Abschnitt, wie üblich bei ihm, mit der neuen Zeile anfangen zu lassen; vgl oben zu Bl 4 v. — Z. 25 ist der tilgende Strich über αἱ wahrscheinlich von der ersten Hand gesetzt, die das falsche αἱ sofort durch ε Z. 26 ersetzte. — Z. 27 vergass der Schreiber das αὐ in καθαρίζεται. — Eusebs 80. 81. 82.

Mt 10,2 ὁμ δέ m. Dgr* | ὁμ καὶ v. ἰάκωβος m. grs ausser NB | 3 ματθαῖος m. grs ausser NB*D | καὶ λεββαῖος ὁ ἐπι-

κληθεῖς θαδδαῖος m. C²Lgrs¹² | 4 κανανίτης m. **8**grs¹² | ὁ v. ισκαριώτης m. **8***BDgrs⁵. | ισκαριώτης m. **8**BLgrs¹². | 5 σαμαριτῶν m. **8**CD²GLP* | 7 ὅτι m. grs ausser B |

Bl 17 r Mt 10,8 – 15

Vielfach durchgefressen und von Nässe verkleckst. Sp a 1–5 eine derbe Naht. — Gründurchschimmernde Tinte. — Eusebs 83. 84. 85. — Sp a 5 schliesst mit τέλος das vorige Lesestück.

Mt 10,8 om νεκροὺς ἐγείρετε m. **8**^b (oder ^a) C³Lgrs¹¹. | ἐκβάλετε m. DF | μήτε v. ἄργυρον | 10 πάραν. — μηδὲ . . . μήτε . . . μήτε | ῥάβδον m. **8**BD 1. 33. 118 | αὐτοῦ ἐστὶν m. Egrs¹² | 11 εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε m. **8**BCgrs¹³. | 12 add λέγοντες εἰρήνην τῷ οἴκῳ τούτῳ m. **8*** u. ^{eb} DL 1. 22. 209. | 13 ἐλθέτω m. Bgrs¹¹ | πρὸς ὑμᾶς m. grs ausser **8**B | 14 ἐάν m. CEFGMPSUVXΓΔΠ | ἔξω m. BD 33. 157. | om ἐκ m. BDgrs ausser **8**C |

Bl 17 v Mt 10,15—20

Durchlöchert. Schmutzig. Sp a 2 ein blasser Strich wie ein Akutakzent über ω. — 19 αἰ oben Hand a; Punkt danach zufällig. — 20 ω über ο Hand a. — 22 σ über α, weil das σ nach α klein ausgefallen war. — Sp b jene Naht. — Z. 6 ov am Anfang wegen Löcher und Schmutzes eher zu ahnen als zu lesen. — Eusebs 86. 87. 88. — Sp a 6 Anfang ἀρχή eines nicht näher bezeichneten Lesestücks.

Mt 10,15 γομόρρας m. CDLMP 1. 22 | 18 δέ m. **8**BCgrs⁹ | 19 παραδίδωσιν m. Cgrs¹⁰ | λαλήσετε m. KG | λαλήσητε m. **8**BCgrs⁷ |

Bl 18 r Mt 10,21—26

Durchlöchert und schmutzig, besonders Sp b, wo 18. 19 ein grosses Loch. Unterer Rand zernagt aber nicht bis zum Text. — Eusebs 89. 90. 91. 92. — Sp a 15 τέλος Ende des vorigen, Sp b Z. 24 Anfang ἀρχή eines neuen Lesestücks.

Mt 10,23 διώκουσιν m. DΔ | ἄλλην κἂν ἐκ ταύτης διώκωσιν ὑμᾶς· φεύγετε εἰς τή[ι]ν ἐτέραν: | τοῦ Ἰσραὴλ m. grs ausser BD | 24 διδάσκαλον ohne αὐτοῦ m. grs ausser **8**FM | 25 τῷ δούλῳ m. L | ἐκάλεσαν m. 1., wobei Estienne 1550 zum ersten Mal hier eine Grossschrift als Zeugen erhält. — οἰκιακούς m. **8**Bgrs⁹ |

Bl 18 v Mt 10,26—32

Durchlöchert und sehr fettig und schmutzig. — Sp a 15 ω oben Hd a. — Z. 17 ο oben Hd a. — 22 αἰ oben Hd a. — Ein nicht üblicher Raum nach Sp b 17, um den neuen mit einem grossen rot und blau geschmückten Π anfangenden Abschnitt hervorzuheben; ἀρχή für Anfang eines Lesestücks in dem Π darin.

Mt 10,27, κηρύσσετε[αι] m. DOrEus. | 28 μὴ φοβηθῆτε m. DS | ἀποκτενόντων m. Lgrs⁹ | φοβηθῆτε m. grs ausser **BC** | 31 τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα m. **EF**grs¹³ | 31 φοβηθῆτε m. Cgrs¹¹ |

Bl 19 r Mt 10,32—40

Fettig und schmutzig. Unterer Rand zernagt. — Oben rechts am Rand Δ' für das vierte Viererheft. — Sp a 17 tadelnder Strich über η spätere Hand. — Sp b 15 ου am Ende ist υ auf ο. — Eusebs 94. 95. 96. 97. 98. — Sp a 2 τέλος für das Ende des vorigen Lesestücks, nicht desjenigen, das Bl 18 v anfang. — Z. 11 für das letztere Lesestück ὑπαγε und Sp b 4 ἄρξεται aber Z. 17 wieder ὑπαγε.

Mt 10,32 om τοῦς v. οὐρανοῖς m. **DL**grs¹⁰ | 33 δ' ἂν m. **D**grs¹² | ἀπαρνήσεται m. C | κἀγὼ αὐτόν m. **B**ΔΔ 1. 33 | om τοῖς v. οὐρανοῖς m. **CDL**grs⁹ | 36 οἰκιακοί m. **B*****CDL**grs⁹ |

Bl 19 v Mt 10,40—11,5: Sp b Z. 24: hierher muss die Verszahl 5 von Z. 26 kommen.

Sp a 15 das ο hat von Hd a den Strich darin, um ein ω daraus zu machen. — Z. 18 μα muss für das Ende von ὄνομα und für den Anfang von μαθητοῦ gelten. — Sp b 19 η durch Punkte getilgt und durch οι ersetzt Hd a. — Eusebs 99. 100. 101. 102. — Sp b 7 Kapitel 20, die Aufschrift am oberen Rand, wo das ι oben Hd a; statt υ ist ιω, also ἰωάννου zu lesen. — Sp b Z. 6 Schluss des vorigen Lesestücks, obschon kein ἄρξεται seit Bl 19 r b 17.

Mt 10,41 om aus Versehen μισθὸν προφήτου | zweimal λήμψεται m. **BCDLZ**Δ | 10,42 ἂν m. BD 33. | 11,1 ἐτέλεσεν m. grs ausser M. — st δύο hat διά m. **BC*****DPZ**Δ 33. 124. | 4 ἰωάννη m. grs ausser B***DA** | 11,5 καὶ χωλοί m. **B**grs ausser **DZ**Δ |

Bl 20 r Mt 11,5—12

Unterer Rand zernagt. — Sp a 2 das αθ fehlt in καθαρίζονται. — 11 ω oben Hd a. — 19 tadelnder Strich sp Hd. — Sp b 7 λ oben sp Hd, vielleicht Hd b. — Z. 19. 24. 25 οὐρανῶν zweimal voll geschrieben. — Euseb 103. 104. 105.

Mt 11,5 καὶ νεκροί m. **BDLPZ**Δ 1. 13. | καὶ νεκροὶ ἐγείρονται nach εὐαγγελίζονται m. sy^o | 6 ὃς ἂν m. **grs** ausser BD | 8 ἐξήλθατε m. **BCDLPZ**Δ | ἐν μαλακοῖς ἱματίοις m. **CL**grs¹³ | βασιλέων εἰσὶν m. grs ausser **B*****B** | 9 ἐξήλθατε m. **BCDLPZ**Δ | [ε]ἰδεῖν προφήτην m. grs ausser **B*****BZ** | 10 οὗτος γάρ m. grs ausser **BDZ** | ὃς κατασκευάσει m. **B** grs ausser P | 11 αὐτοῦ ἐστὶν m. **B** grs ausser C |

Bl 20 v Mt 11,13—21

Sp a die Mitte hinunter durch eine derbe Falte in Bl 21 verrieben. — Sp b 16 tadelnder Strich über η Hd a. — Eusebs (106 sp Hd). 107. 108.

Mt 11,13 προεφήτευσαν m. B**Lgrs¹¹ | 14 ἡλίας m. sgrs ausser B*D | 15 ὅτα ἀκούειν m. sgrs ausser BD | 16 παιδίοις m. allen grs | καθημένοις v. ἐν m. sBCDLMZΔ | ὁμ ταῖς v. ἀγοραῖς m. CLgrs¹² | & προσφωνοῦντα u. λέγουσιν Vs 17 m. sBDZ | τοῖς ἐτέροις m. sBCDLgrs⁹ | add αὐτῶν [spricht mehr für ἐταίροις] m. CLgrs¹² | 17 ἐδρηνήσαμεν ὑμῖν m. CLgrs¹² | κόψασθε[αι] | 18 γὰρ πρὸς ὑμᾶς m. sy^c u. ^{hl} | 19 στ ἐργῶν hat τέκνων m. grs ausser sB* | 20 ἤρξατο ὁ ἰησοῦς m. CKLY034Π | 21 χοραζεῖν m. sBCgrs³ | βηθ'σαῖδάν m. s*Bgrs¹² |

Bl 21 r Mt 11,21—28

Einige Buchstaben durchgefressen. Längsfalte durch Sp b hinunter. — Sp a 7 die sechs Punkte und ein etwas grösseres κ zeigen uns hier, dass wie bei Bl 16 v b 17 hier auch der Schreiber versäumte, das μιν an Z. 6 anzuhängen und den Absatz mit der neuen Zeile anfangen zu lassen. — Sp b 1 οὐρανοῦ voll geschrieben und das zweite ου ist υ auf ο. — Z. 10 ο oben Hand a. — Z. 18 sp Hd hat auch einen Apostroph nach πῆρ gesetzt. — Eusebs 109. 110. 111. 112. 113.

Mt 11,21 σποδῶ ohne καθήμενοι m. BDLgrs¹¹ | 23 καπερ-ναοῦμ m. CLgrs¹² | μή ὑψωθήσῃ m. sBCDL 1**. 22. 42. — ὁμ τοῦ v. οὐρανοῦ m. sBDD | καταβιβασθήσῃ m. sCLgrs¹² | ἐγένοντο m. Egrs¹² | ἔμ[ε]ινον m. LXΔ | 25 ἐξομο[ω]λογοῦμεν | ἀπεκρύψας m. CLgrs¹¹ | εὐδοκία ἐγένετο m. sB 1. 33. | φ' ἐάν m. sBCLgrs¹¹ |

Bl 21 v Mt 11,28—12,5

Sp a 4 tadelnder Strich über ω. — Sp b 1 αι Hd a. — Z. 2. 3 αὐτοῦς aus Versehen zweimal. — Z. 27 ι oben Hd a. — Eusebs 114. 115.

Mt 11,29 πραὸς m. grs ausser sBC*D | 12,1 σάββασιν m. grs ausser B | 2 ἰδόντες αὐτοῦς m. CDLΔ 13. 124. | εἶπαν m. sBC 33. | 3 ὁ δὲ ἰησοῦς | ἐπείνασεν αὐτός m. L | 4 ἔφαγεν m. grs ausser sB | οὕς m. sCgrs⁹ |

Bl 22 r Mt 12,5—15

Unten bis in Sp b Z. 3 von unten ein Loch ausgenagt. — Sp b 21 αι oben Hd a. — Z. 24 ω oben Hd a. — Eusebs 116. (117. sp Hd). — Sp a 15 fängt Kap. 21 an, Aufs oben.

Mt 12,6 μ[ε]ρίζον m. sBDgrs⁹ | 7 ἔλεος m. sBCD 1. 33. 124. | 8 ὁμ καὶ v. ἐστίν m. allen grs | 10 ἄνθρωπος ἦν ἐκεῖ τὴν χεῖρα m. D(L)MΔ | θεραπεύειν m. grs ausser sDL | 11 τίς ἐστίν m. D | ἐνπέση m. s^bΠ* | 12 πόσω οὖν μᾶλλον διαφέρει | 13 σου τὴν χεῖρα m. s* u. ^{eb} BL 1. 33. 124. 157. 346. | ἀπεκατεστάθη m. sBC²Lgrs⁹ | 14 οἱ δὲ φαρισαῖοι ἐξεληθόντες συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ in dieser Reihenfolge m. L.

Bl 22 v Mt 12,15—24

Sp a 12 αι oben Hd a. — Sp b 8 Asper über ε Hd a. — Eusebs 118. 119. 120. 121. Bei 121 zum ersten Mal darunter der Kanon 2. Zum ersten Mal auch in der Vorlage? — Kap. 22 fängt Sp b 9 an, Aufs oben. — Sp b 9 ἀρχή u. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ zum Anfang eines Lesestücks, wobei das τότε wegfällt.

Mt 12,15 ὄχλοι πολλοί m. CDLgrs¹⁰ | om πάντας | 16 ἐπιτιμᾷ | 17 ὅπως m. Lgrs¹¹ | 18 εἰς ὃν m. ^bCDLgrs¹¹ | εὐδόκησεν m. grs ausser ^{NC}CD | 21 om ἐν vor τῷ m. ^BCDLgrs¹² | 22 τὸν κωφὸν καὶ τυφλόν m. LXΔ |

Bl 23 r Mt 12,24—31

Ein Loch am unteren Rand über Sp b Z. 2 von unten hinauf ausgegagt. Bl 16. 17. 18—23 müssen irgend wie hervorgeragt haben, um von einem Nager angegriffen zu werden. — Sp a 5 αι am Ende Hd a. — Z. 20 ω oben Hd a. — Sp b 5 αι am Ende Hd a. — Eusebs 122. 123. — Sp b 19 ἀρχή Anfang eines Lesestücks.

Mt 12,24 βεελζεβούλ m. CDgrs¹¹ | 25 δὲ ὁ ἰησοῦς m. CLgrs¹² | 28 ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγώ m. ^BCDLgrs¹⁰ | 29 διαρπάσαι m. ^{NC}**DLgrs¹⁰ | διαρπάσει BCLgrs⁸ |

Bl 23 v Mt 12,31—38

Sp a 7 αι oben Hd b. — Z. 17 tadelnder Strich über αι. — Z. 22 das ν fälschlich durch Punkte oben und unten getilgt. — ω oben Hd a. — Sp b 19 zwei ω 1. Hd — Z. 24 ein zufälliger Punkt über ε. — Eusebs 124. 125. 126. 127. — Sp b 24 fängt Kap 23 an, Aufs oben: περὶ τῶν αἰτούντων σημείων: das ω oben ist Hd a. — Sp b 23 τέλος das Ende eines Lesestücks, wobei der Schreiber zwei rote Punkte in das Kolon setzte.

Mt 12,31 add am Schluss τοῖς ἀνθρώποις m. CDLgrs¹¹ | 32 ὃς ἐάν m. ^BBgrs ausser DS | οὐκ ἀφεθήσεται m. (^N* οὐ μή) ^N* u. ^b u. ^c grs ausser B | τῷ αἰῶνι τούτῳ m. KXY034.ΔΠ | 33 τὸν δένδρον καλόν m. D | 35 om τῆς καρδίας m. ^BBgrs ausser L | om τὰ ν. πονηρά m. grs ausser LUD | 36 λαλήσουσιν m. ^BBC | 37 st λόγων sec hat λόγ[ο]ν ἔργων | 38 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ m. ^BCDLM | καὶ φαρισαί[ε]ων m. grs ausser B |

Bl 24 r Mt 12,38—44

Sp b 1—8 Falte. — Sp a 1 σ oben Hd a, weil das σ etwas klumpig war. — Z. 9 αι oben Hd a oder b. — Z. 11 das ου am Ende υ auf ο. — Sp b 8 της verbindet τ und η, sodass η nur einen Hauptstrich für sich hat. — Eusebs 128. 129.

Mt 12,40 statt ἦν hat ἐγένετο | om καὶ nach ἔσται m. ^BBCgrs¹⁰ | 41 νινευεῖται m. ^BCDLXΔ | 42 βασιλῆισαν | σολομῶνος zweimal m. grs ausser (C)D | 44 ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου m. CLgrs¹¹ | ἐλθόν m. ^aBCLgrs⁸ |

Bl 24 v Mt 12,44—50

Gründurchschimmernde Tinte. Sp a 7 das θ ist grösser als die anderen Buchstaben. Ob es am Anfang der Zeile in der Vorlage stand? — Z. 27 α unten Hd a. — Sp b 24 eine Spur von einem Apostroph nach πρς. — Eusebs 130. — Über Sp b die Aufs für Kap 24, aber das Kapitel selbst fängt erst auf der folgenden Seite an.

Mt 12,44 om καί v. σεσαρωμένον m. Bgrs ausser **NC*Z** | 45 ηελθόντα wahrscheinlich für εισελθόντα m. **BCDgrs**¹¹ | st ἀνθρώπου hat οὐρανοῦ | 46 ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος m. Cgrs¹² | ἰστίκεισαν m. **B*CFGX** | λαλήσαι[ε] αὐτῷ m. DL 33. 124. 346. | 47 hat diesen Vers m. grs ausser **B*BLG** | 48 τῷ εἰπόντι αὐτῷ m. CLgrs¹¹ | st καί hat ἡ m. D | 49 m. **B**grs ausser **D** | 50 ποιήσει m. KLSG | καὶ ἀδελφός m. 13. |

Bl 25 r Mt 13,1—10

Sp a 12 das τ wurde verkleckst, wenn auch nur ein wenig, so hat der Schreiber es durch einen Punkt oben und zwei Punkte rechts und links darin getilgt und ein Ersatz-τ geschrieben. — Z. 18 tadelnder Strich über η, das ει sein sollte. — Sp b 12 ein Akzent über α aus späterer Hd. — Z. 14 in αυ benutzt das υ den Hauptstrich des α als seinen Hauptstrich. — Sp a 1 fängt Kap 24 an, dessen Aufs wir auf der vorigen Seite fanden.

Mt 13,1 ἐν δὲ m. CDLgrs¹² | om ἀπό (ἐκ) m. B 1. 124. | 2 om τό v. πλοῖον m. **BCLY034.Z** | ἰστίκει m. **B*CGrs**⁷ | 3 πολλά m. **BDgrs**¹¹ | σπεῖραι m. **NDLMX** | 4 ἐλθόντα u. κατέφαγεν. m. B 13. 124. | τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ m. **E*KMP** | 5 ἐξανάειπεν m. **Bgrs** ausser B | ebenso γῆς ohne τῆς | 6 st. ῥίζαν hat βάθος ῥίζης | 7 ἐπνίξαν m. **ND** 13. 124. 346. | 9 ὅτα ἀκούειν m. grs ausser **NBL** | 10 οἱ μαθηταὶ ohne αὐτοῦ m. **BDgrs** ausser CX | 11 εἶπαν m. **NBL** |

Bl 25 v Mt 13,10—17

Sp a 1 Punkt nach σ sp Hd. — Z. 18 ω oben Hd a. — Sp b 9 ω oben Hd a. — Z. 24 tadelnder Strich über dem ganz richtigen ι in ὑμῖν. — Z. 27 am Schluss v, aber das v wird Bl 26 r a 1 wiederholt. — Eusebs 133. 134.

Mt 13,11 εἶπεν αὐτοῖς m. BDgrs ausser **NCZ** | om aus Versehen δὲ οὐ | 13 λαλῶ αὐτοῖς m. D 1. 13. 33. 124. 346. | 184 | ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ ἀκούοντες μὴ ἀκούσωσιν (**Θ038**. ἀκούωσιν) καὶ μὴ συνῶσιν (**Θ038**. συνίωσιν) μήποτε ἐπιστρέψωσιν m. D | 14 αὐτοῖς ohne ἐπ' m. **BCgrs** ausser DM | ἀκούσητε m. Egrs⁶ | 15 τοῖς ὥσιν m. BDgrs ausser **NC** | τοῖς ὀφθαλμοῖς: ob die Vorlage wie U*X τοῖς ὀφθαλμοῖς hatte, oder ob das folgende τοῖς irreführte? | ἐκάμυσαν | ἐπιστρέψωσιν m. **BCDLgrs**⁶ | ἰάσομαι m. **BCDLgrs**¹⁰ | 16 ὑμῶν

sec m. **BCD**grs ausser B | ἀκούουσιν m. **BCDMX** | 17 ἀμὴν γάρ m. **BCD**grs ausser **XX** |

Bl 26 r Mt 13,17—23

Die ganz schlecht gezogenen Spaltenlinien auf dieser Seite zeigen, wie unwissend der Schreiber war. — Sp a 3 tadelnder „Asper“ über ε und sofort das richtige αι, alles i. Hd vgl 14 v a 15. 16 v 25. — Z. 8 παραβαλῆν. — Sp b 17. 18 τοῦ aus Versehen zweimal. — Eusebs 135.

Mt 13,17 οὐχ | ἴδον m. **KXVII** | 18 σπεῖ[η]ραντος m. grs ausser ***BX** | 21 om ἐν m. **D*gr** | st. γενομένης δέ hat εἰτα γενομένης (m. G) | εὐθέως m. **D** | 22 τούτου αἰῶνος τούτου wahrscheinlich nur versehentliche Wiederholung des Artikels, und dann ist es τοῦ αι. τούτου m. grs ausser ***BD** | συνπνίγει m. **BCDLXΔ** | 23 τὴν γῆν τὴν καλὴν m. **D**grs¹¹ |

Bl 26 v Mt 13,23—29

Sp a 3 tadelnder Strich über ω, das o sein sollte. — Sp b 19 sinnloser tadelnder Strich über τ. — Eusebs 136.

Mt 13,23 συνιείς, m. **BD** | 24 ὁμοιώθη m. **CFA** | σπεῖροντι m. **CDL**grs⁹ | 25 ἐπέσπειρεν m. **B** 1. 13. 22. 119. 157. / 48. | 26 om καὶ v. τὰ m. **D** 13. 124. 248. 346. | 27 εἶπαν | ἐσπειρας m. **BKLSUGΔΠ** | τὰ ζιζάνια m. ***LX** | 28 οἱ δὲ δοῦλοι m. **grs** ausser B | εἶπαν | εἰπ. αὐτῶ, m. **L**grs¹² | συλλέξωμεν m. **BCD**grs⁷ | 29 ὁ δὲ ἔφη m. **L**grs¹² | ἔφη αὐτοῖς | συνλέγοντες m. **D** |

Bl 27 r Mt 13,30—34

Buchstaben hier und dort durchlöchert. — Sp a 6 ω oben Hd a. — Z. 22 Punkt oder Kolon sp Hd. — Sp b 5 αι oben Hd a. — Z. 14 verkleckstes τ durch Punkte getilgt und ersetzt Hd a. — Eusebs 137 (diese Zahl sp Hd oder Hd a später). 138. 139.

Mt 13,30 ἐν καιρῷ m. ***bBD**grs¹² | αὐτὰ εἰς δεσμάς m. **BC**grs¹⁰ | συναγάγετε m. ***CY** oder **034**.grs¹² | 31 st παρέθηκεν hat ἐλάλησεν m. **DL*** 1. 13. 124. 346. | 32 μ[ε]ρίζων m. **D**grs | κατασκηνοῦν m. **grs** ausser **B*D** | 33 αὐτοῖς λέγων m. ***CLMUX** 13. 124. 126. 243. | ἐνέκρυσεν m. **BCD**grs¹¹ |

Bl 27 v Mt 13,34—41

Ein wenig beschmutzt und verrießen. — Sp b 17 αι oben Hd a.

Mt 13,34 st οὐδὲν hat οὐκ m. ***D**grs¹¹ | ἐλάλει (ηλαλη) m. ***BCD**grs ausser ***Δ** | 35 ἡ[ι]σαίου m. ***1** 1. 13. 33. 124. 253. | καταβολῆς κόσμου m. ***u.c** **CD**grs¹³ | 36 οἰκίαν ὁ ἰησοῦς m. **C**grs¹² | προσήλθον m. ***CD**grs¹³ | st φράσον hat διασάφισον m. ***BOr** | 37 εἶπεν αὐτοῖς m. **C**grs¹³ | 38 om aus Versehen οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ | 39 αἰῶνος ohne τοῦ m. ***BD** 13. 33. 124. 346. | 40 καίεται m. **C**grs¹³ 13. 33. 124. 157. | τοῦ αἰῶνος τούτου m. **C**grs¹³ | 41 ἀποστελεῖ m. **BCD**grs¹² |

Bl 28 r Mt 13,42—48

Vielfach durchlöchert. — Sp a 12 ω oben Hd a. — Z. 24 tadelnder Strich über η, das ει sein sollte. — Z. 27 verkleckstes τ durch Punkt getilgt und durch ein unten geschriebenes τ ersetzt. — Sp b 18 ου ist υ über ο.

Mt 13,43 ἐκλάμψουσιν m. **BCgrs**¹³ | st τοῦ πρὸς αὐτῶν hat τῶν οὐρανῶν | ὅτα ohne ἀκούειν m. **B** | 44 ὁμοία πάλιν m. **Cgrs**¹⁴ | st ὃν hat ὅ | πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ [πολὴ] m. **Cgrs**¹⁴ | 45 ἐνπόρῳ und aus Versehen nur ζητοῦν | 46 εὐρῶν δέ m. **BDL** 1. 33. | om ἓνα m. **D** 124. | st αὐτόν hat τὸν μαργαρίτην ἐκείνον | 47 συναγωγῇ m. **EFY034**. | 48 ὅτε δέ m. **D** | ἀναβιάσαντες ohne αὐτήν m. **BCgrs**¹¹ | ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ohne καὶ m. **L** 13. 124. 346. | ἄγγη m. **BCM**** 1. 124. / 48. |

Bl 28 v Mt 13,49—55

Sp a 1 ι oben Hd a. — Z. 8 ου ist υ auf ο. — Z. 15 verkleckstes τ durch zwei Punkte getilgt und dann ersetzt; vgl Bl 27 r b 14. 28 r a 27. — Z. 27 ω oben Hd a. — Z. 28 α am Schluss in Sp b wiederholt. — Sp b 20 es fehlt π in ἐκπλήσσεσθαι. — Z. 25 Tadelstrich über η, das ει sein sollte. — Eusebs 141 später geschrieben.

Mt 13,51 λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς m. **Cgrs**¹² | ναί ohne κύριε m. **BD** 1. 13. 124. | 52 ὁ δέ m. **Bgrs**¹² | εἶπεν m. **B***grs¹⁴ | τῇ βασιλείᾳ m. **BCKΠ** 1. 13. 33. 124. 346. | st ὁμοιος hat ὁμοία | 54 ἐκπλήσσεσθε m. **BCDgrs**¹⁰ | τοῦτω[ο] πόθεν |

Bl 29 r Mt 13,55—14,3

Überall durchlöchert. Schmutzig. — Sp b 11 das überflüssige υ durch Punkte getilgt. — Eusebs 142. 143. 144. später geschrieben. — Sp b 1 Kap 25 fängt an, Aufs über Sp a.

Mt 13,55 οὐχ ἡ m. **BCMD** 33. | μαριάμ m. **BDgrs**¹² | ἰωσήφ m. **aBC** 1. 33. / 184. | 56 ταῦτα πάντα m. **BCgrs**⁵ | 57 πατρίδι ohne ἰδιὰ oder αὐτοῦ m. **BD** 33. 346. | 14,1 τετράρχης m. **BDgrs** ausser **CZΔ** | αὐτός m. **BDgrs**¹² | 3 τότε κρατήσας m. **B** 13. 124. | ἔδραθεν αὐτόν m. **a u. c** **CDgrs** ausser **B** | καὶ ἐν (τῇ m. **B****) φυλακῇ ἀπέθετο m. **B*** **B*** u. ** 13. 124. 346. | φιλίππου m. **Bgrs**¹⁴ |

Bl 29 v Mt 14,4—12

Eusebs 145 später geschrieben; das ε abgeschabt.

Mt 14,4 ὁ ἰωάννης m. **BCZgrs**¹³ | αὐτῷ nach γάρ m. **CDgrs**¹² | 5 statt ὡς hat εἰς | 6 γενεσίων δέ γενομένων m. **CK** | om τῆς | 7 μετ' m. **X** | ὁ ἄν m. **BD** | 9 λυπηθεὶς u. διὰ τοῦς m. **BD** 1. 13. 124. 346. | δοθῆναι αὐτῇ m. 1. 13. 124. 346. | 10 τὸν ἰωάννην m. **c** **CDgrs**¹³ | 11 ἐν τῷ πίνακι 1. 13. | 12 πῶμα m. **BCDL** 1. 13. 22. 33. 121. 346. |

Bl 30 r Mt 14,12—19

Durchlöchert. Schmutzig. — Sp a 4 grosses α rot und grün verziert. — Falte im Perg schräg durch Sp b. — Eusebs 146.

147 später geschrieben. — Sp a 19 fängt Kap 26 an, Aufs oben auf der Sp. — Sp a 13 ἀρχή Anfang eines Lesestücks. — Mt 14,12 αὐτό m. **BCDgrs**¹⁴ | 13 ἀκούσας δέ ohne καί m. **BDLZ** | περὶ m. **BCDgrs**¹³ | 14 ἐξελθὼν ohne ὁ ἰησοῦς m. **BD** 1. 22*. 33. 61. 118. 124. 219. | ἰδεν m. **CEKLX** | ἐπ' αὐτοῖς m. **BCgrs**¹⁴ | 15 προσῆλθον m. **CDgrs**¹³ | οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ m. **CDgrs**¹⁴ | ἤδη παρῆλθεν m. **BCDgrs**¹⁴ | ὁμοῦν m. **BDgrs**¹⁴ | εἰς τὰς κύκλῳ κώμας m. **C*** 33. | 16 ὁ δὲ ἰησοῦς m. **BCgrs**¹⁶ | 18 ὁμοῦν m. **D** | 19 κελεύσας m. **B²CDgrs**¹⁶ | ἐπὶ τοῦ χόρτου m. **BC067**. 1. 22. 33. | λαβὼν ohne καί m. **Bgrs**¹⁴ |

Bl 30 v Mt 14,19—24

Sp a 2 o oben Hd a. — Z. 8 st δε hat δα. — Z. 13 verkleckste der erste Buchstabe α, so tilgte ihn der Schreiber durch einen Tadelstrich und schrieb dafür ein kleineres α am Ende von Z. 12. — Z. 16 die Punkte über ι sp Hd. — Eusebs 148. 149. 150. — Sp b 14 Kap 27, Aufs oben auf der Sp; das σ darin oben Hd a. — Sp a 23 (24) ἀρχή u. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ u. zwischen den Zeilen der Zusatz ὁ ἰησοῦς für ein Lesestück. — Sp b 7 τέλος zum Schluss des vorigen Lesestücks. — Mt 14,19 εὐλόγησεν m. **Bgrs**¹⁴ | hat αὐτοῦ v. τοῦς ἄρτους | 21 st ὥσει hat ὡς m. **DΔ067**. 1. 33. / 48. | παίδων καὶ γυναικῶν (m. **D** 1.) 22 καὶ εὐθέως m. **B^bBgrs** ausser ***C*** | ὁμοῦν ὁ ἰησοῦς m. **BC*** **DPΔ067. 0106**. | τῶν μαθητῶν αὐτοῦ m. **BEFKPXP** | τὸ πλοῖον m. **CDgrs**¹⁷ | 23 ὁμοῦν δέ | 24 ἀπῆχεν ἀπὸ τῆς γῆς σταδίου ἰκανοῦς | nach ἄνεμος add αὐτοῖς |

Bl 31 r Mt 14,25—32

Sp a 12 Asper Hd a. — Z. 26 αι sofort durch ε ersetzt 1. Hd — Sp b 11 o oben Hd a. — Z. 16 ω oben Hd a. — Z. 20 Tadelstrich über η Hd a. — Z. 26. 27. 1. Hd schrieb ω fälschlich am Anfang von Z. 27, schrieb aber dann das richtige o an das Ende von Z. 26, doch setzte er keinen Punkt über ω. — Eusebs 151. 152 vielleicht später geschrieben. — Mt 14,25 ἦλθεν m. **BC²084**. | πρὸς αὐτοῦς ὁ ἰησοῦς m. **C³grs**⁹ | ἐπὶ τὴν θάλασσαν m. **BPΔ084. 0106**. 1. 13. 124. 238. 346. | 26 ἰδόντες δὲ αὐτὸν ohne οἱ μαθηταὶ m. ***** | αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης m. **084**. 33. | 27 εὐθύς m. **BD084**. | ἐλάλησαν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς m. **Cgrs**¹⁵ | 28 aus Versehen ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ πέτρος εἶπεν m. **grs**¹⁶ | ἐλθεῖν πρὸς σε m. **BCDΔ0106**. 1. 13. 33. 124. 157. 238. / 47. | 29 ὁ πέτρος m. **Cgrs**¹⁴ | ἐλθεῖν m. **BCDgrs**¹⁴ | 30 ἄνεμον ἰσχυρόν m. **B²CDgrs**¹⁴ | 31 εὐθύς m. ***** | 32 ἀναβάντων m. **BD084**. 13. 33. 124. |

Bl 31 v Mt 14,32—15,4

Sp b 8 Tadelstrich über ε Hd a. — Z. 9 αι oben Hd a. — Z. 12 ω oben Hd a. — am Ende der Zeile wurde ein Kolon aus Versehen mitten in das Wort nach v gesetzt; der Rubri-

kator hat es mit fünf oder sechs leisen Punkten und Strichen getadelt. — Z. 13 o oben Hd a. — Eusebs 153. später auch 154. — Sp b fängt mit Kap 28 an, Aufs oben m. τις st τῆς u. ἐντολεις st ἐντολῆς. — Sp a 10 τέλος eines vorhergehenden Lesestücks; roter Punkt im Kolon. — Mt 14,33 οἱ δὲ προσελθόντες m. 13. 124. 346. | 34 ἦλθαν m. **084**. | st εἰς hat ἐπί m. **BCDΔ084**. 13. 33. 124. 157. 238. 245. | εἰς γεννησ. m. **BCDΔ084**. 33. | γεννησαρέθ m. Egrs¹³ | 35 ἐκείνου τοῦ τόπου m. 346. | 36 ἵνα κἄν m. 1. 22. 33. 346. | 15,1 τῷ ἰησοῦ m. **Bgrs**¹⁵ | ἀπό ohne οἱ m. **BD** 1. 124*. | φαρισαῖοι καὶ γραμματεῖς m. **BD** 1. 13. 33. 124. 346. | 2 παράδωσιν m. E*FLP* | 4 st ἐνετείλατο λέγων hat εἶπεν m. **caBD084**. 1. 124. | πατέρα σου m. C**KLMUΠ |

Bl 32 r Mt 15,4—13

Durchlöchert. Beschmutzt. Unten Sp b 21—26 eine grosse Fettdrüse, die auf dieser Fleischseite beschrieben aber auf dem Verso, der Haarseite, nicht beschrieben ist. — Sp a 6 Asper Hd a, Akzent über α vielleicht auch Hd a. — Z. 9 fraglich, ob der Strich über η zum Tadel ist, denn der Buchstabe ist richtig — oder ob er als Akzent gemeint ist statt eines Zirkonflexes. — Z. 23 a oben Hd a. — Z. 27 σ unten Hd a; das erste σ war halb auf der dünnen geplatzten Haut der Fettdrüse und der Schreiber hat es deswegen wiederholt. — Sp b 15 ω oben Hd a. — Z. 17 αι oben Hd a. — Eusebs 155. — Mt 15,5 ὃς ἄν m. **Bgrs**¹³ | ὃ ἄν m. D** 1. | οὐ μή ohne καὶ m. **BCD084**. 1. 33. | 6 τιμήσει m. BCDE²ΔΠ² **084. 0106**. 1. 13. 33. 124. 346. | om αὐτοῦ pr m. 1. u. αὐτοῦ sec. m. **084**. 13. 33. 124. 346. | st τὴν ἐντολήν hat τὸν λόγον m. **caBD** | 7 ἐπροφήτευσεν m. **B*CDL084**. 33. 124. 470. / 48. | 8 ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσιν m. **BDL084**. 33. 124. | καρδία αὐτοῦ | 10 ἀκούσατε[αι] | 12 μαθηταὶ ohne αὐτοῦ m. **BD** 13. 61. 124. 245. 346. | st εἶπον hat λέγουσιν m. BD 1. 13. 36. 61. 124. 346. |

Bl 32 v Mt 15,13—20

Sp a 8 o in ov hat den Omegastrich. — Z. 14 Tadelstrich über η sp Hd. — Z. 21 die zwei Punkte sind die deutlichsten Überreste des Versuchs, die Fettdrüse auch auf dieser Seite zu beschreiben; die Tinte des Strichs für ε zog sich in zwei Kleckse zusammen und der Schreiber schrieb das ε auf die folgende Zeile. — Sp b 19 ρ Hd a. — Eusebs 156. 157. — Mt 15,14 τυφλοὶ εἰσὶν ὁδηγοί m. **caBDLZ** 1. 13. 33. 124. 346. | τυφλῶν m. **caBgrs**¹⁶ | st ἔαν ὁδηγῇ hat ὁδη[ι]γῶν σφαλῆσεται καὶ m. 13. 124. 346. | πεσοῦνται εἰς τὸν βόθυνον ähnlich DLZ 1. 124. 346. | 15 αὐτῷ v. ὁ πέτρος | παραβολὴν ταύτην m. CDgrs¹³ | 16 ὁ δὲ ἰησοῦς m. Cgrs¹³ | 17 οὐ m. BDZ 33. 238. εἰσερχόμενον m. B Origenes | 18 εἰσερχονται m. FM | καὶ ἐκεῖνα |

Bl 33 r Mt 15,20—28

Durchlöchert, besonders oben. Buchstaben teilweise beschmutzt und abgerieben. — Sp a 5 ω oben Hd a. — Sp b 4 (3) das zweite o in ἀπολολο hat einen sehr dicken Omegastrich Hd a. — Z. 19 ω oben Hd a. — Eusebs 158 (später beigelegt). 159. — Sp a 2 fängt Kap 29 an; Aufs oben περί τῆς φοινικίσσης. — Sp b steht oben die Aufs für Kap 30 und die oberste Zeile hat das grosse rote o, doch fängt dieses Kapitel erst auf der folgenden Seite Sp a 7 an. — Mt 15,22 ἔκραζεν m. ⁸BD 1. λέγουσα ohne αὐτῷ m. ⁸BCZ 1. 13. 124. 346. | υἱός m. BD | 23 ἐρώτων m. E**grs⁹ | 24 st εἰς hat πρὸς | nach ἀπολώλυτα hat τά | 25 προσεκύνει m. ⁸BDM 1. 13. 33. 124. | βοήθησον | 26 ἐστὶ καλόν m. ⁸Bgrs¹³ | 28 om αὐτῇ |

Bl 33 v Mt 15,28—32

Eusebs 160 später geschrieben. — Sp a 7 fängt Kap 30 an. Über dem Α' steigt als Verzierung eine Reihe von Punkten, die wahrscheinlich in der Vorlage waren. — Sp b 14 Kap 31, Aufs oben. — Sp b 14 ἀρχή zweimal, τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, und der Zusatz ὁ ἰησοῦς für ein Lesestück, das mit προσκαλεσάμενος anfang. — Mt 15,30 χωλοὺς τυφλοὺς κωφοὺς κυλλοὺς m. EGPVXΓ | om καὶ ἐτέρους πολλοὺς m. L 71. | ἔρριψαν m. Bgrs¹³ | st τοῦ ἰησοῦ hat αὐτοῦ m. ⁸BDL 13. 33. 56. 58. 124. / 184. | 31 τὸν ὄχλον m. ⁸CDUΔ 1. 13. 124. 157. | βλέποντες m. Δ | καὶ κυλλοὺς m. D 13. 157. | καὶ χωλοὺς m. ⁸BCDMPΔ 1. 4. 13. 124. 157. | ἐδόξασαν m. BCDgrs ausser ⁸L | 32 om αὐτοῦ m. ⁸ | νήσεται m. grs ausser ⁸ |

Bl 34 r Mt 15,32—16,2

Sp b 1 σ oben Hd a. — Z. 8 αι oben Hd a. — Z. 17 δ oben Hd a. — Z. 19 (18) Punkt sp Hd. — Z. 20 Ende ου ist υ auf o. — Eusebs 161. 162 später geschrieben. — Sp b 16 (15) Kap. 32; Aufs oben. — Mt 15,33 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ m. CDgrs¹⁵ | πόθεν οὖν mit D 1. | 34 om ὁ v. ἰησοῦς | 35,36 παραγγείλας u. ἔλαβεν m. ⁸BD 1. 13. 33. 124. 346. | 35 τῷ ὄχλῳ m. ⁸BDe^r 1. 33. | 36 καὶ εὐχαριστήσας m. ⁸BD 1. 13. 124. | ἐδίδου m. ⁸BD 1. 13. 33. 124. 157. 346. | μαθηταῖς ohne αὐτοῦ m. ⁸BD 1. 13. 22. 33. 124. 243. | τῷ ὄχλῳ m. CDgrs¹⁰ | 37 τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων ἦραν m. BD 1. 33. | 38 ἦσαν ὡς m. B 1. 13. 22. 33. 124. 346. | παί[ε]δων καὶ γυναικῶν (⁸D 1. 124. so, aber παιδίων) | 39 ἀνέβη m. Cgrs¹³ | μαγδαλά m. Egrs¹² | 16,1 οἱ σαδδουκαῖοι m. ⁸Δ | ἐπηρώτων m. ⁸*u.^{eb} 1. 13. 346. | hat 16,2,3 m. CDgrs¹⁰ 1. 22. 33. |

Bl 34 v Mt 16,2—10

Sp a 1 Tadelstrich über αι, das ε sein sollte. — Z. 2 ω oben Hd b? — Z. 9 ω oben Hd a. — Z. 14 οι oben Hd b. — Z. 16 Tadelstrich über ω. — Z. 18 ο oben Hd a. — Tadel-

strich über η, das ει sein sollte. — Eusebs 163. 164 (diese zwei, glaube ich, später geschrieben). — Mt 16,2 πυράζει m. CEFGLHM | 3 πυράζει m. EGHM | om υποκριταί m. DLD 1. 22. 33. 262. | δύνασθε m. Cgrs⁷ | 4 σημεῖον ζητεῖ m. D** | ἰωνᾶ τοῦ προφήτου m. Cgrs¹³ | 5 οἱ μαθηταί ohne αὐτοῦ m. ⁸BCD 209. 346. / 184. | 8 εἶπεν ohne αὐτοῖς m. ⁸BDKLM SXΔΠ | st ἐλάβετε hat ἔχετε m. ⁸BD 13. 124. |

Bl 35 r Mt 16,10—18

Stark abgerieben. Sp a viel breiter als Sp b. — Sp a 4 Asper sp Hd als Tadelstrich über η, das ει sein sollte. — 5 w oben Hd a. — Hd a schrieb zuerst αρου, machte aber dann ein v aus u und schrieb jenes ω oben, während die Hd b ein Asper als Tadelstrich über das verballhornisirte uv setzte. — Z. 8 Tadelstrich über ε, das αι sein sollte. — Z. 14 αι oben Hd b. — Eusebs 166. 167 später geschrieben. — Sp a 16 Kap 33; Aufs oben: περὶ τῆς ἐν καισαρίᾳ ἐπερωτήσεως. — Sp a 16 ἀρχή und in dem grossen roten ε darin τῷ καιρῷ ἐκείνῳ für ein Lesestück. — Mt 16,10 σπυρίδας m. ⁸grs¹⁵ | 11 om πῶς | ἄρτων m. ⁸BCgrs⁶ | προσέχετε δέ m. ⁸BC*L | 12 nichts zwischen τῆς ζυμῆς u. ἀλλά m. D 124*. | ἀλλά m. ⁸Bgrs¹¹ | 13 καισαρίας m. ⁸CDELX | τίνα με m. Dgrs¹⁴ | 14 εἶπον m. ⁸grs ausser BΠ³ | ἡλίαν m. ⁸grs ausser BD | 17 ἀποκριθεὶς δέ m. ⁸BD 1. 13. 33. 124. 136. / 1353. | βαρ' ἰωνα | ἐν τοῖς οὐρανοῖς m. ⁸grs ausser B | 18 om ὅτι m. 1. | om τῇ |

Bl 35 v Mt 16,18—24

Sp b 13 ohne ich nicht, warum der Tadelstrich über τ steht. — Z. 20 ο oben Hd b. — Z. 21 λ oben Hd b. — Eusebs 168. 169. 170. — Sp a 13 τέλος das Ende des Lesestücks. — Mt 16,19 ohne καὶ hat δώσω δέ σοι | τὰς κλειδας m. ⁸*B*L / 1353. | ὅσα ἂν zweimal auch δεδεμένα u. λελυμένα m. 1. | 20 μαθηταί αὐτοῦ m. Egrs¹³ | st αὐτός hat οὗτός m. D | ὁ χριστός m. ⁸*BLXΓΔΠ | 21 ὁ ἰησοῦς m. ⁸ebgrs¹⁵ | εἰς ἱεροσόλυμα ἀπελθεῖν m. ⁸BDgr 1. 13. 33. 124. 157. 346. / 184. | ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ | 22 ἤρξατο αὐτὸν ἐπιτιμᾶν λέγων | εἰλεως ähnlich D* εἰλεος | 23 ἐπιστραφεὶς m. DKLP | εἰ μου m. ⁸c | st οὐ φρονεῖς hat οὐκ ἐφρό[ω]νη[ε]σας |

Bl 36 r Mt 16,24—17,2

Sp a 15 das falsche αι sofort durch ε ersetzt. — Eusebs 171. 172 später geschrieben. — Sp b 17 Kap 34; Aufs oben. — Sp b 17 ἀρχή und τῷ καιρῷ ἐκείνῳ für den Anfang eines Lesestücks. — Mt 16,24 st ἀράτω hat ἄρας u. om καὶ | 25 ἂν m. Dgrs¹⁴ | ἀπολέσῃ m. ⁸Bgrs¹² | ἔνεκα | 26 ὠφεληθήσεται m. ⁸BL 1. 13. 22. 33. 61. 124. 157. 346. / 184. | om ὅλον | 27 τὴν πράξιν m. ⁸BCDgrs¹² | 28 ὅτι m. ⁸BL 33. 124. 157. 346. | τῶν

ὥδε ἐσώτων m. **BCDLSU** 1. 13. 22. 33. 114. 157. | 17,1 καὶ ἐγένετο μεθ' m. D. | τὸν ἰάκωβον m. **ND** 33. 157. |

B1 36 v Mt 17,2—9

Sp b 16 o in αὐτον hat Omegastrich Hd a. — Mt 17,2 om ὁ v. ἡλῖος | ἐγένετο m. **BCDgrs**⁸ | 3 ὥφθη m. **BD** 13. 33. 124. 144. / 184. | μωσῆς m. **ABDKLYΠ** | ἡλίας m. grs ausser **B*D** | συναλοῦντες m. **ABDΔ** | μετ' αὐτοῦ συν[λ]λαλ. m. **CDgrs**¹³ | om ὁ m. H | om εἰ | ποιήσωμεν m. **C³Dgrs**¹³ | μωϋσῆ: μω- m. **ABDKLYΠ** | -ση m. **Cgrs**¹¹ | μίαν sec aus Versehen μια | ἡλία m. grs ausser **B*D** | ἡλία μίαν m. **CDKLΔΠ** 1. 33. 124. | 5 ἔτι δέ | εὐδόκησα m. **Bgrs**¹² | αὐτοῦ ἀκούετε m. **Cgrs**¹³ | 6 ἔπεσαν m. **BCD** 33. 124. | 7 καὶ προσελθὼν ὁ ἰησοῦς καὶ ἀψάμενος αὐτῶν εἶπεν m. 124. | 8 ἴδον m. **CKLVII*** | αὐτὸν ἰησοῦν m. **B*** | 9 ἐκ m. **BCDgrs**¹³ | ἀναστῆ m. **NCgrs**¹³ |

B1 37 r Mt 17,10—17: Sp a 24 tilge ov.

Sp a 16 o oben Hd a. — Sp b 12 o pr hat Omegastrich Hd a. — Eusebs 173. 174 später geschrieben. — Sp b 2 Kap 35; Aufs oben. — Sp b 6 ἀρχή und τῷ καιρῷ ἐκείνῳ und Zusatz τις προσῆλθεν τῷ ἰησοῦ für den Anfang eines Lesestücks, also: ἄνθρωπος τις προσῆλθεν τῷ ἰησοῦ. — Mt 17,10 οἱ μαθηταὶ ohne αὐτοῦ m. **ΛZ** 1. 33. 124. | ἡλίαν m. **B²Cgrs** ausser **B*BDΔ** | 11 ὁ δὲ ἰησοῦς m. **Cgrs**¹² | εἶπεν ohne αὐτοῖς m. **BD** 33. 124. | aus Versehen nur ηλι | ἔρχεται ohne πρῶτον m. **ABD** 1. 22. 33. 435. / 184. | 12 ἀλλ' m. **Bgrs**⁹ | ὅσαν st ὅσα: ob für ὅσα ἄν? | 14 ἐλθόντων αὐτῶν m. **Cgrs**¹⁴ | αὐτόν m. **Bgrs**¹⁶ | 15 κακῶς ἔχει m. **BLZ**^{vid} | st πολλάκις sec hat ἐνίοτε m. D 1. 22. | 16 ἡδυνήθησαν m. **CDgrs**¹² | 17 ἀποκριθεὶς δὲ m. **Bgrs**¹⁶ |

B1 37 v Mt 17,17—24

Eusebs 175. 176. 177 später geschrieben. — Sp b 18 τέλος eines Lesestücks. — Z. 20 ἀρχή und τῷ καιρῷ ἐκείνῳ und Zusatz: -τι τῷ ἰησοῦ für Lesestück. Das τῶν δὲ αὐτῶν fällt aus und der Anfang ist: ἐλθόντι δὲ τῷ ἰησοῦ εἰς καπερναοῦμ. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ist in dem grossen ε. — Mt 17,17 μεθ' ὑμῶν ἔσομαι m. **BCDZ** 1. 33. 124. | 19 κατ' ἰδίαν m. **NCgrs**¹⁴ | 20 ὁ δὲ ohne ἰησοῦς m. **ABD** 33. 124. 243. 258. | λέγει m. **ABD** 1. 13. 33. 124. 346. | ὀλιγοπιστίαν m. **AB** 1. 13. 22. 33. 124. 346. | μετὰ βα m. **AB** 1. 13. 124. 346. | ἐντεῦθεν m. **Cgrs**¹⁴ | om Vers 21 m. **B*** 33. | 22 ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν m. **CDgrs**¹⁴ | 23 ἐγερ- θήσεται m. **CDgrs**¹⁵ | 24 καπερναοῦμ m. **Cgrs**¹⁵ | προσῆλθαν | διδραχμα zweimal m. **Bgrs**⁹ | εἶπον m. **B*grs** ausser **B^eBD** |

B1 38 r Mt 17,24—18,3

Eusebs 178 später geschrieben. — Sp b 10 (9) Kap 37; Aufs oben, wo της st τίς. — Sp b 17.16 τέλος des Lesestücks. — Mt 17,24 τελεῖ τά m. **B^eBgrs** ausser **B*D** | 25 εἰσελθόντων m. 13. 124. 346. | κῆσον, da aber η und σ weit auseinander sind,

könnte man vermuten, der Schreiber habe eine unklare Stelle in der Vorlage gefunden und sei unsicher geblieben. | 26 εἰπόντος δὲ ἀπὸ m. **SBCL** 1. | 27 σκανδαλίζωμεν m. **BDgrs**¹⁴ | om τὴν m. **Bgrs**¹¹ | ἄγγιστρον | ἀναβάντα m. **SBBDgrs**⁸ | 18,1 ἐν ἐκείνῃ ohne δέ m. **SDZgrs**¹³ | ἡμέρα m. 1. 33. / 24. 31. | 2 προσκαλεσάμενος ὁ ἰησοῦς m. **Dgrs**¹³ |

Bl 38 v Mt 18,3—8: Sp a 2 füge 1 nach α ein.

Sp a 11 zufälliger Strich über ε. — Sp b 21 aus Versehen σσ. — Eusebs 179 später geschrieben. 180. — Mt 18,4 ταπεινώσει m. **SBBDZgrs**¹⁴ | 5 ἐάν m. **SBgrs**¹³ | ἐν παιδίον τοιοῦτο m. **BD LZ** 1. 124. 346. / 184. | τοιοῦτο m. **SBLgrs**⁷ | 6 σκανδαλίσει m. **HL** / 184. | εἰς τὸν τράχηλον m. **Egrs**¹² | 7 om ἐστιν m. **BL** 1. 33. | ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ m. **Bgrs**¹² | om τὸ σκάνδαλον | 8 σκανδαλίζ[η] m. **FLVX** | αὐτόν m. **SBBDL** 1. 13. 124. 157. 243. 245. 346. | χωλὸν ἢ κυλλόν m. **Dgrs**¹⁴ |

Bl 39 r Mt 18,8—14

Sp a 20 ω oben Hd a. — Z. 24 ω oben Hd a. — Sp b 1 in o pr der Omegastrich. — Z. 3. 28. 29. Einschub mit grüner Tinte. — Z. 21 αἱ oben Hd a. — Eusebs 181. 182 später geschrieben. — Mt 18,10 τῶν μικρῶν τούτων m. **SBgrs**¹³ | ἐν οὐρανοῖς m. **SDgrs**¹⁴ | Hd a om Vers 11 m. **SBL*** 1*. 13. 33., Hd c add Vers 11 Sp b Z. 3. 28. 29 m. grüner Tinte m. **Dgrs**¹⁴ | 12 γένωνται | ἀφήσει u. καὶ πορευθεῖς m. **BL(D)** 124. 157. 346. | ἐννέα πρόβατα m. **B** 13. 346. | ζητήσῃ m. **H** 13. 124. 346. | 13 τοῦ εὐρεῖν |

Bl 39 v Mt 18,14—20

Sp a 21 ω oben Hd a. — Sp b 10 ο oben Hd d. — Z. 13 α fehlt in λελυμενα. — Z. 18 ν oben vielleicht von Hd d in Nachahmung von Hd a. — Z. 21 Tadelstrich über ε. — Eusebs 183. 184. 185. 186 später geschrieben. — Mt 18,14 st ὑμῶν hat μου m. **BFHDF** **078**. | st ἐν hat εἰς m. **078**. grs¹³ | 15 om δέ | ἁμαρτήσῃ m. **L** | ἁμαρτ. εἰς σέ m. **Dgrs**¹⁵ | ὑπαγε ohne καὶ m. **SBBD** 1. 33. | 16 σεαυτοῦ m. **SKLM** 1. 13. 33. 69. 157. 346. | μαρτύρων nach τριῶν m. **1**. | σταθῇ m. **SBBDgrs**¹¹ | 17 εἶπε m. **BD grs** ausser **L** | 18 st ἐάν pr hat ἄν m. **BCKΓΠ** u. st ἐάν sec hat ἄν m. **SDsupplg** **L** | ἐν οὐρανῷ pr m. **B** 124. u. sec m. **SB** 124. | 19 st πάλιν hat ἀμήν | συμφωνήσωσιν m. **Bgrs**⁹ | ἐξ ὑμῶν m. **SBBDL** 13. 69. 124. und v. συμφων. m. 13. 69. 124. | αἰτήσονται m. **G*HL*X** | st οὐ hat ὅπου m. **S^b** Origenes |

Bl 40 r Mt 18,20—28

Sp a 17 Kap 39; Aufs oben. — Sp a 3 τέλος Ende eines Lesestücks. — Mt 18,21 προσελθὼν αὐτῷ ὁ πέτρος εἶπεν m. **S^c** grs¹⁴ | ὁ ἀδελφός μου εἰς ἐμέ m. **B** 69. 124. 346. | st αὐτῷ hat αὐτόν | 22 ἀλλ' m. **Sgrs**¹⁴ | 24 προσηνέχθη m. **Sgrs**¹⁴ | αὐτῷ εἰς m. **S^c** **Dgrs**¹⁴ | 25 ὁ κύριος αὐτοῦ m. **Egrs**¹² | γυναῖκα ohne

αὐτοῦ m. **NB** 1. 258. | ἔχει m. B. 1. 56. 58. 124. | 26 ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος m. **DLΔ** 33. | λέγων ohne κύριε m. BD 15. / 47. 184. |
ἐπ' ἐμοί m. **Bgrs**¹² | om καὶ πάντα ἀποδώσω σοι | 27 om
ἐκεῖνου m. B 1. 124. | τὸ δανίον m. **ELΔ** 124. |

Bl 40 v Mt 18,28—34

Sp a 5 Tadelstrich über ι [η]. — Sp b 21 καιγω. — Z. 23
Tadelstrich über η [ει] ein Asper Hd a. — Mt 18,28 ἀπόδος ohne
μοι m. **BDLP*** 1. 33. 114. / 184. | εἴ τι m. **BCDgrs**¹³ | 29 om
εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ m. **BC*DGL** | ἐπ' ἐμοί m. **Bgr**¹¹ | καὶ
πάντα m. **C²LΠ** 1. 33. | 30 ἀλλά m. **BCDgrs**⁹ | εἰς τὴν
φυλακὴν m. L | ἕως οὗ m. **Dgrs**¹¹ | 31 δέ m. **caCgrs**¹² | οἱ
σύνδουλοι αὐτοῦ m. **CDgrs** ausser B | τὰ γενόμενα m. **N***
und ^{eb} **Bgrs**¹³ | ἀπελθόντες | αὐτῶν m. HL | 32 om αὐτῶ m. D |
33 ἔδει οὖν m. D | καιγω |

Bl 41 r Mt 18,34—19,6

Sp b 6 αι oben Hd b. — Z. 8 Ende αι Hd b. — Eusebs 189
später geschrieben. — Sp a 27 Kap 40, das μ' für die Zahl
sp Hd, Aufs oben Hd a. — Mt 18,34 om αὐτῶ m. **caBD** 124* |
35 οὕτως οὖν καὶ | ἐπουράνιος m. **C*grs**¹⁰ | ὑμῖν ποιήσει | καρ-
διῶν ὑμῶν ohne τὰ παραπτώματα αὐτῶν m. **BDL** 1. 22* |
19,1 ἐτέλεσεν m. **BCgrs**¹³ | τοὺς λόγους τούτους ὁ ἰησοῦς | om
οἱ vor φαρισαῖοι m. **BCLMY034.Π** | om αὐτῶ nach λέγοντες
m. **BCKLMY034.Π** 1. | ἔξεστιν ἀνθρώπῳ m. **CDgrs**¹¹ |
4 εἶπεν αὐτοῖς m. **Cgrs**¹² | st ποιήσας hat κτίσας m. B 1. 22. 33.
124. | 5 ἔνεκεν m. **CDgrs**¹² | πατέρα ohne αὐτοῦ m. **BDZ**
grs¹¹ | κολληθήσεται m. **BDgrs**⁸ |

Bl 41 v Mt 19,6—12: Sp b 14 füge χ ein vor ω.

Sp a 2 Mittelstrich in ϑ ausgelassen, daher ὁς st ϑς. —
Z. 20 ο sec sehr dicker Omegastrich Hd a. — Sp b Z. 11 Hd a
setzte zuerst nur den unteren Punkt; später fügte Hd a oder
b den oberen hinzu. — Eusebs 190. 191 später geschrieben. —
Mt 19,6 σὰρξ μία m. **Bgrs** ausser **ND** | 7 μωϋσῆς m. **N^bu. e BDKLMN**
Y034.ZΠ | ἀπολύσαι ohne αὐτήν m. **DLZ** 1. 22. | 8 μωϋσῆς m. **BD**
KMNY034.ZΠ | 9 τι m. **Ngrs**¹⁶ | πορνία m. **N078**. | μὴ ἐπὶ πορν. ohne
εἰ m. **NCNY034.Zgrs**¹³ | καὶ γαμήση ἄλλην m. **CDZ078.grs**¹³ |
μοιχᾶται m. **C³DZ078.grs**¹³ | add καὶ ὁ ἀπο[λε]λυμένην γαμῶν
μοιχᾶται m. **C*NY034.ΔΠ078**. 1. 13. 33. 124. 346. / 184; so, aber
γαμήσας **BC¹Z** | 10 om αὐτοῦ m. **NB** | 11 τοῦτον m. **CDgrs**¹⁶ |
12 ἐγενήθησαν |

Bl 42 r Mt 19,12—19

Sp b 2 oberer Punkt Hd a, unterer sp Hd. — Z. 6 Tadel-
strich über αι Hd a. — Z. 9 ο oben Hd d. — oberer Punkt
Hd a, unterer sp Hd. — Eusebs 192. 193 später geschrieben.
Sp b 3 Kap 41; Aufs oben. — Mt 19,13 προσηνέχθη m. **Egrs**¹² |
14 om αὐτοῖς m. **Bgrs**¹¹ | πρὸς με m. **BCDgrs**¹⁰ | 15 τὰς χεῖρας

αὐτοῖς (s)BDLΔ* 69. 124. | 16 προσελθὼν αὐτῷ εἶπεν m. sB 13. 157. 346. | διδάσκαλε ἀγαθὲ m. Cgrs¹¹ | σχῶ m. B(C*)D Or | 17 τί με ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ; m. sBDL 1. 22. (251.) | εἰς ἐστὶν ὁ ἀγαθός m. sB²DL 1. 22. | εἰς τὴν ζῶην εἰσελθεῖν m. sBCDKL 33. 124. 248. | τήρησον m. sgrs¹³ | 18 λέγει αὐτῷ ποίας; m. BCDgrs¹¹ | εἶπεν m. sCDgrs¹² |

Bl 42 v Mt 19,19—27

Sp a 3 ι oben Hd a; Tadelstrich sp Hd. — Z. 4 aus Versehen ωσεαυτον. — Z. 6 νεανιαο aus Versehen für νεανίας. — Sp b 3 αι am Ende später beigefügt aber Hd a. — Z. 7 ο sec Omegastrich Hd b. — Z. 27 schrieb Hd b das σ oben, entweder weil das andere ihm zu unbeholfen vorkam, oder weil es zu tief in dem Einband steckte um gesehen zu werden. — Eusebs 194. 195. 196 später geschrieben. — Mt 19,19 πατέρα ohne σου m. sBC*Dgrs¹² | st νεανίσκος hat νεανίας[o] πάντα ταῦτα m. sgrs¹⁰ | ἐφύλαξα m. sBDL 1. 22. | om ἐκ νεότητός μου m. s*BL 1. 22. | 21 λέγει m. B 69. 124. | τοῖς πτωχοῖς m. BD | ἐν οὐρανῷ m. sgrs¹² | τὸν λόγον m. CDgrs¹² | 23 πλούσιος δυσκόλως m. sBCDLZ 1. 33. | 24 om δέ m. FLV* | om τι m. BD grs¹⁰ | κάμηλον m. sBCDgrs alle | st τρυπήματος hat τρυμαλίας m. CKMU | διελθεῖν m. BDGSVXF | nach πλούσιον add εἰσελθεῖν m. BD | τοῦ θεοῦ m. sBCDgrs¹³ | 25 om αὐτοῦ m. sBC*DKLZA | 26 om αὐτοῖς | πάντα δυνατά ohne ἐστι m. BC*HKSUV*XY 034.ΓΔ |

Bl 43 r Mt 19,27—20,2

Über Sp a das Bibliothekszeichen H. 993 II. M. Sp b 2—5 ein Loch zerrissen im Pergament, seit ich die Handschrift 1903 sah. — Eusebs 197. 198. 199. (diese drei später geschrieben) 200. — Sp b 13 Kap 42; Aufs oben, ω über ο Hd a. — Sp b 12 τέλος Ende eines Lesestücks. — Mt 19,27 st ἀφήκαμεν πάντα καὶ hat ἀφέντες πάντα | 28 παλι[η]γγενεσία m. sB*CDELZA | καθήσεσθε m. sBgrs⁷ | καὶ ὑμεῖς m. BCXgrs¹¹ | 29 ὅστις m. sBCDE*KLY 034.Δ | add οἰκίαν v. ἀδελφούς m. KY 034. | ἡ γυναῖκα m. sCgrs¹³ | om ἡ οἰκίας | τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος m. sB 124. | ἑκατονταπλασίονα m. sCDgrs¹² | λήμψεται m. sB CDL | κληρονομήσαι | 20,2 συμφωνήσας δέ m. sBCDLSΔ 1. 13. 33. 69. |

Bl 43 v Mt 20,2—10

Sp b 17 ο oben Hd d. — Mt 20,3 om τὴν m. sBCDgrs¹² | ἶδεν m. CKVXP* | 4 καὶ ἐκείνοις m. sBgrs¹⁰ | ἀμπελῶνα μου m. sCY 034.Π 1. 33. 69. 124. | ὁ ἅν m. sBgrs¹⁴ | 5 πάλιν ohne δέ m. BXgrs¹² | ἐνάτην m. sBgrs¹³ | 6 ἐνδεκάτην ohne ὥραν m. sBDL 11. | om ἀργούς m. sB²DL 33. | 7 ἀμπελῶνα ohne μου m. sBC*NGr¹² | om καὶ ὁ ἅν ἡ δίκαιον λήψεσθε m. sBDLZ 1. | 8 ἀπόδος αὐτοῖς m. BDNgrs¹³ | 9 st καὶ ἐλθόντες hat ἐλθόντες

οὖν m. D 33. 69. 124. 346. | 10 καὶ ἐλθόντες m. BCD 13. 33. 69. 124. 346. |

Bl 44 r Mt 20,10—18

Sp a 19 Lenis über dem grossen o sp Hd. — Sp b 18 τέλος Ende eines Lesestücks. — Eusebs 201 später geschrieben. — Mt 20,10 πλεῖον m. BC*NZ | λήμψονται m. **SB***CDLNxz | τὸ ἀνά m. **CLNZ** 33. | καὶ αὐτοὶ nach δηνάριον m. **BLZ** 33. | 12 λέγοντες ὅτι m. C*^{vid}NZgrs¹⁴ | ἡμῖν αὐτοὺς m. BCNgrs¹³ | βαστάσασι m. **BCLN** | 13 ἐνὶ αὐτῶν εἶπεν m. **(B)D** 124. | συνεφώνησάς μοι m. **BCDNgrs**¹³ | 15 οὐκ ohne ἢ m. BDLZ | ὁ θέλω ποιῆσαι m. **BDLZ** 13. 33. 69. 124. 157. 346. | ἐμοῖς; ἢ m. **SB***CDNX ZIgrs⁹ | 16 πολλοὶ γὰρ εἰσι οἱ (die anderen ohne οἱ) κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοὶ m. CDNgrs¹³ | 17 καὶ ἀναβαίνων m. **CDNZgrs**¹⁴ | δώδεκα ohne μαθητάς m. **DLZ** 1. | καὶ ἐν τῇ ὁδῷ m. **BLZ** 1. 13. 33. 61. 69. 124. / 48. |

Bl 44 v Mt 20,18—23

Sp a 20 αι oben Hd a. — Z. 17 ohne Vermerk Kap 43; Aufs oben; darin Asper als Tadelstrich über ε(αι) Hd a. — Mt 20,18 θανάτῳ m. CDNZgrs ausser **SB** | 19 ἀναστήσεται m. BC²Dgrs¹² | 20 παρ' m. **CNZgrs**¹² | 21 λέγει αὐτῷ **CDNZgrs**¹³ | οὗτοι m. **BDNgrs**¹³ | δεξιῶν σου m. CDNgrs¹³ | εὐωνύμων ohne σου m. CDNgrs¹³ | 22 πίνειν m. **CDXgrs**¹² | om καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι m. **BDLZ** 1. 22. | 23 λέγει ohne καὶ m. **BDZ**^{vid} | nach αὐτοῖς add ὁ ἰησοῦς m. DΔ 13. 69. 346. | πίεσθε ohne καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε m. **BDLZ** 1. 22. | v. ἐξ st καὶ hat ἢ m. BL 1. 33. | εὐωνύμων ohne μου m. **BCDKLMSY** 034. ZI* | om τοῦτο m. **BZP**²grs¹⁰ |

Bl 45 r Mt 20,23—31

Sp a 26 ω oben Hd a. — Sp b 7 του fehlt in αὐτοῦ daher Tadelstrich über αυ. — Z. 8 Tadelstrich über verkleckstem τ. — Eusebs 203. 204 später geschrieben. — Sp b 9 Kap 44; Aufs oben. — Sp b 9 ἀρχή und τῷ καιρῷ ἐκείνῳ und Einschub ἰησοῦ für den Anfang eines Lesestücks. — Mt 20,24 st καὶ ἀκ. hat ἀκούσαντες δὲ m. **ELZ** 13. 33. 69. | 25 κατακυριεύουσιν m. **CDZgrs**¹⁰ | 26 οὕτως ohne δέ m. **BDY** 034. ZIgrs⁹ | ἔσται m. **Cgrs**¹³ | εἰάν m. **Cgrs**¹³ | ἐν ὑμῖν sec m. **BCDgrs**¹² | ἔσται sec m. ***BCDgrs**¹⁰ | 27 εἰάν m. **Cgrs**¹³ | ἐν ὑμῖν εἶναι m. **CDZgrs**¹² | ἔσται m. **CDgrs**⁷ | 29 ἐκπορευομένων αὐτῶν m. **BC*Dgrs**¹¹ | ἱεριχά m. **(D)grs**¹² | 30 om κύριε m. **Δ** 13. 69. 118. 209. 346. | υἱέ m. **CDEFLNPI*** 1. 33. 69. | ἰησοῦ υἱέ m. **LN** 69. | δαυεὶδ | 31 ἐκραύγαζον m. 13. 69. 124.

Bl 45 v Mt 20,31—21,5

Sp a 17 grosses K rot und grün geschmückt. — Sp b 19 του fehlt in προφήτου. — Z. 21—27 Anführungsstriche Hd d.

— Eusebs 206. 207 später geschrieben. — Sp a 17 Kap 45; Aufs oben. — Sp a 16 τέλος Ende des Lesestücks und zwei rote Punkte im Kolon. — Mt 20,31 λέγοντες κύριε m. **BDLZ** 69. 124. 346. | υἱός m. **BZgrs**¹² | δαυεῖδ | 32 ποιήσω ohne ἵνα m. ***BCDNgrs**¹² | 33 ἀνοιγῶσιν m. **BDLZ** 13. 33. 69. 124. 346. | ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί m. **CNgrs**¹² | 34 ὀμμάτων m. **BDLZ** 13. 69. 124. 346. | om αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί m. **BDLZ** | 21,1 ἡγγισαν m. ***BC*Dgrs**¹⁵ | βηθ' φαγη m. ***B*C²Dgrs**⁸ | πρὸς τό m. ***Dgrs**¹⁴ | ὁ ἰησοῦς m. **grs**¹² | δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ | 2 πορεύεσθε m. **BDLZ** | κατέναντι m. ***BCDLZ** | εὐθέως m. **BCDNgrs**¹² | ἀγάγετε m. ***CLNZgrs**¹³ | 3 st αὐτῶν hat αὐτοῦ m. **Σ** | εὐθύς m. **ΣBL** | ἀποστέλλει m. **Cgrs**¹⁴ | 4 τοῦτο δέ ohne ὅλον m. ***C*DLZ** | st διὰ hat ὑπό m. **LZ** | καὶ ἐπιβεβηκώς m. ***BCNZgrs**¹⁴ |

Bl 46 r Mt 21,5—12

Sp a 5 Tadelstrich über verkleckstem ε. — Z. 6 ω oben Hd d. — Eusebs 208. 211 später geschrieben. — Mt 21,5 om ἐπί vor πᾶλλον m. **CDgrs**¹³ | υἱὸν ὑποζυγίου m. ***und^c BCD^aNgrs**¹³ | 6 προσέταξεν m. **grs**¹⁶ | 7 st ἐπάνω hat ἐπ' m. **BDLZ** | st αὐτῶν hat αὐτῶ: ob für αὐτῶν, αὐτόν, oder αὐτό? | τὰ ἱμάτια ohne αὐτῶν m. ***BD** | ἐκάθησεν m. **K** | ἐπάνω αὐτοῦ m. **D** / 27. | 8 αὐτῶν m. **DLA** | ἐστρώννουν m. ***BCNZgrs**¹² | 9 om αὐτόν m. **Egrs**¹³ | ὡσαννα pr, ὡσανα sec | 10 λέγοντες | 11 st ἔλεγον hat εἶπον m. **D** | ὁ προφήτης ἰησοῦς m. ***BD** 157. | ναζαρέθ m. ***BCDgrs**⁸ | 12 ὁ ἰησοῦς m. **Dgrs**⁹ | om τοῦ θεοῦ m. **ΣBL** |

Bl 46 v Mt 21,12—18

Sp a 23 μ. oben Hd b. — Sp b 4 ν oben Hd b. — Z. 16 λα fehlt in θηλαζόντων. — Eusebs 212. 213. 214 später geschrieben. — Sp a 16 Kap 46; Aufs oben. — Sp b 19 Kap 47; Aufs oben. — Mt 21,13 ποιεῖτε m. **ΣBL** 124. | 14 τυφλοὶ καὶ χωλοὶ m. ***BDL** 1. 33. 69. 124. | 15 οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς m. 69. 124. 346. / 184. | τοὺς κρᾶζοντας m. ***BDLN** | 16 εἶπαν m. ***BDL** | ὅτι m. **BCNgrs**¹³ | 17 καταλιπὼν m. ***Bgrs**⁶ | 18 πρῶτ' m. ***BD** / 183. | ἐπανάγων m. ***B^cB²Cgrs**¹³ |

Bl 47 r Mt 21,18—23

Sp a 25—27 Loch im Pergament, daher die kurzen Zeilen. — Eusebs 215. 216. 217 Hd b. — Sp b 21 Kap 48; Aufs oben schliesst mit οἱ πρεσβύτεροι. — Mt 21,19 γένοιτο m. **Σ** Origenes | 22 ἄν m. ***BHU** 087. | λήμψεσθε[αι] m. ***B*DL** 087. | 23 ἐλθόντος αὐτοῦ m. ***BCDL** 1. 13. 33. 69. 124. | om οἱ sec m. **DY** 034. |

Bl 47 v Mt 21,23—28

Sp b 25 ο oben Hd a. — Eusebs 218 Hd a, die Striche dazu Hd b. — Sp b 18 Kap 49; Aufs oben; darin der zweite Buchstabe ε ohne Mittelstrich also σ, wie eins einmal früher. —

Mt 21,24 δέ m. **▯BCD087**.grs¹¹ | λόγον ἓνα m. **▯BZ087**.grs¹¹ | 25 om τό sec m. Dgrs¹² | οὖν m. **▯BC**grs¹² | 26 ἰωάννην ὡς προφήτην m. Dgrs¹¹ | 27 εἶπαν m. **▯D** | 28 om δέ | ἀνθρωπός τις m. CEMUD 1. 33. | τέκνα δύο m. **▯CD**grs¹⁴ | καὶ προσελθών m. **▯^eBCD**grs¹² |

Bl 48 r Mt 21,28—33

Sp b 18 Tadelstrich über ε, glaube ich, weil ein zweites am Anfang von Z. 19 stand, doch hat jemand dieses wegradirt. — Eusebs 219. — Sp b 14 Kap 50; Aufs oben. — Sp b 14 ἀρχή und Anfang εἶπεν ὁ κύριος τήν und Z. 16 rotes τις nach ἀνθρωπος für ein Lesestück; dazu ein roter Punkt in dem Kolon Z. 13. — Mt 21,28 om μου m. **▯C*D**KLMΔΠ* | 29 εἶπεν ὑπάγω καὶ οὐκ ἀπῆλθεν | 30 προσελθών δέ m. **▯BDLZ** 1. 33. 69. 124. | ἐτέρῳ m. **▯^eC*D**grs¹⁰ | εἶπεν οὐ θέλω, ὕστερον δέ (B om) μεταμεληθεὶς ἀπῆλθεν m. B | 31 om αὐτῷ m. **▯BDL** 13. 33. 69. 124. | ὁ ἔσχατος m. D 13. 69. 124. 238. 262. 346. | 32 πρὸς ὑμᾶς ἰωάννης m. **DXΔΠ**grs⁹ | οὐδέ m. B 1. 13. 22. 33. | om τοῦ | ἐν αὐτῷ m. 33. Origenes | 33 ἀνθρωπος ohne das dem Lesedienst zugehörende τις m. **▯BC^eD**grs⁷ | ἐξέδοτο m. **▯^eB²D**grs¹² |

Bl 48 v Mt 21,33—40

Sp b 1 über dem falschen ω ein dicker Punkt Hd a und ein Tadelstrich sp Hd. — Z. 7. 8 ἐν aus Versehen zweimal. — Mt 21,38 σχῶμεν m. **▯BDLZ** 1. 22. 33. | 39 ἐξέβαλον m. BC XΔΠgrs¹⁰ | ἀπέκτειναν καὶ vor ἐξέβαλον |

Bl 49 r Mt 21,41—46

Eusebs 220. — Sp b oben Aufs für Kap 51, das auf der folgenden Seite anfängt; ω oben Hd a. — Sp a 26 τέλος Ende eines Lesestücks; roter Punkt im Kolon. — Mt 21,41 om αὐτοῦς m. altlat vg Irenäus Augustin | ἐκδώσεται m. **▯BD**grs¹¹ | 43 om ὅτι m. **▯B** 28. 565. / 184. | 44 diesen Vers hat **Θ038**. m. **▯BC**grs¹⁴ | om καὶ m. 124. | 45 καὶ ἀκούσαντες m. **BCD**grs¹² | 46 τοῦς ὄχλους m. **▯^eBD**grs¹³ |

Bl 49 v Mt 21,46—22,7

Sehr stark abgerieben. Eusebs 221; Striche dazu Hd b. — Sp a 3 Kap 51; Aufs auf Rekto. — Mt 21,46 ἐπεὶ m. **▯BDL** 1. 22. 33. | εἰς προφήτην m. **▯BL** 1. 22. | 22,1 om αὐτοῖς m. sy^{vg} aeth Chr | 22,2—3 st ἐποίησεν und nachher καὶ hat ποιῶν ohne καὶ m. 1. Or | 4 ἡτοίμασα m. C³grs¹² | 5 ὃς μὲν und ὃς δέ m. **▯BC*L** 1. 22. 33. 69. 124. 238. 346. | ἐπὶ τήν m. **▯BCD** 13. 33. 69. 125*. 157. 346. | 6 αὐτοῦ m. **▯BCD**grs¹² | 7 ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας m. 13. 69. 124. 346. |

Bl 50 r Mt 22,8—14

Eusebs 222. — Sp b oben Aufs für Kap 52, das auf dem Verso anfängt. — Sp b letzte Zeile τέλος Ende eines Lese-

stücks; roter Punkt dazu im Kolon. — Mt 22,9 ἄν m. DGKLSΠ | 10 ὅσους m. grs ausser **ABD** | γάμος m. B^{mg}CDgrs¹² | τῶν ἀνακειμένων m. D 13. 61. 69. 346. | 11 ἶδεν m. CKLVXΠ* οὐκ m. **ABC***grs¹³ | 13 ὁ βασιλεὺς εἶπεν m. **NBL** 13. 33. 69. 124. 346. | ἐκβάλετε αὐτὸν ohne ἄρατε αὐτὸν καὶ m. **NBL** 1. 13. 22. 69. 124. 300. |

Bl 50 v Mt 22,15—21

Eusebs 223; die Striche darum Hd b. — Sp a 1 Kap 52; Aufs auf Rekto. — Mt 22,15 συνβούλιον m. DK | nach ἔλαβον hat κατ' αὐτοῦ m. Δ 1. 33. | 16 ἑαυτῶν | λέγοντες m. CDgrs¹² | ἐν ἀληθείᾳ m. **ABCZ** etc | ἀνθρώπου m. G 1. 28. 118. 257. 209. | 17 εἶπε m. **ABC**grs¹² | κῆ[v]σον δοῦναι | 20 καὶ λέγει m. **NBL** grs¹² | ὁ ἰησοῦς m. DLZ 13. 33. 69. 157. 346. | αὕτη nach εἰκῶν m. **NBCD**grs¹² | 21 λέγουσιν αὐτῷ m. DLgrs¹³ | τῷ καίσαρι m. DKY**034**^{mg}ΔΠ |

Bl 51 r Mt 22,22—30

Stark verrieben. — Sp a 5 Kap 53; Aufs oben. — Mt 22,22 ἀπῆλθον m. **NLXZ**grs¹¹ | 23 οἱ λέγοντες m. **ncE**grs⁸ | 24 μωϋσῆς m. BDKLMZΠ | ἐπιγαμβρεύσει m. **NBL**grs¹¹ | ἐξαναστάσει m. FHM | 25 γήμας m. **NBL** 1. 22. 33. 124. 157. 209. 299. | om αὐτοῦ pr | 27 καὶ ἡ γυνή m. DΓΠ²grs⁹ | 28 ἀναστάσει οὖν m. **NBDL** 1. 69. 124. | εἶχον |

Bl 51 v Mt 22,30—38

Eusebs 224. — Sp a 25 Kap 54; Aufs oben. — Mt 22,30 γαμίσκονται m. 33. 124. 157. | οἱ ἄγγελοι m. 1. 22. | om θεοῦ m. BD 1. 209. | st τῷ οὐρανῷ hat οὐρανοῖς | 31 om ὑμῖν m. KY**034**.ΔΠ | 32 ἰσάκ m. **N***D | ἔστιν δέ | ὁ θεὸς θεὸς νεκρῶν m. Egrs¹¹ | 35 αὐτὸν καὶ λέγων m. Dgrs¹³ | 36 st μεγάλη hat μ[ε]ῖζων | 37 ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ m. Kleinschriften | om τῇ vor καρδίᾳ m. **NB**grs⁹ | om τῇ vor ψυχῇ m. **N**Dgrs⁶ | nach ψυχῇ σου fñgt καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύι σου εἶν m. **0107**. 13. 68. 69. 124. 26. | 38 ἡ μεγάλη καὶ πρώτη m. **NB**(D^{gr}L)Z 1. 13. 33. 69. 118. 124. 209. 346. / 26. |

Bl 52 r Mt 22,39—23,2

Sp a 7 Tadelstrich Hd a. — Eusebs 225. 226. 227. — Sp a 11 Kap 55; Aufs oben; v fehlt in τους. — Mt 22,39 δευτέρα δέ m. **ncA**DLgrs¹³ | αὐτῇ m. 1. 33. 67. | ἑαυτὸν m. H*V**0107**. | 40 κρέματα καὶ οἱ προφῆται m. **NBDLZ** 33. | 43 λέγει αὐτοῖς ohne ὁ ἰησοῦς m. **NBD**grs¹² | καλεῖ αὐτὸν κύριον m. BD 33. hat aber αὐτὸν wieder nach κύριον | 44 ὁ κύριος m. Lgrs¹³ | ὑποκάτω m. **NBDGLUZΓ** | 45 ἐν πνεύματι καλεῖ m. DKMY**034**.ΔΠ | 46 ἐδύνατο m. **NB***DLZgrs¹² | ἀποκριθῆναι αὐτῷ m. **NBDKLZΔΠ** | 23,1 ὁ ἰησοῦς m. **NDLZ**grs¹² | 2 μωσέως m. ΓΔgrs⁹ | καθέδρας μωσέως m. D 13. 69. 238. 346. |

Bl 52 v Mt 23,2—10

Etwas verrieben. — Sp a 3 Omegastrich in o Hd a. — Z. 11 βα oben wiederholt aber kaum noch zu sehen. — Z. 23 γρα für γαρ. — Eusebs 228. 229. 230. — Sp b oben Aufs für Kap 56, das auf Bl 53 r a anfängt; ich glaube, der Schreiber hat ein σ statt ο in τοῦ geschrieben; die Vorlage war wahrscheinlich alt und abgerieben. — Mt 23,3 ἐάν m. **XLZ**grs⁹ | ὑμῖν ohne τηρεῖν m. **BDLZ** 1. 124. 209. | ποιῆσατε καὶ τηρεῖτε m. **BDLZ** 1. 124. 209. | 4 γάρ m. Dgrs⁸ | βαρέα καὶ δυσβάστακτα m. BDgrs¹³ | τῷ δέ m. ΓΔgrs¹¹ | 5 πλατύνουσιν γάρ m. **BDL** 1. 13. 22. 33. | st αὐτῶν sec hat ἐαυτῶν | κράσπεδα m. **BD** 1. 22. | 6 φιλοῦσιν δέ m. **BDKLM**²ΔΠ* | πρωτοκλισίαν m. **B**(D)grs⁶ | 7 ῥαββεί m. **BD**grs⁷ | ῥαββ. nur einmal m. **BLΔ** 0107² 1. 13. 22. 33. | 8 ῥαββεί | st μὴ κληθῆτε hat μηδὲνα καλέσεται | st ὁ διδάσκαλος hat ὁ καθηγητής m. **B*** und ^{eb} DLgrs¹² | om ὁ χριστός m. **BDE**²LIT 0107^{vid} | 9 st ὑμῶν pr hat ὑμῖν m. D l 26. | ὁ πατὴρ ὑμῶν m. DLgrs¹³ | ὁ ἐν οὐρανοῖς m. DΔ 1. | 10 ὅτι καθηγητής ὑμῶν ἐστὶν εἰς (om εἰς m. 1. 124. l 26; 1. om auch ἐστίν) m. BDGL 1. 33. 124. l 26. 48. 183.

Bl 53 r Mt 23,11—19

Sp b i α st λ und προσηαυτον st προσήλυτον. — Eusebs 231. 232. 233. — Sp a 10 Kap 56; Aufs auf Bl 52 v. — Mt 23,11 st ὑμῶν pr hat ἐν ὑμῖν | 12 st ὅστις hat ὅς | 13 st κλείετε aus Versehen καὶ ἐστὶ | 14 om diesen Vers m. **BDLZ** 1. 28. 33. 118. 209. | 15 aus Versehen (eine Zeile in der Vorlage?) ὅτι περιάγετε ausgelassen | τοῦ ποιῆσαι m. D 13. 69. | γειννηῆς | 16 st τυφλοὶ hat τυφλῶν | 17 τίς γὰρ μείζων m. **BDL**grs¹² | ἀγιάζων m. CLgrs¹² | 18 ὃς ἂν m. **BCDFKLY** 034. Π | 19 τυφλοὶ ohne μωροὶ καὶ m. **DLZ** 1. 209. |

Bl 53 v Mt 23,19—26

Mt 23,19 τὸ ἀγιάζων m. CEH | 21 κατοικοῦντι m. **BHS** 1. 13. 69. 124. | 23 τὸ ἔλεος m. **BDL** 33. 124. | ταῦτα ohne δέ m. **D**grs⁸ | st ποιῆσαι hat ποιεῖν | ἀφιέναι m. CDgrs¹² | 24 τυφλοὶ οἱ m. **CD**²grs¹² | κάμιλον m. M | 25 ἐξ m. **BL**grs¹² | ἀκρασίας m. **BDLΔΠ** 1. 13. 33. 69. 124. 238. |

Bl 54 r Mt 23,26—34: Sp a 24 füge v vor γ ein.

Sp b 25 das grosse δ rot und grün verziert. — Mt 23,26 om καὶ τῆς παροψίδος m. D 1. 209. l 21. | st γέννηται hat γενῆ | 27 παρομοιάζετε m. **CDL**grs¹² | οἵτινες bis γέμουσιν m. **B** Cgrs¹³ und nicht wie D | 28 ἐστε μεστοὶ m. **BCDL** 13. 33. 69. 124. | 30 ἡμεθα zweimal m. **BCD**grs¹⁰ | om αὐτῶν | 32 πληρώσατε m. **B**²CLgrs¹² |

Bl 54 v Mt 2334—39

Mt 23,34 om καὶ vor ἐξ pr m. **BMΔΠ** 1. 13. 33. 69. 124. | 35 ὅπως ἂν m. **C**²M^{ms} 33. 69. 124. | ἐκχυνόμενον m. B³grs⁸ |

om τοῦ nach ἕως m. D 1. 33. | 36 ἤξει m. **ABDL** 1. 124. | ταῦτα πάντα m. **ACDgr^rLMS** | 37 ἀποκτείνουσα m. **BDLgrs**¹⁰ | ὄρνις ἐπισυνάγει m. **ABDKL** 1. 13. 33. 69. 124. | τὰ νοσσία ἑαυτῆς m. **CLXΓΠgrs**⁸ | πτέρυγας ohne αὐτῆς m. **ABCDLgrs**¹¹ | 38 ἔρημος m. **ACDgrs**¹³ | 39 ὑμῖν ὅτι m. D 1. 13. 22. 69. 124. |

Bl 55 r Mt 23,39—24,7

Sp a 18.19 Loch im Perg. — Sp b 18 λ oben Hd a. — Mt 24,1 ἀπὸ τοῦ ὅρου [aus Versehen] ἐπορεύετο m. **ABDLΔ** | 2 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς m. **ABDL** | οὐ m. **ABCgrs**¹² | ταῦτα πάντα m. **ABC HLgrs**⁷ | ὅς οὐ ohne μή m. **ABCDLgrs**⁹ | 3 aus Versehen ὅρου | εἶπε m. **ABCDgrs**¹² | aus Versehen τησῆς | καὶ συντελείας m. **ABCL** 1. 33. 157. 209. | 4 πλανήσει m. C | 6 γενέσθαι ohne πάντα und ταῦτα m. **ABDL** 1. 33. 209. |

Bl 55 v Mt 24,7—16

Vielfach verrieben. — Mt 24,7 ἐπ' vor ἔθνος m. **ACKLY 034.Π 1.** | λιμοὶ καὶ λοιμοὶ m. **Cgrs**¹² | 10 aus Versehen nur μι[η]σησού | 11 πλανήσουσιν πολλοὺς m. **BCD** vielen grs | 15 ἐστὼς m. **B²D*grs**⁶ |

Bl 56 r Mt 24,16—26

Sp a 12 αἰ oben Hd b. — Mt 24,16 st ἐπὶ hat εἰς m. **BΔΔ** | 17 ὁ ἐπὶ m. **ABLZ** vielen grs | καταβάτω m. ***BDLZ** | ἄραι τι m. D 1. 33. | 18 τὸ ἱμάτιον m. **ABDKLY 034.ΖΠ** | 20 om ἐν vor σαββάτω m. **Bgrs**⁸ | 21 οὐκ ἐγένετο m. **ΔD** | οὐδ' οὐ μή m. **ABgrs** ausser **DΔ** | 23 ἡ ὥδε m. **ABLZgrs** ausser D | πιστεύσητε m. **ΔDLZgrs** ausser B | 24 πλανᾶσθαι m. **LZ** 1. 22. 33. | 26 ταμίοις m. **ΔE*G** |

Bl 56 v Mt 24,27—32

Sp b 19 σ oben Hd a später geschrieben. — Mt 24,27 φαίνει[φενι] m. **DG** 1. 118. | ἔσται καὶ m. **MΔ** | 28 ὅπου ohne γάρ m. **ABDL** 1. 33. 102. | ἂν m. D | 29 st ἐκ hat ἀπό m. **BLgrs** ausser **ΔD** | 30 ἐν οὐρανῷ m. **ABL** | κόψονται τότε m. D 1. 69. 124. 209. | 31 ἀποστέλλει m. **HX** | om φωνῆς m. **ΔLΔ** 1. 118. 209. / 184. | om αὐτοῦ sec | τῶν οὐρανῶν | ἕως τῶν m. B 1. 13. 69. | 32 ὅτα[v] γὰρ ἤδη |

Bl 57 r Mt 24,32—41

Sp a 7 τα oben Hd a. — Z. 10. 11 Naht. — Sp b 16 χρὶ Hd b am Rd, weil im Text etwas unklar. — Mt 24,33 πάντα ταῦτα m. **BLgrs**¹⁰ | 34 ὅτι οὐ μή m. **BDFL** | ταῦτα πάντα m. **DHL** | 35 παρελεύσονται m. **ΔXgrs**¹² | 36 καὶ τῆς ὥρας m. S | οὐδὲ ὁ υἱός m. **ABD** 13. 28. 86. 124. | om μου nach πατῆρ | 37 δέ m. **ΔLgrs**¹² | ἔσται καὶ m. **Dgrs**¹² | 38 ὥσπερ m. **Dgrs**¹³ | ταῖς πρὸ τοῦ m. **ΔΓΔΠ067.grs**⁹ | ἐγκαμίζονται m. **Lgrs**¹³ | 39 ἔσται καὶ m. **ΔLgrs**¹³ | 40 δύο ἔσονται m. **DLgrs**¹³ | om ὁ zweimal vor εἰς m. **ABDL (067.** auch Δ das erste Mal) 1. 33. 124. 262. |

Bl 57 v Mt 24,41—49

Sp a 16 ι Hd a. — Mt 24,41 μύλωνι m. DHM | 42 ἡμέρα m. **ABD**067. 1. 13. 33. 69. 115. 124. 238. | 43 st φυλακῇ hat ὥρα m. M 13. 33. 69. 124. / 6. | om ἂν sec m. D 33. 76. 230. 569. | διορυγῆναι m. Bgrs¹² | 44 ἣ οὐ δοκεῖτε ὥρα m. **ABD**067. | 45 κύριος αὐτοῦ [aus Versehen noch του] m. Grs¹⁶ | οἰκετίας [einige -είας] m. BLY034. ΔΠ*067. 13. 33. | δοῦναι m. **ABCDL**Δ067. | 46 οὕτως ποιοῦνται m. **ABCDL**067. | 47 om αὐτοῦ | 48 om ἐκεῖνος m. **B***Γ 56. 58. 243. 473. / 184. | μου ὁ κύριος m. **ABCDL**067. | ἐλθεῖν m. CDLgrs¹³ | 49 συνδούλους αὐτοῦ m. **ABCDL**067. |

Bl 58 ■ Mt 24,49—25,6

Sp b 7 β durch Punkte getilgt, weil verkleckst, und wieder geschrieben. — Z. 17 ο oben Hd a. — Mt 24,49 ἐσθ[ι]ν καὶ πίνῃ m. **ABCDL**grs⁸ | 25,1 ἐαυτῶν m. BDL 124. | ἐξῆλθαν | ἀπάντησιν m. DLgrs¹³ | add καὶ τῆς νύμφης m. DX 1. 124*. 209. 262*. | 2 ἐξ αὐτῶν ἦσαν m. **ABCDLS**Δ* 1. 102. 124. 157. 247. | μαραῖ . . . φρόνιμοι m. **ABCDLZ** 1. 12. 33. 157. 209. | καὶ πέντε m. **ABCDKLZΠ** 1. 33. 157. | 3 λαβοῦσαι δὲ αἱ μαραῖ m. 1. 209. | λαμπάδας ohne αὐτῶν m. **NL** 44. | 4 ἀγγίους m. **ACE***KLXI ΔΠ | om αὐτῶν nach ἀγγείους m. **BD***LZ 1. 124. | λαμπάδων αὐτῶν m. DE²Lgrs¹² | 6 ὁ νυμφίος ἔρχεται m. C³grs¹³ | st ἐξέρχεσθε hat ἐγείρεσθε m. 1. 157. | ὑπάντησιν m. 157. | add αὐτοῦ m. ADLgrs¹³. |

Bl 58 v Mt 25,7—14

Stark abgerieben. Sp b 7 αι oben Hd b. — Mt 25,7 om αἱ | αὐτῶν m. CDgrs¹³ | 8 εἶπαν m. BCL 33. | σβέννυται | 9 nach λεγοῦσαι add ου|ουκ m. **NALZ** 33. 126. | ἀρκέσῃ m. **ABCLZ**grs ausser D | πορεύεσθε δέ m. Cgrs⁹ | 10 om αὐτῶν m. 0136* | 11 καὶ αἱ m. **ABCL**grs¹³ | 13 ohne Zusatz m. **ABC***DLXY 043^{txt} ΔΠ0136. 1*. 33. |

Bl 59 ■ Mt 25,15—22

In der rechten Ecke oben Θ' die Heftnummer 9 sp Hd. — Sp b 5 ω oben Hd a. — Mt 25,15. 16 ἀπηδήμησεν: [neue Zeile, grosser Buchstabe] Εὐθέως | 16 εὐθέως δέ m. 1. 118. 124. 243. / 26. | ἡργάσατο m. **B***B*DL 69. | st ἐν hat ἐπ' | ἐκέρδησεν m. **A**²BCDL | om τάλαντα sec m. BL 1. 33. 50. 124. | 17 om καὶ m. **B***C*L 33. | ἐκέρδησεν καὶ αὐτός m. **C**³(D)grs¹³ | 18 τὸ ἐν m. **ABCDL**grs ausser A | ἀπέκρυψεν m. Xgrs¹² | 19 πολλὸν χρόνον m. **BCDGL** | λόγον μετ' αὐτῶν m. **ABCDL** | 20 ἐπεκέρδησα m. D | om ἐπ' αὐτοῖς m. **B**(D)L 33. 71. 124. 127. 131. | 21 om δέ m. **BCD**grs⁶ | 22 προσελθὼν δέ καὶ m. **A**^cACDLgrs¹³ |

Bl 59 v Mt 25,22—29: Sp b 11 streiche das erste αγ.

Sp b 20 ω oben Hd a. — Mt 25,22 om λάβων ABCLΔΠ 1. 33. 69. 124. | ἐπεκέρδησα m. D | om ἐπ' αὐτοῖς m. **BDL** 33.

124. 127. 131. | 24 om σε m. D 46. | 26 om δέ | συνάγων | 27 σε
 οὖν m. **ABCL** 33. / 184. | τὰ ἀργύρια m. **B*** | τραπεζίταις m.
B*D |

Bl 60 r Mt 25,29—35

Sp a 15 ἀρχή in das grosse o geschrieben. — Mt 25,29
 τοῦ δὲ μή ohne ἀπό m. **ABDL** 1. 33. 124. | 30 ἐκβάλετε m. **AB**
BCLgrs¹¹ | 31 om ἅγιοι m. **ABDL**Π* | καθήσει m. KU | 32 συναχ-
 θήσονται m. **BDGKL**Π | ἀφορίσει m. **LA** 1. 209. 472. | 33
 δεξίων αὐτοῦ m. **BDL**grs¹² |

Bl 60 v Mt 25,35—42

Etwas verkleckst. Sehr stark abgerieben. — Sp a 20 o
 oben Hd a. — Mt 25,36 ἦλθατε m. **ABDEFG**ΛΔ 28. 33. 69. 124.
 157. | ἴδομεν m. (ἴδ- m. **KL**ΔΠ*) **AB**²Dgrs¹² | 38 ἴδομεν m.
KLΠ | (εἶδ-)ἴδομεν vor σε m. D | 39 ἴδομεν m. **KL**Π | ἴδομεν
 σε | ἀσθενοῦντα m. **BD** 124. 237. 259. | 40 τῶν ἀδελφῶν μου
 m. **AB**²Dgrs¹² | 41 οἱ καταραμένοι m. **AD**grs¹¹ | τὸ ἡτοίμασ-
 μένον m. **ABL**grs¹³ |

Bl 61 r Mt 25,43—26,3

Sp b 22 ω oben Hd a. — Sp 15 ἀρχή und Anfang des
 Lesestücks oben in grüner Tinte Hd c | 43 καί v. γυμνός |
 44 om αὐτῷ m. **ABDL**grs¹⁴ | 45 ἀποκριθήσεται καί m. U | st
 λέγω aus Versehen wieder λέγων | 46 st οὔτοι aus Versehen
 οἱτοι | 26,2 παραδοθήσεται m. altlt vg Origenes | 3 om καὶ οἱ
 γραμματεῖς m. **ABDL**089. |

Bl 61 v Mt 26,3—13: Sp a 4 streiche das erste 1.

Sp a 10 das Strichelchen ist vielleicht als Punkt gemeint.
 — Sp b 3 λ oben Hd a. — In der Aufs oben nach περι ein
 überflüssiges α. — Mt 26,4 δόλω κρατήσωσιν m. **ABDL**grs¹² |
 7 ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου m. **BDL**089. 13. 33. 69. 124. / 48.
 πολυτίμου m. **ADLM**Π 33. 157. | ἐπὶ τῆς κεφαλῆς m. **BDM**
089. 1. 13. 69. 136. | 8 οἱ μαθηταὶ ohne αὐτοῦ m. **BDL**089. 33.
 69. 124. / 48. | 9 ἐδύνατο m. **B*****KL**ΔΠ**089**. | om τοῦτο (und τὸ
 μύρον) | om τοῖς v. πτωχοῖς m. **BFG**LMU**089**. 1. 33. 69. | 10
 ἠργάσατο m. **B***D / 183. | 11 πάντοτε τοὺς πτωχοὺς (ohne γάρ,
 die übrigen m. γάρ) m. **ABD**grs⁸ | 13 ἂν m. **DL**. |

Bl 62 r Mt 26,13—21

Sp b 12 und 22 Omegastrich in o Hd d. — Mt 26,13 om
 καὶ ὁ ἐποίησεν αὐτῇ | 14 ἰσκαριώτης m. **ABL**grs¹² | 15 καὶ ἐγώ
 m. **ND**grs⁹ | ἀργύρια m. **BL**grs¹² | 16 παραδῶ αὐτοῖς m. D |
 17 om αὐτῷ m. **BDKL**ΔΠ (1.) 33. | 18 ὁ δὲ ἰησοῦς m. **LM** 13. 33.
 69. | εἶπεν αὐτοῖς m. **KMF** | δῖνα | 20 δώδεκα μαθητῶν m. **AL**
MY034. ΔΠ 33. 157. | 21 st καὶ ἐσθ. hat ἐσθιόντων δέ.

Bl 62 v Mt 26,22—28

Sp a 14 ω oben Hd a. — Sp b 6 σ durch Tadelstrich ge-
 tilgt. — Z. 25 λ und ω oben Hd a. — Z. 28 ω unten Hd a. —

Mt 26,22 om αὐτῶ m. D 69. 124. | εἰς ἕκαστος m. **SBCLZ** 33. 102. und add αὐτῶν m. DM | 23 τὴν χεῖρα μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ | 24 ὁ μὲν ohne οὖν m. **ABCLgrs**¹² | ἐγενήθη m. A | 25 ῥαββί m. CGHLMU | 26 αὐτῶν δὲ ἐσθιόντων m. D 69. | ἄρτον ohne τόν m. **BCDGLZ** 1. 33. | εὐλογήσας m. **BCDGLZ** 33. | δοὺς τοῖς μαθηταῖς εἶπεν m. **BDLZ** 1. 13. 33. 69. 118. 209. | 27 om τό v. ποτήριον m. **BEFGLZΔ** 1. 28. 33. | καὶ εὐχαριστήσας m. **ABDgrs**¹¹ | 28 μου τῆς ohne τό m. **BDLZ** 33. | om καινῆς m. **BLZ** 33. | ἐκχυννόμενον m. **ABCDLZΔΠ*** 1. 33. |

Bl 63 r Mt 26,29—35

Sp a 13 Hd c ὑπάγε εἰς ἰωάννην 114 und für Z. 16 ἄρζου. Die Zahl 114 weist, glaube ich, auf Eusebs Abschnitt Johannes 13,3. Das ist die übliche Weise in der Liturgie. Es gibt in Johannes nur 68 Lesestücke. Die Zahl gehört nicht dem Matthäus als Perikopenzahl, denn erstens fängt kein Lesestück hier an, und zweitens sind wir mitten in Lesestück 108. — Mt 26,29 om ὅτι m. **BDZ** 1. 33. 69. 116. 209. 241. 330. | πῶ m. D 25. | μεθ' ὑμῶν καινόν m. **ABDgrs**¹² | 31 διασκορπισθήσεται m. Dgrs¹⁰ | 33 εἰ ohne καὶ m. **BCDgrs**¹¹ | ἐγὼ ohne δέ m. **ABC*Dgrs**⁶ | 34 ἀπαρνήσει m. BC.

Bl 63 v Mt 26,35—41

Sp b 12 ω oben Hd d. — Mt 26,35 ἀπαρνήσομαι m. **BCDgrs**⁸ | ὁμοίως δὲ καὶ m. Agrs¹² | εἶπαν m. 33. 69. | 36 ὁ ἰησοῦς μετ' αὐτῶν m. D | γηθ' σημαίν: γηθη- m. M² und -μανι m. **SLUGΠ** | st τοῖς μαθηταῖς hat αὐτοῖς m. 69. 124. 300. | ἕως ἄν ohne οὐ m. **DKLM²ΓΔ** | ἐκεῖ προσεύξ. m. **BDL** 33. 69. 157. | προσεύξομαι m. DFHG 22. 28. 262. | 37 ἤρξαντο | 38 om ὁ ἰησοῦς m. **ABC*DL067**. | 39 προσελθόν m. **ACDgrs**¹⁴ | πᾶτερ μου m. **ABCDgrs**¹² | παρελθάτω m. **ACDEFGLΔ** 28. 33. 124.

Bl 64 r Mt 26,41—47

Die rechte untere Ecke der Blätter 64—78 ist abgenagt, so dass bisweilen einige Buchstaben fehlen. — Mt 26,42 προσ- ηύξατο ὁ ἰησοῦς m. L 1. 69. 124. | τοῦτο τὸ ποτήριον m. Egrs¹⁰ | om ἀπ' ἐμοῦ m. **BDL** 1. 33^{vid}. 53. 69. 209. | 43 ἐλθὼν πάλιν m. **BCDLΓ067**. 1. 33. 124. 157. 209. | εὔρεν m. **ABCDKLΠ067**. | 44 om πάλιν pr m. U^{txt} 1. 69. 118. 124. | ἐκ τρίτου m. **BCgrs**¹² | εἰπὼν πάλιν m. **BL** 124. | 45 om αὐτοῦ m. **ABCgrs**⁵ | τὸ λοιπόν m. **ADgrs**¹² | ἤγγικεν γάρ ohne ἰδοὺ m. 1. 209. |

Bl 64 v Mt 26,47—53

Sp a 21 ο oben Hd a. — Mt 26,48 ὃν ἄν m. BCDLU | 49 ῥαββί m. CGLUTΠ | ἐφ' ὃ m. **ABCDLgrs**¹⁰ | 52 om σου m. KUIΠ | μαχαίρη m. **AB*CL** 33. 124. | ἀπολοῦνται m. **ABCD EGLΠ** 1. 33. 124. | 53 ἄρτι v. παρακαλέσαι u. ὦδε nach μοι m. 1. Origenes Handschrift | ἄρτι v. παρακαλέσαι m. **ACDgrs**¹² |

πλείους m. **ACLgrs**¹² | δώδεκα ohne η m. **BDL** | λεγεώ-
νων: λεγε- m. **AB²Cgrs** ausser **B^{*}DL**: -νων m. **ACKL**
ΔΠ^{*} 33. 42. 72. 114. 565. | ἀγγέλων m. **B^{*}** und **c** **BDgrs**¹² |

Bl 65 = **Mt 26,54—61**: Sp b i vor γρ füge oi ein.

Diese Seite ist stark abgerieben. Sp a i—10 hat eine spätere nicht schreibgeschulte Hand teilweise neu nachgezogen teilweise neu geschrieben (s. S. 559), so dass die Feststellung des Texts der Handschrift schwer ist. Ich hoffe wir haben ihn richtig wiedergegeben. Sp a 25 ἀρχή und am unteren Rd der Einsatz οἱ στρατιῶται für das Lesestück Hd c grün. — **Mt 26,55** st ὡς ἐπὶ der Hd a hat jene sp Hd ὡσεὶ | ἐξήλθατε m. **ABCE** **FGLΔ** 28. 33. 69. 124. 472. 722. 183. 184. | συναβεῖν | καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς m. **CDgrs**¹² | ἐν τῷ ἱερῷ ἐκαθεζόμεν διδάσκων m. **BL** 33. 124. 157. | 56 om αὐτοῦ m. **ACDLgrs**¹² | 57 ἀρχιερέαν | 58 om καὶ οἱ πρεσβύτεροι m. **BDL** 69. 157. | om αὐτόν | 60 εὐρίσκον m. 124. | καὶ οὐκ εὖρ. πολλῶν προσελθόντων ψευδομαρτύρων m. **BC^{*}LN^{*}** 1. 51. 118. 124. 209. / 23. | πολλῶν προσελθόντων ψευδομαρτύρων m. **ABL090**. 33. 124. 301. | δύο ohne Zusatz m. **BL** 1. 118. 124. 109. | 61 εἶπαν m. ■ |

Bl 65 v **Mt 26,61—68**

Mt 26,61 om αὐτόν m. B 1. 69. 209. | 62 st αὐτῷ hat αὐτοῖς | st καταμαρτυροῦσιν hat καταγωροῦσιν | 63 om ἀποκριθεὶς m. **BGLZ** 1. 13. 33. 69. | ὀρκίζω m. **DL** | ὁ τοῦ θεοῦ υἱός | 64 σὺ σὺ εἶπας aus Versehen? oder rednerische Steigerung? | aus Versehen uon | 65 ἐαυτοῦ | λέγων ohne ὅτι m. **BC²DLZ090**. 33. | ἰδοῦ | βλασφημίαν αὐτοῦ m. **ACFΔgrs**¹⁰ | 67 ἐράπισαν m. **ABCDLZΓΔ090**. | 68 aus Versehen παι[ε]σασε. |

Bl 66 r **Mt 26,69—27,2**

Teilweise stark verrieben. Sp a 7 ου am Ende u auf o. — Sp b 19 das grosse π rot und grün geziert und ἀρχή ist darin. — **Mt 26,29** ἐκάθητο ἔξω m. **BDLZ090**. 1. 33. 124. 157. | 70 πάντων ohne αὐτῶν m. **BC²DEGLZ090**. 33. 69. | 71 ἐξεληθόντα δὲ αὐτόν m. **ACXgrs**¹² | ἴδεν m. **ACKLXΠ^{*}** | om αὐτόν sec | τοῖς ἐκεῖ m. **BDE²GHKSP^{*}** | καὶ οὗτος m. **ACLΓΔΠgrs**⁹ | 72 μετὰ m. **ABCKLΔΠ^{*}** | 73 om καὶ σὺ m. D 1. | 74 καταθεματίζειν m. **ABCDLgrs**¹⁴ | εὐθύς m. **BL** | 75 ἰησοῦ ohne τοῦ m. **ABC^{*}Dgrs**⁵ | εἰρηκότος αὐτῷ m. **ACXΓΔΠgrs**⁹ | 27,1 συνβούλιον |

Bl 66 v **Mt 27,2—9**

Vielleicht erklärt ein Liturg den Vermerk am oberen Rd. (s. S. 584). — Sp a 6 τέλος und 7 ἀρχή und das Kreuz grün von Hd c. — **Mt 27,2** παρέδωκαν αὐτόν m. **AC³XΓΔΠgrs**⁸ | πειλ. m. **ABCD** im allgemeinen | ποντίῳ πειλάτῳ m. **ACXgrs**¹² | 3 ὁ παραδιδούς m. **ACXgrs**¹² | ἀπέστρεψεν m. **ACXgrs**¹² | καὶ πρεσβυτέρας m. **BCL** 33. | 4 st ἀδάφον hat δίκαιον m. **B²rdL** | εἶπον

m. **ABC**grs ausser L | ὧν m. **ABCL**grs¹¹ | 5 εἰς τὸν ναόν
m. **BL** 33. 69. 124. | 6 aus Versehen εἰ v. εἶπον | εἶπον m. **SA**
Cgrs¹³ | κορβανᾶν m. **AB²CL**grs⁹ | 9 ἱερεμίου m. **ABCL**grs¹³ |

Bl 67 r Mt 27,9—15

Pergament schlecht aber Schrift klar. — Mt 27,10 καθώς |
11 ἐστάθη m. **ABCL** 1. 33. | om ὁ ἡγεμῶν | ἔφη αὐτῷ m. **AB**
XΓΔΠgrs⁹ | 12 om τῶν v. πρεσβυτέρων m. **B^{*}LXΓ** 1. 69. |
13 πειλᾶτος | 14 πρὸς οὐδὲν ῥῆμα | 15 ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον
m. **ABL**grs¹¹ |

Bl 67 v Mt 27,16—23

Mt 27,16 βάρ ραββᾶν wie syr^{pal} und davor ἰησοῦν m. 1*.
118. 209*. 241**. 299**. syr^{pal} arm | 17 st οὖν hat δέ m. D 13.
69. 472. | πειλᾶτος | τῶν δύο ἀπολύσω m. Δ 73. 301. / 47. 75.
184. | ἰησοῦν [τὸν] βάρ ραββᾶν m. 1*. 118. 209*. 241**. 299**
syr^{pal} | 19 om τοῦ | om σήμερον | 20 βάρ ραββᾶν | 21 om ἀπὸ |
εἶπαν m. DL 33. | τὸν v. βάρ ραββᾶν m. **BL** 1. 33. 122. | 22
πειλᾶτος | om αὐτῷ m. **ABDKΔΠ*** | 23 ὁ δὲ ἔφη m. **B** 33. 69. |

Bl 68 r Mt 27,23—29

Vielfach durchlöchert. Sp b 20—24 eine Naht. — Mt 27,24
πειλᾶτος | ἀπέναντι m. **AL**grs¹² | st ὄχλου hat λαοῦ | τοῦτου
ohne δικαίου m. BD | 20 βάρ ραββᾶν παρέδωκεν αὐτοῖς m.
caDFLN 1. 209. / 48. | σταυρώσωσιν αὐτόν m. D | 28 ἐκδύσαντες
m. **S*** u. **cb ALN**grs¹² | χλαμύδα κόκκινην περιέδηκαν αὐτῷ
m. **BDL** 69. 124. / 48. | ἔθηκαν m. **KNY 034.ΔΠ** 1. 69. 124. | ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς m. **BL** 61. 124. / 48. | ἐν τῇ δεξιᾷ m. **ABDLN**
1. 33. 69. 124. 209. / 47. 48. |

Bl 68 v Mt 27,29—35

Sp a 20 o oben Hd a. — Z. 21 ω oben Hd a. — Z. 23 υ am Ende
Hd d. — Sp b 14 o oben Hda. — Z. 26 o oben Hd a. — Sp b 4 τέλος.
— Z. 6 ἀρχή und οἱ στρατιῶται Zusatz für ein Lesestück. — Mt 27,29
ἐνέπαι[ε]ζον m. **ANΔΠ**grs⁹ | βασιλεῦ m. **BDY 034.ΔΠ** | ἐξέδυσαν
und καὶ ἐνέδυσαν m. **BDN**grs¹² | 31 om αὐτόν tert | 32 εὔρον m. **SA**
BDLgrs⁹ | ἠνγγάρευσαν m. D | 33 γολγοθᾶ m. **ABDL**grs¹⁰ |
ὅς m. **AE²SΔΠ** | om λεγόμενος m. **caD** 124. 248. 300. | 34 πίνειν
m. **caABN**grs ausser **S^{*}D** | οἶνον m. **BDKLP*** | ἠρέλησεν m.
S* u. **cb BDE²L** 1. 33. 69. 124. / 48. | 35 βαλόντες m. **ADΠ***
1. 209. | nach κληρον add ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ (ὑπὸ) τοῦ
προφήτου· διεμέρισαν[το] τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς· καὶ ἐπὶ τὸν
ἱματισμόν μου ἔβαλον κληρον m. Δ (1.) Die Weglassung ist
einem Homoioteleuton zuzuschreiben. |

Bl 69 r Mt 27,35—42

Sp a 4 aus Versehen zwei u. — Sp b 21 o oben Hd a. —
Sp a 24 ὑπαγε u. am unten Rd εἰς κε κατὰ λουκᾶν u. Z. 24
in dem grossen roten o ἄρξου für das Lesestück. — Mt 27,35
vgl Bl 68 v | 40 οὐά v. ὁ καταλύων m. **DMΔ** | οἰκοδομῶν add

αὐτόν m. (praem?) 131. 238. | εἰ τοῦ θεοῦ m. **ADLΓΔΠ**grs⁹ | om καὶ v. κατὰβηθι m. **BLΓΔΠ**grs⁹ | 41 ὁμοίως καὶ ohne δέ m. BK 1. 33. 69. | γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων m. (**Σ**)**ABL** 1. 33. 69. 124. (238.) | 42 εἰ βασιλεύς m. **ΑΓΔΠ**grs⁹ |

Bl 69 v Mt 27,42—51: links oben muss es Matthäus 27,42—51 heissen.

Sp a 2 st καὶ nur κ; vielleicht κ, in Vorlage | Mittelstrich in ε weggelassen, daher πιστεύσω. — Mt 27,42 st ἐπ' αὐτόν hat αὐτῷ m. **AD** 1. 69. | εἰ πέποιθεν m. **D** 1. 118. 209. | nach ῥυσάσθω νῦν add αὐτόν m. **ADΠ**grs⁹ | 44 σταυρωθέντες m. **DL** | σὺν αὐτῷ m. **ABDL** | αὐτόν m. **ABDL** allen grs | 45 ἐνάτης und 46 ἐνάτην m. **AB**grs ausser **DG** | 46 ἀνεβόησεν m. **AD**grs¹³ | ηλει ηλει m. **DEΔ090**. 1. | λαμὰ m. **D** 1. | σαβαχθανεί m. **Α(Β)D** 1. 69. | ἐνκατελ. | ἐν(γ)κατέλιπες m. **BDLUFΠ**² | 47 ἐστηκότων m. **SB** **CL** 33. | om ὅτι m. **SDL** | ηλειαν m. **ABDLΔ** | 49 ἔλεγον m. **ACL**grs¹³ | ηλειας m. **BD** | σῶσαι m. **Σ** 69. / 184. einmal | αὐτόν ohne Zusatz m. **AD**grs¹⁰ | 51 ἐσχίσθη εἰς δύο m. **AC**³**DFΔΠ** **090**.grs⁹ | ἄνωθεν ohne ἀπό m. **SL** |

Bl 70 r Mt 27,51—58

Sp b 21—24 Falte. — Sp a 5 λ oben Hd a. — Z. 10 ιων Hd a. — Z. 22 ο oben Hd a. — Sp a letzte Zeile ὑπαγε [εἰς] δε κεφάλαιον κατὰ ἰωάννην Joh 19,31. — Sp b oben Aufs für Kap 68, und Z. 1 das grosse η mit Rot und Grün geschmückt, aber das Kap fängt erst Z. 17 an. — Mt 27,52 ἀνεψύχησαν m. **Σ**^e **DFΔΠ**²grs⁹ | ἡγέρθησαν m. **BDGL** 1. 33. 69. 124. 209. | 54 ἑκατοντάρχης m. **SD** | γενόμενα m. **ACLΔΠ090**.grs⁹ | 55 ἀπό m. **BCDLF** **090**.grs⁸, aber θεωροῦσαι ἀπὸ μακρόθεν | 56 μαριάμ pr m. **CLΔ** | μαριάμ sec m. **CD** | ἰωσήφ m. **Σ**^{*} und **D**^{*}**L** 59rd 69^{**} 157. / 55. | (der Schreiber fing das ω an, wurde aber durch eine Falte gestört und schrieb es wieder) | 57 ἐμαθητεύθη m. **ΣCD** 1. 33. / 17. | 58 πειλάτω und πειλάτος m. **BD**, sec auch **Δ** |

Bl 70 v Mt 27,58—64

Sp b 3 τέλος. — Mt 27,58 τότε οὖν | ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα m. **ACΓΔΠ**grs⁹ | 59 ἐν σινδόνι m. **BD** | 60 om αὐτό m. **L** 69. | om ἐπὶ v. τῇ θύρᾳ m. **BCDL**grs¹² | 61 μαριάμ m. **BCLD** | καὶ ἡ ἄλλη m. **BCL**grs¹² | 62 πιλάτον m. **ΣCL**grs ausser **ABD** | 63 ὁ πλάνος ἐκεῖνος m. **B²C²E^{*}vidG** 33. 69. 124. 157. |

Bl 71 r Mt 27,64—28,2: rechts oben lies Matthäus 27,64—28,2.

Sp a 24 ο oben Hd a. — Sp b 13 ο oben Hd a. — Mt 27,64 om νυκτός m. **ABC**^{*}**D**grs⁷ | 65 ἔφη ohne δέ m. **B**grs⁸ | πειλάτος | ἀσφαλίσασθαι m. **ΣCD** | 28,1 μαριάμ m. **ΣCLΔ** | μαριάμ m. **LΔ** | λίθον: add ἀπὸ τῆς θύρας m. **ΣC**grs⁹ und noch τοῦ μνημ[ε]ίου m. **E²FLM²UF** 1. 33. |

Bl 71 v Mt 28,2—9: Sp a 3 füge u vor του ein.

Sp a 15 αι oben Hd d. — Mt 28,3 ἰδέα m. **F**grs⁹ | st ὡς sec hat ὡσεὶ m. **Σ**^e**ACL**grs¹¹ | 4 ἐγένοντο m. **ΣC**³grs¹² | ὡσεὶ

νεκροί m. CΓΠgrs⁹ | om ὁ κύριος m. **SB** 33. | 8 ἀπελθούσαι m. **SBCL** 33. 69. 124. | om αὐτοῦ m. 69. 242. 253. 433. | 9 καὶ ἰδοὺ ὅπως δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ v. καὶ m. **SB** 33. 69. 435. / 184. | ὁ ἰησοῦς m. **DLS**¹¹ Γ | ὑπὴντησεν m. **S*BCY** 034. Π 1. 124. 209. |

Bl 72 r Mt 28,9—16

Sp a 11 v oben Hd a. — Sp b 26 ἀρχή, dann im grossen roten ο τῶ καιρῷ ἐκείνῳ und rechts der Lesezusatz ἐπορεύθησαν. — Mt 28,10 καὶ ἐκεῖ m. **SAC***?EFHKUVΓΔΠ 6. 22. 69. | 11 ἀνήγγειλαν m. **SD** | 14 ἐπὶ m. **SACL**grs¹² | πείσομεν m. **SABCD**grs⁹ und ohne αὐτόν m. **SB** 33. | ποιήσομεν m. **ABCDL**grs⁸ | 15 διεφημίσθη m. **ABCDL**grs¹² | μέχρι m. **S^cABCL**grs¹² | σήμερον ἡμέρας m. **BDL** / 7. |

Bl 72 r Mt 28,16—20

Für die Beischrift siehe oben S. 551—553. — Mt 28,17 προσεκύνησαν αὐτῷ m. **ADΠ**grs⁹ | ἐπὶ γῆς m. **SAG**grs¹² | nach γῆς add καθὼς ἀπέστει[η]λέν με ὁ πατήρ καὶ γὰρ ἀποστελῶ ὑμᾶς | 19 πορευθέντες οὖν m. **BDΠ** 1. 33. | βαπτίζοντες m. **SAGΔΠ**grs⁹ | μεθ' ὑμῶν εἰμί m. **ABΓΔΠ**grs⁹ | αἰῶνος ἀμήν: m. **A2ΓΔΠ**grs⁹ | ohne Nachschrift m. **SFM** |

b. Markus: Blatt [73 ra] 74 ra—122 ra.

εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον.

Bl 74 r Mk 1,1—7

Grusinisch am Rd. — Aufs εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον m. ADEHKLMUY **034**. ΓΔΠ. — Mk 1,1 ἀρχή und dann ein grosses rot und grünes α davorgesetzt | ἰησοῦ ohne υιοῦ θεοῦ m. **8*** 28. 255. | 2 καθώς m. **8**BKLDΠ* 1./33. 209. | ἐν (τῷ m. **8**BLD 33. aber Θ **038**. ohne τῷ m. D 1. 22) | ἡσαΐά τῷ προφήτῃ m. **8**B DLD/33. | om ἐγώ m. BD 28/ | ἀποστελῶ m. **8** | τὴν ὁδὸν σου ohne ἔμπροσθέν σου m. **8**BDKLPΠ* 36. 489*. | 3 αὐτοῦ m. **8**A BLPTΓΔΠgrs⁹ | βαπτίζων ohne ὁ m. ADPTΠgrs⁹ und nach ἐν τῇ ἐρήμῳ m. D 28. | καὶ κηρύττων m. **8**ADLΔgrs¹¹ | 5 ἐξεπορεύετο m. **8**ABDG^{suppl}KMPYΔΠ | om ἡ vor ιουδαία m. HM | ἱεροσολυμήται m. Γ | om πάντες m. 11. 32. 69. 108. 126. | ὑπ' αὐτοῦ nach ἰορδάνῃ ποταμῷ (Θ **038**. om ποταμῷ m. D) m. ADPTΓΔΠgrs⁹ | 6 ἦν δέ m. ADPTΓΔΠgrs⁹ ὁ ἰωάννης m. **8**BLPTgrs⁷ | καμέλου m. D* | ἐσθίων m. **8**c^{vid}ADL²PTΠgrs⁹ |

Bl 74 v Mk 1,7—13

Grusinisch am Rd. — Sp b 21 λ oben von Hd a nachher geschrieben. — Mk 1,7 om κύψας m. D 28. 256. 565. | 8 ἐγώ ohne μέν m. **8**BL 33. 69. 124. | μέν ὕδατι ohne ἐν | ὑμᾶς βαπτίσει m. (D-ζει) 69. | ἐν πνεύματι m. **8**ADHPTΓΔΠgrs⁸ 33. | 9 om ἐγένετο | ὁ ἰησοῦς m. DMΓΔ 13. 28. 69. | ναζαρέθ m. D^{er}EF HKMUY **034**. Π 1. 69*. 124. 262. 346. | εἰς τὸν ἰορδάνην ὑπὸ ἰωάννου m. **8**BDL 13. 33. 69. 124. | εὐθὺς m. APPTgrs⁸ | ἐκ m. **8**BDL 13. 28. 33. 69. 124. | ἶδεν m. ALPVD | ὡς m. **8**A BDLY **034**. ΓΔΠgrs⁷ | καταβαῖνον ohne καὶ μένον m. ABDL grs ausser **8** | ἐπ' αὐτόν m. **8**ALPTΓΔΠgrs⁸ | nach οὐρανῶν add ἠκούσθη m. 28. 565. | ἐν σοί m. **8**BD^{er}LPΔ 1. 13. 22. 33. 69. | εὐδόκησα m. **8**BD*KLMYΠ | 12 εὐθὺς m. ADE*KMrdΠ* | ἐκβάλλῃ αὐτόν m. DΔ 33. 69. 124. | 13 om ἐκεῖ m. **8**ABDL 13. 33. 346. | τεσσαράκοντα m. B²ΠΠ*grs⁸ | ἡμέρας τεσσ. m. AD ΓΔΠgrs⁸ | om καὶ τεσσαράκοντα νύκτας |

Bl 75 r Mk 1,13—20

Grusinisch am Rd. — Sp a zerrissen, teilweise genäht, durchlöchert. — Sp b 7 αἰ oben Hd d. — Z. 16 ο oben Hd d. — Mk 1,13 st σατανᾶ hat διαβόλου | 14 μετὰ δέ m. **8**ALΓΔΠgrs⁹ | om τὸν m. AEFG*HSUVΓ | om ὁ v. ἰησοῦς m. AV²Y **034**. ΓΠgrs⁶ | τοῦ θεοῦ ohne τῆς βασιλείας m. **8**BL 1. 28. 33. 69. 209. | 15 καὶ λέγων ὅτι m. BKLMΔΠ | 16 περιπατῶν δέ m. AΓΔΠgrs⁹ | ἶδεν m. **8**c^{KL}MVΠ* | st σίμωνος hat αὐτοῦ m. DΓΓ 33. | ἀμφιβάλλοντες, ähnlich ἀμφιβάλλοντας **8**ABDgrs¹¹ (darunter K auch -άλο-) | vor ἀμφιβάλ. hat τὰ δίκτυα m. D 13. 28. 69. 124. 346. | ἀλιεῖς m. **8**B³DTΠgrs⁹, und Vers 17 m. B³DTΠgrs⁹ | 18 εὐθύς

m. **BL** 33. | om αὐτῶν m. **ABCL** | 19 om ἐκεῖθεν m. **BDL** 1. 28. 118. 124. 131. 209. 565. | ἶδεν m. **ACKLMVΔΠ**² | om αὐτῶν m. **ABC*DLΔΠ**²grs⁶ | 20 εὐθέως m. **ACDΓ(Δ)Πgrs**⁹ aber v. ἀφέντες m. **Δ** 124. | nach ἀφέντες add τὰ δίκτυα καὶ | st ἀπῆλθον hat ἦλθον |

Bl 75 v Mk 1, 20—27

Grusinisch am Rd. — Sp a 23 am Ende i Hd d, weil das i verkleckst. — Mk 1, 21 καταρναοῦ m. **ABDΔ** 33. 69. | εὐθέως m. **ABCDΓΔΠgrs**⁹ | τοῖς σάββασιν ohne ἐν m. **ABDLgrs**¹¹ | ἐδίδασκεν αὐτοὺς m. **D** und nach συναγωγὴν m. **BDY034. ΓΔΠgrs**⁹ | εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν m. **ABDY034. ΓΠgrs**⁹ | 22 om καὶ vor οὐχ m. **D^{8r}** | om αὐτῶν nach οἱ γραμματεῖς m. **ABDLΓΠgrs**⁸ | 23 om εὐθύς m. **ACDgrs**¹² | αὐτῶν m. **ABCgrs**¹² | 24 om ἕα m. ***BD** 157. 565. | 25 ὁ ἰησοῦς λέγων m. **A²BCDLgrs** ausser ***A*** | st ἐξ αὐτοῦ hat ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου m. 330., **D** hat ἐκ τ. ἀν. | add τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον m. (**D** ohne τό pr) 330. | 26 κράζαν m. **AC(D)ΓΔΠgrs**⁹ | st ἐξ hat ἀπ' m. **C(D)MΔ** 33. | 27 πάντες m. **ACDgrs**¹² | συνζητεῖν m. **ABCDGLΔ** | πρὸς ἑαυτοὺς m. **ACDY034. ΓΔΠgrs**⁷ | λέγοντες m. **ACE*MD**² 13. 33. 238. 346. / 48. | διδασχὴ καὶ αὐτῇ· ὅτι κατ' ἐξουσίαν τοῖς π. τ. ἀ. | πνεύμασιν m. **ACEKΓΔ** |

Bl 76 r Mk 1, 27—36

Durchlöchert. — Grusinisch am Rd. — Sp b 6 Punkt wahrscheinlich zufällig; er könnte als Kolon gedacht sein. — Aufs oben: das v oben Hd a. — Mk 1, 28 καὶ ἐξῆλθεν m. **BCDL MΔ** 33. / 184. | om εὐθύς m. ***1**. 28. 33. 131. 435. | st αὐτοῦ hat αὐτῇ | om πανταχοῦ m. ***ADΓΔΠ** | 29 εὐθέως m. **ACΠgrs**⁹ | ἐξελεῖν ἐκ τῆς συναγωγῆς· ἦλθεν (**D** so, nur ἐξελεῖ. δέ) | 30 εὐθέως m. **CGΔΠgrs**⁹ | om περὶ αὐτῆς | 31 τῆς χειρὸς αὐτῆς m. **ACΓΔΠgrs**⁹ | om εὐθέως m. **ABCL** 1. 28. 33. 118. 131. 209. | 32 ἔδυ m. **ACLGΔΠgrs**⁸ | 33 καὶ ἦν — ἐπισυνηγμένη m. **B^oBCDL** 7. 33. / 36. 48. 184. 185. 251. | 34 st λαλεῖν τὰ δαιμόνια hat αὐτὰ λαλεῖν m. **D** altlt vg arm⁶⁵ aeth | ἡδ[ε]ισαν αὐτὸν χριστὸν εἶναι m. **B^oBCGLM** 1. 28. 33. 69. 124. 131. 209. 238. 262. 346. 435. | 35 ἔννυχα m. **BCDL090**. 1. 28. 33. 131. 209. | καὶ ἀπῆλθεν m. **ACDLgrs**¹² | κάκει m. **ABCLgrs**¹² | προσεύχετο | 36 κατεδίωξεν m. **BMUS** 28. 40. / 184. |

Bl 76 v Mk 1, 36—45

Grusinisch am Rd. — Sp b 12 μη oben Hd a. — Z. 18 γ oben Hd d, weil das γ verkleckst. — Z. 25 ο und οι oben Hd d. — Mk 1, 36 ὁ τε σίμων m. **KΠ** 1. 28. 69. 124. 209. | 37 καὶ εὗροντες αὐτὸν λέγουσιν m. **ACΓΔΠ090.grs**⁹ | ζητοῦσιν σε m. **BCDLΔ** 1. 33. | 38 om ἀλλαχοῦ m. ***C³DΓΔΠ090.grs**⁸ | καὶ ἐκεῖ m. **ABCY034. ΓΔΠgrs**⁷ | ἐξῆλθον m. **ABCL** 33. | 39 ἦλθεν

m. **ABL** | εἰς τὰς συναγωγὰς m. **ABCDKLDΠ090**. 1. 69. 118. 124. 131. 157. 209. 238. 346. 435. | om τὰ | aus Versehen nur δεμονι | 40 om αὐτὸν nach γονυπετῶν m. **NL** 1. 209. 300. 565. | καὶ λέγων m. **ACDLΓΔΠ090.grs⁸** | st ὅτι hat κύριε m. **CL** | δύνασαι m. **ACDLΓΔΠgrs⁸** | 41 ὁ δὲ ἰησοῦς m. **ACΓΔΠ090.grs⁸** | ἦψατο αὐτοῦ m. **ACΓΔΠ090.grs⁸** | καὶ λέγει αὐτῷ m. **ABCDLΓΔΠ090.grs** ausser **■** | 42 καὶ εἰπόντος αὐτοῦ m. **ACgrs¹²** | εὐθύς m. **ABL** 33. 164. | ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα m. **BDgrs⁸** | ἐκαθαρίσθη m. **B²Dgrs⁸** | 43 εὐθέως m. **ACgrs¹¹** | 44 μηδέν m. **BCgrs¹⁰** | ἀλλὰ m. **ABCDgrs⁸** | st ἃ hat ὁ μαυθῆς m. **BDKVΔΠ090**. | 45 st ὁ aus Versehen οἱ |

Bl 77 ■ Mk 1,45—2,8: Sp b 5 lies εφουοπ, und Z. 13 αιμαρτια.

Grusinisch am Rd. — Sp b 6—9 Fettdrüse. — Z. 26 v am Rd Hd a, weil v verkleckst. — Mk 1,45 αὐτὸν δύνασθαι m. **ABCLΓΔΠ090.grs⁷** | φανερώς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν m. **ABΓΔΠ090.grs⁷** | ἀλλ' m. **Bgrs¹⁰** | st ἐπ' hat ἐν m. **ACDgrs¹⁰** | πάντοθεν m. **ABCDKLMSΔΠ090**. 1. 33. 118. 131. 157. 209. 238. | 2,1 εἰσελθὼν πάλιν m. **BD^εL** 28. 33. 124. 471. 472. 565. | καφαρναούμ m. **BDΔ** 33. 69*^{vid} | om καὶ v. ἡκούσθη m. **ABL** 28. 33. 124. 565. | ἐν οἴκῳ m. **BDL** 33. 67. | 2 καὶ pr ohne εὐθέως m. **ABL** 33. | 3 πρὸς αὐτὸν φέροντες παραλυτικόν m. **C*DG** 1. 69. 124. 131. 209. | 4 προσενέγκαι m. **ABL** 33. 63. 72rd 253. / 48. | ὅπου ἦν ὁ ἰησοῦς m. **DΔ** | χαλάσι m. **BCDgrs⁷** | κραβαττον m. **ACDgrs¹¹** | st ὅπου hat ἐφ' οὗ m. 13. 33. 69. | ἦν ὁ παραλυτικὸς κατακείμενος m. **D** | 5 st ἰδὼν δέ hat καὶ ἰδὼν m. **ABCL** 13. 28. 33. 69. 124. 346. 565. | ἀφίονται | σου αἱ ἁμαρτίαι m. **BD^εGLΔ** 1. 33. 69. | 7 st τι hat ὅτι m. **B** 482. | οὕτω m. **ACKY034.Π** | λαλεῖ βλασφημίας m. **ACΓΔΠgrs⁸** | 8 εὐθύς m. **ABL** 33. | om οὕτως m. **B** | διαλογίζονται ohne αὐτοί m. **ABDGL** 1. |

Bl 77 v Mk 2,8—14

Grusinisch am Rd. — Sp b in Aufs oben ω oben Hd a und auch Omegastrich in o. — Mk 2,8 st λέγει hat εἶπεν m. **ACDΓΔΠ090.grs⁹** | om αὐτοῖς m. **B** | om ταῦτα m. **L** 275* | 9 εὐκοπον | ἀφένονται m. **ACDLΓΔΠ090.grs⁹** | σου αἱ ἁμαρτίαι m. **Bgrs¹¹** | ἐγείρου m. **BL** 28. | καὶ ἄρον m. **ABΓΔΠ090.0130**. | κράβατον m. **B*F*** | τὸν κρ. σου m. **ABCDKLMP²** | περιπάτει m. **ABCΓΠgrs⁹** | 10 ἀφιέναι ἁμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς m. **B** 142. 157. | 11 ἐγείρε m. **ABCDgrs¹¹** | ἄρον ohne καὶ m. **BCD^εLG** 13. 28. 33. | κράβαττον m. **(N)AB*CDgrs¹⁵** | 12 om εὐθύς m. **b c e ff²q** | κράβαττον | add αὐτοῦ m. **HL** 33. | ἐνώπιον m. **090**. 28. 33. | λέγοντας m. **ACLΓΔΠ090.0130.grs⁹** | οὐδέποτε οὕτως m. **ACΓΔΠ090.0130.grs⁹** | ἴδομεν m. **AKMVI** | st εἰς hat παρά m. **ACDLgrs¹²** | 14 ἰδεν m. **ACgrs⁸** | st λευεῖν hat ἰάκωβον m. **D** 13. 69. 124^{txt}. | ἐπὶ τοῦ τελωνίου |

Bl 78 r Mk 2,15—20

Grusinisch am Rd. — Sp a 11 μ oben Hd b. — Mk 2,15
om γίνεται (ἐγένετο) | st κατακεῖσθαι αὐτόν hat κατακειμένων
αὐτῶν m. D | om καὶ v. πολλοί pr m. D 1. 28. 118. | nach πολλοί
sec st καὶ hat οἱ m. a c e ff²q mt | ἠκολούθησαν m. ACDFP
grs⁹ | 16 καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἰδόντες m. AC
ΓPgrs⁹ | st αὐτὸν ἐσθίωντα hat ὅτι ἡσθιον (SDL ὅτι ἡσθιεν) |
st τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν hat ἁμαρτωλῶν καὶ τῶν τελω-
νῶν m. BDL 33. 565. | st ὅτι sec nur τί | τελωνῶν καὶ ἁμαρ-
τωλῶν m. S^aABCLΓΔPgrs⁸ | st ἐσθίει hat ἐσθίετε [αι] | om καὶ
πίνει m. S^aBD 235. 271. | 17 ὅτι οὐ m. BD | ἀλλ' m. S^aACDL
ΓΔPgrs⁹ | οὐκ m. S^aABDΓΔPgrs⁹ | ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς ohne
εἰς μετάνοιαν m. S^aABDKLΔΠ | 18 οἱ φαρισαῖοι m. S^aABCD
KMΠ | st μαθηταὶ τῶν φαρισαίων hat φαρισαῖοι m. 433. | st σοὶ
μαθηταὶ hat μαθηταὶ σου m. S^aE*Δ 28. | 19 ἔχουσιν τὸν νυμφίον
μετὰ (andere μετ') m. S^aBC 28. 124. 131. |

Bl 78 v Mk 2,20—26

Sp b 10 σ oben Hd a. — Sp b 3 ἀρχή Anfang des Lese-
stücks τοῦ ἁγίου θεοδώρου. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ und Zusatz
für den Anfang Sp a oben; in der Aufs ou dreimal u auf o |
20 νηστεύουσιν m. S^aABCD²LΓΔgrs⁷ | ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ m.
S^aABCDKLDΠ* | 21 οὐδεὶς ohne καὶ oder δέ m. S^aABCKLSΔ
1. 13. 33. 69. | ῥάκκους m. ADFGHMΓΠ 33. 69. | ἐπιράπτει m.
S^aAB*CEFGHLVΠ 1. 69. 124. | ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ m. AΓΔΠ
grs⁹ | st μή hat μήγε | st τὸ πλήρωμα ἀπ' αὐτοῦ hat τὸ πλή-
ρωμα m. D 13. 28. 69. 124. 565. und fährt fort τὸ καινὸν ἀπὸ
τοῦ παλαιοῦ | 22 st μή hat μήγε m. CLM² | ῥήξει m. S^aB
CDL 33. | ὁ οἶνος ohne ὁ νέος m. S^aBC*DL 13. 69. 242. 258.
301*. 471. | ἐκχεῖται καὶ οἱ ἄσκοι ἀπόλυνται m. S^aACΓΔPgrs⁹ |
ἀλλ' (m. H²MΔ 1.) οἶνον νέον εἰς ἄσκους καινοὺς βλητέ[αι]ον
m. S^aACLΓΔPgrs⁹ | 23 αὐτόν nach ἐγένετο m. S^aBDUΔ 69. |
παραπορεύεσθαι m. S^aALΓΔPgrs⁹ | καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἤρξαντο m. S^aBCDL 13. 28. 33. 69. 124. 346. 565. | ὁδὸν ποιεῖν
m. S^aACLΓΔPgrs⁶ | 24 st καὶ οἱ hat οἱ δέ m. D | nach ποιοῦσιν
add οἱ μαθηταὶ σου m. DM 1. 13. 28. 69. 124. 346. | τοῖς σάββασιν
ohne ἐν m. S^aABCDKMΔΠ | 25 st καὶ hat ἀποκριθεὶς | st λέγει
hat εἶπεν m. D^{gr} | 26 πῶς m. S^aACLΓΔPgrs⁸ |

Bl 79 r Mk 2,26—3,5

Mk 2,26 τοῦ ἀρχιερέως m. ACΔΠ 1. 33. 69. | τοῖς ἱερεῦσιν
m. ACDFΔPgrs⁸ | καὶ ἔδωκεν καὶ (D om) τοῖς μετὰ (D μετ')
αὐτοῦ (D add οὖσιν) nach ἔφαγεν m. D 565. | 27. 28 wie S^aB
grs ausser D | 3,1 εἰς τὴν συναγωγὴν m. ACDLgrs¹¹ | ἐξηρα-
μένην m. Γ | 2 παρετηροῦντο m. AC*DΔ 1. 10. 67. 118. 238.
/ 253. | om εἰ aus Versehen | ἐν τοῖς σάββασιν m. S^aCDHM
/ 184. | θεραπεύσει m. ABCDLgrs fast alle ausser S^aΔ | κατη-
γορήσωσιν m. S^aABLΓΔPgrs⁸ | 3 τῷ τὴν ξηρὰν χεῖρα ἔχοντι

m. **ABC*LD** 33. 565. | ἔγειρε m. **ABCDLY 034. ΔΠgrs**⁸ | 4 ἐν τοῖς σάββασιν m. ADE | ἀγαθοποιῆσαι m. ABCLgrs ausser **SD** | st ἀποκτεῖναι hat ἀπολέσαι m. **LD*** 1. 22. 124. 209. | 5 συν-
λυπούμενος m. **B*CDΔ** |

Bl 79 v Mk 3,5—12

Sp b 21 ο oben Hd d. — Z. 23 π dazwischen Hd d. — Sp a 7 τέλος Ende eines Lesestücks mit dem Zusatz ὑγίης ὡς ἡ ἄλλη. — Mk 3,5 τὴν χειρὰ σου m. **ACDGr**s⁶ | ἀπεκατεσ-
τάθη m. **ABLgrs**¹³ | om ὑγίης ὡς ἡ ἄλλη m. **ABC*DKPΔΠ**
und fügt es rot für das Lesestück bei m. **C³LGrs**⁸ | 6 εὐθέως
vor ἐξελθόντες m. 565. | ἐποίησαν m. **CD** 238. 565. / 184. |
7 ὁ δὲ ἰησοῦς m. D | μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνεχώρησεν
m. **BCDLΔ** | st εἰς hat πρὸς m. **ABCLgrs**¹¹ | ἠκολούθησεν
m. ABgrs⁷ | ἠκολούθησεν nach γαλιλαίας m. **ABLPΓΠgrs**⁹ |
καὶ ἀπὸ τῆς ἰουδαίας nach ἱεροσόλυμα m. 1. 131. 209. | 8 om
καὶ ἀπὸ τῆς ἰδουμαίας m. **B** 118. 258. 472. | add οἱ v. περὶ m.
ADgrPΓΠgrs⁹ | ἀκούσαντες m. **ACDgrLgrs**¹² | ὅσα m. **ABL**
grs¹³ | ἐποίει m. **ACDgrs**¹³ | 9 πλοῖάριον m. **ACDLPgrs**
ausser B | 10 ἅπτωνται m. **KUP** 489. | st μᾶστιγας hat ἀσθενίας |
11 om τὰ zweimal m. D 13. 69. 124. | ἐθεώρουν m. **BCDGLΔ**
13. 33. 69. 124. 238. 346. | προσέπιπτον m. **A(B)CDgrs**⁹ | ἔκραζον
m. **ABCDgrs**⁸ | λέγοντα m. **ABCLgrs**¹² |

Bl 80 r Mk 3,12—20

Sp a oben durchlöchert. — Sp a 12 das dritte ο mit Omega-
strich Hd b. — Z. 22 αἱ oben Hd b. — Sp b 27 ο oben Hd a. —
Mk 3,12 αὐτὸν φανερόν m. **BCDgrΔ** 1. 13. 33. 69. 124. 209. 346. |
ποιήσωσι m. **AB*Cgrs**¹¹ | 13 καὶ ἀπῆλθον m. **A²Bgrs**¹¹ | 14
nach δώδεκα add οὓς καὶ ἀποστόλους ὀνόμασεν m. **BC*vidΔ**
13. 28. 69. 124. 238. 346. | ἀποστέλλει m. **EHUF** | 15 θεραπεύειν
(τὰς die übrigen) νόσους καὶ m. **AC²DPΓΠgrs**⁹ | aus Versehen
ἐκβάλλει | 16 om καὶ ἐποίησεν τοὺς δώδεκα m. **AC²DLPΓΠgrs**⁹ |
ὀνόματα (ὄνομα die übrigen) τῷ σίμωνι m. **BCLA** / 184. |
17 st τοῦ ἰακώβου hat αὐτοῦ m. G 28. 69. 271. | ὀνόματα m.
ACLΓΔΠgrs ausser **BDgr** | βοανηργές m. **ABCKLMΔ²Π***
1. 33. 69. 474. | 18 ματθαῖον m. **AB²CLΓΔΠgrs**⁹ und add τὸν
τελώνην m. 13. 16. 69. 124. 346. 565. | add καὶ v. θαδδαῖον |
κανανίτην m. **APΓgrs**⁹ | 19 ἰσκαριώθ m. **BCLΔ** 33. 476. 565. |
ἔρχονται m. **C²CLΔΠgrs**⁹ | 20 συνέρχονται m. **Π*** 52. 106.
126. | ὄχλος m. ***Cgrs**¹², aber Hd a add ὁ m. **C²ABDLcorrΔ**
209. 300. |

Bl 80 v Mk 3,20—27

Sp a 10 μ oben Hd a. — Z. 28 β links Hd a. — Sp b letzte
Linie ει unten. — Mk 3,20 st αὐτοὺς hat αὐτόν | μήτη m. **CD**
grs⁹ | 21 ἐξεστάται m. 13. 69. | 22 βεελζεβουλ' | 23 st ἔλεγεν
hat εἶπεν m. 33. | nach αὐτοῖς add ὁ ἰησοῦς m. U | 25 δύναται

m. ADΓΠgrs⁹ | ἡ οἰκία ἐκεῖνη σταθῆναι m. **NCΔ** | 26 st ἐμερίσθη καὶ hat καὶ μεμερίσται m. AC²ΓΠgrs⁹ | στήναι m. **NBCL** | 27 om ἀλλ' m. ADΓΠgrs⁸ | οὐδεὶς δὲ δύναται | εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι m. (**N**)BCLΔ 33. | διαρπάσει m. **NBCHLMSΔ** |

Bl 81 r Mk 3,28—4,1

Überall durchlöchert. — Sp a 4 v in ἀνθρώπων aus Versehen weggelassen. — Letzte Zeile v unten Hd a weil v verkleckst. — Mk 3,28 τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ ἁμαρτήματα m. **NABCDLM^{corr}Δ** 1. 28. 33. 118. 124. 131. / 184. | καὶ αἱ m. **ABCgrs**⁶ | ὅσα m. **NBDgrs**⁵ | ἐάν m. BCFLΔ 33. / 184. | 29 om εἰς τὸν αἰῶνα m. D 1. 22. 28. 209. 565. | ἀλλ' m. BCΓΠgrs⁹ | ἐστὶν m. ABCΓΠgrs⁹ 1. 69. | ἁμαρτήματος m. **NBLΔ** 28. 33. 565. | 31 καὶ ἔρχ. m. **NBCDGLΔ** 1. 13. 28. 69. 118. 124. 209. 565. | ἔρχεται m. **NDG** 1. 118. 209. 330. 565. 569. | ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοί (die anderen add αὐτοῦ) m. **NBCDGLΔ** | ἐστώτες m. ADΓΠgrs⁸ | καλοῦντες αὐτόν m. **NBCL** 1. 13. 28. 69. 118. 124. 131. 209. 346. 565. | 32 ἐκάθεντο | περὶ αὐτὸν ὄχλοι (die anderen ὄχλος) m. **NABCKLMΔΠ** | st καὶ λέγουσιν hat εἰπόν-τω[ο]ν δὲ αὐτῶ[ο]ν | om καὶ αἱ ἀδελφαί σου m. **NBCGKLΔΠ** 1. 13. 33. 69. | 33 ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων ohne καὶ m. 565. | καὶ οἱ m. **NBCGLUVY034.Δ** 1. 565. | ἀδελφοί μου m. **NACLΓΔΠgrs**⁹ | 34 καὶ m. **NACDLgrs** ausser B | κύκλῳ nach περιβλεψάμενος m. AΠgrs⁹ | add μαθητᾶς v. καθημένους m. 13. 69. 124. 346. 565. | st λέγει hat εἶπεν m. DG 28. 69. 124. 346. | ἴ(ει)δε m. **NBgrs**⁸ | 35 ὃς γὰρ ἂν m. **NACDgrs**¹² | ἀδελφή ohne μου m. **NABDLΔ** |

Bl 81 v Mk 4,1—7

Sp a oben eine Falte teilt die Aufs. — Mk 4,1 συνήχθη m. DΠgrs⁹ | ὄχλος πολὺς m. ADΠgrs⁹ | om τό v. πλοῖον m. **NB*CKLMY034.Π** 1. 33. 118. 131. 209. | ἐνβάντα m. DΔ | ἐνβάντα nach πλοῖον m. **NBCDLUΔ** 33. 565. / 251. | ἦν m. AD^g Πgrs⁹ | 3 τοῦ σπεῖραι m. **N^cACLΔΠgrs** ausser **N*B** | 4 ἦλθεν m. **NABCLΠgrs**⁷ | τὰ πετεινά ohne τοῦ οὐρανοῦ m. **NABCLY034.ΔΠgrs**⁵ | st αὐτό hat αὐτά m. 33. | 5 st ἄλλο δέ hat καὶ ἄλλο m. **NBC(D)LM²Δ** | ἐπὶ τὰ πετρώδη m. **ND** 1. 33. 565. | ὅπου m. **NACLΔΠgrs**⁹ | εὐθὺς m. AΠgrs⁹ | βάθος τῆς γῆς m. B | 6 καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος m. **NBCDLΔ** | ἐκαυματίσθη m. **NACLΔΠgrs**⁹ | 7 st εἰς hat ἐπὶ m. CDM² 33. |

Bl 82 r Mk 4,7—13

Sp a vielfach durchlöchert. — Mk 4,7 συνέπνιξεν | st αὐτό hat αὐτά | st ἔδωκεν hat ἐπόησεν | 8 st ἄλλο hat ἄλλα m. **N*** und ^{cb}BCL 28. 33. 124. | αὐξάνοντα m. Πgrs⁹ | φέρει m. D 124. 565. | ἔν dreimal m. D | 9 om αὐτοῖς m. **NABCDLY034.ΔΠgrs**⁸ | ὁ ἔχων m. AC²LΠgrs⁹ | 10 καὶ ὅτε m. **NBCDLΔ** 565. | ἐπηρώ-

των m. D | st οἱ περὶ αὐτόν σὺν τοῖς δώδεκα hat οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ m. D 13. 28. 69. 124. 346. 565. | τίς ἡ παραβολὴ αὕτη m. D 13. 28. 69. 124. 346. 565. | 11 aus Versehen nur α von αὐτοῖς geschrieben | δέδοται γινῶναι τὸ μυστήριον m. C²DΔgrs⁸ | πάντα ohne τὰ m. **Δ**DKY034.Π 28. 124. 489. | st γίνεται hat λέγεται m. D 28. 69(Ὶ). 124. 565. | 12 βλέπωσιν m. **Δ**ACDgrs⁸ | ἀκούσωσιν m. CM 33. 69. 124. | συνιῶσιν m. **Δ**ABCD^bΔΠ⁹ | ἀφεθῇ m. **Δ**BCDLΔgrs⁸ | αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα m. ADΔΠgrs⁹ |

B1 82 v Mk 4,13—20

Sp a 6 das grosse o Grün in Schwarz. — Z. 19 Omegastrich in o Hd a. — Mk 4,15 nach ἀκούσωσιν add αὐτοῦ | εὐ-
θέως m. ADΠgrs⁹ | αἰρ[ε]ι m. ABLΠgrs⁹ | ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν m. DΠgrs⁹ | 16 om ὁμοίως m. D 1. 13. 28. 69. | εὐθέως m. AΠgrs⁹ | om αὐτόν m. 1. 13. 28. 69. 124. 131. 209. | 17 εὐθύς m. **Δ**BCLD 33. 108. 179. / 49. 184. | 18 om ἄλλοι εἰσιν (οὗτοι εἰσιν) m. 1. 13. 28. 69. 124. | om οἱ v. ἐπὶ m. Δ | st ἐπὶ hat εἰς m. ABDLΠgrs⁹ | οὗτοι εἰσιν m. **Δ**BC*DLΔ 1. 13. 28. 69. 124. | ἀκούοντες m. AΠgrs⁹ | 19 st αἰῶνος hat βίου m. D^{gr} 472. | om τούτου m. **Δ**BCDLΔ 1. | st καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου hat καὶ αἱ (D om) ἀπάται τοῦ κόσμου m. D arm | om καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι mit D 1. | συνπνίγουσιν m. **Δ**AB*CDELΔ | ἄκαρποι [ακρα-] γίνονται m. D 124. | 20 om ἐκεῖνοι (oder οὗτοι) |

B1 83 r Mk 4,20—27

Sp a 18 τ oben Hd d, weil τ verklekst. — Z 25 α st λ, daher εαθῇ st ελθῇ. — Mk 4,20 st παραδέχονται hat ἀποδέχονται | ἐν dreimal ohne Akzent aber mit Asper Hd a | 21 om ὅτι m. **Δ**ACDΔΠgrs⁹ | ἔρχεται ὁ λύχνος m. **Δ**BCDLΔ 1. 33. / 184. nach ἧ hat ἵνα m. 1. 13. 28. 118. 124. 346. 565. | nach κλίνην add τεθῇ m. 13. 69. 124. 346. 565. | τεθῇ sec m. **Δ**BCDLΔ | 22 om τι m. BDHKMUΥ034.Π* | εἰ μὴ ἵνα m. 1. 13. 28. 69. 131. 565. (**Δ**BΔ εἰ μὴ ἵνα) | ἔλθῃ εἰς φανερὸν m. **Δ**CDLΔ 565. / 184. | st προστεθήσεται hat περι[σ]σευδήσεται | ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν: m. AΠ0107. grs⁹ 1. 33. 69. | 25 ὅστις γὰρ | ἂν ἔχη m. AE²GMS UVΠ | 26 st ὡς εἰς hat ὡςπερ m. 13. 28. 69. 124. 565. | om τὸν m. 69. 124. | 27 καθεύδῃ m. **Δ**ABCDgrs⁸ | ἐγειρήται[ε] m. ABC KSUVΔΠ0107. |

B1 83 v Mt 4,27—34

Sp a 10 ει oben Hd b. — Sp b 7 αι oben Hd a. — Z. 10 ω oben Hd a und in dem o Omegastrich Hd a. — Z. 27 υ unten Hd b und σ unten Hd a; das υ fügte b hinzu, weil Hd a das υ, wie sonst einfach an den Hauptstrich des α angefügt hat; wahrscheinlich stand es so in der Vorlage. Das σ schrieb Hd a selbst noch dazu, weil das andere σ in den Einband verschwinden müsste. — Mk 4,27 βλαστᾷ m. BC*DLΔ 565. | μη-

κύνηται m. **ABCLΔPgrs**⁸ | om αὐτός | 28 αὐτομάτη γάρ m. **ΔPgrs**⁹ | καρπὸν φέρει | εἶτα zweimal m. **AB²CDPgrs** ausser **AB** | πλήρη τὸν σ[ε]ῖτον m. 565. (und ohne τὸν m. **AC²LΔPgrs**⁹) | 29 παραδοῖ m. **B^{*}BDΔ** | εὐθέως m. **ADΔΠ0107.grs**⁹ | 30 τίνι pr m. **ADPgrs**⁹ | ὁμοιώσωμεν m. **ABDLΔPgrs**⁸ | st τίνι sec hat ποία m. **AC²DΠ0107.grs**⁹ | παραβολῇ παραβα[ο]-
λῶμεν αὐτήν m. **AC²DΠ0107.grs**⁹ | 31 κόκκον m. **ACLP²0107.grs**⁹ | μικρότερον m. **BD*LMΔ** 13*. 28. 33. 131. 179. 235. 238. 482. 569. | ὃν m. **BLΔ** und om ἐστὶ τῶν nach σπερμάτων | 32 μει[η]ζ. πάντων τῶν λαχάνων m. **BCDLM²Δ** 1. 28. 33. | μει[η]ζον m. **ABCELV** 33. | κατασκηνοῦν m. **AB²CDLP0107.grs**⁹ | 33 πολλαῖς vor παραβολαῖς m. D | ἐδύναντο m. **ADLSP0107.grs**⁶ |

B1 84 r Mk 4,34—41

Mk 4,34 κατ'ἰδίαν m. **ACL** usw. | τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ m. **ADΠ0107.grs**⁹ | 36 st ἀφέντες τὸν ὄχλον hat ἀφιοῦσιν τὸν ὄχλον καὶ m. D 13. 28. 69. 346. 565. | πλοῖα m. **ABCDKMDΠ** 1. 13. 33. 69. | καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὄντα πλοῖα μετ' αὐτοῦ | 37 λέλαψ | μεγάλη ἀνέμου m. (**B*)**caBDLΔ** 1. 13. 28. 69. 118. 131. 209. 346. 565. | καὶ τὰ κύματα m. **BCDLΔ** 13. 28. 69. 131. 238. 565. | ἐπέβαλεν m. **EFLLMP*** | ὥστε αὐτὸ ἦδη γεμίζεσθαι m. **AEF(G)HKMSUVΠ** | 38 καὶ ἦν αὐτός m. **ADPgrs**⁹ | ἐν τῇ m. **ABC DLΔ** | ἐπὶ προσκεφαλαίου m. D 131. | διεγείραντες und om καὶ m. D 28. 69. 565. | 40 om οὕτως m. **BDLΔ** 565. | st πῶς οὐκ hat ο[ὕ]πω m. **BDLΔ** | 41 τίς ἐστὶν ἄρα οὗτος | (D καὶ) ἡ θάλασσα καὶ οἱ ἄνεμοι m. D b ff² q | ὑπακούουσιν αὐτῷ m. **APgrs**⁹ |**

B1 84 v Mk 5,1—8

Sp b 11 o pr Omegastrich Hd b. — Mk 5,1 ἦλθεν m. **CG LMD** | γεργεσηνῶν m. **LUD** 1. 28. 33. 118. 131. 209. 565. / 184. | 2 ἐξεληθόντος αὐτοῦ m. **BCLΔ** 1. 13. 33. 69. 118. 124. 131. 209. 346. 565. / 184. | εὐθέως **ADPgrs**⁹ | ὑπήντησεν m. **BCDGLΔ** 1. 13. 28. 69. | ἄνθρωπος ἐκ τῶν μνημίων m. D | 3 μνήμασιν m. **ABCLΔPgrs**⁸ | οὐδέ m. **BCDLΔ** 33. 565. | ἀλύσει m. **BC*L** 33. 565. | οὐκέτι οὐδεὶς m. **BC*DLΔ** 13. 28. 69. 124. 346. | ἐδύνατο m. **AB*C*DLΔPgrs**⁶ und nach αὐτόν m. D | καὶ οὐδεὶς ἴσχυεν αὐτόν m. **ABCKLMUΔΠ** | 5 ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ (die anderen ἐν) τοῖς ὄρεσιν m. **ABCKLMUΔΠ** | st ἐαυτόν hat ἐν αὐτόν | 6 καὶ ἰδὼν m. **BCLΔ** 1. 28. 69. 131. 346. | ἀπὸ μακρόθεν m. **BCDΔgrs**⁷ | προσεκύνησεν αὐτῷ m. **BDΠgrs**⁹ | 7 λέγει m. **ABCKLMΔ** | st ἐμοί hat ἡμῖν m. arm⁶⁵ |

B1 85 r Mk 5,8—15

Mk 5,9 ὀνομά σοι **ABCKLMΔΠ^{txt}** | st ἀπεκρίθη λέγων hat λέγει αὐτῷ m. **ABCKLMΔΠ^{txt}** | λεγεὼν m. (**B^e**)**AB²Πgrs**⁹ | λεγ. ὀνομά μοι ohne ἐστὶν m. **ACLΔPgrs**⁹ | 10 παρεκάλουν m. **AD** 1. 28. 565. | ἀποστείλῃ αὐτὰ (**BCΔ** hat αὐτὰ

ἀπ.) | 11 πρὸς τῷ ὄρει m. allen grs | μεγάλη m. ABCΔΠgrs⁸ | 12 παρεκάλεσαν m. **▮**BCLΔΠ^{ms}grs⁷ | st λέγοντες hat πάντα τὰ δαιμόνια εἰποντα | st ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ ἰησοῦς hat ἐπεμψεν αὐτοῦς | εἰσῆλθεν m. B 73. 106. 300. | ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι m. AC²Πgrs⁹ | 14 οἱ δὲ βόσκοντες m. DΠgrs⁸ | st τοὺς χοίρους hat αὐτοὺς m. **▮**BCDLΔ | ἀπήγγειλαν m. **▮**ABCDKLMΠ⁰¹⁰⁷. | ἐξῆλθον m. **▮***CDEFGHSVΔΠ² | 15 om καὶ vor ἱματισμένον m. **▮**BDLΔ |

Bl 85 v Mk 5,15—23

Sp b oben Aufs für Kap 12: περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχι- συναγώγου: das ou oben ist u auf o. — Mk 5,15 τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα (andere -ιώ-) m. ACΠ⁰¹⁰⁷.grs⁹ | 16 καὶ διηγῆ- σαντο m. **▮**ABCGKLMΔΠ^{txt}⁰¹⁰⁷. | 17 παρεκάλουν m. D. 225. 565. | 18 ἐνβάντος m. EFGHSUV | παρακαλεῖ | ἵνα μετ' αὐτοῦ ᾷ m. **▮**ABCKLMUΔΠ^{txt} 1. 28. 33. 69. | 19 ὁ δὲ ἰησοῦς οὐκ m. Dgrs⁷ | ἀπάγγειλον m. **▮**BCΔ | πεποίηκεν m. **▮**ABCLΠ⁰¹⁰⁷. grs⁸ | 21 om ἐν τῷ πλοίῳ m. D 1. 28. 565. | om πάλιν m. boh^{dz} | st ἐπ' hat πρὸς m. D 13. 28. 69. 90. 346. 565. | 22 καὶ ἔρχεται m. **▮**BDLΔ | st ὀνόματι hat ᾧ ὄνομα | 23 παρεκάλει m. BΔΠ⁰¹⁰⁷.grs⁹ | om ὅτι m. D 13. 69. |

Bl 86 r Mk 5,23—31

Sp a 11 v oben Hd a. — Sp b 21 o sec Omegastrich Hd b. — Mk 5,23 τὰς χεῖρας αὐτῇ m. **▮**BCLΔ 13. (69.) 131. 209. | ὅπως σωθῇ καὶ ζήσῃ m. 124. | 24 ἡκολούθη m. FH | 25 γυνή τις m. DΠgrs⁹ | ἔτη δώδεκα m. ADΠgrs⁹ | 26 om παρ' m. D 1. 28. 565. | ἐαυτῆς m. **▮**CDKΔΠ | st εἰς hat ἐπὶ m. D | 27 om τὰ m. **▮***AC²DLΠgrs⁹ | 28 nach γάρ add ἐν ἐαυτῇ m. DKΠ 1. 33. 209. 565. | ἄν (die anderen ἑάν) ἄψωμαι κὰν τῶν ἱματίων (**▮**D 32. τοῦ ἱματίου) αὐτοῦ m. **▮**BCLΔ / 49. | 29 εὐθύς m. **▮**BCLΔ 33. / 49. | 30 εὐθύς m. **▮**BCLΔ 33. / 49. | st ἔλεγεν hat εἶπεν |

Bl 86 v Mk 5,31—38

Mk 5,31 aus Versehen συνθλιβλιτα | nach ἤψατο add τῶν ἱματίων | 32 st ποιήσασαν hat πεποιηκυῖαν | 33 nach τρέμουσα add δι' ὃ πεποι[η]κε λάθρα m. D 50. 124. 565. / 253. | ἐπ' αὐτῇ m. AΠgrs⁹ | 34 ὁ δὲ ἰησοῦς m. CDM^{ms} 1. 13. 28. 69. | θυγατερ m. **▮**AC²LΔΠgrs⁹ | st ὑπαγε hat πορεύου | 36 ὁ δὲ ἰησοῦς ohne εὐθέως m. **▮**BDLΔ 1. 28. 40. 209. 225. 271. 565. 470. | ἀκούσας m. **▮***aACDΠgrs⁹ | 37 αὐτῷ συνακολουθεῖσαι m. EFGHMS UVΠ² | om τὸν vor πέτρον m. ADLΠgrs⁹ | 38 ἔρχεται m. LIgrs⁸ |

Bl 87 r Mk 5,38—6,1

Sp a 17 αἱ oben Hd a. — Sp b 23—25 Falte. — Mk 5,38 nach θόρυβον add καὶ m. **▮**ABCLMUΔΠ | st πολλά hat πολλοὺς | 39 καὶ τί κλαίετε m. D 28. | 40 st ὁ hat αὐτός m. **▮**BCDLΔ 33. / 48. | πάντας m. **▮**ABCLΔΠgrs⁸ | κατακείμενον | 41

ταλιθά m. **ACL**Πgrs⁹ | κούμι m. **ADΔ**Πgrs⁸ | ἔγειρε m. **AB**
CDLΔΠgrs⁸ | 42 εὐθύς m. **BLΔ** 33. | st ἀνέστη hat ἡγέρθη |
 ὡς[ε]ἰ ἐ[η]τῶν (**NCΔ** 124. ἐτ. ὡς.) | nach ἐξέστησαν om εὐθύς
 m. **AD**Πgrs⁹ | 43 γυνῶ m. **NCΔ**Πgrs⁹ | om τοῦτο | 6,1 st ἦλθεν
 hat ἔρχεται m. **BCLΔ** |

Bl 87 v Mk 6,2—7

Sp a 4 σ oben Hd a, weil die Linie für Sp b erreicht war. —
 Sp b 27 ου ist u auf o. — Mk 6,2 διδάσκειν ἐν τ. συν. m. **BC**
DLΔ 33. 569. | ἐν ταῖς συναγωγαῖς | om οἱ v. πολλοί m. **AC**
DΠgrs⁹ | ἀκούσαντες m. **D^{gr}FHLΔΠ** | nach ἐξεπλήσσοντο add
 ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ m. **D** 118. 565. / 184. | ταῦτα ohne πάντα
 m. **ABDL**Πgrs⁹ | δοθεῖσα αὐτῷ m. **AD**Πgrs⁹ | καὶ—γίνονται:
 ἵνα—γίνωνται ohne καί: ἵνα καὶ(?)—γίνωνται haben **DKΠ** 247.
 251. 253. 473. 481. 489. | 3 ὁ τέκτων ὁ υἱός m. **ABCDLΔΠ**
 grs⁹ | τῆς μαρίας m. **BCLΔ** 13. 124. 569. / 36. 49. 184. 251. |
 ἀδελφός ohne καὶ ohne δέ | ἰωσήτος m. **BDLΔ** 13. 33. 69. 124.
 346. 565. / 251. | 4 καὶ ἔλεγεν m. **BCDLΔ** 33. 565. | om ὅτι m.
SA 13. 69. 124. 565. | πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ | συγγενεῦσιν | -γενεῦ-
 σιν m. **B^{*}D²EFGHLUVΔ** 1. 33. 69. 124. 209. 262. 271. 346. | nach
 συγγεν. om αὐτοῦ m. **A^aAC²D^{gr}EFGHM^{*}SUVΠ** | 5 ἡδύνατο
 m. **B²DEFGHVA** 1. | ποιῆσαι οὐδεμιν = ποιῆσαι οὐδεμίαν
 δύναμιν m. **BCLΔ** 1. 565. | 6 ἐθαύμαζεν m. **ACDLΠ** | ἀπι-
 στίαν m. **BCGKLMUΠ** |

Bl 88 ■ Mk 6,7—14

Sp a 10 β oben Hd b. — Sp b 11 ο oben Hd a. — Z. 13
 ο oben Hd a. — Mk 6,8 ἄρωσιν m. **CLΔ** 13. 69. 565. | μήτε
 ἄρτον μήτε πῆραν: so aber μή—μή **BCLΔ** 33. | μήτε εἰς m.
D 238. 565. | 9 st ἀλλά hat μήτε | ἐνδύσησθε m. **ACDΔΠ²**
 grs⁸ | 10 ἐκείθεν ἐξέβητε | 11 ὅσοι μὴ δέξωνται (so, aber mit
 ἂν oder ἐάν v. μὴ, **AC²D**Πgrs⁸) | αὐτοῖς ohne Zusatz m. **BC**
DLΔ 17. 28. 565. | 12 ἐκήρυσσον m. **APgrs⁹** | μετανοῶσιν m.
BDL | 13 ἐξέβαλλον m. **ABLgrs⁸** | nach ἐδεράπευον add
 αὐτούς m. **M** 13. 28. 124. 346. 565. | 14 ὁ βασιλεὺς ἡρώδης m.
ABC^{*}LΔΠgrs⁸ | ἔλεγεν m. **ACLΔ**Πgrs⁹ | ὁ βαπτιστής m.
DS 13. 28. 33. 69. 122. 346. | ἐγέρθη ἐκ νεκρῶν m. **C** |

Bl 88 v Mk 6,14—21

Sp a 15 ο Omegastrich Hd b. — Mk 6,14 αἱ δυνάμεις ἐνε-
 γούσιν m. **KΔΠ¹** 33. | 15 δέ pr. m. **ABCDgrs⁷** | 15 ἡλίας
 Asper Hd a und sicher aus Vorlage | om ἔλεγον sec m. ■ 1.
 28. 209. 565. | προφήτης ohne ἐστίν m. **BC^{*}LΔ** 1. 28. 33. 209.
 565. | ὡς ohne ἢ m. **ABCL**Πgrs⁹ | 16 ὁ v. ἡρώδης m. **AB**
 grs¹⁰ | st εἶπεν hat ἔλεγεν m. **BCLΔ** 33. | ὃν ohne ὅτι m. **BDL**
 1. 28. 33. 67(69). 124. 209. 565. | st ἰωάννην οὗτος ἐστίν hat
 οὗτός ἐστιν ἰωάννης αὐτός | ἐκ νεκρῶν ἐγέρθη m. **D^{gr}** 13. 28.
 69. 124. 346. 565. | 17 αὐτὸς γὰρ ὁ m. **N^{*}** und^{eb} **BCΔ**Πgrs⁹ | καὶ

ἔδῃσεν αὐτὸν καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακὴν m. D 13. 28. 69. 124. 346. | 19 ἦθελεν m. **ABC*DLΔ**Pgrs⁹ | ἐδύνατο m. AKΔΠ | 20 ἠπόρει[η] m. **NBL** boh | 21 γενομένης δέ m. 565. |

Bl 89 r Mk 6,21—26

Mk 6,21 ἐποίησεν m. **NBCDLΔ** 13. 28. 69. 124. | 22 αὐτῆς τῆς m. ACΓΠgrs⁹ | ὀρχησαμένης m. F | καὶ ἀρεσάσης m. AC³D ΓΠgrs⁹ | εἶπεν ὁ βασιλεὺς m. C³DΓΠgrs⁹ | st αἰτησὼν με hat αἰτῆσαι m. **N** (l 54) | 23 nach αὐτῇ add πολλά m. D 28. 565. | ὅτι ὁ εἰς m. **NACLP**grs⁹ | καὶ ἐξεληθοῦσα m. **NBLΔ** 33. | αἰτήσωμαι m. **NABCDGLΔ** 28. 33. 124. 346. | τοῦ βαπτίζοντος m. **NBLΔ** 28. | 25 εὐθύς m. **NBCΔ** 28. 33. | st ἠτήσατο—πίνακι hat εἶπεν ἐξαυτῆς· δῶς μοι ἐπὶ πίνακι· davon ist εἶπεν m. DΔ 1. 28. 118*. 209. 565. und ἐξαυτῆς δῶς μοι m. **NBC*LΔ** 565. | βαπτιστοῦ m. **NABCD** usw. | 26 συνανακειμένους m. **NAC²DΓΠ**grs⁹ | ἀθετῆσαι αὐτῇ vielleicht weil in der Vorlage αὐτῇ geschrieben |

Bl 89 v Mk 6,27—33

Sp a 7 das grosse o grün. — Mk 6,27 εὐθύς m. **NBCLΔ** | σπεκουλάτορα m. **NABLP**grs⁹ | ἐνεχθῆναι m. ADLPgrs⁹ | 28 ὁ δὲ ἀπελθὼν m. ADΓΠgrs⁹ | st αὐτὸν hat τὸν ἰωάννην | 29 ἦλθαν m. BL 33. | αὐτό m. ABCDLΓΔΠ | ἐν μνημ[ε]ρίῳ m. **NABCLΓΔ**Pgrs⁹ | 30 ἀνέγγιλαν | πάντα ὅσα m. **NBCDELVD** 1. 28. 33. 131. | καὶ ὅσα m. **N^cABC³DLΓΔ**Pgrs⁹ | 31 λέγει m. **NBCLΔ** 33. | αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς m. D 13. 28. 61. 69. 124. 238. 346. | om αὐτοί m. 1. 28. 56. 58. 208. | ἀναπαύεσθε m. **NDLΠ**grs⁸ | εὐκαίρουν m. **NABgrs⁸** | 32 ἀπῆλθον m. **NABDgrs⁷** | ἐν τῷ πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον m. (**N**)BLΔ 13. (33.) 124. 346. | 33 ἴδον m. **N^{AH}*KLMVΔΠ*** | αὐτὸν ὑπάγοντα | om οἱ ὄχλοι m. **NABD** LΓΔΠgrs⁹ | ἐπέγνωσαν m. **NAB²LΓΔ**Pgrs⁹ | om αὐτοὺς (αὐτόν) m. BD 1. 13. 28. 118. 131. 209. | προσῆλθον m. LΔ 13. l 184. 1259. | st αὐτοὺς hat αὐτοῖς m. D l 1259. (ähnlich **NBLΔ** 13. l 49. 184.) | om καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν |

Bl 90 r Mk 6,34—41

Sp a 6 v oben Hd a um das Wort bis zur Linie für Sp b zu endigen. — Mk 6,34 ἴδεν m. KLMVΓΔΠ | om ὁ ἰησοῦς m. **NBL** 1. 20. 33. 69. 124. 209. 565. | πολὺν nach ὄχλον m. 33. | ἐπ' αὐτοῖς m. ALΓΔΠgrs⁸ | aus Versehen ἤρξαντο | om πολλά | 35 st καὶ ἤδη hat ἤδη δέ m. D^{gr} 565. | γενομένης m. ABLΓΔΠgrs⁹ | om αὐτῷ m. **N^{*}** 226*. 235. | st λέγουσιν hat ἔλεγον m. **NBLΔ** 33. | 36 nach ἀπόλυσον add οὖν | st αὐτοὺς hat τοὺς ὄχλους | βρώματα τι m. ■ und om γάρ und οὐκ ἔχουσιν | 37 διακοσίων δηνariών m. DMΓ | δῶμεν m. ΓΠgrs⁹ | 38 ἔχετε ἄρτους m. BLΔ | καὶ ἴδετε m. AΓΔΠgrs⁹ | λέγουσιν αὐτῷ m. ADM^{ms} 13. 69. | πάντας ἀνακλιθῆναι | ἀνακλιθῆναι m. **NB^{*}G** 1. 13. 28. 69. 565. | συνπόσια | om συνπόσια sec m. L | 40 ἀνέπεσαν m. **NBEFGHMVΔ** 1. 28. | ἀνά zweimal m. ALΓΔΠgrs⁹ |

Bl 90 v Mk 6,41—48

Sp a 26 α oben Hd a. — Mk 6,41 μαθητὰς αὐτοῦ m. AD^{gr} ΓΠgrs⁹ | παραθῶσιν m. ⁸ADM²ΠΠ²grs⁸ | 43 κλασμάτων m. ⁸13. 69. 124. 209. 346. | κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πληρεῖς m. ADΓΠgrs ausser ⁸BLΔ | 44 om τοὺς ἄρτους m. ⁸Δ 1. 28. 118. 209. | ὡς πεντακισχ. m. ⁸ | 45 εὐθύς m. ⁸BLΔ 28. | ἐνβῆναι m. D | om τό v. πλοῖον m. ⁸ 1. 33. 253. 565. | προάγειν αὐτόν m. D 1. 13. 28. 40. 565. | st πρὸς hat εἰς m. 1. 28. 209. 565. Origenes. | βηθσαϊδάν m. ⁹BLΠgrs⁹ | st ἕως αὐτός hat αὐτὸς δέ m. D^{gr} 565. | ἀπέλυσε m. 565. | 48 ἴδω[ο]ν m. ⁸BDLΔ / 49. | v. βασανιζομένους add ἐλαύνοντας καὶ m. 565. a bff² i q |

Bl 91 r Mk 6,48 55

Sp a 11 ι oben Hd a. — Mk 6,48 nach αὐτοῖς add σφόδρα | καὶ περὶ m. ADXΓΠgrs⁹ | om πρὸς αὐτοῦς m. D 565. | 49 ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα m. ⁸BLD 33. 472. | st ὅτι φάντασμα ἐστὶ hat φάντασμα εἶναι m. ADXΓΠgrs⁹ | 50 om γὰρ αὐτὸν εἶδον m. D 565. | st ὁ δὲ εὐθύς hat εὐθύς δέ m. 565. | εὐθύς m. ⁸BLΔ | 51 st λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς hat περιέσωσεν αὐτοὺς· καὶ | nach ἐξίσταντο hat καὶ ἐθαύμαζον m. ADXΓΠgrs⁹ | 52 st ἦν γὰρ hat ἀλλὰ ἦν m. ⁸BLM²ΣΔ 33. | αὐτῶν ἡ καρδία m. ⁸ABXΓΠgrs⁹ | ἤλθον ἐπὶ τὴν γῆν εἰς (die anderen om εἰς) γεν. m. ADNΧΓΠgrs⁹ | γεννη- m. ⁸ABDLXΓΔΠgrs⁷ | -σαρεθ m. B^{*}NXΠgrs⁸ | om καὶ προσωρμίσθησαν m. D 1. 28. 209. | 54 εὐθύς m. ⁸BLΔ 13. 28. 69. 72^{**}. | 55 v. περιέδραμο[ω]ν hat οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου m. 69. 238; so, aber noch ἐκείνου, haben AGΔ 13. 28. 33. 565. | περιέδραμον und καὶ ἥρξαντο m. ⁸BLΔ 1. 13. 33. 69. 565. | χώραν m. ⁸BLΔ 33. |

Bl 91 v Mk 6,55—7,5

Aufs für Kap 18 oben: περὶ τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ θεοῦ. — Sp a 23 μ oben Hd a. — Sp b 21 λ oben Hd b. — Mk 6,55 om τοῖς m. D 1. 69. 209. 346. 565. | κραβάττοις m. ⁸B^{*}Dgrs⁹ | φέρειν m. DM 1. 472. | ὅτι ἐστὶν m. ⁸BLΔ 565. | 56 ἄν m. ABDLNΠgrs⁹ | εἰσεπορεύετο m. ⁸BDNXΓΠgrs⁸ | εἰς ἀγροὺς ἢ κώμας ἢ πόλ[ε]ις | om εἰς sec m. ANXΓΠgrs⁸ und εἰς tert ANXΓΠgrs⁹ | ἐτίθουν m. ADNΧΓΠgrs⁹ | ἄν m. ABLNXΓΠgrs⁹ | ἤψαντο m. ⁸BD^{gr}LD 1. 13. 28. 33. 69. 124. 346. 565. | ἐσώζοντο m. ⁸ABDLNXΓΠgrs⁹ | 7,2 ohne ὅτι hat κοιναῖς... ἐσθίοντας m. ADNΧΓΠgrs⁹ | τοὺς ἄρτους m. BDLNΔ 13. 33. 69. 124. 346. 565. | ἐρέμψαντο m. FKMNSUII | 3 πυγμῇ m. AB LNXΓΠgrs¹⁰ | παράδωσιν m. EHLMIΓ | 4 ἀπό m. ⁸NXΓgrs⁹ | βαπτίσωνται m. ⁸Dgrs⁹ | χαλκίων m. ⁸BDXΓΔΠgrs⁹ | καὶ κλίνων m. ADXΓΠgrs⁹ | 5 καὶ ἐπερωτῶσιν m. ⁸BDL 1. 33. 209. 565. |

Bl 92 r Mk 7,5—11

Sp b 28 Hd a schrieb für den dritten Buchstaben ganz richtig ι, machte dann aber ein ε daraus und schrieb dann

nochmals u. Das sieht so aus, als ob die Vorlage ei hätte. — Mk 7,5 λέγοντες διατί m. DΔ 13. 28. 69. 124. 472. 565. | οἱ μαθηταί σου οὐ περιπατοῦσιν m. ADXΓΠgrs⁹ | ἀλλὰ κοιναῖς m. ***BD** 1. 28. 33. 118. | ὁ δὲ ἀποκριθεὶς m. ADXΓΠgrs⁹ | καλῶς ohne ὅτι m. **NBLΔ** 33. | ἐπροφήτευσεν m. **NB*DLΔ** 1. 13. 33. 124. 346. 470. | st ὡς γέγραπται hat ὃς εἶπεν m. a b | om ὅτι m. ADXΓΔΠgrs⁹ | οὗτος ὁ λαός m. **NALXΓΔΠgrs⁹** | st ἀπέχει hat ἄπεστιν m. L 565. | 7 nach ἀνθρώπων add βαπτισμοὺς ποτηρίων· καὶ ζεστῶν· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα ποιεῖτε (so etwa **0131**.) | 8 ἀφέντες ohne γάρ m. **NBLΔ** 124. | ἀνθρώπων ohne Zusatz (vgl oben Vs 7) m. **NBLΔ** 1. 209. 251. Es scheint also zuerst, als ob **038**. und **0131**. durch die gleiche Endung ἀνθρώπων dazu geführt wurden, das Ende von Vers 8 an Vers 7 an zu schliessen. Wenn man aber bemerkt, dass in dem Fall der Anfang von Vers 8 fehlen müsste, so werden wir, glaube ich, auf die Zeit hingewiesen, wo diese Worte eine Glosse am Rand einer Handschrift gewesen sind. Einige haben sie nach Vers 7, Andere nach Vers 8 in den Text eingefügt, die gescheiterten aber sie gar nicht eingefügt, sondern als das, was sie waren, eine Glosse am Rand bleiben lassen. | 9 st τηρήσητε hat στήσητε m. Dgr 1. 28. 209. | 10 μωϋσῆς m. **NB DKMΔΠ** | om σου nach μητέρα m. D 13. 69. 271. | 11 add αὐτοῦ nach μητρί m. K |

Bl 92 v Mk 7,11—19

Sp b 17 o oben Hd a. — Mk 7,12 om καὶ v. οὐκέτι m. **NBDΔ** 1. 13. 28. 69. 346. 565. 569. | πατρί ohne αὐτοῦ m. **NBDLΓ** 28. 69. 240. 244. 245. 346. 565. | μητρί ohne αὐτοῦ m. **NBDL** 1. 13. 28. 56. 69. 240. 244. 346. 565. | τοιαῦτα m. **ABDLgrs¹³** | st πάλιν hat πάντα m. **AXΓΠgrs⁹** | st ἔλεγεν hat εἶπεν | ἀκούσατε m. **BDHL** 565. | πάντες m. **ABDXΓΠgrs⁹** | συνίετε[αι] m. **NAXΓΠgrs⁸** | 15 ὁ δύναται κοινῶσαι αὐτόν m. **ADXΓΠgrs⁹** | τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενα m. **NBDLΔ** 33. 565. | ἔστιν τὰ ohne ἐκεῖνα m. **NBLΔ** 476. 565. / 48. 49. | 16 m. **ADXΓΔ** ^{corr*} **Πgrs⁹** | 17 εἰσῆλθεν m. **ABDXΓΔΠ** | om τόν m. **ABLXΓΠgrs⁹** | ἐπληρώτησαν m. 1. 33. | περὶ τῆς παραβολῆς m. **AXΓΠgrs⁹** | 18 οὕτως m. **N^eABDLXΓΠgrs⁷** | οὐ νοεῖτε m. **ABDXΓΠgrs⁸** | 19 κοιλίαν αὐτοῦ |

Bl 93 r Mk 7,19—27: Sp b 8 füge α zwischen σ und γ ein.

Sp b oben Aufs für Kap 19: περὶ τῆς φοινικίσσης. — Mk 7,19 καθαρίζων m. **NABgrs⁸** 1. 13. 28. 69. 124. 565. / 184. | 21. 22 πορνίαι· κλοπαί· φόνοι· μοιχίαι m. **NBLΔ** boh aeth | δόλοι m. 565. | βλασφημίαι m. Dgr | ὑπερηφανίαι m. D 595. | ἀφροσύнай m. 565. | 23 om τὰ m. E 471. | 24 καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς m. **A(D)NXΓΠgrs⁹** | ὅρια m. **NBDLΔ** 1. 13. 28. 61^{ms}. 69. 209. 346. 565. | τύρου ohne καὶ σιδῶνος m. **DLΔ** 28. 565. | st εἰσελθὼν hat εἰσῆ[ε]λθεν | εἰς τὴν οἰκίαν m. D | ἦδελεν m. **ABD**

LNΧΓΠgrs⁹ | ἡδυνήθη m. ADLNΧΓgrs⁸ | 25 ἀκούσασα γὰρ
γυνή m. ANΧΓΠgrs⁹ | om αὐτῆς m. **ND** 1. 13. 28. 69. 346. 565. |
ἐλθοῦσα m. ABD^{gr}NXΧΓΠgrs⁹ | 26 ἡ δὲ γυνή ἦν m. **NBDL** Δ
1. 28. 33. 565. | συροφοινίκισσα m. **NAKLS**^{rdVrd}ΔΠ 1. | ἐκβάλλη
m. FHK*M. | 27 st καὶ ἔλεγεν hat καὶ λέγει m. D | ἐστὶν
καλόν m. **NBDL** Δ | st λαβεῖν hat ἄραι |

B1 93 v **Mk** 7,27—34

Sp b 27 o pr Omegastrich Hd b und σ oben Hd b. —
Aufs oben für Kap 20, das ου am Ende u auf o. — Sp b 4
ἀρχή und τῷ καιρῷ ἐκείνῳ und zwei Einsätze ο ἰησοῦς und
πρὸς für den Anfang eines Lesestücks. Der Anfang scheint
zu sein: τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ ἰησοῦς πρὸς τὴν θάλασσαν. —
Mk 7,27 τοῖς κυναρίοις βαλεῖν m. **NB** 1. 28. 209. 476. / 49. | 28
αὐτῷ λέγουσα m. D | om ναί m. D 13. 69. 565. | καὶ sec ohne
γάρ m. **NBH** Δ 13. 28. 33. 69. | ἐσθίουσιν m. **NBDL** Δ | 29 ἐκ τῆς
θυγατρὸς σου τὸ δαιμόνιον m. **NBL** Δ | 30 ἐαυτῆς m. **N** 33. | τὴν
θυγατέρα αὐτῆς (D om) βεβλημένην ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ τὸ
δαιμόνιον ἐξεληλυθὸς m. (**NB**)D(L**Δ**0131.) | 31 st ἐκ hat ἀπό
m. 0131. | ἦλθεν διὰ σιδῶνος m. **NBDL** Δ 33. 565. | st πρὸς hat
εἰς m. **NBDL** Δ 1. 13. 33. 69. 124. 209. 282. 346. 565. 569. Viel-
leicht sehen wir hier die Quelle einer falschen Lesart. Der
Rubrikator, der hier Hd a ist, gibt an, wie oben gezeigt, dass
für das Lesestück διὰ σιδῶνος εἰς durch πρὸς zu ersetzen ist.
Ob πρὸς bei ANΧΓΠgrs⁹ nicht daher stammt? Es wäre aber
auch möglich, dass diese Lesestücklesart einfach die liturgische
Fortsetzung einer sehr alten Lesart wäre, die also durch die
hier vorhandene Erscheinung weder gutgeheissen noch für un-
echt erklärt wäre | τῆς δεκαπόλεως m. D0131. | 32 κωφὸν καὶ
μογιάλον m. **NBD** Δ 565. | μογιάλον m. **NAB***DGKMSUVII
1. | τὴν χεῖρα m. **N**^eABDLXΧΓΠgrs⁹ | 33 τοὺς δακτύλους αὐτοῦ
m. ABDNXΓΔΠgrs ausser **NL** | πτύσας nach ἔβαλεν m. 565. |

B1 94 r **Mk** 7,34—8,3: Sp b 7 streiche das erste o.

Sp a 16 ω oben Hd a. — Sp b 4 σ oben Hd a. — **Mk** 7,35
καὶ εὐθέως m. Agrs¹⁴ | διηνύγησαν | om εὐθύς m. ABDNX
ΓΠgrs⁹ | st ἐλάλει hat ἐλάλησεν | 36 λέγων m. **NBL** Δ 28.
33. 565. | st ὅσον hat ὅσω | αὐτοῖς ohne αὐτός m. **NABL** XΔ
1. 25. 28. 53. 118. 209. 237. 259. 565. | om αὐτοί m. Agrs¹² 1. | 37
τοὺς ἀλάλους m. ADNΧΓΠ0131.grs⁹ | 8,1 ἐν ἐκείναις δέ m.
D 28. | πάλιν πολλοῦ m. **NBDGLMNA** 1. 13. 28. 33. 59. 61. 69.
73. 209. 242. 248. 253. 259. 346. 565. | ἐχόντων αὐτῶν m. D 565. |
προσκαλεσάμενος ohne ὁ ἰησοῦς m. **NABD**grs⁷ 1. 33. | τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ m. ABXΧΓΠgrs⁹ | 2 ἐπὶ τῷ ὄχλῳ | ἡμέραι τρ[ε]ῖς
m. **NALNX**ΓΠ0131.grs⁹ | 3 νήστεις (νηστης) m. ABDLNΧΓΠ
0131.grs⁹ | καὶ ἀπολυσαὶ αὐτοὺς νήστει[η]ς οὐ θέλω μὴ ἐκλυθῶσιν
(so D 565. aber mit εἰς οἶκον nach νήστεις) | τινὲς γὰρ m.
ANΧΓΠ | ἀπό m. **NBDL** Δ 1. 13. 28. 33. 69. 209. 346. / 251. |

Bl 94 v Mk 8,3—11

Oben Aufs für Kap 22, darin τις st τῆς. — Mk 8,3 ἤκασιν m. **ADN** 1. 28. 33. 69. 124. | πόθεν ohne ὅτι m. **ADNXΓΠ** 0131.grs⁹ | st τούτους—ἄδε hat ἄδε τοσούτους δυνήσεται τις | ἐπ' ἐρημίας m. **BDDLNXΓΠ** 20131.grs⁸ | 5 ἐπηρώτα m. **ADNXΓΠ** 0131.grs⁸ | nach αὐτοὺς add λέγων | ἄρτους ἔχετε m. **AD** 28. 33. 124. 131. | εἶπον m. **ACDLXΓΠ** 0131.grs⁹ | 6 παραγγείλας | παραδώσι m. **ADNXΓΠ** 0131.grs⁸ | 7 εἶχον m. **ALNXΓΠ** 0131.grs⁹ | εὐλογήσας αὐτά m. **BBCDLΔ** 6. 10. 28. 116. | εἶπεν παραυῆναι m. **EFHKSΓ** 0131. | om καὶ αὐτά m. **MrdN** 0131. 1. 10. 28. 61. 67. 71. 124. 209. 271. 565. / 48. | 8 καὶ ἔφαγον m. **BBCDLΔ** 1. 28. 33. 40. 124. 565. | τὰ περισσεύματα m. **NC** | τῶν κλασμάτων | σφυρίδας m. **NA*D** | οἱ φάγοντες m. **ACDNXΓΠ** 0131.grs⁹ | 10 εὐδίας m. **ANXΓΠ** 0131.grs⁹ | st ἐμβάς hat ἀνέβη m. **Dgr** | καὶ ἤλθεν | st δαλμανουδά hat μαγδαλά m. 1. 13. 69. 209. 271. 347. boh ^{maresch} | 11 συνζητεῖν m. **ABCDE*GLNΓΔ** | τι σημεῖον παρ' αὐτοῦ m. 565. |

Bl 95 r Mk 8,11—19

Sp a 6 wahrscheinlich wollte Hd a λέγει schreiben; er hat aber dazwischen εἶπε gesehen und es mit λέγει vermischt. Tilgte man λ am Anfang und ι am Ende und den oberen Strich vom γ so wäre εἶπε da. Tilgte man π so wäre λέγει da. Ich nehme λέγει als beabsichtigt an. — Z. 8 ι oben Hd a; ο und ein kleines ι zwischen μ und ω Hd d. — Mk 8,12 ζητεῖ σημεῖον m. **BBCDLΔ** 1. 28. 33. 118. 209. 565. | ὑμῖν m. **ACD NXΓΠ** grs⁹ | 13 πόλιν ἐμβάς m. **BBCDLΔ** 28. 33. 69. 346. 437. 565. | εἰς πλοῖον m. **AEFGMSUVX** | 14 ἓνα μόνον ἄρτον ἔχοντες m. 1. 13. 28. (69.) 209. (565.) | 15 om ὁράτε m. **D** 1. 2. 118. 209. 565. | st ἡρώδου hat τῶν ἡρωδιανῶν m. **G** 1. 13. 28. 69. 118. 209. 251. 346. 565. | 16 πρὸς ἀλλήλους λέγοντες m. **ACLNXΓΔΠ** 0131.grs⁹ | ἔχουεν m. **ACLNXΓΔΠ** grs⁹ | 17 καὶ γνοὺς ὁ ἰησοῦς m. ***ACDNX ΓΔ** 2grs⁹ | st λέγει hat εἶπεν | st τί hat διατί | διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν m. **DU** 28. 67. (69?) 124. 238. 271. 472. 565. | add noch ὀλιγόπιστοι m. 13. 28. 61. 69. 124. 271. 346. 472. 565. | st συνίετε hat μνημονεύετε m. 565. | πεπαρωμένη ὑμῶν ἐστὶν ἡ καρδία | om ἐτι m. **BBCDgrLND** 1. 28. 33. 124. 209. 225. 245. 565. | 18 οὕτω νοεῖτε οὐδὲ μνημονεύετε m. 565. |

Bl 95 v Mk 8,19—25

Mk 8,19 καὶ πόσους m. **NCMDΔ** 1. 33. / 48. 49. 184. 185. | κλασμάτων πλήρεις m. **BCLΔ** 1. 20. 33. 124. 131. 300. 565. / 49. 184. | 20 ὅτε δέ m. **ADXΓΠ** grs⁹ | τοὺς ἐπτά m. **ABDLM*NX ΓΠ** | πόσας σφυρίδας κλασμάτων πλήρεις m. 565. | st καὶ λέγουσιν hat οἱ δὲ εἶπαν (εἶπον haben **ADgrs**¹³) | om αὐτῶ m. **NA Dgrs**¹³ | 21 st ἔλεγεν hat λέγει m. **DFKΠ** | πῶς οὕτω m. **ADgrMNUX** | 22 ἔρχονται m. **BBCDLΔ** 13. 28. 33. 69. 124. 346. | βηθ' σαδάν m. **ABLXΓΠ** grs⁹ | 23 st τοῦ τυφλοῦ hat αὐτοῦ

m. 1. 565. / 251. | ἐξήνεγκεν m. **SBCL** 33. | βλέπεις m. **BCD^{gr}Δ** 565. | 24 st ἔλεγεν hat εἶπεν m. **S^{*}C** | ὡς δένδρα περιπατοῦν-
τας ohne ὅτι und ὁρῶ m. **C²DM^{ms} 1.** | 25 ἐπιθεις m. **D** 565. |
st καὶ διέβλεψεν hat ἐποίησεν ἀναβλέψαι | ἀπεκατεστάθη m.
ANXΓΠ²grs⁸ | καὶ ἔβλεψεν m. **S^{*}** | τηλαυγῶς m. **S^cABDNX**
ΓΠgrs⁹ |

Bl 96 r Mk 8,25—31

Sp b vielfach durchlöchert, 17—23 verklebst. — Sp b 13
ου ist u auf o. — Z. 20 ο oben Hd a. — Z. 23 ω oben Hd b.
— Mk 8,25 ἅπαντα m. **ABC^{*}DLM(?)Δ** 1. 13. 69. | 26 τὸν οἶκον
m. **S^cGMUXΔ** | ὑπαγε εἰς (die anderen: τὸν) οἶκόν σου καὶ
ἐάν εἰς τὴν κώμην εἰσελθῇς (61. εἰσέλ. ε. τ. κώμ.) μηδενὶ
(28. 61. noch μηδέν) εἰπῇς (die anderen ausser 61. hier μηδὲ)
ἐν τῇ κώμῃ m. 13. 28. 61. 69. 346. 565. | 27 καισαρίας m. **AC**
EFHLNXΔ | αὐτοῖς m. **S^{*}** und ^{eb} **ABCNXΓΠgrs⁹** | 28 st εἶπαν
hat ἀπεκρίθησαν m. **ADNXΓΠgrs⁹** | αὐτῷ λέγοντες m. **ABC^{*}**
DLΔ 13. 28. 69. 124. 282. 346. 565. | om ὅτι m. **S^cAC³DLNXΓΠ**
grs⁹ | ἄλλοι δέ m. **DN** 13. 69. 346. 472. 565. | ἡλίαν m. **B³CD**
LNXΓΠgrs⁹ | ἓνα ohne ὅτι m. **AC³NXΓΔΠgrs⁹** | 29 om καὶ
αὐτός m. 1. 28. | λέγει αὐτοῖς m. **AC³NXΓΠ** | ἀποκριθεὶς δέ
m. **SCDXΓΔΠgrs⁹** | ὁ χριστός ohne Zusatz m. **ABCDNXΓΔΠ**
grs⁹ | 30 λέγωνσιν m. **SABLNXΓΔΠgrs⁸** | 31 ἤρξαντο | st ὑπό
hat ἀπό m. **AXΓΔgrs⁷** | τῶν v. ἀρχιερέων m. **SBCEDEHMSU**
VX | τῶν v. γραμματέων m. **SBCEDEHLM^SUVΓ** | γραμματέων
m. **BDNΓΠgrs** ausser **ACELEXΔ** |

Bl 96 v Mk 8,31—38

Sp b 2 ο oben Hd b. — Sp a 36 ἀρχή und εἶπεν ὁ κύριος
als Anfang eines Lesestücks. — Mk 8,32 αὐτὸν ὁ πέτρος m.
SACXΓΔΠgrs⁹ | 33 ὁ δέ ohne ἰησοῦς m. **BCDLXΓΔgrs⁸** | τῷ
πέτρῳ m. **ACXΓΔΠgrs⁹** | st καὶ λέγει hat λέγων m. **ADX**
ΓΠgrs⁹ | 34 ὅστις m. **AC²XΓΠgrs⁹** | ἀκολουθεῖν m. **C^{*}DX**
grs⁸ 1. 28. 597. | 35 γὰρ ἐάν m. **S^bCKMΔΠ** 1. 28. 33. | τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ m. **SACD^{*}LXΓΔΠgrs⁹** | ἀπολέσει sec m. **SBCD²ΓΔ** |
τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν m. **C³XΠgrs⁹** | σώσει ohne οὗτος m. **SAB**
C^{*}DKLM^{*}XΔΠ | 36 ὠφελήσει m. **ACDXΓΔΠgrs⁹** | τὸν ἄνθρωπον
m. **AC^{*}ΔΠ** | ἐάν κερδήσῃ und ζημιωθῇ m. **ACDXΓΔΠgrs⁹** |
37 st τί γὰρ hat ἢ τί m. **ACD²XΓΠgrs⁹** | δώσει m. **ACDXΓΠ**
grs⁹ | ἀντάλλαγμα m. **LX** | 38 γὰρ ἐάν m. **SBC^eFLMVXΓΔ** |

Bl 97 r Mk 8,38—9,5

Sp a oben in der Aufs. τις für τῆς. — Mk 8,38 v. μοιχαλίδι
hat πονηρᾷ καὶ | 9,1 τῶν ὧδε ἐστηκότων m. **SACD²LN^XΓΔΠ**
grs⁹ | γεύσονται m. **E^{*}HKLNX** | 2 μεθ' m. **ANXΓΠgrs⁹** | om
τόν v. ἰάκωβον m. **XΓΔ** | om τόν v. ἰωάννην m. **ABNΓΔgrs⁷** |
hat ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτόν v. μετεμορφώθη m. (13. 28.
69. 124.) 346. 472. 565. | 3 ἐγένετο m. **SBCgrs⁷** | λευκὰ στίλβοντα |

λ[ε]ϊαν ohne Zusatz m. **▮BCLΔ** 1. | οἱ aus Versehen für οἷα | οὕτως v. λευκάναι m. **▮BCLNΔ** 13. 28. 33. 69. 124. 346. 472. 565. / 4 ἡλίας m. **▮ALNXΓΔΠgrs**⁸ | μωϋ- m. **▮BCKNS ΔΠ**, in Vers 5 noch M | -σεῖ m. **AB³Dgrs**¹¹, in Vers 5 -ση m. **HUVΓ** | συνελάλουν m. **Dgr** 1. 565. | 5 st λέγει hat εἶπεν | ῥαββί m. **FGKLMSUΓΔΠ** | θέλεις ποιήσωμεν ohne καὶ m. 13. 69. (D 28. 565. θέλεις ποιήσω) | add noch ὥδε m. C 565. | σκηνάς τρεῖς m. **ADNXΓΠgrs**⁹ |

Bl 97 v Mk 9,5—13

Sp a 14 ου am Ende u auf o. — Sp b 26 λ oben Hd b. — Mk 9,5 ἡλία | 6 τί ἐλάλει | ἐκφοβοὶ γὰρ ἐγένοντο m. **▮BCDLΔ** 33. 565. / 2. | 7 nach καὶ pr add ἰδοὺ | ἤλθεν φωνή m. **ADNX ΓΠgrs**⁹ | νεφέλης λέγουσα m. **ADL** 1. 28. 33. 69. 124. | ἀκούετε αὐτοῦ m. **▮BCDL** 1. 28. 33. 209. 565. | 8 st ἐξάπινα hat εὐθέως m. **D0131**. 28. 66rd 69. 565. | ἴδον m. **CKLMVXΔ** | st εἰ μή hat ἀλλά m. **ACLXΓΔΠgrs**⁹ | 9 καταβα[ε]νόντων δέ m. **AXΓΠgrs**⁹ | ἀπό m. **▮ACLNΧΓΔΠgrs**⁹ | ἴδον m. **KLNVXΠ*** | διηγῆ- σονται m. **HKNX** 1. 13. 69. 565. | 10 st καὶ hat οἱ δέ m. 13. 49. 69. 124. 346. 565. | st ἑαυτοῦς hat ἀλλήλους | συζητοῦντες m. **▮ABCDGLNΔ** | om τό nach ἐστίν | ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι m. **▮ABCLNXΓ(Δ)Πgrs**⁹ | 11 τί οὖν m. a f g¹ l vg | λέγουσιν nach γραμματεῖς m. D | 11 ἡλίαν | 12 ἀποκριθεὶς εἶπεν m. **AD NXΓΠgrs**⁹ | ἡλίας | ἡλίας μέν m. **▮ABCNXΓΔΠgrs**⁹ | ἀπο- κάταστήσει m. C | καὶ πῶς m. **▮BCDLNXΓgrs**⁷ | ἐξουθενηθῇ (BD 565. ἐξουθενηθῇ) |

Bl 98 r Mk 9,13—20

Sp a 12 μ oben Hd d. — Sp b 1 das grosse δ rot. — Z. 3 σ oben Hd a. — Mk 9,13 om καὶ pr m. **M^{*}NUT** 1. 28. 69. | ἡλίας | ἐποίησεν | st ὅσα aus Versehen ὅσα | ἠθέλησαν m. **AC²ΓΔΠgrs**⁹ | 14 ἐλθὼν und ἴδεν (ἴδεν m. **KMNVΠ067.**) m. **ACDNXΓΠ067.grs**⁹ | nach μαθητάς add αὐτοῦ | τοὺς γραμμα- τεῖς m. **D067**. 13. 28. 69. 124. 565. | συζητοῦντας | πρὸς αὐτοῦς m. **▮*** und ^c **BCGLΔ067**. 1. 28. 118. 124. 209. | 15 εὐθύς m. **▮BC LΔ** 1. 13. 28. 69. 118. 209. | ἰδὼν und ἐξεθαμβήθησαν m. **M² 70**. / 48. 49. | 16 αὐτοῦς m. **▮BDLΔ** 1. 28. 209. 565. | συζητήτε | st αὐτοῦς sec hat ἀλλ[λ]ήλους | καὶ [ἀ]πεκρίθη[ι] εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου καὶ εἶπεν αὐτῷ | 18 ἄν m. **CDLNΧΓ067.grs**⁸ | ῥήσσει αὐτόν m. **ABCLNΔ067**. | ὀδόντας αὐτοῦ m. **AC³NXΓΠ067.grs**⁹ | ξηρεένεται | εἶπον m. **ACDNXΓΠgrs**⁸ | st αὐτό hat αὐτῷ m. **EFLUΓΔ** | nach ἴσχυσαν add ἐκβάλειν αὐτό m. D 565. | 19 st ὁ δέ hat καὶ m. D 1. 13. 28. 69. 209. 472. 565. 569. | αὐτοῖς m. **▮ABDLΔΠ*** 1. 28. 33. | st λέγει hat ὁ ἰησοῦς εἶπεν | ἀπιστε m. D 13. 69. 124. 157. |

Bl 98 v Mk 9,20—26

Sp b 18 ο oben Hd d. — Mk 9,20 εὐθέως m. **ANXΓΠ067.grs**⁹ | εὐθέως v. πνεῦμα m. **ANXΓΠ067.grs**⁹ | ἐσπάραξεν m.

ANXΓΠ067.grs⁹ | st αὐτόν hat τὸ παιδίον m. 13. 28. 69. 346. 565. | 21 nach αὐτοῦ hat noch ὁ ἰησοῦς λέγων m. 565. | st ὡς hat ἐξ οὗ m. ^{sc}C*LD 33. 61^{ms} 565. | ἐκ παιδός m. D 565. | 22 om καὶ sec m. D067. 1. 13. 69. 565. | πῦρ ohne τό m. ^{sc}BC Dgrs⁹ | πῦρ αὐτόν m. ^{sc}BC*LD | ἀλλ' m. ABC | δύνῃ m. ^{sc}B DLΔ067. 1. 28. 118. 209. | ἡμῖν κύριε m. DG 565. | 23 aus Versehen ὁ δὲ ὁ ἰησοῦς | om τό m. DKUΠ 13. 28. 69. 124. 131. 565. | δύνῃ m. ^{sc}*BDND 1. 28. 118. 209. | δύνῃ πιστεῦσαι m. ^{sc}C³ DNXΓΠgrs⁹ | 24 st καὶ εὐθέως hat εὐθὺς δέ (28. εὐθέως δέ) | st ἔλεγεν hat λέγει m. D 565. und vorher μετὰ δακρύων m. ^{sc}C³DNXΓΠgrs⁹ | πιστεύω ohne κύριε m. ^{sc}ABC*DL 346. | ἀπιστία m. ^{sc}BCgrs⁷ | 25 ἰδὼν δέ m. ^{sc}ABCLgrs¹⁴ | ὄχλος ohne ὁ m. BCDNΓgrs⁷ | om αὐτῷ m. 235. 485. 565. | τὸ ἄλλalon καὶ κωφὸν πνεῦμα m. ^{sc}BC*DLΔ 1. 33. 73. 118. 565. | σοὶ ἐπιτάσσω m. ADNΧΓΠgrs⁹ | st ἐξ hat ἀπ' m. C*D | 26 κράζας und σπαράζας m. ^{sc}BC*DL(Δ) | πολλὰ καὶ m. Δ 1. 565. | σπαράζας αὐτόν m. ^{sc}* und ^{cb} oder ^{ca} AC³NXΓΠgrs⁹ |

Bl 99 r Mk 9,26—31

Durchlöchert. — Sp a 2 o oben Hd a. — Mk 9,26 om τοὺς vor πολλοὺς m. CDNΧΓΠgrs⁹ | 27 τῆς χειρὸς αὐτοῦ m. ^{sc}BDDL 1. 13. 28. 53. 69. 118. 209. 472. 565. / 184. | 28 εἰσελθόντος αὐτοῦ m. ^{sc}BCDLΔ 1. 13. 28. 69. 118. 209. 346. 565. | nach οὐκον' liest προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ' ἰδίαν καὶ ἐπη[ι]ρώτησαν αὐτόν λέγοντες ὅτι (ähnlich 13. 28. 69. 565.) | ὅτι m. ^{sc}BCLNX ΓΔgrs⁷ | ἐν προσευχῇ καὶ νηστία [andere-εία] m. ^{sc}ebACDLN ΧΓΔΠgrs⁹ | 30 καὶ ἐκείθεν m. ACNXΓΠgrs⁹ | παρεπορεύοντο m. ^{sc}AB³CLNXΓΔgrs⁹ | γινῶ m. ANXΓΔΠgrs⁹ | παραδωθήσεται |

Bl 99 v Mk 9,31—37: Sp a 5 st *νι* lies *να*. — Sp b 16 setze hier die Verszahl 37.

Das Pergament schlecht, auch etwas durchlöchert. Die Tinte vielfach ausgelaufen. — Sp b 20 o ter Omegastrich Hd a. — Mk 9,31 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ m. AC³NXΓΠgrs⁹ | 33 ἦλθεν m. AC LNΧΓΔΠgrs⁹ | καπερφαρναοῦμ da kann man für sich wählen; wir finden selten zwei Lesarten in einem Wort | διελογίζεσθε πρὸς ἑαυτοὺς m. 1. 13. 28. 69. 565. | 34 st διελέχθησαν hat διηνέχθησαν | ἐν τῇ ὁδῷ m. ^{sc}BCLNXΓΠgrs⁹ | st μεῖζων hat αὐτῶν μ[ε]ῖζων γέννηται (ähnlich D565.) | 35 st καὶ καθίσας aus Versehen καὶ θησας; eine grosse Falte im Pergament und das Auslaufen der Tinte verwirrten den Schreiber | nach πάντων pr hat τοῦ, was ich mir nur schlecht als eine verkehrte, versehentliche Wiederholung des -των erklären kann | 36 om αὐτό m. 1. 28. 118. 565. | 37 ὃς ἂν pr m. ^{sc}ABCDLΔ 1. 13. 28. 69. | st ἐν hat ἐκ m. 13. 69. 346. 565. | τῶν τοιοῦτων παιδί[ω]ν m. ABDLNΧ ΓΠgrs⁹ | ὃς ἂν sec m. BDLΔ | δέξεται m. ACDNXΓΔΠgrs⁹ |

Bl 100 r Mk 9,37—43

Sp a 1.2 ein Loch. — Z. 23 ε oben Hd a. — Sp b 22 ο oben Hd a. — Mk 9,37 st ἀλλά hat μόνον ἀλλὰ καὶ m. 13. 28. 69. 346. 565. | 38 st ἀπεκρίθη δέ hat ἔφη m. **BL** | ό vor ἰωάννης m. **BCLMXΔ** | om λέγων nach ἰωάννης m. **BD** | εἶδομεν m. **ABCgrs**⁷ | ἐν τῷ m. **BCDLNΔ** 1. 69. 565. | om ὅς οὐκ ἀκούθει ἡμῖν m. **BCLΔ** 10. 115.³346. / 44. | ἐκω[ο]λύομεν m. **BD~~ε~~ΛΔ** 1. 209. | ὅτι οὐκ ἠκολούθη[ε] ἡμῖν m. **BCLΔ** | 40 ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν m. **BCΔ** 1. 13. 69. 209. | 41 st ὅς γάρ hat καὶ ὅς | ἐν τῷ m. **DHMD** | ὀνόματί μου m. ***C³DXΓΔΠ**² | st ἐστὲ hat ἐστίν | vor οὐ μή hat ὅτι | ἀπολέσει m. **ABCLgrs**¹³ | 42 ἂν m. **BDLNV** | τῶν μικρῶν τούτων m. **ABC*und²DLM²NΔ** 1. | πιστευόντων εἰς ἐμέ m. **ABC²LNΧΓΠgrs**⁹ | st λίθος μυλικός hat μυλωνικώλιθος (13. 28. 69. 258. 346. 565. haben μυλωνικός λίθος) | st βέβληται hat ἐβλήθη (D hat εἰς τὴν θάλασσαν ἐβλήθη) | 43 σκανδαλίζει m. **EX** |

Bl 100 v Mk 9,43—49

Sp b 5 aus Versehen οφθμος für ὀφθαλμός. — Mk 9,43 ἐστίν σε m. **BCLΔ** 13. 28. 69^{**}. 346. 565. | εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν m. **ABCDLΔ** 282. 565. | hier γένναν | εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον m. ***und^{eb}ABCNXΓΠgrs**⁸ | hat 44 m. **ADNXΓΠgrs**⁹ und schreibt ζβέννυται | 45 σκανδαλίζει m. **XX** | καλόν ohne γάρ m. **BCDLNXΓΔgrs**⁸ | ἐστίν σε m. **ABCEFGrs**⁸ | γέενναν | εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον m. **ADNXΓΠgrs**⁸ | hat 46 m. **ADNXΓΠgrs**⁹ und ζβέννυται | 47 κἂν | ἐστίν σε m. **LΔ** | τοὺς δύο | γέενναν | τοῦ [πυ]ρός m. **ACNXΓΠgrs**⁸ | 48 st πῦρ nur πυ, wo der Apostroph eigentlich nach dem nicht vorhandenen ρ stehen sollte | ζβέννυται | 49 st ἀλισθήσεται hat ἀναλωθήσεται, das Tischendorf in seiner achten Ausgabe als das Griechische für consumitur in k vorschlug | καὶ πᾶσα θυσία ἅλι ἀλισθήσεται m. **ACDNXΓΠgrs**⁹ |

Bl 101 r Mk 9,49—10,8

Sp a 13 δ oben Hd b. — Mk 9 50 τὸ ἄλας zweimal m. ***ABCDNXΓΠgrs**⁹ | ἀρτύσεται m. **ACDHLN** 126. | ἄλας m. ***A²CNXΓΠgrs**⁹ | 10,1 καὶ ἐκείθεν m. **BCDEΔ** 1. 13. 28. 69. 209. | πέραν ohne καὶ und ohne διὰ τοῦ m. **C²DGΔ** 1. 13. 28. 69. 124. 209. 565. / 184. | συνέρχεται πάλιν ὁ ὄχλος m. **D** 565. | 2 προσελθόντες nach οἱ δὲ φαρισαῖοι m. 406. 565. | ἐπηρώτων m. **BCLDMΔ** | 3 μωϋσῆς m. **BDKMNSΔΠ** | εἶπον m. **ALNXΓΔΠgrs**⁹ | om μωϋσῆς m. 565. | st καὶ ἀποκριθεὶς hat ὁ δὲ ἰησοῦς m. **BCLΔ** | 6 add ὁ θεός m. **ADNXΓΠgrs**⁹ | 7 καὶ εἶπεν ἔνεκεν m. **DN** 13. 28. 69. 124. 346. 474. 565. | om αὐτοῦ nach μητέρα m. **ABCLNXΓΔΠgrs**⁸ | καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ m. **ACDLNXΓΔΠgrs**⁹ |

Bl 101 v Mk 10,8—17

Sp a 15 αι oben Hd b. — Mk 10,8 σὰρξ μία m. **ACFKM**² **UΠ** | 9 vor ἄνθρωπος add τοῦτο | 10 ἐν τῇ οἰκίᾳ m. **ACNX** **Π**grs⁹ | οἱ μαθηταὶ ὅλην αὐτοῦ m. **BCLΔ** 28. / 18. 19. 36. 49. 184. | st τούτου oder τοῦ αὐτοῦ hat nur αὐτοῦ | περὶ αὐτοῦ nach αὐτόν | ἐπι[ι]ρώτων m. **BCLΔ** | 11 om ὅς vor ἑάν m. 1. 13. 28. 69. 124. 346. 565. | ἀπολύσει ἄνθρωπος m. 565. | καὶ γυναῖκα ἑάν ἐξέλθῃ ἀπὸ ἀνδρός· καὶ (ähnlich D 13. 28. 69. 124. 346. 565.) | καὶ γαμήσει ἄλλον (so aber -ση **BC*DL** 1. 13. 28. 69. 124. 346.) | 13 αὐτῶν ἄφηται m. **BCLΔ** 124. / 49. 184. | nach μαθηταὶ hat αὐτοῦ m. D 406. 565. | ἐπετίμων m. **ADNXΠ**grs⁹ | τοῖς φέρουσιν m. 1. 119. | 14 nach καὶ add ἐπιτιμήσας m. 1. 13. 28. 69. 124. 346. 565. | vor μή add καὶ m. **ACDLM**² 1. 13. 118. | 15 ὅς ἂν m. **BCDLΔ** 1. | 16 κατευλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ ὅλην εὐλόγει αὐτά m. **BCLΔ** 565. / 150. 184. | 17 st προσδραμών εἰς hat ἰδοὺ τις πλοῦσιος δραμών (i. τ. π. προσδραμών m. **AK** **M**[M om τις]Π 13. 28. 69. 124. 565.) |

Bl 102 r Mk 10,17—23

Sp b 25 λ oben Hd a. — Mk 10,17 ἐπηρώτα αὐτόν λέγων m. 13. 69. 121. 124. 346. 406. 472. 565. | 19 μὴ μοιχεύσης μὴ φονεύσης m. **ANXΠ**grs⁹ | μὴ ἀποστερήσης m. **AB²CDLNΧΠ**grs⁸ | σου nach μητέρα m. ***CFN** 28. 124. 238. | 20 st ἔφη hat ἀποκριθεὶς εἶπεν m. **ADNXΠ**grs⁹ | πάντα ταῦτα m. D | ἐφυλαξάμην m. **BCNXΓΔΠ**grs⁹ | τί ἐτι ὕστερῶ m. **KMNΠ** 13. 28. 69. 124. 346. 565. | 21 nach αὐτῷ add εἰ θέλεις τέλειος εἶναι m. **KMNΠ** 13. 28. 69. 124. 346. 565. / 184. | st σοι hat σε m. **BCMΔΠ*** 28. / 48. 184. 185. | τοῖς πτωχοῖς m. **CD** 1. 565. | δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι ὅλην Zusatz m. **B̄CDA** 406. 565. | 22 τούτῳ τῷ λόγῳ m. D 28. 69. 124. 346. 565. |

Bl 102 v Mk 10,23—29

Sp a 3 υ oben Hd a. — Sp b 11 ι oben Hd a, und ι unten Hd b. — Z. 15 α oben Hd a und α dazwischen Hd b. — Mk 10,24 nach μαθηταὶ add αὐτοῦ m. **DA** 1. 565. | st λέγει hat εἶπεν m. Δ 565. | τέκνα m. **BCD**grs⁹ | nach ἐστὶν add τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν m. D (so aber ὅλην τοῖς **ACDNXΠ**grs⁹ | 25 om τῆς nach διὰ m. **ACD**grs⁸ | und om τῆς vor ῥαφίδος m. **ACD**grs⁷ | st διελθεῖν hat εἰσελθεῖν m. **ANΓΔ**grs⁸ | om εἰσελθεῖν m. a ff² k | 26 πρὸς ἑαυτούς m. **ADM²NXΠ**grs⁸ | 27 st ἐμβλέψας αὐτοῖς hat ἀποκριθεὶς δέ | nach λέγει add αὐτοῖς m. 565. | παρὰ μὲν m. 13. 28. 69. 124. 346. 406. 565. | τοῦτο ἀδύνατον m. **C³DN** | om τῷ vor θεῷ pr m. **BCNXΓΔ**grs⁸ | δυνατὰ ὅλην ἐστὶν m. **BC** | om τῷ v. θεῷ sec m. B 124. 477. | 28 om καὶ v. ἡρξάτο m. **ABCXΓΔ**grs⁸ | λέγειν αὐτῷ ὁ πέτρος m. 28. 565. boh | ἠκολουθήσαμεν m. **ANXΓΔΠ**grs⁹ | καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν m. **CEFGHN** |

Bl 103 r Mk 10,29—34

Mk 10,29 ἡ μητέρα ἡ πατέρα BCD 106. 565. | ἡ τέκνα ἡ ἀγροὺς ohne ἡ γυναῖκα m. **ABD**Δ 1. 66. 209. 565. | st καὶ vor ἔνεκεν sec hat ἡ m. D 1. 18. 565. | ἔνεκεν sec m. **B**²oder ³C Dgrs⁶ | 30 st εἰάν hat ὅς οὐ m. 28. 565. | καὶ μητέρα m. **A**^aAC D | 31 om οἱ vor ἔσχατοι m. **AD**grs⁶ | 32 οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο m. **BC***LΔ 1. 565. | συνβαί[ε]ναι | 33 καὶ τοῖς γραμματέουσιν m. **A**^eABHLΔ | ἐμπύσουσιν m. **A*** | 34 καὶ ἐμπύσουσιν αὐτῷ vor καὶ μαστιγώσουσιν m. **BC**LΔ 237. 259. 406. 565. |

Bl 103 v Mk 10,34—40

Mk 10,34 om αὐτόν nach ἀποκτενοῦσιν m. **BL**Δ 1. 209. | τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ m. **ANX**ΓΠgrs⁹ | 35 om οἱ v. υἱοί m. **AKMN** UXΠ* | st λέγοντες hat καὶ λέγουσιν m. D 406. 565. | λεγ. αὐτῷ m. **BCDL**Δ 565. | st αἰτήσωμεν σε hat σε ἐρωτήσωμεν und zwar σε m. **DKN**Π, ἐρωτήσωμεν m. D 1. 565. | 36 st εἶπεν hat λέγει m. D^{er} | om με m. CD 1. 13. 69. 209. 565. | 37 εἶπον m. **A**^eAC³NXΓΠgrs⁹ | ἐκ δεξιῶν σου m. **AC**³DNXΓΠgrs⁹ | om σου sec m. BDΔ 1. 565. | εὐωνύμων m. **AC**DNXΓΠgrs⁹ | καθήσωμεν m. **HV**²Γ | 38 st ἰησοῦς hat ἀποκριθεὶς m. D 1. 13. 28. 69. 91. 124. 346. 565. | πειν m. **ABC**grs ausser D | st καὶ τό hat ἡ τό m. **BC***DLNΔ 1. 13. 28. 69. 124. 346. | 39 εἶπαν m. **BD**LΔ / 29. | om αὐτῷ m. D 1. 28. | τό μὲν ποτήριον m. **AC**³DNXΓΠgrs⁹ | 40 st ἡ ἐξ hat καὶ ἐξ m. **AC**NXΓΠgrs⁹ | εὐωνύμων ohne μου m. **ABCD**LNgrs¹³ |

Bl 104 r Mk 10,40—47

Sp a 2 das eine v ist auf dem o Hd b. — Sp b oben Aufs Kap 31, darin ist ou am Ende v auf o.¹ — Mk 10,40 nach ἡτοίμασαι hat παρὰ τοῦ πατρός μου (**A*** und ^{eb} 1. 209. haben ὑπὸ τοῦ πατρός μου) | 41 οἱ λοιποὶ δέκα m. D | 42 καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς m. **A*** und ^eBCDLΔ 565. | 43 οὕτως m. allen grs | om δέ m. D | st ἔσται hat ἐστὶν m. **BC***DLΔ | ὅς εἰάν m. **AC**XΓΠgrs⁹ | hier hat ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος ἔσται πάντων δοῦλος und hat in Vers 44 ἐν ὑμῖν εἶναι μέγας ἔσται πάντων διάκονος | st μέγας γενέσθαι ἐν ὑμῖν hat ἐν ὑμῖν εἶναι μέγας | st ὑμῶν hat πάντων | 44 ὅς ἂν m. **BD**Δ | ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος m. **BC***LΔ 12. 28. 61. | 46 ἔρχονται m. **A**B²CLXΓΔgrs⁹ | ἱερὶχῶ m. **AD**XΓΔΠgrs⁸ | st ἀπὸ ἱερὶχῶ hat ἐκεῖθεν aber nach μαθητῶν (ähnlich D 565.) | om αὐτοῦ | ὁ υἱός m. **BCD**LSΔ | ὁ τυφλός m. **AC**XΓΠgrs⁹ | st προσαίτης hat ἐπαϊτῶν m. D 565. | 47 ναζαρηνός m. **B**LΔ 1. 118. 209. |

Bl 104 v Mk 10,47—11,2

Sp b oben Aufs Kap 32, darin o sec Omegastrich Hd a. — Mk 10,47 υἱέ m. **BC**LM^{mg}Δ | om ἰησοῦ m. L | 49 εἶπεν αὐτόν φωνηθῆναι m. **AD**XΓΠgrs⁹ | ἔγειρε m. **ABCD**Lgrs¹¹ | 50 ἀναπηδήσας m. **BD**LM^{mg}Δ 565. / 34. 48. 185. | st τὸν ἰησοῦν

hat αὐτόν m. D | 51 st αὐτῷ ὁ ἰησοῦς εἶπεν hat ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ | σοι vor θέλεις m. **NBCKLΔΠ*** | ραββουνί m. **NA BCgrs**¹¹ | 52 ὁ δὲ ἰησοῦς m. **N*** und ^{eb} **ACDXΓΠgrs**⁹ | εὐθέως m. **ACDXΓΠgrs**⁹ | ἠκολούθει[η] | st αὐτῷ hat τῷ ἰησοῦ m. **M^{txt}** und ^{mg} **2XΓΠgrs**⁸ | 11,1 ὅτε ἐγγίξουσιν m. **NABCLgrs**¹² | ἱεροσόλυμα m. **NBCDLΔ** 1. 13. 28. 69. 121. 124. 218. 346. 435. | εἰς βηθθαγή καὶ εἰς (nur mit **NC**) βηθανίαν m. **NABCLXΓΔΠgrs**⁹ | 2 st καὶ λέγει hat λέγων m. 1. 13. 28. 69. 209. 346. |

Bl 105 r Mk 11,2—8

Pergament schlecht. Tinte ausgelaufen. Sp b 1—3 zwei Löcher und 22—24 eins. — Mk 11,2 εὐθέως m. **ACDXΓΠgrs**⁹ | οὐδεὶς ἀνθρώπων ohne οὐπω m. **DXΓgrs**⁸ | st κεκάθικεν hat ἐκάθισεν m. **L** (-ισεν **NBCΔ**) | λύσαντες αὐτόν ἀγάγετε m. **AD^{gr}XΓΠgrs**⁹ | 3 st τί ποιεῖτε τοῦτο hat τί λύετε τὸν πῶλον m. D 28. 69. 124. 346. 565. | εἶπατε ὅτι m. **ACDLXΓΠgrs**⁹ | εὐθέως m. **NAXΓΠgrs**⁹ | ἀποστέλλ[ε] m. **NABCD^{gr}grs**¹¹ | πάλιν ἀποστέλλει αὐτόν | 4 st καὶ ἀπῆλθον hat καὶ ἀπελθόντες m. D 565. | om καὶ vor εὔρον | τὸν πῶλον m. **NCΔ** 13. 28. 472. 482. 569. 575. / 185. 251. | om τήν m. **BLΔ** 565. | 6 εἶπον m. **NBCDgrs**¹² | st εἶπεν hat ἐνετείλατο m. **AXΓΠgrs**⁸ | add αὐτούς m. **DM** 1. 13. 69. 124. 209. 565. | 7 st φέρουσιν hat ἄγουσιν m. **N*C** 1. 13. 28. 69. 91. 124. 209. 299. 346. | ἐπιβάλλουσιν m. **NBCDLΔ** 1. 28. 91. 209. 299. 565. | ἑαυτῶν m. **B** | ἐκάθισεν m. **HK** | ἐπ' αὐτόν m. **NBCDLΔ** 565. | 8 st καὶ πολλοὶ hat πολλοὶ δέ m. **ADNXΓΠgrs**⁸ | ἐστρώννυν (D 1. 28. 63. 91. 209. 241. 299. 565. -νυν) | εἰς τὴν ὁδόν m. **NBCDLXΓΔgrs**⁶ | στιβάδας m. **NBDgrs**⁹ | ἔκοπτον ἐκ δένδρων καὶ ἐστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ (ähnlich **ADNXΓΠgrs**⁸) |

Bl 105 v Mk 11,8—14

Sp a 21 ο Omegastrich Hd a. | Sp b 16. 17 ε zweimal aus Versehen. — Mk 11, 9 ἔκραζον λέγοντες m. **ADNXΓΠgrs**⁸ | ὥσανά m. **L** | τῷ ὑψίστῳ m. 13. 69. 565. | 10 εὐλογημένη ohne καὶ m. **NBCD²grs**¹⁰ | nach βασιλεία om ἐν ὀνόματι κυρίου m. **NBCDLUD** 1. 13. 69. 115. 124. 209. 238. 346. 472. 565. 569. / 20. 48. 184. | st ὥσανά hat εἰρήνη ἐν οὐρανῷ καὶ δόξα | 11 εἰσελθ[α]ν m. D | om ὁ ἰησοῦς nach εἰς ἱεροσόλυμα m. **NBCDLΔ** 1. 565. | om καὶ v. εἰς τὸ ἱερόν | ὀψίας mit **ABDNXΓΠgrs**⁸ | 13 συκῆν ohne μίαν mit **ABCDLNXΓΔgrs**⁶ | ἀπὸ μακρόθεν m. **NABCDLMNΔ** | ἦλθεν ὡς εὐρήσων τι m. 565. | οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων m. **NC²(D)NXΓΠgrs**⁸ |

Bl 106 r Mk 11,14—20

Sp a 13 ο sec Omegastrich. — Sp b 7 θ oben Hd a. — Mk 11,14 om ὁ ἰησοῦς m. **NABCDKLMNΔΠ*** | εἰς τὸ[ω]ν αἰῶνα ἐκ σοῦ m. **NBCDLΔ** 1. 28. 209. 299. 565. | μηδεὶς m. **NABCDLgrs**¹³ | φάγοι m. **NABCLNgrs**¹¹ | 15 καὶ εἰσελθὼν ὁ ἰησοῦς m. **ANXΓΠgrs**⁸ | om τοὺς v. ἀγοράζοντας m. **Dgrs**⁸ | nach

κολλυβιστῶν add ἐξέχεεν m. N 13. 28. 69. 124. 346. 565. | 17 st καὶ ἔλεγεν hat λέγων m. ADNKGPIgrs⁸ | αὐτοῖς m. **NC**LD 1. 13. 69. 346. | om οὐ mit D 1. 28. 565. | ὅτι m. **AB**LNΧΓΔPIgrs⁸ | ἐποιήσατε m. **AC**DNΧΓPIgrs⁸ | αὐτὸν ἐποιήσατε mit AMI* 1. 33. | 18 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ[η] γραμματεῖ[οι]ς m. **AB**CDK LΔΠ | ἀπολέσωσιν m. **AB**CD^eEGHLM²NUVXPI | st γάρ pr hat δέ | st πᾶς γάρ hat ὅτι πᾶς m. ADLNΧΓPIgrs⁸ | st ὄχλος hat λαός | ἐξεπλήσσετο m. ABCDLXPIgrs⁷ | 19 ὅταν m. **BC**KLΔΠ* 28. 33. 565. / 48. | ἐγένετο m. **BC**Dgrs¹¹ | ἐξεπορεύετο m. **CD**grs¹⁰ | 20 st καὶ παραπορευόμενοι hat παραπορευόμενοι δέ | παρ. δὲ πρωτὶ (vgl **BC**DLΔ) | ἴδον m. **S*** und ^eKL MNXI* |

Bl 106 v Mk 11,20—27

Sp a 1 μ oben Hd a. — Z. 24 α oben Hd a. — Mk 11,21 st λέγει hat εἶπεν | ῥαββί m. AGKgrs⁹ | ἐξηράνθη m. DLNΔ 1. 33. 433. | 22 ὁ ἰησοῦς m. allen grs | εἰ ἔχετε m. **ND** 13. 28. 33^{corr} 61. 69. 124. | 23 ἀμήν ohne γάρ m. **BD**N 1. 28. 51. 106. 124. 157. 225. 251. 472. 565. | ὅτι pr m. ABCLNgrs¹² | πιστεύη m. **BL**Δ 476. 565. / 184. | ἃ m. ACXGIgrs⁸ | λαλεῖ m. **BL**NΔ 33. 565. / 48. | st γίνεται hat ἔσται und fährt fort: γενήσεται αὐτῷ ὅσα ἂν εἴπῃ (so, aber ohne αὐτῷ 565.) | 24 ὅσα ἂν m. AX Ggrs⁷ | st προσεύχησθε καὶ hat προσευχόμενοι m. ANXGIgrs⁸ | αἰτήσηθε | λήμψεσθε[αι] m. D 1. 565. | 25 στή[ι]κετε m. ACDHLM²VX 1. 124. | ἀφήσει m. D 157. 346. / 184. | om ὑμῖν m. aff²ik | 26 m. ACDEgrs¹⁰ |

Bl 107 r Mk 11,27—12,1

Mk 1,28 st ἔλεγεν hat λέγουσιν m. ADNKGPIgrs⁹ | st καὶ τίς hat ἡ τίς m. **BL**Δ | ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην m. **BC**LM²Δ 33. 124. 565. | om ἵνα ταῦτα ποιῇς m. 565. | 29 ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς m. ADNKGPIgrs⁹ | ὑμᾶς καὶ γὰρ m. **SD**GMNΓ | λόγον ἕνα m. 1. 28. 209. 299. | om καὶ pr m. D 28. | καὶ ἐρῶ ὑμῖν m. **ABC**Ngrs¹² | 30 τὸ ἰωάννου m. **AB**CDLΔ 33. | 31 διελογίζοντο m. **S**^aBCDGKLMΔΠ | λέγοντες τί εἴπωμεν m. D 13. 28. 69. 124. 346. 565. | εἴπωμεν ὅτι m. 69. 346. | ἐρεῖ ἡμῖν m. DM 1. 13. 69. 124. 209. 225. 299. | οὖν m. **BC**²Dgrs¹⁰ | 32 ἀλλ' m. XIPIgrs⁹ | ἀλλ' ἑάν | εἴπομεν aus Versehen | φοβοῦμεθα m. D²N 13. 28. 69. 124. 472. 481. 565. | λαόν m. ADLXIΔPIgrs⁹ | πάντες m. **S***CDN 1. 28. 33. 299. | st εἶχον hat ἦδ[ε]ισαν m. D. 565. | om ὄντως m. **S***N 1. 28. 124. 209. 299. 565. / 184. | 33 τῷ ἰησοῦ λέγουσιν m. **BC**LNΔ 28. 33. 69. 124. 346. | ὁ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς m. Egrs⁷ | 12,1 λέγειν m. ACDNXPIgrs⁸ | ἀνθρωπὸς τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα m. N 13. 69. 346. 433. 565. | περιέθηκεν αὐτῷ m. C²N 28. 565. |

Bl 107 v Mk 12,1—8

Sp a 11 ο sec Omegastrich Hd a. — Mk 12,1 ἐξέδετο m. **AB***CKL | st παρὰ τῶν γεωργῶν hat παρ' αὐτῶν m. 33. 565. |

st ἀπὸ τῶν καρπῶν hat τοὺς καρπούς | 3 οἱ δὲ λαβόντες m. ACNXΓPgrs⁹ | 4 ἐκεφαλαίωσαν m. ACDNgrs ausser **BL** | λιθωβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν αὐτόν m. ACNXΓPgrs⁹ | ἀπέστειλαν ἡτιμωμένον m. ACNXΓPgrs⁹ | 5 καὶ πάλιν ἄλλον m. AN(X)ΓPgrs⁹ | οὗς μὲν m. **B**DLΔ 1. 33. 565. | οὗς δέ m. **B**BLΔ 1. 33. 565. | ἀπο[ε]κτένοντες m. ***ACDEUVI** | 6 st ἔτι hat ὕστερον δέ | ἔχων υἱόν m. AC*D | ἀγαπητόν ohne αὐτοῦ m. **B**CDLΔ | ἀπέστειλεν αὐτόν ohne καὶ m. **B**BLX²Δ 13 | ἔσχατον πρὸς αὐτοῦς m. **B**BCLΔ 13. 33. 69. | 7 nach γεωργοὶ add θεασάμενοι αὐτὸν ἐρχόμενον m. 13. 28. 69. 124. | εἶπον πρὸς αὐτοῦς m. ADNXPgrs⁹ | εἶπον m. ANXPgrs⁹ | om ὅτι m. D 1. 28. 565. | ἀποκτείνομεν m. MΓ | 8 αὐτὸν ἀπέκτειναν m. ADNXPgrs⁹ | ἐξέβαλεν αὐτόν m. **AB**CDMNΓΠ |

Bl 108 r Mk 12,8—14

Sp a 6 o sec Omegastrich Hd a. — Z. 8 o sec Omegastrich Hd d. — Mk 12,9 τί οὖν ποιήσει m. **ACDN**grs¹³ | 10 aus Versehen Oδὲ st Oὐδὲ und εἰς st εἰς und ἐγεννήθει | 13 st ἀγρεύσιν hat παγιδεύσωσιν m. D 565. | 14 st καὶ hat οἱ δέ m. ANXPgrs⁹ | ἐλθόντες ἐπηρώτων αὐτόν ἐν δόλῳ λέγοντες | ἀλλ' m. **ABCN**grs¹² | st ἐξεστὶν hat εἶπε οὖν ἡμῖν ἐξεστὶν m. C* und ²DMN |

Bl 108 v Mk 12,14—21

Mk 12,14 ἡμᾶς δοῦναι ἐπικεφάλαιον καίσαρι m. D (124.) (565.) | καίσαρι· ἢ οὐ δώμεν | 15 nach δέ add ὁ ἰησοῦς m. DG 1. 13. 28. 69. 118. 346. 565. | ἴδως m. N(***ABCL**grs¹³) | πειράζεται ὑποκριταί m. NFGΔ. 13. 28. 33. 69. 565. | ἴδω m. ABLNXΓΔ grs⁹ | 16 εἶπον m. NXΓPgrs⁹ | 17 ἀποκριθεὶς δέ ohne ὁ ἰησοῦς m. D 565. | αὐτοῖς m. **ACL**Mgrs¹³ | τὰ καίσαρος οὖν ἀπόδοτε τῷ καίσαρι m. 565. (ähnlich **B**CLΔ 28.) | ἐθαύμαζον m. D²Δ 565. (aber ἐπ' αὐτῷ) | 18 ἐπηρώτων m. **B**CDLΔ 33. 565. | 19 μωυσῆς m. **B**BDgrs⁶ | st καταλίπη hat σχῆ | μὴ ἀφῆ nach τέκν. m. ADXPgrs⁹ | τέκνον m. ***ca**BLΔ 1. 118. 241. 299. | τὴν γυναῖκα ohne αὐτοῦ m. **B**CLΔ 1. 61. 209. 330. 565. | ἐξανάστασις m. **B**DLXΔPgrs⁷ | 20 ἐπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν m. **ABC***Lgrs¹² | add παρ' ἡμῖν m. ***a** 13. 28. 61. 69. | st ἀποδνήσκων hat ἀπέθανεν καὶ m. D 1. 28. 565. | st μὴ καταλιπὼν σπέρμα hat καὶ οὐδὲ οὗτος ἀφῆκεν σπέρμα m. X 28. 300. 435. (mit αὐτός st οὗτος ADΓΔPgrs⁹) |

Bl 109 r Mk 12,21—29

Mk 12,21 καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως ἔλαβεν αὐτήν | 22 καὶ οἱ ἐπτὰ οὐκ ἀφῆκον σπέρμα m. **B**CLΔ 28. 33. | ἔσχατον m. **B**BCGHLΔΠ 1. 13. 28. 33. 69. | nach ἔσχατον add δέ m. GMU 1. 13. 33. 69. | καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν m. **B**CDLΔ 1. 13. 28. 33. 69. 209. 299. 346. 565. / 184. | 23 ἐν τῇ ἀνάστασει οὖν m. DG 1. 28. 565. | ὅταν ἀναστῶσιν m. AXΓPgrs⁹ | st ἔσται hat γίνεται |

24 st καὶ ἀποκριθεὶς hat ἀποκριθεὶς δέ m. D 1. 13. 28. 69. 124. 299. 346. 565. und fährt fort ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς m. ADXΓΠgrs⁹ | st πλανᾷσθε hat aus Versehen πλασθαι | 25 γαμίσκονται m. Egrs⁷ | οἱ ἐν m. ABgrs⁷ | 26 μωυσέως m. **ABDKMΔΠ** | τῆς βάτου m. DM | ὡς m. ADXΓΠgrs⁸ | ὁ θεός vor ἰσαάκ und vor ἰακώβ m. **ACL** grs¹³ | 27 ὁ θεός m. **AC**grs⁹ | add θεός m. 13. 33. 69. 108. 124. 346. | ἀλλὰ ζώντων ohne θεός m. **ABCD**grs⁷ | ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾷσθε m. ADXΓΠgrs⁹ | 28 ἀκούων m. 1. 28. 299. | συζητοῦντων m. **ABCDGLΔ** | ἰδὼν m. ***CDL** 1. 13. 28. 69. | ἀπεκρίθη αὐτοῖς m. **BCLUΔ** 1. 13. 28. 33. 69. | ἐντολὴ πρώτη ohne πάντων m. D 565. | 29 st ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς hat ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ m. 1. 28. 69. 299. 346. 565. | om ὅτι m. D 1. 28. 91. 209. 299. 565. | st πρώτη ἐστὶν hat πάντων πρώτη m. D 91. 565. |

Bl 109 v Mk 12,29—35

Sp b 13 o sec Omegastrich Hd a. — Z. 18 ου im τοῦ ist u auf o. — Sp b oben Aufs für Kap 40; darin πε für περί. — Mk 12,30 καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου m. **ABL**grs¹² | nach τῆς ἰσχύος σου add αὕτη πρώτη m. 28. 565. | 31 δευτέρα δέ | ὁμοία αὕτη m. Agrs¹² | 32 εἰπας m. ***AB**grs⁷ | εἰς ἐστὶν ὁ θεός m. DG (ohne ὁ EFH) | 33 st συνέσεως hat δυνάμεως m. D 565. | om ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς m. **BLΔ** 1. 118. 209. 299. | ἐαυτὸν m. BXΔ*Πgrs⁹ (obschon der Schreiber hier wie sonst bisweilen das zweite σ aus Versehen hat weglassen können) | st περισσό-τερον hat πλεῖον m. ADgrs¹² | om τῶν v. θυσιῶν m. ABD grs¹¹ | 34 om αὐτόν pr m. **NDLΔ** | vor οὐ add ὅτι | ἐπερωτᾶν m. 13. 28. 69. 346. | 35 δᾶδ ἐστὶν m. **BDLM**²UΔ / 1353. |

Bl 110 r Mk 12,36—42

Mk 12,36 αὐτὸς γάρ m. Agrs¹² | τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ m. **BDLUΔ** 33. 565. | εἶπεν sec m. **BLM**²UXΓΔ 1. 13. 28. 33. 69. / 1353. | ὁ κύριος m. **ALXΓΔΠ**grs⁸ | κάθου m. **ADLXΓΔΠ** grs⁹ | ὑποπόδιον m. **ALXΓΔΠ**grs⁹ | 37 αὐτὸς ohne οὖν m. **BDLΔ** 28. 106. 256. 565. / 1353. | st πόθεν hat πῶς m. ***M**^{*} 1. 13. 28. 33. 69. 565. | αὐτοῦ ἐστὶν νίος m. BL / 1353. | om ὁ vor πολὺς m. **ND** 565. | 38 ὁ δὲ διδάσκων ἔλεγεν αὐτοῖς m. Dgr 565. | nach ἀγοραῖς add ποιεῖσθαι m. D 565. | 39 πρωτοκλισίας m. **BDEGMΔΠ** | 40 οἱ κατεσθίνοντες m. **AL**grs¹³ | 40 λήμψονται m. **ABDLXΔ** | 41 st καθίσας hat ἐστώς m. 1. 13. 28. 69. 91. 209. 299. 346. 565. | add ὁ ἰησοῦς m. Agrs¹² | κατέναντι m. **AD**grs¹² | γαζοφυλακίου m. **ABD**grs⁷ | vor χαλκόν add τόν | 42 st καὶ ἐλθοῦσα hat ἐλθοῦσα δέ m. D 565. | om πτωχὴ m. D 565. |

Bl 110 v Mk 12,42—13,5

Sp a 11 o sec Omegastrich Hd a. — Mk 12,43 st λέγει hat εἶπεν m. **ABDKLUΔΠ** | ἡ πτωχὴ αὕτη m. D 565. / 184. |

ἐβαλεν m. **ABDL**Δ 33. | τῶν βαλλόντων m. **ABDL**grs¹¹ | 13,1 εἰς ἐκ τῶν m. **ADFX**Δ 1. 13. 28. | αἱ οἰκοδομαί | 2 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ | vor βλέπεις add οὐ m. 565. | vor οὐ μὴ add ἀμήν λέγω σοι m. G 13. 69. 115. (ähnlich D 1. 28. 565.) | ἀφεθῇ ὥδε m. **BDGLM**²UΔ | ἐπὶ λίθον m. **BGLMUXΓΔΠ** 1. 13. 28. 33. 69. | ὃς οὐ καταλυθήσεται m. ***L** 13. 69. | 3 ἐπηρώτων m. **AD**grs¹³ | ὁ πέτρος m. **ND** 565. | 4 εἰπόν m. **BDL** 1. 13. 28. 33. 69. 346. | μέλλῃ m. **AB**grs⁹ | μέλλῃ ταῦτα συντελεῖσθαι ohne πάντα m. Δ 13. 229*. 435. 565. / 184. | 5 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς m. **DG** 13. 28. 69. 91. 124. 209. 299^{vid.} 565. | εἶπεν αὐτοῖς m. D 237. 565. |

Bl III r Mk 13,6—12

Sp a 15 am Ende schrieb Hd a ein v aus Versehen und scheint ihn selbst gelöscht zu haben. — Mk 13,6 πολλοὶ γάρ m. **ADXΓΔΠ**grs⁹ | om ὅτι m. D 33. | εἰμὶ ὁ χριστός m. 13. 28. 61. 69. 124. 346. | 7 ἀκούσητε m. **ADLXΓΔΠ**grs⁸ | δεῖ γάρ m. ***ADL**grs¹³ | ἀλλ' m. **AB** usw | 8 st ἐγεροθήσεται hat ἀναστήσεται | ἐπ' m. **BKLD**²Π* 1. 69. | καὶ ἔσονται σ[ε]ισμοὶ m. **AXΓΔΠ**grs⁹ | om ἔσονται sec m. D 565. | λιμοὶ καὶ ταραχαί m. **AXΓΔΠ**grs⁹ | ταῦτα δὲ πάν [τα aus Versehen weggelassen] ἀρχὴ ὧδινων m. 13. 28. (69.) 124. 299. 346. 565. | 9 st βλέπετε — ὑμᾶς hat ἐτι δὲ ὑμᾶς αὐτοὺς παραδώσουσιν (vgl D 565.) | hat καὶ δαρήσεσθαι[ε] nach σταθήσεσθαι[ε] | 9.10 αὐτοῖς καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη: Πρῶτον δὲ δεῖ | πρῶτον δὲ δεῖ m. 108. 124. 157. 565. | 11 st καὶ ὅταν hat ὅταν δέ m. **AXΓΔΠ**grs⁹ | ἄγασιν m. **ABD**grs⁸ | προμεριμνήσεται | add μηδὲ προμελετᾷτε vor τί λαλήσητε | ὁ εἰς m. **BLXΓΔΠ**grs⁹ | st οὐ γάρ aus Versehen ουρ' | 12 st καὶ παραδώσει hat παραδώσει δέ m. **AXΓΔΠ**grs⁹ |

Bl III v Mk 13,12—20

Sp a 1 o oben Hd d. — Mk 13,14 add τὸ ῥηθὲν ὑπὸ δανιὴλ τοῦ προφήτου m. **AXΓΔΠ**grs⁹ | ἐστὸς m. **A EFGH S V Δ Π*** | v. ὅπου hat ἐν τόπῳ | 15 καὶ ὁ ἐπὶ m. D 565. | nach καταβάτω add εἰς τὴν οἰκίαν m. **ADXΓΔΠ**grs⁹ | εἰσελθέτω m. **BXΓΠ**grs⁹ | ἀραὶ τι m. **ADXΓΔΠ**²grs⁸ | 16 nach ἀγρόν hat ὦν m. **AXΓΠ**grs⁹ | 18 χειμῶνος ταῦτα γένηται m. 50. (vgl L 262.) | 19 θλίψεις οἷα οὐ γέγοναν οὐδέποτε τοιαῦτα (vgl D 299. 565. / 184.) | om ἦν ἔκτισεν ὁ θεός m. D 27. 565. | st καὶ hat οὐδ' m. **FG I**. 13. 69. 157. 253. 346. 565. | st γένηται hat γένωνται m. D 565. | 20 st κύριος hat ὁ θεός m. 13. 28. 69. 299. |

Bl II2 r Mk 13,20—27

Pergament schlecht; Tinte vielfach ausgelaufen. — Sp b 3—10 Naht. — Mk 13,20 nach ἡμέρας pr add ἐκείνας m. **EFGM Δ** 1. 13. 69. | nach ἡμέρας sec add ἐκείνας | 21 om καὶ m. U 1. | εἰς m. **ABC** usw | ὑμῖν εἶπη m. **ABC** usw | ἰδοὺ pr m. **AC**

DXΓΔΠgrs⁹ | ιδού sec m. AXΓΔΠ0116. | ό χριστός ἡ m. AD
 XΓΔΠgrs⁸ | πιστεύσῃ[ει]τε m. GKMSUXΓΠ0116. | 22 ἐγερθή-
 σονται γάρ m. ABDLgrs ausser NC | ψευδόχριστοι καί m. SA
 BCgrs ausser D | st δώσουσι hat ποιήσουσιν m. D 13. 28. 69.
 91. 124. 299. 346. 565. | καί vor τοὺς ἐκλεκτοὺς m. ACLXΓΔΠ
 0116.grs⁹ | ιδού vor προείρηκα m. SACDXΓΔΠ0116.grs⁹ | πάντα
 m. SBCDgrs¹¹ | 24 ἀλλά m. SBCDΔ | 25 ἔσονται ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ m. SABCUP* | πίπτοντες m. SBCDLΠ* | 26 st νεφέ-
 λαις hat νεφέλη m. 1. 13. 28. 69. | δυνάμεως πολλῆς καί δόξης
 m. SBCDLXΓ0116. | 27 τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ m. SACXΓΔΠ
 0116.grs⁹ |

Bl 112 v Mk 13,27—34

Sp a 3 (1) σ oben Hd a. — Sp b 10 οι oben Hd b. — Mk
 13,27 τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ m. SABCgrs¹³ | τῆς γῆς m. U 1.
 13. 28. 69. 565. | τοῦ οὐρανοῦ m. U 13. 28. 69. 565. | 28 ἡδη ό
 κλάδος αὐτῆς m. SABCLΠ | nach φύλλα add ἐν αὐτῇ m. D
 28. 91. 124. 565. | γινώσκεται m. AB³D^{sr}LD | 29 aus Versehen
 ουτουτως | ἴδητε ταῦτα γινόμενα m. SABC(D)LUP* | 30 st
 μέχρις οὗ hat ἕως m. 565. | ταῦτα πάντα m. SBCLΔ 13. 69. 346. |
 31 παρελεύσονται m. SBDKUPΠ 1. | οὐ μή m. SACLgrs¹⁴ |
 32 ἐκείνης καί m. SDFS* 1. 13. 28. 69. 124. | τῆς ὥρας m. SBC
 DKLMUΔΠ | om οἱ nach οἱ ἄγγελοι m. SDK*LU0116. 11. 28.
 115. 262. 299. 565. | ό πατήρ μόνος m. 13. 61. 124. 238. 262. 326.
 565. | 33 βλέπετε δὲ καί m. 13. 28. 69. 299. 346. 565. | ἀγρυπνεῖτε
 καί προσεύχεσθε m. SACLXΓΔΠ0116.grs⁹ | 34 ὥσπερ γάρ m. 1.
 13. 28. 69. 124. | ἀποδημῶν m. DX 1. 28. 209. 245. 299. 472. 565. |

Bl 113 r Mk 13,34—14,5

Sp b 15 ρ oben Hd a, dann ρ dazwischen und ναρθ am
 Rand Hd b. — Mk 13,34 ἐκάστω ohne καί m. SBC*DL 238.
 248. 330. 565. | 35 ἡ ὀψέ m. SBCLΔ | μεσουκτίου m. ADXΓΠ
 0116.grs⁹ | 36 ἐξέφνης m. SCDKLGΔ | 37 st ὁ δὲ ὑμῖν λέγω
 πᾶσιν λέγω hat ἐγὼ ὑμῖν λέγω m. 565. (D hat ἐγὼ δὲ λέγω
 ὑμῖν) | 14,2 st γάρ hat δέ m. AC²XΓΔΠ0116.grs⁹ | st μὴ—
 μήποτε hat μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ καί | ἔσται θόρυβος m. SBCD^{sr}L
 565. | 3 om τῇ m. S* 11. 106. 229. 238. 473. 565. | πολυτίμου m.
 AGMrd 1. 13. 28. 69. | st συντρίψασα hat θραύσασα m. D 565. |
 αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς m. AXΓΠ0116.grs⁹ | 4 st ἦσαν δέ
 τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς hat οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ
 διεπονοῦντο m. D 565. | nach ἑαυτοὺς add καί ἔλεγον m. D
 565. syr^{ve} arm aeth | 5 ἐδύνατα[o] m. KLΠ |

Bl 113 v Mk 14,5—12

Sp a 20 Rd αὕτη δέ Hd b. — Sp b 25 ου ist u auf o. —
 Mk 14,5 πραθῆναι τοῦτο τὸ μύρον (vgl D 13. 69. 124.) | δηναρίων
 τριακοσίων m. SCDL 565. | ἐνεβρι[η]μῶντο m. ABC²DL | 6 εἶπεν
 αὐτοῖς m. D 238. 565. | ἡργάσατο m. S*B*D 69. / 150. | ἐν [aus

Bl 115 r Mk 14,28—36: Sp b 20 zwischen o und ε füge σ ein.

Sieben Fettdrüsen auf diesem Blatt; teilweise sind sie beschrieben, teilweise nicht. — Sp a 20 Strich, weil α zuerst zu weit links angefangen. — Mk 14,29 st ἔφη αὐτῷ hat ἀποκριθεὶς λέγει m. 1. 13. 69. 124. 209. 346. 565. | st εἰ καὶ hat κἄν m. 565. | σκανδαλισθῶσιν m. D | ἀλλ' οὐ καὶ ἐγώ | 30 nach ἀμήν add ἀμήν | σύ (aus Itazismus σοι) m. ABgrs¹⁵ | om σήμερον m. DS 565. | ταύτῃ τῇ νυκτί m. **BCDL** | om ἡ m. **SD** 69. 238. 565. | hat δὲ nach ἀλέκτορα m. 13. 69. 346. 565. | om με m. L 69* | 31 ὁ δὲ πέτρος m. ACGMNSU | περισσῶς (περησως) m. L 13. 69. 124. 346. 565. | ἔλεγεν m. ACNgrs¹⁴ | om μᾶλλον m. **BCDL** 565. | με δέη m. ***Cgrs**¹³ | ἀπαρνήσομαι m. ABCDHLNΔ Π***0116**. | 32 st καὶ ἔρχονται hat nur ἔρχεται | γεθση- m. **AB**³ Cgrs¹⁰ | -μανή m. Kleinschriften? | προσεύξομαι m. DHXΓ | om τὸν vor ἰάκωβον m. **BCDgrs**¹⁴ | μετ' αὐτοῦ m. **BCD** 57. 69. 346. 565. | 34 st καὶ pr hat τότε m. D 13. 69. 124. 346. 565. | 35 προσελθῶ[ο]ν m. ACD^{grs}¹² | ἔπεσεν m. ACDNgrs¹⁴ | ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον m. DG 1. 13. 69. | ἐπὶ τὴν γῆν m. 13. 69. 124. 346. 472. 565. / 15. |

Bl 115 v Mk 14,36—43

Sp a 18 o oben Hd b. — Sp b 23 γ oben Hd a. — Mk 14,36 der Schreiber nahm die Quaste des Gamma in der Vorlage für einen Punkt und schrieb παρενεῖκαι, was wir durch παρενέγκαι wiedergeben können m. **ACKΠ*0116**., obschon der Schreiber oder die Vorlage nicht selten ε und αι verwechselt hat | τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ m. **ABCGLUXΔ** | st οὐ τί hat οὐχ ὥς [σ aus Versehen wiederholt] m. 13. 69. 346. 565. | st ἀλλὰ τί hat ἀλλ' ὥς m. 13. 69. 346. 565. | nach σύ add θέλεις m. D | 37 ἰσχύσατε m. D. 1. 69. 124. 209. 346. | 38 εἰσελθῆτε m. ***ACDLgrs**¹⁵ | 40 πάλιν εὑρεν αὐτοὺς | αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί m. **BCLD** 108. 115. 127. 238. 474. | βεβαρημένοι m. Cgrs¹⁰ | ἀποκριθῶσιν αὐτῷ m. **ABCDLU**² | 41 τὸ λο[ι]πὸν m. **Bgrs**¹⁰ | nach ἀπέχει add τὸ τέλος; ob das τέλος für ein Lesestück in der Vorlage dies verursacht hat? om τὰς, aber nicht τῶν m. AFKNUΠ**0116**. 1. 11. 69. 565. | 42 ἤγγικεν m. AB DLNgrs ausser D | 43 om καὶ pr | om εὐθύς m. D 1. 13. 69. 346. 565. | om ὁ vor ἰούδας m. **CDLNgrs**¹⁴ | ὁ ἰσκαριώτης m. AD KMUΠ**0116**. | εἷς ohne ὦν m. **ABCDKLNSUΠ0116**. |

Bl 116 r Mk 14,43—52

Sp a 10 οι oben Hd b. — Mk 14,44 om πολὺς m. **BL** 13. 69. 565. | τῶν γραμματέων m. **B(D)grs**¹² | τῶν πρεσβυτέρων m. ***BCDLNgrs**¹² | δέδωκεν | σημείον m. D 565. | ἀπαγάγετε m. ACgrs¹⁴ | add αὐτόν m. DN 13. 157. 565. | 45 om ἐλθὼν m. D 1. | om εὐθύς m. D 251. 565. | λέγει αὐτῷ m. DFG 282. 565. | ῥαββ. nur einmal m. **BC*DLMA** | ῥαββί m. Fgrs¹⁰ | 46 ἐπέ-

βαλον m. ACDLNgrs ausser **SB** | τὰς χεῖρας αὐτῶ ohne αὐτῶν m. **SB**DL 1. 11. 13. 69. 118. 346. 565. | 47 εἰς δὲ τις m. BCgrs¹³ | ἔπεσεν m. **SCDHLΓΔΠ*** | ὡτίον m. ACLNgrs¹⁴ | 48 ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς | ἐξήλθατε m. **SABCDEFGHIHLNXΔ** 13. 69. 124. 131. 472. / 184. | 49 nach γραφαί add τῶν προφητῶν m. N 13. 69. 124. 346. 472. 565. | 50 καὶ τότε οἱ μαθηταί m. N 13. 69. 124. 346. | πάντες ἔφυγον m. ADPgrs¹³ | 51 καὶ εἰς τις νεανίσκος m. Agrs¹⁶ | ἠκολούθει[η] m. D 1. | st ἐπὶ γυμνοῦ hat γυμνός m. 13. 69. 346. 565. | st καὶ hat οἱ δὲ νεανίσκοι m. 1. 13. 69. 124. 209. 346. 565. |

Bl 116 v Mk 14,52—60

Sp a 7 o oben Hd a. — Mk 14,52 add ἀπ' αὐτῶν m. AD Ngrs¹⁴ | 53 nach ἀρχιερέα add καὶ ἄφαν m. AKMΠ 11. 13. 69. 124. 565. | om αὐτῶ m. **SDLΔ** 13. 64. 69. 124. 346. 565. | καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς m. **SBCLNgrs**⁵ | 54 ἠκολούθει[η] m. G 1. 13. 69. | συνκαθήμενος m. **SAB*CNPD** | aus Versehen θερμενος | 55 st εἰς τὸ θανατώσαι hat ἵνα θανατώσουσιν m. D (565. -ωσιν) | εὗρισκον m. **SACNgrs**¹² | 57 st καὶ τινες hat ἄλλοι δέ m. 13. 69. 124. 346. 565. | ψευδομαρτύρουν | 58 aus Versehen χειροποιτον | 60 εἰς τὸ μέσο[ω]ν m. DM | aus Versehen καταμαρτυροσιν |

Bl 117 r Mk 14,61—67

Sp a 3 o oben Hd b. — Sp b 2 μι oben Hd a. — Z. 16 ein η (und ein α darauf?) von Hd a geschrieben und dann radirt. — Z. 18 st des zweiten α scheint zuerst σ geschrieben worden zu sein; dann wurde ein sehr kleksiges α darübergezogen und ein kleines α unten gesetzt, alles wahrscheinlich Hd a. Das ü oben ist Hd d. — Mk 14,61 οὐδὲν ἀπεκρίνατο m. ADgrs¹⁷ | καὶ πάλιν m. 1. 69. 124. 565. | ἐπηρώτησεν m. **067**. 565. | ἐπηρώτησεν αὐτὸν ἐκ δευτέρου m. 13. 69. (124.) 346. 565. | st καὶ λέγει αὐτῶ hat λέγων m. 565. Origenes | 62 ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς m. DG 1. 13. 69. 124. 346. 565. | st εἶπεν hat λέγει | add αὐτῶ m. DG 1. 13. 58. 69. 124. 346. 472. 565. / 184. | vor ἐγώ εἰμι add σὺ εἶπας ὅτι m. 13. 69. 124. 346. 565. | ἐκ δεξιῶν καθήμενον m. **SBCDLNgrs**¹⁴ | 63 διαρρήξας m. **SAB³CDgrs**¹⁵ | 64 ἠκούσατε πάντες m. GN 1. 124. 472. 565. | τὴν βλασφημίαν m. ADG 1. 13. 565. | nach βλασφημίαν add τοῦ στόματος αὐτοῦ [aus Versehen αὐτός] m. 13. 61. 69. 124. 346. 565. | st φαίνεται hat δοκεῖ[η] m. DN 28. 565. | st οἱ δὲ πάντες hat καὶ πάντες m. 1. 13. 69. 565. | εἶναι ἔνοχον m. Agrs¹³ | 65 ἐνπύειν m. DA | nach αὐτῶ add τῶ προ[ω]σώπῳ | τὸ πρόσσωπον αὐτοῦ m. **AN067**. **0116**.grs¹² | aus Versehen λέγη | προφήτευσον ἡμῖν χριστέ τίς ἐστιν ὁ παῖς σε m. **NUXΔ067**. 13. 33. 69. 108. 124. 127. 565. | ἐλάβανον m. DG 1. 13. 69. 565. | 66 κάτω vor ἐν τῇ αὐλῇ m. **SBCLU²X** | ἔρχεται πρὸς αὐτόν m. D |

B1 117 v Mk 14,67—72

Mk 14,67 θεμενόμενον m. ACDE*LNΓΔ | μετὰ τοῦ ναζ.
ἡσθα τοῦ ἰησοῦ m. BCL | ναζωραίου m. Δ 238. | 68 οὔτε οἶδα
οὔτε ἐπίσταμαι[ε] m. **ABDL** 565. | τί[η] σύ m. AXΓΠ**067**.grs⁸ |
εἰς τὴν ἔξω προαύλῃν m. 13. 69. (so aber αὐλήν 1. 209.) | καὶ
ἀλέκτωρ ἐφώνησεν m. ACDNXΓΔΠ**067**.grs⁸ | 69 πάλιν δὲ
ἰδοῦσα αὐτὸ[ω]ν ἢ παι[ε]δί[η]σκη m. D 565. | παρεστῶ[ο]σιν m.
ABCKLΔΠ*067. | ὅτι καὶ οὗτος m. 13. 59. 69. 106. 124. 251. 346. |
70 ἡρνεῖ[η]το m. **ABC** usw | nach εἰ add καὶ ἡ λαλί[η]α σου
ὁμοι[η]άζει m. ANXΓΔΠgrs⁹ | 71 καὶ ὁμνύειν m. **ACGKMN**
ΔΠ | 72 καὶ εὐθέως m. DG 13. 69. 124. 346. | 72 τὸ ῥῆμα ὃ m.
DNXΓΠgrs⁷ | om αὐτῷ m. D^{gr} | δὲ φωνῆσαι m. B 565. |

B1 118 r Mk 14,72—15,9

Mk 14,72 ἀπαρνήσῃ με τρίς m. ANXΓΠgrs⁸ | st ἐπιβάλλων
ἐκκλαιεν hat ἡρξάτο κλάειν m. D altlt vg saī sy^{ve} und^p arm go |
15,1 εὐθέως m. ADNXXΓΠgrs⁸ | om ἐπὶ τὸ v. πρωῒ m. **ABCDL**
46. | st ἐτοιμάσαντες hat ἐποίησαν m. D und mit καὶ vor
δήσαντες | hat τῶν vor γραμματέων m. **AD** 1. 565. | aus Ver-
sehen τὸν συνέδριον | καὶ δήσαντες | ἀπήγαγον m. CDGN 1.
124. 565. | πειλάτῳ m. **ABD** und ohne τῷ m. **ABCDLΔ** 1. 472. |
2 ὁ πειλάτος λέγων m. 13. 69. 565. | αὐτῷ λέγει m. **ABCD**
nach πολλὰ add αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο m. NUD 13. 33.
69. 124. 131. | 4 πειλάτος m. **ABD** | ἐπηρώτησεν m. **ACDN**
XΓΔΠgrs⁷ | αὐτὸν λέγων m. **ABCDNXΓΔΠgrs⁸** | καταμαρτυ-
ροῦσιν m. Agrs¹³ | 5 st ὁ δὲ ἰησοῦς hat aus Versehen οὐδεὶς,
eine Rückwirkung der folgenden Worte: οὐδεὶς οὐκέτι οὐδὲν
πειλάτον | 6 ὅνπερ ἂν ἡτοῦντο | 7 βὰρ ῥαββᾶς | στασιασάντων
φόνον τινα ποιήκασιν | 8 st ἀναβάς hat ἀναβοήσας m. **ABACN**
XΓΠgrs⁸ | st ἀεὶ oder st ἐποίει αὐτοῖς hat ἕδος ἡ[ι]ν. ἵνα τὸν
βὰρ ῥαββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς 9 πειλάτος |

B1 118 v Mk 15,9—18

Sp b 18 v oben Hd a. — Sp b 8 ἀρχή in dem grossen roten
o und der Zusatz τὸν ἰησοῦν für ein Lesestück. — Mk 15,10
st ἐγίνωσκεν hat ἦδει m. D 1. 13. 69. 346. 565. | παρέδωκαν m.
DHS 1. 13. 69. | 11 st οἱ δὲ—μᾶλλον hat οἵτινες καὶ τὸν
ὄχλον ἐποίησαν ἵνα βὰρ ῥαββᾶν | 12 πειλάτος | st ἀποκριθεὶς
πάλιν εἶπεν hat πάλιν ἀπεκρίθη | st ἀποκριθεὶς ἔλεγεν hat
ἀπεκρίθη | θέλετε ποιήσω m. ADNXXΓΠgrs⁸ | om ὃν λέγετε
m. AD 1. 13. 69. 118. 472. 565. / 13. | τὸν βασιλέα m. **ABCD**
1. 13. 69. 229*. 346. / 13. 49. | 13 ἔκραζαν ohne Zusatz m. **AB**
BCgrs¹¹ | 14 πειλάτος | ἐποίησεν κακόν m. BCD 565. / 49. |
περισσῶς m. **ABCDGHKMDΠ** | ἔκραζαν m. **BCgrs⁹** | 15
βουλόμενος ποιῆσαι τὸ ἱκανὸν τῷ ὄχλῳ m. **BC** saī boh sy^{ve} |
βὰρ ῥαββᾶν | 16 st ἔσω τῆς αὐλῆς hat ἔσω εἰς τὴν αὐλήν τοῦ
καί[η]άφα m. DP 1. 13. 69. | συνκαλοῦσιν m. **ABCNPΔ** | 17 ἐνδι-
δύσκουσιν m. **BCDFΔ** 1. 13. 69. | χλαμύδα κοκκίνην καὶ πορ-

φύραν m. 13. 69. 124. 346. 565. | στέφανον ἐξ ἀκανθῶν m. 1. | 18 om καὶ λέγειν m. ABC*DXΓΔΠgrs⁷ | βασιλεῦ m. **SBDM** PSVX |

Bl 119 r Mk 15,18—26

Sp b 14 ω oben Hd a. — Mk 15,20 v. τὴν πορφύραν add τὴν χλαμύδα καὶ m. 12. 13. 69. 124. 330. 346. 565. | hat τὰ ἴδια ἱμάτια ohne αὐτοῦ m. 282. | add αὐτὸν nach ἐξάγουσιν | σταυρώσουσιν m. ACDLN^{PA} 33. 69. 245. 253. 565. / 47. 185. | add αὐτόν m. ABCLNPgrs ausser **SD** | 21 ἀπό m. DNX 1. | 22 ἐπὶ τὸν m. **BC²FLNΔ** (13.) 33. (69.) 124. 127. 131. 346. 565. | γολγοθᾶν m. **SBFGKLMNSUVΓΔ** | st ὁ hat ὅπερ | μεθερμηγευόμενον m. **SCDLPXΓΔΠgrs⁹** | 23 ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν m. **SC²DPXΓΠgrs⁹** | ἐσμυρνωμένον | ὁ δέ m. ACLPXΓ²ΔΠgrs⁹ | 24 καὶ σταυρώσαντες αὐτόν m. **SACD^{gr}PXΓΔΠgrs⁹** | διαμερίζονται m. **SABCDLPXΓΔΠgrs⁹** | βαλόντες m. KLMV | 25 st τρίτη hat ἕκτη m. 478. |

Bl 119 v Mk 15,27—24

Sp a 17 ο oben Hd b. — Mk 15,27 om αὐτοῦ m. C³D 1. 565. 569. | hat Vers 28 m. Egrs¹³ | 29 οἰκοδομῶν nach ἡμέρας m. **SACPXΓΔΠgrs⁹** | om ἐν v. τρισίν m. AD^{gr}PV | 30 καταβάς ohne καὶ m. **SBD^{gr}LΔ** | 31 ὁμοίως ohne δέ m. **SABC*LPXΓΔΠgrs⁹** | εἰς ἀλλήλους m. D 565. | nach ἔλεγον add πρὸς ἀλλήλους | 32 τοῦ Ἰσραὴλ m. ACPXΓgrs⁸ | πιστεύσωμεν αὐτῷ m. C³DFgrs⁸ | σὺν αὐτῷ m. **SBL** | st αὐτόν hat αὐτῷ | 33 st καὶ γενομένης hat γενομένης δέ m. ACgrs⁹ | ἐφ' ὅλης τῆς γῆς m. D | ἐνάτης m. **SABCgrs¹²** | 34 τῇ ἐνάτῃ ᾠρᾳ m. **SBD^{gr}FL** 1. 69. | om ὁ ἱησοῦς m. D | om λέγων nach φωνῇ μεγάλῃ m. **SBDL** 565. / 184. | ἡλεῖ ἡλεῖ m. D 131. 565. | λαμὰ m. BD 1. | σαβαχθανί m. Egrs¹¹ | ὁ θεὸς ὁ θεός μου m. Agrs⁸ |

Bl 120 r Mk 15,34—43

Sp b 22 ἀρχὴ und τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ für ein Lesestück. — Mk 15,34 με ἐγκατέλιπες m. ACgrs¹⁴ | ἐγκατ- m. **SBCL** vielen grs | -λιπες m. **SABCgrs¹⁰** | 35 παρεστώτων m. **S²DU** 33. 565. | om ἰδοὺ m. D | ἡλείαν m. **SAB** | 36 στδραμῶν δέ hat καὶ δραμῶν m. D 1. 565. | st τις hat εἰς m. ACDPΓΠgrs⁹ | nach εἰς hat καὶ m. **SACDPΓΔΠgrs⁹** | st γεμίσας hat πλήσας m. D 565. | καὶ περιθεῖς ohne τε m. 1. 69. | ἄφες m. **SDV** 1. 13. 69. 565. | ἡλίας m. ACDLgrs ausser **SB*P** | 38 ἀπό m. **SACΓΔΠgrs⁸** | 39 st ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ hat ἐκεῖ m. D 565. | κράζας ohne οὕτως m. 565. | οὗτος ὁ ἄνθρωπος m. **SBDLΔ** 33. 282. 565. | υἱὸς θεοῦ ἦν m. **SBLΓΔ** 252. 259. | 40 ἐν αἷς ἦν m. ACDΓΔΠgrs⁸ | om καὶ sec m. C³DGUF 1. 33. | μαριὰμ ἡ μαγδαληνὴ m. BC | μαριὰμ ηκαβου, was wahrscheinlich für ἡ ἱακ. gemeint war, m. **SBC KUΔΠ***; sonst wäre es μ. ἱακ. m. DL 13. 28. 33. 69. 565. | ἰωσήτος m. **S^cB^dgrLΔ** 13. 33. 69. 346. 565. | 41 αἱ καὶ m. DXΓΠgrs⁸ | om

αί nach πολλάί m. L | ιερουσαλήμ | 42 προσάββατον m. **SB*CK** ΜΠ 1. 33. 69. | 43 ἦλθεν m. **DEGHSV** | ὃς ἦν καὶ αὐτός m. D 565. |

Bl 120 v Mk 15,43—16,3

Mk 15,43 om τὸν v. πειλᾶτον m. **ACDΓΠgrs**⁸ | πειλᾶτον m. **AB*D** | 44 πειλᾶτος | ἐθαύμασεν m. **ABCLgrs**¹² | st εἰ ἦδη hat εἶδη, das wahrscheinlich für εἰ ἦδη gemeint ist | st εἰ πάλαι hat εἰ ἦδη m. **BD** | st ἀπέθανεν hat τέθνηκεν | 45 st ἀπό hat παρά m. **D** 1. 124. 565. | st σῶμα hat πῶμα m. **BDL** 565. | 46 st καὶ hat ὁ δὲ ἰωσήφ m. **D** 38. 106. 435. 565. | καὶ καθελόν m. **ACgrs**¹⁰ | ἔθηκεν m. **BC²DL** | μνημίῳ [die anderen -εῖω] m. **ACDLgrs**¹¹ | ἐκ τῆς m. **D** 1. 300. 565. / 253 | 47 μαριάμ pr m. 1. | μαριάμ ἡ ἰακώβου | nach ἰακώβου add καὶ ἰωσήτος m. 13. 69. 124. 346. 565^{vid} | st ἐδεώρουν hat ἐδεάσαντο m. **D** | τίθεται m. **Egrs**⁷ | 16,1 μαριάμ an erster Stelle m. 1. | om τοῦ v. ἰακώβου m. ***CGMSUVXΓ** | st ἠγόρασαν hat πορευθεῖσαι ἡτοίμασαν | 2 τῇ μία m. **BLΔ** 1. 33. 565. | τῶν σαββάτων m. **BKLD** 33. 69. 565. | μνήμα m. ***C*** | add ἔτι m. **KΠ*** 1. 565. | 3 st ἐκ hat ἀπό m. **CD** |

Bl 121 r Mk 16,3—9

Sp b 15 ε am Ende, wiederholt Z. 16. — Mk 16,4 st καὶ—σφόδρα hat ἦν γὰρ μέγα σφόδρα: καὶ ἔρχονται καὶ εὐρίσκουσιν ἀποκεκλισμένον τὸν λίθον m. **D** 565. | 5 εἰσελθούσαι m. **SA CDLXΓΔgrs**⁷ | aus Versehen τὸν μνημίον | ἰδον m. **ACGKLM VXΔΠ*** | 6 st ἐκθαμβεῖσθε hat φοβῆσθε | ναζαρινόν m. **U** | ἴδε ἐκεῖ ὁ τόπος αὐτοῦ m. 565. | 7 ἀλλ' m. **B³grs**⁷ | καὶ εἶπατε m. **C*D** 33. 300. 565. | st ὅτι hat ἰδοῦ (565. add ἰδοῦ) | 8 st ἐξελθούσαι hat κάκούσασαι | μνημίον | st γὰρ hat δέ m. **AC LΓΔΠgrs**⁷ | εἶπον m. **ABCL** usw | om ταχύ m. **ABCDgrs**¹¹ |

Bl 121 v Mk 16,9—17

Sp a 1 das σ wiederholt, weil es das erste Mal etwas kleksig war. — Mk 16,9 ἀφ' m. **AC³grs**¹¹ | 10 st μετ' hat μαθηταῖς ob die falsche Lösung einer Abkürzung? | 11 st αὐτῆς hat αὐτοῖς aus Itazismus | 12 st ἐφανερῶδη hat ἐφάνη | 13 st ἀπελθόντες hat πορευθέντες | [λοι]ποῖς | 14 ὕστερον δέ mit AD | ἀπιστίαν m. **CDGKLMSUΓΠ** | om ἐκ νεκρῶν nach ἐγγεγερμένον m. **C³Dgrs**¹² | 16 aus Versehen πιστεύσας geschrieben, aber das zweite ας dann radirt |

Bl 122 r Mk 16,17—20. Lk 1,1,2

In der Liste der Kapitel finden wir π für περί, und τ für των viermal und ω für τοῦ. — Mk 16,17 λαλήσωσιν m. **Dsuppl** | 18 βλάψῃ m. **ACDsupplgrs**¹³ | 19 om ἰησοῦς nach κύριος m. **AC³Dsupplgrs**⁹ | ἀνελήμφθῃ m. **ACDsuppl** | ἐκάθησεν m. **EHKL** | 20 om τοῦ v. κυρίου | aus Versehen βεβαιουτος | add am Ende ἀμήν m. **C³Dsupplgrs**¹² | hat keine Nachschrift m. **MSXΠsuppl** |

c. Lukas: Blatt 122 [ra] rb—197 va.

Nach einer Zierleiste in Tinte und Rot, mit roten Kreuzen an beiden Enden, folgt die Aufschrift: τοῦ κατὰ λουκᾶν εὐαγγελίου κεφάλαι[ε]α. Neun Zahlen sind aufgezählt aber die Aufschrift für die dritte Zahl fehlt. Zahl und Aufschrift dieses Kapitels fehlen auch nachher am Rand des Texts, so dass es gewiss in der Vorlage fehlte. Die Abweichung von den üblichen Kapiteln zeigt sich sofort darin, dass das vierte Kapitel hier das erste unter den üblichen ist. Das fünfte ist das zweite, das sechste ist das dritte und das siebente ist das vierte, aber das fünfte unter den üblichen Kapiteln kommt hier nicht vor: ε' περὶ τοῦ γενομένου ῥήματος πρὸς ἰωάννην zum Anfang von dem heutigen dritten Kapitel. Das achte Kapitel in dieser Liste ist unter den üblichen das sechste, und das neunte ist das siebente. Die Kreuze rechts und links davon sind von je vier ziemlich gleich langen Schenkeln; sie sind grün und haben rote Punkte in der Mitte, wo die Schenkel zusammenkommen, und an allen acht Spitzen, siehe Tafel X. Die Verzierungen sind rot und grün.

Dann folgt die Aufschrift für das Evangelium: εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν m. ACDEKLMSUXΔΠ. Das grosse rote Epsilon am Anfang des ersten Verses hat für seinen Mittelstrich einen rot und grün verzierten Vorderarm und eine Hand, deren lange schmale Finger gegen den folgenden Buchstaben π hinreichen.

Bl 122 v Lk 1,2—10

Diese Seite hat viel mehr Spiritus und Akzente als die vorhergehenden Seiten. Wenigstens eine grosse Anzahl, wenn nicht alle davon, sind von Hd a und müssen in der Vorlage gestanden haben. — Lk 1,13 ἔδοξεν m. AEKSL 1. | 4 ἀσφαλίαν m. CRU | 5 τοῦ βασιλέως m. ACDgrs¹³ | ἡ γυνὴ αὐτοῦ m. AC³grs¹⁴ | ἐλίσσβεθ' Vs 5. 7. 40. 41a: —ἐλίσσβεθ' Vs 13. 41b. 57: —ἐλίσσβεθ' Vs 24. 35. | 6 ἐνώπιον m. AC³DLgrs¹⁵ | 7 ἦν nach ἐλίσσβεθ' m. ACgrs¹¹ | ἡ ἐλίσσβεθ' m. $\aleph$ ACDLPR Ξ usw | 8 ἐναντίον m. $\aleph$ ACFMXΔΠ | 9 ἱερατίας m. B^{*}CPRUΔ | ἔλαχεν m. $\aleph^c$ ACgrs¹³ | κυρίου m. $\aleph$ ABC³LPR Ξ | 10 ἦν τοῦ λαοῦ m. $\aleph$ Bgrs¹³ |

Bl 123 r Lk 1,10—18

Sp b oben die Aufschrift des ersten Kapitels mit περὶ anfangend ist Hd b und nicht rot sondern Tinte. — Lk 1,13 nach ἄγγελος add κυρίου m. cff²g¹l arm | διότι m. $\aleph$ ABC²DLRX ΓΑΠ | aus Itazismus δεησεις | 14 γενέσει m. $\aleph$ ABCDgrs¹¹ | 15 st κυρίου hat τοῦ θεοῦ | 17 προελεύσεται m. $\aleph$ AB³Dgrs¹² | ἡλίου m. AB³CDgrs¹³ | ἐπιστρέψει | κατεσκευασμένον m. $\aleph$ A BCDgrs⁹ |

Bl 123 v Lk 1,18—25

Sp a 25 o oben Hd a. — Sp b 10 σ oben Hand a, weil das andere σ zu weit in den Einband hineinzog. — Die Aufschrift oben Hd b mit Tinte. — Lk 1,19 πρὸς σέ ein emphatischer Akzent | 20 ἄχρις m. DK | om ἡς | πληρωθήσονται m. $\mathfrak{N}ABC$ usw | 21 αὐτόν vor ἐν τῷ ναῷ m. $\mathfrak{N}ACDgrs^{14}$ | 22 ἡδύνατο m. $B^3CDLgrs^{13}$ | ἑώρακεν m. $\mathfrak{N}AB^3CDKLSUGΛΞΠ$ | 25 οὕτως [-ος wie Γ] m. $\mathfrak{N}ABCD$ und den anderen grs | ὁ κύριος m. $ABgrs^{14}$ | ἐφίδεν m. X 472 |

Bl 124 r Lk 1,25—34: oben rechts auf der Seite lies Lk 1,25—34

Sp a 2 Ende ὑπαγε eine Unterbrechung in einem Lese-
stücke, das 123 v b 17 angefangen hat. — Lk 1,25 τὸ ὄνειδος
m. AB^3Cgrs^{14} | 26 st ἀπό hat ὑπό m. $ACDgrs^{13}$ | ναζαρέτ m.
 $\mathfrak{N}BK LXΠ$ | μεμνηστευμένην m. $\mathfrak{N}^{ca}B^3Cgrs^{14}$ | om καὶ πατριᾶς
nach οἴκου m. $ABDgrs^{15}$ | 28 om ὁ ἄγγελος m. $BLΞ$ 1. 131.
εὐλογημένη σου ἐν γυναιξίν m. $ACDgrs^{13}$ | 29 ἡ δὲ ἰδοῦσα
ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ nach διεταράχθη $AC^3ΓΔΛΠgrs^8$ | ποταπὸς
ἂν | 30 αὐτῇ ὁ ἄγγελος m. D | 31 συλλήμνη m. $\mathfrak{N}ABCDLΞ$ |
34 πῶς ἔσται μοι m. B^3C^3MX 1. 28. 33. 69. |

Bl 124 v Lk 1,35—41

Sp b 20 o oben Hd b. — Lk 1,35 die Hd a schrieb γενό-
μενον m. $XΓ$ 13. 124., zog aber dann einen Strich zwischen
Nu und Omikron um ein zweites ν zu machen, und setzte
einen Omegastrich in Omikron, sodass wir eigentlich γεννώ-
μενον zu lesen haben | ἐκ σου m. C^* 1. 22. 33. 124. | 36 συγγ.
m. $DΔ$ | συγγενής m. $B^3C^*KMSUV^{vid}XΓΛΞΠ$ | συνειληφύα m.
 $ACDgrs^{13}$ | γῆρ[ε]ι m. $\mathfrak{N}ABCD$ und den anderen grs | 37 παρὰ
τῷ θεῷ m. $\mathfrak{N}^{ca}Cgrs^{12}$ | 38 μαριάμ m. $\mathfrak{N}ABC^2$ usw | ἡ ἐλ[η]σάβεθ
nach μαρίας m. $\mathfrak{N}BC^*DLΞ$ |

Bl 125 r Lk 1,41—51

Sp b 16 der Strich zwischen ε und α ist ein zu weit nach
links angebrachter Ansatz für α. — Lk 1, 42 st ἀνεβόνησεν
hat ἀνεβόησεν m. ACF 13. 28. 33. 69. | φωνῇ m. $\mathfrak{N}ACDΓΔΛΠ$
 grs^9 | 43 πρὸς ἐμέ m. $\mathfrak{N}^*B$ | 44 om ὥτα aus Versehen | ἐν
ἀγγαλιάσει nach τὸ βρέφος m. AC^3grs^{12} | 49 μεγαλεῖα m.
 $\mathfrak{N}^{ca}ACD^2grs^{14}$ | 50 εἰς γενεὰς γενεῶν m. AC^2Dgrs^9 | v. τοῖς
add ἐπί |

Bl 125 v Lk 1,51—61

Sp b 1 ἄρξου die Fortsetzung eines unterbrochenen Lese-
stücks. — Lk 1,55 εἰς τὸν αἰῶνα m. $\mathfrak{N}ABDgrs^{13}$ | 56 ὥσεί m.
 $ACgrs^{13}$ | 58 συγγενεῖς m. DF | 59 τῇ ὁγδόῃ ἡμέρᾳ m. $ΑΓ$
 grs^{12} | ἡλθον m. $\mathfrak{N}ABCD^2$ usw | 61 εἶπον m. $ABCgrs^{12}$ |

Bl 126 r Lk 1,61—70

Sp a 18 σ am Anfang Hd b. — Sp b 21 Ende ὑπαγε Unter-
brechung eines Lesestücks. — Lk 1,51 ἐκ τῇ συγγενείᾳ eine

Vermischung der Lesarten | 62 αὐτόν m. ACLgrs¹² | 65 καὶ ἐγένετο m. ⁸BCD usw | v. τοὺς περὶ add τοὺς ἀκού[ον]τας ταῦτα·καί | aus Versehen περιουκοῦτας | 66 ἐν ταῖς καρδίαι[ε]ς m. DL 49. 254. | om γάρ m. AC³grs¹⁴ | 67 ἐπροφήτευσαν m. ⁸*AB*CL 1. 33. 489. | 69 ἐν τῷ οἴκῳ m. Agrs¹⁴ | τοῦ παιδός m. ACgrs¹⁵ |

Bl 126 v Lk 1,70—79

Sp a 25 o oben Hd a. — Sp b 8 αι oben Hd b. — Lk 1,70 ἁγίων τῶν ἀπ' m. ACgrs¹³ | 74 τῶν ἐχθρῶν m. ACgrs¹⁴ | add ἡμῶν m. ACDgrs¹⁴ | 75 τῆς ζωῆς ἡμῶν m. EHMSΓΛ | 76 καὶ σύ ohne δέ m. ΑΓΔΛΠ0130.grs⁹ | πρὸ προσώπου m. ACDLgrs¹⁴ | 77 st αὐτῶν hat ἡμῶν m. ACMRU 1. 28. 131. 209. 472. | 78 ἐπ[ε]ισκέψεται m. ⁸*B(L) |

Bl 127 r Lk 1,79—2,8

Sp a oben Aufs für Kap 4 Tinte und Hd b. — Lk 2,1 αὐγοῦστου m. ⁸BC^{corr}DL usw | 2 om ἡ nach αὕτη m. ⁸BD 131. 482. 565. | κυρηγίου m. ⁸CDLRΓΔΔgrs⁸ | 3 ἰδίαν m. ACRΓΔ Δgrs⁹ | 4 ὁ ἰωσήφ | ναζαρέθ | 5 ἀπογράψασθαι m. ⁸*BCLΓΔ Ξgrs⁹ | aus Versehen st σύν nur συ | μαριάμ | μεμνηστευμένη m. ⁸*B³C²Dreensgrs¹² | αὐτῷ γυναικί m. AC^{2vid}ΓΔΔgrs⁹ | om τῇ m. ⁸ABDLΞ |

Bl 127 v Lk 2,8—15

Sp b 12 ω oben Hd b aber Omegastrich Hd a. — Lk 2,9 καὶ ἰδοὺ m. ADΓΔΔgrs⁹ | 10 φοβῆσθαι (Κ φοβήσθε) | 12 εὐρήσεται (Λ εὐρήσητε) | 12 καὶ κείμενον m. ⁸*BLPSE 1. 33. 122*. 254. 565. | φάτινῃ ohne τῇ m. ⁸ABDgrs¹⁴ | 13 ἐξέφνης m. ⁸AKLPΔΞ οὐρανίου m. ⁸AB² und ³D²Lgrs¹⁴ | 15 ἀπ' αὐτῶν οἱ ἄγγελοι εἰς τὸν οὐρανόν m. 13. 28. 33. 69. 472. | οἱ ποιμένες ohne οἱ ἄνθρωποι m. ⁸BLΞ 1. 130^{gr} und ^{lat} 472. 565. | εἶπον πρὸς ἀλλήλους m. ADLgrs¹³ |

Bl 128 r Lk 2,15—22

Vier Fettdrüsenlöcher Sp a 7—12 und b 5—7 nebst zwei anderen kleineren. — Sp b 28 ω oben Hd b aber Omegastrich in o Hd a. — Sp b 3 ἀρχή und τῷ καιρῷ ἐκείνῳ für ein Lesestück, Z. 12 das Ende eines früher angefangenen Lesestücks, und Z. 24 Ende ὅπαγε eine Unterbrechung des neuen Lesestücks. — Lk 2,16 ἦλθον m. ⁸AB³Dgrs¹² | ἀνεύρον m. AB³ grs¹³ | 17 διεγνώρισαν m. Agrs¹³ | om τούτου m. DL 1. | 19 μαρία m. ⁸*BDR | συνβάλλουσα m. ⁸DPR | αὐτῆς m. ⁸*A BDLgrs¹³ | 20 ὑπέστρεψαν m. allen grs | εἶδον m. BD²grs⁷ | 21 st ἐπλήσθησαν hat ἐπληρώθησαν m. 33. | st τὸ παιδίον hat αὐτόν m. ⁸ABgrs¹⁰ | om καὶ vor ἐκλήθη m. D 13. 69. 124. 346. | συλλημφθῆναι m. ⁸ABDLRXΔΞ | 22 ἐπληρώ[ο]θησαν m. ⁸*ca | aus Versehen ἡμέρα | αὐτῷ[ο]ν m. ⁸ABLgrs¹⁵ |

m. **ABCXgrs**¹² | 3,1 πιλάτου m. **B³CLgrs** ausser **AB^{*}D** | τετραρχούντος m. **eAB(D)L** usw | ἀβιληνῆς m. **eEgrs**¹⁰ | 2 ἐπὶ m. **ABCDgrs**¹⁴ | ἀρχιερέως **ABCDgrs**¹⁴ | καϊάφα m. **ABLgrs**¹³ | πρὸς ἰωάννην m. Δ 28. | τὸν τοῦ ζαχαρίου m. G 1. 69. 565. | 3 πᾶσαν τὴν m. **CDgrs**¹³ |

Bl 130 v Lk 3,3—9

Sp b 20 o sec Omegastrich Hd a. — Z. 25 v oben Hd a. — Lk 3,4 προφήτου λέγοντος m. **ACXgrs**¹¹ | ποιῆτε | 5 φάραγξ m. **BCDgrs**¹⁰ | εὐθεΐαν m. **ACLgrs**¹³ | 6 ὄψονται | 7 γενήματα m. X | 8 καρποὺς ἀγίου m. **ACLgrs**¹⁴ | ὅτι πατέρα m. L 33. |

Bl 131 r Lk 3,9—16

Lk 3,10 ποιήσωμεν m. **ABCDgrs**¹¹ | 11 st ἔλεγεν hat λέγει m. **AC²Dgrs**¹² | ποιῶτω aber gerügt | 12 εἶπον m. **ABC³Lgrs**¹³ | ποιήσωμεν m. **ABCDgrs**¹³ | 13 μηδέν m. AΔ | 14 ποιήσωμεν m. **BC^{*}und***Dgrs**¹² | καὶ ἡμεῖς v. τί ποιήσωμεν m. **AC³Xgrs**¹² | st πρὸς αὐτοὺς hat αὐτοῖς m. **BC^{*}DLΞ** 1. 33. | st μηδένα sec hat μηδέ m. **eABC³DLΞgrs** ausser **e^{*}H** | 16 ἀπεκρ[ε]ίνατο ὁ ἰωάννης πᾶσι λέγων m. Ξ, ähnlich **ACgrs**¹⁴ | ὑμᾶς ὕδατι βαπτίζω m. Euseb |

Bl 131 v Lk 3,16—22

Sp a 22 o oben Hd b. — Sp b 4 ω oben sehr undeutlich Hd a und in dem o ein Omegastrich Hd a. — Lk 3,17 καὶ διακαθαριεῖ m. **eACDLgrs**¹⁴ | συνάξει m. **eACDLgrs**¹³ | τὸν μὲν σῆτον m. DEΓΛ | ἄμβέστω | 19 τετράρχης m. **e** usw | om φιλίππου m. **BDLgrs**¹² | 20 καὶ κατέκλει[η]σεν m. grs ausser **e^{*}BDE** | τῇ φυλακῇ m. **ACEgrs**⁹ | 21 aus Versehen βαπτισθῇ st βαπτισθῆναι | 22 ὥσει m. **AXIgrs**¹¹ | γενέσθαι λέγουσαν m. **AXgrs**¹⁰ |

Bl 132 r Lk 3,22—32

Sp a 11 α oben Hd a. — Lk 3,22 εὐδόκησα m. **BKMUΛΠ** 1. 11. 33. 69. 127. 346. | 23 ὁ ἰησοῦς m. **ALgrs**¹⁰ | ὥσει ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος m. **ADΓgrs**¹¹ | ἀρχόμενος εἶναι | ὢν ὡς ἐνομιζέτο υἱός m. **AXIgrs**¹¹ | ἰωσήφ ohne τοῦ m. **ABDLgrs**¹¹ | v. τοῦ ἡλεί add τοῦ ἱακώβ | ἡλεί m. **ABEGHMSΓΛ** | 24 ματθᾶτ m. **ABEgrs**⁶ | λευεῖ m. **BGΓΛ** 1. 69. | μελχεῖ m. **ABgrs**⁹ | ἰανναί m. **BΛΔ** 33. 69. | 25 ματθίου m. HV 33. | ἐσλεί m. **ABgrs**⁸ | 26 ματᾶτ m. 69. 346. | ματταθίου m. **ABXΓΔΛΠ** | σεμεῖν m. **BΛ** | ἰωσήχ m. **BΛΓ** 1. 33. 69. 131. 209. 346. | ἰουδά m. **ΑΔΛΠgrs**⁸ | 27 ἰωαννά m. **KMP** | νηρεῖ m. **ABgrs**⁹ | 28 μελχεῖ m. **ABgrs**⁹ | ἀδδεῖ m. **ABgrs**⁷ | ἐλμοδάμ (-μω-Agrs¹²) | 29 ἰησοῦ m. **BΛ** 13. 33. 69. 346. | ἰωρεῖ m. **ABLgrs**¹¹ | ματᾶτ m. **B³Ggrs**⁷ | λευεῖ m. **ABGHLΓΛ** | 3 ἰωανάν m. **AGgrs**⁷ | 31 μελεᾶ | μαᾶνάν m. **Egrs**¹⁰ | ναθάν m. **eALXΓΔΛΠ** | δαυεῖδ

m. **AB***DHLΔ | ὠβήδ m. Dgr recentEgrs⁷ | βοός m. Egrs¹⁰ | σαλμών m. **AD**Lgrs ausser **B** |

Bl 132 v Lk 3,32—4,4

Sp a eine griechische Inschrift in zwei Zeilen läuft zwischen die Artikel und die Namen die Seite hinauf. | Sp a 1 α oben Hd a. — Sp b 27 ο oben Hd b. — Lk 3,32 νασσών Hd a selbst korrigierte ναασσών | 33 ἀμειναδάβ m. D | nach ἀμειναδάβ add τοῦ ἀράμ m. 1. | τοῦ ἀδμί | τοῦ ἀρνί m. LX | ἐσρώμ m. **AD**grs¹⁴ | 34 ισαάκ m. **ACD**²Lgrs ausser **D*** | 35 σερούχ m. **ABL**grs¹⁴ | φαλέκ Akzent m. EGMSUTΔ | έβερ Akzent m. EHKMGΛΠ | σαλά Akzent m. GKMSΔΠ | 36 καινάν m. AXgrs¹² | 37 μαθουσάλα Akzent m. MSΓ | ιαρέδ m. AKΠ | μαλελειήλ m. **BD**Lgrs¹² | καινάμ m. **L** | 4,1 πνεύματος αγίου πλήρης m. AGgrs⁹ | εις την έρημον m. AEgrs¹³ | 2 τεσσεράκοντα m. AB*LD | συντελεσθεισών αυτών ohne ύστερον m. **BDL** | 3 και ειπεν αυτώ m. **ΓΔΛΠ**0116. | 4 ο ιησους m. M 1. 124. | προς αυτούς nach ιησους m. Agrs¹² | add λέγων m. Agrs¹³ |

Bl 133 r Lk 4,4—14

Sp a 8 τας oben Hd a. — Lk 4,4 ο άνθρωπος m. **ABD**grs⁷ | add άλλ' επί παντι ρήματι θεου m. ADgrs¹³ | 5 και αναγαγών ο διάβολος m. Agrs¹² | add εις ορος ύψηλόν m. Agrs¹³ | 7 ενώπιόν μου m. **AG**grs⁶ | σου πάσα m. **ABDL**grs¹⁵ | 8 αποκριθεις αυτώ ειπεν ο ιησους m. Bgrs⁹ | ύπαγε οπίσω μου σατανά m. Agrs¹⁴ | γέγραπται ohne γάρ m. **ABDL**grs¹¹ | προσκυνήσεις κύριον τόν θεόν σου m. Agrs¹¹ | 9 και ηγαγον m. ADgrs¹³ | έστησεν αυτόν m. ADgrs¹³ | τόν πετερόγιον aus Versehen | αυτώ m. **ABD** usw | υιός ohne ο m. **ABDL**grs¹⁴ | 11 οτι m. **ABKLM**Ξ0116. 1. | 12 ειπεν αυτώ ο ιησους m. **ABL**grs¹⁴ |

Bl 133 v Lk 4,14—20

Sp a 18 β oben Hd a. — Z. 19 ο hat Omegastrich Hd a. — Z. 20 ν oben Hd b. — Sp b 12 μ oben Hd b. — Sp a 12 αρχή und τω καιρω εκείνω und Zusatz ο ιησους für Lesestück. — Lk 4,14 ο ν. ιησους m. **ABDLMUT**Ξ | 16 εις pr ohne την m. **BDL**ΔΞ | ναζαράτ m. A | st ου hat οπου m. D 13. 69. 124. 346. | ανατεδράμμενος m. **FL**Ξ 1. 13. 33. 69. 124. 131. 157. 346. | και ανέστη αναγνώναι steht in Vers 17 nach ήσαυο m. 1. 22. 131. / 258. | 17 βιβλίον του προφήτου ήσαυο m. **BL**Ξ 33. 69. 346. | αναπτύξας m. **D**grs¹⁴ | τόν τόπον m. **ABD**grs¹⁴ | st ου hat οπου | 18 εινεκεν m. **ABDL**grs¹⁵ | ευαγγελισασθαι m. **ABDL**grs¹⁵ | ιάσασθαι τους συντετριμμένους την καρδίαν m. Agrs¹⁴ | 20 εκάθησεν m. EK |

Bl 134 r Lk 4,20—26

Sp a 11 o oben Hd a. — Sp b 15 v oben Hd a. — Sp b oben Aufs für Kap 11 [mitten in Kap 7 der üblichen griechischen Kapitel] περι ήλιου καί τής χήρας. — Sp b 27 o pr Omegastrich Hd a. — Lk 4,20 εν τή συναγωγῇ οί όφθαλμοί ήσαν m. DEgrs⁹ | 22 ουχ m. AXgrs¹² | ουτός εστιν ό υιός ιωσήφ m. AXgrs¹³ | 23 εν τῇ m. Egrs¹⁰ | καπερναούμ m. ALgrs¹³ | 24 om ήμιν | αυτού m. ABLgrs ausser ND | 25 add ότι vor πολλάι m. NLXΛ 1. 13. 33. 69. 262. 346. | ήλείου: -λείου m. AB* | επί ἔτη m. NACLgrs¹⁴ | λείμος | 26 ήλείας | σάρεφθα m. B³K LMS 1. 33. 69. | σιδω[ο]νίας m. NABCDLV²ΧΓ 1. 13. 69. 131. 157. |

Bl 134 v Lk 4,26—35

Sp a 18 o oben Hd a. — Sp b 7 σ oben Hd a. — Z. 13 o pr Omegastrich Hd b. — Lk 4,27 εν τῷ ισραήλ nach ήσαν m. NBCDLX 1. 13. 33. 69. 71. 118. 130. 472. | έλεισαίου: -εισαίου m. B | έκαθαρίσθη m. NBDgrs¹³ | νεμάν m. X | 29 όφρύος ohne τής m. NABCLgrs¹⁴ | αυτών όκοδόμητο m. ACgrs¹⁴ | st εις το hat ώστε m. NBDL 1. 13. 22. 33. 61rd. 69. 118. 131. 237^{school} | κατακρημνίσαι m. NABDgrs⁸ | 31 καπερναούμ wie Vers 23 aber noch mit C | om εν | 34 v. εα add λέγων m. ACDgrs¹⁴ | εα m. NABCLQgrs¹⁴ | st σοί hat σύ m. AFHX | ναζαριναί [=ναζαρηνέ] | 35 st απ hat ες m. ACQgrs¹³ |

Bl 135 r Lk 4,25—41

Sp a 20—25 Naht. — Lk 4,35 εις το μέσον m. NABCLM QXΕ | 38 st από hat εκ m. AXgrs¹³ | om ή πενθερά δε του σίμωνος aus Homoioteleuton gerade wie X* und Λ*; vielleicht sprang man über zwei Zeilen von je zehn Buchstaben weg; zwanzig Buchstaben sind viel für eine einzige Zeile | 39 παραχρημα δε m. NABQRgrs¹⁵ | 40 απαντες m. BC 1. 131. | επιθείς m. ALRgrs¹⁴ | εδεράπευσεν m. NACLQRgrs¹⁵ | 41 εξήρχοντο m. NCX 1. 33. | κράζοντα m. NBCgrs¹⁰ | ό χριστός ό υιός του θεου m. AQgrs¹² | st εια hat εα |

Bl 135 v Lk 4,42—5,4

Sp b 4 v oben Hd b. — Sp b oben Aufs für Kap 16 [= 11 in den üblichen griechischen Kapiteln] περι τής άγρας τών ιχθύων. — Lk 4,42 επεζήτουν m. NABCDgrs¹³ | 43 με δεϊ m. NACLQRgrs¹⁴ | εις τουτο m. ACDQRgrs¹⁴ | απέσταλμαι m. AQgrs¹³ | 44 εν ταϊς συναγωγαί[ε]ς m. ACLRgrs¹⁴ | τής γαλιλαίας m. ADgrs¹⁴ | 5,1 st και ακουειν hat του ακουειν m. CDQRgrs¹³ | γενησαρέθ Hd a, -vv- Hd b m. EHKM 69. | 2 ειδε m. NBEgrs⁷ | πλοια m. NBC³Dgrs¹³ | αλιεις m. N^cBDRgrs ausser N*ACLO | απ αυτων nach αποβάντες m. AC³Qgrs¹⁴ | απέπλυναν m. AC³Rgrs¹³ | 3 ενβάς m. D | του σίμωνος m. ACQRgrs¹⁴ | st καθίσας δε hat και καθίσας m. ACDRgrs¹⁴ | έδίδασκεν εκ του πλοίου m. ACLQRgrs¹⁴ |

Bl 136 r Lk 5,4—10

Sp a 16 o oben Hd a. — Lk 5,5 ὁ σίμων m. ACRgrs¹¹ | εἶπεν αὐτῷ m. ACDLgrs¹³ | ὅλης τῆς m. CDgrs¹³ | τὰ δίκτυα m. **ABDL** 1. 209. | 6 πλήθος ἰχθύων πολὺ m. **ABCLgrs**¹³ | διεργήγνυτο m. A 71. | τὰ δίκτυα m. **BDL** 1. | 7 τοῖς μετόχοις τοῖς m. ACgrs¹³ | συναβέσθαι | ἦλθον m. ABCgrs¹³ | 8 aus Versehen προσεπεν st προσέπεσεν | τοῦ ἰησοῦ m. ACFLMXA | 9 st ἦ hat ἦν | om δέ |

Bl 136 v Lk 5,10—15

Sp b 13 γ oben Hd a. — Z. 24 ι oben Hd a und das σ radirt; jemand hat den linken Teil des σ verklebst um ein ι dort zu machen. — Z. 27 ου unten von Hd a wiederholt, weil beim schlechten Pergament verklebst. — Lk 5,11 ἅπαντα m. ACgrs¹² | 12 st ἰδὼν δέ hat καὶ ἰδὼν m. ACDLgrs¹³ | aus Versehen μεε | 13 st εἰπὼν hat λέγων m. **BCDLX** 13. 33. 69. 124. 254. 346. | 14 μωϋσῆς m. **BCDKLSXΠ** | 15 ὑπ' αὐτοῦ m. (A)C²grs¹² |

Bl 137 r Lk 5,15—21

Sp b 21 σ in γραμματεῖς aus Versehen weggelassen. — Lk 5,17 οἱ φαρισαῖοι m. BS | ἐληλυθότες m. **A²BCLgrs**¹³ | st αὐτόν hat αὐτούς m. ACDgrs¹¹ | 18 θεῖναι αὐτόν m. BLE | 19 ποίας ohne διὰ m. **ABCDgrs**¹³ | 20 om ὁ ἰησοῦς nach καὶ ἰδὼν m. **ABLgrs**¹² | εἶπεν ohne αὐτῷ m. **BLE** 33. 130. | σοι αἱ ἁμαρτίαι σου m. ABCgrs¹³ | 21 ἀφιέναι ἁμαρτίας m. **ACgrs**¹¹ (aus Versehen αμαρ.) |

Bl 137 v Lk 5,21—27

Sp b 14 o sec Omegastrich Hd a. — Sp a b oben in Aufs: ou ist u auf o, λ unten ist Hd a. Dies ist richtigerweise Kap 14 mit der Aufs περι λευῖ τοῦ τελώνου. — Lk 5,22 ἀποκριθεῖς m. **ABLgrs**¹² | ἡμῶν st ὑμῶν hat aber ἦ mit den Punkten die dem u zugehören | 23 ἀφίενται | σου αἱ ἁμαρτίαι m. **SDgr** / 48. | ἔγειρε m. **ABCDgrs**¹⁰ | 24 εἰδεῖτε | hat ἐξουσίαν ἔχει nach ὅτι m. **ACDgrs**⁹ | ἀφιέναι m. **ABCD²L²grs** ausser D*L* | παραλυτικῷ m. **CDLMXE** | st σοί hat σύ | ἔγειρε m. **ABCDgrs**¹⁰ | 25 ἐφ' ὃ m. **ABCgrs**¹¹ | 26 καὶ ἐκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν m. **(A)BCgrs**¹¹ | εἶδομεν m. **B^{*}Dgrs**⁸ |

Bl 138 r Lk 5,27—33

Sp a 4 o sec Omegastrich Hd a. — Z. 8 o Omegastrich Hd a. — Z. 18 οἱ oben Hd b. — Z. 22 μ oben Hd b. — Sp b Z. 11 o pr Omegastrich Hd a. — Lk 5,27 λευεῖν m. **ABCLMRΓE** | 28 καταλείπων m. **AELΓΔΛΠ^{*}** 33. | ἅπαντα m. Agrs¹⁰ | ἠκολούθησεν m. **ACRgrs**¹¹ | 29 λευεῖς m. **ABCLRXE** und ohne ὁ m. **ABCDgrs**¹⁴ | τελωνῶν πολὺς m. Agrs¹¹ | 30 ἐγόν-γυζον | οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ φαρι[ε]ισαῖοι m. **AEgrs**¹¹ | τῶν vor τελωνῶν **ABCDgrs**¹² | καὶ ἁμαρτωλῶν m. **ABC²L**

Rgrs¹³ | 31 ἀλλ' οἱ m. **ACDLR** usw | 33 εἶπον m. **AB³Egrs¹²** |
 διατί οἱ μαθηταί m. **Σ*** und **cCDRgrs¹³** |

Bl 138 v Lk 5,34—39

Pergament schlecht. Tinte gelaufen. Daher Sp a nach 15 gespreizte Zeilen und Sp b 28. 29 eine spitzere Feder. —
 Lk 5,34 om ἰησοῦς m. **AFgrs¹¹** | μὴ δύνασθε[αι] τοὺς υἱοὺς m.
Σ^eABCLRgrs ausser **Σ*D** | ποιῆσαι m. **Σ^eABCLRgrs** ausser **Σ*D** |
 νηστεύειν m. **Σ*ACDLRgrs** ausser **Σ^eBX^e** | 35 om καὶ vor ὅταν
 m. **ΣCFLM^{txt}** 1. 13. 69. 124. 157. 346. | hat καὶ v. τότε m. **ΣFMD**
 1. 13. 28. 69. 124. 346. | 36 ἐπιβλημα ἀποσχίσας ἱματίου καινοῦ |
 σχίζει und συμφωνεῖ m. **EFgrs¹⁰** | τὸ[ω] ἐπιβλημα τὸ ἀπὸ m.
ΣBCLXA 1. 33. 69. | 37 ὁ οἶνος ὁ νέος m. **BCDLMRUXA** |
 38 ἀλλά m. **ΣADgrs¹¹** | βλητέον m. **Σ^aABCRgrs¹³** | καὶ ἀμφο-
 τεροὶ συντηροῦνται m. **ACDRgrs¹³** | 39 εὐθὺς θέλει m. **AC²**
Rgrs¹³ | χρη[ι]στότερος m. **ACRXgrs¹²** |

Bl 139 r Lk 6,1—8

Sp a 2 o Omegastrich Hd a. — Sp b 26 st ε schrieb Hd a
 zuerst i wohl aus Itazismus, machte aber dann ein ε daraus. —
 Sp b in Aufs oben ist ου ein υ auf ο. — Lk 6,1 δευτερο-
 πρῶτα m. **ACDEgrs¹²** | om τῶν m. **Σ*ABLDΛ*Π** 1. | hat τοὺς
 στάχυνας v. καὶ ἥσδιον m. **ΣAC³(D)Xgrs¹¹** | 2 εἶπον αὐτοῖς m.
AC³Rgrs¹¹ | ποιεῖν m. **ΣACLgrs¹²** | ἐν τοῖς σάββασιν m. **AC**
Xgrs¹¹ | ὁπότε m. **AEgrs¹⁰** | om ὄντες m. **ΣBDLX** 1. 22. 33.
 69. 131. 157. 435. | 4 st ὥς hat πῶς m. **Σ^eLRX** 1. 13. 33. 69. 124. |
 st ἔλαβον καὶ hat λαβὼν m. **BC*LX** 33. | καὶ ἔδωκεν καὶ m.
ΣADgrs¹³ | 5 ὅτι m. **Σ^eADgrs¹⁴** | ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου vor καὶ
 τοῦ σαββάτου m. **ADLRgrs¹²** | 6 add καὶ nach δέ m. **ARgrs¹¹** |
 ἐκεῖ ἄνθρωπος m. **AXgrs¹¹** | 7 παρετηροῦντο m. **ABDLMRX**
ΔΠ 1. 33. 69. | om αὐτόν m. **AEgrs¹¹** | θεραπεύσει m. **BXgrs¹⁰** |
 st κατηγορίαν hat κατηγορεῖν m. **Σ*BSX** 1. 22. 28. 124. 131. |

Bl 139 v Lk 6,8—14

Sp a 15 ai oben Hd b. — Sp b 3 λ oben Hd b. — Z. 10
 αὐτο aus Versehen st αὐτός. — Z. 26 o sec Omegastrich Hd a.
 — Sp a oben Aufs für Kap 22 περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων
 διαταγῆς, wo das übliche Kap 16 statt διαταγῆς das Wort
 ἐκλογῆς setzt. — Lk 6,8 st καὶ εἶπεν hat εἶπεν δέ m. **ΣBLX**
 1. 13. 33. 69. 91. 157. 209. | τῷ ἀνθρώπῳ m. **AXgrs¹¹** | ἔγειρε
 m. **ΣABgrs¹¹** | st ὁ δέ hat καὶ m. **ΣBDLX** 1. 33. 472. | 9 εἶπεν
 οὖν m. **Agrs¹¹** | ἐπερωτήσω m. **ADgrs¹¹** | ὑμᾶς τί m. **AEK**
MSGAP | τοῖς σάββασιν m. **Agrs¹¹** | ἀποκτείναι m. **Agrs¹⁰** |
 10 nach αὐτοὺς add ἐν ὁργῇ m. **DXA** 1. 11. 22. 262. | st τῷ
 ἀνθρώπῳ hat αὐτῷ m. **ABgrs¹⁰** | ἐποίησεν ohne οὕτω m. **AB**
grs⁹ | ἀποκατεστάθη m. **BU** | om ὑγιής m. **ΣABDKLQUXΔΠ** |
 ὥς ἡ ἄλλη m. **Agrs¹²** | 11 τὸ τί ἂν | ποιήσαιεν m. **BLA** 1. 13.
 33. 69. 121. 131. 239. 299. | st ἐξελεῖν αὐτόν hat ἐξῆλθεν
 αὐτό[ς] (ἐξῆλθεν haben **Egrs¹⁰**) |

Bl 140 r Lk 6,14—20

Sp a 1 α oben Hd a. — Lk 6,14 om καί v. ιάκωβος m. Agrs⁹ | om καί v. φίλιππον m. Agrs¹² | 15 om καί v. ματθαῖον m. Agrs¹¹ | ματθαῖον m. AB³Qgrs ausser **SB***D | om καί v. ιάκωβον m. ABD²Qgrs¹¹ | τὸν τοῦ ἀλφαίου m. ADQgrs¹¹ | om καί v. ιούδαν ιακώβου m. AXgrs⁹ | ισκαριώτην m. **S**^eAQgrs¹¹ | ὃς καί m. ADQgrs¹¹ | 17 om πολὺς m. ADQgrs¹¹ | 18 ὀχλούμενοι m. DQgrs¹⁰ | ἀπό m. **S**ABDgrs¹⁰ καὶ ἐδεραπεύοντο m. Egrs¹⁰ | 19 ἐζήτει m. ADQgrs¹¹ | 20 om οἱ vor πτωχοὶ vielleicht aus Versehen wegen des οἱ in μακάριοι | πτωχοὶ τῷ[ο] πνεύματι m. **S**^{ea}QX 1. 13. 33. 69. / 1259. | ἡμετέρα aus Itazismus |

Bl 140 v Lk 6,20—27

Sp a 4 σ oben Hd a. — Lk 6,22 st ἐστε hat ἔσεσθε[αι] | 23 χάριτε m. **S**ABDgrs¹⁷ | κατὰ ταῦτα m. **S**Agrs¹⁴ | aus Versehen hat ἐποίν st ἐποιοῦν | 25 ἐνπεπλησμένοι m. DEΠΔ | νῦν m. **S**BLQRXD*ΛΞ 1. 13. 22. 33. 69. | οὐαὶ sec ohne ὑμῖν m. **S**BKLSXΞ 1. 13. 69. 157. 209. | 26 οὐαὶ ohne ὑμῖν m. **S**ABgrs¹⁶ | καλῶς ὑμᾶς εἰπωσιν m. Dgrs¹⁵ | κατὰ ταῦτα m. **S***Agrs¹¹ | 27 ἀλλά m. **S**ABDgrs¹¹ |

Bl 141 r Lk 6,27—35

Pergament schlecht; Tinte vielfach gelaufen. — Sp a 19 τος oben Hd a. — Sp b 14 α oben Hd a. — Z. 22 o sec Omegastrich Hd a. — Lk 6,28 καταρωμένους ὑμῖν m. EHLSUVΔΛ | om καί v. προσεύχεσθε m. **S**ABDLPRXΔΛΞΠgrs⁷ | st περὶ hat ὑπέρ m. ADgrs¹⁴ | 29 st ἐπὶ hat εἰς m. **S***D | aus Versehen τη ἄλλην | 30 παντὶ δέ m. ADgrs¹² | τῷ αἰτοῦντι m. ADPRΞgrs ausser **SB** | 31 ποιῆτε | 33 om γάρ m. **S**^eADLgrs ausser **S***B | ἀγαθοποιῆτε m. **S**ABgrs⁸ | καὶ γάρ m. ADLPΞgrs ausser **S**BA | 34 δανί- m. **S**AB*DLPRΔ | δανίζηται(-εἰζητε) m. MUVΓΠ | ἀπολαβεῖν m. ADgrs¹² | hat γάρ nach καὶ sec m. ADPRgrs¹² | om οἱ v. ἀμαρτωλοὶ m. **S**ABDgrs¹² | ἀπολαβοῦσιν doch hat Hd a einen Omegastrich in Omikron gesetzt, als ob er -λάβωσιν lesen wollte |

Bl 141 v Lk 6,35—40

Sp a 8 aus Versehen üüü. — Lk 6,35 μηδέν m. ABDLRgrs¹² | ἀπελπίζοντες m. **S**ABLRΞgrs¹² | ὑψίστου m. **S**ABDLgrs¹⁴ | st χρηστός hat ΧC' (χριστός) m. Ξ | 36 γί[ει]νεσθε οὖν m. APXgrs¹¹ | καδῶς καὶ m. ADgrs¹⁴ | 37 καὶ οὐ μή m. **S**BCgrs¹⁴ | om καί v. μὴ καταδικάζετε m. ACDgrs¹⁰ | 38 πεπεισμένον καὶ m. ACgrs¹³ | σεσαλευμένον καὶ m. ACgrs ausser **S**BDLΞ | ὑπερεκχυνόμενον m. B³E*grs⁷ | τῷ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ m. 13. 69. / 34 | ἀντιμετρηθήσεται m. **S**AB^{2vid} und ³CDLRgrs ausser B*P | 39 δέ καὶ m. **S**BCDLRXΞ 13. 33. 69. 124. 157. 209. 346. | ἐνπεσοῦνται (ἐμπεσοῦνται BDLPR^{vid} 1. 13. 69.) |

Bl 142 r Lk 6,40—45

Sp a 27 v dazwischen Hd a, oben Hd b. — Sp b 17 o sec Omegastrich Hd a. — Lk 6,40 om αὐτοῦ nach διδάσκαλον m. **§BDLX** 1. 13. 69. 124. | st ἔσται hat ἔστω m. **§F^w** 64. 91. 239. | 42 ἢ πῶς m. **ACDgrs**¹³ | nach αὐτός add δέ allein | st βλέπων hat βλέπεις allein | ἐκβαλεῖν nach διαβλέψεις m. **§ACDgrs**¹² | 43 om πάλιν m. **ACDgrs**¹² | 44 συνλέγουσιν m. **§** | τρυγῶσιν σταφυλὴν m. **Agrs**¹¹ | 45 τῆς καρδίας αὐτοῦ m. **ALgrs**¹³ | nach πονηρός add ἄνθρωπος m. **§^cACgrs**¹³ | nach πονηροῦ add θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ m. **ACgrs**¹² | add τοῦ v. περισσεύματος m. **CLMUG** |

Bl 142 v Lk 6,45—7,1

Lk 6,45 add τῆς v. καρδίας m. **CLgrs**¹² | λαλεῖ nach καρδίας m. **ABDLgrs**¹³ | 48 πλημμύρας m. **AB³CDgrs**¹² | προσέρρηξεν m. **§^cAB³Cgrs**¹³ | τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν m. **ACDgrs**¹² | 49 οἰκοδομήσαντι m. **§ABDLgrs**¹³ | add τὴν vor οἰκίαν m. **U** | προσέρρηξεν m. **§AB³Cgrs**¹³ | εὐθὺς m. **Agrs**¹³ | συνέπεσεν m. **§BDLR** 1. 13. 33. 69. 124. / 184. | 7,1 st ἐπειδή hat ὅτε δέ allein |

Bl 143 r Lk 7,1—8

Sp a 8 ω oben i, Hd. — Omegastrich im dritten Omikron i, Hd. — Sp b 12 aus Versehen στέγη. — 21 im zweiten Omikron und 22 im Omikron Omegastrich i, Hd. — Lk 7,1 st πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ hat αὐτοῦ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα | καπερναοῦμ m. **AC³grs**¹³ | 2 ἑκατοντάραχου | 3 διασώσει m. **EHMΓA** | 4 st ἡρώτων hat παρεκάλουν m. **BCRgrs**¹² | λέγοντες ohne αὐτῶ m. **§BC²DLgrs**¹⁰ | παρεξῆς allein | 6 ἀπὸ τῆς οἰκίας m. **ABCLgrs**¹⁴ | ἐπεμψεν πρὸς αὐτόν m. **§^aCDLgrs**¹⁴ | ἑκατοντάρχος m. **§ACDgrs** ausser **BL** | λέγων ohne αὐτῶ m. **§^{*}** | εἰμι ἱκανός m. **ACDgrs**¹⁶ | ὑπὸ τὴν στέγη[v] μου m. **ABgrs**¹⁰ | 7 ἀλλ' m. **§Dgrs**⁸ | ἰαθήσεται m. **§ACDRgrs** ausser **BL** |

Bl 143 v Lk 7,8—15

Sp a 20 ἀρχή und τῷ καιρῷ ἐκείνῳ und 21 ὁ ις für Lesestück. — Sp b 4 Omegastrich in i, Omikron i, Hd. — 9 o über ω i, Hd. — Lk 7,9 om αὐτόν m. **DRX** | v. λέγω add ἀμήν m. **DX** 69. 124. 346. | st οὐδέ hat ὅτι ἐν οὐδενί allein | 10 εἰς τὸν οἶκον οἱ πεμφθέντες m. **§BDFKLXΠ** | τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον m. **ACgrs**¹⁵ | 11 ἐν τῷ ἐξῆς m. **§^cABgrs**¹² | ἐπορεύετο m. **ACDgrs**¹⁵ | ναιὲν m. **EGΓA** | συνεπορεύοντο αὐτῶ m. **§BCDLgrs**¹² | nach αὐτοῦ add ἱκανοί m. **ACgrs**¹⁴ | 12 υἱὸς μονογενῆς m. **ACDgrs**¹⁴ | καὶ αὕτη ἦν m. **§BC^{*}LSV** 1. 33. | ἦν σὺν αὐτῇ m. **§BLE** 33. 69. 124. | 13 om ἐπ' αὐτήν allein | 15 ἀνεκάθησεν m. **EMA** 69. |

Bl 144 r Lk 7,16—22: oben rechts st 7,15—22 lies 7,16—22.

Lk 7,16 ἀπαντας m. **ACFLRG** | ἐγγίγερται m. Egrs¹⁴ | 17 περὶ αὐτοῦ nach ἰουδαία m. **ABC**DR | καὶ πάσῃ ohne ἐν m. **A*** und **BFL** 1. 33. / 184. | 18 ἰωάννει m. **A(B*)** | 19 st κύριον hat ἱησοῦν m. **AGrs**¹⁴ | ἄλλον m. ADgrs¹³ | 20 εἶπον m. Agrs¹⁴ | ἄλλον m. ABgrs¹³ | 21 st ἐκείνη hat αὐτῇ m. ADgrs¹⁶ | δὲ τῇ m. ADgrs¹⁵ | ὥρα m. **ABD**grs⁷ | βλέπειν ohne τό m. **ABD**grs¹³ | 22 nach ἀποκριθεὶς add ὁ ἱησοῦς m. ALgrs¹⁵ | ἰωάννη m. B³Dgrs¹⁶ |

Bl 144 v Lk 7,22—28

Sp a 23 ο über ω 1. Hd. — 24 aus Versehen σλευόμενον. — Sp b 9 λ oben Hd a. — 19 ο über ω Hd d. — Lk 7,22 εἶδετε[αι] m. **B**grs¹¹ | ἀκούετε[αι] allein | om ὅτι m. **BLX** 1. | add καὶ v. χωλοὶ m. 69. 159. 346. sy^g arm | om καὶ vor κωφοὶ m. Agrs¹³ | add καὶ v. πτωχοὶ m. **FX** 13. 33. 69. | 23 ὃς ἐάν m. ABgrs¹⁵ | 24 πρὸς τοὺς ὄχλους m. **AB**grs⁸ | ἐξεληλύθατε m. Egrs¹¹ | 25 ἐξεληλύθατε m. Egrs⁹ | ἡμφιασμένον allein | 26 ἐξεληλύθατε m. Agrs¹⁴ | 27 nach οὗτος add γάρ m. U 1. 13. 33. 69. | add ἐγὼ nach ἰδοὺ m. Agrs¹³ | 28 nach λέγω add γάρ m. Agrs¹² | προφήτης m. A(D)grs⁹ |

Bl 145 r Lk 7,28—36

Lk 7,28 nach ἰωάννου add τοῦ βαπτιστοῦ m. A(D)grs¹³ | 31 τίτι οὖν ohne εἶπε δὲ ὁ κύριος m. **ABD**grs¹⁵ | 32 st λέγοντες hat καὶ λέγουσιν m. Agrs¹³ | om ὑμῖν nach ἐθροηνήσαμεν m. **BDLE** 13. 346. / 184* | 33 μήτε...μήτε m. ADgrs¹⁵ | ἐσθίων m. **AL**grs ausser BD | ἄρτον v. ἐσθίων und οἶνον v. πίνων m. Agrs¹⁴ | 34 φίλος vor (st nach) τελωνῶν m. **ABD**grs¹⁴ | 35 om πάντων m. **DF**^wLMX 1. 13. 28. |

Bl 145 v Lk 7,36—42

Lk 7,36 st τὸν οἶκον hat τὴν οἰκίαν m. Agrs¹⁴ | ἀνεκλίθη m. Agrs¹³ | 37 hat ἥτις ἦν nach ἐν τῇ πόλει m. Agrs¹⁴ | hat καὶ vor ἐπιγνοῦσα m. **AB**grs⁸ | ἀνάκειται m. Egrs¹¹ | 38 ὀπίσω nach σταῖσα m. **BDLX** 1. 33. | st αὐτοῦ nach τοὺς πόδας hat τοῦ ἱησοῦ m. AKPI | ἤρξατο τοῖς δάκρυσιν βρέχειν αὐτοῦ τοὺς πόδας allein | ἐξέμασσεν m. **B**grs¹⁴ | προφήτης ohne ὁ m. **ADL**grs¹⁵ | 40 φησὶν nach ὁ δέ m. Pgrs¹⁴ | 41 δύο ohne ὁ δὲ εἶπεν m. **ABL**grs¹⁶ | χρεοφ. m. **ABD**grs¹⁷ | -φιλέται m. **AB*DL**PΔΞ | δανιστῇ m. **AB*D** | 42 hat δέ nach ἐχόντων m. **AGrs**¹⁵ |

Bl 146 r Lk 7,42—49

Sp b 27 die erste Hand schrieb zuerst KI änderte aber das I sofort in E um und fügte das I bei. — Lk 7,42 hat εἰπέ v. πλεῖον m. Agrs¹⁶ | αὐτὸν ἀγαπήσει m. Agrs¹² | 43 ἀποκριθεὶς δὲ (ὁ) σίμων m. **AGrs**¹⁶ | ὁ σίμων m. ADgrs ausser **BL**ΓΞ | 44 ἐπὶ τοὺς πόδας μου mit Agrs¹⁵ | om τῆς κεφαλῆς nach

δριζίν m. ABDgrs⁷ | 45 διέλιπεν, ähnlich BDgrs⁶ διέλιπε | μου τοὺς πόδας m. Σ ABDgrs¹⁷ | 46 τοὺς πόδας μου m. ABgrs¹⁰ | 47 αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί m. Bgrs¹⁵ |

Bl 146 v Lk 7,49—8,5

Perg schlecht, daher Tinte gegen unten vielfach ausge-
laufen, daher weitläufiger geschrieben. — Sp a 24 Omegastrich
in Omikron 1. Hd. — Sp b v oben 1. Hd. — 8 Omegastrich
in Schlussomikron 1. Hd. — 20 aus Versehen st σπόρον hat
πορων. — 28 schlecht geratenes o durch Punkte getilgt und
links davon ersetzt 1. Hd. — Lk 7,49 οὗτός ἐστιν m. Σ ABLgrs¹⁴ | 8,2 st πονηρῶν hat ἀκαθάρτων allein | ἀσθενῶν m. ADPVXΔ | μαρία m. Σ BDgrs¹⁴ | 3 αὐτοῖς (nicht αὐτῶ) m. BDgrs¹¹ | st ἐκ hat ἀπό m. E²grs¹¹ | αὐτοῦ m. Σ BDgrs¹⁰ | κατέ-
φαγον allein |

Bl 147 r Lk 8,6—13

Linien schlecht gezogen und vom Schreiber verlassen. —
Sp b 5 Omegastrich im ersten o 1. Hd. — 17 Omegastrich im
o 1. Hd. — Lk 8,6 ἔπεσεν m. Σ ADgrs¹⁴ | 7 συνφυσῆσαι m. Σ ADL | 8 st ἕτερον hat ἕτερος | εἰς m. Σ Bgrs¹⁷ | v. ἀγαθὴν add
καλὴν καὶ allein | st φυν hat φυεῖς | 9 hat λέγοντες vor τίς m. Agrs¹³ | τίς εἶη ἡ παραβολὴ αὕτη m. ADgrs¹² | 10 nach εἶπεν
add αὐτοῖς m. 1. 69. 118. 282. 346. | st μὴ συνιώσιν hat ἀκούωσι
καὶ μὴ συνιώσιν m. Σ | 12 st ἀκούσ. hat ἀκούοντες m. Agrs¹³ |
13 ἐπὶ τῆς πέτρας m. Σ^c ABLgrs ausser Σ^* DF^wX | πιστεύουσιν
m. Σ ABgrs⁹ |

Bl 147 v Lk 8,13—19

Sp a 5 o oben 1. Hd. — 23 o oben 1. Hd. — Sp b 6 Omega-
strich im zweiten o 1. Hd. — 16 das B ist sehr gross ge-
schrieben und reicht hinunter in die folgende Zeile; wahr-
scheinlich wies die Vorlage hier ein grosses B auf. — Lk 8,14
v. ἀκούσαντες add τὸν λόγον m. 1. 131. 157. 254. 472. | συνπνί-
γονται m. Σ ABDERΔ | 15 ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν. |
16 om δέ m. 346. | ἀλλ' m. Σ ABgrs¹⁴ | ἐπὶ λυχνίαν m. U,
ähnlich ἐπὶ τὴν λυχνίαν Σ DKMXΠ | τίθησιν sec m. Σ B(D)FL
ΛΞ 1. 13. 69. 71. 99. 116. 124. 131. 157. 209. 220. 346. | βλέπω[ο]σιν:
-σιν m. Σ Agrs⁷ | 17 ἐστιν: -ιν m. Σ ABgrs⁸ | ὃ οὐ μὴ γνωσθῇ
m. Σ BLΞ 33. | 18 γὰρ ἄν m. Dgrs⁶ | ὃς ἄν m. Σ ABDKLEΠ |
19 παρεγένοντο m. Σ ALgrs¹⁴ | om αὐτοῦ nach μήτηρ m. AB
Lgrs¹⁵ |

Bl 148 r Lk 8,19—25

Sp a 5 λη oben Hd a. — Sp b 27 wegen eines Loch im
Perg hat die 1. Hd das vergessene ou unten angefügt. — 28 καὶ
ist κ mit der üblichen Floskel für αἰ, doch scheint der Schreiber
das Zeichen nicht genau verstanden zu haben, denn er hat ein
α unten geschrieben, als ob die Floskel bloss ι verträte. —

Lk 8,19 ἡδύναντο m. **ABDgrs**⁷ | 20 st ἀπ. δέ hat καὶ ἀπηγγέλη m. **Agrs**¹³ | αὐτῷ ohne λεγόντων m. **BDLΔΞ** 1. 22. 33. 131. 157. 209. | nach αὐτῷ add ὅτι m. **DLX** 1. 31. 151. 251. 1184. | ἰδεῖν σε θέλοντες m. **ALgrs**¹⁴ | 21 ποιοῦντες ohne αὐτόν m. **ABDLΔΞΠ** | 22 ἐγένετο δέ m. **ABDgrs**⁵ | ἀνέβη m. **FLM** 13. 69. 124. | 23 λέλαψ m. **DFKXΔ** | 24 ἐπιστάτα, ἐπιστάτα m. **ABLgrs**¹² | διεγέρθεις m. **BL** 13. 33. 106. 124. | καὶ ἐπαύσατο m. **EFGH** 1. 13. 28. | γαλήνη μεγάλη m. **KΔΠ** 1. 28. | 25 ποῦ ohne ἐστίν m. **ABLX** 1. | φοβηθέντες δέ m. **ABDgrs**¹⁴ | πρὸς ἀλλήλους nach λέγοντες m. **ABDgrs**¹⁴ | καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ m. **ADLgrs**¹⁶ |

Bl 148 v Lk 8,26—32

Sp a 4,5 τ zweimal aus Versehen. — Lk 8,26 καὶ κατέπλευσεν m. **R** 201. | γεργεσηνῶν m. **LXΞ** 1. 33. 118. 131. 157. 251. | ἀντίπερα m. **ABDgrs**¹⁴ | 27 add αὐτῷ nach ὑπήντησεν m. **ADgrs**¹⁵ | st ἔχων hat ὃς εἶχεν m. **ADLgrs**¹⁶ | ἐκ χρόνων ἱκανῶν m. **caAgrs**¹⁵ | ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο m. **caADgrs**¹⁵ | ἀλλά m. **R** | hat καὶ vor ἀνακράζας m. **Agrs**¹⁴ | v. υἱέ hat ἰησοῦ m. **ABCLgrs**¹⁵ | 29 παρήγγειλεν: -εἰλε **BFMLΞ** 69. | ἐδεσμεῖτο m. **ACDgrs**¹⁴ | διαρρήσων m. **B³Lgrs**¹³ | τοῦ δαίμονος m. **AC³grs**¹⁴ | 30 λέγων m. **ACDLgrs**¹⁶ | σοι ἐστὶν ὄνομα m. **AC³grs**¹⁵ | λεγεών m. **caAB³CD²grs**¹⁶ | ὅτι δαιμόνια πολλά εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν m. **ACLgrs**¹⁶ | 31 καὶ παρεκάλει m. **Agrs**¹⁵ |

Bl 149 r Lk 8,32—38

Sp b 19 Omegastrich im ersten o 1. Hd. — Lk 8,32 βοσκομένη m. **BD^{gr}KΥΠ** | παρεκάλουν m. ***AC³Dgrs**¹⁵ | vor ἵνα add λέγοντες allein | 33 εἰσῆλθον m. **ABCLgrs**⁸ | πᾶσα ἡ ἀγέλη m. **X** 69. | 34 τὸ γεγονός m. **ABCDLgrs**⁶ | ἔφυγον m. **ABCLgrs**¹⁵ | ἀπήγγειλαν ohne ἀπελθόντες m. allen grs | 35 ἦλθον m. **AB³CLgrs**¹⁶ | εὗρον m. **AB³CLgrs**¹⁶ | ἐξεληλύθει m. **ACLgrs** ausser ***B** | 36 οἱ ἰδόντες ohne καὶ m. **BCDLPX** 33. 69. | 37 st ἠρώτησαν hat ἐπαρεκάλεσαν allein | γεργεσηνῶν m. ***und^{cb}C²L³PX** 1. 13. 22. 33. | ἐνβάς | εἰς πλοῖον m. **BCLRX** | 38 ἐδέετο m. ***und^cC³grs**¹³ | ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια m. **ABDLgrs**¹³ |

Bl 149 v Lk 8,38—45

Tinte bisweilen ausgelaufen, besonders Sp a 2 und 4. — Sp a 17 Omegastrich im 2. o 1. Hd. — 22 η oben Hd d. — 23 Omegastrich im 2. o 1. Hd. — Lk 8,38 hat ὁ ἰησοῦς v. λέγων m. **ACgrs**¹⁵ | 39 σοι nach ὅσα m. **BC^{*}DLPRX** 1. 131. 251. 435. | σοι ἐποίησεν ὁ θεός m. **BLPX** 1. 131. 251. 435. | 40 ἐγένετο δέ ἐν τῷ m. ***und^{cb}ACDgrs**¹⁴ | ὑποστρέψαι m. **ACDLgrs**¹⁴ | 41 st ᾧ ὄνομα hat ὀνόματι allein | καὶ αὐτός m. **AC^{vid}Lgrs**⁶ | τοῦ ἰησοῦ m. **caACDLgrs**¹³ | 42 ὡς m. **ABCgrs**¹² | st καὶ

ἐγένετο ἐν τῷ hat ἐν δὲ τῷ m. **ABC³Lgrs¹⁴** | ὑπάγειν m. **ABC³Lgrs¹⁴** | st συνέπνιγον hat συνέθλιβον m. **CLU 13. 28. 33. 69. 157.** | 43 ἰατροῖς m. **ACLgrs¹⁷** | βίον ohne αὐτῆς m. **ALgrs¹⁵** | st ἀπ' hat ὑπ' m. **(C)Lgrs¹⁴** |

Bl 150 r Lk 8,45—53

Sp a 5 v oben für ausgeflossenes v Hd d. — Lk 8,45 καὶ οἱ σὺν αὐτῷ m. **ACDLPRUΞ** | nach ἀποθλίβουσιν add καὶ λέγεις τίς ὁ ἀψάμενός μου m. **ACDgrs** ausser **NBL** | 46 ἐξελη-
θοῦσαν m. **ACDgrs¹⁵** | 47 ἀπήγγειλεν ohne αὐτῷ m. **ABC²DMgrs¹⁵** | 48 ὁ δὲ ohne ἰησοῦς m. **ABDEgrs⁹** | θυγάτηρ m. **BKL** | v. θυγ. hat θάρσει m. **ACgrs¹³** | 49 st παρὰ hat ἀπὸ m. **AD 1.** | λέγων αὐτῷ m. **ACDgrs¹³** | st μηκέτι hat μή m. **ACLgrs¹⁵** | 50 αὐτῷ λέγων m. **ACDgrs¹²** | πίστευε m. **ACDgrs¹³** | 51 ἐλθὼν m. **ABCLgrs¹³** | οὐδένα σὺν αὐτῷ m. **L:** τινα σ. αὐ. haben **BC* DX 33. 69.** | ἰωάννην καὶ ἰάκωβον m. **BCDgrs¹¹** | nach μητέρα add αὐτῆς allein | 52 st ἔκ. δέ hat καὶ ἔκλαιον allein | st οὐκ hat οὐ γάρ m. **BCDFLXD** | nach ἀπέθανεν add τὸ κοράσιον m. **FLMX 1. 13. 22. 33. 64. 69. 76. 106. 121. 131. 209.** |

Bl 150 v Lk 8,53—9,5

Sp a 8 ai oben i. Hd. — Lk 8,54 nach αὐτὸς δέ add ἐκβαλὼν πάντας ἔξω: ähnlich ἐκβ. πάντας ἔξω καὶ **AKRSUPI** | v. ἔγει. add ἡ παῖς allein | ἔγειρε m. **BCDX 1. 33.** | 55 αὐτῇ δοθῆναι m. **ABCLgrs¹³** | 9,1 συνκαλεσάμενος m. **NDR** | nach δώδεκα add ἀποστόλους m. **NC*LXΛΞ 16. 33. 67. 69. 124. 254. 262. 346. 565.** | 2 nach ἰᾶσθαι add τοὺς ἀσθενοῦντας m. **Cgrs¹³** | 3 ῥάβ-
δους m. **AC³grs¹⁰** | ἄνα m. **AC³Dgrs¹¹** | 5 ἄν m. **ABDLgrs⁴** |

Bl 151 r Lk 9,5—11

Sp a 12 Omegastrich in o Hd a. — Sp b 3—5 ein längliches Loch. In dieser Spalte ist die Tinte teilweise ausgeflossen. — i ai oben Hd a. — Lk 9,5 δέχονται m. **ABC*Lgrs⁵** | ἀπὸ m. **ABCLgrs¹⁴** | om καὶ v. τὸν κονιορτόν m. **BC*DLXΞ 1. 33. 124.** | ἀποτινάξατε m. **ACLgrs¹⁴** | ἐπ' αὐτοὺς m. **caABC DLgrs** ausser **N*** und **obX** | 7 τετράρχης m. **ABDLgrs** ausser **caCZ*** | nach γινόμενα add ὑπ' αὐτοῦ m. **AC³grs¹³** | ἐγήγερται m. **Agrs¹³** | 8 ἡλίας m. **ACLgrs** ausser **NBD** | st τις hat εἷς m. **Agrs¹¹** | 9 καὶ εἶπεν m. **Agrs¹²** | ἡρώδης ohne o m. **ACDgrs¹³** | hat ἐγὼ vor ἀκούω m. **AC²Dgrs¹³** | v. ὅσα hat πάντα m. 235. | ὑπεχώρησεν m. **ABCLgrs¹⁴** | st πόλιν hat κώμην m. **D** | βηθσαιδάν m. **Agrs⁹** | nach βηθσαιδάν add εἰς τόπον ἔρημον allein | 11 ἀποδεξάμενος m. **BDLXΞ 1. 11. 13. 22. 33. 69. 472.** |

Bl 151 v Lk 9,11—16

Sp a 2—5 längliches Loch. — Sp b 24 Omegastrich in o i. Hd. — Lk 9,11 ἰᾶτο m. **ABDgrs¹³** | 12 εἶπον m. **ABDgrs** ausser **LΞ** | ἀπελθόντες m. **Egrs¹¹** | καὶ τοὺς ἀγροῦς m. **ACDgrs¹⁴** | 13 ὑμεῖς v. φαγεῖν m. **ACDLgrs¹⁵** | εἶπον m. **Agrs¹⁴** |

πέντε v. ἄρτοι m. **ᵛACDLgrs**⁷ | δύο nach ἰχθύες m. **ᵛABCgrs**¹⁴ | st δέ hat γάρ m. **ᵛ^{ca}ABCDgrs** ausser **ᵛ*** und **^{cb}L** | om ὡσεὶ v. ἀνά m. **Agrs**¹⁶ | ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα allein | 15 ἀνέκλιναν m. **ACgrs**¹³ | ἅπαντας m. **ABCgrs**¹² |

Bl 152 r Lk 9,16—22

Sp b 23 das zweite λα mit Schwamm gelöscht. — 26 ω oben i. Hd. — Lk 9,16 εὐλόγησεν m. **ᵛBCDgrs**¹⁴ | nach εὐλόγ. hat αὐτοὺς m. **ABCLgrs**¹⁴ | παραθεῖναι m. **ᵛBCX** 1. | 18 nach μαθητάς add αὐτοῦ m. **MU** 1. 13. 69. | λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι m. **ᵛ^{ca}ACDgrs**¹³ | 19 εἶπον m. **ACLgrs**¹⁵ | ἡλείαν m. **BD** | ἀποκριθεὶς δὲ [ό: om ό m. **EGHSVΓΔΛ**] πέτρος m. **ADgrs**¹⁴ | 21 λέγειν m. **ᵛABCDKLMΞΠ** |

Bl 152 v Lk 9,22—28

Tinte hier und dort ausgelaufen. — Sp a 6 om θε in θέλει aus Versehen. — 26 Omegastrich in 2. o i. Hd. — Lk 9,22 ἐγερεθῆναι m. **ᵛBLgrs**¹⁴ | 23 st ἐλθεῖν hat ἐρχεσθαι m. **ᵛ*ABC³DKLΞΠ** / 303. | ἀρνησάσθω m. **ᵛAB³DKLΞΠ** | nach αὐτοῦ hat καὶ ἡμέραν m. **ᵛ*** und **^{cb}** oder **^{ca}ABKLMRΞΠ** 1. 13. 33. 69. 72. 124. 131. | ἀκολουθήτω m. **E^{*}KLRΓ** | 24 ἂν m. **ABDEKLMP** | ἀπολέσει m. **ΧΛ** | 26 τοὺς ἐμοὺς λόγους m. **ᵛABCLgrs**⁷ | 27 ἀληθῶς mit εἰσὶν verbunden m. **ADHLSUΔΛ** | st αὐτοῦ hat ὡδε m. **ACDgrs**¹⁶ | ἐσώτων m. **ACDgrs**¹² | γεύσονται m. **GHRΓΛ** | 28 καὶ v. παραλαβὼν m. **ᵛ^{ca}ACDLgrs**¹⁶ | πέτρον ohne τόν m. allen grs | ἰωάνν. κ. ἰάκ. m. **ᵛABC^{*}grs**¹³ |

Bl 153 r Lk 9,29—34

Sp a 7 o oben i. Hd. — Sp b 18 Omegastrich in o i. Hd. — 25 Perg-Oberfläche abgesplittert. — Lk 9,29 nach ἕτερον καὶ add ἡλλουώη m. **sy^{hkl}** [mit*] arm Or | nach αὐτοῦ sec add καὶ ἐγένετο allein, vgl latt | 30 μωϋσῆς m. **ᵛBCDKLRXΔΠ** | ἡλείας m. **ᵛBD** | 31 add τῇ vor δόξῃ m. **A** | ἔλεγον (ohne οἱ oder καὶ vorher oder δέ nachher) m. **ᵛABLgrs**¹³ | ἤμελλεν m. **ᵛAC** | 32 εἶδον m. **Bgrs**¹¹ | 33 πέτρος ohne ό m. **Agrs**⁹ | σκηνάς τρεῖς m. **ᵛABCgrs**¹⁴ | μίαν sec v. μωϋσ- m. allen grs | μωϋσ- m. **BDKLRX** und -σει m. **ᵛABCDLgrs**⁵ | ἡλεία m. **ABD** | 34 ἐπεσκίασεν m. **ᵛBDgrs**¹⁶ | ἐκείνους εἰσελθεῖν m. **ADgrs**¹⁶ |

Bl 153 v Lk 9,34—41

Oben die Tinte teilweise ausgeflossen. — Lk 9,35 st ἐλεγμένους hat ἐκλεκτός m. 1. | 36 ό ἱησοῦς m. **C³KLMXΔ** | ἑορ- m. **Cgrs**⁷ 33. und -ράκασιν m. **ᵛAC^{*}grs**¹² | 37 ἐν τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ m. **ACgrs**¹⁴ | 38 ἀνεβόησεν m. **Agrs**¹⁵ | ἐπιβλεῖναι m. **ABCLgrs**¹¹ | ἐστίν μοι m. **Rgrs**¹³ | 39 ἐξέφνης m. **AKLR 0115**. | nach κράζει hat καὶ ῥήσσει m. **ᵛD** 1. 118. 131. 166. 477. | st μόγις hat μόλις m. **BR** | 40 ἐκβάλωσιν m. **ᵛABCLgrs**¹⁵ |

Bl 154 r Lk 9,41—47

Ein grosses Loch unten links im Perg; auch ist die rechte untere Ecke abgerissen. — Die Tinte fließt an verschiedenen Stellen aus. — Sp a 20 aus Versehen $\omicron$ statt $\omicron\zeta$. — Sp b 26 Omegastrich in 2. o 1. Hd. — 28 $\alpha\upsilon$ zusammengebunden und die Hand d hat deswegen zur Deutlichkeit ein zweites υ unten geschrieben. — Lk 9,41 $\acute{\omega}\delta\epsilon$ nach $\tau\omicron\nu\nu$ $\nu\acute{\iota}\omicron\nu$ σου m. ACgrs¹⁴ | 43 $\acute{\epsilon}\pi\omicron\iota\epsilon\iota$ m. $\S$ ABCDLZ0115. 1. | nach $\acute{\epsilon}\pi\omicron\iota$. hat $\acute{\omicron}$ $\eta\varsigma\omicron\upsilon\varsigma$ m. ACgrs¹⁴ | 45 $\acute{\epsilon}\rho\omega\tau\eta\varsigma\alpha\iota$ m. $\S$ ABLgrs¹³ | 47 $\iota\delta\acute{\omega}\nu$ [ov] m. $\acute{\alpha}$ CD Lgrs¹² |

Bl 154 v Lk 9,47—52

Sp a 8 Omegastrich in 1. o 1. Hd. — 23 o aus Versehen zweimal; die erste Hd merkte, dass o falsch war und fügte ω klein ans Ende von Zeile 22, doch tilgte er das falsche o nicht. — 25 o oben 1. Hd. — 26 er schrieb zuerst I, änderte das sofort in H um, löschte darauf H durch einen Punkt darunter und schrieb Y oben; die Hd a setzte drei Punkte noch dazu und einen Korrekturstrich oben. — Lk 9,47 $\pi\alpha\iota\delta\acute{\iota}\omicron\upsilon$ m. $\S$ ALgrs¹⁵ | 48 $\acute{\omicron}\varsigma$ $\acute{\epsilon}\acute{\alpha}\nu$ an 1. Stelle m. $\S$ ABCgrs¹⁴ | $\acute{\epsilon}\acute{\alpha}\nu$ an 2. Stelle m. ACgrs¹² | st $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ hat $\acute{\epsilon}\sigma\tau\alpha\iota$ m. ADgrs¹³ | 49 $\acute{\omicron}$ $\iota\omega\acute{\alpha}\nu\eta\nu\varsigma$ m. $\S$ AC²Lgrs¹⁴ | $\acute{\epsilon}\iota\delta\omicron$ [ω]μεν m. $\S$ BC²Dgrs⁸ | $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}$ τῷ m. ACDgrs¹² | $\delta\alpha\iota\mu\acute{\omicron}\nu\acute{\iota}\alpha$ ohne τά m. $\S$ ABCDLgrs¹⁴ | $\acute{\epsilon}\kappa\omega\lambda\acute{\upsilon}\sigma\alpha\mu\epsilon\nu$ m. ACDgrs¹⁴ | 50 $\kappa\alpha\iota$ $\acute{\epsilon}\iota\pi\epsilon\nu$ m. Agrs¹³ | $\acute{\omicron}$ $\eta\varsigma\omicron\upsilon\varsigma$ m. $\S^{\epsilon}$ ACDLgrs ausser $\S^*B$ | $\mu\grave{\eta}$ $\kappa\omega\lambda\acute{\upsilon}\tau\epsilon$ ohne $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\nu$ m. $\S$ ABgrs¹² | nach γάρ add $\acute{\alpha}\nu$ allein | $\kappa\alpha\delta'$ $\eta\mu\acute{\omega}\nu$ $\acute{\upsilon}\pi\epsilon\rho$ $\acute{\upsilon}\mu\acute{\omega}\nu$ m. kls | 51 $\sigma\upsilon\nu\pi\lambda\eta\rho\acute{\omicron}\upsilon\sigma\theta\alpha\iota$ mit ΚΔ | $\acute{\alpha}\nu\alpha\lambda\acute{\eta}\mu\psi\epsilon\omega\varsigma$ m. $\S$ ABCDLX Ξ | $\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$ nach $\pi\rho\acute{\omicron}\sigma\omega\pi\omicron\nu$ m. $\S$ ACDgrs¹⁴ | $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\eta}\rho\iota\varsigma\epsilon$ [v] m. $\S$ ADgrs¹² | 52 $\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$ m. $\S$ BCDLgrs¹⁰ |

Bl 155 r Lk 9,52—60

In der Aufschrift oben $\omicron\upsilon$ zweimal in Ligatur. — Sp b 10 aus Versehen nur $\pi\epsilon\nu$ st $\acute{\epsilon}\iota\pi\epsilon\nu$. — Lk 9,52 $\kappa\acute{\omega}\mu\eta\nu$ m. $\S^{\epsilon}$ ABC DLgrs ausser $\S^*ΓΛ$ | $\sigma\alpha\rho\mu\epsilon\rho\acute{\iota}\tau\omega\nu$ m. BDgrs¹⁰ | $\acute{\omega}\sigma\tau\epsilon$ m. ACD Lgrs¹⁵ | 54 nach $\omicron\iota$ $\mu\alpha\theta\eta\tau\alpha\acute{\iota}$ hat $\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$ m. ACDLgrs¹⁵ | $\acute{\epsilon}\iota\pi\omicron\nu$ m. ADgrs¹³ | nach $\kappa\alpha\tau\alpha\beta\eta\gamma\alpha\iota$ add $\acute{\epsilon}\pi'$ $\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon\varsigma$ m. abcelq | st $\acute{\alpha}\pi\omicron$ τῷ hat $\acute{\epsilon}\kappa$ τῷ m. CD 1. 118. 131. | nach $\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon\varsigma$ add $\acute{\omega}\varsigma$ $\kappa\alpha\iota$ $\eta\lambda$ [ϵ]ας $\acute{\epsilon}\pi\omicron\iota\eta\sigma\epsilon\nu$ m. ACDgrs¹³ | 55 nach $\alpha\upsilon\tau\omicron\iota\varsigma$ add $\kappa\alpha\iota$ $\acute{\epsilon}\iota\pi\epsilon\nu$ $\omicron\upsilon\kappa$ $\omicron\acute{\iota}\delta\alpha\tau\epsilon$ $\omicron\acute{\iota}\omicron\upsilon$ $\pi\nu\epsilon\upsilon\mu\acute{\alpha}\tau\acute{\omicron}\varsigma$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\epsilon$ ohne $\acute{\upsilon}\mu\epsilon\acute{\iota}\varsigma$ m. DF^wULA | 56 v. $\kappa\alpha\iota$ $\acute{\epsilon}\pi\omicron\rho\epsilon\upsilon\delta\eta\sigma\alpha\nu$ hat $\acute{\omicron}$ [om γάρ hier mit UΓΛ 1. 11. 13. 22. 69] $\nu\acute{\iota}\delta\omicron\varsigma$ τῷ $\acute{\alpha}\nu\theta\rho\acute{\omega}\pi\omicron\upsilon$ $\omicron\upsilon\kappa$ $\eta\lambda\theta\epsilon$ $\psi\upsilon\chi\acute{\alpha}\varsigma$ $\acute{\alpha}\nu\theta\rho\acute{\omega}\pi\omega\nu$ $\acute{\alpha}\pi\omicron\lambda\acute{\epsilon}\sigma\alpha\iota$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$ $\sigma\acute{\omega}\sigma\alpha\iota$ m. F^wKMUΓΛΠ | 57 st $\acute{\epsilon}\gamma\acute{\epsilon}\nu\epsilon\tau\omicron$ δέ hat $\kappa\alpha\iota$ m. $\S$ BC LX Ξ 33. 69. 121. 124. | nach $\acute{\alpha}\pi\epsilon\rho\chi\eta$ add $\kappa\acute{\upsilon}\rho\iota\epsilon$ m. ACgrs¹³ | 59 hat $\kappa\acute{\upsilon}\rho\iota\epsilon$ v. $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\tau\rho\epsilon\psi\omicron\nu$ m. $\S$ AB³CLgrs¹³ | $\acute{\alpha}\pi\epsilon\lambda\theta\acute{\omicron}\nu\tau\iota$ [-τα wie D] $\pi\rho\acute{\omega}\tau\omicron\nu$ m. CLgrs¹² | 60 nach $\alpha\upsilon\tau\acute{\omega}$ add $\acute{\omicron}$ $\eta\varsigma\omicron\upsilon\varsigma$ m. ACgrs¹³ |

Bl 155 v Lk 9,60—10,4

Am Rand die griechische Beischrift 6, vgl. oben S. 559. —

In der Aufschrift des Kapitels 38 oben steht κ, für καί. — Sp a 3 Omegastrich in o 1. Hd. — 6 v oben 1. Hd. — 26 bei ει schrieb er zuerst ι, änderte es aber selbst in ε um und fügte ι bei. — Sp b 6 das zuerst geschriebene αι war zu tief in das Einband geraten und die Hand d schrieb es wieder oben. — 7 das ου ist eine Ligatur. — Lk 9,62 εἶπεν δὲ ὁ ἰησοῦς πρὸς αὐτόν m. ACgrs¹¹ | ἐπιβάλλων m. ADL 472. | τὴν χεῖρα αὐτοῦ m. SACDLgrs¹⁴ | εἰς τὴν βασιλείαν m. ACDgrs¹³ | 10,1 καὶ ἐτέρους m. SACDgrs¹³ | ἐβδομήκοντα ohne δύο m. SACLgrs¹³ | ἀνὰ δύο δύο[ἀνὰ δύο·B·] m. BKΠ 13. 69. 300. 346. | st πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον hat πᾶσαν πόλιν καὶ κόμον (so) | ἤμελλεν m. SABCGrs¹¹ | εἰσέρχεσθαι m. A 1. 118. 131. 209. | 2 st οὖν hat δέ m. NBCDLΞ 1. 13. 33. 69. | ἐκβ. ἐργάτας m. SACLgrs¹³ | ἐκβάλῃ m. SABCDLgrs¹¹ | 3 hat ἐγὼ nach ἰδοῦ m. CDLgrs¹³ | 1. Hd ἀποστέλω Hd d -λλω | 4 βαλλάντιον m. SABCDgrs¹¹ | st μή tert hat μηδέ m. ACgrs¹² | καὶ μηδένα m. SABCDLgrs ausser ⁸Λ* |

Bl 156 r Lk 10,5—12

Sp a 25 Omegastrich in o Hd d. — Sp b 6 ου in Ligatur. — 9 Omegastrich in o 1. Hd. — Lk 10,5 οἰκίαν εἰσήρχεσθε m. Agrs¹² | 6 καὶ ἐάν ohne μέν m. SABCDLgrs¹⁵ | om ἐκεῖ allein | ἐπαναπαύσεται m. AB³CDgrs ausser ⁸B | 7 ἐσθίοντες m. SACLgrs ausser BD | nach αὐτοῦ add ἐστὶ m. ACgrs¹² | 8 καὶ εἰς ἦν ἄν m. ABCDgrs¹⁰ | εἰσέρχεσθε m. R | δέχονται m. E* L*grs⁷ | 10 εἰσήρχεσθε m. Agrs¹³ | δέχονται m. UTΔ^{vid}Δ | 11 ὑμῖν m. ⁸Dgr²Λ | εἰς τοὺς πόδας ἡμῶν m. ACLgrs⁷ | nach ἡγγικεν hat ἐφ' ὑμᾶς m. ACgrs¹³ | 12 δέ m. NDMSVΞ | σοδόμοι[σ] das σ und ein Teil des ι abgerissen mit der ganzen Ecke des Blatts.

Bl 156 v Lk 10,12—20

Sp a 19 Omegastrich in 1. o Hd d. — Sp 15 aus Versehen bloss τραπην st αστραπην. — 22 aus Versehen kein ρ in σκορπίων. — Lk 10,13 χοραζεῖν[χοραΐζειν] m. SABCLgrs¹² | βησσαιδᾶ -δα m. ABCDLgrs¹² | σειδωνί | ἐγενήθησαν m. NBCDLΞ 13. 33. 69. 346. | καθήμενοι m. ABCgrs⁷ | 15 καπερναούμ | ἡ und ὑψωθεῖσα m. ACgrs¹⁴ | hat τοῦ vor οὐρανοῦ m. AB³LDgrs¹⁵ | ἄδου ohne τοῦ m. ACDgrs¹⁴ | καταβιβασθήσῃ m. SACLgrs¹⁵ | 16 nach ἀποστ. με add καὶ ὁ ἐμοῦ ἀκούων ἀκούει τοῦ ἀποστείλαντός με m. E^{mg}* und mit ἀκ. ἐμ. 13. 124. 346. | 19 δίδωμι m. AC³Dgrs¹² | ἀδικήσει m. SADLgrs⁵ 1. 13. 33. |

Bl 157 r Lk 10,20—25

Sp b 28 ἀνέ[στ] und 29 ἐκ πειράζ[ων] abgerissen. — Lk 10,20 om μᾶλλον m. SABCDgrs¹⁵ | γέγραπται m. Or Bas Const Cyr | 21 om ἐν v. τῷ m. ABCgrs¹² | hat ὁ ἰησοῦς v. τῷ m. LX 33. 346. 477. | nach πνεύματι add τῷ ἀγίῳ m. NBCDKLXEΠ 1.

33. | ἐγένετο εὐδοκία m. **AC³Dgrs¹³** | 22 vor πάντα hat καὶ στραφεῖς πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶπεν m. **ACgrs¹²** | μοι παρεδό[ω]θη m. **ABCDLgrs¹³** | 24 nach ἤκουσαν add Hd a πλὴν ζητῆται (ζητεῖτε) |

Bl 157 v Lk 10,25—33

Sp a 29 [πλ]ησίον abgerissen. — Sp b 21 σκατα in Rasur geschrieben, σ lief aus und Hd a setzte ein σ oben. — Lk 10,25 hat καὶ v. λέγω[ο]ν m. **ACDgrs¹³** | 27 ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου m. **ACgrs¹³** | καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου m. **ACgrs¹²** | σεαυτόν m. **BCDLgrs¹²** | 29 δικαιοῦν m. **AC³grs¹²** | 30 hat δέ nach ὑπολαβὼν m. **AC²DLgrs¹⁴** | ἱερῶν m. **AB³CDgrs¹³** | ἡμιθανῆ ohne τυγχάνοντα m. **BD L²** 1. 33. 131. 209. | συνκυρίαν m. A | 32 λευεΐτης m. BD | γενόμενος und ἐλθὼν m. **ACgrs¹¹** | om αὐτόν nach ἰδὼν m. **BCDLgrs¹²** | σαμαρεῖ[η]της m. **ABgrs¹⁴** | add αὐτόν nach ἰδὼν m. **ACDgrs¹³** |

Bl 158 r Lk 10,33—40

Sp a 2 ω oben Hd a. — 5 ο oben Hd d. — 23 Omegastrich in 2. ο 1. Hd. — Sp b Aufschrift oben wegen Falte schlecht geschrieben; darin κ, für καί. — 7 Hd a add καὶ ξήσει am Rand. — 12 Hd a add κώμην am Rand. — 15 nach ὕ eine spitze Feder, weil die Tinte auslief, vgl. oben S. 611—613. — 28 ἀδ[ε] abgerissen. — Lk 10,34 ἔλεον m. **ACDLML²** | πανδοκ- m. **AC³grs¹³** und -εἶον m. **ABDgrs¹³** | 35 nach αἰρίον add ἐξελεθῶν m. **ACgrs¹³** | πανδοχί | 36 nach τίς hat οὖν m. **ACgrs¹⁴** | πλησίον δοκεῖ σοι m. γεγο[ω]νέναι m. **ABCLgrs¹⁵** | ἐνπεσόν- τος | 37 εἶπεν οὖν m. **AC³grs¹²** | nach ὁμοίως add Hd a καὶ ξήσει | 38 εἰς τὸν οἶκον m. **ADgrs¹⁴** | add αὐτῆς m. **AC²grs¹³** | 39 μαρία m. **AB³C³Dgrs** ausser **BC³C³LP²** | παρακαθί[η]σασα m. **C³Dgrs¹⁴** | παρά m. **AB³C³Dgrs¹⁴** | st κυρίου hat ἰησοῦ m. **AB³C²grs¹⁴** |

Bl 158 v Lk 10,40—11,4

Sp a οἶ oben Hd a. — 11 θορυ gelöscht, und Hd a schrieb an den Rand τυρβάξη. — 28 κἑ meistens abgerissen. — Lk 10,40 δικονῆν | εἰπόν m. **DL²** 1. 33. | 41 st κύριος hat ἰησοῦς m. **AB³CDgrs¹⁴** | ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ m. **C³DKUII** | 1. Hd θορυβάξη m. **BCDL** 1. 33., Hd a τυρβάξη am Rd m. **Agrs¹⁴** | 42 ἐνὸς δέ ἐστιν χρεια m. **AC^{*}** und **³grs¹⁴** | nach μαρία hat δέ st γάρ m. **ACgrs¹²** | ἀπ' αὐτῆς m. **AC²grs¹⁴** | 11,2 προσεύχεσθε m. **ACgrs⁷** 1. 33. 69. 124. | nach πάτερ add ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρα- νοῖς m. **ACDgrs¹⁵** | ἐλθέτω m. **ABDLgrs¹³** | nach σου sec add γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς om m. **AC^{*}** und **eb** **ACDMPΔ** 69. 148. | γῆς m. **ACDgrs¹⁵** | 4 ἀφίεμεν m. **AC^{*}grs⁹**

Bl 159 r Lk 11,4—11

Sp b 28 ἄρτο[v] abgerissen. — Lk 11,4 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ m. $\mathfrak{N}^e$ ACDgrs¹⁴ | 5 μεσο[α m. D*]νυκτίου m. $\mathfrak{N}^*$ und cb ABCD²Lgrs ausser $\mathfrak{N}^*X^*\Lambda$ | εἶπη m. $\mathfrak{N}$ BCLgrs¹¹ | 6 nach φίλος hat μου m. $\mathfrak{N}$ ABLXII | 7 nach ἤδη add γάρ m. F 13. 69. 346. | 8 αὐτοῦ φίλον m. Egrs¹² | ἀναίδειαν m. ABgrs⁷ | ὅσων m. $\mathfrak{N}^*$ ABCKMRP | 9 ἀνοι[υ]γήσεται m. $\mathfrak{N}$ ABCLgrs⁶ | 10 ἀνοι[υ]γήσεται m. $\mathfrak{N}$ CLMRX | 11 τίνα m. ABCgrs¹⁴ | ἐξ ὑμῶν m. $\mathfrak{N}$ ABCDLgrs⁵ |

Bl 159 v Lk 11,11—18

Sp a 24 ο oben i. Hd. — 29 [οἱ]ὄχλοι abgenagt. — Sp b 5 ο oben Hd a ?d?. — Lk 11,11 ἦ καὶ m. ACDgrs¹⁵ | ἐπιδώσει αὐτῷ m. $\mathfrak{N}$ ACgrs¹⁵ | 12 ἦ καὶ ἂν [ἂν m. AΛ, die übrigen ἐάν] m. Agrs¹⁴ | αἰτήσῃ m. $\mathfrak{N}$ ABCDgrs⁷ | μή m. $\mathfrak{N}$ ACDgrs¹⁵ | 13 ὑπάρχοντες m. ABCgrs¹² | δόματα ἀγαθὰ m. $\mathfrak{N}$ ABCDLgrs¹⁵ | nach ὁ πατήρ om ὑμῶν m. $\mathfrak{N}$ ABDLgrs¹⁴ | st πνεῦμα ἁγίων hat δόματα ἀγαθὰ | 14 καὶ αὐτὸ ἦν m. A^{corr}Cgrs¹⁵ | ἐξελεθόντος m. $\mathfrak{N}$ Bgrs¹⁴ | nach ἐθαύμασαν add πάντες vgl D und altlt | 15 εἶπον m. $\mathfrak{N}$ ACDLgrs ausser B | βεελζεβούλ m. ACDgrs¹⁵ | vor ἄρχοντι hat τῷ m. $\mathfrak{N}$ ABCKLMI | τὰ δαιμόνια ohne Zusatz m. $\mathfrak{N}$ BCLgrs¹⁰ | 16 ἐξ οὐρανοῦ ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ m. $\mathfrak{N}$ ABCDL 1. 13. 33. 124. 131. 157. / 184. | 17 αὐτῶν τὰ διανοήματα m. $\mathfrak{N}$ BCD Lgrs¹³ | μερισθεῖ[η]σα m. CFMXΓ | ἐφ' ἐαυτῆς μερισθεῖσα diese Reihenfolge m. BCgrs¹⁵ | ἐπ' οἶκον m. CDFKMXII | 18 διαμερίσθη m. ABDLgrs¹³ | nach βεελζεβούλ hat τῷ ἄρχοντι |

Bl 160 r Lk 11,18—26

Sp a reicht eine Falte von oben nach unten und treibt die Buchstaben am Schluss der Zeilen nach rechts. — Sp a 2 ε oben i. Hd. — 27 ο oben Hd a. — Lk 11,19 hat οἱ vor υἱοῖ m. $\mathfrak{N}$ BCLgrs¹⁴ | ἐκβαλοῦσιν | αὐτοὶ κριταὶ ὑμῶν ἔσονται m. ACKLMUPI | 20 εἰ δέ ohne ἐγώ m. $\mathfrak{N}^*$ Agrs¹⁴ | 21 ὁ ἰσχυρότερος | φυλάσσει m. $\mathfrak{N}$ ABCLgrs¹⁰ | 22 ἰσχυρότερος ohne ὁ m. $\mathfrak{N}$ BDL 248. | νι[ει]κήσει m. EHMXXΓΛΠ | πανοπλιοναν | 23 nach σκορπίζει add με m. $\mathfrak{N}^*$ und cb L 33. | 24 nach εὐρίσκον add τότε m. $\mathfrak{N}^e$ BLXΞ 33. 157. / 48. 184. | 25 ἐλθόν m. $\mathfrak{N}$ ABLgrs⁸ | σεσαρωμένον m. $\mathfrak{N}^*$ ADgrs¹² | 26 ἐπτά ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἐαυτοῦ m. ACgrs¹³ |

Bl 160 v Lk 11,26—31

Falte, vgl 160 r. — Sp a 11 ο oben i. Hd. — 22 μακαριοι. — 23: ακου: ακουοντες. — 27 αὐτόν i. Hd aber mit spitzer Feder geschrieben. — Sp b 1,2 ε aus Versehen 2 Mal. — Lk 11,26 καὶ εἰσελθόντα m. $\mathfrak{N}$ ABCDLgrs⁷ 1. 13. 33. 69. | 27 ἐπάρασα τις γυνή φωνήν m. ACgrs¹³. | 28 μενούγγε m. B³CDgrs¹² | φυλάσσοντες zuerst ohne αὐτόν m. $\mathfrak{N}^3$ AB³CDLΔΞ, dann αὐτόν i. Hd oder Hd a beigefügt m. B^{corr} (dann gelöscht) grs¹² |

29 v. πονηρά add γενεά m. **ABDLXΞ** | ἐπιζητεῖ m. CDgrs¹³ | nach ἰωνᾶ add τοῦ προφήτου m. ACgrs¹³ | 30 ἰωνᾶς m. **ACDLgrs**¹³ | hat τοῖς νινευ. nach σημείον m. ADgrs¹² | νι[η]νευ-εῖταις m. **SB** | nach ταύτη add σημείον m. / 49. |

Bl 161 r Lk 11,31—37

Sp a 25 o oben Hd d. — Sp b 17 schrieb zuerst φωτι korrigierte aber sofort ε und fügte ι an. — 27 die 1. Hd schrieb das ι oben und die Hd d fügte das ι hinein. — Lk 11,31 das erste Mal σολομώνος mit **ABDgrs**⁹, das 2. Mal σολομώντος m. CKLUTΠ | 32 νινευεῖται (-εῖται m. **SB**L) m. **ABCgrs**⁹ | 33 nach οὐδεις hat δέ m. ALgrs¹² | κρυπτήν m. allen grs, Akzent mit SIgrs^{meisten} | ἀλλ' m. allen grs | st φέγγος hat φῶς m. **BCDX** | 34 nach σώματος add σου m. D | om σου nach ὀφθαλμός m. **egrs**¹³ | nach ὅταν add οὖν m. ACgrs¹² | nach σκοτηνον add ἔσται m. KMUXΠ | 36 ἔχον m. **ABCgrs**⁷ | om τι m. CLG | 37 nach λαλήσαι add αὐτὸν ταῦτα m. m. 1. 69. 118. 124. 131. 346. | ἐρωτᾷ m. **ABM** 69. 71. 248. 472. | nach φαρισαῖος add τις m. ACL^{3grs}¹² |

Bl 161 v Lk 11,37—43

Lk 11,40 οὐχ ὁ m. **SB³CDLgrs** ausser AB* | 42 ἀλλά m. **BDDLgrs**⁷ | nach ταῦτα add δέ m. **BCKLMXΠ0108**. | st παρεῖναι hat ἀφείναι m. **S*** 57. / 184. |

Bl 162 r Lk 11,43—50

Sp b 6,7 aus Versehen συνενκεῖται. — 13 Omegastrich im o 1. Hd. — Lk 11,44 nach οὐαὶ ὑμῖν add γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί m. ADgrs¹³ | om οἱ vor περιπατοῦντες m. ADgrs¹² | add οἱ vor ἐπάνω allein | 47 st καὶ οἱ hat οἱ δέ m. **S^aA** BDLgrs ausser **S^aC** | 48 st μάρτυρές ἐστε hat μαρτυρεῖτε m. ACDgrs¹³ | nach οἰκοδομεῖτε add αὐτῶν τὰ μνημεῖα m. ACgrs¹³ | 49 ἀποστέλλω m. D | st ἐκδ. hat διώ[o]ξουσιν m. **BC** LX | 50 ἐκχυνόμενον m. Hgrs⁷ |

Bl 162 v Lk 11,50—12,1

Sp a 28 ω oben 1. Hd. — Sp b 4 μ oben 2. Hd. — 28 Omegastrich in o 1. Hd. — Lk 11,50 vor ἀπό sec καὶ aus Versehen wiederholt auf neue Seite. — 51 nach ἀπό hat τοῦ m. Agrs¹² | nach ἕως add τοῦ m. ACgrs¹² | nach λέγω ὑμῖν add ὅτι m. 69. 124. | 52 v. ἤρατε add ἐκρύψατε allein; D hat ἐκρύψατε st ἤρατε und ἄθῃ hat ἤρατε καὶ ἐκρύψατε | nach αὐτοῖ add δέ allein | 53 st κάκειθεν ἐξελθόντος αὐτοῦ hat λεγόντος δέ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτούς m. ADgrs¹³ | nach πρὸς αὐτούς add ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ m. DX 157. 477. | nach λαοῦ add κατισχύνοντο καὶ allein | nach φαρισαῖοι add καὶ οἱ νομικοί vgl D | ἐνέχειν m. **ABLgrs**¹¹ | 54 ἐνεδρεύοντες ohne αὐτόν m. **SX** 130^{gr} | om καὶ ζητοῦντες m. **SB**L 1. 118. 131. 209.

239. | hat τι θηρεῦσαι allein | nach στόματος αὐτοῦ add ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ m. ACDgrs¹³ | 12,1 om ἐν οἷς |

Bl 163 r Lk 12,1—7

Sp a 6 κρι aus Versehen wiederholt; 1. Hd strich das erste κρι durch. — 27 das υ war sehr klein und die Hd a oder d fügte ein υ oben in Ligatur bei. — Sp b 2 Omegastrich im 2. o 1. Hd. — 20 Omegastrich im 2. o 1. Hd, ω oben Hd a. — 27 λ oben 1. Hd. — Lk 12,1 verbindet πρῶτον mit dem Folgenden | om ἑαυτοῖς m. 253. 435. | 2 δέ m. ABCLgrs¹³ | συνεκ. m. DC³ | συνεκαλυμμένον m. ABC³DLgrs¹³ | 4 ἀποκτενόντων m. Dgrs⁶ | st περισσότερον hat περισσόν m. ADKRΠ | hat περισσ. nach τι m. LX 33. 69. 346. | 5 φοβήθητε (aber -ήτε) nach φοβηθήτε m. ABLgrs¹³ | ἔχοντα ἐξουσίαν m. **ABDKL** RXΠ | ἐνβαλεῖν | 6 πωλοῦνται m. **SB** 13. 69. 346. |

Bl 163 v Lk 12,7—15

Lk 12,7 st ἠριμῆνται hat ἠριμῆναι εἰσιν m. D 40. 124. 259. | nach μή add οὖν m. **AD**grs¹⁵ | nach διαφέρετε add ὑμεῖς m. DFGKMΠ | 8 st ἄν hat ἐάν m. F | ὁμολογήσῃ m. **B³L**grs¹² | 9 st ἐνώπιον hat ἔμπροσθεν m. ADKQΠ | aus Versehen ἀπαρνησθήσετε | 11 ἐπί m. ABLgrs¹⁵ | st μεριμνᾶτε hat μεριμνήσετε m. **BLQRX** 1. 13. 33. 69. | πῶς ἢ τί m. **ABL** grs¹⁶ | 13 nach τις add τῶν | hat αὐτῷ nach ἐκ τοῦ ὄχλου m. **BFLQ** 33. | εἰπέ m. **ABLQR**grs ausser D | 14 st κριτὴν hat δικαστὴν m. Agrs¹⁶ |

Bl 164 r Lk 12,15—21

Lk 12,15 πάσης m. **ABDL**grs⁸ | ἡ ζῶη αὐτοῦ m. **ABL** grs¹⁰ | ὑπαρχόντων αὐτοῦ m. **AL**grs¹³ | 16 nach δέ add καί m. 116. 157. 209. 239. 245. | ἠυφόρησεν m. ADLgrs⁵ | 18 γενήματα m. **S***ADgrs¹³ | hat μου nach γενήματα m. **S*** und ^a und ^e ADgrs¹⁵ | καὶ τὰ ἀγαθὰ μου m. **S^a** und ^eABLgrs¹⁶ | 20 ἄφρων m. **ABDL**grs⁸ | ἀπαιτοῦσιν m. **AD**grs¹³ | 21 ἑαυτῷ m. **S^e** Agrs¹⁶ |

Bl 164 v Lk 12,22—29

Lk 12,22 αὐτοῦ m. **ADL**grs¹⁵ | ὑμῖν λέγω m. Agrs¹⁵ | τῇ ψυχῇ ohne ὑμῶν m. **ABDLQ** | 23 ἡ γὰρ ἡ ψυχὴ | 24 οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερ. m. ABgrs¹⁴ | ταμεῖον m. ABDLgrs⁶ | 25 μεριμνῶν m. **ABL**grs¹⁵ | add ἓνα nach πῆχυν m. **S^aAL**grs¹⁶ | 26 οὐδέ m. **BLQ 070**. 1. 33. 131. 157. 472. | 27 st οὔτε νήθει οὔτε ὑφαίνει hat αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει m. **ABL**grs¹⁶ | vor σολομών hat οὐδέ m. Bgrs¹⁴ | 28 ἐν ἀγρῷ zwischen σήμερον und ὄντα m. Agrs⁶ | βαλλόμενον | ἀμφιέννυσι m. **S**Agrs ausser BDL**070**. | 29 ἢ τί st καὶ τί m. ADgrs¹³ |

Bl 165 r Lk 12,30—37

Sp b 1 οἷς oben 1. Hd. — Lk 12,30 ἐπιζητεῖ m. Agrs¹³ | nach τούτων add ἀπάντων m. X | 31 st αὐτοῦ hat τοῦ θεοῦ m.

AD²grs¹⁴ | nach ταῦτα add πάντα m. **8**ADgrs⁸ | 33 βαλλάντια m. **8**ABDgrs⁹ | 35 αἱ ὁσφύες ὑμῶν m. AKQΠ | 36 ἀναλύση m. **8**ABDLgrs¹⁰ |

Bl 165 v Lk 12,37—44

Lk 12,38 κἂν ἐν τῇ δευτέρᾳ κἂν ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ καὶ εὖρη οὕτως m. **8**BLX(070.) 33. 131. | nach εἰδὶν add οἱ δούλοι ἐκεῖνοι m. Agrs¹⁶ | 39 ἐγρηγόρησεν ἄν καὶ οὐκ [ἄν om m. **8**BKLPSP 1. 13.] ἀφῆκεν m. **8**a und **c**ABLgrs¹⁶ | διο-
ρυχθῆναι m. **8**BL 33. 157. | 40 καὶ ὑμεῖς ohne οὖν m. **8**BLQ 070. 28. 131. 157. 242. / 63. | 41 αὐτῶ m. **8**Agrs¹⁵ | 42 om καὶ und δέ m. boh^{dzsy} und ^{vg} | καὶ ὁ φρόνιμος | hat τοῦ vor δοῦναι [διδόναι] m. **8**ABgrs¹⁵ | δοῦναι m. wenigen kls | hat τό v. σιτομέτριον m. **8**ALgrs¹⁷ | 43 st ὃν hat ὁ | ποιῶντα οὕτως m. ABDgrs¹⁴ |

Bl 166 r Lk 12,44—49

Sp b 28 Omegastrich in o i. Hd. — 44 st αὐτοῦ hat αὐτῶ m. MPΓΛ070. 157. / 63. | καταστήσει: aus Versehen κατασει | 45 ὁ κύριός μου m. **8**aABDLgrs¹³ | ἐσθίη[ύ] | πίνει | 47 τοῦ κυρίου αὐτοῦ m. **8**BDLgrs⁵ | ἡτοιμάσας | st ἡ hat μηδέ m. Agrs ausser **8**BD070. | 49 st εἰς hat ἐπὶ m. **8**ABLgrs⁶ |

Bl 166 v Lk 12,49—58

Sp a 11 v oben i. Hd. — Sp b 2 λ oben Hd a (?). — 19 σ oben i. Hd. — Lk 12,50 st οὐ hat ὅτου m. **8**ABDLgrs⁶ | 51 st ἀλλ' ἢ hat ἀλλά m. D 69. | 52 διαμερισμένοι m. LXL070. | 53 διαμερισθῆσεται m. Agrs¹² | ἐπὶ υἱῶ m. **8**Bgrs¹² | ἐπὶ τὴν θυγατέρα m. L070. 1. 131. 157. 209. | ἐπὶ τὴν μητέρα m. BDL 1. 124. 131. 157. 209. | add αὐτῆς nach νύμφην m. **8**cABDLgrs ausser **8***Δ* | st τὴν πενθεράν hat τῇ πενθερᾷ | add αὐτῆς nach πενθ. m. **8**cAgrs¹⁴ | 54 add τὴν v. νεφέλην m. Dgrs¹² | ἀνα-
τέλουσιν m. GLX, Hd a -λλ- | ἀπὸ st ἐπὶ m. ADgrs ausser **8**BL 64. | v. ὄμβρος hat ὅτι m. **8**ABKLUXΠ | οὕτως m. grs ausser Γ | 55 nach λέγετε hat ὅτι m. **8**ABgrs ausser **8***DL | nach γίνεται add οὕτως m. 69. 124. 157. 209. 254. 346. 477. | 56 τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ m. **8**ABgrs¹⁰ | st οὐ δοκιμάζετε hat οὐκ οἶδατε δοκιμάζειν | 58 st ἐπ' hat ἐπὶ |

Bl 167 r Lk 12,58—13,6

Sp b 21 Omegastrich im i. o i. Hd. — Lk 12,58 st παραδῶ hat παραδώσει m. **8**ABD070. 69. 124. 157. 167. 346. | βάλλῃ m. ALgrs¹¹ | 59 st οὐ καὶ oder καὶ hat ἄν m. 070. | τὸν ἔσχατον λεπτόν m. **8**cALgrs¹¹ | 13,1 γαλειλαίων | πειλάτος m. **8**ABD | 2 nach ἀποκριθεὶς add ὁ ἰησοῦς m. ADgrs¹³ | st τοιαῦτα hat ταῦτα m. **8**BDL 12. 157. | 3 μετανόησθε m. ADMXΓ | st ὡσαύ-
τως hat ὁμοίως m. **8**BDL070. 1. 13. 33. 69. 131. 157. 209. / 185. | 4 δέκα καὶ ὀκτώ m. **8**cAgrs¹⁴ | st οὗτοι hat αὐτοί m. **8**ABKL XΠ070. 33. 69. 157. | om τούς v. ἀνθρώπους m. Xgrs¹⁰ | hat

έν v. ἰλημ m. **ⲚAgrs**¹³ | 5 μετανοήσητε m. **Ⲛ*** und ^{eb} **ADLMUX 070.** | st ὡσαύτως hat ὁμοίως m. **ADgrs**¹³ | 6 πεφυτευμένην nach έν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ m. **Agrs**¹³ | ζητῶν καρπὸν m. allen grs |

Bl 167 v Lk 13,6—12

Sp a 13 ω oben Hd a (r). — Sp b 25 Omegastrich in o i. Hd. — Lk 13,7 nach ἔτη hat ἀφ' οὗ m. **ⲚBDL 070.** 13. 69. 124. 346. | nach ἔκκοψον add οὖν m. **ALX 070.** 13. 33. 69. 124. 229*. 472. | καταργῇ m. **HSXF** | 8 ὁ δὲ ἀμπελουργὸς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ | κόπρια (Akzent so) m. **ⲚABLgrs**¹⁰ | 9 εἰ δὲ μήγε εἰς τὸ μέλλον m. **ADgrs**¹³ | 11 nach γυνή om ἦν m. **ⲚBLX 070.** 33. 157. 239. 259. 569. | δέκα καὶ ὀκτώ m. **ALgrs**¹³ | συνκύπτ. m. **ⲚDLΔ** |

Bl 168 r Lk 13,12—18

Lk 13,12 om ἀπό v. τῆς m. **BLgrs**¹³ | 13 hat ἐπ' v. αὐτῇ | ἀνορθώθη m. **ABDLgrs**⁷ 69. 433. | 14 ὅτι ἔξ m. **ⲚBL** | έν ταύταις m. **Dgrs**¹² | 15 st δέ hat οὖν m. **Agrs**¹⁵ | om αὐτῷ | st κύριος hat ἰησοῦς m. **DgrFUF** 1. 28. 69. 124. 131. 209. 346. | ὑποκριταί m. **ⲚABLgrs**¹³ | v. τῷ add έν m. **A 070.** | ἀπαγών m. **Ⲛ*B*** 1. | 17 γεινομένοις m. **ⲚA(D)** | 18 st οὖν hat δέ m. **AD**¹⁵ |

Bl 168 v Lk 13,18—25

Lk 13,19 st εαυτοῦ hat αὐτοῦ m. **DFKLXII** | nach δένδρον add μέγα m. **Agrs**¹⁴ | 20 hat καὶ vor πάλιν m. **ⲚBGL 070.** | 21 ἐνέκρυσεν m. **ⲚADgrs**¹² | 22 nach κατὰ add τάς m. **XL 070.** 1. 157. 7253. | πορίαν m. **ⲚAELU 070.** | statt εἰς hat έν m. **KΠ** 69. | ἱερουσαλήμ m. **ADgrs**¹⁵ | 24 st πύλης hat θύρας m. **ⲚBDL** 1. 131. | st οὐκ hat οὐ μή | 25 κύριε κύριε m. **ADgrs**¹⁴ | nach ἀνοιζον hat aus Versehen ὑμῖν st ἡμῖν |

Bl 169 r Lk 13,25—31

Lk 13,26 ἄρξησθε m. **ⲚADLgrs**⁸ | πλαταίαις | 27 hat ὑμᾶς nach οἶδα m. **ⲚAgrs**¹³ | hat τῆς v. ἀδικίας m. **ALgrs**¹⁴ | 28 st ὀψεσθε hat ἴδητε[αι] m. **Ⲛ** | ἰσαάκ m. **ⲚABgrs**¹⁴ | 29 om ἀπό v. βορρᾶ m. **ⲚADgrs**¹³ | 30 aus Homoioteleuton om καὶ εἰσὶν πρῶτοι | 31 st αὐτῇ hat ταύτῃ m. **DKMΠ 070.** 63. 116. 157. | st ὥρα hat ἡμέρα m. **B³grs**¹³ | προσῆλθον m. **ⲚAB³grs**¹⁵ |

Bl 169 v Lk 13,32—14,1

Sp a 5 λ oben Hd a. — Sp b 3 ι oben i. Hd. (r) — Lk 13,32 st καὶ vor εἶπεν hat ὁ δέ m. **M** 569. | ἐπιτελῶ m. **Agrs**¹⁴ | τῇ τρίτῃ ohne ἡμέρα m. **ⲚADgrs**¹⁴ | 33 ἐχομένη m. **ABLRXΓΔΠ** | 34 ἀποκτείνουσα m. **ⲚBDLgrs**¹¹ | ὄρνις m. **ABLgrs** ausser **ⲚD** | τὴν εαυτῆς νοσσιάν m. **ⲚBLgrs**¹¹ | 35 nach ὁ οἶκος ὑμῶν add ἔρημος m. **Dgrs**⁷ 33. | nach λέγω add δέ m. **ⲚABDgrs** ausser **Ⲛ*L** | nach ὑμῖν om ὅτι m. **ⲚBDHLR** | ἴδητέ με m. **ⲚABK MRΠ** | nach με add ἀπάρτι m. **Dgr** | nach ἕως add ἄν m. **ⲚAgrs**¹¹ | st ἕως ἡξει ὅτι εἶπτε hat ἕως ἂν εἶπητε m. **ⲚBKL**

MRXΠ 1. 69. 79. | 14,1 εἰσελθεῖν m. DM 13. 28. 69. 157. 346. | add ἐν vor σαββάτῳ |

Bl 170 r Lk 14,1—9

Sp b 17 Omegastrich im 2. o i. Hd. — Lk 14,3 λέγων m. **AB**Lgrs ausser D | om εἰ v. ἔξεστιν m. **ABDL** 59. / 15. | θεραπεῦσαι m. **ABDL** 1. 124. 131. 209. | ἢ οὐ m. **ABDL** 1. 13. 69. 124. 131. 157. 209. 346. | 4 om καὶ ἀπέλυσεν | 5 ἀποκριθεὶς m. **S*** und ^{eb} Agrs¹¹ | hat πρὸς αὐτοὺς vor εἶπεν m. **ABL**grs¹¹ | nach ὄνος add υἱός | st πεσεῖται hat ἐνπέσει | om ἐν v. ἡμέρᾳ m. **ADKLXΔΠ** | τῇ ἡμέρᾳ m. **S**^c**ADL**grs ausser **S***B | 6 nach ἀνταποκριθῆναι add αὐτῷ m. Agrs¹³ | 7 πρωτοκλησίας m. **AL**grs⁷ | 8 κατακληθῆς | πρωτοκλησίαν m. **AE***XΛ | 9 μετὰ m. **ABD**Lgrs⁶ |

Bl 170 v Lk 14,9—15

Lk 14,10 ἀνάπεσε m. **AB***grs⁸ | ἐρεῖ m. **BLX** 53. 63. 253. 259. | πάντων nach ἐνώπιον m. **ABLX** | 11 st καὶ ὁ hat ὁ δέ m. X 69. 118. | 12 ποιεῖς | nach φίλους σου liest μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου·μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου·μηδὲ τοὺς γείτονάς σου τοὺς πλουσίους (σου τοὺς m. 13. 69. 124. 346.) | ἀντακαλέσωσιν σε m. **BDLRX** 1. 69. 346. / 48. | γεννήσεται | ἀνταπόδυσά σοι m. **BDLR** | 13 ποιεῖς m. **HUG** 69. 244. 251. | δοχὴν nach ποι. m. **ADL**grs¹⁴ | hat καὶ v. ἀναπ. | ἀναπείρους m. (**S**)**ABD***L(R) 157. / 184. | 14 st δέ hat γάρ m. **S**^c**ABDL**grs ausser **S*** | 15 st ὅστις hat ὅς m. **AD**grs¹² | ἄρτον m. **ABDL**grs⁸ 1. |

Bl 171 r Lk 14,16—23: Sp a 12 muss über dem 1. o ein o stehen.

Sp a 7 ου in Ligatur 1. Hd. — 12 o oben Hd d. — Sp b 13 λ oben 1. Hd. — 16 κ = καί. — 17 o oben 1. Hd. — 28 ον oben 1. Hd. — Lk 14,16 ἐποίησεν m. **ADL**grs¹⁴ | μέγα m. **AB***Lgrs¹³ | 17 ἔρχεσθε | εἰσιν m. **LR** | ohne πάντα m. **S*** und ^cBLR | 18 ἤρξατο | παραιτεῖσθαι πάντες m. Agrs¹³ | ἀνάγκην ἔχω m. DP | ἐξελθὼν ἰδεῖν m. **BDL** | 19 ὁ v. ἕτερος | 21 ὁ δοῦλος ohne ἐκεῖνος m. **ABDKLPRΠ** | ἀναπείρους m. (**S**)**ABDL**(PR) 157. | τυφλοὺς καὶ χωλοὺς m. **BDL**grs⁶ | 22 st ὥς hat ὃ m. **BDLR** 1. |

Bl 171 v Lk 14,23—30

Lk 14,23 μου ὁ οἶκος m. **ABDgrKLRXΠ** 157. | 24 μου τὸ δεῖπνον | 25 οἱ v. ὄχλοι | om πολλοί m. D | 26 πατέρα αὐτοῦ m. **AD**grs¹³ 1. 13. 69. 124. 131. 262. 300. 346. | ἔτι δὲ καὶ m. **ADgrs**¹³ | τὴν αὐτοῦ ψυχὴν m. **ADL**grs¹⁵ | μου μαθητῆς εἶναι m. **AD**grs⁹ | 27 hat καὶ v. ὅστις m. **S**^c**A(D)**grs¹³ | αὐτοῦ m. **DL**grs¹⁰ | εἶναι μου μαθητῆς m. **BL**grs⁹ | 28 θέλων ohne ὁ m. **ABDL**grs⁷ | ψηφίσει | τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν m. **FVXΠ** | 29 nach ἰσχύοντος add αὐτοῦ m. S | nach θεωροῦντες add αὐτόν | αὐτῷ ἐν[μ]παΐζειν m. **ABKLRUXΠ** | ἐνπαΐζ. m. E |

Bl 172 r Lk 14,30—15,2

Sp b 21—25 ein grosses Loch. — Lk 14,31 ἐτέρῳ βασιλεῖ nach συν[μ]βαλεῖν m. Γgrs¹¹ | συνβαλεῖν m. DL | βουλεύεται m. NB | ἀπαντῆσαι m. Lgrs¹¹ | 32 ἔτι πόρρω αὐτοῦ m. ARgrs¹² | τὰ πρὸς εἰρήνην m. ^eADLgrs¹¹ | 33 τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν m. ABLgrs ausser DKMΠ | εἶναι μοῦ μαθητῆς m. BBLR | 34 nach καλόν hat οὖν m. BBLX 69. 124. 346. | τὸ ἅλας m. ^eABLRgrs ausser ^{*}D | hat καί nach δέ m. ARgrs¹² | st ἀρτυθήσεται hat αὐτοῦ ἀρτύσεται | 15,1 αὐτῷ ἐγγίζοντες πάντες m. ABKMUP | 2 hat τε nach οἱ m. BBDL |

Bl 172 v Lk 15,2—9

Sp a 9 am Schluss τις für das Lesestück. — 23 Omegastrich in o Hd a. — Lk 15,3 om λέγων m. D 13. 28. 69. 243. | 4 ἐν ἐξ αὐτῶν m. ALgrs¹³ | ἐνενήκοντα m. allen grs | ἕως ohne οὐ m. BDLgrs⁹ | 5 αὐτοῦ m. BBDLgrs⁶ | 6 συνκαλεῖ (συνκ. m. ^eD) m. ABLgrs¹² | om τοὺς v. γείτονας m. Meth | συνχάρ. m. ^eDD | 7 χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ m. ADgrs¹³ | ἔχουσιν m. D² | 8 ἕως οὐ m. NB(LX) | 9 συνκ. m. ^eADD | συνκαλεῖ m. BBLgrs⁵ | καὶ γείτο[ω]νας ohne τάς m. BBL |

Bl 173 r Lk 15,9—20

Sp b 2 Omegastrich i. Hd. — Lk 15,9 συνχάρ. m. ^eADD | 10 γίνεται nach χαρὰ m. Agrs¹³ | 12 nach ἐπιβάλλον add μοι m. D | hat καί nicht ὁ δέ v. διεῖλεν m. ^eDgrs¹³ | 13 καὶ οὐ μετ' οὐ (D hat das οὐ v. μετὰ) | ἅπαντα m. ^eALgrs¹⁴ | 14 λιμὸς | ἰσχυρὸς m. Pgrs¹⁷ | ὑστερεῖσθαι ohne τοῦ m. BBDLgrs¹⁰ | 16 γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ m. Agrs¹⁵ | ἀπό m. Agrs¹⁵ | 17 εἶπεν m. ADgrs ausser BBL | περισσεύουσιν m. BDLgrs¹⁵ | ὦδε λιμῷ m. DRU 1. 13. 67. 73. 124. 127. 131. 184. 209. 346. | 19 οὐκέτι ohne καί m. ABBDLgrs¹² | 20 πατέρα αὐτοῦ m. BDLgrs⁹ |

Bl 173 v Lk 15,20—28

Sp b 15 hat aus Versehen ἐπίθανετο. — Lk 15,20 εἶδεν m. BBDgrs¹⁰ | 21 εἶπε δέ αὐτῷ ὁ υἱὸς m. ^eAgrs¹⁶ | καὶ οὐκέτι m. Egrs¹³ | υἱὸς σου ohne Zusatz m. ALgrs¹⁴ | 22 ἐξενέγκατε verbesserte die i. Hd in ἐξενέγκαντε, wobei ohne Zweifel das σ von στολὴν für das Schluss-Sigma von ἐξενέγκαντες gehalten wurde; doch blieb das καὶ vor ἐνδύσατε stehen; A / 50 ἐξενέγκαντες ohne jenes καὶ | om ταχύ nach ἐξενέγκ. m. Agrs¹⁵ | στολὴν ohne τὴν vorher m. D^{*}K*LPQΠ | πόδας ohne αὐτοῦ m. ABLgrs¹³ | 23 st φέρετε hat ἐνέγκαντες m. Agrs¹⁰ | 24 hat οὗτος nach ὅτι m. ABDLgrs ausser BK | ἀνέζησεν m. ^eADLgrs ausser B | om καὶ vor ἦν m. ^eABDLPQRX | hat ἦν nach (nicht vor) ἀπολωλώς m. ^egrs¹⁴ | εὐρέθη m. BBDLgrs⁹ | 25 hat καὶ v. ἤκουσεν | 26 τί ohne ἄν m. ^eADgrs¹¹ | 28 ἤθελεν m. BBDgrs¹² | st ὁ δέ hat ὁ οὖν m. Pgrs¹³ |

Bl 174 r Lk 15,29—16,3

Sp b 13 ω Hd d (?). — 19 aus Versehen περισσους. — Lk 15,29 τῷ πατρί ohne αὐτοῦ m. **SLgrs**¹¹ | 30 μετὰ πορνῶν ohne τῶν m. **SBgrs**¹⁴ | τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν m. **Agrs**¹⁴ | 32 ἀνέζησεν m. **seADgrs**¹³ | ἀπολωλός m. **segrs**⁷ | om ἦν nach ἀπολ. m. **ABDLRX** 1. 13. 33^{vid} 69. | εὐρέθη m. **SBDLgrs**⁹ | 16,1 μαθητὰς αὐτοῦ m. **Agrs**¹⁴ | 2 τῆς οἰκονομίας σου m. **SBgrs**¹¹ | δύνῃ m. **BDP** (69.) | 3 τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ m. **SAgrs**¹⁵ |

Bl 174 v Lk 16,3—11

Das Pergament ist schlecht, besonders in der oberen Hälfte, so dass die Tinte vielfach ausläuft. — Lk 16,4 ἐκ τῆς οἰκ. m. **ABD** 1. 69. 106. 124. 131. 346. | αὐτῶν m. **ADgrs**¹⁴ | 5 χρεοφ. m. **ABDLgrs**¹⁵ | -φιλετῶν m. **ADLgrs**⁷ | αὐτοῦ m. **seDgrs**⁵ | 6 hat τό vor ἑκατόν | βάτους m. **ABgrs**¹⁵ | st ὁ δὲ εἶπεν sec hat καὶ εἶπεν m. **Pgrs**¹⁴ | τὸ γράμμα m. **Agrs**¹⁵ | 7 καὶ λέγει m. **Agrs**¹⁵ | τὸ γράμμα m. **Agrs**¹⁴ | 9 κἀγώ m. **ADgrs**¹⁵ | hat ἑαυτοῖς nach (nicht vor) ποιήσατε m. **seADgrs**¹⁵ | ἐκλείπη m. **AB³X** 69. | σκηνάς ohne αὐτῶν m. **ABDLgrs**¹⁵ |

Bl 175 r Lk 16,12—19

Lk 16,12 τὸ ὑμέτερον m. **seADgrs**¹⁶ | δώσει ὑμῖν m. **SDLR** 33. | 13 δυοῖ m. **ABDLgrs**¹² | 14 καὶ οἱ φαρισαῖοι m. **Agrs**¹⁵ | hat οἱ φιλάργυροι m. Δ / 184. | 15 nach αὐτοῖς add ὁ ἱησοῦς | om ἐστὶν m. **ABDLgrs**⁷ | 16 st μέχρι hat ἕως m. **ADgrs**¹⁴ | nach ἰωάννου add προεφίτευσαν (Δ / 13. 17. ἐπροφ.) | 18 καὶ πᾶς ὁ m. **seAgrs**¹⁵ | 19 om δέ m. **DXΔ** |

Bl 175 v Lk 16,19—26

Sp a 9 ο oben Hd d. — 11 λ oben 1. Hd. — Sp b 11 σ oben 1. Hd. — Lk 16,20 nach τις add ἦν m. **Agrs**¹⁴ | vor ἐβέβλητο hat ὅς m. **Agrs**¹⁴ | ἠλκώμενος m. **KMSUVTH** | 21 ἐπέλ[ε]ιχον m. **ABLX** (-ι. m. **PX**) | 22 ἀβραάμ ohne τοῦ m. **allengrs** | 23 ἀβραάμ ohne τόν m. **BDLX** | nach κόλποις αὐτοῦ add ἀναπαυόμενον m. **D** | 25 om σύ m. **BDGHLPI*** | ὥδε m. **allengrs** | 26 ἐπὶ m. **ADgrs**¹⁴ | πᾶσιν m. **AEXΓΔΛ** | μεταξὺ-μῶν καὶ ὑμῶν | ἐνθεν m. **ABLgrs**¹² |

Bl 176 r Lk 16,26—17,4

Sp a 18 ω oben 1. Hd. — Sp 15 das ι in ἴνα Hd a. — Lk 16,26 οἱ ἐκείθεν m. **seALgrs**¹⁴ | 27 οὖν σε m. **SLgrs**¹⁴ | 29 nach λέγει hat δέ m. **ABDLgrs**⁷ | add αὐτῷ m. **ADgrs**¹⁴ | ἔχουσιν m. **AELXΓΔΛ** | μωσέα m. **Agrs**¹² | 31 μωσέως m. **SAgrs**¹² | οὐδὲ εἰάν m. **SLgrs**¹⁴ | 17,1 om αὐτοῦ m. **Egrs**⁹ | nach ἐστὶν hat τοῦ m. **ABDLgrs**¹⁴ | μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα m. **ADgrs**¹³ | st πλὴν οὐαὶ hat οὐαὶ δέ m. **Agrs**¹⁴ | 2 st μύλος ὀνικός hat λίθος μυλικός m. **BDL** | hat ἓνα v. τῶν μικρῶν τούτων

m. **ADgrs** ausser **BL** | 3 **ἐάν** ohne **δέ** m. **BDLX** 33. | **ἀμαρτήσῃ** | **om eis sé** m. **ABL** 1. 42. 131. 209. 254. 346. | nach **καὶ ἐάν** add **μέν** m. **A** | 4 **ἀμαρτήσῃ** m. **ABDLXΔ** | nach **ἐπτάκις** sec add **τῆς ἡμέρας** m. **Agrs**¹² |

Bl 176 v Lk 17,4—11

Sp a 11 Omegastrich in **o Hd b** (?). — **Sp b 11 v** oben **i. Hd.** — 22 **ἡ** oben **i. Hd.** — **Lk 17,4** **om** **πρός** (oder **ἐπί**) **σε** m. **Γgrs**¹¹ | 5 **εἶπον** m. **Agrs**¹³ | 6 **εἰ ἔχετε** m. **ABLgrs**¹⁰ | **st** **ἐλέγετε** hat **λέγετε** | nach **συκ.** hat **ταύτη** m. **ABgrs**¹³ | 7 nach **ὅς** hat **εἰσελθόντος αὐτοῦ** | nach **ἐρεῖ** hat **αὐτῷ** m. **BDLX** | **ἀνάπεσε** m. **BDgrs**⁹ | 8 nach **ἕως** add **ἄν** m. **AKLMXΠ** | **v. σύ** hat **καί** m. 1. 124. 346. | 9 **ἔχει χάριν** m. **BDL** 124. | nach **τῷ δούλῳ** add **ἐκείνῳ** m. **Γgrs**¹⁰ | vor **τά** add **πάντα** m. 69. 124. 346. | **τά διαταχθέντα** ohne **αὐτῷ** m. **ABLgrs**¹³ | add **οὐ δοκῶ** m. **ADgrs**¹³ | 10 **οὕτως** m. allen **grs** | **ποιῆτε** | **v. δούλοι** hat **ὅτι** m. **BDLgrs**¹² | **ὅτι ὁ** m. **Xgrs**¹³ | **ὠφείλο[ω]μεν** m. **AB*DLgrs**⁵ | 11 nach **πορεύεσθαι** add **αὐτόν** m. **ADgrs** ausser **BL** | **διὰ μέσου** m. **Agrs**¹⁴ | **σαμαρίας** m. **AB*EFLXΔ** |

Bl 177 r Lk 17,11—20

Sp a 7 α oben **Hd a.** — 8 **ι** am Ende **Hd d**, weil **ι** verklekst. — 13 Omegastrich in **i. o i. Hd.** — **Lk 17,12** **ὑπήντησαν** m. **SL** 1. 13. 69. 131. 157. 209. 346. | **ὑπὶν.** **αὐτῷ** m. **Agrs**¹⁴ | 14 nach **ιδὼν** add **αὐτοῦς** m. **D** 13. 61*. 69. 124. 346. / 44. | 16 **σαμαρείτης** m. **Bgrs** ausser **ADL*** | 17 **οὐχὶ οἱ δέκα** m. **SAgrs**¹² | **οἱ δὲ ἐννέα** m. **BLgrs**¹³ | 19 nach **πορεύου** add **ὅτι** m. **D** |

Bl 177 v Lk 17,20—29

Sp b 2 ε zuerst **ι** und sofort in **ε** verbessert. — 4 **σ** oben **Hd a.** — **Lk 17,21** **ἡ ἐκεῖ[ῃ]κει** m. **BL** 157. / 14. | 22 **μαθητάς** ohne **αὐτοῦ** m. **BDLgrs**¹³ | 23 **ὥδε** und dann **ἐκεῖ** m. **ADgrs**¹⁴ | **ἡ ἰδοῦ** m. **ABgrs**¹¹ | 24 **ἀστράπτουσα** ohne **ἡ** m. **BLXΓ** 1. 69. 106. 131. 157. | **ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν** m. **ABDKRP** | **st** **ὑπ' οὐρανόν** hat **ὑπὸ τὸν οὐρανόν** m. **kls** | nach **ἔσται** **om καί** m. **ABLgrs**¹⁴ | **ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ** m. **ALgrs**¹⁴ | 26 **νῶε** ohne **τοῦ** m. allen **grs** | 27 **ἐξεγαμίζοντο** m. **Agrs**¹² | **st** **ἄχρι ἥς** hat **ἄχρις** | **πάντας** m. **BDLX** | 28 **ὁμοίως** **καὶ ὡς** m. **ADgrs**¹² | 29 **ἐξῆλθεν** und **ἔβρεξεν** m. **AB*Lgrs**⁸ | **θεῖον καὶ πῦρ** m. **ADKMΠ** |

Bl 178 r Lk 17,29—18,3

Sp b ου in Aufschrift in Ligatur. — 12 **ου** in Ligatur. — **Lk 17,29** **ἅπαντας** m. **Agrs**¹² | 30 **st** **τὰ αὐτά** hat **ταῦτα** m. ***ALgrs**¹⁰ | **st** **ἡ** **ἡμέρᾳ** hat **ἡ** **ἡμέρᾳ ἐν ἡ** | 31 **ἐν τῷ ἀγρῷ** m. **ADgrs**¹⁴ | 33 **st** **περιποιήσασθαι** hat **σῶσαι** m. **Agrs**¹⁴ | **καὶ ὅς ἐάν** m. **ADgrs**¹³ | **ἀπολέσῃ** m. **BDgrs**⁸ | auch ohne **αὐτῇν** m.

ABDR 1. 33. 131. | 34 st ταύτη hat αὐτῇ | δύο ἔσονται m. AK MRUP | vor εἰς hat ὁ m. AB 1. 69. 124. | παραλημφθήσεται m. ABLRXΔ | 35 hat δύο ἔσονται m. Agrs¹⁵ | ἡ v. μία m. AB DR 1. 69. | παραλημφθήσεται m. ABLQRX | καὶ ἡ ἑτέρα m. ADgrs¹⁴ | om Vers 36 m. ABLgrs¹⁴ | 37 st τὸ σῶμα hat ἂν γένηται τὸ πῶμα | nach ἐκεῖ om καὶ m. ADgrs¹³ | συναχθήσονται m. ADgrs¹³ | συναχθ. vor οἱ ἀετοὶ m. ADgrs¹⁵ | 18,1 ἔλεγεν δὲ καὶ m. ADgrs¹⁴ | αὐτοὺς m. A* und ^{eb} ABLgrs¹¹ | ἐγκ. m. B³LUΔΠ | ἐγ[ν]κακεῖν m. ABDLgrs⁶ | 2 τινι m. ABgrs¹⁴ | 3 χήρα δὲ ohne τις m. grs ausser Δ |

Bl 178 v Lk 18,3—10

Sp b 2 in der Aufschrift ω oben Hd a. — Lk 18,4 ἤθελεν m. ABDLQRXΔ | μετὰ δὲ ταῦτα m. ADgrs¹⁴ | st καὶ ἄνθ. οὐκ hat οὐδὲ ἄνθρωπον m. BLX 157. | 5 κόπους m. A*E*GR 1. 69. 131. 209. 346. | ἐκδικησων | ἐρχομένῳ πο πιάζη | υποπιάζη m. Egrs¹² | 7 ποιήσει m. Agrs⁷ | τῶν βοώντων πρὸς αὐτόν m. Agrs¹⁴ | καὶ μακροθυμεῖ m. ABDLQXP 1. 157. 209. 472. 489. | ἐπ' αὐτοὺς m. 69. | 8 v. λέγω add ναί m. GMR 28. 124. 346. | 9 δὲ καὶ m. BDLMQRXΔ |

Bl 179 r Lk 18,10—16

Sp b am Rand mit grüner Tinte, Z. 1,2 ω, Z. 4,5 ἕως ὧδε. — Lk 18,10 v. εἰς hat ὁ m. ALgrs¹³ | 11 nach ταῦτα add πρὸς ἑαυτόν m. ABL 1. 131. | ὥσπερ m. ABgrs¹³ | 12 ἀποδεκατῶ m. ADLgrs ausser A*B | 13 καὶ ὁ τελώνης m. ADgrs¹³ | v. μακρόθεν hat ἀπὸ | hat εἰς τὸν οὐρανόν v. ἐπ' αὐραὶ m. ADgrs¹² | εἰς τὸ στήθος m. Agrs¹⁰ | αὐτοῦ m. ADLgrs¹³ | 14 v. κατέβη hat ὅτι | om γάρ v. ἐκεῖνος m. kls | ὁ δὲ m. BD^{er}Lgrs¹⁶ | 15 om δὲ | ἐπετίμησαν m. Agrs¹⁵ | 16 προσκαλεσάμενος αὐτὰ εἶπεν m. Agrs¹⁴ |

Bl 179 v Lk 18,16—25

Sp b 18 ein Punkt unter dem 1. σ 1. Hd; das σ vom Ende der vorigen Zeile war aus Versehen wiederholt. — 29 das υ oben 1. Hd. | Lk 18,17 ὃς ἐάν m. Agrs¹⁵ | 19 ὁ θεός m. ABL³Dgrs ausser A*B* | 20 om σου nach μητέρα m. ABDLgrs⁶ | 21 πάντα ταῦτα m. AKΠ078. | ἐφύλαξα m. ABL 1. 209. | nach ἐκ νεότητος hat μου m. ALgrs¹⁶ | 22 nach ἀκούσας δὲ add ταῦτα m. Agrs¹⁶ | st αὐτῷ aus Versehen nur τῷ | ἔτι m. A* und ^e ABDLgrs¹⁴ | διάδος m. Bgrs¹⁴ | v. πτωχοῖς add τοῖς m. D | ἐν οὐρανῷ m. 078 grs¹⁵ | 23 ἐγένετο m. Dgrs ausser ABL | 24 αὐτὸν ὁ ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον εἶπεν m. Agrs¹⁷ | hat εἰσελεύσονται v. εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ m. Agrs¹⁶ |

Bl 180 r Lk 18,25—34

Sp a 5 st des 2. ε wurde zuerst ι geschrieben aber sofort in ε umgeschrieben. — 13 st παρὰ aus Versehen ταρὰ. —

28 st des 1. v wurde zuerst α geschrieben, dann sofort in ν verwandelt. — Sp b 13 μ oben Hd a. — 14 aus Versehen διὰ τῶν zweimal. — 29 ω oben Hd a. — Lk 18,25 διὰ τρυπήματος βελόνης μαλίας ραφίδος διελθεῖν | τρυπήματος m. LR 157. 242. / 31. 32. 150. | [τρυ]μαλίας m. Agrs¹⁵ | βελόνης m. **BDL** 1. 13. 69. 124. 157. 209. 251. 346. | ραφίδος m. Agrs¹⁶ | διελθεῖν m. ADMP | 26 εἶπον m. ABDLgrs ausser **NR** | 27 hat τῷ v. θεῷ m. **ABLgrs**⁶ | hat ἐστὶν nach δυνατά m. Agrs¹⁶ | 28 hat ὁ v. πέτρος m. **BDLRUX** | v. τὰ hat πάντα m. 1. 13. 69. 118. 131. 209. 346. | ἀφέντες πάντα τὰ ἴδια m. (**BDL**) 1. 13. 69. 118. 131. (157.) 209. 346. | 29 ὑμῖν λέγω | add ὅτι m. **ABLgrs**¹⁴ | ἡ γονεῖς ἡ ἀδελφοὺς ἡ γυναῖκα m. ADgrs ausser **BL** | ἐνεκεν m. ADgrs ausser **B** | 30 ὃς οὐ μή m. Agrs¹⁵ | ἀπολάβῃ m. **ALgrs**¹⁴ | nach αἰώνιον add κληρονομίῃ | 31 ἱεροσόλυμα m. Agrs¹⁴ | v. τῷ υἱῷ hat περί (D 13. 69. 124. 346. περί τοῦ υἱοῦ) | 32 ἐνπαιχθήσεται m. ADEP | hat καὶ ὑβρισθήσεται m. **AGrs**¹⁵ | 33 τῇ ἡμέρᾳ τρίτῃ |

Bl 180 v Lk 18,34—19,2

Sp a 12 aus Versehen nur ακουσα. — Sp b Aufschrift ου oben in Ligatur. — 16 Omegastrich in ο 1. Hd. — Lk 18,35 ἱερὴν m. **ALgrs**¹⁴ | προσαιτῶν m. Agrs¹⁶ | 36 τί ἂν εἴη τοῦτο m. DLgrs⁶ | 37 ὁ ναζωραῖος auch | 38 δαυεὶδ | 39 σιωπῇ[i]ση m. **AGrs**¹⁴ | 40 ὁ ἰησοῦς m. **Lgrs**¹⁵ | 41 hat λέγων vor τί m. Agrs¹⁴ | 19,1 ἱερειχώ m. **BDQΔ** |

Bl 181 r Lk 19,2—11

Sp a 19 χ oben Hd d. — Sp b das erste ο in Aufschrift oben 1. Hd. — Omegastrich in 3. ο Hd d. — Lk 19,2 hat καὶ ὁ αὐτός ἦν ἀρχ. | καὶ αὐτός ἦν πλούς. m. U | 3 ἡ[ε]ιδύνατο m. **AB³Lgrs** ausser B*KΠ | 4 προδραμών m. **ABgrs**⁸ | εἰς τὸ ἔμπροσθεν m. **BL** (157.) 475. | συκομωρέαν m. DQ 1. 131. | δι' ἐκείνης m. Λ 1. 69. | 5 ἀναβλέψας ὁ ἰησοῦς ohne Zusatz m. **BL** 1. 131. 209. | ζακχαῖε aber Hd d ζαχχαῖε | 7 πάντες m. **ABDLgrs**¹² | 8 οὐκ ὁ vor ζα. m. **ABLgrs**¹⁵ | ζαχχαῖος | ἡμίσηα m. Λ | μου τῶν ὑπαρχόντων m. **BLQ** 1. 209. | hat τοῖς πτωχοῖς v. δίδωμι m. **BDLQ** 1. 33. 209. | 9 ἀβραάμ ἐστὶν m. **ABDgrs** ausser ***LR** | 11 ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι ἰλημ m. Agrs¹⁴ |

Bl 181 v Lk 19,12—20

Sp b 7 σ oben 1. Hd. — 23 ι oben 1. Hd. — Lk 19,13 πραγματεύεσθε m. Λ 1. 131. | 14 πολεῖται m. **B*DEFT** | nach λέγοντες add ὅτι | st βασιλεῦσαι hat βασιλεύειν | 15 st τούτους hat αὐτοῦ m. 473. | ἔδωκεν m. Agrs¹⁴ | γνῶ m. Agrs¹³ | τίς τί διεπραγματεύσατο m. Agrs¹⁴ | 16 ἡ μνάς m. B³grs⁷ 1. 13. 33. 157. 209. | προσ. δέκα μνάς m. Agrs¹⁴ | προσηργάσατο m. ***AB*DE*LR** 473. 477. / 184. | 17 st εὐγε hat εὖ m. **ALgrs**¹⁴ | ἀγαθὲ δοῦλε m. **ABDLgrs**¹³ | 18 κύριε ἡ μνάς σου in dieser

Reihenfolge m. ADgrs¹³ | μνᾶς m. **EFHMRΛ** | 19 γείνου m. ABD | γ[ε]ίνου vor ἐπάνω m. Agrs¹⁴ | 20 ὁ ἕτερος m. **BD** LR 69. 247. 281. / 184. | μνᾶς m. **EFHMRΛ** |

B1 182 r Lk 19,20—29

Sp a 17 Omegastrich in 1. o 1. Hd. — 22 Omegastrich im 2. o Hd b. — Sp b 6 das 2. ε zuerst ι und dann sofort ε. — Lk 19,21 nach ἔσπει[η]ρας add καὶ συνάγεις ὅθεν οὐ διεσκόρπισας m. UΛ 13. 69. 262. 346. | 22 καὶ λέγει | κρίνω m. diesem Akzent m. B³Λ | om ἐγὼ m. L | nach ἔσπειρα add καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισα m. UΛ 13. 69. 262. 346. | 23 μου τὸ ἀργύριον m. **ABL** 33. 157. 475. / 48. | om τήν vor τράπεζαν m. **ABDL** grs¹³ | καὶ ἐγὼ ἐλθὼν m. ALgrs¹⁴ | ἂν αὐτὸ ἀνέπραξα m. A | 25 εἶπον m. Agrs¹⁴ | 26 λέγω γάρ m. ADgrs¹⁴ | δοκεῖ ἔχειν m. 69. 346. | nach ἀρδῆσεται add ἀπ' αὐτοῦ m. **ADgrs**¹⁴ | 27 st τούτους hat ἐκείνους m. ADgrs¹² | κατασφάζατε m. **ABDL** grs¹² | hat αὐτοὺς sec v. ἐμπροσθεν m. **BFLR** 33. 53. 157. / 49. 184. | 29 βηθ' φαγήμ |

B1 182 v Lk 19,29—37

Sp a 26 aus Versehen αὐτῶ st αὐτῶν. — Omegastrich im 2. o Hd b. — Lk 19,29 nach μαθητῶν add αὐτοῦ m. ADgrs¹⁴ | 30 st εἰπὼν hat λέγων m. **BDL** 13. 69. 157. | ἐκάθησεν | om καὶ v. λύσαντες m. **Agrs**¹⁴ | hat αὐτόν st vor, nach ἀγάγετε m. AKΠ | 31 nach ἐρεῖτε add αὐτῶ m. Agrs¹² | 32 nach αὐτοῖς add ὁ ἰησοῦς m. cff²ilqmt | 33 εἶπον m. Agrs¹⁴ | 34 εἶπον m. Agrs¹⁴ | ὅτι m. **ABDKLMΠ** | 35 ἐπιδίψαντες m. **AB*grs**⁶ 477. 481. | st εἰς. hat αὐτῶν m. **BDLΔ** 1. 13. 118. 130. 157. | 36 st αὐτῶν hat ἐαυτῶν m. **ABKRUP** 1. | 37 ἤρξαντο m. **ABgrs**⁹ | nach μαθητῶν add αὐτοῦ | πασῶν m. **ALgrs** ausser BD | γινομένων δυνάμεων m. 13. 69. 346. arm |

B1 183 r Lk 19,37—46

Sp a 1 Omegastrich im 2. o 1. Hd. — 15 das ι am Ende war ausgeflossen so hat sp Hd noch ein ι geschrieben. — Sp b 5 in ἐπὶ wurde zuerst st ι ein ε geschrieben und dann von der 1. Hd in ι verbessert. — 9 Omegastrich im 1. o 1. Hd. — Lk 19,38 ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς m. **ALgrs**¹² | εἰρήνη ἐν οὐρανῶ m. ADgrs¹³ | 39 εἶπον m. Rgrs¹² | 40 nach εἶπεν add αὐτοῖς | om ὅτι m. B* 69. 235. 240. 244. | σιωπήσωσιν m. Γgrs¹⁰ | κεκράζονται m. Agrs¹² | 41 ἐπ' αὐτήν m. **ABDLgrs**⁵ | 42 om καίγε m. D 157. | om σου pr m. AD 1. 157. 209. | nach εἰρήνην om σου m. **BL** 259. | 43 παρεμβαλοῦσιν m. **C*L** 33. | 44 ἐπὶ λίθον m. **BDLRSΛ*Π** 1. 33. 124. 131. 209. / 184. | hat ἐν σοί v. und ἐν ὅλῃ σοι nach λίθον ἐπὶ λίθον das erstere m. **ACgrs**¹³, das zweite m. D 1. 124. 209. | 45 nach παλοῦντας add ἐν αὐτῶ m. ADgrs¹³ und noch καὶ ἀγοράζοντας m. **ACDgrs**¹³ |

Bl 183 v Lk 19,46—20,6

Sp a 15 Omegastrich im 2. o Hd b. — Lk 19,46 καὶ ἔσται ὁ οἶκος μου οἶκος προσευχῆς m. $\aleph^o$ (und *) BLR 1. 13. 69. 118. 124. 131. 157. 209. 346. aber add nach προσευχῆς auch ἔστιν! | 47 om οἱ vor γραμματεῖς m. AK*Λ | 48 εὑρισκον m. $\aleph$ ABLgrs¹² | ποιήσωσιν m. $\aleph$ ABCDgrs¹² | ὁ γὰρ λαὸς ἅπας m. D 69. | ἐξεκρέματο m. ALgrs ausser $\aleph$ B | 20,1 nach ἡμερῶν add ἐκείνων m. ACgrs¹³ | οἱ ἀρχιερεῖς m. $\aleph$ BCDLMQR | 2 εἶπον m. ACDgrs¹³ | hat λέγοντες nach πρὸς αὐτόν m. Agrs¹⁴ | εἰπὲ ἡμῖν m. ADgrs¹³ | 3 ἓνα λόγον m. CDgrs⁹ | 4 om τό v. ἰωάννου m. ABCgrs¹³ | 5 συνελογίζοντο m. $\aleph$ CD | διατὶ ὅηνε οὖν m. $\aleph$ Bgrs¹¹ | 6 πᾶς ὁ λαὸς m. ACgrs¹³ |

Bl 184 r Lk 20,6—14

Lk 20,9 πρὸς τὸν λαόν m. $\aleph$ ABCLgrs¹³ | nach ἄνθρωπος add τις m. A 69. 124. | ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα in dieser Reihenfolge m. $\aleph$ (A)BLgrs¹⁴ | ἐξέδοτο m. $\aleph^o$ B³Dgrs¹⁴ | 10 καὶ ἐν τῷ καιρῷ m. CQ (ohne τῷ Agrs¹³) | δώσιν m. CDgrs¹² | δειράντες αὐτὸν ἐξαπέστ[ε]λαν m. ACgrs¹⁴ | καινόν m. AKR | 11 πέμψαι ἕτερον m. Cgrs¹³ | 12 προσέδετο πέμψαι τρίτον m. ACgrs¹⁴ | καὶ τοῦτον m. $\aleph$ BCDLgrs¹² | 13 vor ἐντραπήσονται add ἰδόντες m. Agrs¹³ | 14 αὐτόν m. $\aleph^o$ ABCDLgrs¹³ | διελογίζοντο m. $\aleph$ BCDLgrs¹² | st ἀλλήλους hat ἑαυτούς m. ACgrs¹² |

Bl 184 v Lk 20,14—20

Sp a 12 Omegastrich im 1. o Hd b. — Sp b 13 aus Versehen καὶ zweimal. — 17 v oben 1. Hd. — 20 Omegastrich im 2. o Hd b. — Lk 20,14 vor ἀποκτ. add δεῦτε m. $\aleph$ CDLgrs¹⁰ | 16 ἀκούσαντες δέ m. $\aleph$ BCLgrs¹⁴ | εἶπον m. ACgrs¹¹ | 17 ἐνβλέψας m. D | 19 ἐζήτησαν m. $\aleph$ ABLgrs¹³ | οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς m. AB(C)KLMUP 1. (13.) 33. 118. 124. 131. 209. 346. | τὸν λαόν m. $\aleph$ ABCDLgrs⁸ | hat εἶπεν nach παραβολὴν ταύτην m. ACgrs¹² | 20 st παρατηρήσαντες hat ἀποχο[ω]ρήσαντες m. D | ἐνκαδέτους m. $\aleph$ DR | λόγον m. CKΓ | ὥστε m. $\aleph$ BCDL / 184. |

Bl 185 r Lk 20,20—28

Sp a 7 Omegastrich im 3. o 1. Hd. — 28 aus Versehen εἶπον. — Sp b 13 σ oben 1. Hd. — Lk 20,22 ἡμῖν m. CDgrs¹³ | καίσαρι φόρον δοῦναι m. $\aleph$ ABCLP | 23 nach αὐτούς add τί με πειράζετε m. ACDgrs¹³ | 24 δείξατε m. $\aleph$ ABDLMP | δηνάριον ohne Zusatz m. ABDgrs¹³ | st οἱ δέ hat ἀποκριθέντες m. DG 1. 118. 131. 209. 239. | εἶπον m. ADgrs¹² | 25 st πρὸς αὐτούς hat αὐτοῖς m. ACDgrs¹³ | ἀπόδοτε τοῖνυν m. ACgrs¹² | καίσαρι αὐτοῦ m. $\aleph$ ABC³grs¹³ | 26 st αὐτοῦ ῥήματος hat τοῦ ῥήματος αὐτοῦ | 27 οἱ λέγοντες m. $\aleph$ BCDL 1. 33. 118. 131. 209. | 28 μωϋσῆς m. BDLgrs⁷ | ἄτεκνος ἀποθάνη m. Agrs¹² |

Bl 185 v Lk 20,28—38

Das Pergament gegen unten schlecht, so dass die Tinte ausgelaufen ist. — Sp a 6 Omegastrich im 2. o 1. Hd. — 19 Omegastrich im 2. o 1. Hd. — Sp b 7 Omegastrich im 1. o 1. Hd. — 12 λ oben Hd b. — Lk 20,28 ἐξανάστησιν m. **BDL** grs⁸ | 30 καὶ ὁ δεῦτερος ἔλαβεν m. a c f g¹ i l q v g arm | τὴν γυναῖκα καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος m. Agrs¹³ | 31 nach αὐτὴν add ὡσαύτω[ο]ς m. AEHVΓΛ | add καὶ v. οὐ m. Grs⁵ | κατέλιπον m. **BL**grs⁷ | 32 add δέ nach ὕστερον m. **AL**grs⁸ | nach δέ add πάντων m. Agrs¹³ | ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνή m. Agrs¹³ | 33 ἐν τῇ οὖν ἀναστήσει ohne ἡ γυνή m. **AD**grs¹³ | st γίνεται hat ἔσται m. **DGL** 1. 22. 33. 131. 157. 209. | 34 nach καὶ add ἀποκριθεὶς m. Agrs¹⁴ | hat οἱ τοῦ αἰῶνος υἱοὶ | nach τοῦ αἰῶνος τούτου om γεννῶνται καὶ γέννωσιν m. **AB**grs ausser D | ἐκγαμίζονται m. Agrs⁷ | 35 ἐκγαμίζονται m. Agrs¹² | 36 οὐδέ m. **ABDLP** 106. 157. / 184. | st δύνανται hat μέλλουσιν m. Dgrs^{vs}id | εἰσιν τοῦ θεοῦ m. Pgrs¹⁴ | 37 μωῦσής m. **BDL** grs⁸ | τὸν θεόν sec und tert m. Agrs¹⁴ | 38 ὁ δὲ θεός |

Bl 186 r Lk 20,38—21,2

Sp a 7 Omegastrich in o 1. Hd. — Sp b 24 λ oben Hd b. — Lk 20,39 γραμματαίων m. **ALPR** | εἶπον m. Agrs¹⁴ | 40 οὐκέτι δέ m. **AD**grs¹⁵ | 41 υἱὸν δαδ εἶναι m. Agrs¹⁴ | 42 st καὶ αὐτός hat αὐτός γάρ m. **BLR** 1. 33. 124. 131. 157. 209. | ψαλμῶν ohne τῶν m. **ABL**grs¹⁴ | ὁ κύριος m. **AL**grs¹⁵ | 44 κύριον αὐτόν m. **D**grs⁹ | αὐτοῦ υἱός ἐστιν m. **ABKMP** 1. 209. | 45 τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ m. **AL**grs¹³ | 46 hat ἐν στολαῖς nach περιπατοῦσιν m. **BD**grs¹³ | 47 st προσεύχονται hat προσευχόμενοι m. **DPR** 13. 69. 124. 472. 475. | λήψονται m. Qgrs¹² | 21,1 εἶδεν m. **ABD**grs⁸ | τὰ δῶρα εἰς τὸ γαζοφυλάκιον αὐτῶν | 2 ἶδεν m. **XI*** |

Bl 186 v Lk 21,2—10: Sp a 6 statt v lies η

Sp a 2 λ oben 1. Hd. — 4 Omegastrich in o Hd b. — Sp b 16 ρε in Rasur. — 26 σ oben 1. Hd. — Lk 21,2 τινα καὶ m. Agrs⁸ 1. 13. 69. 108. 131. 209. | βαλοῦσαν sofort in βάλλουσα verbessert | λεπτὰ δύο m. **BLQX** 33. 157. | 3 ἡ πτωχή αὕτη m. Agrs¹³ | πλείω m. **DQX** 51. 106. 157. 235. 239. 483. 484. | 4 ἅπαντες m. **ALQXΓΑΠ** | om οὗτοι | nach εἰς τὰ δῶρα hat τοῦ θεοῦ m. **AD**grs¹³ | ἅπαντα m. Agrs¹² | st εἶχεν hat ἔσχεν | 5 ἀναδήμασι m. **BL**grs¹³ | 6 ταῦτα ἅ m. **AB**grs ausser **DL** | 8 nach λέγοντες hat ὅτι m. **AD**grs¹² | nach μή sec hat οὖν m. Agrs¹² | 9 ταῦτα γενέσθαι πρῶτον m. **BL**grs¹² |

Bl 187 r Lk 21,10—21

Sp a 7 θ oben 1. Hd. — 29 st γάρ aus Versehen γα. — Sp b 7 α floss aus, Hd b schrieb es wieder an den Rand. — 9 v Hd d. — 10 v Hd d. — 17 st des 1. η schrieb er zuerst α,

verbesserte es aber sofort in η. — Sp b unten floss die Tinte aus und die Buchstaben wurden deswegen weit auseinander geschrieben. — 24 τ oben Hd d. — 27 η oben Hd d. — Lk 21,10 st ἐπ' hat ἐπί m. Bgrs¹² | 11 st καὶ κατὰ τόπους hat κατὰ τόπους καὶ m. ADgrs¹³ | λιμοὶ καὶ λοιμοὶ m. **ADLgrs**¹² | φόβητρα m. **ALgrs**¹², aber sofort in φόβηθρα m. BD umgeändert | σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα diese Reihenfolge m. Agrs¹³ | 12 πάντων m. **ABDLgrs**¹³ | om τὰς vor συναγωγὰς m. ALgrs¹³ | ἀπαγομένους m. **BDL** 1. 131. 209. | 13 nach ἀποθήσεται add δέ m. **ALgrs** ausser **BD** | 14 st θέτε oder θέσθε hat θέστε | εἰς τὰς καρδίας m. Rgrs¹² | 15 ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι | πάντες m. **ADgrs**¹⁴ | 17 hat διὰ τὸ ὄνομά μου nach ὑπὸ πάντων m. **ABDLgrs**⁵ | 19 κτήσεσθε m. AB 1. 13. 33. 124. 346. | 20 τὴν ἰλημ m. ALgrs¹³ |

Bl 187 v Lk 21,21–28

Sp a 25 Omegastrich im 1. o 1. Hd. — Lk 21,22 πληρωθῆναι m. CX | 23 nach οὐαὶ add δέ m. **ACgrs**¹⁴ | om ταῖς vor δηλαζούσαις | ἐν τῷ λαῷ m. Γgrs⁸ | 24 μαχαίρας m. **AB³CLRgrs** ausser B*Δ | πάντα τὰ ἔθνη m. ACDgrs¹³ | ἄχροι οὖ m. **BCD** LR | 25 st ἔσονται hat ἔσται m. ACLgrs¹⁴ | ἤχους m. **ABC** LMRX | καὶ σάλους m. X |

Bl 188 r Lk 21,28–22,3

Sp a 1 und sonst hier und dort ist die Tinte ausgeflossen. — 1 λα und μων oben Hd D. — Sp b 18 op und η oben Hd d. — Lk 21,30 ἤδη nach προβάλωσιν m. ABCgrs¹¹ | 31 οὕτως m. grs ausser MΓΔ | 33 παρελεύσεται m. CKΠ 1. 127. 131. | οὐ μὴ παρελθῶσι m. Agrs¹⁵ | 34 δέ m. ABCLRgrs ausser **BD** | βαρηθῶσιν m. **ABCLgrs**¹⁴ | ὑμῶν αἱ καρδίαι m. **CDDLgrs**¹⁴ | κρεπάλη m. **AB³LMRXΓ** | αἶφν. ἐφ' ὑμῶν ἐπιστῇ m. Cgrs¹³ | ἐφνίδιος m. **ACLgrs**⁷ | ἐκεῖνη ³⁵ ὡς παγίς γὰρ ἐπ. m. ACgrs¹⁵ | 35 ἐπελεύσεται m. **ALgrs**¹⁵ | setzt πάσης nach τῆς γῆς m. AKU²Π | 36 st δέ hat οὖν m. ACLgrs¹⁵ | καταξιώθητε m. ACDgrs¹⁴ | om ταῦτα m. **C³grs**¹³ | 37 ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων m. **ACDLgrs**¹³ | ἐλαιῶν m. diesem Akzent m. EHKMUΠ | 22,2 om οἱ v. γραμματεῖς | 3 v. σατανᾶς hat ὁ m. U | ἐπικαλούμενον m. ACgrs¹⁴ |

Bl 188 v Lk 22,4–15

Sp a 4 aus Versehen statt ἱεροῦ hat ἱερουσ. 19 st des ersten ε schrieb er zuerst ι, verbesserte es doch sofort in ε. — Lk 22,4 τοῖς ἀρχιερεῦσιν ohne καὶ τοῖς γραμματεῦσιν m. **ABD** Lgrs¹⁴ | om τοῖς v. στρατηγοῖς m. **ABLgrs**¹² | nach στρατηγοῖς add τοῦ ιεροῦ[ς] m. CP | αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς m. A¹¹ | 5 ἀργύρια m. ACKUXΠ | 6 καὶ ἐξωμολόγησεν m. **ABDLgrs**¹⁵ | ἐξωμολόγησεν | hat αὐτοῖς v. ἄτερο ὄχλου m. Pgrs¹³ | 7 ἐν ἡ m. **Agrs**¹⁵ | 9 εἶπον m. Agrs¹⁴ | 10 συναντήσῃ m. **BA**

Bgrs¹⁴ | st εις ἦν hat οὐ m. Dgrs⁹ | 11 ἐστίν m. **ABC**grs⁹ | 12 ἀνάγαιον m. **ABDL**grs¹¹ | add οἶκον m. D | ἐκεῖ m. AB CDgrs¹⁴ | 13 εἶρηκεν m. Agrs¹⁴ | 14 οἱ δώδεκα ἀπόστολοι m. **ebAC**grs¹⁴ |

Bl 189 r Lk 22,15—25

Sp a 8 ου in τοῦ in Ligatur. — Sp b 29 ἀνάπαυσιν Hd b. — Lk 22,16 om οὐκέτι m. **ABC***viHL | st αὐτό hat ἐξ αὐτοῦ m. AC²grs¹⁴ | 17 τὸ ποτήριον m. ADKMUII | τοῦτο m. **ea** BCgrs ausser **s*** | ἐαυτοῖς m. ADgrs¹² | 18 ὅτι m. **AGrs**¹² | om ἀπὸ τοῦ νῦν m. ACgrs⁹ | γενήματος m. **ABCDL**grs¹² | ὅτου m. ADgrs¹³ | 19 st ἀνάμνησιν hat Hd b ἀνάπαυσιν | 20 ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον m. Agrs¹⁴ | ἐκχυνόμενον m. B³grs¹⁰ | 22 st ὅτι hat καί m. Agrs¹⁴ | ὁ μὲν υἱὸς m. Agrs¹⁴ | hat πορεύεται v. κατὰ m. Agrs¹³ | 23 συνζητ. m. **ABDGLTΔ** | 24 φιλονικία m. BT | 25 [κα]τακυριεύουσιν m. UX 13. 69. 124.

Bl 189 v Lk 22,25—35

Sp a 2 Omegastrich in ο i. Hd. — 27 ου am Ende in Ligatur. — Sp b 12 ου in Ligatur. — Lk 22,26 γενέσθω m. Agrs¹⁴ | 27 st οὐχί hat οὐχ m. KM*Π 1. 209. | hat εἰμί v. ἐν μέσῳ ὑμῶν m. Agrs¹⁵ | 28 om δέ | 29 διατίθημι m. A 1. | nach ὑμῖν add διαθήκην m. A 12. 16. | 30 ἐσθίετε m. **AD**²Lgrs¹⁵ | ἐν τῇ βασιλείᾳ μου m. **AB(D)**Lgrs⁷ | καθή[ι]σεσθε[αι] m. **AB**³GLQΠ* | 31 v. σίμων σίμων hat εἶπε[v] δὲ ὁ κύριος m. **AD**grs¹⁵ | 32 ἐκλίπη m. **BDL**grs⁶ | hat ποτε nach ἐπιστρέψας | στήριζον m. Dgrs⁹ | 34 nach εἶπεν add αὐτῷ | οὐ m. **BLQ** TX | st πρὶν ἢ hat ἕως m. **BLT** 69. 124. 157. 346. | με ἀπαρν. εἰδέναι m. **BLT** 13. 131. | ἀπαρνήσει m. Γ |

Bl 190 r Lk 22,35—47

Sp b i πᾶς oben Hd b. — 27 ο oben Hd d. — Lk 22,35 βαλλαντίου m. **ABDL**grs¹⁵ | εἶπον m. **sgrs**¹⁵ | οὐθενός m. ABgrs¹⁴ | 36 ὁ δὲ εἶπεν m. **s***D | βαλλάντιον m. **ABDL**grs¹⁴ | πωλησάτω m. **ABL**grs⁸ | ἀγορασάτω m. **ABL**grs⁸ | 37 nach ὅτι add ἔτι m. Γgrs¹¹ | st τό hat τά vor περὶ m. Agrs¹⁴ | 38 εἶπον m. Agrs¹⁴ | 39 st ἡκολ. δέ hat καὶ ἡκολούθησαν | hat οἱ μαθηταὶ ohne αὐτοῦ m. **ABDLM**²TΔ² 1. 13. 131. 209. | 42 βούλη m. Fgrs⁶ | παρένεγκε m. BDT | τοῦτο τὸ ποτήριον m. **BDLQ**T 157. / 48. | γινέσθω m. **ABL**grs¹³ 1. 13. | hat 43.44 m. **s***und^cDLgrs⁹ | 43 ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ m. DQU 67. 69. 191. / 253. | 44 καταβαίνοντες m. DLgrs¹² | 45 τοὺς μαθητάς ohne αὐτοῦ m. **ABDL**grs¹⁶ | αὐτοὺς κοιμωμένους m. Agrs¹⁵ | 47 nach ἔτι add δέ m. Dgrs⁶ |

Bl 190 v Lk 22,47—55

Sp a 2 ου und b 17 ου sec in Ligatur. — Sp a 7 φιλησ aus Versehen. — Sp b 26 aus Versehen αλης st αὐλῆς. — Lk 22,47 αὐτούς m. **ABDL**grs¹³ | nach αὐτόν add τοῦτο γάρ

σημεῖον δέδωκε αὐτοῖς· ὃν ἂν φιλήσ[ω] αὐτός ἐστιν m. DE HX | 48 ὁ δὲ ἰησοῦς m. ADgrs¹³ | 49 εἶπον m. Agrs¹³ | αὐτῷ κύριε m. Agrs¹³ | μαχαίρα m. AB³grs¹⁴ | 50 τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως m. ADgrs¹⁴ | αὐτοῦ τὸ οὖς m. ADgrs¹⁴ | 51 ἐάσατε m. 13. 57. 69. 124. 346. | ὡτίου ohne αὐτοῦ m. **NBLRT** 1. 131. | 52 om ὁ v. ἰησοῦς m. **NABT** | st πρὸς sec hat ἐπ' m. ABDLgrs¹¹ | ἐξήλθατε m. **NBDLXT** | 53 ἀλλ' m. **NABgrs**⁶ | v. αὐτῇ hat ἡ | ὑμῶν nach ἐστίν m. **NBDLgrs**⁷ | 54 om καὶ εἰσῆγαγον m. DF 1. | om αὐτόν m. **NABDLgrs**⁵ | τὸν οἶκον m. ADgrs¹¹ | 55 ἀψάντων m. ADgrs¹⁴ | συνκ. m. **NAB*LRTΔ** | συνκαθίσαντων m. **NABLgrs**¹³ | add αὐτῶν m. Agrs¹¹ | ἐν μέσῳ m. **NAGrs**¹⁴ |

Bl 191 r Lk 22,56—66

Sp a 13 aus Versehen αὐτῷ st αὐτῶν. — Sp b o oben Hd b. — Lk 22,57 αὐτόν pr m. AD^{*}grs⁷ | γύναι v. οὐκ οἶδα m. Agrs¹² | 58 st ἔφη hat εἶπεν m. ADgrs¹⁰ | 59 διαστησάσης | 60 om ὁ v. ἀλέκτωρ m. **NABDLgrs**¹³ | 61 τοῦ λόγου m. ADgrs¹² | om σήμερον m. ADgrs⁹ | 62 nach ἔξω add ὁ πέτρος m. Agrs⁹ | 63 st αὐτόν hat τὸν ἰησοῦν m. Agrs¹¹ | 64 περικαλύψαντες αὐτὸν ἔκρυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον καὶ m. Agrs¹⁰ | ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες m. Agrs⁹ | 66 ἐγένετο ἡμέρα m. ABDLgrs¹³ |

Bl 191 v Lk 22,66—23,5

Sp a 15 ου in Ligatur. — 25 ου am Ende in Ligatur. — 28 Omegastrich im 1. o 1. Hd. — Sp b 26 Omegastrich Hd b. — Lk 22,66 ἀρχιερεῖς τε m. **NABKLMTXΠ** | ἀνήγαγον m. ALgrs¹² | αὐτῶν m. **NBDLgrs**¹³ | εἰπόν m. **NBLT** | 68 nach ἐὰν δέ add καὶ m. Agrs¹³ | nach ἀποκριθῆτε add nur μοι m. 22. 131. 157. 209. for sah | 69 nach νῦν add δέ m. **NABDLTX** / 6. | 70 εἶπον m. ADgrs¹³ | 71 εἶπον m. Agrs¹² | χρεῖαν ἔχομεν μαρτυρίας m. **NADgrs**¹⁴ | 23,1 ἀναστάντες m. D 131. 239. 299. | ἤγαγον m. **NABDLgrs**¹⁵ | πιλάτον m. **NLgrs** ausser ABDT | 2 εὗρομεν m. **NB³Dgrs**¹³ | om ἡμῶν m. Agrs⁹ | καίσαρι φόρους διδόναι m. Xgrs⁹ | add καὶ v. λέγοντα m. **NBLT** 106. | 3 πειλάτος m. AB^{*}D^{corr}T | ἐπηρώτησεν m. ADLgrs¹³ | 4 πειλάτος m. AB^{*}DT | 5 om καὶ v. ἀρξάμενος m. ADgrs¹⁴ |

Bl 192 r Lk 23,6—14: Sp a 1 links statt (6) lies 6

Sp a 18 Omegastrich im 1. o 1. Hd. — Sp b 15 nach π schrieb er zuerst ι, verbesserte es aber sofort in ε um. — 29 v oben 1. Hd. — Omegastrich im 3. o 1. Hd. — Lk 23,6 πειλάτος m. **NAB*DRT** | nach ἀκούσας add γαλιλαίαν m. ADgrs¹⁴ | 7 add τὸν vor ἡρώδη m. BT | 8 λείαν | ἐξ ἱκανῶν χρόνων m. **NBDLT** 157. | θέλων nach ἐξ ἱκανῶν χρόνων und vor ἰδεῖν αὐτόν m. **NBTX** 13. 69. 124. | st διὰ τὸ ἀκοῦειν hat διότι ἤκουεν | om πολλά | 10 ἰσθήκ. m. **NAB²** und **³RTXΔ** | om

οί v. γραμματεῖς m. Λ | st εὐτόνως hat αὐτόν ὡς | 11 om καὶ v. ὁ ἡρώδης m. ABD^{grs}grs ausser **Λ**LTX | nach περιβαλὼν add αὐτόν m. ADgrs¹¹ | om τῷ m. AMΠ | πειλάτῳ m. AB*D | 12 πειλάτος m. AB*T | om ὁ vor ἡρώδης m. HU | πειλ. καὶ ἡρώδ. m. A(D)grs ausser **Λ**BLT | ἐαυτούς m. Agrs ausser **Λ**BLT | 13 πειλάτος m. AB*DT | προσκαλεσάμενος | om τοὺς sec |

Bl 192 v Lk 23,14—24

Sp a 8 nach ρ schrieb er zuerst ι, änderte es sofort in ε um. — Sp b 16 st αὐτῷ aus Versehen αὐτῶν. — 22 Omegastrich im 2. ο 1. Hd. — Lk 23,14 οὐδέν m. ADgrs ausser **Λ**BT | om κατ' m. **Λ**ALA 1. 28. 131. 209. 262. | 15 ἀνέπεμψεν γὰρ αὐτόν πρὸς ἡμᾶς m. **Λ**BKLMTP 157. | 17 haben auch **Λ**(D)grs¹² | liest ἀνάγκην δὲ εἶχεν κατὰ ἑορτὴν ἀπολύειν αὐτοῖς ἓνα | 18 ἀνέκραζαν m. ADgrs¹⁴ | πανπληθ. m. **Λ**ADEHMA 124. 131. | om τὸν v. βαρ. m. Agrs¹³ | βαρ ραββᾶν | 19 st ὅστις hat ὅς | βεβλημένος m. **Λ**^aADgrs ausser BLT | εἰς φυλακὴν m. ADgrs¹³ | 20 st δὲ hat οὖν m. Xgrs¹³ | πειλάτος m. AB*DT | προσεφώνησεν ohne αὐτοῖς m. Agrs¹⁵ | 21 σταύρωσον σταύρωσον m. ALgrs¹⁵ | 23 nach αὐτῶν add καὶ τῶν ἀρχιερέων m. ADgrs¹⁵ | 24 ὁ δὲ πειλάτος ἐπέκρινεν m. Agrs¹⁵ | πειλάτος m. AB*D |

Bl 193 r Lk 23,24—33

Lk 23,25 ἀπέλυσεν δὲ ohne αὐτοῖς m. **Λ**ABDgrs¹² | εἰς φυλακὴν m. ACLgrs¹³ | 26 σίμωνός τινος κυρηναίου ἐρχομένου m. Agrs¹⁴ | st ἀπ' hat ἀπό m. D | st ἰησοῦ hat ἰσοῦ | 27 αἱ καὶ m. C³grs¹⁴ | 28 ὁ ἰησοῦς m. **Λ**^cACDgrs¹⁴ | 29 ἔρχονται vor ἡμέραι m. ABLgrs¹⁴ | καὶ αἱ m. **Λ**BCX 1. 28. 69. 124. | μαστοὶ m. **Λ**ABD²LP | ἐξέδρεψαν m. C²D 1. 118. 209. | 30 ἄρξονται m. APΔ 33. | πέσετε m. **Λ**^aABDgrs¹³ | 31 τῷ ὑγρῷ m. **Λ**ADgrs¹⁶ | 32 δύο κακοῦργοι m. ACDLgrs ausser **Λ**B | 33 ἦλθον m. **Λ**BC(D)LQ | καλούμενον m. **Λ**ABDLgrs¹² |

Bl 193 v Lk 23,33—43

Das Pergament ist schlecht und die Tinte gegen oben zu ausgelaufen. — Sp b 28 st ε schrieb er zuerst ι, änderte es aber sofort in ε um. — Lk 23,34 om ὁ δὲ ἰησοῦς ἔλεγεν· πᾶτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιῶσι m. **Λ**^aBD* 38. 435. 597. | hat διαμεριζόμενοι δὲ und βάλλοντες | κληροῦς m. AX 1. 33. 131. 209. 239. 248. 472. | 35 εἰστί[η]κει wie BD | ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ m. ABCLgrs¹⁵ | nach οἱ ἄρχοντες add σὺν αὐτοῖς m. Agrs¹³ | hat σεσωεεν entweder unter Wiederholung des σ in ἄλλους für ἔσωσεν, weil das σ in -σεν für ε gehalten wurde, oder für σέσωκεν unter verkehrter Einsetzung des ε statt κ, K²M* haben σέσωκεν | ὁ τοῦ θεοῦ ἐκλεκτός m. AC³grs¹⁵ | 36 ἐνέπαιζον m. ACDgrs¹⁵ | hat καὶ v. ὁζος προσφέροντες m. C³grs¹⁵ | 37 om εἰ m. A 1. 131. 209. 239. 243. | 38 ἐπιγραφὴ m.

ⲚABLgrs¹¹ | γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ m. C³grs¹² | add noch γράμμασιν ἑλληνικοῖς καὶ ῥωμαικοῖς καὶ ἑβραικοῖς m. Ⲛ* und ^{eb}AC³Dgrs¹⁵ | οὗτος ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων m. Agrs¹⁴ | 39 st οὐχὶ hat λέγων εἰ m. AC³grs¹⁵ | 40 ἐπιτιμᾷ αὐτῷ λέγων m. AC³Dgrs¹⁴ | 42 τῷ ἰησοῦ m. Ⲛ^eAC²grs¹⁵ | μνήσθητί μου κύριε m. AC²grs¹⁴ | ἐν τῇ βασιλείᾳ σου m. ⲚACgrs¹⁵ |

Bl 194 r Lk 23,43—52: Sp b unten nach rechts statt 42 lies 52

Sp a 4 statt ε zuerst ι geschrieben, dann sofort in ε verwandelt. — 16 περ ist ein wenig grösser geschrieben. — Sp b 17 Omegastrich in o Hd b. — Lk 23,43 nach αὐτῷ add ὁ ἰησοῦς m. ACgrs¹⁵ | ἀμὴν λέγω σοι m. ⲚAC³grs¹⁴ | 44 st καὶ ἦν hat ἦν δέ m. ⲚAC³Dgrs¹⁵ | ἐνάτης m. ⲚABCDgrs¹³ | 45 st τοῦ ἡλίου ἐκλιπόντος hat καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος m. AC³Dgrs¹⁵ | st ἐσχ. δέ hat καὶ ἐσχίσθη | 46 παρατίθεμαι m. ⲚABCgrs⁷ | st τοῦτο δέ hat καὶ τοῦτο m. KMPH | 47 ἑκατοντάρχος m. Ⲛ^eACDgrs¹⁶ | τὰ γενόμενα m. R / 48 | ἐδόξασεν m. ACgrs¹⁵ | 48 συναγαγεν. m. ⲚAB*CDELPQRΔ | θεωροῦντες m. Pgrs¹³ | v. τὰ στήθη add αὐτῶν m. UXΓ | 49 ἰστηκ. m. Agrs⁵ | γνωστοὶ αὐτοῦ m. ⲚCDgrs¹⁴ | v. μακρόθεν om ἀπό m. ACgrs¹⁵ | συνακολουθήσασαι m. ADgrs¹² | 50 om ὁ v. ἀνὴρ m. ABgrs¹¹ | 51 συνκατ- m. ⲚABCDHLP | -τεθει[η]μένος m. ABgrs¹² | ὃς καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτός m. Agrs⁸ |

Bl 194 v Lk 23,52—24,5

Sp a die Tinte ist vielfach ausgeflossen. — 21 Omegastrich i. Hd. — Sp b 15 Omegastrich im Schluss o i. Hd. — 15 ou pr in Ligatur. — Lk 23,52 πειλάτῳ m. ABD | 53 nach καδελῶν add αὐτό m. Agrs¹³ | nach ἐνετύλιξεν om αὐτό m. HXΓ | nach ἔθηκεν st αὐτόν hat αὐτό m. ALgrs¹⁴ | οὐδεὶς οὐδέπω m. ⲚCKMPUP | 54 παρασκευή m. AC²grs¹⁴ | hat καὶ v. σάββατον mit ⲚBC*L 1. 13. 33. 209. 346. | 55 δέ αἱ γυναῖκες m. BL PX 1. 22. 33. 69. 131. 157. | 24,1 βαθέως m. ⲚABCDLgrs⁸ | μνήμα m. AB²CDLgrs ausser ⲚC*FXΔ | nach ἦλθον add γυναῖκες m. C³GH | ἐπὶ τὸ μν. folgt ἦλθον (γυν.) m. ACgrs ausser ⲚBL | nach ἀρώματα add καὶ τινες σὺν αὐταῖς m. AC³Dgrs¹⁴ | 3 st εἰς. δέ hat καὶ εἰσῆλθον m. AC³grs¹⁴ | nach σῶμα add τοῦ κυρίου ἰησοῦ m. ⲚABCLgrs¹⁴ | 4 διαπορεῖσθαι m. Agrs¹³ | ἄνδρες δύο m. ⲚABCLgrs¹³ | ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις m. ACLgrs¹³ | 5 ἐνφ. m. B*DL | τὰ πρόσωπα m. ⲚBC*DGLXII 1. 33. 42. 157. | εἶπον m. Agrs¹¹ |

Bl 195 r Lk 24,5—17

Sp a 23 ε oben i. Hd. — 27 Omegastrich in o i. Hd. — Sp b 16 v fehlt aus Versehen in πάντων. — Lk 24,6 ἀλλ' m. AC³grs¹³ | 7 ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου m. Ⲛ^eAC²Dgrs¹⁴ | 9 ταῦτα πάντα m. ABGLMS | 10 ἦσαν δέ m. ⲚBLgrs¹⁰ | ἰωάννα m. ⲚAB | ἡ v. ἱακώβου m. ⲚABDgrs¹⁰ | ob die i. Hd ἔλεγον

m. **ABDgrs**⁹ oder αἱ ἔλεγον m. **KSUVXA** gewollt hat, lässt sich nicht sagen, da das ε oben ebensogut an Stelle des αι als für ein ε, das auf αἱ folgt, stehen kann | 11 τὰ ῥήματα ταῦτα m. **Agrs**¹⁵ | 12 hat diese Hs m. **ABLgrs**¹⁵ | ἦσαν πορευόμενοι nach ἐξ αὐτῶν m. **ALgrs**¹⁴ | add ἑκατόν v. ἐξήκοντα m. **KN*Π079**. 158. 175rd. 223*. 237*. 420*. | ἑμαυτοῦς | 15 συνζητ. m. **ABDGLNPΔ** | καὶ αὐτός m. **AB²CLgrs** ausser D | ὁ ἰησοῦς m. **Dgrs**¹⁶ | 17 ἀντιβάλετε m. **GX** | καὶ ἐστὲ σκυθρωποὶ m. **A²grs**¹⁷ |

Bl 195 v Lk 24,18—24

Sp a 18 α oben 1. Hd. — Sp b 10 ο oben 1. Hd. — 27 Omegastrich in ο 1. Hd. — 28 das ε zuerst ι, sofort aber in ε umgeändert. — Lk 24,18 εἰς ohne ὁ m. **BDE*LNPA** 1. 13. 28. 69. 124. 131. 157. 209. 244. 346. 382. 435. | add ἐξ αὐτῶν nach εἰς m. **P079**. 13. 28. 33. 69. | ὃ ὄνομα m. **ADgrs**¹⁴ | ἱεροσολήμ ohne ἐν m. **ABDLgrs**¹⁶ | 19 εἶπον m. **ALgrs** ausser **B079**. ναζωραίου m. **ADgrs**¹⁵ | ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ m. **ABLgrs** ausser **ND** | 20 αὐτὸν παρέδωκεν m. **ADKPII** | 21 ἐλπίζομεν m. **SP ΔΛΠ** 69. | ἀλλὰ γε ohne καὶ m. **Agrs**¹⁵ | add σήμερον nach ἄγει m. **Agrs**¹⁴ | 22 γενόμεναι m. **ADLgrs**¹³ | ὁρθριαί m. **Kgrs**¹¹ | 23 ἦλθον m. **AB³DLgrs**¹⁴ | ἑωρακέναι m. **ABDgrs**⁷ | 24 οὕτως m. allen grs ausser Γ |

Bl 196 r Lk 24,24—23

Sp a 16 η floss aus, η oben Hd d. — Sp b 2 das ε zuerst ι, dann sofort ε. — 11 Omegastrich im 2. ο 1. Hd. — 19 das N war nicht ganz klar, vielleicht zuerst als η geschrieben, daher setzte Hd d ein ν oben und einen Korrekturstrich. — Lk 24,24 καὶ αἱ m. **ALgrs**¹⁴ | 27 μωϋσέως m. **BKLSXII** | διερμήνευσεν m. **AGPXΓΔΛ** 1. 33. | v. ἐν add τί ἦν m. **L** 1. 33. | αὐτοῦ m. **DELMVX** | 28 ἡγγισεν m. **ADLgrs**⁶ | προσεποιεῖτο m. **Pgrs**¹³ | πορρωτέρω m. **DLgrs**¹⁴ | 29 nach κέκλυκεν om ἦδη m. **ADgrs**¹⁴ | 30 κατακληθῆναι m. **KMP*** | μετὰ | εὐλόγησεν m. **BLgrs**¹⁴ | 31 διηνύχθησαν | 32 εἶπον m. **ADgrs**¹⁴ | hat ἐν ἡμῖν m. **ALgrs**¹⁴ | καὶ ὥς διήν. m. **Agrs**¹⁴ | διήνυσεν m. **SB*D** | 33 συνηθροισμένους m. **ALgrs**¹⁴ |

Bl 196 v Lk 24,33—43

Lk 24,34 ἡγέρθη ὁ κύριος ὁντως m. **Agrs**¹³ | 36 nach αὐτός add ὁ ἰησοῦς m. **Agrs**¹¹ | nach αὐτῶν sec add καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη· ὑμῖν m. **ABLgrs**¹⁴ | 37 πτοηθέντες m. **ALgrs** ausser **BD** | ἐνφοβοὶ m. **DM** | 38 καὶ διατί m. **Agrs**¹³ | ἐν ταῖς καρδίαις m. **ALgrs**¹³ | 39 om μου nach πόδας m. **L** 1. 13. 33. 300. | ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι m. **Agrs**¹³ | nach ψηλαφήσατε om με m. **D** | σάρκα m. **KSABLgrs**¹³ | hat Vers 40 m. **ABLgrs**¹⁴ | 41 hat ἀπὸ τῆς χαρᾶς nach αὐτῶν m. **BDLgrs**¹⁴ | 42 nach μέρος add καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίον m. **E*X** 69. 124. 382.

l 253 (grs¹⁰ so nur κηρίου) | 43 st καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν hat καὶ φαγὼν ἐνώπιον αὐτῶν | nach αὐτῶν hat λαβὼν τὰ ἐπίλοιπα ἔδωκεν αὐτοῖς (ähnl. KP*) |

Bl 197 r Lk 24,43—53: Sp a 28 lies ἀρξάμενος

Sp a 24 Omegastrich im 1. o 1. Hd. — Lk 24,44 st πρὸς αὐτοὺς hat αὐτοῖς m. ADgrs¹² | nach λόγοι om μου m. Ngrs⁹ | μωϋσέως m. BD̄K̄LNSVXΠ | καὶ προφήταις m. ADgrs¹⁴ | 45 δὴ νῦν ξεν | συνηέναι | 46 nach γέγραπται add καὶ οὕτως ἔδει m. AC²grs¹⁴ | 47 μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν m. ACDgrs ausser NB | ἀρξάμενος m. S | 48 nach ὑμεῖς add δέ m. AC²grs¹² | hat ἐστὲ v. μάρτυρες m. NAC³Lgrs¹³ | 49 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ m. ABCgrs ausser NDL | ἀποστέλλω m. N*ACDgrs¹¹ | nach πόλει add ἱερουσαλήμ m. AC²grs¹² | δύνανται ἐξ ὕψους m. AC²Dgrs¹² | 50 nach αὐτοὺς add ἔξω m. AC³Dgrs¹² | st ἕως πρὸς hat ἕως εἰς m. AC³grs¹² | εὐλόγησεν m. ABCLgrs ausser ND | 51 nach αὐτῶν add καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν m. N*ABCLgrs¹² | 52 nach αὐτοῖ add προσκυνήσαντες αὐτόν m. NABCgrs¹³ |

Bl 197 v Lk 24,53

Lk 24,53 nach αἰνοῦντες add καὶ εὐλογοῦντες m. AC²grs¹² | nach θεόν add ἀμήν m. ABC²grs¹² | keine Unterschrift m. A*FMXT 1.

d. Johannes: Bl 198 r—249 r.

Bl 198 r Joh 1,1—14

Aufschrift: εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην m. ACLgrs¹¹. — Joh 1,3 οὐδὲ ἐν m. N*ABCLgrs ausser N*D | :ὁ γέγονεν: m. m Tat Thphil Ir^{int} Cyr Ath Tert | 4 st ἔστιν hat ἦν m. ABCLgrs ausser ND | 12 ἔλαβον m. NAB³CDLgrs ausser B* | 13 ἐγενήθησαν m. AB*Δ 69* 247. | 14 πλήρης m. NABCLgrs ausser D |

Bl 198 v Joh 1,15—23

Sp a 9 Omegastrich im 2. o Hd b. — Sp b 7 Omegastrich im 1. o Hd b. — Joh 1,15 λέγων m. N*ABCLgrs ausser N*D | ὃν εἶπον m. N^{eb}AB³DLgrs ausser N* | 16 st ὅτι hat καὶ m. A C³grs¹³ | 17 μωϋσέως m. NBCKLSXΔΠ | 18 ἐώρακεν m. NAB³CLgrs⁷ | ὁ μονογενὴς m. N*AC³grs¹⁴ | υἱὸς m. AC³grs¹⁴ | 19 λευεΐτας m. NB | nach λευ. add πρὸς αὐτόν m. AX 13. 69. 124. | 20 οὐκ εἰμὶ ἐγὼ m. C³grs¹¹ | 21 nach τί οὖν ἦλ. add σύ m. AC³grs¹⁴ | ἡλείας m. B | vor λέγει add καὶ m. ABCLgrs ausser N | 22 εἶπον m. NAC³Lgrs ausser BC*Δ |

Bl 199 r Joh 1,24—33

Sp b 14 Omegastrich im 1. o 1. Hd. — Joh 1,24 v. ἀπεσταλμένοι hat οἱ m. N^{eb}A²C²grs¹⁴ | 25 εἶπον m. NAC³grs¹³ | an 1. Stelle hat οὐδέ m. NABCLX⁰⁸³. 1. 33. 124. 209. 472. | an

2. Stelle hat οὐτε m. Γgrs¹² | ἡλίας m. **§ACXgrs** ausser BL **083**. | 26 nach βαπτίζω add ὑμᾶς m. Δ 472. | nach μέσος hat δέ m. AC²grs¹⁴ | ἔστηκεν m. ACgrs¹³ | 27 ὁ ὀπίσω ὁηνε αὐτός ἐστιν m. **§BC*L** **083**. 1. 22. 33. | nach ἐρχόμενος add [ὅς] ἔμπροσθέν μου γέγονεν m. AC³grs¹⁴ | hat ἐγώ v. οὐκ εἰμί m. Agrs¹³ | 28 βηθανία m. **§*ABC*Lgrs**¹¹ | om ὁ v. ἰωάννης m. ALgrs¹⁴ | 29 βλέπει ὁηνε ὁ ἰωάννης m. **§ABC*Lgrs**⁸ | 30 περί m. **§AC³Lgrs**¹⁶ | 31 ἐν ὕδατι m. **§BCGLPA** **083**. 1. 33. 69. 118. 124. | 32 ἰωάννης ὁηνε ὁ m. **§ABC*Lgrs**¹² | st ὡσεὶ hat ὡς m. **§ABCLgrs**⁸ |

Bl 199 v Joh 1,33—43

Joh 1,34 ἑώρακα m. Egrs⁷ | 35 εἰστήκει m. BCLgrs⁹ | ὁ ἰωάννης m. **§ACgrs**¹⁵ | 36 ἐνβλέψας | 37 add καὶ v. ἤκουσαν m. **§ACBL** **083**. grs ausser **§*** | hat αὐτοῦ vor οἱ δύο μαθηταὶ m. AC³grs ausser **§B** | 38 nach στραφεῖς add δέ m. **§ABCgrs**⁷ | st τί hat τίνα | εἶπον m. **§AC³Lgrs** ausser BC* | λέγεται ἐρμηνευόμενον m. **§*grs**¹⁴ | 39 ἴδετε m. **§AC³grs**¹⁵ | ἦλθον und ἴδον m. **§AB³Lgrs** ausser B*C | οὖν m. **§ABCLXL** **083**. 33. 124. 262. | ὦρα ὁηνε δέ m. **§ABCLgrs**¹⁶ | 41 πρῶτον m. **§ABMXΠ** **083**. 1. 22. 69. 118. 209. 346. | μεσσίαν m. **§ABL²X** ΔΠ² **083**. | χριστός ὁηνε ὁ m. **§ABLgrs**¹⁴ | 42 καὶ ἤγαγον m. Agrs¹³ | ἐμβλέψας δέ m. SXΔΛΠ² | om ὁ v. υἱός | ἰωάννα | 43 ἠθέλησεν ὁηνε ὁ ἰησοῦς m. **§ABLgrs**⁹ |

Bl 200 r Joh 1,43—2,1

Sp a 7 αι am Ende Hd d. — 29 Omegastrich im 1. o 1. Hd. — Joh 1,43 ὁ ἰησοῦς m. **§ABLgrs**¹⁰ | 44 βηδ'σαιδα | 45 μωυσῆς m. BLgrs⁷ | τὸν υἱόν m. ALgrs¹⁴ | τοῦ ἰωσήφ m. **§BLgrs** ausser AKMΔΠ* | st ναζαράτ hat aus Versehen ναρατ | 46 καὶ εἶπεν m. ABLgrs ausser **§** | ναζαράτ | φίλιππος ὁηνε ὁ m. **§Agrs**¹⁴ | 47 εἶδεν und dann καὶ m. **§ABLgrs** ausser **§*** | ὁ ἰησοῦς m. **§ALgrs**¹¹ | ἰσραηλείτης m. **§B*** | 49 ἀπεκρίθη ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ m. Agrs¹¹ | ῥαββεί m. **§ABEHΓΛ** | εἰ ὁ βασιλεὺς m. **§grs**¹⁴ | 50 om ὅτι v. εἶδον m. Xgrs¹² | ὄψη m. **§ABLgrs**¹² | 51 v. ὄψεσθε hat ἀπ' ἄρτι | 2,1 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ m. BU 69. 124. 127. 346. |

Bl 200 v Joh 2,1—II

Sp a 9 α unten 1. Hd. — Sp a 8 v oben erste Hand. — Joh 2,3 καὶ ὑστερήσαντος οἴνου λέγει m. **§ABLgrs**¹⁴ | οἶνον οὐκ ἔχουσιν m. **§ABLgrs** ausser **§*** | 4 hat καὶ v. λέγει m. **§caABLgrs**⁶ | 5 st λέγη hat λέγει m. E*grs⁹ 33. | 6 ὕδρια λίθιναι m. Agrs¹³ | hat κείμεναι nach ἐξ m. Agrs¹³ | 8 st οἱ δέ hat καὶ m. Agrs¹¹ | 10 v. τὸν ἐλάσω hat τότε m. **§Agrs**¹⁴ | nach σύ om δέ m. ABLgrs ausser **§ΓΛ** | 11 ἀρχὴν ὁηνε τήν m. ABLA **083**. 1. 33. 262. |

Bl 201 r Joh 2,12—20

Sp a 8 λ oben Hd d. — Joh 2,12 καπερναούμ m. **NBX**
083. | οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ m. **NAgrs**¹⁴ | ἔμειναν m. **NBLgrs**¹⁰ |
 13 hat ὁ ἰησοῦς nach ἱεροσόλυμα m. **NBgrs**¹² | 14 κεραματι-
 στάς | 15 τὸ κέρμα m. **NAgrs**¹⁴ | ἀνέτρεψεν m. **Or^{cod}** | 16 hat
 καὶ v. μή m. **AUX** 1. 69. 124. 157. | 17 nach ἐμνήσθησαν add
 δέ m. **Agrs**¹³ | καταφάγεται m. **NABLgrs**¹⁶ | 18 εἶπον m. **NA**
 grs ausser **BL** | 19 ἰησοῦς ohne Artikel m. **ABLgrs**¹⁴ | ἐν τρισίν
 m. **NALgrs**¹⁵ | 20 εἶπον m. **NALgrs**¹⁵ | nach οὖν add αὐτῷ m.
M 12. 33. | τεσσεράκοντα m. **NAB*GLMPΔ** | ὠκοδομήθη m. **NB**³
 Lgrs ausser **NB*083.** | ἐν τρισίν m. **ABLPX083.** |

Bl 201 v Joh 2,20—3,4

Sp a 12 η st ην aus Versehen. — 13 v in νικόδημος aus
 Versehen weggelassen. — Sp b 25 η Hd d. — Joh 2,22 om
 αὐτοῖς nach ἔλεγεν m. **NABLgrs**¹⁴ | ὃ εἶπεν m. **Agrs**¹⁴ | 23
 ἐν τοῖς m. **NABLgrs**¹⁵ | ἐν τῇ ἐορτῇ m. **NALgrs** ausser **B** |
 24 ὁ ἰησοῦς m. **NAgrs**¹⁴ | ἐαυτὸν αὐτοῖς m. **N^cA²grs**¹⁴ | 3,1 om
 δέ | 2 st τὸν ἰησοῦν hat αὐτόν m. **NABLgrs**⁸ | ῥαββεὶ m. **NA**
BEFHΓΔ | hat δύναται nach ταῦτα τὰ σημεῖα m. **Γgrs**¹² | st
 ἐάν hat ei | 3 ὁ ἰησοῦς m. **NAgrs**⁶ | om ἀμήν sec | 4 om ὁ
 vor νικόδημος m. **BE*GL** |

Bl 202 r Joh 3,5—14

Sp b 5 aus Versehen γενώσκεις. — 30 Omegastrich im
 i. o i. Hd. — Joh 3,5 om ὁ v. ἰησοῦς m. **NAgrs**¹¹ | om ἀμήν
 sec m. **A** | st τῶν οὐρανῶν hat τοῦ θεοῦ m. **N^cABLgrs** ausser
N* | 8 ἀλλ' m. **NALgrs** ausser **B** | καὶ ποῦ ὑπάγει m. **NBLgrs**¹³ |
 10 om ὁ v. ἰησοῦς m. **ABLgrs** ausser **■** | 11 ἐοράκαμεν m. **E**
 grs⁸ | 12 πιστεύσητε m. **Ggrs**⁶ | 13 ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ m. **A**
 grs¹² | 14 μωϋσῆς m. **NBKLSΠ083.** 33. |

Bl 202 v Joh 3,14—23

Sp b 26 γῖν oben Hd d weil das γ beschädigt war. —
 Joh 3,15 st ἐν αὐτῷ hat εἰς αὐτόν m. **Ngrs**¹³ | v. ἔχη ζωὴν
 αἰώνιον hat μὴ ἀπώληται ἀλλ' m. **Agrs**¹³ | 16 hat αὐτοῦ nach
 τὸν υἱόν m. **N^cAL083.** grs ausser **N*B** | 17 hat αὐτοῦ nach τὸν
 υἱόν m. **Agrs**¹³ | 18 ὁ δὲ μή m. **AL083.** grs¹³ | 19 αὐτῶν
 πονηρά m. **NABLgrs**⁷ | 20 hat τὰ v. φαῦλα | nach αὐτοῦ hat
 ὅτι πονηρά ἐστίν m. **LΔ** 13. 33. | 21 τὰ ἔργα αὐτοῦ m. **LU** 33.
 69. | ἡργασμένα | 23 ὁ ἰω. m. **B** 44. |

Bl 203 r Joh 3,23—31

Sp a 9 v oben Hd d. — 17 α oben Hd d (?). — Sp b 6 λ
 oben i. Hd. — Joh 3,23 σαλείμ m. **NBLgrs**¹² | nach παρεγίνετο
 add πρὸς αὐτόν | 24 om τὴν v. φυλακὴν m. **E*M** 1. 22. 235.
 473*. 565. | ἰωάννης, Hd d -vv- | ὁ ἰω. m. **N^cALgrs** ausser **N*B** |
 25 ἰουδαίων m. **N*GA²Π²** 1. 13. 69. 124. | 26 ἦλθον καὶ εἶπον m.
NABLgrs¹⁴ | ῥαββεὶ m. **NABDEHΓΔ** | hat nach ω zwei σ, so

dass ως σύ entsteht | 27 hat ó v. ιωάννης m. M 33. | hier ιωάννης | nach λαμβάνειν add ἑαυτοῦ m. LΛ 13. 33. 69. 124. 157. 262. 472. | nach ἐκ τοῦ οὐρανοῦ add ἄνωθεν m. Eus^{1k} | 28 hat μοι nach ὑμεῖς m. ABDLgrs⁸ | οὐκ εἰμι ἐγώ m. **ABL 083**.grs ausser D | 31 st ἐκ hat ἀπό m. D 13. 69. | nach ἐρχόμενος hat ἐπάνω πάντων ἐστίν m. **ABLgrs**¹³ |

Bl 203 v Joh 3,31—4,5

Sp a 19 o oben Hd d. — Joh 3,32 hat καί vor ἐώρακεν m. Agrs¹³ | ἐώρ- m. **ABDMSUVΓΛΠ**² | v. μαρτυρεῖ hat τοῦτο m. **ABL 083**.grs ausser **ND** | 34 nach διδωσιν add ὁ θεός m. AC²Dgrs¹³ | 36 ὁ δὲ ἀπειθῶν m. **ABCDEL 083**.grs ausser **N*** | st οὐκ hat οὐχ m. DΔΔ | hat τήν v. ζωήν m. EFHLM | μένει mit diesem Akzent m. EHKS^V | 4,1 st ὁ κύριος hat ὁ ἰησοῦς m. **ND**Δ 1. 22. 118. 209. 565. | 3 nach ιουδαίαν add γήν m. D 1. 13. 69. 106. 124. | hat πάλιν m. **B²CDLM 083**. 1. 33. 69. 124. 346. | 4 σαμαρίας m. **NCDE*ΛΓΔ** | 5 συχάρ m. **ABCDL** und allen grs | st ὅ hat οὗ m. C*DLMS 1. 28. 33. 157. 209. | om τῷ v. ἰωσήφ m. ACDLgrs ausser **NB** |

Bl 204 r Joh 4,5—14

Sp a Omegastrich in o sec 1. Hd. — 10 η am Ende Hd d, weil das η in 11 ausgelaufen war. — 16 ebenso hat die Hd d v und ι oben geschrieben, weil die anderen ausgelaufen waren. 25 αι oben Hd b. — Er schrieb zuerst nach ρ ein ι, änderte es aber sofort in ε um. — Sp b 14 das α in αὐτοῖς war aus Versehen doppelt, so wurde das erste α durch Punkte oben und unten gelöscht. — 25 λ oben 1. Hd. — Omegastrich in o Hd b. — Joh 4,6 st ὡσεὶ hat ὡς m. **N*** und **ABCDELΠ**² 33. 471. | 7 σαμαρίας m. **NDFL*** | πιεῖν m. **AB³C³ΓΔΔ** | 8 ἀπεληλύθησαν m. EFHKΓ | 9 nach λέγει add οὖν m. **ABCDELgrs** ausser **N*V*** | σαμαρίτις m. **NCDL 083**. | σαμαρίτιδος m. **NDL Δ** | πιεῖν m. **NCB³C³** | hat οὔσης vor γυναικὸς σαμαρίτιδος m. C³grs¹³ | nach σαμαρίτιδος add οὐ γὰρ συνχρῶνται ιουδαῖοι σαμαρείταις m. **ABCLgrs** ausser **N*D** | συνχρ. m. **AB*CLΔ** | 10 ὁ ἰησοῦς m. DΠ² 13. 69. 80. | πιεῖν m. **AB³C³ΓΔΔΠ 050**.grs ausser **N*B*C*DL 083**. | 11 ἡ γυνή m. **ACDL 083**.grs ausser **N*B** | nach πόθεν add οὖν m. **ABCL 083**.grs ausser **ND** | 12 st ὅς hat ὅστις m. **N** | 13 om ὁ vor ἰησοῦς m. **ABCDLΓΔΠ*** **083**.grs⁹ | 14 ἐγώ sec m. **NDM 083**. 22. 33. 69. 472. / 260. |

Bl 204 v Joh 4,15—23

Sp a 29 aus Versehen προσκύνησαν. — Joh 4,15 ἔρχ- m. **ACDgrs** ausser **N*B** | -ρχομαι m. **NCBgrs**⁸ | 16 nach αὐτῇ add ις m. **N*ΑΠ*** 1. | τὸν ἄνδρα σου m. **ACDLgrs**¹³ | 17 nach εἶπεν om αὐτῷ m. **NCADLgrs**⁹ | ἄνδρα οὐκ ἔχω m. **NC*DL** 142. | vor ἰησοῦς om ὁ | εἰπας m. **AB³CDLgrs**¹³ | ἔχω sec m. **ABCLgrs**¹³ | 18 ἀληθές m. **ABCDLgrs**¹² | 20 ἐν τῷ ὄρει

τούτω m. **ABCD^{gr}Lgrs**¹³ | δεῖ προσκυνεῖν m. **C³grs**¹³ | 21 om
 ó v. ἰησοῦς | γύναι πίστ. μοι m. **AC³Dgrs**¹² | πιστευσον m.
AC³grs¹³ | st ὅτε hat ὅτι m. **AVΓΛ** 69. | 23 ἀλλ' m. **CLgrs**¹² |

Bl 205 r Joh 4,23—35

Joh 4,24 nach προσκυνούντας add αὐτόν m. **ABCD²L**
 grs ausser **AB²D²** | δεῖ προσκυνεῖν m. **ABCLgrs** ausser **AB²D** |
 25 μεσσίας m. **ABCDLgrs**⁵ | πάντα m. **AC²DLgrs**¹² | 27 ἐπὶ
 τούτῳ m. **ABCLgrs**⁹ | ἡλθ- m. **ABCDL** | -λθον m. **AB³**
CDLgrs ausser **AB²B²** | ἐθαύμαζον m. **ABCDGKLMP** | st ἐλά-
 λει hat λάλει | nach εἶπεν om αὐτῷ m. **ABCLgrs** ausser **AB²D** |
 28 nach ἀπῆλθεν add τρέχουσα | 29 st ἃ hat ὅσα m. **AC³D^{gr}L**
grs¹² | 30 nach ἐξῆλθον om οὖν m. **ABLgrs**¹¹ | 31 nach ἐν
 add δέ m. **AC³grs**¹² | nach μαθηταί add αὐτοῦ m. **ΓΠ²** 28. 33.
 124. | ῥαββεῖ m. **BCDEHΓΛ** | 34 ποιήσω m. **BCDKLΠ** **083**. |
 35 nach ὑμεῖς add μοι | ἔτι m. **ABCgrs**¹³ | τετράμηνος m. **AB**
BCDLgrs¹³ |

Bl 205 v Joh 4,35—42

Sp a 18 λ oben Hd d. — 22 o pr grösser als die anderen
 Buchstaben. — Joh 4,35. 36. ἡδῆ. | 36 hat καὶ v. ó θεριζῶν m.
AC²grs¹² | ἵνα καὶ m. **ADgrs**¹¹ | ὁμοῦ χαίρει m. **EKΓΛΠ*** |
 37 hat ó v. ἀληθινός m. **AC³Dgrs**¹⁰ | 38 ἀπέστειλα m. **ABCL**
083.grs ausser **AB²D** | 39 σαμαριτῶν m. **ADL** | st ἃ hat ὅσα m.
AC³Dgrs¹³ | 40 σαμαρεῖται m. **BCΓΔΛΠ** | 41 πολλῶ πληθός |
 nach ἐπίστευσαν add εἰς αὐτόν m. **Λ** 13. 69. 262. 330. / 253.
 42 ὅτι m. **ACDLgrs** ausser **B** | λαλιάν m. **ABCL** **083.grs**
 ausser **AB²D** |

Bl 206 r Joh 4,42—52

Sp a 20 in ἑορτήν τ und η in Ligatur. — Joh 4,42 nach
 κόσμου add ó χριστός m. **AC³DLgrs**¹³ | 43 nach ἐξῆλθεν om
 ἐκεῖθεν | add καὶ ἀπῆλθεν m. **Agrs**¹³ | 44 om ó v. ἰησοῦς m.
ABCDgrs¹¹ | 45 st ὡς hat ὅτε m. **ABCLgrs** ausser **AB²D** |
 γαλιλαῖοι | ἐορακότες m. **Egrs**⁷ | st ἃ hat ὅσα m. **ABCL**
Π² | 46 nach πάλιν add ó ἰησοῦς m. **Agrs**¹³ | st ἡν δέ hat καὶ
 ἡν m. **ABCgrs** ausser **ADL** **083**. | καπερναούμ m. **ALgrs**¹³ | 47
 hat ó v. ἰησοῦς m. **AB** | nach ἡρώτα add αὐτόν m. **Agrs**¹² |
 ἡμελεν | 49 nach πρίν add ἡ m. **Π²** | 50 hat καὶ v. ἐπίστευσεν
 m. **ACgrs**¹³ | ὅν m. **ABCL** **083**. | ó ἰησοῦς m. **ABCDLgrs**¹³ |
 51 nach δοῦλοι add αὐτοῦ m. **ABCgrs**¹³ | ὑπήντησαν m. **ABC**
DKL 1. | ἀπήγγειλαν m. **ACgrs**¹¹ | add λέγοντες m. **AC(BL)**
 grs ausser **AB²D** | st αὐτοῦ hat σου m. **D^{gr}Lgrs**¹³ | 52 τὴν ὥραν
 παρ' αὐτῶν m. **ACDKUΠ** |

Bl 206 v Joh 4,52—5,5

Sp a oben in Aufschrift τῇ in Ligatur — Sp b 2 α oben
 Hd b. — 11 Omegastrich im 2. o Hd b. — Joh 4,52 καὶ εἶπον
 m. **ADgrs**¹³ | ἐχθές m. **AB²CDKLΠ** | 53 ἐν v. ἐκείνῃ m.

ⲛⲉADLgrs¹⁴ | hat ὅτι v. ὁ υἱός σου m. Dgrs¹⁴ | 54 nach τοῦτο om dé m. ⲛAC²DLgrs¹³ | 5,1 add ὁ v. ἰησοῦς m. ⲛCgrs¹⁰ | 2 ἐν τῇ προβατικῇ m. ⲛⲉADGL | ἡ ἐπιλεγομένη m. ⲛⲉABCLgrs¹³ | βηθεσδά m. ACgrs¹⁴ | 3 nach πλήθος add πολύ m. Agrs¹⁴ | ξηρῶν ohne παραλυτικῶν m. ⲛA*BC*L 18. 157. 314. | add ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν m. A²C³Dgrs¹⁴ | hat 4 m. AC³Lgrs¹¹ oder ¹⁴ | 5 om καὶ v. ὀκτώ m. Bgrs⁶ |

Bl 207 r Joh 5,5—13

Sp a 4 Omegastrich im 1. o 1. Hd. — Joh 5,5 ἀσθενία m. ADE* | add αὐτοῦ m. ⲛBC*DLII² 1. 33. 124. | 7 hat ναὶ vor κύριε m. C²EFGH 33. 124. und fährt fort ἄνθρωπον dé m. C² 33. | βάλῃ m. ⲛABC²DLgrs¹³ | 8 ἔγειρε m. ⲛABCDgrs¹⁰ | ἄρον m. ⲛBCLgrs¹¹ | κράβατον m. ⲛAB*CDLgrs¹¹ | 9 v. ἐγέ- νετο hat εὐθέως m. ⲛⲉABCLgrs ausser ⲛ*D | κράβαττον | 10 om καὶ v. οὐκ m. C³grs¹⁰ | κράβαττον | add σου m. ⲛC*DLAPI 13. 17. 69. | 11 v. ἀπεκρίθη add ὅς δέ m. ⲛC*GKLDLAPI | 12 nach ἠρώτησαν add οὖν m. ACLgrs¹³ | nach ἄρον add τὸν κράβ- βατόν σου m. AC³Dgrs¹² | 13 st ἀσθενῶν hat ἰαθεῖς m. ⲛAB CLgrs ausser D |

Bl 207 v Joh 5,13—21

Sp a 18 st ε schrieb er zuerst ι, änderte es aber sofort in ε um. — 26 das aus Versehen wiederholte ου durch sechs Punkte darum getilgt. — Sp b 22 aus Versehen nur μειζον. — 25 ε oben Hd b. — Joh 5,15 nach ἀπήλθεν add οὖν m. ⲛⲉD Λ | st εἶπεν hat ἀνήγγειλεν m. ABgrs¹⁰ | 16 τὸν ἰησοῦν οἱ ἰουδαῖοι m. Agrs¹² und add καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι m. Agrs¹³ | 17 nach ὁ δέ add ὁ ἰησοῦς m. ACDLgrs ausser ⲛB | 18 nach διὰ τοῦτο add οὖν m. ABCLgrs ausser ⲛD | st ἀλλά hat ἀλλ' ὅτι m. Λ 13. | 19 st ἔλεγεν hat εἶπεν m. ADgrs ausser ⲛⲉBL | st ἂν μή hat ἐάν μή m. ADLgrs ausser ⲛB | ὁμοίως ποιεῖ m. ABLgrs ausser ⲛD | 20 ἔργα δείξει αὐτῷ m. ⲛ | θαυ- μάζητε m. ABDgrs ausser ⲛL |

Bl 208 r Joh 5,21—30

Joh 5,23 τιμῶσιν m. AEMΓΔΛ | 25 ἀκούσονται m. ADgrs ausser ⲛBL | ζήσονται m. Agrs¹² | 26 ἔδωκεν καὶ τῷ υἱῷ m. ADgrs¹² | 27 add καὶ v. κρίσιν m. Dgrs¹² | 28 in ἀκουσού- σονται scheinen ἀκούσουσιν und ἀκούσονται verbunden zu sein | 29 nach οἱ sec add δέ m. ⲛADLgrs ausser B |

Bl 208 v Joh 5,30—39

Sp b 19 Omegastrich in o pr 1. Hd. — 28 Omegastrich in o sec 1. Hd. — Joh 5,30 nach με add πατρός m. Egrs⁷ | 32 οἶδα m. ⲛⲉABLgrs ausser ⲛ*D | nach μαρτυρία add αὐτοῦ m. D² 254. | 35 ἀγαλλιασθῆναι m. ⲛABDgrs¹² | om ἐν | 36 μέζω m. ⲛLgrs⁸ | ἔδωκεν m. ADgrs¹¹ | ἃ ἐγὼ ποιῶ m. Γgrs¹¹ | 37 st ἐκεῖνος hat αὐτός m. Agrs¹² | ἀκηκόατε πάποτε m. Γgrs⁹ |

ἐοράκατε m. Egrs⁷ | 38 μένοντα ἐν ὑμῖν m. ADgrs¹² | ἀπέσταλκεν m. D | 39 ἐρευνάτε m. AB³DLgrs ausser **AB*** |

Bl 209 r Joh 5,39—6,2

Joh 5,40 nach ζώην add αἰώνιον m. D 69. | 42 ἀλλ' m. **AGrs**¹² | hat οὐκ ἔχετε v. ἐν ἑαυτοῖς m. **AB**Lgrs ausser ***D** | 43 λήψετε m. Γgrs ausser **ABDLΔ** | 44 παρ' m. BD KΓ 1. 69. | 45 μωϋσῆς m. **ABDKLSΠ** | ἐλπίζατε | 46 μωϋσ- m. **BDKLSΠ** | -σεῖ m. **ABDLgrs**⁷ | 47 πιστεύητε m. DGSD 1. 28. 69. 124. | 6,1 v. τῆς τιβεριάδος add εἰς τὰ μέρη m. D 77*. 249. | 2 ἦκ. δέ hat καὶ ἠκολούθει m. Agrs¹² (13) | ἐθεώρων m. A 13. | τὰ σημεῖα ohne αὐτοῦ m. **ABDKLSΛΠ** |

Bl 209 v Joh 6,2—II

Joh 6,3 nach ἀνῆλθεν add δέ m. **AB**Lgrs ausser ***D** | add ὁ v. ἰησοῦς m. **ALgrs**¹² | ἐκάθητο m. **ABLgrs** ausser **ND** | 5 hat ὁ ἰησοῦς nach ὀφθαλμούς m. **ABDKLMΠ** | ὄχλος πολὺς m. **ND** | πρὸς τὸν φίλιππον m. Agrs ausser **BDLΔ** | ἀγοράσωμεν m. **ABDgrs**¹¹ | 6 ἡμελλεν m. Dgrs⁹ | 7 ἀπεκρίθη m. **AB**Lgrs ausser ***Dgr** | hat αὐτῷ m. **ABDLgrs** ausser ***** | om ὁ v. φίλιππος m. **ABDgrs** ausser **NL** | ἕκαστος ohne αὐτῶν m. **ABLΠ** 13. 33. 69. | hat τι m. **ALgrs**¹³ | 8 πέτρου σίμωνος | 9 add ἐν nach παιδάριον m. Agrs¹³ | st ὅς hat ὁ m. **ND**^{2grs}¹¹ | 10 nach εἶπεν add δέ m. Agrs¹² | ἀνέπεσον m. **HKSUAΠ** | hat οὖν m. **ABDKLUΔΠ** | hat οἱ v. ἄνδρες m. **ABgrs** ausser **DL** | st ὡς hat ὡσεῖ m. Agrs¹³ | 11 st ἔλαβεν οὖν hat καὶ λαβὼν m. G 1. 13. 69. 118. 124. 565. | st εὐχαρίστησεν καὶ hat εὐχαριστήσας m. **ABLgrs**¹³ | διέδωκεν m. **ABLgrs**¹² | v. τοῖς ἀνακειμένοις add τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ m. **NDgrs**¹² |

Bl 210 r Joh 6,11—19

Sp b 8 hat nur ὄψι aus Versehen. — 24 σ oben i. Hd. — 29 τη in Ligatur. — Joh 6,12 ἐπλήσθησαν m. E 1. 118. 131. 485. | περισσεύσαντα m. **ADLgrs** ausser **B** | v. ἀπόληται add ἐξ αὐτῶν m. D | 13 περιέσσευσαν | 14 ὁ ἐποίησεν σημεῖον m. **ADLgrs**¹³ | add ὁ ἰησοῦς m. **ALgrs**¹³ | ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος m. **NDM** 254. | 15 ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα m. Dgrs¹² | st φεύγει hat ἀνεχώρησεν m. **ABDLgrs**¹² | hat πάλιν m. **ABDKLΔ** 1. 33. 118. 124. | 17 εἰς τὸ πλοῖον m. **ADgrs**¹¹ | καπερναοῦμ m. **ALgrs**¹² | st κατέλαβεν δὲ αὐτοὺς ἡ σκοτία hat καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει m. **ABLgrs**¹² | st οὐπω hat οὐκ m. Agrs¹² | ἡλιγύθη | hat ὁ vor ἰησοῦς m. **ABDgrs** ausser **NL** und ὁ ἰησοῦς nach πρὸς αὐτοὺς m. **ALgrs**¹² | 18 διηγείρετο m. **ADgrs**⁸ | 19 st ὡσεῖ hat ὡς m. **NBLgrs** ausser **AD** | σταδίους m. **N^a** oder **b** **ABLgrs** ausser ***D** |

Bl 210 v Joh 6,19—28

Sp b 9 aus Versehen ράβει. — Joh 6,21 τὸ πλοῖον ἐγένετο m. **NDgrs**¹¹ | ἐπὶ τῆς γῆς m. **ABDLgrs**¹² | 22 om ὁ sec | εἶδον m. ABL | nach ἔν add ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ m. (**N***) (D)grs¹² | εἰς τὸ πλοῖον m. Γgrs¹⁰ | st ἀπῆλ-
θον hat εἰσῆλθον | 23 nach ἀλλά add δέ m. Agrs¹² | ἦλθεν m. ABgrs⁹ | πλοῖα m. A(D)Lgrs¹³ | 24 εἶδεν m. BDgrs⁷ |
hat ὁ v. ἰησοῦς | ἐνέβησαν m. **ABgrs**¹² | om καὶ v. αὐτοῖ m. **ABDLgrs**⁹ | τὰ πλοῖα m. Agrs¹² | καπερναοῦ m. ALgrs¹² |
25 ράβει m. **BEHΓΛ** | 26 εἶδετε m. **BLgrs**⁷ | 27 hat τὴν
βρώσιν sec m. **ABDLgrs**⁸ | ὑμῖν δώσει m. **ABLgrs**¹² | 28
ποιῶμεν m. G 13. 124.

Bl 211 r Joh 6,28—39: Sp a 3 lies o ιω

Sp a 13 v oben i. Hd. — 24,25 aus Versehen st τοῦ
οὐρανοῦ hat τουρανοῦ. — Sp b 18 Omegastrich in o sec und
ω oben Hd b. — Joh 6,29 hat ὁ v. ἰησοῦς m. **ABDKLTΛ** |
πιστεύετε m. **ABLT** 1. 33. 40. 71. 106. | 30 οὖν sec m. **ABD**
grs¹³ | 31 ἔφαγον τὸ μάννα m. LV 33. 69. 124. | δέδωκεν m.
69. 124. | 32 μωϋσῆς m. **BDKLSV** | δέδωκεν m. **Agrs**¹³ | 33
ὁ τοῦ θεοῦ m. **ND** | 34 εἶπαν | 35 εἶπεν οὖν m. **NDΓ** 13. 33.
69. 106. 157. | πρὸς με m. **ADLgrs** ausser **BT** | πεινάσει m.
DHT | διψήσει m. **AB*DHLTA** | 36 ἐωράκατε m. **ABDgrs**⁸ |
add με m. **BDLgrs** ausser **A** | 37 πρὸς ἐμέ sec m. **EK(L)T**
Δ | ἔξω m. **ABLgrs**¹⁴ | 38 ἀπὸ st ἐκ m. **ABL** 13. 33. 69.
124. 254. | ποιῶ m. **ABL**²grs ausser **DL*** | 39 τοῦ πέμψαντός
με πατρός m. Γgrs¹¹ | st αὐτόν hat αὐτό m. **ABCDgrs**⁵ | om
ἐν m. **BCgrs**¹⁰ |

Bl 211 v Joh 6,40—49

Joh 6,40 st δέ hat γάρ m. **ABCDKLUII** | τοῦ πατρός μου
m. **BCDLTU** | ἐγώ m. **BCLgrs**¹³ | om ἐν m. **BCgrs**⁹ | 42
οὐχ m. **ACDLgrs**¹² | st οὖν hat νῦν m. **BCT** | om οὗτος m.
BCDLT | nach ὅτι add ἐγώ m. **N** | 43 nach ἀπεκρίθη add οὖν
m. **ADgrs**¹⁰ | ὁ ἰησοῦς m. **ADgrs**¹¹ | μετὰ m. **B** | 44 πρὸς
ἐμέ m. **Bgrs**⁵ | κἀγώ m. **BCDL** 1. 33. | om ἐν m. **Δ** | 45
θεοῦ ohne τοῦ m. **ABCDL** | nach πᾶς add οὖν m. **Agrs**¹¹ |
ἀκούσας m. **ABCKLTI** | πρὸς ἐμέ m. **BT** | 46 ἐόρακεν m.
Egrs⁸ | hat τις nach ἐόρακεν pr m. **BCDLT** 33. | st τὸν θεόν
hat τὸν πατέρα m. **ABCLTgrs** ausser **N*D** | 47 nach ὑμῖν
add ὅτι | om εἰς ἐμέ nach ὁ πιστεύων m. **BLT** |

Bl 212 r Joh 6,49—58

Sp a ein ovalet Loch. — Sp b 27 φαγών aus Versehen st
ἐφαγον. — Joh 6,49 ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ μάννα m. **BCDT** | 51 st
τοῦ ἐμοῦ hat τοῦτου τοῦ m. **BCLTgrs**¹² | ζήσει m. **DL** 33. |
hat δέ m. **BCLTgrs** ausser **NDΓ** | ὃν ἐγὼ δώσω ἢ σὰρξ μου
ἐστὶν ὃν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς m. Γgrs¹¹ |

52 οἱ ἰουδαῖοι πρὸς ἀλλήλους m. CD | hat ἡμῖν nach οὗτος m. BDLTgrs⁷ | hat δοῦναι v. φαγεῖν m. DKΠ | hat τὴν σάρκα ohne αὐτοῦ m. ⁸CDLgrs ausser BT | 54 κἀγὼ m. ⁹BCDGKL UIΠ 1. | τῇ ἐσχάτῃ ohne ἐν m. ⁵BDLgrs | 55 ἀληθῶς m. ^{*}Dgrs¹⁰ | 57 ἀπέστειλεν m. ¹¹ABCLTgrs ausser D | ζήσει m. ¹²BC²KLTIΠ | 58 hat ἐξ ohne τοῦ v. οὐρανοῦ m. BCT | καταβαίνων m. ^{*} | οἱ πατέρες ὑμῶν m. Dgrs¹¹ | fährt fort τὸ μάννα m. Tgrs¹⁰ |

Bl 212 v Joh 6,58—68

Sp b 6,7 aus Versehen παρδωσων. — 10 st ε schrieb er zuerst ι, änderte es aber sofort in ε um. — 13 τοῦ in Ligatur. — Joh 6,58 ζήσει m. ⁸BCLgrs | 59 καφαρναούμ m. ⁹BCDT 33. | 61 st εἰδῶς δέ hat ἔγνω οὖν m. ^{*} 13. 61rd. 69. | st ὑμᾶς hat ὑμῖν | 62 st ὅπου hat οὐ m. D | 63 λελάληκα m. ¹²BCDKLT UIΠ | 64 ἀλλ' m. ¹³BCTgrs ausser DL | εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες m. BCLgrs¹² | 65 πρὸς με m. BDLTgrs ausser ⁸BC | πατρός ohne μου m. ¹³BC^{*}DLT 28. 124. 131. 435. | 66 ἐκ τούτου οὖν m. ¹³BD 13. 69. 106. 124. 258. | om ἐκ v. τῶν μαθητῶν m. ¹²CDLgrs | hat ἀπῆλθον nach αὐτοῦ m. ¹³BCDKLTIΠ | 67 nach δώδεκα add μαθηταῖς m. U 13. 69. arm⁶⁵ | 68 nach ἀπεκρίθη om οὖν m. ¹³BCGKLUAIΠ |

Bl 213 r Joh 6,68—7,8

Sp a 1 das ρ floss aus und Hd d schrieb ein ρ links. — Sp b 30 schrieb er st ι zuerst ν, radirte aber dann den Querstrich und machte ein ν an den 2. Strich angeschlossen. — 31 τη sec in Ligatur; das darauf folgende ντ floss aus, daher schrieb 1. Hd τ unten und Hd d ν oben. — Joh 6,69 st ὁ ἅγιος hat ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς m. C³grs¹³ | nach θεοῦ om aber Hd c add τοῦ ζῶντος m. Tgrs¹² | 70 nach αὐτοῖς add ὁ ἰησοῦς m. ¹³BCDKLUΠ | 71 τὸν ἰούδαν m. ¹³BCLgrs ausser ^{*}D | st ἰσκ. hat ἀπὸ καρυώτου m. ^{*} 13. 69. 124. (καρυ- m. ⁸) | ἔμελλεν m. ¹³BCKLSUIΠ | παραδιδόναι αὐτόν m. BCDL 69. 124. | 7,1 hat καί v. μετὰ ταῦτα m. ¹⁴caBC^{*}Lgrs | hat μετὰ ταῦτα vor περιεπάτει m. ¹³BCDGKLTXIΠ | 3 θεωρήσωσι m. B³grs¹² | st ἔργα σου ἃ hat ἔργα ἃ σύ m. G 1. | 4 ἐν κρυπτῷ τι m. D grs¹¹ | ἐν παρησίᾳ αὐτὸς εἶναι | αὐτός m. ¹³DerLgrs ausser BD^{*} | 6 nach λέγει add οὖν m. ¹³BCLgrs ausser ^{*}D^{er} | 8 om ταύτην nach ἑορτήν pr m. ¹⁴caBDKLTXIΠ | οὐπω m. BLTgrs¹¹ |

Bl 213 v Joh 7,8—19

Sp a 1 o oben 1. Hd. — Sp b 5 ω oben Hd d, Omegastrich in o 1. Hd. — 7 das ι am Schluss berührte das o so schrieb 1. Hd noch ein ι oben. — 22 Omegastrich in o Hd b. — 31 o oben Hd d. — Joh 7,8 ὁ ἔμὸς καιρὸς m. ¹³BDLTUX | 9 om δέ nach ταῦτα m. ¹³DKΠ 1. 33. 42. 118. 389. 565. | st αὐτός hat αὐτοῖς m. BD²Tgrs¹¹ | 10 hat εἰς τὴν ἑορτήν nach

ἀνέβη m. Dgrs¹¹ | ἀλλ' m. **SDL**grs¹⁵ | hat ὡς v. ἐν κρυπτῷ m. BLTgrs ausser **SD** | 12 περὶ αὐτοῦ ἦν m. BLTgrs ausser **SD** | om πολὺς m. D | ἐν τοῖς ὄχλοις m. BLTgrs ausser **SD** | nach μέν add γάρ | hat δέ nach ἄλλοι m. BTX | 13 παρρησίαν | 14 μεσαζούσης m. D 1. 13. 22. 69. 118. 124. 565. | hat ὁ v. ἰησοῦς m. Dgrs¹² | 15 st καὶ ἐθαύμαζον hat ἐθαύμαζον οὖν m. **SB** DLTX 1. 33. 42. 249. 565. | 16 st οὖν hat δέ | hat ὁ v. ἰησοῦς m. DLTgrs ausser **SB** | 17 ἐκ τοῦ θεοῦ m. BLTXgrs ausser **SD** | 19 μωϋσῆς m. **SBDKLSTXΔΠ** | δέδωκεν m. **SLT**grs¹² |

Bl 214 r Joh 7,19—29

Sp a 18 β oben i. Hd. — Sp b 7 ου in Ligatur. — Joh 7,20 ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπεν m. Dgrs¹¹ | 21 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν | ὁ ἰησοῦς m. DKLTUΔΠ | 22 liest διὰ τοῦτο μω. m. **SB**DLTgrs ausser **S*** und verbindet διὰ τοῦτο m. dem Folgenden m. Dgrs¹² | μωϋσῆς m. **SBDKLSTXΔΠ** | μωϋσέως m. BDLSTXΠ² | ἐν σαββάτῳ m. **SDLT**grs ausser B | 23 ὁ ἄνθρωπος m. B 33. 482. | ὁ νόμος ὁ μω. m. **SP**² | μωϋσέως m. **SBDKLSTXΔΠ** | ἐν σαββάτῳ ὑγιῇ ἐποίησα | 24 κρίσιν κρίνατε m. **S**grs¹³ | 25 ἱεροσολυμιτῶν m. B³LTΔΔΠ | 26 μήποτε m. B LTgrs ausser **SD** | ἐστὶν ὁὖν ἄληθώς m. **SBDKLTXΠ** | 27 ἔρχεται m. **SF**vidHXΔ* 28. 69. / 184. | 28 ἔκραζεν m. **SB**LTgrs ausser D | ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων m. **SB**Lgrs ausser DT | ὁ ἰησοῦς nach διδάσκων m. BLgrs ausser **SD** | 29 ἐγὼ ὁὖν ἄληθώς m. BLTgrs¹² | παρὰ αὐτῷ (**S*** παρ' αὐτῷ) | καὶ ἐκεῖνος |

Bl 214 v Joh 7,29—37

Sp a 1 τη in Ligatur. — 29 das λ war sehr klein und die Striche liefen zusammen; daher setzte i. Hd noch eins oben. — Sp b 25 Raum freigelassen für einen liturgischen Zusatz. — Joh 7,29 ἀπέστει[η]λεν m. BLTgrs ausser **SD** | 30 nach πιάσαι add καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν m. Δ 13. 69. 262. arm | ἐληλύθει[η] m. **SB**DTgrs ausser L (-θη m. EGHXΓΛ) | 31 ἐκ τοῦ ὄχλου (δέ om m. 69.) πολλοὶ ἐπίστευσαν m. BKLTXΠ | ὁ χριστός ὁὖν ὅτι m. **SB**DLTUXΔ 1. 33. 69. 124. 565. | st μή hat μήτι m. Ggrs⁹ | om τούτων nach σημεία m. **SBDKLTXΠ** | ποιῇ m. **S***D 13. 69. | 32 v. ἤκουσαν add καὶ m. 13. 69. 124. | hat ταῦτα v. περὶ αὐτοῦ m. **S** | hat ὑπέρτας v. ἵνα m. Bgrs⁷ | οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι m. **SB**DLgrs⁶ | 33 εἶπεν οὖν ὁὖν ἄληθώς m. **SB**DLgrs¹³ | χρόνον μικρόν m. **SB**LTX 69. | 34 om με nach εὐρήσετε m. **SDL**grs¹² | 35 οὗτος μέλλει m. **SB**Tgrs¹² | hat ἡμεῖς nach ὅτι m. BLTgrs¹² | st μή hat μήτι m. D 124. | 36 ὁ λόγος οὗτος m. BD^{3r}E^{*vid}KLXΠ 1. 33. 69. 565. | εὐρήσετε ὁὖν με m. BGTX 1. | om ὑμεῖς m. 13. 69. | 37 ἰσθίκει m. **SB**³Dgrs⁵ | ἔκραζεν m. **SD** 1. 69. |

Bl 215 r Joh 7,37—49

Sp a 11 ο oben i. Hd. — Sp b 6 Omegastrich in ο i. Hd.

— 14 aus Versehen αὐτο st αὐτοῖς. — 19 ε oben Hd b, weil das ε ein wenig schlecht war. — 20 Omegastrich in o pr i. Hd.
 — Joh 7,37 nach ἐρχέσθω add πρὸς με m. **BLTgrs** ausser ***D** | 39 οὐ m. **DLgrs**⁷ | ἡμελλον m. **Lgrs**¹⁰ | οἱ πιστεύοντες m. **Dgrs**¹³ | st γάρ hat δέ | om ἅγιον m. **KTΠ** 42. 91. | om ὁ v. ἰησοῦς m. **BDLTX** und allen grs | st οὐδέπω hat οὐπω m. **BD** 64. 66. 71. | 40 οἱ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου (so 124. aber add πολλοῖ) | v. τῶν λόγων add αὐτοῦ m. ***D** | om τούτων m. **EHKMGΔ*Π** | v. οὗτός ἐστιν om ὅτι m. **LTgrs** ausser **BD** | 41 nach ἄλλοι pr add δέ m. **T** 1. 13. 69. | st ἄλλοι sec hat οἱ δέ m. **BLTX** 1. 33. | 42 οὐχ m. **B³LT** | δαυεὶδ bis m. **BDT** | ὁ ἰησοῦς ἐρχεται m. **Dgrs** ausser **BLT** | 43 ἐγένετο ἐν τῷ ὄχλῳ m. **BDLTX** 33. 124. 157. 597. | 44 ἐπέβαλεν m. **Dgrs**¹² | 45 εἶπαν | 46 οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος m. **Grsg**¹⁰ | ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ohne λαλεῖ m. **Xgrs**¹¹ | 47 nach ἀπεκρίθησαν add οὖν m. **BLTgrs**¹² | om αὐτοῖς m. **BK** | 48 πιστεύει m. ***D** | 49 ἀλλ' m. **Dgrs**¹² |

Bl 215 v Joh 7,49—8,17

Sp a 4 ou in Ligatur. — 19 hat 21 Buchstaben und geht bis zur Sp b hinüber; das γ ρ und τ in ἐγείρεται reichen hinauf um Raum zu schaffen. — Joh 7,49 ἐπάρατοι m. **BT** 1. 33. | 50 nach αὐτοῦς add ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτὸν τὸ πρότερον m. 1. 13. 33. 69. 118. 124. 209. 565. | 51 πρῶτον m. **BBDKLTXXΠ** 1. 33. 69. 106. 118. 124. 157. 249. 597. | πρῶτον v. παρ' αὐτοῦ m. ***B** **DLT** 33. 124. 597. | 52 αὐτῷ καὶ εἶπ. | εἶπαν m. **BDKT** 33. 489. | ἐρευνήσον m. **B³DLgrs** ausser ***B*T** | προφήτης ἐκ τῆς γαλιλαίας m. **Dgrs**¹¹ | ἐγείρεται m. **BDgrs**⁶ | om 7,53—8,11 m. **ABCLT** **XΔ** | 8,12 αὐτοῖς ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς m. **BLSTUX** 69. 346. | ἐμοί m. **DLgrs**¹² | περιπατήσῃ m. **DEHMGΔ** | 13 εἶπαν | 14 add ὁ v. ἰησοῦς m. **D** 69. 76. 106. 237. 407. 472. | st κἂν ἐγὼ hat κἀγὼ | hat δέ nach ὑμεῖς m. **BDLgrs**⁶ | st ἢ ποῦ hat καὶ ποῦ m. **EFGL** | 16 ἀληθής m. **Dgrs**¹¹ | nach ὁ πέμψας με add πατήρ m. ***B** **LTXgrs** ausser ***D** | 17 γέγραπται m. **BDLTgrs** ausser **■** |

Bl 216 r Joh 8,18—26

Sp a 5 aus Versehen ουτω st αὐτῷ. — Sp b 14 τη in Ligatur. — 25 λ oben i. Hd. — Joh 8,19 hat ὁ v. ἰησοῦς m. **■** 33. 69. | ἴδετε ἄν m. **Dgrs**¹¹ | 20 om ὁ ἰησοῦς nach ἐλάλησεν m. **BD** **DKLT** | 21 nach αὐτοῖς add ὁ ἰησοῦς m. **Grsg**¹⁰ | 23 ἔλεγεν m. **BBDLTX** 13. 69. 346. | ἐκ τοῦ κόσμου τούτου an erster Stelle m. **DLgrs**¹² | ἐκ τούτου τοῦ κόσμου an 2. Stelle m. 33. 69. 124. | 24 nach πιστεύσητε add μοι m. **D** 69. 124. | 25 nach εἶπεν om οὖν m. **BLTX** 1. 33. 69. 124. | hat Punkt nach λαλῶ ὑμῖν | 26 λαλῶ m. **BBDKLTUXΔ** |

Bl 216 v Joh 8,26—37

Die Tinte lief in der oberen Hälfte besonders in Sp b aus. — Sp a 10 α doppelt, weil die Tinte das erste Mal ausfloss. —

Joh 8,28 nach εἶπεν οὖν add αὐτοῖς m. **NDgrs**¹² | om μου nach ὁ πατήρ m. **NDLTx** 13. 69. 122. 254. | 29 nach μόνον om ὁ πατήρ m. **BCDLTx** 1. 22. 69. 249. | 33 st αὐτῷ hat πρὸς αὐτόν m. **BDLX070**. 33. | 36 ἐλευθερώσει m. **DHMA** |

Bl 217 r Joh 8,37—45

Joh 8,38 st ὃ hat ἃ bis m. ***BCDX** 69. 131. 229*. 249. 346. dazu das erste Mal **CL**, das zweite Mal **K** | ἐγὼ ἃ m. **DLX** | ἐόρακα m. **Egrs**⁶ | nach πατρί add μου m. **NDgrs**¹¹ | ἠκούσατε m. **BCKLX** 1. 13. 33. 69. 229*. 249. | παρὰ τοῦ πατρός m. **BCKLTx** | nach πατρός add ὑμῶν m. **CDgrs**¹² | 39 hat αὐτῷ v. καὶ εἶπ. m. 69. 346. | εἶπαν m. **BCD** 33. | st ἐστε hat ἦτε m. **Cgrs**¹³ | ἐποιεῖ[η]τε m. **B²CDLTgrs**¹³ | om ἄν m. ***BDgrs**⁹ | 40 λελάληκα ὑμῖν m. **D** 69. 124. 346. | st θεοῦ hat πατρός μου m. 13. 69. 124. (ohne μου 240. 244. 471.) | 41 εἶπαν m. **ND** | εἶπ. οὖν m. **CDgrs**¹³ | πορνίας | οὐ γεγεννήμεθα m. **CD²grs**¹³ | ἓνα ἔχομεν πατέρα | 42 om οὖν nach εἶπεν m. **BCLgrs**⁹ | οὐ γάρ m. **D^{sr}** 69. 124. 569. | 43 τὸν ἐμὸν λόγον m. 69. 346. | 44 hat τοῦ v. πατρός m. **BCDLgrs**¹² | οὐκ m. **B*DLΔ²** 1. 69*. 253. |

Bl 217 v Joh 8,45—55

Sp a 16 Omegastrich in o sec 1. Hd. — 23 ε oben Hd d. — Sp b 4 ι in εἶπαν 1. Hd, und, da es undeutlich war, so schrieb sie ει oben. — Joh 8,46 ει ohne δέ m. **BCLXΠ** | 48 om οὖν m. **BCDLX** | εἶπαν m. **BCD** 33. | σαμαρίτης m. **LX** | 49 v. ἰησοῦς add ὁ m. **DΠ²** 69. 346. 472.) | nach ἰησοῦς add καὶ εἶπεν m. **NG** 1. 13. 69. 118. 124. | 51 τὸν λόγον τὸν ἐμὸν m. **Γgrs**¹¹ | τηρήσῃ m. **BCDLgrs** ausser **MMΓ** | 52 εἶπαν m. **ND** | om οὖν nach εἶπ. m. **BC** | γεύσεται m. **ACDLgrs**¹⁰ | 53 om σύ nach σεαυτόν m. **ABCDLgrs**⁶ | 54 ὁ v. ἰησοῦς m. **ΔΔ*Π²** 69. 346. | δοξάσω m. ***und^{cb}BC*D** 1. 69. 346. | ἡμῶν m. **AB²und³CLgrs**¹¹ |

Bl 218 r Joh 8,55—9,7

Sp a 4 aus Versehen ὅμοις st ὅμοιος. — Joh 8,55 καὶ ἐάν m. **ACLgrs** ausser **NBD** | ὑμῖν m. **ABD** 1. 52. 157. 254. 565. | ἀλλ' m. **ACLgrs** ausser **BDX** | 56 ἤδη m. **Γ** | ἴδεν m. **ACKLMXΓΠ*** | 57 εἶπαν m. **ND** | ἐόρακες: ἐορ- m. **Egrs**⁹ und -κες m. **B*** | 58 om καὶ v. εἶπεν m. **ABCgrs** ausser **LDGKX** | hat ὁ v. ἰησοῦς m. **NADLgrs** ausser **BC** | 59 add ὁ v. ἰησοῦς | ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ohne Zusatz m. ***BD**, so die erste Hd; die Hd b add διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν καὶ παρήγεν οὕτως m. **N^{ca}und^{cb}ACLgrs**¹³ | 9,1 nach παράγων add ὁ ἰησοῦς m. **C³FGHM²** | ἴδεν m. **ACDLgrs**⁶ | γενετῆς m. **NABCDLSUTΔ** | 2 ῥαββί m. **Fgrs**⁹ | γεννηθῇ m. **A** | 3 ὁ ἰησοῦς m. **DΠ²** | 4 st ἡμᾶς pr hat ἐμέ m. **N^aoder^bACgrs**¹³ | st ἡμᾶς sec hat με m. **N^aoder^bAB**

CDgrs¹³ | 5 ὃ ἐν τῷ κόσμῳ m. DLX 1. 33. | 6 αὐτοῦ τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ohne τοῦ τυφλοῦ m. **NBL** 1. 33. |

Bl 218 v Joh 9,7—17

Sp b 10 ου sec in Ligatur. — Joh 9,7 σιλῶά | 8 στ τυφλός hat προσαίτης m. **NABC*DKLXΠ**² | st καθήμενος hat καθεζόμενος | 9 om ὅτι pr m. **N** | add δέ nach ἄλλοι sec m. **N** 124. | ἀλλ' m. BLX | ἄλλοι δὲ ἔλεγον· οὐχὶ ἀλλ' m. (**N** ἀλλά) (BCLX 33. ohne δέ) 124. | vor ὁμοιος add ὅτι | om δέ nach ἐκεῖνος m. **N^{ca}BC*** Dgrs⁹ | 10 πῶς οὖν m. **SCDLX** 157. | ἀνεώχθησαν m. AKUIΠ | σου m. allen grs | 11 nach ἐκεῖνος om καὶ εἶπεν m. **NBCDL** 1. 33. 118. 565. | om ὁ v. ἄνθρωπος m. ADgrs¹³ | hat ὁ v. λεγόμενος m. **NBC** 1. 33. 118. | om ὅτι m. ADgrs¹³ | σιλῶάν | εἰς τὸν σιλῶάν[μ] m. **NBDLX** 1. 118. 565. | st δέ hat οὖν m. **NBDLX** 1. 33. 124. 157. 565. | 12 εἶπον m. ALgrs¹³ | εἶπον οὖν m. Dgrs¹² | nach λέγει add αὐτοῖς m. D 13. 69. 346. | 14 st ἐν τῇ ἡμέρᾳ hat ὅτε m. ADgrs¹² | ἀνέωξεν m. **NABgrs**¹² | 15 πῶς ἀνέβλεψας vgl. altlat | μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς m. **NBLgrs**¹² | 16 οὐκ ἔστιν οὗτος παρὰ θεοῦ ὁ ἄνθρωπος m. **NBDLX** 157. | st τηρεῖ hat φυλάσ[σ]ει | om δέ nach ἄλλοι m. ALgrs¹³ | 17 hat οὖν m. **NABDLX** 1. 13. 69. | σὺ τί m. ADgrs¹² |

Bl 219 r Joh 9,17—26

Joh 9,17 ἀνέωξεν m. KLΠ | 18 ἐπίστευον m. Π² | st οὖν hat δέ m. sy^{ve}go | ἦν τυφλός m. **NBL** 157. | ὅτου m. **NABLgrs** ausser DX | αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος m. **NABLgrs** ausser D | 19 hat λέγοντες m. **N^{ca}ABDLgrs** ausser **N*** | βλέπει ἄρτι m. **NB** DLU 33. | 20 ἀπεκρίθησαν ohne οὖν m. DGLUXΠ 1. 33. 69. | nach ἀπεκρ. add αὐτοῖς m. ADgrs¹² | εἶπον m. ADXgrs ausser **NBL** | st ἡμῶν hat ὑμῶν | 21 hat αὐτοῦ sofort nach τίς | ἀνέωξεν m. 249. | αὐτόν v. ἐρωτήσατε m. **N^{ca}BDLX** 1. 33. 157. | ἡλικίαν ἔχει ohne αὐτός m. **N^{ca}BDLX** 1. 33. 157. | ἑαυτοῦ m. **NA** Bgrs⁷ | 22 εἶπον m. **ABDLgrs** ausser **N** | ὁμολογήσει m. HΓΛ | 23 εἶπον m. ALXgrs ausser **NBD** | ἐρωτήσατε m. ALXgrs ausser **NB** | 24 ἐκ δευτέρου nach ἄνθρωπον m. **NBDL** 33. | εἶπὼν m. **NBD** | οὗτος ὁ ἄνθρωπος m. **NBL** 157. 249. | 25 st ἀπεκρ. οὖν hat εἶπεν οὖν | ἐκεῖνος ohne καὶ εἶπεν m. **NABDL** | 26 hat οὖν m. **N^{ca}B** DKLX | nach αὐτῷ add πάλιν m. **N^{ca}Agrs**¹² |

Bl 219 v Joh 9,26—35

Sp b 9 ου tert in Ligatur. — 17 η oben Hd d. — 29 λ oben i. Hd. — Joh 9,26 ἀνέωξεν m. K 1. 118. | 27 hat πάλιν n. θέλετε m. D 28. | αὐτοῦ μαθηταί m. ABgrs⁹ | 28 hat οἱ δὲ ἐλοιδόρησαν m. **N^{ca}DL** 1. 33. 157. 565. | εἶπον m. **ABLgrs** ausser **ND** | n. εἶπον add αὐτῷ | hat μαθητῆς εἰ ἐκείνου m. D | μωϋσέως m. **ND SX** Δ 33. | 29 μωϋ- m. **NBDK SX** und -σει[ι] m. **NABDgrs**⁶ | ἐλάλησεν m. A | 30 ἐν τούτῳ γάρ m. **NB(D)L** 22. 249. | om τό v. θαυμαστόν m. ADgrs¹¹ | ἀνέωξε m. Agrs¹⁰ | 31 οἶδαμεν ohne Κορὺλα

m. **BDGL** 1. 33. | ό θεός άμαρτωλών m. **BDA** | άλλ' m. **SA**
DLX | 32 ανέωξεν m. 1. | 33 om ούτος | n. θεού add ό άνθρω-
 πος | 1. Hd οιδύνάτο, Hd d ήδ. | 34 είπαν m. **BD** | 35 ήκουσεν
 δέ | ό ιησούς m. **ADgrs** ausser **B** | Θ* έξέβαλον, Θ^d έξέ-
 βαλλον |

Bl 220 r Joh 9,35—10,4

Sp a 26 o am Ende Omegastrich 1. Hd. — Sp b 2 ε oben
 1. Hd weil das andere ausgelaufen. — Joh 9,35 n. είπεν add
 αύτω m. **ALgrs**¹⁰ | st του ανθρώπου hat του θεού m. **AL**
grs¹¹ | 36 hat και είπεν m. **DLXgrs** ausser **AB** | om και v.
 τίς m. **AL** | 37 είπεν ohne Kopula m. **BDX** 33. | έώρακε[α]ς
 m. **AB³DMSUGA** | 38 st έφη hat είπεν | 40 ήκουσαν ohne
 Kopula m. **BLX** 33. 157. 249. | n. φαρισαίων hat ταύτα m. **caB**
LXgrs ausser **S*** und **cbD** | οι μετ' αυτού όντες m. **BDLX** 1. 33.
 157. 248. 565. | είπον m. **BLXgrs** ausser **D** | 41 om άν m. **DK**
 13. 69. 124. 136. | ή άμαρτία und μένει m. **S*** und **cbABgrs** ausser
caDLX | om ούν zwischen ή und άμαρτία m. **BDKLX** 1. 33.
 69. 157. 489. 565. | 10,2 ποιμεν | 3 καλεϊ m. **Grs**¹⁰ | 4 όταν ohne
 Kopula m. **BLΠ**² 1. 33. 157. 565. | st ίδια πάντα hat ίδια πρό-
 βατα m. **Agrs**¹⁰ |

Bl 220 v Joh 10,4—12

Sp a 25 st λησταί hat ληστη. — Joh 10,4 n. ακολουθει add
 αύτω | αυτού την φωνήν m. **D** | 5 ακολουθήσωσιν m. **SLgrs**⁸ |
 6 εγίνωσκον m. 69. 124. | 7 n. είπεν ούν add πάλιν αυτοίς m.
Dgrs⁹ | hat ότι m. **ADgrs**⁸ | 8 hat πρό έμου v. ήλθον m. 1. |
 11 setzt αυτού n. τίθησιν | 12 ό δέ μισθωτός m. **DXΔ** 33. 69. 124.
 157. 253. | έστιν m. **ABLX** 1. 13. 33. 42. 69. 346. 565. | ίδια τα
 πρόβατα |

Bl 221 r Joh 10,12—21

Sp a 1 ι oben Hd d, weil das andere ausgelaufen. — Sp b 1
 τη in Ligatur. — 20 Omegastrich in o sec 1. Hd. — 30 Omega-
 strich in o pr 1. Hd. — Joh 10,12 om τα πρόβατα n. σκορπίζει
 m. **BDLΠ** 1. 22*. 25. 33. 37. 42. 482. 489. 565. | 13 ότι μισθωτός
 έστιν ohne ό δέ μισθωτός φεύγει m. **BDL** 1. 22*. 33. | 14 γινώ-
 σκομαι υπό των έμών m. **Agrs**¹² | 16 δεϊ με m. **BDLΔΠ** 1.
 33. 69. 124. 346. | ακούσωσιν m. **AGXDΔ** | γενήσονται m. **caB**
DLX 1. 33. 565. | 17 με ό πατήρ m. **BDLX** 33. 248. 249. | 18
 αύτην θείαι | om την n. ταύτην m. **B** | 19 hat ούν n. σχίσμα
 m. **ADgrs**¹¹ | 20 έλεγεν δέ m. **caABLXgrs** ausser **S*** und **cbD** |
 21 n. άλλοι add δέ | ανοιζα m. **BLX** 1. 13. 22*. 33. 69. 124. 157.
 249. 346. 565. |

Bl 221 v Joh 10,22—31

Sp b 16 schrieb er zuerst st ε ein ι, änderte es aber sofort
 in ε um. — Joh 10,22 δέ m. **ADXgrs** ausser **BL** | ένκαίνια m.
B*DL | έν τοις ιεροσολύμοις m. **ABL** 33. | om και v. χειμών

m. **BDGLXΠ** 1. 33. 42. | 23 v. περιπάτει add καί | n. στοᾶ add τοῦ m. **BLX** | σολομώντος m. ***BDEFGΔΛ** | 24 ἐκύκλωσαν m. **ADgrs** ausser B | εἰπέ m. ***caABDgrs** ausser ***u.^{eb}** | 25 ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς αὐτοῖς | st εἶπον hat λαλῶ m. **D** | n. πιστεύετε add μοι m. **D** 13. 69. 124. 346. | 26 ἀλλ' m. **Dgrs**¹² | st οὐ γάρ hat ὅτι οὐκ m. **BDLX** 1. 13. 28. 33. 69. 565. | τῶν ἐμῶν ohne καθὼς εἶπον ὑμῖν m. **BKLM*Π*** 24*. 33. 42. 89*. 91. 239. 489*. | 27 ἀκούουσιν m. **BLX** 13. 33. 69. 124. 157. 249. 346. | 28 καὶ ἐγὼ | ζῶην αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς m. **ADgrs**¹² | ἀπολοῦνται | οὐχ ἀρπάσει m. **ABgrs**¹⁰⁽¹²⁾ | 29 add μου n. πατὴρ m. ***cABD** Lgrs ausser ***B** | ὃς δέδωκεν m. **B²grs**¹²⁽¹³⁾ | μεῖζ. πάντων ἐστίν m. **Agrs**¹² | μεῖζον m. **ABK** | ἀρπάσαι[ε] m. 69. 346. | n. πατρός add μου m. **ADgrs**¹³ | 31 ἐβάστασαν ohne οὖν m. **NBL** 33. |

Bl 222 ■ Joh 10,31—41

Sp a 1 i oben i. Hd. — 11 ου sec in Ligatur. — Sp b 18 am Schluss αι Hd b. — Joh 10,31 om πάλιν m. **D** 28. 69. 124. 330. | 32 καλὰ n. ἔργα m. **AKΛΠ** | st ἔδειξα hat ἐδίδαξα | om μου n. πατὴρ m. ***BD** | ἐμε λιθάσετε m. **NBL** 33. | 33 om λέγοντες n. ἰουδαῖοι m. **NABKLM*XIΠ** | 34 om ὑμῶν m. ***D** 19. | v. ἐγὼ add ὅτι m. **BDLX** 12. 33. 38. 57. | st εἶπα hat εἶπον m. **ADMSUΔ** | 35 τοῦ θεοῦ ἐγένετο m. **NABLXgrs** ausser **D** | 36 add τοῦ v. θεοῦ m. **ABLXgrs** ausser **NDEG** | 37 aus οὐ der meisten Zeugen und μή (in 13. 69. 124.) ergibt sich μουη! | 38 πιστεύετε pr m. **NAgrs**⁸ | πιστεύετε sec m. **NBDKLUIΠ** 1. 33. 482. 489. | st πιστεύσητε hat γινώσκητε m. **BLX** 1. 32. 33. 118. 565. | st τῷ πατρὶ hat αὐτῷ m. **Agrs**¹¹ | 39 om οὖν n. ἐζήτουν m. **Bgrs**⁸ | hat πάλιν v. αὐτόν m. **Bgrs**⁷ | 40 st πρῶτον hat πρότερον m. **NΔ** 69. 218. | ἐμ(ε)ινεν m. **NADLgrs**¹² | 41 st καὶ πολλοὶ ἦλθον hat ἦλθον δὲ πολλοὶ |

Bl 222 v Joh 10,41—11,8

Sp a 12 Omegastrich in o i. Hd. — Sp b 26 τη in Ligatur. — Joh 10,41 om ἦν | 42 πολλοὶ n. ἐπίστευσαν m. **Agrs**¹⁰ | hat ἔκει n. εἰς αὐτόν m. **NABDgrs**⁶ | 11,1 om τῆς v. μαρίας m. **ABLXgrs** ausser **NΔ** | 2 n. θριξίν add τῆς κεφαλῆς m. **U** 239. 1253. | 5 τὴν μαριὰμ (die anderen -αν) καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς μάρθαν m. 1. 13. 22. 69. 124. 346. 565. (1253.) | 7 μαθηταῖς ohne αὐτοῦ m. **NBLXgrs**⁷ | setzt πάλιν v. εἰς m. 1. 13. 69. 565. | 8 ραββεὶ m. **NABCDEHΓΛ** | οἱ ἰουδαῖοι λιθάσαι m. **U** 1. 13. 69. 157. |

Bl 223 r Joh 11,8—16

Sp a 10 τ oben i. Hd, weil das andere ein wenig undeutlich. — Joh 11,9 hat ὁ v. ἰησοῦς m. **U** | εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας m. **ΔAgrs**⁶ | 11 πορεύσομαι | 12 εἶπαν m. **N** | οἱ μαθηταὶ αὐτῷ m. **BC*X** | 15 ἀλλὰ m. **NACDLgrs**⁸ | 16 συναμαρτυροῦν m. **NAB*CDGLΔ** |

Bl 223 v Joh 11,16—27

Sp a 1 ou in Ligatur. — 7 n. β schrieb er zuerst α, wischte es später weg und setzte ι ein, während Hd d η darüber schrieb. — 15 Hd b tilgte η durch Punkte und schrieb υ oben. — 16 Omegastrich in ο ι. Hd. — 26 η oben Hd d. — Sp b 26 υ oben Hd b. — Joh 11,17 ἐλθὼν und εὔρεν ohne καὶ m. **ABC²LK** grs ausser **C^{*vid}D** | om εἰς βηθανίαν n. ὁ ἰησοῦς m. **Σ^{*}A^{*}BCL** grs¹¹ | τεσσαρεῖς | τεσσ. ἡδὴ ἡμέρας m. **BC^{*} 13. 69. 249. 472. 71.** | μνημῖον | 18 ἡ v. βηθ. m. **Σ^cACDLX** grs ausser **Σ^{*}B** | om τῶν | 19 πολλοὶ δέ m. **BCDLX** 33. 157. 249. | om ἐκ | πρὸς τὰς περὶ m. **AC³grs¹¹** | μαριάμ m. **BCDLΔ** | παραμυθήσονται m. **Grs⁵** | om αὐτῶν n. ἀδελφοῦ m. **ΣBDL** | 20 hat ὁ v. ἰησοῦς m. **M** | μαριάμ m. 33. | 21 hat ἡ v. μάρθα m. **ΣBCDKLXΠ** | τὸν v. ἰησοῦν m. **AC²DLX** grs ausser **ΣBC^{*vid}** | st εἰ ἥς hat **Θ^{*}** εἷς, Hd b εἰ ἥς | τεθνήκει | ὁ ἀδελφός μου v. οὐκ m. **C³grs¹²** | 22 ἀλλὰ v. καὶ νῦν m. **Σ^cAC³DL** grs ausser **Σ^{*}BC^{*}X** | ὅσα ἂν nach **ABDL** grs¹² | αἰτήσῃ m. **ABCDLX** | 24 ἡ v. μάρθα m. **BC^{*}DKLXΠ** | 25 nach εἶπεν add οὖν m. **Σ^{*} 1.** |

Bl 224 r Joh 11,28—36

Joh 11,28 st τοῦτο hat ταῦτα m. **AD** grs¹² | μαριάμ m. **ABCDKLΔΠ** 33. | εἰπούσα m. **ΣAC²DLX** grs ausser **BC^{*}** | 29 ἐκείνη δέ m. **ΣBC^{*}L** 33. 69. 229^{**}. 249. | ἐγείρεται m. **AC²grs¹²** | ταχέως | ἔρχεται m. **AC²D** grs¹² | 30 ἦν ohne ἔτι m. **ADL** grs¹¹ | st ἐν hat ἐπὶ | st ὅπου hat ᾧ | 31 μαριάμ **BC^{*}DKLΔΠ** 33. | st δόξαν-τες hat λέγοντες m. **AC²grs¹²** | μνημῖον | 32 μαρία m. **ΣAC³D** grs¹³ | hat ὁ v. ἰησοῦς m. **Σ^cC³L** grs¹¹ | hat αὐτοῦ εἰς (andere bisweilen πρὸς) τοὺς πόδας m. **ΣABCL** grs¹³ | st πρὸς hat εἰς m. **AC³grs¹²** | μου v. ἀπέθανεν m. **ΣBC^{*}LΔ** 33. 254. | 33 ὁ οὖν ἰησοῦς | ἐμβριμώμενος m. 1. 22. | ἐταράχθη τῷ πνεύματι ὡς ἐμβρ. (**D** ἐνβρ.) m. **D** 1. 22. | 34 st εἶπεν hat λέγει | st ἔρχου hat ἐλθέ | τεθήκατε m. **E** grs⁶ | 35 hat καὶ v. ἐδάκρυσεν m. **ΣD** | αὐτὸν ἐφίλει |

Bl 224 v Joh 11,36—44

Sp a 29 θα oben ι. Hd. — Sp b 14 Omegastrich in ο ι. Hd. — 19 η lief aus, Hd d η oben und dazwischen. — Joh 11,37 ἐδύνατο m. **B^{*}CDKΠ** | 38 ὁ ἰησοῦς οὖν πάλιν | ἐμβριμώμενος m. **BC³DL** grs⁹ | μνημῖον | 39 n. λέγει add οὖν m. **X** | st ἡ ἀδελφή τοῦ τετελευτηκότος hat ἡ μάρθα oder om ἀδελφῇ τοῦ τετελ. m. altlt | 40 ὄψῃ m. **ΣABCDL** grs¹⁰ | 41 om οὐ ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος m. **ΣBC^{*}DLX** 5. 24. 33. 157. 7253. | st δέ hat οὖν m. 1. | 42 παρεστῶτα m. **Δ** 28. 235. | st εἶπον hat μοι ποιῶ | 43 ἐκραύγασεν φωνῇ μεγάλῃ | 44 hat καὶ vor ἐξήλθεν m. **ΣAC³X** grs¹¹ | καὶ ἡ...περιεδ.: hat καὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ σουδαρίῳ περιδεδεμένος | αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς m. **ΣAC^{vid}DX** grs¹¹ | st ἄφετε hat ἐάσατε | hat αὐτόν nach ἐάσατε m. **BC^{*}L** 33. 157. |

Bl 225 r Joh 11,45—52

Sp a 7 o oben Hd d. — 8 Omegastrich in o Hd d. — Joh 11,45 hat μαρίαν m. **AX**grs⁹ | st ὁ hat α m. **SA*****LX**grs¹¹ | nach ἐποίησεν om ὁ ἰησοῦς m. **ABC***^{vid}**L** 1. | 46 εἶπον m. **AB** **CL**grs ausser **SD** | hat α m. **NBLX**grs⁸ | hat ὁ v. ἰησοῦς m. **SA** **X**grs¹⁰ | 47 ποιεῖ σημεῖα m. **NABLMX** 33. | 48 st ἀροῦσιν hat ἐ(αἰ)ροῦσιν | om καὶ v. τὸν τόπον m. **DKΠ** | 49 nach καὶ ἄφας hat ὀνόματι m. **cgv**^{elem} | 50 λογίζεσθε m. **SABDL** 1. 22. 69. 122. | st ὑμῖν hat ἡμῖν m. **Agrs**¹⁰ | 51 ἀλλ' m. **SUF** **065**.^{vid} | ἐπρόφητευσεν m. **NBDLX** 33. | ἡμελλεν m. **AB**^{2 u. 3}**DLUΔ** **065**. 1. 33. 69. 249. | hat ὁ v. ἰησοῦς m. **Π**² 69. |

Bl 225 v Joh 11,53—12,3

Sp a 16 i. Hd schrieb του st το und das v wurde ausradirt. — 17 i. Hd schrieb zuerst o st ω in τῶν, tilgte es dann durch einen dicken Strich und schrieb ω danach. — Sp b 6 o oben i. Hd. — 8 aus Versehen ἀπελθεν. — Joh 11,53 ἐβουλεύσαντο m. **NBD** 13. 69. 124. 346. | 54 ὁ οὖν ἰησοῦς m. **NBLMX** aber aus Versehen ὁ wieder, also ὁ οὖν ὁ ἰησοῦς | om τὴν v. χάραν m. 1. 22. 69. 565. | ἐφρέμ m. **NL** | καὶ ἐκεῖ m. **LF** 33. 69. | διέτριβεν m. **ADgrs** ausser **NBL** | nach μαθητῶν add αὐτοῦ m. **AX**grs⁹ | 56 ἔλεγον m. **ABLX** **065**.grs ausser **SD** | hat ἐστηκότες v. ἐν τῷ ἱερῷ m. **LX** 69. 124. 249. 346. | 57 δεδώκεισαν δέ ohne καὶ m. **NABL**grs⁷ | ἐντολὴν m. **ADLX**grs¹⁰ | 12,1 nach λάζαρος add ὁ τεθνηκώς m. **ADgrs**¹² | om ἰησοῦς sec m. **Hgrs**⁷ | 2 hat ἐκεῖ v. δειπνον m. 69. 346. | liest καὶ διηκόνει μάρθα m. **D** | om δέ | om ἐκ m. **ADgrs**¹³ | ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ m. **NABDL** **065**.grs¹¹ | 3 μαρία m. **NADL** **065**.grs ausser **B** | τοῦ ἰησοῦ m. **NABDLQ** **065**. usw. | liest καὶ ταῖς θριξίν αὐτῆς ἀπέμαξεν αὐτοῦ τοὺς πόδας |

Bl 226 r Joh 12,3—12

Sp a 16 aus Versehen επεν. — 22 Omegastrich in o quart Hd d. — Sp b 27 ein zufälliger Punkt zwischen den zwei λλ oder ein Punkt um das zweite λ zu tilgen. — Joh 12,3 nach οἰκία add ὅλη m. 1. 13. 69. 124. 346. 565. /251. | ἐπληρώθη m. **NADLQ** **065**.grs ausser **B** | 4 st δέ hat οὖν m. **ADQ** **065**.grs¹³ | ἰούδας σίμωνος ἰσκαριώτης m. **Agrs**⁹⁽¹⁰⁾ | hat εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ v. ἰούδας m. **ADQ** **065**.grs¹³ | 5 δηναρίων τριακοσίων | add τοῖς v. πτωχοῖς m. **D** 33. | 6 ἔχων m. **NBDLQ** 1. 33. 157. 565. | 7 ἵνα u. τηρήσῃ m. **NBDKLQXΠ** 33. 42. 145. 157. | om μου m. **D** 33^{corr}: es war leicht μου zu ergänzen oder μου zu tilgen nach ἐνταφιασμοῦ | 8 om γάρ m. **L** | 9 om ὁ m. **AB**³grs ausser **NB*****L** | st οὐ hat οὐχί | 12 nach ἐπαύριον add οὖν | ὁ ὄχλος ὁ πολ[λ]ός |

Bl 226 v Joh 12,12—20

Joh 12,12 hat ὁ v. ἰησοῦς m. **BF** | 13 ὑπάντησιν m. **NB**grs⁹ | ἔκραζον m. **AX**grs¹² und ohne λέγοντες m. **BL**grs¹⁰ | om καὶ

v. ὁ βασιλεὺς m. DKXΠ | 14 ἐκάθεισεν | ἐπ' αὐτῷ m. KMΧΓΔ Π | 15 θύγατερ m. **sg**rs⁷ 1. 33. 69. 124. 157. | σειών m. AB* | 16 om δέ nach ταῦτα pr m. **sBLQ** | st ἔγνωσαν hat ἐνόησαν m. D | αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ m. **sB** | ὁ ἰησοῦς m. DHΛ | st ἐπ' αὐτῷ hat περὶ αὐτοῦ m. D | 17 st ὅτι hat ὅτε m. **sABgrs**¹¹ | μνημίου | add τῶν v. νεκρῶν | 18 nach τοῦτο pr hat καὶ m. **sAB²DL*grs**⁸⁽⁹⁾ | ἤκουσαν m. **sABDLgrs**⁷ | 19 εἶπον m. ADL Qgrs ausser **sB** | nach κόσμος add ὅλος m. DLQX | 20 nach ἦσαν δέ add καὶ m. D | hat Ἕλληνες vor τινες m. **sBDLMQX** 1. 33. 157. 249. 565. | προσκυνήσωσιν m. **sBQgrs**¹¹ |

Bl 227 r Joh 12,20—29

Sp a 2,3 aus Versehen st φιλίππῳ hat φιλπο. — 11 π oben Hd a. — Sp b 5 δι aus Versehen zweimal. — Joh 12,22 om ὁ v. φίλιππος pr m. **sADgrs**¹¹ | liest ἀνδρέας τε καὶ φίλιππος λέγουσιν τῷ ἰησοῦ | 23 ἀπεκρίθη λέγων αὐτοῖς m. 13. 69. 124. 346. | 25 ἀπολέσει m. ADXgrs ausser **sBL** | 26 τις ἐμοὶ διακονῇ m. D | om καὶ v. ἐάν sec m. **sBDLX** | nach πατήρ add μου m. U 28. 69. | 29 hat οὖν m. **sADLXgrs**¹² | ἐσθιῶν m. AD grs⁵ | add καὶ v. ἀκούσας m. ABLXgrs¹² |

Bl 227 v Joh 12,29—36

Sp b 3 st ε zuerst ι geschrieben, sofort aber in ε verbessert. — Joh 12,29 βροντὴ γέγονεν (D ὅτι βρ. γεγ.) | nach ἔλεγον add ὅτι m. D 13. 69. 253. | 30 hat ὁ v. ἰησοῦς m. ALgrs⁷ | ἡ φωνὴ αὐτῆς m. **sABDLMU²X** | st γέγονεν hat ἐλήλυθεν | 31 hat βληθήσεται m. D | st ἔξω hat κάτω (so 122 aber vor βληθ.) | 32 hat ἐκ m. **sABgrs** ausser DL | πάντας m. **s^cABLgrs** ausser **s^cD** | 33 ἤμελλεν m. **sABDLgrs**⁶ | 34 om οὖν m. ADgrs¹² | εἰς τὸν αἰῶνα μένει m. 69. 346. | σὺ λέγεις m. **sADgrs**¹² | 35 ἐν ὑμῖν m. **sBDKLMXΠ** | ἕως m. **sg**rs¹⁰ | add ἡ v. σκοτία m. **s^cKLUXΔΠ** 1. | 36 ὥς m. **sABDLΠ*** 33. 42. 108. 481. 489. | add ὁ v. ἰησοῦς m. **s^cAXgrs**¹² |

Bl 228 r Joh 12,36—46: oben rechts lies —46

Sp a 1 Omegastrich in o 1. Hd. — 2 ou in Ligatur. — Sp b 5 1. Hd setzte nur den Hauptstrich von α, Hd d fügte den Winkel bei. — 27 hier mit 12,46 fangen Akzente an. — Joh 12,39 ἠδύναντο m. **sABXgrs**¹⁰ | 40 ἐπώρωσεν m. AB*KLX 13. 33. 346. | hat ἐπιστρέψωσιν m. KLMXΠ | ἰάσωμαι m. LU² Γ | 41 ὅτι m. **sABLMX** 1. 33. 97. 252. 472. | ἵδεν m. KMΧΠ² | st αὐτοῦ hat τοῦ θεοῦ m. 13. 69. | 43 ἵπερ m. ABDgrs¹¹ | 44 ὁ ἰησοῦς δέ m. 69. | ἐκραζεν καὶ ἔλεγεν m. D 69. 346. | st οὐ hat οὐ μή | ἀλλ' m. AXgrs¹¹ | 46 πᾶς m. **sADLXgrs** ausser B |

Bl 228 v Joh 12,46—13,2

Sp a 23,24 am Rand ληλυθα Hd a. — Oben auf der Seite schrieb jemand in Kleinschrift: † υδοσδεοισ, was auf Bl 229 r a 3 hinzielt. — Joh 12,47 om μή m. D | hat φυλάξῃ m. **sABDKL**

ΧΠ 1. 13. 33. 69. 118. 157. 249. 346. 565. | κρίνω m. diesem Akzent m. ΕΚΓΛΠ | 49 st ἐλάλησα hat Hd b ἐλήλυθα m. Γ | ἔδωκε m. DLgrs¹¹ | 50 λαλῶ ἐγώ m. ΔΛΠgrs⁷ | 13,1 ἦλθεν m. **AB** KLMXΠ | 2 γενομένου m. **ADgrs**¹² | liest ἰούδα σίμωνος ἰσκαριώτου ἵνα αὐτὸν παραδῷ m. ADgrs¹¹ |

Bl 229 r Joh 13,2—11: Sp a 1 lies ἵναυ. — Sp b oben lies 13,7. — 1 rechts lies (7). — 5 rechts statt 9 lies 8. — 12 lies μετεμῶ. — 13 rechts statt 10 lies 9. — 19 setze rechts 10

Sp a oben schrieb jemand in Grossschrift bis auf υ † υδοσ-
δεοις und Sp b oben † περὶ τοῦ νιπτηρίου. — Joh 13,2 παραδῷ
m. **AD²LXgrs** ausser ***BD*** | 3 nach εἰδώς add ὁ ἰησοῦς
m. Agrs¹² | δέδωκεν m. ADXgrs¹¹ | 6 καὶ λέγει m. **AGrs**¹² |
nach αὐτῷ add ἐκείνος m. **ADLgrs**¹² | 8 nach πέτρος add
κύριε m. DP² 76. | hat μου nach τοὺς πόδας m. **AGrs**¹² | αὐτῷ
ἰησοῦς m. EGKP*, so **NGrs**⁸ aber mit ὁ vor ἰησοῦς | 10 ὁ
ἰησοῦς m. **ACDgrs** ausser B | οὐ χρειαν ἔχει m. C³DLgrs¹² |
nach ἔχει liest εἰ μὴ τοὺς πόδας μόνον νίψασθαι, vgl D |

Bl 229 v Joh 13,11—19

Sp a 17 Omegastrich in ο 1. Hd. — Joh 13,11 ὅτι m.
AGrs¹² | 12 καὶ ἔλαβεν m. BC* u. ³Dgrs¹² | ἀναπεσά[ο]ν ohne
καί m. C³Dgrs¹² | 13 ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος m. **ABC***
DKLSUΓΔΠ | 14 v. καὶ ὑμεῖς hat πόσω μᾶλλον m. D | 15
ἔδωκα m. BCDLgrs⁹ | ποιῆτε m. **ABCKLSUΓΔΠ** | 16 aus
Homoioteleuton om τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀπόστολος μεῖζων |
18 ἐγώ ohne γάρ m. BCDLgrs ausser **AKΠ** | st τίνας hat οὐς
m. ADgrs¹¹ | μετ' ἐμοῦ m. **ADgrs**¹² | ἐπήρκεν m. **AUΠ** 1. |

Bl 230 r Joh 13,19—29

Sp a 23 δέ ist durch zwölf Punkte um das Wort herum
getilgt. — 28 υ oben 1. Hd. — Joh 13,19 ὅταν γένηται[ε] πιστ.
m. ACDgrs¹² | πιστεύσητε m. **ADLgrs**¹² | 20 εἰάν m. Dgrs⁹ |
ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων m. **ABCL068.grs** ausser D | 21 ὁ ἰησοῦς
m. ACDXgrs ausser **NBL** | 22 add οὖν nach ἔβλεπον m. ***A**
DLgrs¹³ | 23 nach ἦν add δέ m. **AC²Dgrs**¹³ | om ἐκ v. τῶν
m. Egrs⁷ | 24 hat οὖν m. **ABC²DL068.grs**¹² | st καὶ λέγει
αὐτῷ εἰπέ τίς ἐστίν hat πυθέσθαι τίς ἂν εἴη[ῃ] m. ADgrs¹² | 25
ἐπιπεσών m. ***AC³Dgrs**¹¹ | st οὖν hat δέ m. Agrs¹⁰ | om
οὕτως m. ADΠ 1. 69. | 26 ἀποκρίνεται ohne οὖν m. ***AC³**
Dgrs¹¹ | ὁ ἰησοῦς m. **ACDLgrs** ausser BM | om καὶ λέγει m.
ABCLgrs ausser **ND** | βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω m. **ADX**
grs¹² | καὶ ἐμβάψας m. Agrs¹² | om λαμβάνει καὶ m. ***u. cb**
ADgrs¹¹ | ἐπιδίδωσιν m. Π² 245. | ἰσκαριώτου m. **BCLMXΠ²**
068. 33. 157. 435. | 27 ὁ ἰησοῦς m. **ACDX068.grs** ausser BL |
τάχειον m. **AB*CDEFLΔ** |

Bl 230 v Joh 13,29—36

Sp a 8 Omegastrich in ο pr Hd b. — Eine Falte im Perg
treibt einige Buchstaben in dieser Spalte auseinander. — Sp b 9

α-α ein kleiner Strich vielleicht der zu zeitige Ansatz für das zweite α. — Joh 13,29 ὁ ἰουδας m. CDgrs⁹ | ὁ ἰησοῦς m. AC DLgrs ausser **B** | 30 εὐθέως m. Agrs¹¹ | hat εὐθ. v. ἐξῆλθεν m. Agrs¹¹ | 31 ὅτε οὖν m. **BCDLX** 1. 33. 69. 157. 249. 254. 346. | λέγει ὁ ἰησοῦς m. ACDgrs ausser **B**LD | 32 εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ m. **AC**²grs¹¹ | st αὐτῷ sec hat εαυτῷ m. **ca**ACDLXgrs ausser **B*** u. **cb**BHL | 33 nach μικρόν add χρόνον m. **LXΓ** | ὅτι m. **ca**ABCLXgrs ausser **B***D | ἐγὼ ὑπάγω m. **AB**CDKLMUXΠ | 36 nach ἀπεκρίθη add αὐτῷ m. **AC**³D grs¹² | om ὁ v. ἰησοῦς m. ABC*L 440. | nach ὅπου om ἐγὼ m. ABCLgrs¹⁰ |

Bl 231 r Joh 13,36—14,8

Sp 25 aus Versehen nur γνώκετε st εγν. — Joh 13,36 ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις m. A 3. 42. 489*, D so aber μοι vorher, C³grs¹¹ so aber μοι nachher | 37 om ὁ v. πέτρος m. **ACL**²grs¹¹ | κύριε m. **ca**ABCDgrs ausser **B*** | ἀκολουθήσαι ἄρτι m. **A**(B)C³ΓΔΛΠ 157. | τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σου θήσω m. ABCDLgrs ausser **X** | 38 ἀποκρίνεται m. **ABC***LX | om αὐτῷ m. **ABC***grs⁵ | om ὁ v. ἰησοῦς m. **ABC***Dgrs⁴ | θήσης | φωνήσει m. CDgrs⁶ | ἀπαρνήσῃ m. **AC**grs¹¹ | 14,2 ὅτι v. πορεύομαι m. **ABC***DKLXΠ | 3 om καὶ v. ἐτοιμάσω m. Agrs⁵ | ὑμῖν τόπον m. ACgrs⁸ | παραλήψομαι m. B³CLgrs¹¹ | 4 om ἐγὼ m. DLX 1. 69. 71. 346. 565. | οἴδατε καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε m. AC³Dgrs¹² | 5 καὶ πῶς m. **AC**²Dgrs⁷ | st οἴδαμεν τὴν ὁδὸν hat δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι m. (**N**)AC²Lgrs¹³⁽¹⁴⁾ | 6 ὁ ἰησοῦς m. ABC³Dgrs ausser **C***L | 7 ἐγνώκετε m. ABCD²L grs ausser **D*** | ἐγνώκετε ἄν m. AC³D²grs¹² | καὶ ἀπάρτι m. **AC**³Dgrs¹² | ἐοράκατε m. Lgrs⁷ | αὐτόν sec m. **AC**³DLNQ Xgrs ausser BC* |

Bl 231 v Joh 14,8—15

Sp b 9 st ε sec schrieb 1. Hd zuerst ι, änderte es aber sofort in ε um. — 20 ι oben Hd d. — 23 Omegastrich in ο pr 1. Hd. — Joh 14,9 ὁ ἰησοῦς m. **BCDNQX**grs ausser ALI* u. ³ | τοσοῦτον χρόνον m. ABgrs¹³ | ἑωρακά[ο]ς | ἐόρακεν m. Egrs⁶ | καὶ πῶς m. ADLgrs¹² | 10 λαλῶ m. **AQ**grs¹¹ | ὁ ἐν ἐμοὶ μένων m. **AD**grs¹⁴ | αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα m. AQgrs¹¹ | 11 ἐν ἐμοὶ ohne ἐστιν m. **(A)**BDLQX allen grs | nach πιστεύετε add μοι m. ABgrs ausser **DL** | 12 nach ὑμῖν add ὅτι | πατέρα ohne μου m. **ABDLQX**Π 1. 22. 33. 42. 69. 157. 258. 489. | 13 αἰτήσητε m. **ADLX**grs ausser BQ | 14 nach αἰτήσητε add με m. **BEHUT**Δ 33. | ἐγὼ m. **D**grs¹² | 15 τηρήσατε m. ADQX grs ausser (**N**)BL |

Bl 232 r Joh 14,15—23

Sp a 22 u. 24 bei ρει st ε zuerst ι geschrieben und dann sofort in ε verwandelt. — Joh 14,16 καὶ ἐγὼ m. ALgrs¹² | μένη

u. v. μεθ' ὑμῶν m. ADgrs¹¹ | 17 αὐτό sec m. A(DL)Xgrs ausser
 ⚭B | nach ὑμεῖς add δέ m. ADLgrs¹² | μένει m. diesem Akzent
 m. EGHKMUΧΓΑΠ | ἔσται m. ⚭AD²Lgrs¹³ | 19 ζήσεσθε m.
 ⚭ADQgrs¹¹ | 20 om ὑμεῖς m. A 249. | om μου | κάγω m. ⚭A
 BDLgrs⁷ | 21 st με sec hat ἐμέ | καὶ ἐγώ m. Agrs⁹ | ἐνφα-
 νίσω | st αὐτῷ hat αὐτῶν (aber ἐμαυτόν) | 22 om καὶ v. τί m.
 ABDELX 33. | ἐνφανίζειν | 23 om ὁ v. ἰησοῦς m. ⚭ABDLgrs⁹ |

Bl 232 v Joh 14,23—31

Joh 14,23 ποιήσομεν m. Agrs⁷ | 26 st ἃ hat ὅσα m. 1. 28.
 477. 565. | 28 om εἶπον v. πορεύομαι m. ⚭ABDK*LXΠ | add
 μου nach πατήρ m. ⚭*u. ^{ob}D²grs¹¹ | 30 nach κόσμου om τούτου
 m. ⚭ABD^{gr}Lgrs¹² | 31 ἐνετείλατο μοι m. ⚭ADgrs¹¹ |

Bl 233 r Joh 14,31—15,10

Sp a 16 v oben Hd d, weil das erste v undeutlich. — 24
 i oben i. Hd. — Sp b 5 das erste μή durch einen Bogen von
 dreizehn Punkten. getilgt, vielleicht durch Hd d. — Joh 15,2
 πλείονα καρπὸν m. ADgrs¹¹ | 4 μείνη m. ADgrs¹² | i. Hd
 zuerst μένητε m. ⚭ABL, dann μείνητε m. Dgrs¹² | 6 i. Hd μή
 τις μή, Hd d (?) tilgt μή pr | μένη m. ⚭*ABD | st αὐτό hat
 αὐτά m. ABgrs⁹ | τὸ πῦρ m. ⚭ABLgrs¹⁰ | 7 αἰτήσεσθε[αι] m.
 ⚭grs⁹ | 8 γένησθε m. BDLMXA 1. 262. | 9 ἡγάπησα ὑμᾶς m.
 ⚭AD²grs¹² |

Bl 233 v Joh 15,10—19

Sp a 26 ου sec in Ligatur. — Sp b oben in Kap-Aufs
 ou in Ligatur. — 22 σ oben i. Hd. — Joh 15,10 st κάγω hat
 ἐγώ m. ⚭BLXgrs ausser ⚭D^{gr} | τοῦ πατρός μου nach ἐντολάς
 m. ADLgrs¹² | 11 ἦ m. ABD 1. 33. 38. 106. 249. 251. 254. 489.
 565. | 13 ἵνα ohne τις m. ⚭*D* | 14 ὅσα m. A 065.grs¹¹ | 15
 ὑμᾶς λέγω m. D^{gr}065.grs¹¹ | αὐτοῦ ὁ κύριος m. ⚭ABDLX
 065.grs ausser N | 16 αἰτήσητε m. ⚭ADNX 065.grs ausser BL |
 δώσει m. ⚭ | 18 nach πρῶτον add ὑμῶν m. ⚭^eABNX 065.grs
 ausser ⚭*D |

Bl 234 r Joh 15,19—26

Sp a 11 nach λόγου standen noch drei nunmehr radirten
 Buchstaben, vielleicht μου m. EΓΔΛ065. — Sp b 16 zwei
 oder drei Buchstaben radirt zwischen o und v. — Joh 15,21
 εἰς ὑμᾶς m. BD*L 1. 33. | 22 εἶχον m. AD²065.grs¹⁴ | 24 ἐποί-
 ησεν m. ⚭ABDKLXΠ065. 1. 13. 33. 69. 124. 249. | εἶχον m. AD²
 L²065.grs¹² | ἐοράκασιν m. L 065.grs⁹ | 25 hat γεγραμμένος
 v. ἐν τῷ m. Agrs¹¹ | 26 ὅταν δέ m. ADgrs¹² |

Bl 234 v Joh 15,26—16,7

Joh 16,2 ἀλλά | λατρίαν m. EKLΔ | 3 ποιοῦσιν | ποι. ohne
 ὑμῖν m. ABgrs¹¹ | 4 nach ὥρα add αὐτῶν m. ABΠ* 33. 124.
 229*. 482. | 7 ἐὰν γάρ ohne αὐτῷ m. ⚭BDLY 1. | οὐκ ἐλεύ-
 σεται m. ⚭ADgrs ausser BL |

Bl 235 r Joh 16,7—17

Joh 16,10 nach πατέρα add μου m. Agrs¹² | 12 λέγειν ὑμῖν m. AD068.grs¹¹ | 13 ἐν πάσῃ τῇ ἀληθείᾳ (so) | ὅσα ἄν m. D²grs⁸ | ἀκούσει BDE*HY 1. 435. 148. 184. | 14 λήψεται m. B³Lgrs¹⁰ | 15 nach εἶπον add ὑμῖν m. ^{sc}L 249. | λαμβάνει m. BDL068.grs⁸ | 16 οὐκέτι m. ^{sc}BD^{gr}LΔΠ²068. 1. 33. 95. 262. | nach ὁψεσθέ με add ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα m. A068.grs¹¹ | 17 εἶπον m. ^{sc}ADLgrs ausser B |

Bl 235 v Joh 16,17—23

Sp a 21 in ρει wurde für ε zuerst ι geschrieben, sofort aber in ε verbessert. — Joh 16,17 ἐγὼ ὑπάγω m. Dgrs⁹ | 18 τοῦτο τί ἐστίν m. AD^{gr}ΓΔΛΠ*068. usw. | ὁ λέγει m. ^{sc}ABD²L068.grs ausser ^{sc}D* | τὸ μικρόν m. ^{sc}*ADgrs ausser ^{sc}BLY | st τί λαλεῖ hat τί λέγει | 19 ἔγνω δέ m. UΠ 38. 482. | ὁ ἰησοῦς m. ^{sc}ADgrs ausser BL | περὶ τούτου ἐρωτᾶν | st οὐ hat οὐκέτι | 20 nach ὑμεῖς sec add δέ m. ALgrs¹⁰ | ἀλλὰ m. DLUVΓA | 22 λύπην μὲν νῦν m. AC³grs⁸ | ἔξετε m. ^{sc}ADL 33. 131. 249. | αἶρει m. ^{sc}ACD²Lgrs¹¹ | 23 nach λέγω ὑμῖν hat ὅτι m. ^{sc}AD²grs¹² | st ἄν hat ὁ ἂν m. XΠ |

Bl 236 r Joh 16,23—32

Sp b 19 das erste ε zuerst ι aber sofort in ε verwandelt. — 20 das zweite ε ist kleiner aber doch ι. Hd. — Joh 16,23 hat ἐν τῷ ὀνόματί μου nach τὸν πατέρα m. AC³DΓAΠ | 24 λήψεσθε m. B³Cgrs¹¹ | 25 ἀλλὰ ἔρχεται | ἀπαγγελῶ m. (^{sc}) ABC*DLgrs⁶ | 27 ἐμέ m. ABCDgrs ausser ^{sc}L | om τοῦ v. θεοῦ m. ^{sc}AA 251. | θεοῦ m. ^{sc}*u. ^{cb}AC³grs¹² | 28 st ἐκ hat παρὰ m. ^{sc}AC²grs¹² | add καί v. πάλιν | 29 λέγουσιν ohne αὐτῶ m. ^{sc}*u. ^{cb}BC*D*ΔΠ 1. 262. 565. | om ἐν v. παρρησίᾳ m. ALgrs¹³ | 31 om ὁ v. ἰησοῦς m. BC | 32 hat νῦν v. ἐλήλυθεν m. C³D³grs¹¹ |

Bl 236 v Joh 16,32—17,7

Sp b 20 in τοῖς st ο zuerst ι geschrieben, sofort aber in ο verwandelt. — Joh 16,32 καὶ ἐμέ m. AC³Dgrs¹² | 33 θλίψιν ἔχετε m. ^{sc}ABCLgrs¹² | 17,1 om ὁ v. ἰησοῦς m. ^{sc}B | ἐπάρας n. εἶπεν m. ^{sc}BC*DLX 1. 16. 33. 69. 124. 346. 565. | ἵνα ohne καὶ m. ^{sc}ABC*D 1. 96. 97. | hat σου nach υἱός m. AC³D^{gr}Lgrs¹³ | 2 πᾶν ὃ ἔδωκας m. Egrs⁷ | δώσι | 3 γινώσκωσιν m. ^{sc}BCgrs⁸ | 4 ἐτελείωσα m. Xgrs¹¹ | δέδωκάς μοι m. ^{sc}ABLXY | 6 σου τὸ ὄνομα m. ^{sc}ABCLXY | οὓς ἔδωκας m. ^{sc}ABDKΠ 157. 235. 489. | καὶ ἐμοί m. ^{sc}ACDLgrs¹² | αὐτοὺς ἔδωκας m. ^{sc}ABDKLΠ | τετηρήκασι m. ACgrs¹⁴ | 7 ἔγνωκαν m. ABCDLYgrs ausser ^{sc}UX |

Bl 257 r Joh 17,7—13

Joh 17,7 δέδωκας m. ^{sc}CDLgrs¹³ | ἐστίν m. ADgrs¹¹ | 8 δέδωκας m. ^{sc}Lgrs¹³ | καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς m. ^{sc}BCLgrs¹³ | 9

ἔδωκας m. D | 11 st αὐτοί hat οὔτοι m. CD^{gr}Lgrs ausser **SB** |
καὶ ἐγὼ m. AC³grs¹² | **φ** m. **SB**ABCLgrs¹¹ | καθὼς καὶ ἡμεῖς
m. B*MSUYΠ² | nach ἡμεῖς add ἐν m. X | 12 nach μετ' αὐτῶν
hat ἐν τῷ κόσμῳ m. AC³grs¹³ | st **φ** hat οὐς m. AC³Dgrs¹³ |
v. ἐφύλαξα om καὶ m. AC³D^{gr}grs¹³ | 13 αὐτοῖς m. C³DLgrs¹¹ |

Bl 237 v Joh 17,14—21

Sp b 19 Omegastrich in o 1. Hd. — 25 αἱ oben 1. Hd. —
Joh 17,14 ἔδωκα | 16 hat οὐκ εἰμί nach ἐκ τοῦ κόσμου m. Y
grs¹¹ | 17 ἀλήθεια ohne σου m. **S***ABC*DI² 1. | 19 hat ἐγὼ
v. ἀγιάζω m. BCDLgrs ausser **SA** | ὧσιν καὶ αὐτοί m. **SA**BC*
Dgrs⁵ | 20 πιστευόντων m. **SA**BCD*^{gr}Lgrs¹³ | 21 πᾶτερ m. **SA**
CLgrs¹³ | καὶ ἐγὼ | nach ἐν ἡμῖν hat ἐν m. **SA**C³Lgrs¹³ |

Bl 238 r Joh 17,21—18,2

Sp a 5 Omegastrich in o pr 1. Hd. — 9 ein kleines Loch.
— 18 aus Versehen ου st ους. — Sp b 23 aus Versehen ἡνδει.
— Joh 17,21 πιστεύσῃ m. **S**^cAC³DLgrs ausser **S***BC* | 22 καὶ
ἐγὼ m. AC³grs¹¹ | ἔδωκας m. ADUP 157. 248. 482. 489. | ἔδωκα
m. **SA**KMΠ 157. 248. 482. 489. | nach ἡμεῖς add ἐσμεν m. **S**^cA
C³grs¹³ | 23 vor ἵνα sec add καὶ m. Agrs¹² | 24 πᾶτερ m. **SC**DL
grs ausser AB | st ὁ hat οὐς m. ACLgrs¹³ | δέδωκας [pr] m.
SBCDLgrs¹³ | κἀκεῖνοι m. **S**BCDLgrs ausser AKUP* | ἦν
ἔδωκας m. Bgrs⁸ | 25 πᾶτερ m. **SC**Dgrs ausser AB | 26 ἐγνώ-
ρισαν | 18,1 ὁ ἰησοῦς m. ACDL²grs ausser **S**BL* | τοῦ κέδρων
m. ASD 123. m. diesem Akzent | 2 συνήχθη ohne καὶ m. **SA**B
CDKLUXΠ | ὁ ἰησοῦς m. ACDgrs ausser **S**BLXΛ |

Bl 238 v Joh 18,2—10

Sp b 5 in τει st ε zuerst ι geschrieben, sofort aber in ε
verbessert. — 18 Omegastrich in o 1. Hd. — 27 α oben und
unten vielleicht beide 1. Hd. — Joh 18,2 ἐκεῖ nach ἰησοῦς m.
SACLgrs ausser BD | 3 καὶ φαρισαίων m. **S**^{ca}ACgrs ausser **S***
u. ^{cb}BDL | 4 οὖν m. ABCgrs¹¹ | ἐξελθὼν εἶπεν m. **SA**C³L
grs¹² | 5 αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς m. ACLgrs ausser **S**(B) | ἰστήκει m.
SAB*DGXΔ | μετὰ | 6 ἐγὼ ohne ὅτι m. **SA**BDLXΠ 1. 33. 42.
106. 127. 489. 565. | ἀπῆλθον m. ACLgrs ausser **S**BD | ἔπεσον
m. Agrs¹⁰ | 7 αὐτοῦς v. ἐπηρώτησεν m. **S**Dgrs⁹ 1. 124. | εἶπον
m. **SA**BCLgrs ausser DX | 8 ἀπεκρίθη ohne αὐτοῖς m. **SA**BC
Lgrs ausser DX | om ὁ v. ἰησοῦς m. **SA**BCLgrs¹¹ | 9 ἔδωκας
m. D 42. 122. 489. | 10 τὸν τοῦ ἀρχιερέως δούλον m. ABCLgrs¹² |

Bl 239 r Joh 18,10—16

Joh 18,10 ὥτιον m. AC³Dgrs¹¹ | 11 τὴν μάχαιραν ohne σου
m. **SA**BCLDLgrs¹² | nach θήκην add πάντες γὰρ οἱ λαβόντες
μάχαιραν ἐν μαχαίρα ἀπολοῦνται m. 254. | ἔδωκεν m. DΔ |
13 ἀπήγαγον m. **S**^cACLgrs¹¹ | nach ἀπήγ. add αὐτόν m. AC³
Lgrs⁹ | καιάφα m. **SA**BLgrs ausser CD | 14 ἀποθανεῖν m. **SB**

C^{*}D^{suppl}LX 1. 13. 22. 33. 69. 91. 124. 209. 249. 251. 254. 346. 565. | 15 ἡκολούθεισαν | ὁ ἄλλος m. ^{eb}CLgrs¹² | ἦν γνωστός m. ^aACDgrs ausser B | 16 ὃς ἦν γνωστός τῷ ἀρχιερεὶ m. ^aAC²D^{suppl}grs¹¹ |

Bl 239 v Joh 18,16—22

Tinte gegen oben zu hie und dort ausgelaufen. — Joh 18,17 τῷ πέτρῳ nach θυρωρός m. ^aAC³D^{suppl}grs¹¹ | 18 ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ πέτρος m. AD^{suppl}grs¹² | 19 ἐπι[ι]ρώτησεν | 20 ὁμ ὁ v. ἰησοῦς m. ^a*u. ^eBD^{suppl}L | st λελ. hat ἐλάλησα m. C³D^{suppl}grs¹⁰ | ἐν συναγωγῇ m. ^aABCD^{suppl}Lgrs⁵ | st πάντοτε hat πάντες m. ^aABC^{*}LXΠ | 21 ἐρωτᾷς m. ^aABC^{*}LXYΠ² 33. /20. | ἐπερώτησον m. AC³D^{suppl}grs⁵ 33. | 22 εἰς τῶν ὑπηρετῶν παρεστώς, vgl. AC³D^{suppl}grs¹¹ |

Bl 240 r Joh 18,23—20

Sp a 8 v oben i. Hd. — 13 Omegastrich in o sec 1. Hd. — Joh 18,23 ὁμ ὁ v. ἰησοῦς m. BC^{*}L 471. 481. | 24 ἀπέστειλεν οὖν m. BC^{*}LXΔΠ² 1. 33. 565. | 25 ὁμ οὖν nach ἡρνήσατο m. ^aABC^{*}D^{suppl}HLSUXΠ | 26 συγγενής m. ^aND | εἶδον m. ABD^{suppl}grs⁹ | 27 hat ὁ v. πέτρος m. ^aC²grs⁶ | 28 ἄγουσιν οὖν m. ^aABCD^{suppl}grs ausser LMU | πρῶτα m. Egrs⁷ | ἄλλα ohne ἵνα m. ^aABC^{*}D^{suppl}Δ 1. 565. | 29 πειλάτος m. ABC | ὁμ ἔξω m. AC³D^{suppl}grs¹¹ | ὁμ πρὸς αὐτοὺς | st φησὶν hat εἶπεν m. AC³D^{suppl}grs¹² | nach φέρετε hat κατὰ m. ^aACD^{suppl}LXgrs ausser ^a*B | 30 εἶπον m. AD^{suppl}grs ausser ^aBC | κακοποιός m. AC³D^{suppl}grs¹⁴ |

Bl 240 v Joh 18,30—36

Sp a 7 o oben Hd a. — Joh 18,31 πειλάτος m. ABCD^{suppl} | ὁ v. πειλ. m. ^aAC³D^{suppl}LXY 087.grs¹¹ | add αὐτόν nach κρίνατε m. ^aBCD^{suppl}LXYgrs¹¹ | st οὖν hat δέ m. AD^{suppl}KUIΠ 087. 1. | v. ἀποκτεῖναι add τινα | 32 ἤμελλεν m. ^aABCD^{suppl}grs ausser KLSΠ | 33 πάλιν nach εἰς τὸ πραιτώριον m. ^aAgrs¹⁰ | πειλάτος m. ^agrs ausser ABCD^{suppl} | 34 ἀπεκρίνατο m. AD^{suppl}Π 087. 1. 33. 157. 299. 565. | nach ἀπεκρ. ὁμ αὐτῷ m. ABC^{*}D^{suppl}LMUXYΠ 1. 33. 157. 249. 299. 489. 565. /63. | hat ὁ v. ἰησοῦς m. ^aACD^{suppl}Y 087.grs¹¹ | ἀφ' ἑαυτοῦ m. AC²D^{suppl}grs¹⁴ | ἄλλοι σοι εἶπον m. ^aAC³grs¹² | 35 πειλάτος m. AB^{*}D^{suppl} | 36 ὁμ ὁ v. ἰησοῦς m. ^aABCD^{suppl}Lgrs¹² | ἡ ἐρῆ βασιλεία m. ^aD^{suppl} 73. 106. 124. | hat ἂν nach ὑπηρετᾷ m. AD^{suppl}grs¹² |

Bl 241 r Joh 18,36—19,2

Sp b 17 β oben Hd a. — Joh 18,37 πειλάτος m. AB^{*}D^{suppl} | hat ὁ v. ἰησοῦς m. ^aABD^{suppl}grs¹⁰ | ἐγώ: 'Εγώ m. Agrs¹² | 38 πειλάτος m. AB^{*}D^{suppl} | οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ m. ^aAgrs¹¹ | 39 ἀπολύσω nach ὑμῖν pr m. Agrs⁸ 69. | βούλεσθε οὖν ohne ἵνα m. ABD^{suppl}LXgrs ausser ^aKUY Π | ὁμ ὑμῖν sec | 40 nach πάλιν add πάντες m. Agrs⁷⁽¹¹⁾ |

βαρ ραββάν | βαρ ραβᾶς aus Versehen, Hd a -ββ- | add οὗτος
v. ληστής | 19,1 ἔλαβεν u. καὶ ἑμαστίωσεν m. ABD^{supp}grs¹² |
πειλᾶτος m. AB*D^{supp} |

Bl 241 v Joh 19,2—8

Joh 19,3 καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν m. **BLUXΛΠ** 13. 33. 69.
106. 124. 565. | ἐδίδουν m. AD^{supp}grs¹² | 4 ἐξῆλθεν οὖν m. E
grs⁸ | πειλᾶτος m. AB*D^{supp} | ἔξω ὁ π. m. ABD^{supp}grs¹¹ | ἐν
αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω m. D^{supp}lgrs¹¹ | 5 ἔξω ὁ ἰησοῦς
m. KULΠ 1. 106. 131. 157. 262. 565. | ἴδε m. AD^{supp}grs¹¹ | 6
εἶδον m. BEHSUGΔ | nach ἐκραύγασαν add λέγοντες m. AB
D^{supp}grs ausser **NY** | nach σταύρωσον sec add αὐτόν m. **NAD**^{supp}
grs¹² | πειλᾶτος m. AB*D^{supp} | 7 nach ἀπεκρίθησαν add αὐτῷ
m. ABD^{supp}Lgrs ausser X | nach κατὰ τὸν νόμον add ἡμῶν
m. Agrs¹¹ | θεοῦ ohne τοῦ m. **NABD**^{supp} allen grs | ἑαυτὸν vor
υἰὸν θεοῦ m. AD^{supp}grs⁹ | 8 πειλᾶτος m. AB*D^{supp} |

Bl 242 r Joh 19,8—15

Sp a 19 αν u. ει Hd b, weil die Schrift ausgelaufen war.
— 20 η oben Hd b, weil das erste ausgelaufen war. — 28 ι
unten Hd b, weil ει ausgelaufen war. — Sp b 10 ει am Rand
Hd b, weil im Text ausgelaufen. — 12 Omegastrich in ο pr
1. Hd. — 17 λ am Schluss Hd b, weil das andere ausgelaufen
war. — 18 Omegastrich in ο sec 1. Hd. — 22 α oben Hd a.
Joh 19,10 λέγει οὖν m. **NBD**^{supp}Lgrs¹² | πειλᾶτος m. AB*D^{supp} |
hat καὶ vor ἔξουσίαν | hat σταυρῶσαι σε zuerst und nachher
ἀπολῦσαι σε m. D^{supp}grs¹² | 11 hat καὶ v. ἀπεκρίθη | nach
ἀπεκρ. om αὐτῷ m. Agrs¹² | hat ὁ v. ἰησοῦς m. **NALMY**²ΔΛ |
εἶχες m. Bgrs⁸ | hat κατ' ἐμοῦ nach ἔξουσίαν οὐδεμίαν m. A
grs⁸ | ἄνωθεν δεδομένη | ὁ παραδούς m. **NBEDL** 147. 330. 565.
1251. | μεῖζων | 12 πειλᾶτος m. ABD^{supp} | ἐζήτη ἀπολῦσαι αὐτόν
ὁ πειλᾶτος | ἐκραύγαζον m. ALMYΠ 1. 22. 69. 124. | ἑαυτὸν m.
NABD^{supp}Lgrs¹² | 13 πειλᾶτος m. ABD^{supp} **065**. | τούτων τῶν
(τον) λόγων m. D^{supp}grs⁷ | hat τοῦ vor βήματος m. Egrs⁸ |
st γαββαθᾶ hat χιφβαθᾶ oder χαφβαθᾶ | 14 st ὥρα ἦν hat
ὥρα δέ m. Egrs⁶ | ὥς m. **NABL**grs⁹ | ἕκτη m. **NAB**grs¹¹ | 15
οἱ δὲ ἐκραύγαζον m. D^{supp}KULΠ 489. |

Bl 242 v Joh 19,15—21

Sp b 2 το st τον aus Versehen. — 21 μ oben Hd a. —
Joh 19,15 πιλᾶτος m. **N** | 16 αὐτὸν αὐτοῖς m. ABD^{supp}L **065**.
grs¹² | παρέλαβον δὲ τὸν ἰησοῦν m. A **065**.grs⁸ | add sodann
καὶ ἤγαγον m. D^{supp}**065**.grs⁹ | 17 st ἑαυτῷ hat ἑαυτοῦ m. A
UY **065**. | ὃς λέγεται m. D^{supp}**065**.grs⁹ | γολγοθᾶ m. diesem
Akzent m. KΓΛΠ | 19 πειλᾶτος m. AB*D^{supp} **065**. | ἐπέθηκεν
m. AKΠ | 20 ὁ τόπος τῆς πόλεως m. **NABD**^{supp}L **065**.grs¹¹ |
ἐβραϊστί, ἑλληνιστί, ῥωμαϊστί, in dieser Reihenfolge m. AD^{supp}
065.grs¹⁰ | 21 πειλάτω m. ABD^{supp} **065**. |

Bl 243 r Joh 19,21—26

Oben rechts auf der Seite ein ϑ in Tusche. — Sp a 9 π oben i. Hd. — 17 Omegastrich in o i. Hd. — Joh 19,21 εἰμι v. τῶν ἰουδαίων m. $\mathfrak{N}AD^{\text{supp}}$ 065. grs ausser BLX | 22 πειλάτος m. AB*D^{supp} | γέγραφα i. Hd verbesserte γέγραφα | 23 τέσσαρα m. $\mathfrak{N}ALM$ | καὶ τὸν χιτῶνα m. $\mathfrak{N}^eABD^{\text{supp}}$ L 065. / 1353. grs¹¹ | ἄραφος m. $\mathfrak{N}AD^{\text{supp}}$ L 065. / 1353. grs¹¹ | 24 εἶπον m. AB D^{supp} 065. / 1353. grs ausser $\mathfrak{N}LX$ | nach πληρωθῇ add ἡ λέγουσα m. AD^{supp} L 065. / 1353. grs ausser $\mathfrak{N}B$ | 25 μαρία pr m. ABD^{supp} L / 1353. grs ausser $\mathfrak{N}\Pi^2$ | μαρία sec m. ABD^{supp} / 1353. grs ausser $\mathfrak{N}L\Pi^2$ | 26 ὁ ἰησοῦς | nach μητέρα add αὐτοῦ |

Bl 243 v Joh 19,26—33

Sp a 7 am Rand Hd a ἡμέ als Lesart st ὦ[ρας]. — 24 α oben i. Hd. — Sp b Omegastrich in o pr i. Hd. — Joh 19,26 v. λέγει add ὁ ἰησοῦς | nach μητροί add αὐτοῦ m. AD^{supp} grs¹⁰ | ἰδοὺ m. $\mathfrak{N}AL$ grs⁸ | 27 ἴδε m. $\mathfrak{N}BL$ / 1353. | st ὥρας hat Hd a ἡμέρας m. AE*_{vid} | ὁ μαθητῆς αὐτὴν m. ABL grs¹⁰ | 28 εἰδὼς ὁ ἰησοῦς m. $\mathfrak{N}AD^{\text{supp}}$ L grs⁵ | hat ἤδη nach πάντα m. $\mathfrak{N}grs^8$ | nach τετέλεσται add περὶ αὐτοῦ m. M^{mg} (U τὰ π. αὐ.) | st τελειωθῇ hat πληρωθῇ m. $\mathfrak{N}D^{\text{supp}}$ 1. 13. 69. 124. 346. / 184. | 29 σκευὸς οὖν m. D^{supp} grs¹¹ | σπόνγον | οἱ δὲ πλήσαντες σπ. τοῦ ὄξους m. AD^{supp} grs¹¹ | v. ὑσσώπου add μετὰ χολῆς καὶ (μετὰ χολῆς m. 13. 16. 61rd. 69. 124.) | nach περιθέντες add καλάρω | 30 nach ὄξος add ὁ ἰησοῦς m. $\mathfrak{N}^eA(B)D^{\text{supp}}$ L grs¹¹ | 31 hat ἐπεὶ παρασκευῇ ἦν nach ἐν τῷ σαββάτῳ m. AD^{supp} grs¹⁰ | ἡ ἡμέρα m. BD^{supp} L grs¹⁰ | πιλάτον m. $\mathfrak{N}B^3$ L grs ausser AB*D^{supp} | 32 ἄλ[λ]ου ὁμοίως τοῦ [so!] συνσταυρωθέντων | 33 ἴδον m. $\mathfrak{N}^eD^{\text{supp}}$ KMXVII* | αὐτὸν ἤδη m. $\mathfrak{N}AD^{\text{supp}}$ grs¹² |

Bl 244 r Joh 19,34—40

Oben auf der Seite $\overline{\text{IA}}$ sp Hd. — Sp a i Omegastrich in o i. Hd. — Sp b 21 Omegastrich in o i. Hd. — Joh 19,34 ἀλλά m. D^{supp} | εὐθὺς ἐξῆλθεν m. AD^{supp} grs¹⁰ | εὐθὺς m. $\mathfrak{N}ABL$ grs⁷ | 35 ἑωρακῶς m. $\mathfrak{N}ABL$ grs⁷ | αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία m. $\mathfrak{N}ABD^{\text{supp}}$ LMXII | καὶ ἐκεῖνος m. BY 1. 239. 299. | καὶ ὑμεῖς m. $\mathfrak{N}ABD^{\text{supp}}$ L grs⁶ | πιστεύητε m. $\mathfrak{N}^aAD^{\text{supp}}$ L grs¹³ | 36 αὐτοῦ ohne ἀπ' m. ABD^{supp} L grs ausser $\mathfrak{N}\Gamma$ | 38 δέ m. $\mathfrak{N}ABD^{\text{supp}}$ HL Π^2 1. 69. | πιλάτον m. $\mathfrak{N}B^3$ L grs ausser AB*D^{supp} | hat ὁ v. ἰωσήφ m. AHSYΓΔΛ | hat ὁ v. ἀπό m. $\mathfrak{N}grs^{13}$ | ἀριμαθίας m. Π | πιλάτος m. $\mathfrak{N}B^3$ L grs ausser $\mathfrak{N}B^*D^{\text{supp}}$ | st ἦλθεν hat ἀπῆλθεν | ἦρεν m. $\mathfrak{N}^eBD^{\text{supp}}$ grs ausser $\mathfrak{N}^a$ | st αὐτόν hat τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ m. D^{supp} grs¹¹ | 39 st αὐτόν hat τὸν ἰησοῦν m. $\mathfrak{N}D^{\text{supp}}$ grs¹⁰ | ὡς m. $\mathfrak{N}BD^{\text{supp}}$ L grs¹⁰ |

Bl 244 v Joh 19,40—20,4

Sp a 5 om ἔθος aus Versehen. — 27 aus Versehen τω st των (vielleicht τω in Vorlage.) — Joh 19,40 st ἔδησαν hat

ἐνείλησαν | hat ἐν v. ὁθονίοις m. AD^{supp}grs¹⁰ | 41 st οὐδέπω
 hat οὐδέποτε m. /184. | ἐτέθη m. AD^{supp}Lgrs¹² | 20,1 μαρία m.
 BD^{supp}grs ausser **AL** | μνημῖον u. μνημίου | 2 μνημίου |

Bl 245 r Joh 20,4—12

Sp a 9 ου aus Versehen zweimal. — 18 ε pr zuerst i aber
 sofort in ε verbessert. — Joh 20,4 τάχειον m. **AB*EGLXA**
 477. | μνημῖον | 5 hat κείμενα vor τὰ ὁθόνια m. BD^{supp}Lgrs¹⁰ |
 6 ἔρχεται οὖν m. AD^{supp}grs¹¹ | μνημεῖον hier | 8 μνημεῖον hier |
 εἶδεν m. **ABgrs**¹⁰ | 10 ἐαυτοῦς m. **AD^{supp}grs**¹³ | 11 μαρία
 m. ABD^{supp}LXgrs ausser **050**. | εἰστήκει m. B^{*}D^{supp}grs⁹ |
 πρὸς τῷ μνημ[ε]ίῳ m. ABD^{supp}Lgrs⁸ | ἔζω nach κλαίουσα m.
 D^{supp}Lgrs¹⁰ | μνημεῖον hier (εἶον) |

Bl 245 v Joh 20,12—16

245 v wegen schlechten Pergaments sehr weitläufig, 246 r
 sehr gedrängt geschrieben. — Joh 20,13 hat καί v. λέγουσιν m.
 ABD^{supp}L**050**.grs ausser **Σ** | st οἶδα hat οἶδαμεν | 14 ταῦτα ohne
 καί oder δέ m. **ABDSXΠ** 1. 33. 157. 489. 565. | om ὁ v. ἰησοῦς
 m. **ABDLgrs**¹⁰ | 15 ὁ v. ἰησοῦς m. AD**050**.grs¹¹ | hat ἔθηκες
 αὐτόν m. **ABDLgrs**⁷ | 16 om ὁ v. ἰησοῦς m. BDL**050**. | μαρία
 m. ADgrs¹⁰ | nach στραφεῖσα add δέ m. **ΣDΠ**² |

Bl 246 r Joh 20,16—22

Sp b 3 ἦ st ου. — 26.27 aus Versehen του τουτο. — Joh
 20,16 ἐβ[υ]ραῖστί m. **BDLXΔΠ050**. 33. 42. 71. 157. 239. 433.
 /253. | ῥαββωνί | nach διδάσκαλε add καὶ προσέδραμ[μ]εν
 ἄψαθαι[ε] αὐτοῦ | 17 hat ὁ v. ἰησοῦς m. **AGrs**¹¹ | nach πατέρα
 pr add μου m. AL**050**.grs¹¹ | hat δέ nach πορεύου m. **Σ*** u. **cbB**
 grs¹¹ | hat μου nach ἀδελφούς m. **Σ*ABL050**.grs ausser **Σ*D** |
 18 μαρία m. ADgrs¹¹ | ἀπαγγέλλουσα m. **SDLgrs**⁶ | ἐόρ- m.
078.grs⁷ | 19 τῶν σαββάτων m. Dgrs¹¹ | nach μαθηταί add
 συνηγμένοι m. Lgrs¹¹ | τῶν φόβων | hat ὁ v. ἰησοῦς m. **ΣA**
 BLgrs¹¹ | 20 ἔδειξεν αὐτοῖς u. πλευράν αὐτοῦ m. Lgrs¹¹ | om
 καὶ v. τὰς χεῖρας m. **SDL078**.grs¹¹ | 21 hat ὁ ἰησοῦς v. πάλιν
 m. AB**078**.grs¹⁰ | πέμπω m. **Σ^{cb}ABD²078**.grs¹⁰ |

Bl 246 v Joh 20,22—27

Joh 20,23 ἂν zweimal m. **ΣBL050.078**.grs¹³ | ἀφίενται m.
 B³**078**.grs¹⁰ | 24 hat ὁ v. ἰησοῦς m. AL**050.078**.grs¹¹ | 25 ἐορά-
 καμεν m. B^{*}L**078**.grs⁸ | τὸν δάκτυλόν μου m. AB**078**.grs¹⁰ |
 εἰς τὸν τόπον τῶν ἥλων m. A**078**. 47. 56. 58. 97*. | hat μου
 nach τὴν χεῖρα m. A**078**.grs¹² | 26 οἱ μαθηταί αὐτοῦ m. AB
 CDL**078**.grs¹² | om καὶ quart | st εἶπεν hat λέγει αὐτοῖς m.
 235. 251. 472. 477. |

Bl 247 r Joh 20,27—21,3

Sp b 9 ο oben Hd a. — Joh 20,28 om καὶ v. ἀπεκρίθη m.
 m. **ΣBC*DGLX** | om ὁ v. θωμάς m. ABCDgrs⁵ | 29 ἐόρακας

m. Lgrs⁸ | hat με ohne θωμᾶ m. **ABCD** allen grs | 30 hat αὐτοῦ nach μαθητῶν m. **CDLgrs**⁷ | 31 πιστεύετε m. **B** | om ὁ v. ἰησοῦς m. **ABCDLgrs**¹² | hat ζωήν ohne αἰώνιον m. **ABC**³ grs¹² | 21,1 πάλιν nach ἐφανέρωσεν m. **ABCLgrs**¹¹ | hat ὁ v. ἰησοῦς m. **ALgrs**¹¹ | om αὐτοῦ nach μαθηταῖς m. **ABCLgrs**⁶ | 2 οἱ τοῦ ζεβεδαίου υἱοί m. **C** | 3 nach ἐξῆλθον add οὖν m. **GLXΠ**² 157. | ἐνέβησαν m. **ABCDLgrs**¹¹ | om εὐθὺς nach πλοῖον m. **ABC*DLXΔ** 1. 33. 69. 565. |

Bl 247 v Joh 21,3—9

Unten drei Zeilen Grusinisch. — Sp b 15 Omegastrich in o pr Hd b. — 19 Omegastrich in o Hd b. — Joh 21,4 γενομένης m. **NC²Dgrs**¹² | hat ὁ v. ἰησοῦς m. Lgrs¹⁰ | ἐπὶ τὸν m. **NADLMUX** 33. | ἤδεισαν m. **ABCDgrs**¹² | 5 hat ὁ v. ἰησοῦς m. **A²CDLgrs** ausser **B** | προσφάγιον m. **BCLgrs** ausser **AD** | 6 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς m. **N^{ca}ABCDLgrs**¹² | nach ἔβαλον οὖν add αὐτό | setzt das zweite αὐτό nach ἐλκύσαι m. **Π** 1. 127. 157. 254. 482. 489. 565. | ἰσχυον m. **BCDLΑΠ** 1. 27. 33. 124. 262. | 8 ἀλλ' m. **DLgrs**¹³ |

Bl 248 r Joh 21,9—16

Sp a 13,14 aus Versehen μ zweimal. — Sp b 10 α oben i. Hd. — 22,23 aus Versehen nach τ ein α ausgelassen. — Joh 21,10 ἀπό m. **ABCgrs** ausser **DL** | 11 ἀνέβη m. **ABCDgrs**¹³ | add οὖν m. **NBCLXΠ**² 1. 22. 33. 565. | εἰς τὴν γῆν m. **ABCLPXΔΠ** 33. 42. 78. 239. 299. 482. 489. / 251. | μεγάλων ἰχθύων m. **ADGLXΔ** 1. 33. 565. / 253. | 12 οὐδεὶς δέ m. **NADLgrs**¹² | 13 add οὖν nach ἔρχεται m. **Agrs**¹¹ | hat ὁ v. ἰησοῦς m. **NALgrs**¹² | 14 hat δέ nach τοῦτο m. **NGLX** 33. | hat ὁ v. ἰησοῦς m. **NALgrs**¹¹ | om αὐτοῦ nach μαθηταῖς m. **ABCL** 1. 22. 33. 53. 122. 157. 489. | 15 ἰωνᾶ m. **AC²u. ³grs**¹² | πλέον m. **NBCDLSXΔ** 33. 122. | ἀρνία m. **ABC²grs**¹² | 16 πάλιν v λέγει αὐτῷ m. **NC** | ἰωνᾶ m. **AC²u. ³grs**¹² |

Bl 248 v Joh 21,16—20

Joh 21,16 πρόβατα m. **NADgrs**¹² | 17 ἰωνᾶ m. **AC²u. ³grs**¹² | hat καὶ v. λέγει sec m. **NBCDgrs** ausser **A** | hat λέγει sec m. **NADX** 1. 33. 565. | πάντα σύ m. **BC*D** 33. | nach λέγει αὐτῷ tert hat ὁ ἰησοῦς m. **Agrs**¹² | πρόβατα m. **NDgrs**¹¹ | 18 ἄλλος m. **ABC*grs**¹¹ | hat σε v. ζῶς. m. **ADgrs**¹² | ζῶσει m. **ABC*grs**¹¹ | σὺ οὐ m. **D²** | 19 st εἶπεν hat ἔλεγεν m. 1. | 20 nach ἐπιστραφεὶς add δέ m. **NDgrs**¹² | om αὐτῷ nach καὶ εἶπεν m. **ABXgrs** ausser **NC** |

Bl 249 r Joh 21,20—25

Sp a 19 ε pr zuerst ι aber sofort in ε verbessert. — 24 α. oben i. Hd. — Sp b 8 ι i. Hd, weil das erste ι undeutlich. —

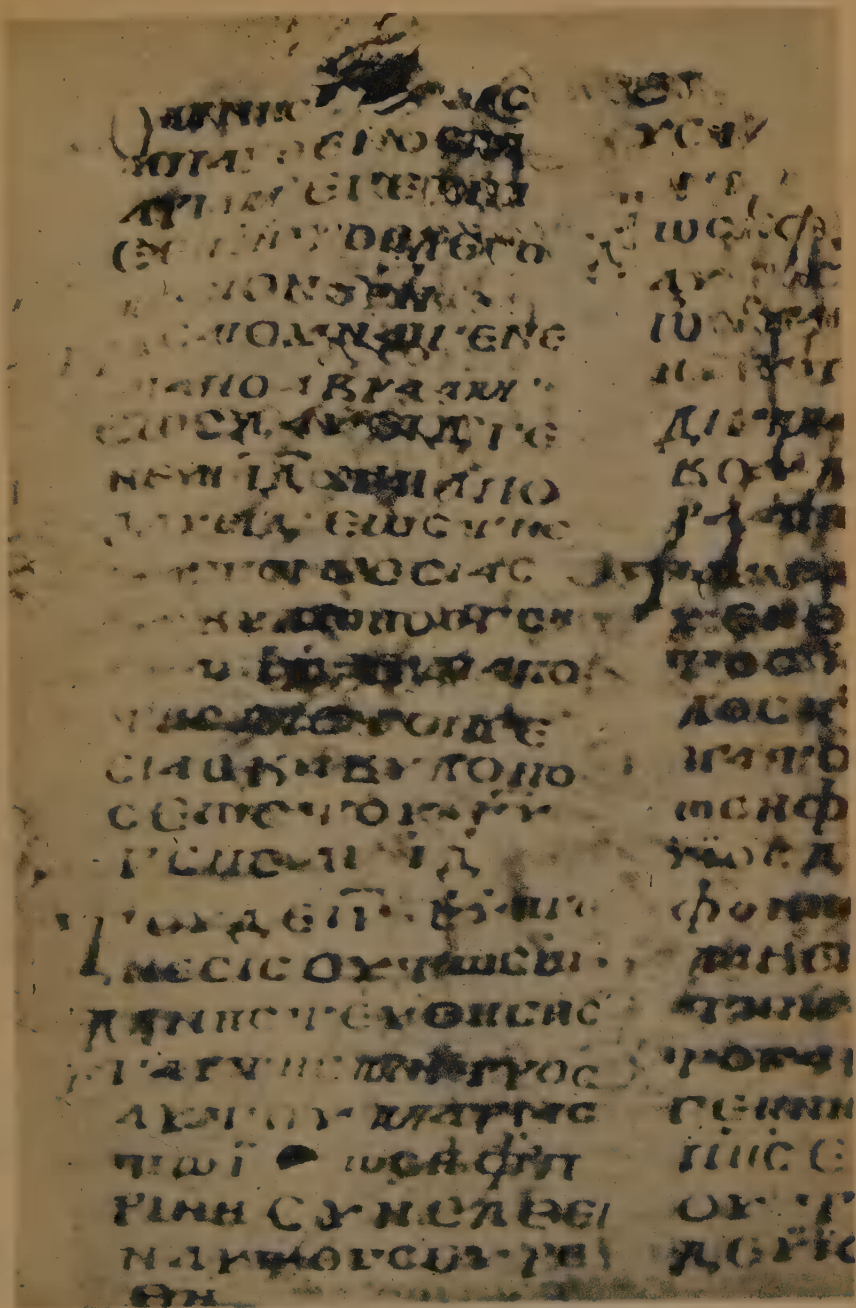
Joh 21,21 nach τουτον om οὖν m. Agrs¹² | 22 ἀκολουθεῖ μοι m. C²grs¹² | 23 hat οὗτος nach ὁ λόγος m. Agrs¹² | καὶ οὐκ εἶπεν m. ADgrs ausser ^aBC | nach ἔρχομαι add τί πρὸς σε m. ^aABC(D)grs¹² | 24 hat ὁ vor καὶ γράψας m. ^a4. 33. 69. 122**. 124. /253. | ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ m. ^aAC³grs¹² | 25 hat diesen Vers m. ^aABCDgrs¹² | ὅσα m. AC²Dgrs¹¹ | οὐδ' m. ^aBDΔ | χωρῆσαι m. AC²Dgrs ausser ^aBC || am Schluss ἀμήν m. Egrs¹¹ |

Unterschrift εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην m. ^aACESΔΔ 22. 33.

Die Kirche des hl. Kerykos u. d. hl. Julitta. S. 505—513.
Phot. von Iermakow Tiflis.

O **E**
T **E**
AN **E**
O
42
41
41
41
Δ **Π**
Δ **Ε**
Ε **Ι**
Τ
Ε
Ο
Ο **Δ**
Ο **Ι**
Δ **Ε**
Τ **Ο**
Ψ

ГЕН. ЕЛЕНА УТОНА
 ИГЕ ПОИГТННА ИГ
 ТОС ОУИГЕДУНАТ
 ИНС. Ш. ОГАР'НРШД
 ИЕИГ НСЕФОВІТО
 ІАУ ТШН ІШАНННН
 РШ ІДШСАУТОНА
 НЛ НДРАДІІГІОН
 СЕН ІГІАГІОН: ІГІ
 НН' СУНЕТНРЕІА
 ІАУ УТОН' ІГІАІГО
 ІЛЕ УСАСАУТОУ
 НН: ПОЛАНПОРН
 ДА ІГІНДЕШСАУ
 ІАФ ТОУНІГОУЕН:
 ІА ГЕНОМЕННС
 ПЪУ. ДЕНМЕРАСЕ
 АМНСЕН: УІГІА РОУ:

ΠΟΙΠ	ΟΥΣΑΜΕΝΑΥΤΟ
ΓΑ	ΥΛΕΓΟΝΤΟΣ· Ο
ΙΣ:	ΤΙ ΕΓΩ ΓΑΤΑΛΥ
ΤΟΜ	ΣΩΤΟΝΝΑΩΝΤΟ
ΤΟΥ	ΥΤΟΝ ΤΟΝ ΑΕΙΡ
ΕΣΩ	ΟΠΟΙ ΤΟΝ· ΙΓΑΙ ΔΙΑ
ΤΟΥ	ΤΡΙΩΝΗΜΕΡΩΝ ΔΙ
ΓΑΙΗΝ	ΛΟΝ ΑΕΙΡΩΠΟΙ
ΙΟΣ	ΗΤΩΝ ΟΙ ΓΟΔΩΜ
ΗΡΕ	ΗΣΩ· ΙΓΑΙ ΟΥΔΕΟ
ΙΕΝ	ΥΤΩΣ ΙΣΗΝΗΜΑ
ΙΩΣ:	ΡΤΥΡΙΑ ΑΥΤΩΝ:
Σ ΙΓΑΙ	ΙΓΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣ Ο ΑΡ
ΕΔΡΙ	ΑΙ ΕΡΕΥΣ ΕΙΣ Τ
ΙΓΑ	ΟΜΕΣΙΩΝ ΕΠΗΡ
ΤΥ	ΩΤΗΣ ΕΝ ΤΟΝ ΙΝ
ΓΩΣΟΥ	ΛΕΓΩΝ: ΟΥ ΙΓΑΠ
ΠΟΥ	ΟΙ ΓΡΗΝΗ ΟΥΔΕΝ
ΟΛΛ	ΤΙΟΥ ΤΟΙΣ ΟΥ
ΜΑΡ	ΙΓΑΤΑ ΜΑΡΤΥ
ΑΤΟΥ	ΡΟΣΙΝ:

34 ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΔΗΛΗΣΑΝ ΤΟΣ ΥΙΟΥ
 35 ΝΑΣΛΕΓΟΥΣΑ· ΣΥΝΑ
 36 ΑΡΗΤΑΙ ΜΟΙ ΟΤΙ ΕΧΩ
 37 ΤΗΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΗΝ ΑΠΟΛΕΣΑ· ΠΟ
 38 ΟΥΤΩΣ ΛΕΓΩ ΥΜΙΝ·
 39 ΑΓΑΡΑ ΓΕΙΝΕΤΑΙ ΕΝΩ ΠΙΘ
 40 ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.
 41 ΕΝΕΝ ΑΛΛΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
 42 ΕΣΤΙΝ Ο ΟΥΝ ΤΕ· ^{δε χιωνο τα α κρυει} ^{αλ σ ο υ ε τω}
 43 ΟΥΤΕΝΔΕ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙ
 44 ΕΙΣΤΕΝΔΥΟ ΥΙΟΙΣ·
 45 ΠΑΙΣ ΠΕΝΟΝΕΙ ΤΟ
 46 ΑΓΟΣ ΑΥΤΩΝ ΤΩ ΠΑΤΕΡΙ·
 47 ΠΕΡΔΟΣΜΟΝ ΤΟ ΕΝΙ
 48 ΒΑΛΛΟΝ ΜΟΝ ΚΛΕΡΟΣ
 49 ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ· ΠΑΙΔΙ Η
 50 ΔΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΤΟΝ ΚΙΩ·
 51 ΠΑΙΟΝ ΜΕΤΟΥ ΠΟΛΑΣ
 52 ΠΡΑΞΕΙΣ· ΕΥΝΙΑΓΓΩΝ
 53 ΑΠΑΝΤΙΟΝ ΕΩΤΕΡΟΣ
 54 ΥΙΟΣ ΑΠΕΔΙΜΙΝ ΣΕΝ
 55 ΕΙΣ ΤΩΡΑ ΠΛΗΚΤΑΙ
 56 ΚΑΙ ΕΙΓΩ ΔΙΕΣΚΟΡΠΙ

Οὐκ εἶπεν τοῦ θ̄. τα
 ρηματα τοῦ θ̄. ἄ
 πορ εἰ. διατ̄. οὗτο
 ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε
 ὅτι εἶπεν τοῦ
 θ̄. οὐκ ἔστε.
 Ἀπεκρίθησαν οἱ οὗ
 δαι οὐκ εἰπαν αὐτῷ.
 οὐκ ἄλλος λεγώμε
 ἐν ἡμεῖς ὅτι σα
 μαριτῆς εἰς ὑ καὶ
 δαίμονιον ἔχεις.
 Ἀπεκρίθη οἱς καὶ εἶ
 πεν ἐγὼ δαίμων
 οὐκ εἰμι. καὶ ἄλλ
 τινος τὸν πατέρα μου.
 καὶ ὑμεῖς ἀτίμαζ
 ἔτε με ἐγὼ δὲ
 οὐκ ἠτήσω τὴν δόξ
 ἀνθρώπου ἐστὶν ὁ
 ἠτήσω ἡ πατὴρ μου.
 Ἀλλῃ ἄλλῃ λεγώ
 ἄλλῃ. ἔαντις τὸν
 ἄρ. λόγον τὸν ἔλεον
 εἶπεν οἱς ἄλλῃ ἄλλῃ λεγώ ἄλλῃ

Α
 Ν
 Η
 Σ
 Γ
 Ο
 Θ
 Ν
 Ζ
 Η
 Σ
 Ι
 Π
 Σ
 Α
 Ν
 Λ
 Λ
 Τ
 Λ
 Λ
 Γ
 Λ
 Η

ОТЮГН ПОУ
РОС ЕСТІН:
ЛЕГЕИ ЧУЧШ
КѢЕИС҃Ъ ЕВ
СТАСА С АУ
ТОН: ЕПЕМ
О ПОУЕΘНИГ
АС ЧУТОН К
АГШ ЧУТОН
АРШ: ЛЕГЕИ
ЧУТНИС: МА
РІА СТРАФ
НСАДЕ ЕКЕИ
НН:

Θ Ε Δ ΠΙΡΑΣΤΟΥ ΤΟΥ ΣΥΣ :

Σ ΕΜΑΤΕΛΙ ΟΝ :
 ΙΤΑ ΤΑ ΔΟΚΜΑΝ

Θ ΤΙΔΗ ΠΕΡ' ΙΟΥ
 ΑΛΟΙ ΕΠΕ ΔΕΙΡΗ
 Α ΣΑΝΑΝ ΤΑ ΖΑΣΘΑ
 ΔΙΝ' ΗΣΙΝ ΠΕΡ' ΤΩ
 ΕΖΗΛΘΕΝ ΕΙΓ' ΤΟΥ
 Τ' ΙΕΡΟΥ : ΔΙΕΛΘΩΝ ΔΙΑ ΠΛΕΘΟΥΣ ΑΙΤΩΝ
 ΚΑΙ Τ' ΠΑΡΑΓΩΝΟΙΣ
 ΙΔΕΝ ΑΝΘΩΝ ΤΥΦΛΩ
 ΕΙΓΓΕΝ ΕΤΗΣ ΚΑΙ
 ΗΡΩ ΤΗΣ ΑΝΑΥΤΩ

ΣΥΣ ΟΛΙ Η ΠΑΝ
 ΟΙΕΙΣ , Ν
 ΝΔΕ ΑΡ ΗΝΙΓ
 ΕΝΩ ΡΙΑ ΜΠΡΟ
 ΑΠΟΙ ΡΟΝ Κ'ΡΑ
 ΕΙΓ' ΓΩ ΤΣΙΓΓ

ЛОГОУНЧЕСТ
ОН ΘΗ' ΑΛΗΝ: ✠

ΤΟΥ ΓΑΤΑΪΩΔΗΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΓΕ
ΦΑΛΕΑ

ΑΠΕΡΙΤΟΚΕΝΙΚΑΝΑΓΙΛΟΥ
ΚΑΠΕΡΓΙΕΛΒΛΗΘΕΤΕΓΤΟΙΕΡΟΙ

ΕΙΣ
ΝΑΡ
ΠΙΟΛ
ΟΝΘΗ.Ι

ΑΛ
ΕΤΟΓΙΑ
ΠΙΒ
ΤΟ
Υ
ΘΕ
ΕΙΣ
ΩΝ

ΠΕΣ

ΑΓΟ
ΑΝΕ
ΠΕΙΘ

ΑΓΟ
ΑΝΕ
ΠΕΙΘ

ΑΓΟ
ΑΝΕ
ΠΕΙΘ

Übersichtskarte zur Geschichte der **KORIDETHI HANDSCHRIFT.**

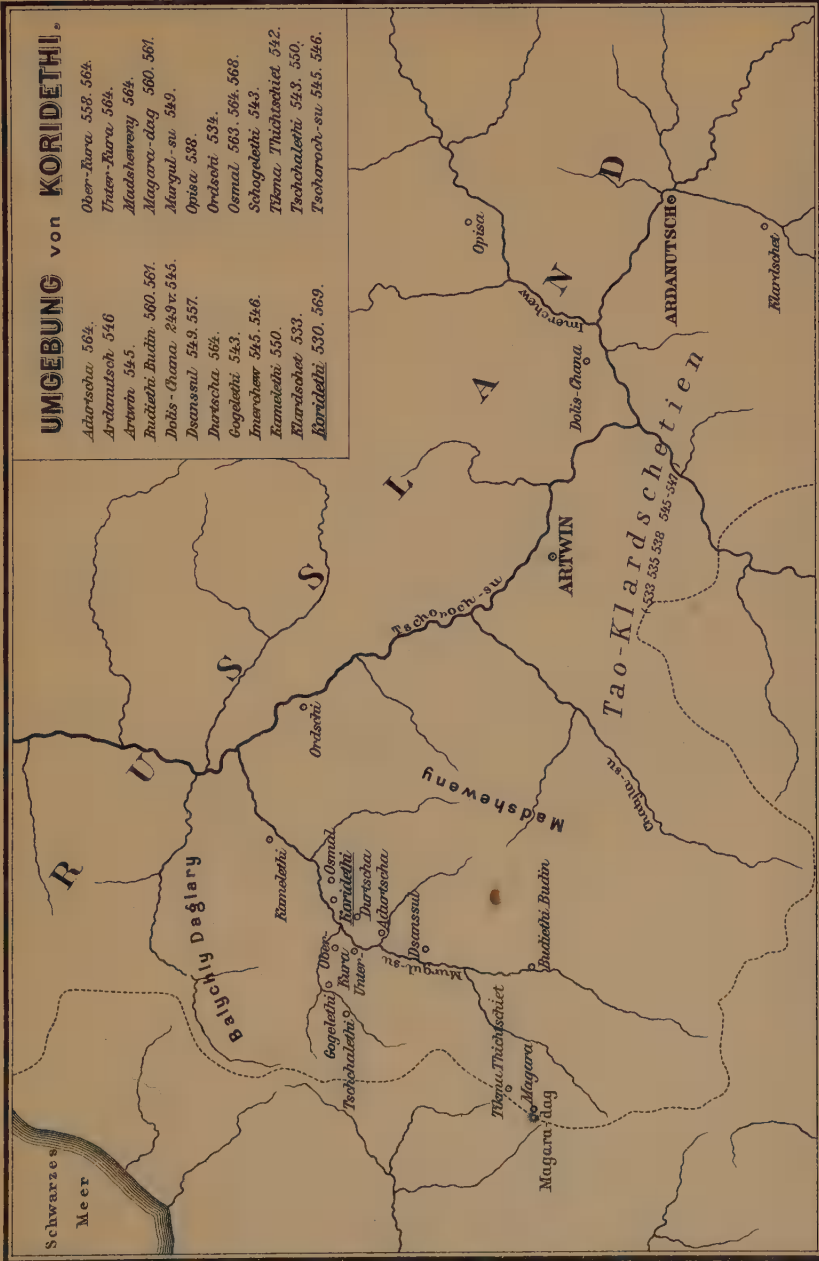
Achalaich.	S. 535
Amida	576
Amasra	576
Djag	538 535
Edessa (Urfu.) (Cod. Syr. Sin.?)	576 580
Gelati.	513 517 581
Gori	517
Günisch-Chana (Cod. 565 Seiten s. 93.)	
Kala	501 529 581
Koridethi	530-569
Kutais	513 517
Martyropolis - Megafurkän.	574-581
Nisibis	576 577 580
Samosata	572
Sarmisakthi (Cod. N 1022) S. 2. s. 19)	
Sebasto Syras	573 574
Trapezunt. (Kl. Schr. 1801-1813)	534 555
Tephrike Diwrigi	571-573 578-579
Tiflis	518 521 522
Melitene (Barsouma. Syr. 355)	

UMGEBUNG von KORIDETHI.

Adarschoch 564.
Ar-damisch 546
Arwin 545.
Budschai Budin. 360. 561.
Dolis - Chana 249v. 545.
Dastansul 549. 557.
Durscha 564.
Gogalechi 543.
Interew 545. 546.
Kamakechi 550.
Kurdschoh 533.
Kurdschi 530. 569.
Ober-Kura 558. 568.
Unter-Kura 564.
Madahewey 545.
Mingara-dag 560. 561.
Margul-su 549.
Optisa 538.
Ordschi 534.
Osmal 563. 564. 568.
Schogalechi 543.
Tjema, Tschischiet 542.
Tschahalechi 543. 550.
Tscharoh-su 545. 546.

2

4

BS Beermann, Gustav.
 2551 Die Koridethi Evangelien U38. Hrsg. von G.
 K6 Beermann und C. R. Gregory. Leipzig, J. C.
 B4 Hinrichs, 1913.
 xii, 772p. 10 fascims., 2 maps, 2 plates.
 23cm.

Imperfect copy: t.p. wanting. Title from
 Mansell, v.43, p.191.

1. Bible. N.T. Gospels. Greek--Manuscripts. I. Bible. N.T.
 Gospels. Greek. Koridethi Gospels. II. Gregory, Caspar René,
 1846-1917. III. Title.

337194

CCSC/mmb

